

PONTIFICALE

ROMANUM

Summorum Pontificum

JUSSU EDITUM

a Benedicto xiv. et Leone xiii.

PONTIFICIBUS MAXIMIS

RECOGNITUM ET CASTIGATUM

MECHLINIÆ

H. Dessain

SUMMI PONTIFICIS, SS. CONGREGATIONUM RITUUM
ET DE PROPAGANDA FIDE NECNON ARCHIEPISCOPATUS
MECHLINIENSIS TYPOGRAPHUS

Approbatio

Revisione diligenter peracta, omnia in hac editione reperta sunt apprime concordare cum Originali in Secretaria Sacræ Rituum Congregationis existente. In fidem, etc.

Ex eadem Secretaria hac die 1 Januarii 1895.

Josephus Ernestus

TITULI S. MARIE DE ARACÆLI, S. R. E. PRESBYTER
CARDINALIS VAN ROEY.

DEI ET SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA ARCHIEPISCOPUS MECHLINIENSIS
PRIMAS BELGII

Omnibus has visuris salutem in Domino.

Qum juxta Constitutionem Urbani PP. VIII de die 17 Junii 1644 nemini liceat extra Urbem PONTIFICALE ROMANUM typis excudere aut evulgare nisi facultate in scriptis accepta ab Inquisitoribus hæreticæ pravitatis, siquidem inibi fuerint, sin minus ab locorum Ordinariis (quam facultatem non prius concedant, quam Pontificale, tam ante quam post impressionem, cum exemplari authentico diligenter contulerint) ; cumque auctoritate Leonis PP. XIII nova prodierit editio Pontificalis Romani, quæ a S. R. C. die 3 Augusti 1888 declarata fuit typica, cui omnes scilicet Pontificalis Romani editiones sint conformes ; hinc est quod Nos dilecto Nobis HUBERTO DESSAIN, Archiepiscopus nostri typographo licentiam dederimus illud imprimendi.

Postquam autem Pontificale Romanum in-8° prædicti H. DESSAIN opera ac typis absolutum intelleximus, et per revisorem a Nobis deputatum fuimus legitime informati, illud cum typico originali, diligenti facta collatione, convenire, dictum Pontificale Romanum approbavimus, evulgandique licentiam dedimus, prout per præsentis approbamus ac licentiam damus.

In quorum fidem hasce subsignavimus et sigillo nostro, necnon Secretarii nostri chirographo muniri fecimus.

Mechliniæ, die 7 Martii 1934.

† J. E. CARD. VAN ROEY, *Archiep. Mechlinien.*

De mandato E^{mi} ac R^{mi} Dⁿⁱ Cardinalis Archiepiscopi.

A. LONCIN, *Secret.*

SS. DOMINI NOSTRI

Benedicti xiv. Pont. Max.

APOSTOLICÆ LITTERÆ IN FORMA BREVIS DE NOVA RITUALIS,
CÆREMONIALIS EPISCOPORUM, NECNON ET ROMANI PONTIFICALIS
EDITIONE, EX QUIBUS SELEGIMUS EA, QUÆ PONTIFICALE
ROMANUM TANTUMMODO SPECTANT.

Benedictus Papa xiv

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

Quam ardenti studio, incredibili sollicitudine, assidua cura, et indefesso, diuturnoque labore, adhibitis etiam accitisque undequaque viris in sacra doctrina disciplinaque Ecclesiastica versatis, æque ac de rerum Liturgicarum peritia meritissimis, sedulam operam navaverint atque contenderint Prædecessores Nostri Romani Pontifices, ut Rituale Romanum, Cæremoniale Venerabilium Fratrum Episcoporum, et Pontificale Romanum, sive emendatis erroribus, sive correctis inordinationibus, sive ablatis inutilibus, sive restitutis necessariis, ad eam tandem formam normamque, juxta quam de præsentis usui sunt, maximo cum omnium virorum Ecclesiasticorum commodo et utilitate redigerentur : præstat in primis intelligere ex ipsis præsertim Apostolicis in simili forma Brevis litteris eorumdem Prædecessorum Nostrorum, qui post S. Pium Papam V. felicitis recordationis, Clemens VIII., Innocentius X., Paulus V., Urbanus VIII. et Benedictus XIII. ad gravissimum dignissimumque hujusmodi opus omnibus numeris absolvendum sese pro viribus addiderunt.

Tenores autem memoratarum litterarum sunt, qui sequuntur :

Ac primum quidem quæ pro Rituali Romano statuit Paulus Papa V. Bulla incipiente, Apostolicæ Sedi :

Item quæ pro Cæremoniali Episcoporum Clemens Papa VIII. Bulla incipiente, Cum novissime ; Innocentius Papa X. Bulla incipiente, Etsi alias, quin etiam Benedictus XIII. Bulla incipiente : Licet alias ; brevitatæ gratia hic omittuntur

Pro Pontificali vero Romano.

CLEMENS PAPA VIII. *Ad perpetuam rei memoriam.*

Ex quo in Ecclesia Dei multa, tum a sacris Conciliis, tum a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, ad Dei gloriam augendam,

et ad Catholicæ fidei unitatem ubique retinendam, pie ac sapienter instituta sunt, nihil magis iidem Pontifices Prædecessores nostri curandum sibi esse statuerunt, quam ut communes Ecclesiastici muneris rationes ad propriam normam, servata antiquitatis auctoritate, revocarent.

Hac sollicitudine impulsus fel. rec. Pius Papa V. Prædecessor noster formulam primam psallendi Horas Canonicas et celebrandi Missas, varie prius constitutam, et a nonnullis Prædecessoribus nostris restitui et instaurari cœptam, ad unam pariter formam, Romano Breviario ac Missali propterea summo studio ac diligentia edito, redigendam curavit. Atque hoc sane consilio alii Romani Pontifices, qui eundem Pium præcesserunt, Pontificales etiam cæremonias ac ritus, quibus ejusdem Catholicæ Ecclesiæ Præsules in suorum munerum functione uterentur, certis similiter forma et modo præfinitis, in Romanum Pontificale retulerunt.

Cæterum, quia eædem Cæremoniârum ac Rituum formulæ ibi expressæ, postea, sive diuturnitatis injuria, sive Typographorum negligentia, sive alia de causa in ipso Pontificali partim immutatæ, partim corruptæ, veteris instituti atque auctoritatis gratiam magna ex parte amiserant; idcirco necessaria res visa est, ut eædem formulæ in sacris Præsulum Ecclesiasticorum muneribus servandæ, recuperato prioris integritatis statu, omnino restituerentur, et ab omnibus præscripta forma aliqua ratione observarentur.

Nos igitur ad summum Apostolatus apicem, meritis licet imparibus, evecti, prædictorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, omni cura et sollicitudine adnitendum Nobis esse duximus, ut errores, qui quidem nec pauci, nec leves in idem Pontificale, depravatis passim locis, irreperant, quam accuratissime tollerentur.

Idem enim Pontificale corrupti et mendosi voluminis speciem adeo præseferbat, ut (multis dictionibus, hinc inde partim in unam contractis, partim una in plures distincta, partim iisdem male ac perperam collocatis et trajectis, partem denique ipso orationis sensu mutato) dubium esset, quibus tandem officiis, vel laudibus iidem Ecclesiæ Præsules divinum Numen prosequerentur; præterquam quod in rubricis etiam sparsim turbata ordinis serie dispositis, tanta erat varietas et obscuritas, ut multis in locis rectene se haberent, opinione magis, quam judicio esset statuendum.

Hanc ergo ad rem, tam cum Ecclesiæ cultu officioque nostro conjunctam, tamque eorum, qui pro impositi oneris debito sacris Ecclesiæ muneribus vacare debent, concordire et unitati congruentem examinandam et absolvendam, piis quibusdam atque insignibus viris, diu multumque in Pontificalibus cæremoniis et ritibus versatis, negotium dedimus, dictum Pontificale undequaque corrigendi et restituendi, necnon quæcumque ad exactam illius editionem spectare viderentur, perquirendi et præstandi.

Cumque apud eos paterna hortatione ad hoc opus maturandum quotidie fere uteremur, re tota tandem ad nos perlata, et in hanc quæ nunc editur, formam redacta, singulari Dei benignitate (neque enim aliter accipimus) Pontificale Romanum tandem restitutum et absolutum est, atque ita ex omni parte dispositum (quod ii etiam, qui negotio ac muneri huic præfuere, confirmarunt) ut nihil ab antiquis Pontificalium codicibus, qui tum in clarioribus Urbis Ecclesiis, tum in nostra Vaticana Bibliotheca, ac denique in quibusdam aliis insignibus locis asservantur, alienum aut discrepans irrepserit.

Ad quam operam in vetustis libris inter se conferendis, strenue ac fideliter navatam, id commodi quoque accessit, quod ii, qui ea in re industriam

collocarunt, ex gravissimis scriptoribus eos demum auctores, qui omnium probatissimi haberentur, secuti fuerint, quodque ambiguis omnibus ac dubiis rebus prætermisiss, eas duntaxat, quæ essent in veteris Pontificalis volumine comprehensæ, delegerint, iis tamen exceptis, quæ ad Romanum Pontificem attinebant, quod nimirum in Cærenioniali Sanctæ Romanæ Ecclesiæ sunt expressæ.

Ex rubricis vero multis detractis, quæ exactiore methodo in librum Cæreniarum Episcoporum sunt relata, plerisque etiam, uti necessitatis ratio postulabat, adjectis, et præterea non paucis quibusdam in melius commutatis, clariusque expositis, ac denique cantu plano in aptiorem modulationis formam (permultis syllabis, pro temporum natura, ubi ratio eas produci et corripi postulabat, contra quam prius in antiquo Pontificali expressum erat, magis apposite extensis, vel contractis) a viris ejus rei peritis, ad hoc jussu nostro delectis, diligenter redacto, opus jam absolutum probavimus, et Romæ edi, editumque divulgari mandavimus.

Ut autem ipsius operis labor finem eum, ob quem est susceptus, sortiatur, utque posthac in omnibus et singulis Ecclesiis uno eodemque modo cærenioniarum et ritus Pontificales observentur; Motu proprio, et ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia et singula Pontificalia in hunc usque diem in quibuscumque terrarum orbis partibus impressa et approbata, et quibusvis privilegiis Apostolicis munita, et decretis ac clausulis roborata, per præsentis suppressimus, et abolemus, eorumque usum in posterum universis Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Militiis, Ordinibus, et locis, atque etiam omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, et aliis Ecclesiarum Prælatiis, cæterisque omnibus et singulis Personis Ecclesiasticis, sæcularibus, et regularibus utriusque sexus interdiciamus et prohibemus; et hoc nostrum Pontificale sic restitutum et reformatum in omnibus universi terrarum orbis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, et locis etiam exemptis, si quæ sunt, recipi et observari præcipimus.

Statuentes: Pontificale prædictum nullo unquam tempore in toto vel in parte mutandum, vel ei aliquid addendum, aut omnino detrahendum esse, ac quascumque personas, quæ Pontificalia munera exercere, vel alias, quæ in dicto Pontificali continentur, facere aut exsequi debent, ad ea **peragenda** et præstanda, ex hujus Pontificalis præscripto et ratione, teneri, neminemque ex iis, quibus ea exercendi, et faciendi munus impositum est, nisi formulis, quæ hoc ipso Pontificali continentur, servatis satisfacere posse.

Omnibus igitur et singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, et cæteris Ecclesiarum Prælatiis, necnon aliis quibuscumque Personis Ecclesiasticis, sæcularibus et regularibus utriusque sexus, ad quas id spectat, præcipimus ac mandamus, ut omissis, quæ sic suppressimus et abolevimus, cæteris omnibus Pontificalibus, hoc Nostrum in suis Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Ordinibus, Militiis, Diœcesibus et locis prædictis recipiant, illoque posthac perpetuo utantur. Cæterum ut præsentis litteræ omnibus plenius innotescant, mandamus illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, et Cancellariæ Apostolicæ et in acie Campi Floræ publicari earumque exemplar de more affigi.

Volumusque præterea, et motu atque auctoritate similibus decernimus, ut qui in Romana Curia sunt præsentis, lapsis duobus mensibus; qui vero intra Montes, octo: et qui ultra ubique locorum degunt, duodecim **integre** excursis, vel alias ubi venalium hujus Pontificalis voluminum **notitiam et facultatem** habuerint, sacras cærenionias et ritus in eodem Pontificali

præscriptos, juxta illius modum et normam, in quibuscumque actibus exercere, et observare teneantur.

Ipsarum autem litterarum exempla, manu Notarii publici, et sigillo alicujus Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, aut illius Curie obsignata, vel in ipsis voluminibus, absque prædicto, vel alia quopiam adminiculo Romæ impressa, eam ubique locorum et gentium fidem faciant, quam præsentēs facerent, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die x. Februarii MDXCVI. Pontificatus nostri anno quinto.

M. Vestrius Barbianus.

Ac laudatus URBANUS VIII. Ad perpetuam rei memoriam.

Quamvis alias fel. record. Clemens Papa Octavus Prædecessor Noster, Pontificale Romanum tunc multis et non levibus erroribus scatens, piorum atque insignium virorum in Pontificalibus cæremoniis et ritibus versatorum opera undequaque corrigi et restitui curaverit : attamen successu temporis compertum est, plurimos errores denuo in Pontificale hujusmodi, Typographorum inscitia, seu incuria, aliave de causa irrepsisse.

Unde curæ nostræ Pastoralis esse rati, sumus, ad novam ejusdem Pontificalis, quod Cæremoniarum et rituum, quibus Catholici Antistites in suorum munerum functione uti debent, norma existit, correctionem animum appellere. Idcirco, ut idem Pontificale denuo typis quam emendatissime auctoritate nostra ederetur, emendationem errorum, qui in illud, ut præfertur, irrepserunt, nonnullis Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, et aliis viris doctrina et pietate conspicuis, Pontificalium Cæremoniarum et rituum peritis, commisimus, quorum opera cum Pontificale prædictum ab omnibus, quibus scatebat, mendis et erroribus accuratissime repurgatum fuerit, Nos, ne tam exacta Cardinalium, et aliorum prædictorum hac in re industria et diligentia optato frustretur effectu, mandavimus dilecto filio Andreæ Brogiotto, Typographiæ nostræ Apostolicæ Præfecto, procurationem emendati Pontificalis hujusmodi elegantibus typis, et insigni forma in lucem edendi : quod exemplar, qui posthac Pontificale Romanum impreserint, sequi omnes teneantur.

Extra Urbem vero nemini licere volumus idem Pontificale in posterum typis excudere, aut evulgare, nisi facultate in scriptis accepta ab Inquisitoribus hæreticæ pravitatis, siquidem inibi fuerint ; sin minus, ab locorum Ordinariis.

Quod si quis quacumque forma contra præscriptum hoc Pontificale Romanum, aut Typographus impresserit, aut noviter impressum Bibliopola vendiderit, extra ditionem nostram Ecclesiasticam excommunicationis lætæ sententiæ pœnæ subiaceant, a qua, nisi a Romano Pontifice (præterquam in mortis articulo constituti) absolvi nequeant ; in alma vero Urbe ac reliquo statu Ecclesiastico commorantes, quingentorum ducatorum auri de Camera ac amissionis librorum et typorum omnium eidem Cameræ applicandorum pœnas, absque alia declaratione, irremissibiliter incurrant ; et nihilominus Pontificalia sine prædicta facultate impressa aut evulgata, eo ipso prohibita censeantur.

Inquisitores vero, locorumque Ordinarii facultatem hujusmodi non prius concedant, quam Pontificale tam ante, quam post impressionem cum hoc ipso exemplari auctoritate nostra vulgato diligenter contulerint, et nihil in iis additum detractumque cognoverint : in ipsa autem facultate, cujus

exemplum in fine, aut initio cujuscumque Pontificalis impressum semper addatur, mentionem manu propria faciant absolutæ hujusmodi collationis, repertæque inter utrumque Pontificale conformationis, sub pœna Inquisitoribus privationis suorum officiorum, ac inhabilitatis ad illa et alia in posterum obtinenda : Ordinariis vero locorum, suspensionis a Divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiæ ; eorum vero Vicariis privationis Officiorum et beneficiorum suorum, et inhabilitatis ad illa et alia in posterum obtinenda necnon excommunicationis absque alia declaratione incurrendæ. Injungimus autem Nuntiis nostris ubique locorum degentibus, ut huic negotio diligenter invigilent cunctaque ad præscriptum hujus voluntatis nostræ confici curent.

Non obstantibus licentiis, indultis, et privilegiis Pontificalia imprimendi quibuscumque Typographis per Nos, seu Romanos Pontifices Prædecessores nostros hucusque concessis, quæ per præsentis expresse revocamus, et revocata esse volumus ; necnon constitutionibus, et ordinationibus generalibus et specialibus in contrarium præmissorum quomodocumque editis, confirmatis, et approbatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, et expressa mentio habenda esset, tenores hujusmodi præsentibus pro expressis habentes, hac vice duntaxat specialiter et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem ut præsentium litterarum nostrarum exemplaribus, etiam in ipsis Pontificalibus impressis, vel manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si essent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die xvij. Junii MDCXLIV. Pontificatus nostri anno vigesimo primo.

M. A. Maraldus.

Quoniam autem Nos pro paterna caritate vehementer cupientes, ut Christi fidelibus in articulo mortis constitutis, quoad fieri posset, universis Apostolica Benedictio nostro nomine impertiretur, et Plenaria omnium peccatorum suorum Indulgentia elargiretur, per alias nostras sub plumbo littèras anno Incarnationis Dominicæ MDCCXLVII. Nonis Aprilis Pontificatus Nostri anno septimo datas, omnibus Ecclesiarum Antistitibus hujusmodi facultatem sub certis modo et forma expressam tribuimus, atque insimul formulam Benedictionis et Indulgentiæ hujusmodi dandæ præscripsimus, quemadmodum Encyclicam etiam nostram Epistolam die xix. mensis Martii anno MDCCXLIV. ad dilectos filios Generales Ordinum Regularium, quibus a Sancta Sede indulta vel indulgenda erat facultas Pontificiam Benedictionem effundendi super populum statis diebus, scripseramus super modo et ritu, quibus prædicta Benedictio danda est.

Præterea ad nonnullas lites et controversias exortas e medio tollendas itidem per alias nostras in simili forma Brevis litteras confirmaveramus leges et instituta Cæremonialia jussu nostro edita pro Provinciarum Præsidibus, Gubernatoribus, Prælati, et Apostolicis Vicelegatis, quæ sunt tenoris sequentis.

Omittitur Bulla Benedicti XIV. incipiens Quod Apostolus, de Cæremoniali disserens.

Insuper formulam itidem Benedictionis, et Traditionis Pallii ac jurisjurandi a Procuratoribus absentium Archiepiscoporum antequam a dilecto Filio nostro S. R. E. Cardinali Diacono idem Pallium accipiant, ipsorum Archiepiscoporum nomine præstandi per nostram Constitutionem die xij. mensis Augusti anno MDCCXLVIII. sub plumbo expeditam statuimus.

Porro accedit ad hæc methodus quoque Scholæ Sacrorum Rituum in Gregoriano Collegio Romano hujus almæ Urbis nostræ Nobis approbantibus institutæ non sine uberi per hoc tempus in Sacris Ritibus addiscendis profectu, aliarumque ad instar ejusdem Scholæ, alibi jam erectarum, vel erigendarum : quæ methodus multis in libris, et præcipue in decimo operum nostrorum volumine Romanæ editionis reperitur inserta, plurimumque a Nobis commendatur, eamque plurimum studiosis Sacrorum Rituum prodesse compertum est.

Ea propter cum Nobis a quamplurimis supplicatum fuerit, ut typis iterum reimprimendi Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, et Pontificale Romanum hujusmodi, et non solum in iisdem antedicta omnia a Nobis statuta addendi, verum etiam nostro jussu in lucem emittendi, licentiam de Apostolica benignitate et auctoritate concedere et indulgere dignaremur : Nos itaque probe scientes, et experientia edocti quantum prosit, ut in uno volumine simul collecta ad manus sint ea omnia, quæ sparsim ac divisim impressa inveniuntur, et considerantes quantam hujusmodi collectio utilitatem memoratæ Scholæ Liturgicæ in Collegio Societatis Jesu ejusdem almæ Urbis nostræ a Nobis institutæ, aliisque ubique locorum erectis afferre possit, Apostolica auctoritate tenore præsentium communibus tot insignium Virorum ac Presulum votis, et supplicationibus benigne annuentes, facultatem tribuimus et impartimur ut Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, ac Pontificale Romanum sub iisdem modo et forma, quibus de præsentibus impressa reperiuntur, et usui sunt, una simul cum omnibus et singulis, quæ, ut superius relatum est, a nobis præscripta, ordinata, et publici etiam juris facta sunt, necnon cum sæpe dicta methodo Scholæ Sacrorum Rituum in Operibus nostris jam editis inserta jussu nostro, non obstantibus quibuscumque in contrarium facientibus, typis reimprimantur, et in lucem emittantur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die xxv. Martii anno MDCCLII, Pontificatus nostri anno duodecimo.

Cajetanus Amatus.

Ad Lectorem

DE RECUSO PONTIFICALI.

Vos, o Pontifices, vos o sacra nomina Mystæ,
Atque Sacerdotes, vario quos ordine Divum
Mancipat obsequiis ultro jurata voluntas :
Quos votum, exortisque ligat pia regula vitæ,
Huc animum, huc oculos. Vobis heic sancta laborat
Religio, et Latii sancit decreta Senatus
Multa docens, et quos præscribit Romula ritus
Infula, et antiquum templorum insistere morem.

Vos decet, officii quoscumque sacrata professi
Secta vocat, Sanctas animum informare per artes,
Atque vices Sacrorum, et debita munera templis,
Ac sibi præscriptam populis impendere curam ;
Illic cuncta patent ; seu vos præscribere munus,
Seu præstare juvat. Jam primo in limine libri
Rore sacro puerum, et ligni sudantis olivo
Præsul, et inscriptam perducit Chrismate frontem,
Invictumque animum, obnixamque in prælia præstat
Cuncta fiden. Post hæc majores inserit annos
Ordinibus : tonsis illos ad prima capillis
Templa vovens : alios, si fani janua poscit
Excubias, sacrivæ vocat pia cura legendis :
Sive truces genios, et conjurata nocentum
Agmina possedis lustrali carmine membris
Exturbare opus est, cerave liquente coruscas
Ferre faces, et pendentes accendere lychnos.
Sunt et quos jam prima gradus ad munera poscunt
Magna ministeria et ritus præstare potentes.
Inter sacra Deum, circumque altaria stantes,
Dum sacros latices, et mystica liba Sacerdos
Immolat, atque suo sistit se victima Patri
Filius ; aligeris numquam o concessa potestas
Cœlitibus ; nec quos gentis primæva Parentes
Sæcla tulere alias, quamvis de sanguine claro
Abramidum, et Regnatoris simulacra futuri.

Jamque suum jus omne, potestatemque regendi
Conferet, unanimi si quem suffragia voto
Optavere sibi, populisque præesse tuendis
Pontificem, longum solemnes stabit ad aras
Multa precans, sacroque caput lustrabit olivo,
Et pastorali gemma donabit et auro,
Connubio jungens stabili, sponsæque dicabit
Jam proprium. Seu cum Tarpejo a Præsule munus
Rarum, augustum, ingens, humerosque ac pectora circum
Pallia rite dabit. Nunc quos exercita virtus

Cœnobii, tonsæque vocat custodia gentis,
Multa super votis, super officioque fideli
Multa monens, manibus capiti bene fausta precatur
Impositis, mitræque etiam facit esse potentem.
Seu quas virgineis Matres imponere septis
Est opus, optantique datur Antistita turbæ.

Inde novum molitur opus, solemnia Regum
Auspicia, et primos templis attollere fasces.
Ecce gravi Rex incessu procedit, et aras
Suppliciter venerans, regno sua jura pacisci,
Constantesque animos in religione Piorum
Annuit, atque humeros oleo dextramque perunctus
Accipit oblatum Mystis cingentibus ense,
Et sceptri decus, et radiantia tempora circum,
Imperii specimen, gemmeo diademata textu.

Jam cum prima novo signant fundamina templo,
Attolluntque Crucem, sacrata in veste Sacerdos
Spargens rore levi, sacræque aspergine lymphæ
Lustrabitque locum, fundetque precantia vota,
Ac silicem inscriptum faustis pro more sequetur
Ominibus, stabilemque petet per sæcula sedem.
Sed cum delubri se jam fastigia cœlo
Extulerint, et digna Dei domus auspice stabit,
Quid memorem rûrsus longo celebrata paratu
Prima loci auspicia, et solennes ordine ritus,
Jejunasque preces, olei, et libamina sacri,
Et super aurato lucentes stipite ceras,
Inpersosque solo cineres, inscriptaque signa.
Præsul ubi arcanas voces, tacitusque precatus
Fundit humi incumbens, ac verba potentia dicit ?

Idem corporibus terram designat humanis,
Constituitque Cruces, triplicemque in vertice figit
Hinc atque inde facem : nebulam fumantis acerræ
Interea, Arabiumque focus adolebit odorem.
At cum templa scelus, sævique licentia ferri
Polluit impulsu tetro, furiisque nefandæ
Tisiphones, cessitque animo reverentia Divum :
Concipit ille preces, offensaque Numina terris
Conciliat, redditque sacræ sua munia sedi,
Atque profanatos delubro instaurat honores.

Nunc aureos calices, et gemmea vasa dicabit
Usus in Sacrorum, et nostris gestamina Mystis :
Et vestes auro rigidas ac linea texa,
Puraque sternendis mantilia devovet aris ;
Auratasque cruces, simulacraque sancta Deorum
Spargens rore super : nec non quæ pendula summis
Turribus æra sonant, queis dat Campania nomen,
Nolaque Paulino quondam sub præsule felix :

Telaque in infidos vibranda potentius hostes.
Et clypeum et loricam hamis auroque trilecem ;
Sicubi vel gentes stimulis cœlestibus actas
Isacidum tractus, Solymamque reposcere bello,
Atque Saracenam Syrio de limite pestem
Exturbare procul pelagi trans æquora suasit
Kelligionis amor ; tunc aurea segmina textu
Quadrifido, insutamque humeros ac pectora circum
Multa crucem precibus, nec non lustralibus undis
Prosequitur, lætosque vovet post bella triumphos,
Flataque manu candentia signa coruscans
Mittit in infidos Superis præeuntibus hostes,
Et certam fausto jam concipit omine palmam.

Sed neque, qui superest, pigeat decurrere campum.
En tibi suggestu Præsul sublimis ab alto
Usque recurrentes fastos sacrosque quotannis
Evulgare dies, cœtu auscultante Piorum,
Ingreditur, seu quo jejunia tempore nobis
Esuriem indicunt, totasque adsistere luces
Impransos, donec pronos in cœrula currus
Sol invergit, et emerito mox ingruit orbi ;
Seu qua luce redux ad vitæ lumina Christus
Mœrentes socios, orbumque reviset ovile.
Quid cum justa reos damnante Antistite sontes
Pœna premit, clausique gemunt ad limina templi
Mœsta cohors, scelerum dum longa piacula solvunt
Impositos Cilicum textus, setasque rigentes
Tergemino nexu, et nodosa cannabe cincti :
Dum rursus admissis sacra ad communia Præsul
Defletam eximit perfecto tempore labem
Supplicibus, cunctaque animos a sorde piavit ?

Hinc discas quo more oleum mortalibus ægris
Ante parat ; seu forte aliquis natalibus undis
Lustrandus primo sistit se ad limina templi :
Seu jam tinctus aquis, interque adscriptus amicos
Christiadum cœtus firmari ad cuncta rogabit
Dura fidem, sacri ceromatis unguine frontem,
Et signo crucis inscriptus. Post agmina Præsul
Longa Sacerdotum, magnis conventibus actis
Cogit, et officii cunctos præscripta tuendi
Multa monens, iterumque iterumque hortatibus ambit.
Aut cessatores urgens ad pensa ministros,
Ignavosve docens. Sed jam quo crimina ritu,
Punirique reos leges sanxere sacrorum,
Perlege ; sive malos sacris communibus arcent,
Officiiue vices certis cessare diebus
Præcipiunt, et Mysta gradu periturus ab alto
Dejicitur, sacrique gerens insignia cultus,
Paulatim ereptas vestes, ac tegmina membris
Exiit infelix, tota et traducitur urbe.

Cetera quid memorem, cum
 Et populos (si cura recens con-
 Lætus adit, primos Cleri exornat,
 Seu cum Romulea longe legat :
 Purpurea de gente aliquis, populi
 Quos procul innumeris circumerrat flexibus ingens
 Sequana, Parisiasque subit solemnibus arces
 Auspiciis ; vel quos diti Tagus ambit arena,
 Vistulave, et longis tendit qua Sarmata campis :
 Aut ubi rex fluviorum haud uno nomine notus
 Ister in Arctoum præceps evolvitur æquor
 Regna per et Latio fidos sub Præsule fines,
 Queis non relligio fallax, promptumque novandi
 Ingenium ritus animis excussit avorum.
 Hinc et scire licet, Reges cum templa subibunt,
 Imperiique potens se magnam Augustus ad urbem
 Sistet ovans, prope Teutonico comitante Senatu :
 Aut proceres, aut magnanimo de sanguine Regum
 Femina pilentis Divorum in mollibus ædes
 Accedet venerans, quantos sacer ordo paratus
 Molitur, qualique præit solemnia pompa
 Obvius Antistes cœtu stipante suorum.

Vade, liber, numquam simili procedere cultu
 Ante datum : te cinnabari minioque rubentem
 Lætius, et leges ornat Rubrica sacratas ;
 Exigua tu magnarum compendia rerum
 Mole capis, quali numquam retro ante vel usu,
 Vel studio, supraque notis inscripta legendi
 Præscribit vox quæque modum, quem longa tenorem
 Exigit, utque brevis celeri se syllaba flatu
 Propripit accelerans, se subducitque legenti.

At te quis meritum curis pro talibus ornet
 Laudibus, aut dignos, nam quæ tibi gratia plausus
 Rite ferat, cujus studiis ingentibus olim
 Ordo Sacerdotum mores insistit avitos
 Sanctius, et cunctis orandi pensa diebus
 Noster inoffenso decurrit tramite Clerus ?
 Nunc et Pontifices curis insignibus ipsos
 Obstrinxisse juvat, quorum solemnia sacra
 Auspice te, retractat opus, propriasque Tiaræ,
 Te curante, vices cultu meliore tuentur.

De Confirmandis.

Pontifex infantes, pueros, vel alios sacri baptismatis unda perfusos, confirmare volens, paratus supra rochetum, vel, si sit Regularis, supra superpelliceum, amictu, stola, pluviali albi coloris, et mitra, accedit ad faldistorium ante medium altaris, aut in alio convenienti loco sibi paratum ; et in eo sedens, renibus altari, et facie populo versis, baculum Pastoralem in sinistra tenens, populum coram se stantem admonet, quod nullus alius, nisi solus Episcopus, Confirmationis ordinarius minister est.

Nullus confirmatus debet reconfirmari.

Nullus, qui non sit confirmatus, potest esse in confirmatione patrinus, nec pater, aut mater, maritus, aut uxor.

Nullus excommunicatus, interdictus, vel gravioribus facinoribus alligatus, aut christianæ fidei rudimentis non edoctus, ingerat se ad percipiendum hoc Sacramentum, vel ad tenendum confirmandum.

Adulti deberent prius peccata confiteri, et postea confirmari, vel saltem de mortalibus, si in ea inciderint, conterantur.

Hoc Sacramento contrahitur spiritualis cognatio, impediens matrimonium contrahendum, et dirimens jam contractum ; quæ cognatio confirmantem, et confirmatum, illiusque patrem, et matrem, ac tenentem non egreditur.

Nullus præsentet nisi unum, aut duos, non plures, nisi aliter necessitas suadeat, arbitrio Episcopi.

Confirmandi deberent esse jejuni.

Confirmato debet ligari frons, et sic manere quousque Chrisma desiccetur, vel extergatur.

Proinde, unusquisque confirmandus portet lineam vittam mundam, cum qua ligetur caput.

Nullus confirmatus discedat, nisi benedictione accepta, quam Pontifex post omnium confirmationem dabit.

Infantes per patrones ante Pontificem confirmare volentem teneantur in brachiis dextris. Adulti vero, seu alii majores ponant pedem suum super pedem dextrum patrini sui. Et ideo, neque masculi feminis patrini, neque feminæ masculis matrinæ esse deberent.

Quibus per ordinem ante Pontificem dispositis, Pontifex sedens lavat manus, deinde deposita mitra surgit, et stans versa facie ad confirmandos, junctis ante pectus manibus, confirmandis genua flectentibus, et manus ante pectus junctas tenentibus, dicit :

Spírítus Sanctus supervéníat in vos, et virtus Altíssimi custódiat vos a peccátis. *R.* Amen.

Deinde signans se manu dextra a fronte ad pectus signo crucis, dicit :

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véníat.

Ÿ. Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spírítu tuo.

Tunc extensis versus confirmandos manibus, dicit :

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui regeneráre dignátus es hos fámulos tuos ex aqua, et Spírítu Sancto ; quique dedísti eis remissiónem ómnium peccatórum ; emítte in eos septifórmem Spírítum tuum Sanctum Paráclitum de cœlis. *R.* Amen.

Spírítum sapiéntiæ, et intelléctus. *R.* Amen.

Spírítum consílii, et fortitúdinis. *R.* Amen.

Spírítum sciéntiæ, et pietátis. *R.* Amen.

Adímple eos Spírítu timóris tui, et consígna eos signo Cru ✠ cis Christi, in vitam propitiátus ætérmam. Per

eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Pontifex sedens super faldistorium prædictum, vel etiam, si multitudo confirmandorum id exegerit, dispositis illis per ordinem super gradus presbyterii, vel alibi, Pontifex stans cum mitra, illos confirmat per ordinem genuflexos, et uno ordine confirmato, illi surgunt, et alii genuflectunt, et confirmantur, et sic usque in finem. Et Pontifex inquit sigillatim de nomine cujuslibet confirmandi, sibi per patrinum, vel matrinam flexis genibus præsentati, et summitate pollicis dextræ manus Chrismate intincta, dicit :

N. Signo te signo Cru ✠ cis : quod dum dicit, producit pollice signum crucis in frontem illius : deinde prosequitur :

Et confírmo te Chrísmate salútis : In nómine Pa-
✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R. Amen.

Deinde leviter eum in maxilla cædit, dicens : Pax tecum.

Omnibus confirmatis, Pontifex tergit cum mica panis, et lavat pollicem, et manus super pelvim.

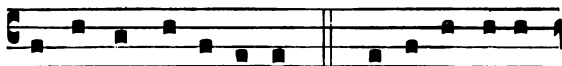
Deinde aqua lotionis cum pane fundatur in piscinam sacrarii. Iterim dum lavat manus, cantatur sequens Antiphona, vel legitur a ministris, quod etiam in similibus servari debet.

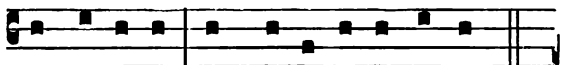
Confirma hoc, De- us, quod o-pe-rá-tus

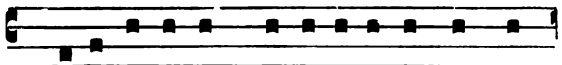
es in no-bis, a templo sancto tu- o

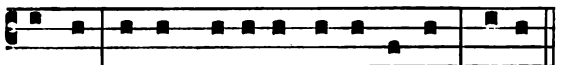
quod est in Je-rú-sa-lem. V. Gló-ri-a Patri

et Fí-li-o et Spi-rí-tu-i Sancto.

R. Si-cut e-rat in prin-cí-pi-o, et nunc, et

semper, et in sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. Amen.

Deinde repetitur Antiphona Confirma hoc, Deus.

Qua repetita, Pontifex deposita mitra surgit, et stans versus ad altare, junctis ante pectus manibus, dicit :

V. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

R. Et salutáre tuum da nobis.

V. Dómine, exáudi oratió-nem meam.

R. Et Clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

Deinde junctis adhuc ante pectus manibus, et omnibus confirmatis devote genua flectentibus, dicit :

Orémus.

Deus, qui Apóstolis tuis Sanctum dedísti Spíritum et per eos, eorúmque successóres, cæteris fídelibus tradéndum esse voluísti ; réspice propítius ad humilitátis nostræ famulátum, et præsta ; ut eórum corda, quorum frontes sacro Chrísmate delinívimus, et signo sanctæ Crucis signávimus, idem Spíritus Sanctus in eis supervénies, templum glóriæ suæ

dignanter inhabitando perficiat. Qui cum Patre, et eodem Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus, in sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Deinde dicit :

Ecce sic benedicétur omnis homo, qui timet Dóminum.

Et vertens se ad confirmatos, faciens super eos signum crucis, dicit :

Bene ✠ dicat vos Dóminus ex Sion, ut videátis bona Jerúsalem omnibus diébus vitæ vestræ, et habeátis vitam ætérnam. R̃. Amen.

Expedita itaque Confirmatione, Pontifex sedens, accepta mitra, patrinis et matrinis annuntiat, quod instruant filios suos bonis moribus, quod fugiant mala, et faciant bona, et doceant eos **Credo in Deum, et Pater noster, et Ave, María,** quoniam ad hoc sunt obligati.

Hoc Sacramentum potest conferri minus solemniter quocumque die, hora, et loco, ex causa ad arbitrium Episcopi.

Confirmatio uni tantum conferenda.

Parentur vas sacri Chrismatis super pelvim una cum gossipio, gremiale ex tela alba, vas ad abluendum manus cum suo mantili, medulla panis, vitta linea munda.

Pontifex supra rochettum, vel, si sit Regularis, hora superpelliceum paratus amictu, cruce pectorali, stola et pluviali albi coloris, cum mitra simplici et baculo pastoralis, vel si hoc Sacramentum minus solemniter conferatur, quacumque die, scilicet, hora, loco, ex causa ad arbitrium Episcopi; indutus, ut supra, sine tamen pluviali, accedit ad faldistorium

6 CONFIRMATIO UNI TANTUM CONFERENDA.

ante medium altaris, si sit in aliqua Capella, aut in alio convenienti loco sibi paratum, et sedens brevi sermone alloquitur adstantes et confirmandum : explanans eis effectus hujus Sacramenti, et condiciones ad illud valide, ac licite suscipiendum requisitas.

Quo facto, lavat manus : deinde, deposita mitra, surgit, et versa facie ad confirmandum ante se genuflexum, junctis manibus dicit :

Spíritus Sanctus supervéniat in te, et virtus Altísimi custódiat te a peccátis. R. Amen.

Deinde signans se manu dextera a fronte ad pectus signo Crucis, dicit :

Ŗ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

Ŗ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ŗ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Tum extensis versus confirmandum manibus, dicit :

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui regeneráre dignátus es hunc fámulum tuum (vel hanc fámulam tuam) ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedísti ei remissionem ómnium peccatórum : emítte in eum (vel in eam) septifórmem Spíritum tuum Sanctum paráclitum de cœlis. **R. Amen.**

Spíritum sapiéntiæ et intelléctus. R. Amen.

Spíritum consílii et fortitúdinis. R. Amen.

Spíritum sciéntiæ et pietátis. R. Amen.

Adimple eum (vel eam) Spíritu timóris tui, et consigna eum (vel eam) signo Cru ✠ cis Christi, in vitam propitiátus ætérmam. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R. Amen.**

Pontifex, accepta mitra, sedet in faldistorio, im-

nitur ei gremiale album, et baculum accipit in sinistra ; confirmandus vero coram eo genuflexus, si fuerit infans per patrinum vel matrinam stantem tenetur sub brachio dextero ; si autem fuerit adultus, aut alius major, ponat pedem suum super pedem dextrum patrini sui. Et ideo, neque masculus feminæ patrinus, neque femina masculo matrina esse deberet.

Deinde, inquisito confirmandi nomine, et summitate pollicis dexteræ manus Chrismate intincta, Pontifex confirmat eum, dicens :

N. Signo te signo Cru ✠ cis :

Et dum hoc dicit, imposita manu dextera super caput confirmandi, producit pollice signum Crucis in fronte illius, deinde prosequitur :

Et confirmo te Chrismate salutis : In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R̃. Amen.

Et leviter eum in maxilla cædit dicens : **Pax tecum.**

Uctione peracta, patrinus vel matrina confirmati frontem, per ministrum jam extersam, ligat vitta linea munda ; et Pontifex, deposito baculo pastoralis, tergit cum mica panis, et lavat pollicem et manus super pelvim, et aqua lotionis cum pane funditur in piscinam sacrarii.

Interim dum lavat manus, cantatur vel legitur a ministris sequens Antiphona :

Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem. Ṽ. Glória Patri, etc. R̃. Sicut erat, etc.

Deinde repetitur Antiphona ; qua repetita, Pontifex, deposita mitra, surgit, et stans versus ad altare, junctis ante pectus manibus, dicit :

Ṽ. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

R̃. Et salutáre tuum da nobis.

Ṽ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ṽ. Dóminus vobíscum. R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui Apóstolis tuis sanctum dedísti Spíritum, et per eos eorúmque successóres céteris fidélibus tradéndum esse voluísti, réspice propítius ad humilitátis nostræ famulátum, et præsta, ut illíus cor, cujus frontem sacro Chrísmate delinívimus, et signo sanctæ Crucis signávimus, idem Spíritus Sanctus in eo (vel in ea) supervéniens, templum glóriæ suæ dignánter inhabitándo perficiat. Qui cum Patre, et eódem Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus, in sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Deinde dicit :

Ecce sic benedicétur omnis homo, qui timet Dóminum.

Et vertens se ad confirmatum, sinistra accipit pastorale, et dextera manu faciens super eum signum Crucis, dicit :

Bene ✠ dicat te Dóminus ex Sion, ut vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ, et hábeas vitam ætérnam. R̃. Amen.

Expedita itaque Confirmatione, Pontifex sedens, accepta mitra, patrino, vel matrinæ annuntiat, quod filium suum instruat bonis moribus, quod fugiat mala, et faciat bona, et doceat eum **Credo in Deum**, et **Pater noster**, et **Ave, María**, quoniam ad hoc est obligatus.

Mox sacris exiit : et vadunt in pace omnes.

De Ordinibus conferendis.

Quando Episcopus ordinationem facere disposuerit, omnes, qui ad sacrum ministerium accedere voluerint, feria quarta ante ipsam ordinationem, vel quando Episcopo videbitur, ad civitatem evocentur. Episcopus autem a Sacerdotibus, et aliis prudentibus viris, peritis divinæ legis, ac in ecclesiasticis functionibus exercitatis, sibi adscitis, ordinandorum genus, personam, ætatem, institutionem, mores, doctrinam, et fidem diligenter investiget, et examinet.

Nullus ad Subdiaconatus Ordinem ante vigesimum secundum, ad Diaconatus ante vigesimum tertium, ad Presbyteratus ante vigesimum quintum ætatis suæ annum promoveatur. Sciant tamen Episcopi non singulos, in ea ætate constitutos, debere ad hos Ordines assumi, sed dignos dumtaxat et quorum probata vita senectus sit. Regulares quoque, nec in minori ætate, nec sine diligenti Episcopi examine ordinentur.

Prima Tonsura non initientur, qui Sacramentum Confirmationis non susceperint, et fidei rudimenta et docti non fuerint; quique legere, et scribere nesciant, et de quibus probabilis conjectura non sit, eos non sæcularis iudicii fugiendi fraude, sed ut Deo fidelem cultum præsent, hoc vitæ genus elegerint.

Ad minores Ordines promovendi bonum a Parocho, et a magistro scholæ, in qua educantur, testimonium habeant. Hi vero, qui ad singulos majores erunt assumendi, per mensem ante ordinationem Episcopum adeant, qui Parocho, aut alteri, cui magis expedire videbitur, committat, ut nominibus, ac desiderio eorum, qui volent promoveri, publice in Ecclesia propositis, de ipsorum ordinandorum natalibus, ætate, moribus et vita a fide dignis diligenter inquirat, et litteras testimoniales, ipsam inquisitionem factam continentes, ad ipsum Episcopum quamprimum transmittat.

Minores Ordines iis, qui saltem Latinam linguam intelligant, per temporum interstitia, nisi aliud Episcopo magis expedire videretur, conferantur ; ut eo accuratius, quantum sit hujus disciplinæ pondus, possint edoceri, ac in unoquoque munere, juxta præscriptum Episcopi, se exerceant, idque in ea, cui adscripti erunt, Ecclesia, nisi forte ex causa studiorum absint ; atque ita de gradu in gradum ascendant, ut in eis cum ætate vitæ meritum, et doctrina major accrescat. Quod et bonorum morum exemplum, et assiduum in Ecclesia ministerium, atque major erga Presbyteros, et superiores Ordines reverentia, et crebrior, quam antea, Corporis Christi Communio maxime comprobabunt. Cumque hinc ad altiores gradus, et sacratissima mysteria sit ingressus, nemo iis initiatur, quem non scientiæ spes majoribus Ordinibus dignum ostendat. Hi vero non nisi post annum a susceptione postremi gradus minorum Ordinum, ad sacros Ordines promoveantur ; nisi necessitas, aut Ecclesiæ utilitas, judicio Episcopi, aliud exposcat.

Subdiaconi, et Diaconi ordinentur, habentes bonum testimonium, et in minoribus Ordinibus jam probati, ac litteris, et iis, quæ ad Ordinem exercendum pertinent, instructi. Qui sperent, Deo auctore, se continere posse ; Ecclesiis, quibus adscribentur, inserviant ; sciantque maxime decere, si saltem diebus Dominicis et solemnibus, cum altari ministraverint, sacram Communionem perceperint. Promoti ad sacrum Subdiaconatus Ordinem, si per annum saltem in eo non sint versati, ad altiorem gradum, nisi aliud Episcopo videatur ascendere non permittantur. Duo sacri Ordines non eodem die, etiam regularibus, conferantur.

Qui pie, et fideliter in ministeriis anteactis se gesserint, et ad Presbyteratus Ordinem assumuntur, bonum habeant testimonium ; et hi sint, qui non modo in Diaconatu, ad minus annum integrum, nisi, ob

Ecclesiæ utilitatem, ac necessitatem, aliud Episcopo videretur, ministraverint ; sed etiam ad populum docendum ea, quæ scire omnibus necessarium est ad salutem, ac administranda Sacramenta, diligenti examini præcedente, idonei comprobentur ; atque ita pietate, et castis moribus conspicui, ut præclarum bonorum operum exemplum, et vitæ monita ab eis possint exspectari.

Illegitimi sine dispensatione Apostolica, ad sacros Ordines promoveri non possunt, ad minores tamen possunt ex dispensatione sui Episcopi ordinarii : neque etiam furiosi, amentes, servi, homicidæ, irregulares, insigni corporis vitio deformes, aut manci ordinari possunt.

Examinentur de Ordine, in quo sunt constituti, et quando, et a quo illum receperunt.

Clericus sæcularis, quamvis alias sit idoneus moribus, scientia, et ætate, ad sacros Ordines non promoveatur, nisi prius legitime constet eum beneficium ecclesiasticum, quod sibi ad victum honeste sufficiat, pacifice possidere. Id vero beneficium resignare non possit, nisi facta mentione, quod ad illius beneficii titulum sit promotus, neque ea resignatio admittatur, nisi constito quod aliunde vivere commode possit, et aliter facta resignatio nulla sit. Patrimonium vero, vel pensionem obtinentes ordinari posthac non possint, nisi illi, quos Episcopus judicaverit assumendos pro necessitate, vel commoditate Ecclesiarum suarum, eo quoque prius perspecto, patrimonium illud, vel pensionem vere ab eis obtineri, taliaque esse, quæ eis ad vitam sustentandam satis sint : atque illa deinceps sine licentia Episcopi alienari, aut exstingui, vel remitti nullatenus possint, donec beneficium ecclesiasticum sufficiens sint adepti, vel aliunde habeant, unde vivere possint.

Advertat diligenter Pontifex, cum Ordines confert,

ne in expressione formarum, vel collatione instrumentorum ipsorum Ordinum deficiat : frequenter Pontificale respiciat, et mature procedat. Moneat ordinandos, quod instrumenta, in quorum traditione character imprimitur, tangant. Secretas morose dicat, ut ordinati ad Sacerdotium possint illas cum eo dicere : debent enim ex consuetudine concelebrare, et etiam verba consecrationis proferre.

Tempora ordinationum sunt : Sabbato in omnibus Quatuor Temporibus, Sabbatum ante Dominicam de Passione, et Sabbatum Sanctum.

Clericatus, seu prima Tonsura, quocumque die, hora, et loco conferri potest.

Minores vero Ordines possunt dari singulis Dominicis et festivis diebus duplicibus ex præcepto, ubicumque ; in mane tamen.

Ordinandi omnes debent in Ecclesia se præsentare, cum tonsura, habitu, et paramentis Ordini suo convenientibus, et candelis in manu accensis. Et cum a notario Episcopi nominati fuerint, respondeant, **Adsum**, et accedant ad locum ordinationis, secundum ordinem descriptionis.

Advertat quoque Pontifex, quod si unus tantum sit per eum ad quemcumque Ordinem promovendus, illum admoneat, et alloquatur, non in plurali, ut textus dicit, sed in singulari.

In Sabbatis Quatuor Temporum, in quibus fiunt ordinationes generales, Tonsuræ fieri debent post **Kyrie, eléison**. Deinde, dicta prima Lectione, ordinantur Ostiarii. Post secundam Lectionem, Lectores. Post tertiam, Exorcistæ. Post quartam, Acolythi. Post quintam, Subdiaconi. Finita Epistola, Diaconi. Et demum ante ultimum versum Tractus, vel infra Octavam Pentecostes, ante ultimum versum Sequentiæ, ordinantur Presbyteri.

Si ordinationes fiant in Sabbato ante Dominicam

de Passione, quia unica tantum dicitur Lectio, Tonsuræ debent fieri immediate post Introitum. Omnes minores Ordines post Kyrie, eléison. Subdiaconi immediate post Collectam. Diaconi post Epistolam. Presbyteri ante ultimum versum Tractus.

Idem servetur, quandocumque dantur Ordines sacri extra tempora, ex dispensatione Apostolica. Quod si fiat inter Pascha et Pentecosten, Presbyteri ordinantur ante ultimum Versum. Si inter Pentecosten et Septuagesimam, ordinantur ante *Ÿ. Allelúja*. Et antequam ad collationem Ordinum procedatur, legitur mandatum Apostolicum, sive supplicatio; cujus vigore Pontifici facultas conceditur ordinandi; quibus lectis, dicit Pontifex, *Deo grátias*, et ad ordinationem procedit.

Si vero Sabbato Sancto ordinationes fiant, Officium incipitur a prima prophetia, et continuatur, prout in Ordinario, usque ad Litanias inclusive, in quibus dicto, *Ut ómnibus fidélibus*, etc. surgit ab accubitu Pontifex, et conversus ad ordinandos, eos benedicit, prout post Litanias infra ponitur. Deinde perficiuntur Litiariæ, et Pontifex facit Confessionem, et dicto Kyrie, eléison, pro Missa, ordinat ad primam Tonsuram. Tum dicit, *Glória in excélsis Deo*, etc. quo dicto, ordinat ad quatuor minores Ordines. Deinde dicit Orationem ordinariam, cum alia pro ordinandis, quibus dictis, ordinat ad Subdiaconatum. Tum dicitur Epistola, et ea dicta, ordinat Diaconos. Dicitur deinde *Allelúja*, cum suo Versu, et prima pars Tractus, quibus dictis, ordinat Presbyteros, post quorum ordinationem dicitur Versus, Tractus, Evangelium, et alia, prout in Ordinario.

Quando autem Pontifex extra Missarum solemnita est promoturus aliquos ad primam Tonsuram, vel ad quatuor minores Ordines, sufficit quod habeat stolam supra rochetum, vel supra superpelliceum (si sit Re-

gularis) et mitram simplicem. Cum autem est celebraturus pro sacris Ordinibus conferendis, habere debet sandalia. et omnia paramenta Pontificalia, et dicere Psalmum, **Quam dilécta**, etc.

Ordinationes sacrorum Ordinum, statutis a jure temporibus, ac in Cathedrali Ecclesia, vocatis, præsentibusque ad id Ecclesiæ Canonicis, publice celebrantur : si autem in alio diœcesis loco præsentem Clero loci, dignior, quantum fieri poterit, Ecclesia semper adestur.

Cum igitur ordinationes faciendæ sunt, per Sacristam, seu alium, ad quem spectat, præparantur omnia, quæ necessaria sunt pro Missa Pontificali. Et demum, cum tempus ordinationis instat, hora competenti, Pontifex cappa magna indutus, Capellano illam post eum deferente, venit ad Ecclesiam ubi ordinationes fieri debent, et accedens ante altare, genuflexus ibidem aliquamdiu orat. Deinde vadit ad sedem, ubi paramenta capere consuevit, vel, si non sit in Ecclesia sua, ad faldistorium, ad cornu Epistolæ sibi paratum, ubi sedens accipit omnia paramenta Pontificalia coloris tempori convenientis, et mitram simplicem, dicens Psalmum, **Quam dilécta**, etc.

Pontifex sic paratus, baculum Pastoralem in sinistra tenens, accedit ad gradus altaris, ubi depositis baculo et mitra, facta altari reverentia cum profunda capitis inclinatione, facit cum ministris Confessionem. Interim cantatur a choro Introitus, et **Kyrie, eléison**. Finita Confessione, Pontifex ascendit ad altare, illud in medio osculatur, et textum Evangelii ad sinistram ; incensat altare more solito, resumit mitram, et revertitur ad sedem, seu ad faldistorium, ad cornu Epistolæ, ubi, deposita mitra, et versa facie ad altare, oblato sibi per ministrum libro, ex eo legit Introitum, et **Kyrie, eléison** ; quibus dictis, sedet cum mitra, donec perficiatur a choro ultimum **Kyrie**,

elëison. Quo finito, surgit Pontifex, et cum mitra ad balditorium, ante medium altaris sibi præparatum accedit, et in illo sedet, renibus altari versis. Tum Archidiaconus vocat omnes ordinandos, dicens : **Accédant omnes, qui ordinándi sunt.**

Quibus ante altare coram Pontifice genuflexis, et in modum coronæ dispositis, Archidiaconus publice interrogat omnes, si sint aliqui, qui forte non sint confirmati ; quia non debent ad ordinationem accedere, nisi prius confirmentur. Et, si aliqui confirmandi erunt, tunc depositis Pontifex annulis, et chirothecis, lavat manus, reassumit annulos, et confirmat, prout habetur supra folio primo ; vel si non erunt aliqui confirmandi, palam interdicat per unum ex suis, sub his verbis :

Reverendíssimus in Christo Pater, et Dóminus, Dóminus N. Dei, et Apostólicæ Sedis grátia Epíscopus N. sub excommunicatiónis pœna præcipit, et mandat ómnibus, et síngulis, pro suscipiéndis Ordínibus hic præsentibus, ne quis forsan eórum irregularis, aut álias a jure, vel ab hómine excommunicátus, interdictus, suspénsus, spúrius, infámis, aut álias a jure prohibitus, sive ex aliéna diocési oriúndus, sine licéntia sui Epíscopi, aut non descríptus, examinátus, approbátus, et nominátus, ullo pacto áudeat ad suscipiéndos Ordines accédere. Et quod nullus ex ordinátis discédât, nisi Missa finíta, et benedictióne Pontíficis accépta.

num ad ordinationem procedat.

De Clerico faciêdo.

Clericus fieri potest etiam extra Missarum sollemnia quocumque die, hora, et loco.

Pro Clericis ordinandis, parentur forfices pro incidendis capillis, et bacile pro illis imponendis. Et quilibet ordinandorum habere debet suum superpelli-
ceum super brachium sinistrum, et candelam in manu dextra. Et vocantur omnes tonsurandi nomina-
tim, et sigillatim per notarium, et quilibet respondet
Adsum.

Quibus ante altare coram Pontifice in faldistorio cum mitra sedente genuflexis, Pontifex surgit cum mitra, et dicit :

Ÿ. **Sit nomen Dómini benedíctum.**

Œ. **Ex hoc nunc et usque in sæculum.**

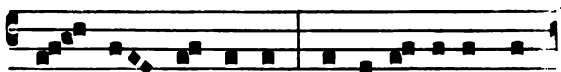
Ÿ. **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.**

Œ. **Qui fecit cælum et terram.**

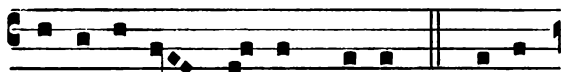
O rémus, fratres charíssimi, Dóminum nostrum Jesum Christum, pro his fámulis suis, qui ad deponéndum comas cápítum suórum pro ejus amóre festínant, ut donet eis Spíritum Sanctum, qui hábitum religiónis in eis in perpétuum consérvet, et a mundi impediménto, ac sæculári desidério corda eórum deféndat ; ut, sicut immutántur in vúltibus, ita dextra manus ejus virtútis tríbuat eis increménta, et ab omni cæcítate spirituáli et humána óculos eórum apériat, et lumen eis ætérnæ grátiae concédát. Qui vivit, et regnat cum Deo Patre in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Post hæc, sedente Pontifice, schola inchoat et prosequitur Antiphonam, et Psalmum.

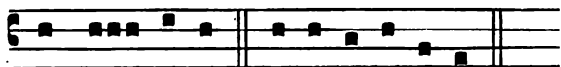
8 Ton. Fin 1.

Tu es, Dó-mi-ne, qui restí-tu-es hæ-

re- di- tá- tem me- am mi- hi. Ps. Consér-

va me. ut infra. E u o u a e.

Psalmus 15.

Qonsérva me, Dómine, quóniam sperávi in te : *
dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bó-
nórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus : * mirificávit omnes
voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea
acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguíni-
bus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia
mea.

Repetitur tota Antiphona Tu es, Dómine.

Incepto Psalmo, Pontifex cum forficibus incidit
unicuique extremitates capillorum in quatuor locis,
videlicet, in fronte, in occipitio, et ad utramque
aurem, deinde in medio capitis aliquot crines capil-
lorum, et in bacile deponit, et quilibet, cum tondetur,
dicit :

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei :
tu es, qui restitues hæreditátem meam mihi.

Omnibus tonsis, mitra deposita, surgit Pontifex, et
stans versus ad illos, dicit :

Orémus.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut hi fámuli
tui, quorum hódie comas cápítum pro amóre
divíno deposúimus, in tua dilectióne perpétuo má-

neant ; et eos sine mácula in sempiternum custódias
Per Christum Dóminum nostrum. *ly.* Amen.

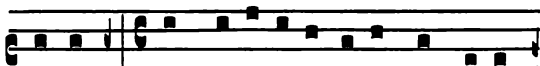
Tunc schola inchoat, et prosequitur Antiphonam
sequentem. Qua incepta, Pontifex sedet cum mitra :

Antiphona.

7 Ton. Fin 3.

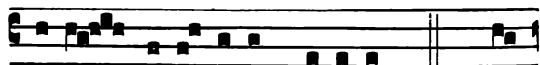
Hi ac-cí-pi-ent be-ne-di-cti-ó-nem a Dó-

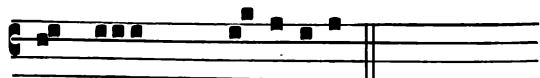
mi-no et mi-se-ri-cór-di-am a De-o

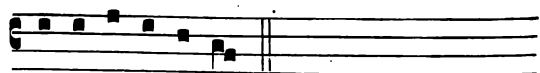
sa-lu-tá-ri su-o : qui-a hæc est ge-ne-rá-

ti-o quæ-rén-ti-um Dómi-num. Ps. Dó-

mi-ni est terra. ut infra.

E u o u a e.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrarum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ; * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus, et mundo corde : * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum : * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc, et semper : * et in sæcula sæculórum. Amen.

Deinde repetitur tota Antiphona. **Hi accípiunt.** etc.

Qua finita, surgit sine mitra Pontifex, et ad altare conversus, dicit : **Orémus.**

Et ministri dicunt : **Flectámus gènuâ. R̃. Leváte.**

Et mox ad tonsos genutlexos versus, Pontifex dicit :

Adéstó, Dómine, supplicatióibus nostris, et hos fámulos tuos bene ✠ dícere dignáre, quibus in tuo sancto nómine hábitum sacræ religiónis impónimus ; ut, te largiénte, et devóti in Ecclésia tua persístere, et vitam percípere mereántur ætérmam. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Tunc Pontifex sedet cum mitra, et accipiens in manu superpelliceum, dicit singulis :

Induat te Dóminus novum hóminem, qui secúndum Deum creátus est, in justítia, et sanctitáte veritátis.

Et mox imponit illud cuilibet, repetendo, **Induat te**, etc. immittens usque ad scapulas ; et immediate trahens, si unum tantum sit superpelliceum ; sicque facit usque ad ultimum, qui eo totaliter induitur ; si vero quisque suum superpelliceum habeat, singuli totaliter induuntur.

Quo expedito, sine mitra surgit Pontifex, et versus ad illos dicit :

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, propitiáre peccátis nostris, et ab omni servitúte sæculáris hábitus hos fámulos tuos emúnda ; ut dum ignomíniam sæculáris hábitus depónunt, tua semper in ævum grátia perfruántur : ut, sicut similitúdinem coronæ tuæ eos gestáre fácimus in capítibus, sic tua virtúte hæreditátem súbsequi mereántur ætérmam in córdibus. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R̃. Amen.**

Deinde sedet cum mitra Pontifex, et alloquitur eos sub his verbis :

Fílii charíssimi, animadvértere debétis, quod hódie de foro Ecclésiæ facti estis, et privilégia clericalia sortíti estis ; cavéte ígitur, ne propter culpas vestras illa perdátis ; et hábitu honésto, bonisque móribus, atque opéribus Deo placére studeátis. Quod ipse vobis concédatur per Spíritum Sanctum suum. **R̃. Amen.**

Tum, suggerente Archidiacono, ordinati redeunt ad loca sua.

De minoribus Ordinibus.

Quatuor minores Ordines dari possunt extra Missarum solemniam, diebus Dominicis, et Festivis duplicibus, sed in mane tantum.

Ordinandi omnes ad quatuor minores Ordines esse debent superpelliceis induti, cum candela in manu dextera.

De Ordinatione Ostiariorum.

Pro Ostiariis ordinandis parentur claves Ecclesiæ.

Pontifex, Clericis ordinatis, surgit et cum mitra ad sedem, seu ad faldistorium, in cornu Epistolæ, revertitur ; ubi deposita mitra, et ad altare conversus, oblato sibi libro, cantat primam Collectam, deinde sedet, reassumit mitram, et cantatur prima Lectio. Interim accedunt duo Capellani cum libro, et candela ante Pontificem, qui sedens cum mitra, ex eo legit Lectionem ipsam. Quibus finitis, surgit Pontifex, et cum mitra ad faldistorium ante medium altaris sibi præparatum proficiscitur, et in illo sedet renibus chari versis. Archidiaconus vocat ordinandos, dicens : **Accédant qui ordinandi sunt ad officium Ostiariorum.** Et mox notarius singulos nominatim vocat, et quilibet respondet : **Adsum.**

Omnibus in superpelliceis cum candelis in manibus coram Pontifice genuflexis, Pontifex admonet illos dicens :

Suscepturi, filii charissimi, officium Ostiariorum, videte, quæ in domo Dei agere debeatis, Ostia-

rium opórtet percútere cymbalum, et campánam ; aperíre Ecclésiám, et sacrárium ; et librum aperíre ei, qui prædicat. Providéte ígitur, ne per negligéntiam vestram, illárum rerum, quæ intra Ecclésiám sunt, áliquíd depéreat : certísque horis domum Dei aperiátis fidélibus ; et semper claudátis infidélibus. Studéte étiam, ut, sicut materiálibus clévis Ecclésiám visíbilem aperítis, et cláuditis, sic et invisíbilem Dei domum, corda scílicet fidélium, dictis, et exémpis vestris claudátis diábolo, et aperiátis Deo : ut divína verba, quæ audierint, corde retíneant, et ópere cómpleant, quod in vobis Dóminus perfíciat per misericórdiam suam.

Hæ admonitiones non fiunt Cardinalibus, neque electis Episcopis.

Deinde Pontifex accipit, et tradit omnibus claves Ecclesiæ, quas successive manu dextera singuli tangant, Pontifice dicente :

Sic ágite, quasi redditúri Deo ratiónem pro iis rebus, quæ his clévis recludúntur.

Post hæc Archidiaconus, sive alius Archidiaconi vice fungens, ducit eos ad ostium Ecclesiæ, et facit illos claudere, et aperire ; tradit etiam eis funem campanarum, faciens eos campanas pulsare ; deinde illos reducit ad Pontificem ; quibus coram Pontifice genua flectentibus, stans cum mitra Pontifex versus ad ipsos ordinatos, dicit :

Deum Patrem omnipoténtem, fratres charíssimi, suppliciter deprecémur, ut hos fánulos suos bene ✠ dícere dignétur, quos in officium Ostiariórum eligere dignátus est : ut sit eis fidelíssima cura in domo Dei, diébus, ac nóctibus, ad distinctiónem certárum horárum, ad invocándum nomen Dómini, adjuvánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum eo vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Tum, mitra deposita, stans Pontifex, et conversus ad altare, dicit : **Orémus.** Et ministri subjungunt : **Flectámus génuā. Iŕ. Leváte.**

Et statim versus ad illos genuflexos, stans sine mitra, dicit :

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene ✠ dicere dignáre hos fámulos tuos in officium Ostiariórum, ut inter janitóres Ecclésiæ tuo páreant obséquio, et inter eléctos tuos, partem tuæ mereántur habére mercédís. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **Iŕ. Amen.**

Post hæc ordinati, suggerente Archidiacono, red-
eunt ad loca sua.

De Ordinatione Lectorum.

Pro Lectoribus ordinandis paretur liber Lectionum.

Ostiariis ordinatis, Pontifex reassumpta mitra, accedit ad sedem suam, vel ad faldistorium in gornu Epistolæ. Interim cantatur primum Graduale, vel primum **Allelúia**, si sit infra Octavam Pentecostes ; et Pontifex sedens cum mitra, oblato sibi libro, et candela, legit dictum Graduale, vel **Allelúia**. Quibus dictis, surgit, deposita mitra, et versus ad altare cantat secundam Collectam. Tum sedet, reassumpta mitra, et cantatur secunda Lectio. Interim accedunt duo Capellani cum libro, et candela ante Pontificem, qui sedens cum mitra, ex eo legit Lectionem ipsam. Quibus dictis, Pontifex revertitur ad faldistorium ante medium altaris positum, ubi sedet cum mitra, et

Lectores vocantur per Archidiaconum, hoc modo :
Accédant qui ordinándi sunt ad officium Lectórum.
 Et mox nominantur per notarium, ut supra dictum est.

Quibus coram Pontifice cum candelis in manibus genuflexis, Pontifex admonet eos, dicens :

Elécti, filii charíssimi, ut sitis Lectóres in domo Dei nostri, officium vestrum agnóscite, et impléte. Potens est enim Deus, ut áugeat vobis grátiam perfectiónis ætérnæ. Lectórem síquidem opórtet légere ea quæ (vel ei qui) prædicat : et lectiónes cantáre ; et benedícere panem, et omnes fructus novos. Studéte ígitur verba Dei, vidélicet Lectiónes sacras, distíncte et apérte, ad intelligéntiam, et ædificatióem fidélium absque omni mendácio falsitátis proférre ; ne véritas divinárum Lectiónum incúria vestra ad instructiόem audiéntium corrumpátur. Quod autem ore légitis, corde credátis, atque ópere compleátis ; quátenus auditóres vestros, verbo páriter et exémplo vestro, docére possitis. Ideóque, dum légitis, in alto loco Ecclesiæ stetis, ut ab ómnibus audiámini, et videámini, figurántes positiόe corporáli, vos in alto virtútum gradu debére conversári ; quátenus cunctis, a quibus audímini, et vidémini, cœléstis vitæ formam præbeátis ; quod in vobis Deus ímpleat per grátiam suam.

Deinde Pontifex accipit et tradit omnibus codicem de quo lecturi sunt, quem manu dextera tangunt, dicens :

Accípite, et estóte verbi Dei relatóres, habitúri, si fidéliter, et útiliter implevéritis officium vestrum, partem cum iis, qui verbum Dei bene administravérunt ab iníitio.

Quibus expeditis, et illis genuflexis, Pontifex stans cum mitra versus ad eos, dicit :

Orémus, fratres charíssimi, Deum Patrem omnipoténtem, ut super hos fámulos suos, quos in

Ordinem Lectorum dignatur assumere, bene ✠ dictionem suam clementer effundat, quatenus distincte legant, quæ in Ecclesia Dei legenda sunt, et eadem operibus impleant. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium suum, qui cum eo vivit, et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. *R.* Amen.

Tum Pontifex, mitra deposita, stans conversus ad altare, dicit : **Orémus.** Et ministri subjungunt : **Flectamus genua.** *R.* Levate.

Deinde conversus ad ordinatos genuflexos, dicit, sine mitra :

Domine sancte, Pater omnipotens, æternæ Deus, bene ✠ dicere dignare hos famulos tuos in officium Lectorum, ut assiduitate lectionum instructi sint, atque ordinati, et agenda dicant, et dicta opere impleant, ut in utroque sanctæ Ecclesiæ exemplo sanctitatis suæ consulant. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. *R.* Amen.

Postea, suggerente Archidiacono, redeunt ordinati ad loca sua.

De Ordinatione Exorcistarum.

Pro Exorcistis ordinandis paretur liber exorcismorum, ejus loco dari potest Pontificale, vel Missale.

Lectoribus ordinatis, Pontifex reassumpta mitra, accedit ad sedem suam, vel ad faldistorium, in cornu Epistolæ, ubi sedens cum mitra, oblato sibi libro, et candela, legit secundum Graduale, vel secundum Allelúia, si sit infra Octavam Pentecostes. Inte-

rim cantatur a choro ipsum Graduale, vel **Allelúia**. Quo finito, surgit Pontifex, deposita mitra, et versus ad altare cantat tertiam Collectam. Tum sedet, reasumpta mitra, et cantatur tertia Lectio. Interim accedunt duo Capellani cum libro, et candela ante Pontificem, qui ex eo legit Lectionem ipsam. Quibus dictis, revertitur ad faldistorium ante altare, et sedet cum mitra. Exorcistæ vero vocantur per Archidiaconum modo consueto, dicentem : **Accédant, qui ordinándi sunt ad offíciū Exorcistárum**. Et ipsi singulatim nominantur per notarium, ut prius dictum est.

Quibus coram Pontifice cum candelis in manibus genuflexis, Pontifex admonet eos, dicens :

Ordinándi, filii charíssimi, in offíciū Exorcistárum, debétis nóscere quid suscípitis. Exorcístam étenim opórtet abjícere dæmones ; et dícere pópulo ut, qui non commúnicat, det locum ; et aquam in ministério fúndere. Accípitis ítaque potestátem imponéndi manum super energúmenos, et per impositiōnem mánuum vestrárum, grátia Spíritus Sancti, et verbis exorcismi pellúntur spíritus immúndi a corpóribus obséssis. Studéte ígitur, ut, sicut a corpóribus aliórum dæmones expéllitis, ita a méntibus, et corpóribus vestris omnem immundítiam, et nequítiam ejiciátis : ne illis succumbátis, quos ab áliis vestro ministério, effugátis. Díscente per offíciū vestrum vítiis imperáre ; ne in móribus vestris áliquíd sui juris inimícus váleat vindicáre. Tunc étenim recte in áliis dæmónibus imperábitis, cum prius in vobis eórum multímodam nequítiam superátis. Quod vobis Dóminus ágere concédát per Spíritum suum Sanctum.

Post hæc Pontifex accipit, et tradit omnibus librum, in quo scripti sunt exorcismi, cujus loco tradi potest Pontificale, vel Missale, quem manu dextera singuli tangunt, Pontifice dicente :

Accípite, et commendáte memóriæ; et habéte potestátem imponéndi manus super energúmenos, sive baptizátos, sive catechúmenos.

Postea vero, omnibus devote genuflexis, Pontifex cum mitra stans, dicit :

Deum Patrem omnipoténtem, fratres charíssimi, súpplīces deprecémur, ut hos fámulos suos bene ✠ dícere dignétur in officium Exorcistárum ; ut sint spirituáles imperatóres, ad abjiciéndos dæmones de corpóribus obséssis, cum omni nequítia eórum multi-fórmi. Per unigénitum Fílium suum Dóminum nostrum Jesum Christum, qui cum eo vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Tum conversus ad altare, deposita mitra, dicit :
Orémus. Et ministri subjungunt : **Flectámus génuā.**
R̃. **Leváte.**

Et mox conversus ad ordinatos genuflexos, dicit :
Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene ✠ dícere dignáre hos fámulos tuos in officium Exorcistárum ; ut per impositionem mánuum, et oris officium, potestátem, et impérium hábeant, spíritus immúndos coercéndi ; ut probábiles sint médici Ecclésiæ tuæ, grátia curatiónum virtutéque cœlésti confirmáti. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Post hæc, suggerente Archidiacono, redeunt ad loca sua.

De Ordinatione Acolythorum.

Pro Acolythis ordinandis parentur candelabrum cum cereo extincto, et urceolus vacuus pro vino, pro Sacramento.

Exorcistis ordinatis, Pontifex, reassumpta mitra, accedit ad sedem suam, vel ad faldistorium, in cornu Epistolæ, ubi sedens cum mitra, oblato sibi libro, et candela, legit tertium Graduale, vel tertium Allelúja, si sit infra Octavam Pentecostes. Interim a choro cantatur ipsum Graduale, vel Allelúia. Quo finito, surgit Pontifex, deposita mitra, et versus ad altare cantat quartam Collectam. Tum sedet, reassumpta mitra, et cantatur quarta Lectio. Interim accedunt duo Capellani cum libro, et candela ante Pontificem, qui sedens cum mitra ex eo legit Lectio-nem ipsam. Quibus dictis, Pontifex revertitur ad faldistorium, ante altare, ubi sedet cum mitra. Acolythi vero vocantur per Archidiaconum: *Accédant qui ordinándi sunt ad officium Acolythórum. Et mox nominantur per notarium, ut supra.*

Quibus coram Pontifice cum candelis in manibus genuflexis, Pontifex admonet eos, dicens :

Susceptúri, filii charíssimi, oficium Acolythórum, pensáte quod suscípitis. Acólythum étenim opórtet ceroferárium ferre : luminária Ecclésiæ accéndere ; vinum, et aquam ad Eucharistíam ministráre. Studéte ígitur susceptum oficium digne implére. Non enim Deo placére potéritis, si lucem Deo mánibus præférentes, opéribus tenebrárum inserviátis, et per hoc áliis exémpia perfídiæ præbeátis. Sed sicut Véritas dicit : Lúceat lux vestra coram homínibus ; ut vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est. Et sicut Apóstolus Paulus ait : In médio

natiónis pravæ et perversæ, lucéte sicut luminária in mundo, verbum vitæ continéntes. Sint ergo lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, ut filii lucis sitis. Abjiciátis ópera tenebrárum, et induámini arma lucis. Erátis enim aliquándo tenebræ, nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte. Quæ sit vero ista lux, quam tantópere incúlcat Apóstolus, ipse demónstrat subdens : Fructus enim lucis est, in omni bonitáte, et justítia, et veritáte. Estóte ígitur solliciti, in omni justítia, bonitáte et veritáte, ut et vos, et álios, et Dei Ecclesiám illuminétis. Tunc étenim in Dei sacrificio digne vinum suggerétis, et aquam, si vos ipsi Deo sacrificium, per castam vitam, et bona ópera, obláti fuéritis. Quod vobis Dóminus concédatur per misericórdiam suam.

Post hæc Pontifex accipit, et tradit omnibus candelabrum cum candela extincta, quod successive manu dextera singuli tangant, Pontifice dicente :

Accípите ceroferárium, cum céreo, et sciátis vos ad accendénda Ecclesiæ luminária mancípári, in nómine Dómini. R̃. Amen.

Cum accipit, et tradit eis urceolum vacuum, quem similiter tangere debent, dicens communiter omnes :

Accípите urcéolum, ad suggeréndum vinum, et aquam in Eucharistíam ságuinis Christi, in nómine Dómini. R̃. Amen.

Postea, eis genuflexis permanentibus, Pontifex stans cum mitra versus ad eos, dicit :

Deum Patrem omnipoténtem, fratres charíssimi, suppliciter deprecémur, ut hos fámulos suos bene ✠ dicere dignétur in órdine Acolythórum : quatenus lumen visíbile mánibus præferéntes, lumen quoque spirituále móribus præbeant : adjuvánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum eo, et Spíritu

Sancto vivit, et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Tum Pontifex ad altare se convertens, deposita mitra et stans dicit : Orémus. Et ministri : Flectámus génua. R̃. Leváte.

Et mox Pontifex conversus ad eosdem genuflexos, dicit :

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui per Jesum Christum, Fílium tuum Dóminum nostrum, et Apóstolos ejus in hunc mundum lumen claritátis tuæ misísti, quique ut mortis nostræ antíquum aboléres chirógraphum, gloriosíssimæ illum crucis vexílló affígi, ac sánguinem, et aquam ex látere illíus pro salúte géneris humáni efflúere voluísti, bene ✠ dícere dignáre hos fámulos tuos in officium Acolythórum, ut ad accendéndum lumen Ecclésiæ tuæ, et ad suggeréndum vinum, et aquam ad conficiéndum sánguinem Christi Fílii tui in offerénda Eucharistía, sanctis altáribus tuis fidéliter subministrent. Accénde, Dómine, mentes eórum, et corda, ad amórem grátiae tuæ, ut illumináti vultu splendóris tui, fidéliter tibi in sancta Ecclésia deserviant. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Orémus. z

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui ad Móysen, et Aaron locútus es, ut accenderéntur lucérnæ in tabernáculo testimoníi, bene ✠ dícere dignáre hos fámulos tuos : ut sint Acólythi in Ecclésia tua. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, fons lucis, et orígó bonitátis, qui per Jesum Christum Fílium tuum, lumen verum, mundum illuminásti, ejúsque passiónis mystério redemísti, bene ✠ dícere dignáre hos fámulos tuos, quos in officium Acolythórum consecrámus

poscéntes cleméntiam tuam, ut eórum mentes, et lúmine sciéntiæ illústres, et pietátis tuæ rore irriges ; ut ita accéptum ministérium, te auxiliánte, péragent, quáliter ad ætérrnam remuneratióem perveníre mereántur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Post hæc, suggerente Archidiacono, ordinati red-
eunt ad loca sua.

De sacris Ordinibus

IN GENERE.

Sacri, et majores Ordines sunt, Subdiaconatus, Diaconatus, et Presbyteratus, ad quos ordinati omnes debent communicare, ideo parentur, pro eorum numero, hostiæ parvæ consecrandæ.

De Ordinatione Subdiaconi.

Pro ordinatione Subdiaconorum parentur Calix vacuus, cum Patena superposita, Urceoli cum mantergio, et liber Epistolarum.

Acolythis ordinatis, Pontifex reassumpta mitra, accedit ad sedem suam, vel ad faldistorium in cornu Epistolæ, ubi sedens cum mitra, oblato sibi libro, et candela, legit quartum Graduale, vel quartum Allelúia, si sit infra Octavam Pentecostes; interim a choro cantatur ipsum Graduale, vel Allelúia. Quo finito, surgit Pontifex, deposita mitra, et versus ad altare cantat quintam Collectam.

Tum sedet, reassumpta mitra, et cantatur quinta Lectio. Interim accedunt duo Capellani cum libro, et candela ante Pontificem, qui ex eo legit Lectionem ipsam. Quibus dictis, Pontifex revertitur ad sedem suam, ante medium altaris; et Archidiaconus versus ad ordinandos, dicit: **Accédant qui ordinándi sunt Subdiáconi.** Et notarius unumquemque illorum vocat, dicens:

N. ad título Ecclésiæ N.

N. ad título patrimonii sui.

Frater N. professus ordinis N. ad título paupertátis.

Et sic de aliis: et quilibet vocatus dicit: **Adsum,** et accedit versus Episcopum.

Debet autem quilibet ordinandorum in Subdiaconum indutus esse amictu, non tamen super caput, alba et cingulo, habere manipulum in manu sinistra, tunicellam super brachio sinistro, et candelam in manu dextera.

Omnibus autem in Subdiaconos ordinandis competentis spatio coram Pontifice stantibus, Pontifex cum mitra sedens admonet eos, (nisi omnes sint Religiosi, quia tunc ista admonitio omittitur) dicens :

Filii dilectissimi, ad sacrum Subdiaconatus Ordinem promovendi, iterum atque iterum considerare debetis attente, quod onus hodie ultro appetitis. Hactenus enim liberi estis, licetque vobis pro arbitrio ad sæcularia vota transire ; quod si hunc Ordinem suscepitis, amplius non licebit a proposito resilire, sed Deo, cui servire, regnare est, perpetuo famulari, et castitatem illo adjuvante, servare oportebit, atque in Ecclesiæ ministerio semper esse mancipatos. Proinde, dum tempus est, cogitate, et, si in sancto proposito perseverare placet, in nomine Domini, huc accedite.

Illis tunc accedentibus, et coram Pontifice genuflexis, Archidiaconus vocat cæteros ordinandos, dicens :

Accedant qui ordinandi sunt Diaconi, et Presbyteri.

Quibus accedentibus, Archidiaconus ordinat eos, videlicet, Diaconandos paratos amictu, alba, cingulo, et manipulo, stolam in manu sinistra, dalmaticam super brachium sinistrum, et candelam in manu dextera tenentes, contra cornu Epistolæ altaris, facibus altari versis ; et Presbyterandos paratos amictu, alba, cingulo, manipulo, stola in modum Diaconi, planetam super brachium sinistrum, mappulam albam manu sinistra, et candelam dextera tenentes contra faciem Pontificis, ac medium altaris, facibus similiter altari versis. Quibus sic ordinatis Pontifex mitram in

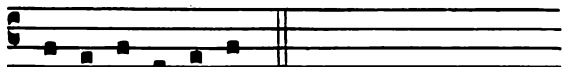
capite tenens procumbit super faldistorium, in superiori gradu, sive plano altaris paratum, et omnes ordinandi in locis super tapetia prosternunt se, ministri vero, et alii adstantes genuflectunt; et schola inchoat Litanias, choro respondente; vel si officium fiat sine cantu, Pontifex dicit, ministris, et Capellanis respondentibus:

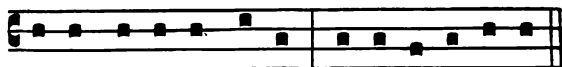
Ky-ri- e, e- lé- i- son. Chri-ste, e- lé- i- son.

Ky-ri- e, e- lé- i- son. Chri-ste, au-di nos.

Chri-ste, ex-áu-di nos.

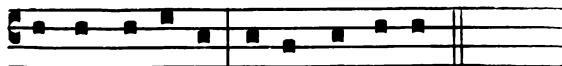

Pa- ter de cœ- lis De- us, mi- se- ré- re no- bis.

Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.

Spíritus Sancte Deus, miserére nobis.

Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.

Sancta Ma- rí- a, o- ra pro no- bis.

Sancta Dei Génitrix,

ora.

Sancta Virgo vírginum,

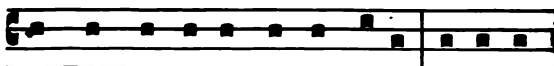
ora.

Sancte Míchael,

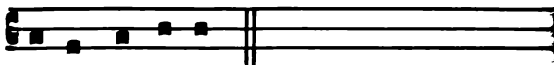
ora.

Sancte Gábriel,	ora.
Sancte Ráphael,	ora.
Omnes sancti Angeli, et Archángeli,	oráte.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdenes,	oráte.
Sancte Joánnes Baptísta,	ora.
Sancte Joseph,	ora.
Omnes sancti Patriárchæ, et Prophétæ,	oráte.
Sancte Petre,	ora.
Sancte Paule,	ora.
Sancte Andréa,	ora.
Sancte Jacóbe,	ora.
Sancte Joánnes,	ora.
Sancte Thoma,	ora.
Sancte Jacóbe,	ora.
Sancte Philíppe,	ora.
Sancte Bartholomæe,	ora.
Sancte Matthæe,	ora.
Sancte Simon,	ora.
Sancte Thaddæe,	ora.
Sancte Mathía,	ora.
Sancte Bárnaba,	ora.
Sancte Luca,	ora.
Sancte Marce,	ora.
Omnes sancti Apóstoli, et Evangelístæ,	oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini,	oráte.
Omnes sancti Innocéntes,	oráte.
Sancte Stéphane,	ora.
Sancte Laurénti,	ora.
Sancte Vincénti,	ora.
Sancti Fabiáne et Sebastíane,	oráte.
Sancti Joánnes et Paule,	oráte.
Sancti Cosma et Damiáne,	oráte.
Sancti Gervási et Protási,	oráte.
Omnes sancti Mártyres,	oráte.
Sancte Silvéster,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.

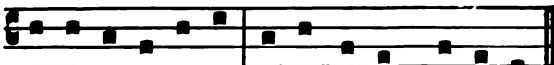
Sancte Ambrósi.	o
Sancte Augustíne,	o
Sancte Hierónyme,	o
Sancte Martíne,	o
Sancte Nicolæe.	o
Omnes sancti Pontífices. et Confessóres,	orát
Omnes sancti Doctóres,	orát
Sancte Antóni,	or
Sancte Benedicte,	or
Sancte Bernárde,	or
Sancte Domínice,	or
Sancte Francísce,	or
Omnes sancti Sacerdótes, et Levitæ,	oráte
Omnes sancti Mónachi, et Eremítæ.	oráte
Sancta María Magdaléna,	ora
Sancta Agatha.	ora
Sancta Lúcia,	ora.
Sancta Agnes,	ora.
Sancta Cæcília,	ora
Sancta Catharina,	ora
Sancta Anastásia,	ora
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ,	oráte

Omnes Sancti et Sanctæ De- i, in-ter-cé-

di- te pro no- bis.

Pro- pí- ti- us e- sto, parce no- bis, Dó- mi- ne.

Propítius esto, exáudi nos, Dómine.

Ab omni malo, líbera nos, Dómine.

Ab omni peccáto, líbera nos, Dómine.

Ab ira tua, libera nos, Dómine.

A subitánea et improvísá morte, líbera nos, Dómine.

Ab insídiis diabóli, líbera nos, Dómine.

Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, libera nos,
Dómine.

A spíritu fornicationis, libera nos, Dómine.

A fúlgure et tempestáte, líbera nos, Dóminc.

A flagello terræmôtus, líbera nos, Dómine.

A peste, fame, et bello, libera nos, Dómine.

A morte perpétua, líbera nos, Dómine.

Per mystérium sanctæ incarnationis tuæ, líbera nos,
Dómine.

Per advéntum tuum, líbera nos, Dómine.

Per nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.

Per baptísmum, et sanctum jejúnium tuum, libera
nos, Dómine.

Per crucem, et passi6nem tuam, líbera nos, D6mine,

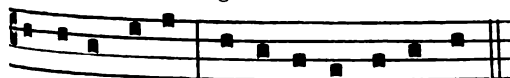
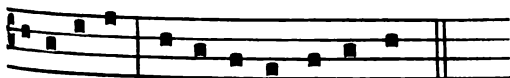
Per mortem, et sepulturam tuam, libera nos, Dómine.

Per sanctam resurrectionem tuam, libera nos, Dómine.

Per admirabilem ascensionem tuam, libera nos, Domine.

Per adventum Spíritus Sancti parácliti, libera nos,
Dómine.

In die judicii, libera nos, Dómine.

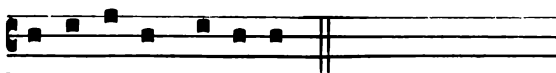

Ut nobis indulgeas, te rogámus, audi nos.

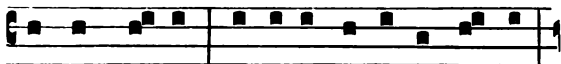
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te

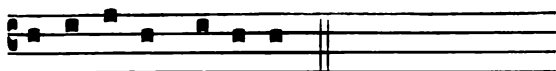
Agnus De- i, qui tol-lis pec-cá- ta mun-di,

parce no- bis Dó-mi- ne.

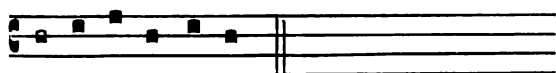
Agnus De- i, qui tol-lis pec-cá- ta mun-di,

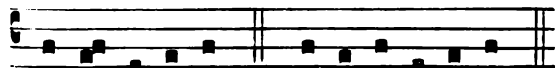
ex-áu-di nos Dó-mi- ne,

Agnus De- i, qui tol-lis peccá- ta mun-di,

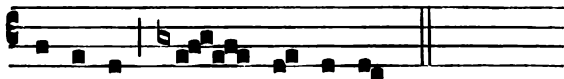
mi- se- ré- re no- bis.

Chri-ste, au-di nos. Chri-ste, ex-áu-di nos.

Ky- ri- e, e- lé- i- son. Chri-ste, e- lé- i- son.

Ky-ri- e, e- lé- i- son.

Postquam autem dictum fuerit in Litanii :

Ut ómnibus fidélibus defúntis, etc.

R. Te rogámus, audi nos.

Surgit Pontifex cum mitra ab accubitu, et se ad ordinandos vertens, et baculum Pastoralem in sinistra manu tenens, ordinandis prostratis manentibus, dicit :

Ut hos eléctos bene ✠ dicere dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

Secundo dicit :

Ut hos eléctos bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

Tertio dicit :

Ut hos eléctos bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

Tum iterum super faldistorium procumbit, schola perficiendi Litanias : **Ut nos exaudire dignéris,** usque ad finem.

Quibus finitis. Pontifex surgens cum mitra, sedet super faldistorium ante medium altaris, et Archidiaconus dicit alta voce :

Recédant in partem, qui ordinándi sunt Diáconi, et Presbyteri.

Quibus ad aliquem locum idoneum, unde Pontificem celebrantem videre possint transeuntibus, ad ordinationem Subdiaconorum proceditur. Illis itaque coram Pontifice, per ordinem, in medium coronæ, genuflexis. Pontifex admonet eos, dicens :

¶ **deptúri** filii dilictíssimi, officium Subdiaconi nátus, sédulo atténdite quale ministérium vobis tráditur : Subdiáconum enim opórtet aquam ad ministérium altáris præparáre : Diácono ministráre ; pallas altáris, et corporália ablúere ; Cálicem, et Paténam in usum sacrificii eídem offérre. Oblatiónes quæ véniunt in altáre, panes propositiόνis vocántur. De ipsis oblatiόνibus tantum debet in altáre poni, quantum pópulo possit sufficere, ne áliquid pútridum in sacrário remáneat. Pallæ, quæ sunt in substratório altáris, in álio vase debent lavári, et in álio corporáles pallæ. Ubi autem corporáles pallæ lotæ fúerint, nulum áliud linteámen debet lavári, ipsaque lotiόνis aqua in baptistérium debet vergi. Studéte itaque, ut ~~est~~ **visibília** ministéria, quæ diximus, nítide et diligentíssime complétes, invisibília horum exémplo perficiátis. Altáre quidem sanctæ Ecclésiæ ipse est Christus, teste Joánnē, qui in Apocalypsi sua altáre áureum se vidísse pérhibet, stans ante thronum, in quo, et per quem, oblatiónes fidélium Deo Patri consecrántur. Cujus altáris pallæ et corporália sunt membra Christi, scílicet fidéles Dei, quibus Dóminus, ~~quæ~~ vestiméntis pretiósiss circúmdatur, ut ait Psalmísta : Dóminus regnávit, decórem indútus est. Beátus quoque Joánnēs in Apocalypsi vidit Fílium hóminis præcínctum zona áurea, id est, sanctórum catérva. Si itaque humána fragilitáte contíngat in áliquo **fidéles** maculári, præbenda est a vobis aqua cœléstis doctrínæ, qua purificáti, ad ornámētum altáris, et cultum divíni sacrificii rédeant. Estóte ergo tales, qui sacrificiis divínis, et Ecclésiæ Dei, hoc est córpori Christi, digne servíre valeátis, in vera et Cathólica fide fundáti ; quóniam, ut ait Apóstolus : Omne quod non est ex fide, peccátum est, schismáticum est, et extra unitátem Ecclésiæ est. Et ídeo, si usque nunc fuístis tardi ad Ecclésiám, ámodo debétis esse as-

sídui. Si usque nunc somnolénti, ámodo vígiles. Si usque nunc ebriósi, ámodo sóbrii. Si usque nunc inhonesti, ámodo casti. Quod ipse vobis præstáre dignétur, qui vivit, et regnat Deus in sæcula sæculórum. **R. Amen.**

Deinde Pontifex accipit, et tradit omnibus Calicem vacuum, cum Patena vacua superposita, quem successive manu dextera singuli tangunt, Pontífice dicente :

Vidéte cujus ministérium vobis tráditur ; ideo vos admóneo, ut ita vos exhibeátis, ut Deo placére possítis.

Et Archidiaconus accipit, et tradit eis urceolos cum vino, et aqua, ac bacile cum manutergio, quæ omnia similiter tangere debent.

Postea surgit Pontifex, et versus ad populum stans cum mitra, dicit :

Orémus Deum, ac Dóminum nostrum, fratres charíssimi, ut super hos servos suos, quos ad Subdiaconátus offícium vocáre dignátus est, infúndat bene ✠ dictionem suam, et grátiam ; ut in conspéctu ejus fidéliter serviéntes, prædestináta Sanctis præmia consequántur, adjuvánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum eo vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R. Amen.**

Tum deposita mitra, conversus ad altare Pontifex dicit : **Orémus.** Et ministri : **Flectámus génua.** **R. Leváte.**

Et mox Pontifex versus ad ordinandos genuflexos, dicit sine mitra :

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene ✠ dicere dignáre hos fámulos tuos, quos ad Subdiaconátus offícium elígere dignátus es ; ut eos in sacrário tuo sancto strénuos, sollicitósque cœléstis militiæ instítuas excubitóres, sanctísque altáribus tuis fidéliter subministrent : et requiéscat super eos Spíritus sapiéntiæ, et intelléctus ; Spíritus consílii, et

fortitudinis ; Spíritus sciéntiæ et pietátis ; et répleas eos Spíritu timóris tui ; et eos in ministério divíno confírmes, ut obediéntes facto, ac dicto paréntes, tuam grátiam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Tum Pontifex sedens, accepta mitra, amictum, qui in collo ordinandorum jacet, imponit super caput singulis, dicens :

Accipe amíctum, per quem designátur castigatio vocis. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R̃. Amen.

Tum immittit manipulum in sinistrum brachium cuilibet, dicens :

Accipe manípulum, per quem designántur fructus bonórum óperum. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R̃. Amen

Post hæc induit quemlibet tunica, et si tantum stola sit, immittit illam cuilibet solum usque ad pedes, ac retrahens, postremum totaliter induit, et cuilibet :

Túnica jucunditátis, et induménto lætitiæ induat te Dóminus. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R̃. Amen.

Postea accipit, et tradit omnibus librum Epistolarium, manu dextera ipsum simul tangentibus dicens : **A**ccípите librum Epistolárum, et habéte potestátem legéendi eas in Ecclésia sancta Dei, tam pro vivis, quam pro defúctis. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R̃. Amen.

Quibus expeditis, suggerente Archidiacono, ordi-
nandae ad loca sua ; unus tamen de noviter or-
dinatoribus, tunica indutus, dicet Epistolam suo tempore.

De Ordinatione Diaconi.

Subdiaconis ordinatis, Pontifex, reassumpta mitra, accedit ad sedem suam, vel ad faldistorium, in cornu Epistolæ, ubi sedens cum mitra, oblato sibi libro et candela, legit Hymnum **Benedictus es**, vel **Allelúia**, cum Versu **Benedictus es**, si sit infra Octavam Pentecostes. Interim cantatur a choro dictus Hymnus, vel **Allelúia**, cum suo Versu ut supra. Quo finito, surgit Pontifex deposita mitra, et versus ad altare, dicit in competenti tono **Glória in excélsis Deo**, si sit infra Octavam Pentecostes, quod dum a choro perficitur, sedet cum mitra. Quo finito, deposita mitra, surgit, et versus ad populum, dicit : **Pax vobis**, vel **Dóminus vobíscum**, si **Glória in excélsis** non sit dicendum, et conversus ad altare cantat orationem Missæ diei, cum oratione pro ordinatis, et ordinandis, sub uno **Per Dóminum nostrum**, videlicet :

Oratio.

Exáudi, quæsumus, Dómine, súpplícum preces, et devóto tibi péctore famulántes perpétua defensione custódi : ut nullis perturbatióibus impediti, liberam servitútem tuis semper exhibeamus officiis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat, etc.

Finita Oratione, sedet Pontifex, reassumpta mitra, et oblato sibi libro et candela, legit Epistolam. Interim per unum ex Subdiaconis noviter ordinatis cantatur Epistola. Qua finita, surgit Pontifex, et accedit ad faldistorium ante altare cum mitra, et ibi sedet. Promovendi vero ad Ordinem Diaconatus per Archidiaconum vocantur, dicendo : Accédant, qui ordinándi sunt ad Diaconátum. Et mox singulatim nominantur per notarium, nulla tamen facta mentione de titulo. Eis igitur amictu, alba, cingulo, et manipulo paratis,

et stulam in sinistra manu, et candelam in dextera, ac baculicam super brachium sinistrum tenentibus. et modum coronæ coram Pontifice genuflexis, Archidiaconus offerens illos Pontifici, dicit :

Pro reverendissime Pater póstulat sancta mater Ecclesiæ cathólica, ut hos præséntes Subdiáconos ad onus Diacónii ordinétis.

Pontifex interrogat, dicens :

Scis illos dignos esse ?

Respondit Archidiaconus :

Quam humána fragílitas nosse sinit, et scio, et testíficor ipsos dignos esse ad hujus onus officii.

Et Pontifex dicit : Deo grátias.

Et ad eorum ordinationem procedit. In primis Pontifex cum mitra sedens, clero, et populo annuntiat, dicens :

Auxiliánte Dómino Deo, et Salvatóre nostro Jesu Christo, eligimus hos præséntes Subdiáconos in órduem Diacónii. Si quis habet áliquíd contra illos, pro Deo, et propter Deum cum fidúcia éxeat, et dicat ; verúmtamen memor sit conditiónis suæ.

Et facta aliquali mora, Pontifex convertens sermonem suum ad ordinandos, admonet eos, dicens :

Provehédi, filii dilectíssimi, ad Levíticum órduem, cogitáte magnóperé, ad quantum gradum Ecclesiæ ascénditis. Diáconum enim opórtet ministráre ad altáre, baptizáre, et prædicáre. Sane in véteri lege ex duódecim una Tribus Levi elécta est, quæ speciáli devotióne tabernáculo Dei, ejúsque sacrificiis, ritu perpétuo deservíret. Tántaque dígnitas ipsi concéssa est, quod nullus, nisi ex ejus stirpe, ad divinum illum cultum, atque officium ministráturus assúrgeret : ádeo ut, grandi quodam privilégio hæreditátis, et Tribus Dómini esse mererétur et dici : quorum hódie, filii dilectíssimi, et nomen et officium tenétis, quia in ministérium tabernáculi testimónii, id

est, Ecclesiæ Dei, eligimini in Levítico officio, quæ semper in procinctu posita, incessabili pugna contra inimicos dimicat, unde ait Apostolus : Non est nobis colluctatio adversus carnem, et sanguinem : sed adversus principes, et potestates, adversus mundi rectores tenebrarum harum, contra spiritualia nequitiæ in cœlestibus. Quam Ecclesiam Dei, véluti tabernaculum, portare, et munire debétis ornátu sancto, prædicátu divíno, exémplo perfécto. Levi quippe interpretátur ádditus, sive assúptus. Et vos, filii dilectíssimi, qui ab hæreditáte patérna nomen accípitis, estóte assúpti a carnálibus desidériis, a terrénis concupiscéntiis, quæ militant adversus ánimam ; estóte nítidi, mundi, puri, casti, sicut decet minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei ; ut digne addámini ad númerum ècclesiástici gradus ; ut hæréditas, et Tribus amábilis Dómini esse mereámini. Et quia comministri, et cooperatóres estis córporis, et sanguinis Dómini, estóte ab omni illécebra carnis aliéni, sicut ait Scriptúra : Mundámini, qui fertis vasa Dómini. Cogitáte beátum Stéphanum, mérito præcípuæ castitátis, ab Apóstolis ad officium istud eléctum. Curáte, ut quibus Evangélium ore annuntiátis, vivis opéribus exponátis, ut de vobis dicátur : Beáti pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona. Habéte pedes vestros calceátos Sanctórum exémpis, in præparatióne Evangélii pacis. Quod vobis Dóminus concédát per grátiam suam. R̃. Amen.

Deinde, si non sint ordinati Subdiaconi, ordinandi omnes prosternunt se, ubi genuflectebant, et Pontifice ante faldistorium suum genuflectente, dicuntur Litanie, et ordinandi per Pontificem benedicuntur, prout supra pag. 34. in ordinatione Subdiaconi dictum est.

Post hæc ordinandis ab accubitu surgentibus, genuflexis tamen manentibus. Pontifex sedens in faldisto-

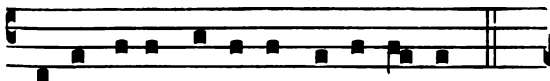
rio cum mitra, intelligibili voce alloquitur clerum, et populum, dicens :

Qommúne votum, commúnis orátio proseguátur, ut hi totíus Ecclésiæ prece, qui ad Diaconátus ministérium præparántur, Levíticæ bene ✠ dictionis ordine claréscant, et spirituáli conversatióne præfulgéntes, grátia sanctificatiónis elúceant ; præstánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivit, et regnat Deus in sæcula sæculórum. R̃. Amen.

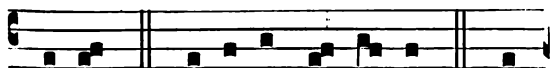
Deinde surgens cum mitra Pontifex, stans versus ad ordinandos dicit, alta voce legendo :

Orémus, fratres charíssimi, Deum Patrem omnipoténtem, ut super hos sámulos suos, quos ad oficiú Diaconátus dignátur assúmere, benedictiόnis suæ grátiam cleménter effúndat, eisque consecratiόnis indúltæ propítius dona consérvet, et preces nostras cleménter exáudiat, ut quæ nostro gerénda sunt ministério, suo benígnus proseguátur auxílio ; et, quos sacris mystériis exsequéndis pro nostra intelligéntia crédimus offeréndos, sua bene ✠ dictione sanctíficet, et confirmet. Per unigénitum Fílium suum Dóminum nostrum Jesum Christum, qui cum eo, et Spíritu Sancto vivit, et regnat Deus.

Deinde, deposita mitra, extensis manibus antepectus, dicit :

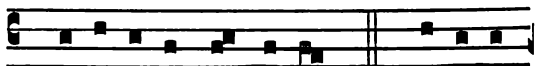
Per ómni- a sæ-cu- la sæ-cu- ló- rum.

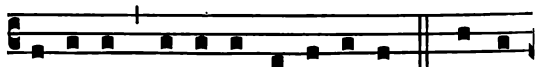
R̃. A-men. Ṽ. Dó-mi- nus vo- bís- cum. R̃. Et

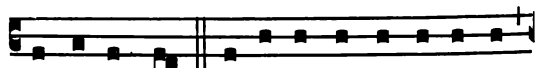
cum spí-ri-tu tu-o. ̃. Sursum cor-da.

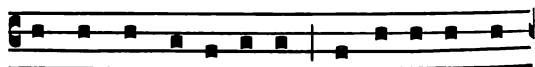
R̃. Ha-bé-mus ad Dó-mi-num. ̃. Grá-ti-as

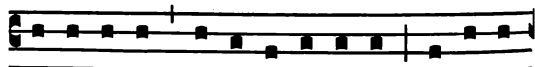
a-gá-mus Dó-mi-no De-o nostro. R̃. Dignum

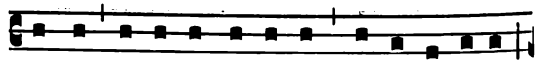
et ju-stum est. Ve-re di-gnum et jus-tum est,

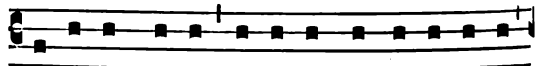
æ-quum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper,

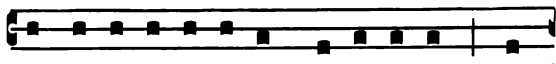
et u-bíque grá-ti-as á-ge-re, Dó-mi-ne

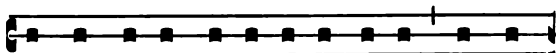
sancte, Pa-ter omní-po-tens, æ-térne De-us,

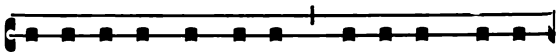
hc-nó-rum da-tor, ordi-númque distri-bú-tor,

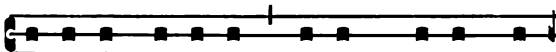
at-que of- fi- ci- ó- rum dis-pó- si- tor, qui

in te ma-nens ínno- vas ómni- a, et cun-

cta dis-pó- nis per verbum, vir-tú- tem, sa- pi-

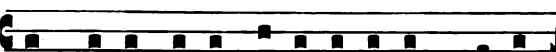
en-ti- ámqe tu- am, Je- sum Chri- stum Fí-

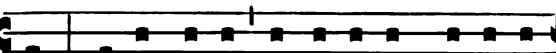
li- um tu- um Dó-mi-num nostrum, sem-pi-

térna pro- vi- dén-ti- a præ- pa- ras, et singu-

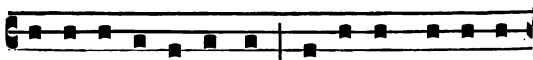
lis qui- búsqe tempó- ri- bus aptánda dis-pén-

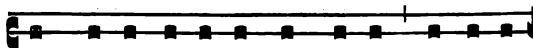
sas. Cu- jus corpus, Ecclé- si- am vi- dé- li-

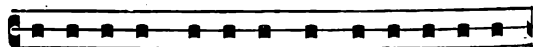
cet tu- am cœ- lé- sti- um gra- ti- á- rum va-

ri- e- tá- te di- stínctam, su- o- rúmque conné-

xam di- stincti- ó- ne membró- rum, per le- gem

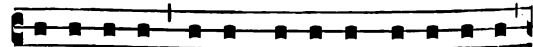
mi- rá- bi- lem to- tí- us compá- gi- nis u- ní-

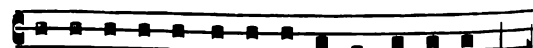
tam, in augméntum templi tu- i crésce- re,

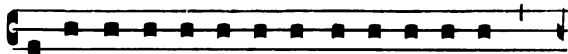
di- la- ta- ríque lar- gí- ris : sa- cri mú- ne- ris

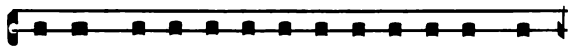
ser- vi- tú- tem tri- nis grá- di- bus mi- nistró- rum

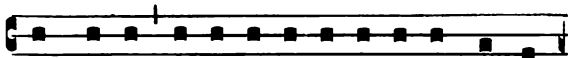
nó- mi- ni tu- o mi- li- tá- re constí- tu- ens ;

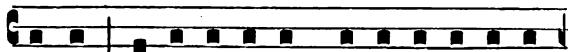
e- lé-ctis ab i- ní- ti- o Le- vi fí- li- is,

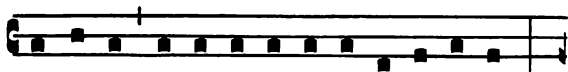
qui in my-sti- cis o-pe- ra- ti- ó- ni- bus do-

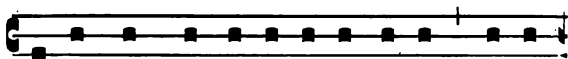
mus tu- æ fí- dé- li- bus excú- bi- is perma-

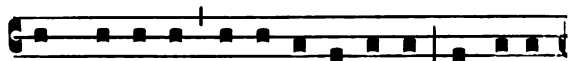
néntes, hæ-re- di- tá- tem be- ne- di- cti- ó- nis

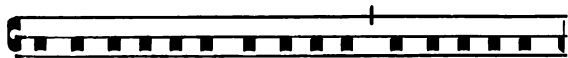
æ- térnæ sor- te per- pé- tu- a pos- si- dé- rent.

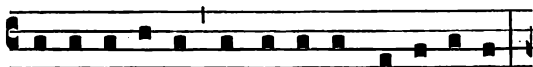
Su- per hos quoque fá- mu- los tu- os, quæ- su-

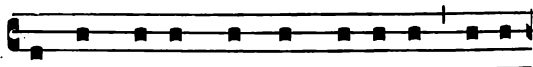
mus, Dó- mi- ne, pla- cá- tus in- ténde, quos tu- is

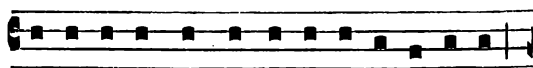
sa- cris altá- ri- bus ser- vi- tú- ros in of- fí- ci- um

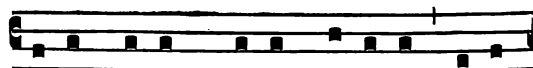
Di- a- co-ná- tus supplí- ci- ter de- di- cá-mus.

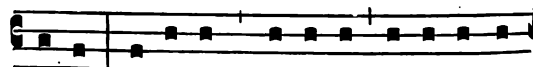
Et nos qui- dem tamquam hó-mi- nes, di- ví-

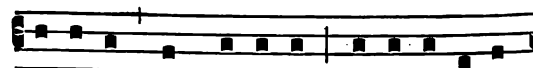
ni sensus et summæ ra- ti- ó- nis igná- ri,

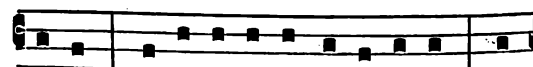
ho- rum vi- tam, quantum póssu-mus, æ-sti-

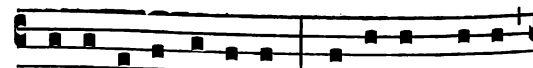
má-mus. Te au-tem, Dó-mi-ne, quæ no-bis sunt

ignó- ta, non tránse- unt, te occúl- ta non

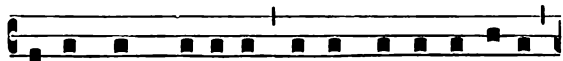
fal-lunt. Tu cógni- tor es se-cre- tó- rum : tu

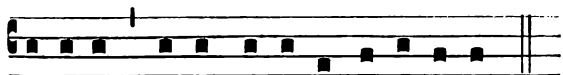
scru- tá- tor es cór-di- um. Tu ho- rum vi- tam

cœ-lé-sti pó-te-ris ex-a-mi-ná-re ju-dí-ci-o,

quo sem-per præ-va-les, et ad-mís-sa purgá-re,

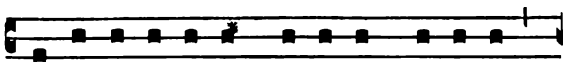

et e-a, quæ sunt a-génda, concé-de-re.

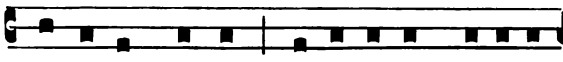
Hic solus Pontifex manum dexteram extendens, ponit super caput cuilibet ordinando : et nullus alius, quia non ad Sacerdotium, sed ad ministerium consecrantur, dicens singulis :

Accipe Spíritum Sanctum, ad robur, et ad resisténdum diábolo, et tentatiónibus ejus. In nómine Dómini.

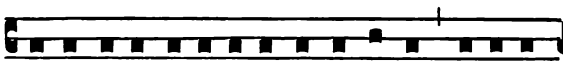
Postea prosequitur in primo tono, extensam tenens manum dexteram, usque in finem Præfationis.

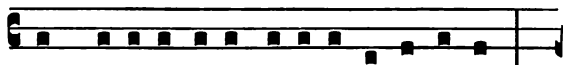
Emít-te in e-os, quæsu-mus, Dó-mi-ne,

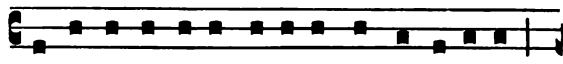
Spí-ri-tum Sanctum, quo in o-pus mi-nisté-

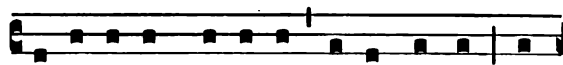
ri-i-tu-i fi-dé-li-ter exsequéndi sépti-for-

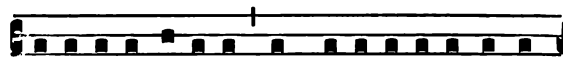
mis grá-ti- æ tu- æ mú-ne-re ro- bo- réntur.

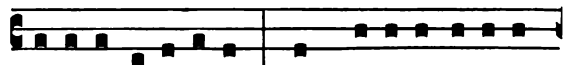
A-búndet in e- is to-tí- us forma vir-tú-tis,

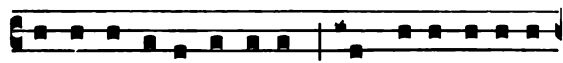
auctó- ri- tas mo-dé-sta, pu-dor constans, in-

no-cénti- æ pú-ri- tas, et spi- ri- tu- á- lis obser-

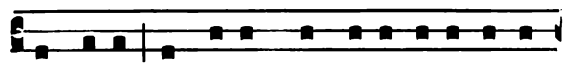
vánti- a disci-plínæ. In mó-ri-bus e- ó-rum

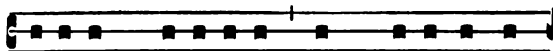
præ- cé-pta tu- a fúl-ge- ant ; ut su- æ casti- tá-

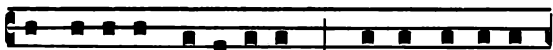
tis e-xémpla i-mi- ta- ti- ó-nem sanctam plebs

acquí- rat : et bonum consci- én-ti- æ te-sti-

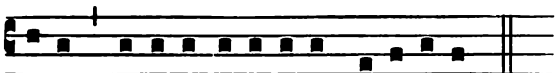
mó-ni- um præ-fe-réntes, in Christo fir-mi

et stá-bi- les perse-vé-rent ; di-gní-sque succés-

si-bus de infe-ri- ó-ri gra-du per grá-ti- am

tu-ám cá-pe-re po-ti- ó-ra me-re-ántur.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo, ita tamen quod a circumstantibus possit audiri.

Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus : per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Post hæc Pontifex sedens cum mitra cuilibet ordinando ante se genuflexo, stolam. quam singuli in manu habent, imponit, successive super humerum sinistrum, dicens singulis :

Accipe stolam ✠ cándidam de manu Dei, adimple ministérium tuum : potens enim est Deus ut áugeat tibi grátiam suam. Qui vivit, et regnat in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Faciens supra quemlibet eorum signum crucis ; et ministri reflectent capita stolæ. et alligent sub brachio extro.

Post hæc Pontifex accipiens dalmaticam, induit ea quemlibet successive, usque ad humeros, et sic fit usque ad ultimum, quem ea totaliter induit ; et hoc, si una tantum sit dalmatica. Si vero quilibet suam habet, tunc singulos sua totaliter induit, dicens cuilibet :

Induat te Dóminus induménto salútis, et vestiménto lætitiæ, et dalmática justitiæ circúmdet te semper. In nómine Dómini. R. Amen.

Postremo Pontifex accipit, et tradit omnibus librum Evangeliorum, quem manu dextera tangunt, dicens :

Accipe potestátem legéndi Evangélium in Ecclesia Dei, tam pro vivis, quam pro defúctis. In nómine Dómini. R. Amen.

Quo facto, Pontifex stans ad altare conversus dicit, sine mitra : Orémus. Et ministri : Flectámus génuá. R. Leváte.

Et vertens se ad ordinatos, dicit :

Exáudi, Dómine, preces nostras, et super hos fámulos tuos Spíritum tuæ bene dictiónis emítte : ut cœlésti múnere ditáti, et tuæ majestátis grátiam possint acquirere, et bene vivéndi áliis exémpulum præbére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Orémus.

Dómine sancte, Pater fidei, spei, et grátiae, et profectuum remunerátor, qui in cœléstibus, et terrenis Angelórum ministériis ubique dispósitis, per ómnia eleménta voluntátis tuæ diffúndis' efféctum, hos quoque fámulos tuos spirituáli dignáre illustráre afféctu ; ut tuis obséquiis expediti, sanctis altáribus tuis ministri puri accréscant ; et indulgéntia tua puriores, eórum gradu, quos Apóstoli tui in septenárium numerum, beáto Stéphanó duce ac prævio, Spíritu

Sancto auctóre, elegérunt, digni exsistant ; et virtútibus univérſis, quibus tibi servíre opórtet instrúcti, tibi compláceant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Deinde, cum tempus fuerit, aliquis de noviter ordinatis dalmatica indutus Evangelium dicit. Ordinati autem statim, suggerente Archidiacono, redeunt ad loca sua.

De Ordinatione Presbyteri.

Pro Ordinatione Presbyterorum parentur oleum catechumenorum ; Calix cum vino, et aqua ; Patena, et Hostia desuper posita ; medulla panis, et bacile cum buccali pro manibus abluendis, quas singuli ad suas mappulas extergunt.

Diaconis ordinatis, Pontifex ad sedendum in sede sua, vel in faldistorio in plano juxta cornu Epistolæ accedit, et cantatur Tractus, usque ad ultimum Versum exclusive ; quod si sit infra Octavam Pentecostes, Tractus, et Sequentia usque ad ultimum Versum exclusive. Interim accedunt duo Capellani cum libro, et candela ante Pontificem, qui ex eo legit ipsum Tractum, et Sequentiam, usque ad ultimum Versum exclusive. Deinde Pontifex cum mitra revertitur ante altare, ubi sedet super faldistorium.

Tunc Archidiaconus vocat ordinandos voce intelligibili dicens : **Accédant qui ordinándi sunt ad órđinem Presbyterátus.** Et mox nominatim leguntur per notarium, prout supra dictum est, nulla tamen de titulo facta mentione.

Quatuor Diaconorum parati, a multis albis, et nigris stolis, et albis pulis tenentes planctus super orationem, et altum circumplexitas, et in manu dextera candelas, et mappulas albas pro ligandis et lavandis manibus, ad Pontificem accedunt, et circum eo in motu corona se disponunt.

Tunc Archidiaconus præsentat ordinandos Pontifici, dicens :

Reuerendissime pater, póstulat sancta mater Ecclésia cathólica, ut hos præséntes **Diáconos** ad onus **Presbyterii** ordinétis.

Et Pontifex interrogat, dicens :

Scis illos esse dignos ?

Respondet Archidiaconus :

Quantum humana fragilitas nosse sinit, et scio, et testíficor ipsos dignos esse ad hujus onus officii.

Pontifex dicit : Deo grátias.

Et annuntiat clero, et populo, dicens :

Quóniam, fratres charíssimi, rectóri navis, et navígio deferéndis éadem est, vel securitátis rátio, vel commúnis timóris, par eórum debet esse senténtia, quorum causa commúnis exsístit. Neque enim fuit frustra a Pátribus institútum, ut de electióne illórum, qui ad régimen altáris adhibéndi sunt, consulátur étiam pópulus : quia de vita, et conversatióne præsentándi quod nonnúmquam ignorátur a plúribus, scitur a paucis, et necesse est, ut facílius ei quis obediéntiam exhibeat ordináto, cui assénsus præbúerit ordinádo. Horum síquidem Diaconórum in Presbyteros, auxiliánte Dómino, ordinandórum conversátio (quantum mihi vidétur) probáta, et Deo plácita, exsístit, et digna (ut árbitror) ecclesiástici honóris augméto. Sed ne unum fortásse, vel paucos, aut decípiat assénsio, vel fallat afféctio, senténtia est expeténda multórum. Itaque quid de eórum áctibus aut móribus novéritis, quid de mérito sentiátis, líbera voce pandátis ;

et his testimónium Sacerdótii magis pro mérito, quam affectióne áliqua, tribuátis. Si quis ígitur habet áliquid contra illos, pro Deo, et propter Deum, cum fidúcia éxeat, et dicat ; verúmtamen memor sit conditiónis suæ.

Postea Pontifex, facta aliqua mora, convertens sermonem suum ad ordinandos admonet eos, dicens :

Qonsecrándi, filii dilectíssimi, in Presbyterátus officium, illud digne suscípere, ac susceptum laudábíliter éxsequi studeátis. Sacerdótem étenim opórtet offérre, benedicere, præesse, prædicáre, et baptizáre. Cum magno quippe timóre ad tantum gradum ascendéndum est, ac providéndum, ut cœléstis sapiéntia, probi mores, et diutúrna justítiæ observátio ad id eléctos comméndent. Unde Dóminus præci-piens Móysi, ut septuagínta viros de univérso Israël in adjutórium suum elígeret, quibus Spíritus Sancti dona divíderet, suggéssit : Quos tu nosti, quod senes pópuli sunt. Vos síquidem in septuagínta viris, et sénibus signáti estis ; si per Spíritum septifórmem, Decálogum legis custodiéntes, probi, et matúri in sciéntia simíliter, et ópere éritis. Sub eódem quoque mystério, et eádem figúra in novo Testaménto Dóminus septuagínta duos elégit, ac binos ante se in prædicatiónem misit ; ut docéret verbo simul, et facto, minístros Ecclesiæ suæ, fide et ópere debére esse perfectos ; seu géminæ dilectiόνis, Dei scílicet et próxi-mi, virtúte fundátos. Tales ítaque esse studeátis, ut in adjutórium Móysi, et duódecim Apostolorum, Episcopórum vidélicet catholicórum, qui per Móysen, et Apóstolos figurántur, digne, per grátiam Dei, éligi valeátis. Hac certe mira varietáte Ecclesia sancta circúmdatur, ornátur, et régitur : cum álii in ea Pontífices, álii minóris órdis Sacerdótes, Diáconi, et Subdiáconi, diversórum órdis viri consecrántur ; et ex multis, et altérnæ dignitátis membris unum Corpus

Christi efficitur. Itaque, filii dilectissimi, quos ad nostrum adjutórium fratrum nostrórum arbítrium consecrándos elégit, serváte in móribus vestris, castæ et sanctæ vitæ integritátem. Agnóscite quod ágitis : imitámini quod tractátis ; quátenus mortis Domínicæ mystérium celebrántes, mortificáre membra vestra a vítiis, et concupiscéntiis ómnibus procurétis. Sit doctrína vestra spirituális medicína pópulo Dei ; sit odor vitæ vestræ delectaméntum Ecclésiæ Christi ; ut prædicatione, atque exémplo ædificétis domum, id est, famíliam Dei, quátenus nec nos de vestra provectione, nec vos de tanti officii susceptiône damnári a Dómino, sed remunerári pótius mereámur. Quod ipse nobis concédatur per grátiam suam. R. Amen.

Si non sint factæ ordinationes Subdiaconorum, vel Diaconorum, dicuntur Litaníæ, ut supra in ordinatione Subdiaconorum dictum est, pag. 34

Post hæc surgunt omnes, et ordinandis coram Pontifice binis, et binis successive genuflectentibus, Pontifex stans ante faldistorium suum cum mitra, et nulla Oratione, nulloque cantu præmissis, imponit simul utramque manum super caput cujuslibet ordinandi successive, nihil dicens. Idemque faciunt post eum omnes Sacerdotes, qui adsunt, quorum tres, aut plures, planetis vel saltem cum stolis parati, si commode fieri potest. esse deberent.

Quo facto, tam Pontifex, quam Sacerdotes, tenent manus dexterarum extensas super illos. Et Pontifex stans cum mitra, dicit :

Orémus, fratres charíssimi, Deum Patrem omnipoténtem, ut super hos fámulos suos, quos ad Presbytérii munus elégit, cœléstia dona multiplícet; et quod ejus dignatiône suscípíunt, ipsíus consequántur auxílio. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

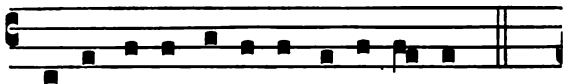
Pontifex, deposita mitra, conversus ad altare, di-

cit : **Orémus.** Et ministri : **Flectámus** génua.
R. Leváte.

Et mox conversus ad ordinandos, dicit :

Exáudi nos, quæsumus, Dómine Deus noster et
 super hos fámulos tuos bene ✠ dictionem Sancti
 Spíritus, et grátiae Sacerdotális infúnde virtútem : ut,
 quos tuæ pietátis aspéctibus offérimus consecrándos,
 perpétua múnere tui largitáte prosequáris. Per Dó-
 minum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui
 tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus
 Sancti Deus.

Tum, extensis manibus ante pectus, dicit :

Per ómni- a sæ-cu- la sæ-cu- ló- rum.

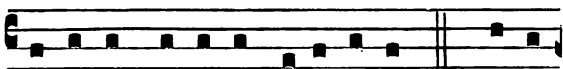
R. A-men. **V. Dó-mi- nus vo- bís- cum.** **R. Et**

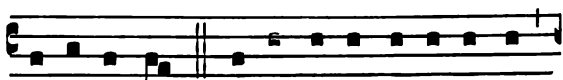
cum spí- ri- tu tu- o. **V. Sur-sum cor-da.**

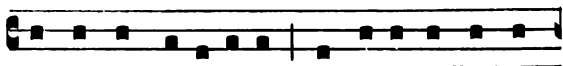
R. Ha- bémus ad Dó-mi-num. **V. Grá-ti- as**

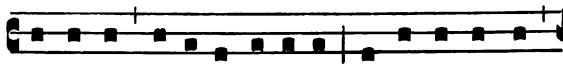
a- gá-mus Dó-mi- no De- o nostro. **R. Dignum**

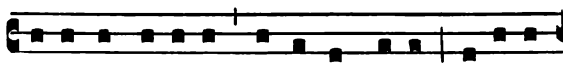
et justum est. Ve-re dignum et justum est,

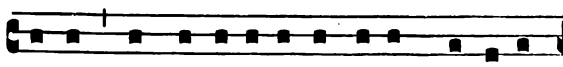
æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper, et

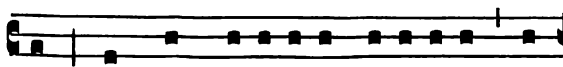
u- bíque grá-ti- as á-ge-re, Dó-mi- ne sancte,

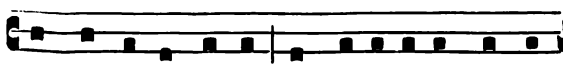
Pa-ter omní-po-tens, æ- térne De- us, ho-nó-rum

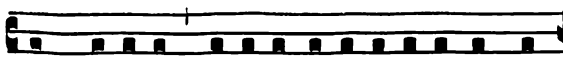
auctor et distri-bú-tor ómni- um digni- tá-

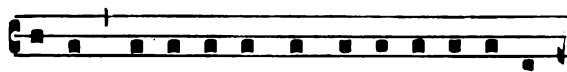
tum ; per quem pro- fí-ci- unt u-ni-vér-sa, per

quem cuncta fir-mántur, ampli- fi-cá-tis semper

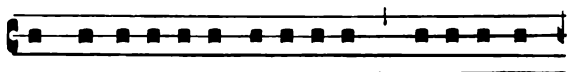
in mé-li- us na-tú-ræ ra-ti- o-ná-lis in-cre-

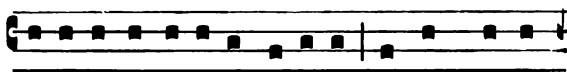
méntis, per ór-di-nem cóngru- a ra- ti- ó-ne

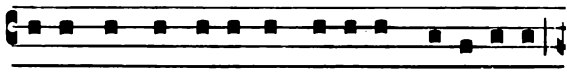
dis-pó-si- tum. Unde et Sa-cerdo- tá-les gra-dus,

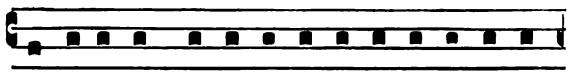
at-que of-fí-ci- a Le-vi- tá-rum, Sacraméntis

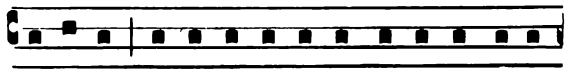
mysti- cis insti- tú-ta cre-vé-runt: ut cum Pon-tí-

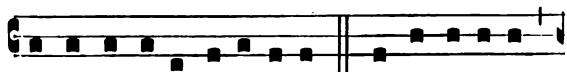
fi-ces summos re-géndis pó-pu- lis præ-fe- cís-ses,

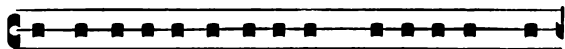
ad e- ó- rum so- ci- e- tá- tis et ó- pe- ris ad-

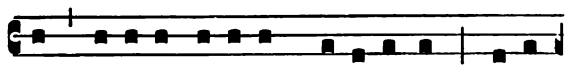
juméntum, sequén-tis ór-di- nis vi-ros et se-cún-

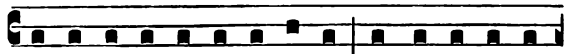
dæ digni- tá- tis e- lí- ge- res. Sic in e- rémo

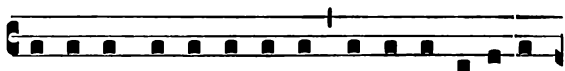
per septu- a-gínta vi-ró-rum prudén-ti- um men-

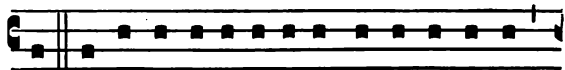
tes, Mó- y-si spí- ri- tum pro- pa- gá- sti ; qui- bus

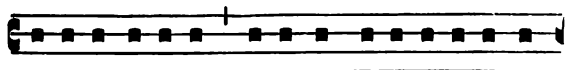
il- le ad- ju- tó- ri- bus u- sus, in pó- pu- lo in-

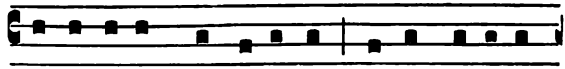
nú- me- ras mul- ti- tú- di- nes fá- ci- le gu- berná-

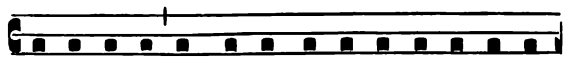
vit. Sic et in E- le- a- zá- rum et I- thamá- rum

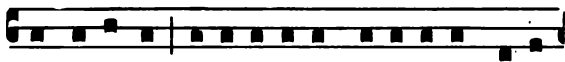
fi- li- os A- a- ron pa- térnæ ple- ni- tú- di- nis a-

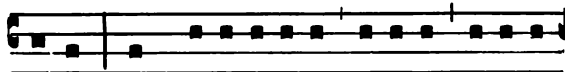
bundánti- am transfu- dí- sti, ut ad hósti- as

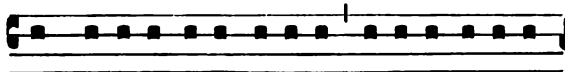
sa- lu- tá- res, et frequen- ti- ó- ris of- fi- ci- i

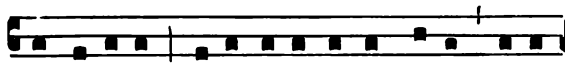
Sacramén-ta, mi-ni-sté-ri- um suffi-ce-ret Sa-cer-

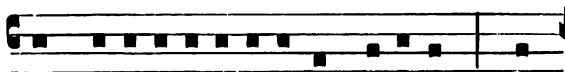
dó-tum. Hac pro-vi-dénti- a, Dómi-ne, A-pósto-

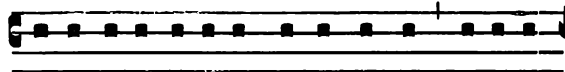
lis Fí-li- i tu- i Doctó-res fí-de- i cómi-tes

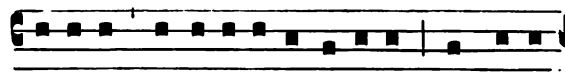
addi-dí-sti, qui-bus il-li orbem to-tum se-cún-

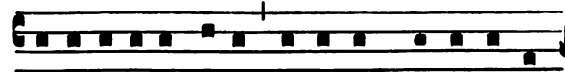
dis præ-di-ca- ti ó-ni-bus im-ple-vé-runt. Qua-

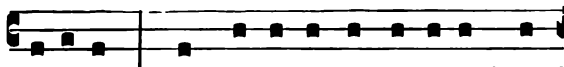
própter in-firmi-tá- ti quoque nostræ, Dómi-ne,

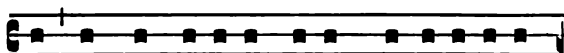
quæsumus, hæc adjuménta largí-re ; qui quanto

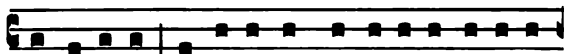
fra-gi- li ó-res sumus, tanto his plú-ri- bus in-

di-gé-mus. Da, quæ-su-mus, omní-po-tens Pa-

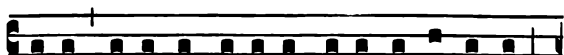
ter, in hos fámu-los tu-os Presby-té-ri-i

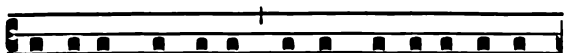
digni-tá-tem ; ínno-va in vi-scé-ri-bus e-ó-rum

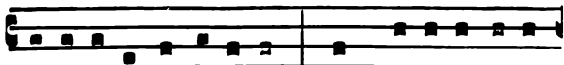
Spí-ri-tum sancti-tá-tis ; ut accé-ptum a te,

De-us, se-cúndi mé-ri-ti munus ob-tí-ne-ant,

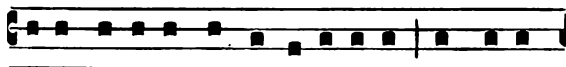
censu-rámque mo-rum ex-émplo su-æ conver-

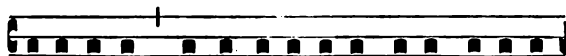
sa-ti-ó-nis in-sí-nu-ent. Sint pró-vi-di co-o-

pe-ra-tó-res ór-di-nis nostri ; e-lú-ce-at in

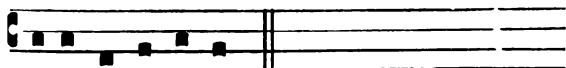
e- is to- ti- us forma justí- ti- æ, ut bo- nam

ra- ti- ó- nem dis- pensa- ti- ó- nis si- bi cré- di- tæ

reddi- tú- ri, æ- térnæ be- a- ti- tú- di- nis præ-

mi- a consequántur.

Quod sequitur, legat submissa voce, ita tamen quod a circumstantibus audiri possit.

Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Pontifex sedet, accepta mitra, et reflectit orarium, sive stolam ab humero sinistro cujuslibet, capiens partem, quæ retro pendet, et imponens super dexteram humerum, aptat eam ante pectus, in modum crucis, singulis dicens :

Accipe jugum Dómini ; jugum enim ejus suáve est, et onus ejus leve.

Postea imponit cuilibet successive casulam usque ad scapulas, quam quilibet teneat super humeros complicatam, a parte anteriori deorsum dependentem, singulis dicens :

**Mentes tuórum vísitá,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti, péctora,**

Surgit Pontifex, et facit ut in fine Hymni habetur, interim schola prosequitur Hymnum : qui, si propter ordinandorum multitudinem necesse fuerit, repetatur, omisso primo Versu :

Qui díceris Paráclitus,	Hostem repéllas lóngius,
Altíssimi donum Dei,	Pacémque dones prótinus.
Fons vivus, ignis, cháritas,	Ductóre sic te prævio
Et spirítalis únctio.	Vitémus omne nóxium.
Tu septifórmis múnere,	Pertesciámus da Patrem,
Dígitus patérnæ dexteræ,	Nosciámus atque Fílium,
Tu rite promíssum Patris,	Teque utriúsque Spíritum
Sermóne ditans gúttura.	Credámus omni témpore.
Accénde lumen sénsi-	Deo Patri sit glória,
bus,	Et Fílio qui a mórtuis
Infúnde amórem córdibus,	Surréxit, ac Paráclito,
Infirma nostri córporis	In sæculórum sæcula.
Virtúte firmans pérpeti.	Amen.

Dicto primo Versu, surgit Pontifex, et sedet in faldistorio cum mitra, et depositis chirothecis, et annulo Pontificali reassumpto, ponitur ei gremiale, sive mappa super gremium, et singuli ordinandi successive eam eo genua flectunt ; et Pontifex cum oleo catechumenorum inungit unicuique ambas manus simul junctas, in modum crucis, producendo cum pollice suo dextero in dictum oleum intincto duas lineas, videlicet, a pollice dexteræ manus usque ad indicem sinistræ, et a pollice sinistræ usque ad indicem dexteræ, ungendo mox totaliter palmas, dicens, dum quemlibet inungit :

Qonsecráre, et sanctificáre dignéris, Dómine,
manus istas per istam unctiónem, et nostram
bene ✠ dictiónem. R. Amen.

Pontifex producit manu dextera signum crucis super manus illius quem ordinat, et prosequitur :

Ut quæcúmque benedíxerint, benedicántur, et quæcúmque consecráverint, consecréntur, et sanctificéntur, in nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Et quilibet ordinandus respondet : **Amen.**

Tum Pontifex claudit, seu jungit manus cuilibet successive, quas sic consecratas aliquis ministrorum Pontificis albo panniculo lineo simul, videlicet, dexteram super sinistram alligat ; et mox unusquisque ad ordinem suum redit ; et sic clausas, et alligatas manus tenet. Omnium manibus unctis, et consecratis, Pontifex pollicem mica panis tergit ; tum tradit cuilibet successive Calicem cum vino, et aqua, et Patenam superpositam cum Hostia, et ipsi illam accipiunt inter indices et medios digitos, et cuppam Calicis et Patenam simul tangunt, Pontifice singulis dicente :

Accipe potestátem offérre sacrificium Deo, Mis-
sásque celebráre, tam pro vivis, quam pro
defúntis. In nómine Dómini. *R.* Amen.

His peractis, Pontifex lavat manus cum medulla panis, et aqua lotionis hujusmodi projicitur in sacramentum ; deinde cum mitra revertitur ad sedem suam, vel ad faldistorium in cornu Epistolæ, in plano sibi paratum, ubi sedet cum mitra. Et chorus cantat ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ, sive Allelúia. Interim accedunt duo Capellani ante Pontificem cum libro et candela, qui ex eo legit dictum ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ, sive Allelúia, legit etiam secrete **Munda cor meum**, etc. atque Evangelium.

Interea unus ex Diaconis noviter ordinatis accedit ad altare cum textu Evangelii ante pectus, et dicit : **Munda cor meum**, etc. et cantat Evangelium. Interim parantur per ministros Hostiæ super altare, pro numero ordinatorum in ordinibus sacris, qui omnes

communicare debent, et proceditur in Missa ordine solito. Interea dum Offertorium cantatur, vel etiam prius, ordinati Sacerdotes poterunt lavare manus suas cum medulla panis, et aqua bene mundare, atque extergere mappulis illis, quibus ligatæ erant, et aqua ablutionis hujusmodi projiciatur in sacrarium.

Pontifex vero, Offertorio lecto, accepta mitra, vadit ad faldistorium ante medium altaris, et ibi sedens accipit Offertorium ab omnibus ordinatis, qui omnes accedunt bini, et bini ad Pontificem, coram quo genuflexi offerunt illi singulas candelas accensas, et osculantur ejus manum ; primo Presbyteri, tum Diaconi successive, et alii suo ordine.

Accepto singulorum Offertorio, Pontifex lavat manus, et surgit sine mitra, ac tollitur faldistorium et prosequitur Missam.

Presbyteri vero ordinati, post Pontificem, vel hinc et inde, ubi magis commodum erit, in terra genuflexi habeant libros coram se, dicentes :

Súscipe sancte Pater, etc. et omnia alia de Missa, prout dicit Pontifex : qui tamen bene advertat, quod Secretas morose dicat, et aliquantulum alte, ita ut ordinati Sacerdotes possint secum omnia dicere, et præsertim verba consecrationis, quæ dici debent eodem momento per ordinatos, quo dicuntur per Pontificem.

Secreta pro ordinatis, quæ dicitur cum Secreta Missæ diei sub uno **Per Dóminum**, etc.

Quis, quæsumus Dómine, operáre mystériis, ut hæc tibi múnera dignis méntibus offerámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R. Amen.**

Cum Pontifex dixerit orationem, Dómine Jesu Christe, Qui, etc. osculatur altare, et dat primo ex

singulis ordinatis cujuslibet ordinis sacri ad eum successive accedenti, et altare prius ad dexteram Pontificis deosculanti, pacem, dicens : **Pax tecum.** Cui ille respondet : **Et cum spíritu tuo.**

Et quilibet illorum dat sequenti sui ordinis secum ordinato, et ille alteri, et sic usque ad ultimum continuatur. Si autem ordinatorum parvus sit numerus, Pontifex poterit dare pacem singulis.

Postquam vero Pontifex se communicaverit, et totum Sanguinem sumpserit, priusquam digitos abluat, accedunt ante altare Presbyteri, deinde Diaconi, tandem Subdiaconi ; quibus ordinate dispositis, et genuflexis, Pontifex, facta reverentia Sacramento, et aliquantulum versus cornu Evangelii se retrahens, ad eos se convertit, et singuli ex Diaconis et Subdiaconis tantum dicunt submissa voce :

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et tibi, pater : quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere, mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum omnes Sanctos, et te, pater, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Et si Officium fiat in cantu, unus de noviter ordinatis illud cantat.

Et Pontifex stans capite detecto, versus ad eos dicit intelligibili voce, nisi Officium fiat in cantu :

Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. R^ꝝ. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum vestrórum, tríbuat vobis omnípotens, et miséricors Dóminus. R^ꝝ. Amen.

Et manu dextra signum crucis super eos communiter producit. Presbyteri ante communionem non dicunt Confessionem, nec datur eis Absolutio, quia concelebrant Pontifici, propterea si non sunt alii ordinati, Confessio et Absolutio prædictæ omittuntur.

Tum accedunt ordinati ad supremum gradum altaris, bini et bini. Pontifex vero ponit plures Hostias consecratas super Patenam, quam ori cujuslibet communicandi supponit, et singulos communicat, cuilibet dicens :

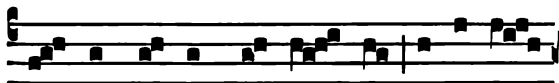
Qorpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat te in vitam ætérnam. Quilibet respondet : Amen.

Et priusquam communionem sumat, manum Pontificis Hostiam tenentem osculatur.

Unus ministrorum Pontificis stat juxta cornu Epistolæ altaris Calicem habens, non illum cum quo Pontifex celebravit, sed alium cum vino, et mappulam mundam in manibus, ad quem singuli communicati accedunt, et se purificant, os extergunt, et ad partem se locant.

Omnibus communicatis, Pontifex extergit Patenam super Calicem suum, super eum digitos abluit, sumit ablutionem, accipit mitram, et lavat manus.

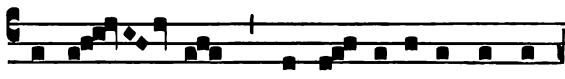
Pontifex, lotis manibus, mitra deposita, stans in cornu Epistolæ altaris, versus ad illud inchoat in cantu, schola prosequente, Responsorium, quod a Septuagesima usque ad Pascha dicitur sine Allelúia.

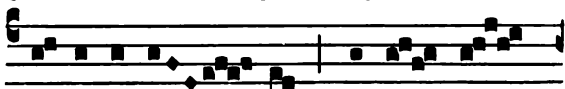
Jam non di- cam vos ser- vos, sed a-mí-

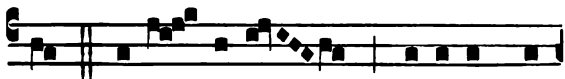
cos me- os, qui- a ó-mni- a co-

gno- ví- stis quæ o- pe-rá-tus sum in

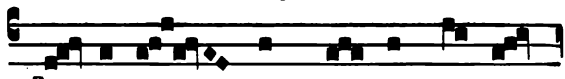
mé-di- o ve- stri, al- le- lú-

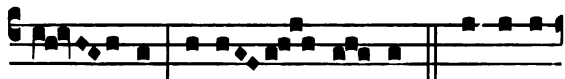
ia. * Accí- pi- te Spí- ri- tum San-

ctum in vo- bis pa-rá- cli- tum.

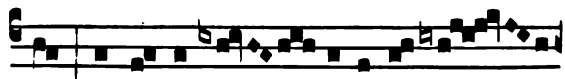
Il- le est, quem Pa- ter mit- tet

vo- bis, alle- lú- ia. ȳ. Vos amí-

ci me- i e- stis, si fe-cé- ri-

tis, quæ e- go præ- cí-pi- o vo-

bis. * Ac-cí- pi- te. Ț. Gló- ri-
 a Pa- tri et Fí- li- o et
 Spi- rí- tu- i San- cto. *
 Il- le est.

Incepto Responsorio, Pontifex, accepta mitra, vertit se ad Presbyteros ordinatos, qui ante altare coram populo stantes profitentur fidem, quam prædicaturi sunt, licentes :

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum Dóminum nostrum. Qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus : descéndit ad ínferos : tértia die resurréxit a mórtuis : ascéndit ad cælos, sedet ad délixteram Dei Patris omnipoténtis. Inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum ; sanctam Ecclésiám Cathólicam ; Sanctórum communionem ; remissionem peccatórum ; carnis resurrectionem, vitam ætérnam. Amen.

Quo finito, Pontifex cum mitra sedens super faldis-

torium, ante medium altaris, imponit ambas manus super capita singulorum coram eo genuflectentium, dicens cuilibet :

Accipe Spíritum Sanctum, quorum remíseris peccáta, remittúntur eis ; et quorum retinúeris, reténta sunt.

Deinde explicans casulam, quam unusquisque habet super humeros complicatam, induit illa quemlibet, singulis dicens :

Stola innocentíæ induat te Dóminus.

Et mox unusquisque iterum ad Pontificem accedit et genuflexus ponit manus suas junctas inter manus Pontificis dicentis cuilibet, si suus est Ordinarius :

Promíttis mihi, et Successóribus meis reveréntiam, et obediéntiam ? Et ille respondet : **Promíto.**

Si vero Pontifex non est suus Ordinarius, cum manus eorum inter suas tenet, ut præfertur, dicit singulis Presbyteris sæcularibus : **Promíttis Pontífici Ordinário tuo,** etc. Singulis vero Regularibus : **Promíttis Præláto Ordinário tuo,** etc.

Promíttis Pontífici (vel Præláto) Ordinário tuo pro témpore existénti reveréntiam, et obediéntiam ?

Et ille respondet : **Promíto.**

Tunc Pontifex tenens manus illius inter suas, osculatur unumquemque, dicens : **Pax Dómini sit semper tecum.** Et ille respondet : **Amen.**

His expletis, et eis ad ordinem suum reversis, Pontifex sedens cum mitra, et baculo, admonet eos, dicens :

Quia res, quam tractatúri estis, satis periculósa est, filii dilectíssimi, móneo vos, ut diligénter totíus Missæ órdenem, atque Hóstiæ consecratióem, ac fractióem, et communióem, ab áliis jam doctis Sa-

cerdótibus discátis, priúsqvam ad celebrándum Missam accedátis.

Pontifex surgit cum mitra. et baculo, et Presbyteris coram eo adhuc genuflexis benedicit, dicens voce competenti :

Benedíctio Dei omnipoténtis Pa tris, et Fí lii, et Spíritus Sancti descéndat super vos ; ut sitis benedícti in órđine sacerdotáli ; et offerátis placábiles Hóstias pro peccátis, atque offensió nibus pó puli omnipoténti Deo, cui est honor, et glória per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Post hæc Pontifex, deposita mitra, et amoto faldistorio, convertitur ad altare, prosequitur Missam, et cantatur Communio ; et dicitur hæc Postcommunio pro ordinatis sub uno **Qui vivis**, cum Postcommunionem Missæ dici.

Postcommunio.

Quos tuis, Dómine, réfcis Sacraméntis, contínuis attólle bénignus auxiliis ; ut tuæ redemptiónis efféctum et mystériis capiámus, et móribus : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Deinde dicitur **Benedicámus Dómino**, vel **Ite, Missa est**, prout tempus requirit, et per Pontificem, **Pláceat tibi sancta Trínitas**, etc.

Quo dicto Pontifex, accepta mitra, et baculo Pastoralí, dat benedictionem solitam, dicens : Sit nomen Dómini benedíctum, etc.

Tum sedet, et alloquitur ordinatos sub his verbis :
Híli dilectíssimi, diligénte consideráte Ordinem per vos suscéptum, ac onus húmeris vestris impósitum ; studéte sancte et religióse vívere, atque omnipoténti Deo placére, ut grátiam suam possítis acquirere : quam ipse vobis per suam misericórdiam concédere dignétur.

Sínguli ad primam Tonsúram, vel ad quátuor mi-

nóres Ordines promóti, dicite semel septem Psalmo pœnitentiáles, cum Litaníis, Versículis, et Oratióibus. Ad Subdiaconátum, vel Diaconátum, Noctúrnus talis diéi. Ad Presbyterátum vero ordináti post primam vestram Missam, tres álias Missas, videlicet, unam de Spíritu Sancto, áliam de beáta María semper Vírgine tértiam pro fidélibus defúnttis dicite, et omnipoténtem Deum étiam pro me oráte.

Quod illi devote suscipiunt, et respondent se facturos.

Tum Pontifex convertit se ad altare, et dicit submissa voce : **Dóminus vobíscum.**

Inítium sancti Evangélíi secúndum Joánnem. In principio, etc.

Signat altare, et se ; et revertitur ad sedem, vel ad faldistorium, ubi exuitur sacris vestibus. Ordinandi etiam ad Presbyteratum dicunt idem Evangelium, et in loco convenienti sacras vestes deponunt, et cunctis eis alii ordinati.

De Clerico faciendo.

PRO UNO TANTUM.

Pro Clerico ordinando parentur forfices ad incidendos capillos, bacile pro illis imponendis, et gremiale lineum album super gremium Pontificis tempore tonsuræ tenendum.

Si extra Missarum solemnia, quocumque scilicet die, hora et loco minus solemniter Tonsura conferatur, Pontifex supra rochetum, vel, si sit Regularis, supra superpelliceum, amictu, cruce pectorali, stola alba, et mitra simplici indutus, accedens ad faldistorium ante medium altaris, si sit in Capella seu in alio loco convenienti sibi paratum, sedet.

Vel si immediate ante, vel post Missam privatim celebratam conferatur, Pontifex, deposito manipulo, casula tamen retenta, vel ea pariter exutus, accipit mitram simplicem, et accedens ad faldistorium ante medium altaris positum, sedet.

Vel denique si Tonsuram tantum in privatæ Missæ celebratione, cum mitra simplici ; aut etiam cum aliquo ex majoribus Ordinibus intra Missarum solemnia pontificaliter paratus conferat Episcopus : In Missa de Sabbato ante Dominicam Passionis, et in aliis Missis, in quibus non dicitur Glória in excelsis, post Introitum, Tonsura conferri debet. In Missis vero de Quatuor Temporibus, de Sabbato Sancto, et in aliis Missis in quibus dicitur Glória in excelsis, dicto, Kyrie, eléison, ad Tonsuram proceditur.

Pontifice igitur sedente in faldistorio, vocatur Tonsurandus nominatim, qui respondens Adsum, accedit : et, facta profunda reverentia Pontifici, genuflectit coram illo, habens suum superpelliceum super brachium sinistrum, et candelam in manu dextera.

Mox surgit Pontifex cum mitra, et dicit :

Ÿ. Sit nomen Dómini benedíctum.

Ÿ. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Ÿ. Qui fecit cœlum et terram.

O rémus, fratres charíssimi, Dóminum nostrum Jesum Christum pro hoc fámulo suo, qui ad deponéndum comas cápitis sui pro ejus amóre festínat, ut donet ei Spíritum Sanctum, qui hábitum Religiónis in eo in perpétuum consérvet, et a mundi impediménto, ac sæculári desidério cor ejus deféndat : ut, sicut immutátur in vultu, ita délixtera manus ejus virtútis ei tríbuat increménta, et ab omni cæcitate spirituáli et humána óculos ejus apériat, et lumen ei ætérnæ grátiae concédât : Qui vivit et regnat cum Deo Patre in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Post hæc, sedente Pontifice, schola seu ministri inchoant et prosequuntur Antiphonam et Psalmum sequentes :

Tu es, Dómine, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Psalmus 15.

Cónserva me, Dómine, quóniam sperávi in te. *
Dixi Dómino : Deus meus es tu ; quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Repetitur Antiphona. Tu es, Dómine.

Incepto Psalmo, extenditur supra gremium Pontificis mantile album, et Pontifex cum forficibus incidit Tonsurando extremitates capillorum in quatuor locis

videlicet in fronte, in occipitio, et ad utramque aurem. deinde in medio capitis aliquot crines capillorum, et in bacile deponit, dicente eo qui tondetur :

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei : tu es qui restitues hæreditátem meam mihi.

Tonso Clerico, Pontifex, depositis gremiali et mitra. surgit. et stans versus ad illum. dicit :

Orémus.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut hic fámulus tuus, cujus hódie comas cápitis pro amore divíno deposúimus, in tua dilectióne perpétuo máneat, et eum sine mácula in sempitérnum custódias. **Per Christum Dóminum nostrum.**

R. Amen.

Tunc schola seu ministri inchoant et prosequuntur Antiphonam et Psalmum sequentes ; qua incepta, Pontifex sedet cum mitra.

Añs. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus, * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde : * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ. Glória Patri, etc. Sicut erat, etc.

Repetitur Antiphona. Hic accípiet, etc.

Qua finita, Pontifex, deposita mitra, surgit, et conversus ad altare, dicit : Orémus.

Et ministri dicunt : Flectámus génua. R̃. Leváte.

Et Pontifex versus ad Tonsum, adhuc genuflexum, dicit :

Adésto, Dómine, supplicatióibus nostris : et hunc fámulum tuum bene ꝛ dicere dignáre, cui in tuo Sancto nómine hábitum sacræ religiónis impónimus ; ut, te largiénte, et devótus in Ecclésia tua persístere, et vitam percípere mereátur ætérrnam. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Tum Pontifex sedet cum mitra, et accipiens præ manibus superpelliceum, Tonsum totaliter induit, dicens :

Induat te Dóminus novum hóminem, qui secúndum Deum creátus est, in justítia et sanctitáte veritátis.

Quo expedito, Pontifex, deposita mitra, surgit, et, versus ad illum, dicit :

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, propitiáre peccátis nostris, et ab omni servitúte sæculáris hábitus hunc fámulum tuum emúnda ; ut dum ignomíniam sæculáris hábitus depónit, tua semper in ævum grátia perfruátur ; ut sicut similitúdinem coronæ tuæ eum gestáre fácimus in cápite, sic tua virtúte hæreditátem súbsequi mereátur ætérrnam in corde, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Deinde Pontifex, accepta mitra, sedet et Clericum sic alloquitur :

Hili charíssime, animadvertere debes, quod hódie de foro Ecclésiæ factus sis, et privilégia clericalia sis sortitus. Cave igitur, ne propter culpam tuam illa perdas : et hábitu honésto, bonisque móribus, atque opéribus Deo placére stúdeas. Quod ipse tibi concédât per Spíritum Sanctum suum. R̃. Amen.

Et si nullus alius ordo conferatur, subdit :

Dic semel septem Psalmos pœnitentiáles cum Litaníis, Versículis, et Oratiónibus, et omnipoténtem Deum étiam pro me ora.

De minoribus Ordinibus

UNI TANTUM CONFERENDIS.

Si extra Missarum solemnia, Dominicis scilicet et festivis diebus duplicibus in mane tantum, minus solemniter conferantur, Pontifex supra rochettum, vel, si sit Regularis, supra superpelliceum amictu, cruce pectorali, stola alba, et mitra simplici indutus, accedens ad faldistorium ante medium altaris sibi paratum, sedet.

Vel, si immediate ante vel post Missam privatim celebratam conferatur, Pontifex, deposito manipulo, sine casula, vel cum ea, et mitra simplici, accedens ad faldistorium, sedet.

Vel denique si minores tantum Ordines in privata Missæ celebratione, cum mitra simplici, aut etiam cum aliquo ex majoribus Ordinibus intra Missarum solemnia pontificaliter paratus conferat Episcopus : In Missa de Sabbato ante Dominicam Passionis, et in aliis Missis, in quibus non dicitur Glória in excélsis, post Kyrie, eléison, omnes minores Ordines conferantur. In Missis vero de Sabbato Sancto, et in aliis Missis, in quibus dicitur Glória in excélsis, eo dicto,

ad quatuor minores Ordines proceditur. In Missis autem de Quatuor Temporibus, dicta prima Lectione, ordinatur Ostiarius, post secundam Lectionem Lector, post tertiam Exorcista, post quartam Acolythus.

Ordinandus ad quatuor minores Ordines esse debet superpelliceo indutus, cum candela in manu dextera.

De Ordinatione Ostiarii.

Pro Ostiario parentur claves Ecclesiæ, vel Capellæ. in aliqua pelvicula, et tintinnabulum, si non adsint campanæ.

Pontifex ante medium altaris in faldistorio sibi parato sedet, renibus altari versis, et Archidiaconus. aut alius minister, vocat Ordinandum dicens : **Accédât qui ordinándus est ad officium Ostiariórum.**

Mox Notarius appellat eum nomine suo, qui respondens **Adsum**, accedit, et, facta profunda Pontifici reverentia, genuflectit coram eo. Tum Pontifex illum admonet, dicens :

Susceptúrus, fili charíssime, ofícium Ostiariórum, vide quæ in domo Dei ágere débeas : Ostiárium opórtet percútere cymbalum et campánam, aperíre Ecclésiám et sacrárium, et librum aperíre ei qui prædicat. Próvide, ígitur, ne per negligéntiam tuam, illárum rerum, quæ intra Ecclésiám sunt, áliquíd depéreat ; certísque horis domum Dei apérias fidélibus, et semper claudas infidélibus. Stude étiam, ut sicut materiálibus clévis Ecclésiám visíbilem áperis et claudis, sic et invisíbilem Dei domum, corda scílicet fidélium, dictis et exémpis tuis claudas diábolo, et apérias Deo, ut divína verba, quæ audierint, corde retíneant, et ópere cómpleant : quod in te Dóminus perficiat per misericórdiam suam.

Hujusmodi admonitiones non fiunt Cardinali, nec Episcopo electo.

Deinde claves Ecclesiæ, quas manu dextera tangit Ordinandus, ei traduntur a Pontifice dicente :

Sic age, quasi redditurus Deo rationem pro iis rebus, quæ his clavibus recluduntur.

Post hæc Archidiaconus, vel alius vices ejus tenens, ducit eum ad ostium Ecclesiæ, aut Capellæ, et facit illum claudere et aperire : tradit etiam illi Archidiaconus funem campanarum, faciens eum campanas, aut, illarum defectu, campanulam pulsare ; deinde reducit illum ad Pontificem. Mox deposito gremiali, surgit Pontifex, et stans cum mitra versus ad ipsum coram se genuflectentem, dicit :

Deum Patrem omnipotentem, fratres charissimi, suppliciter deprecemur, ut hunc famulum suum bene ✠ dicere dignetur, quem in officium Ostiariorum eligere dignatus est : ut sit ei fidelissima cura in domo Dei diebus ac noctibus, ad distinctionem certarum horarum, ad invocandum nomen Domini, adjuvante Domino nostro Jesu Christo, qui cum eo vivit, et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. *R.* Amen.

Tum, mitra deposita, stat Pontifex, et conversus ad altare, dicit : **Orémus.**

Ministri subjungunt : **Flectamus gēnua. R. Leváte.**

Et statim vertens se ad Ostiarium genuflexum, stans sine mitra, dicit :

Domine sancte, Pater omnipotens, æternæ Deus, bene ✠ dicere dignare hunc famulum tuum in officium Ostiariorum : ut inter janitores Ecclesiæ tuo pareat obsequio, et inter electos tuos partem tuæ mereatur habere mercēdis. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. *R.* Amen.

Si hic tantum Ordo conferatur, et collatio hujusmodi facta fuerit extra Missam, Pontifex statim sedet cum mitra, et Ordinatum alloquitur ut infra : si vero id egerit intra Missam privatim celebratam, data benedictione, sedens ut supra, admonet eum sub his verbis :

Hili dilectissime, diligenter considera Ordinem per te susceptum, ac onus húmeris tuis impositum ; stude sancte, et religiöse vivere atque omnipoténti Deo placere, ut grátiam suam possis acquirere ; quam ipse tibi per suam misericórdiam concedere dignétur.

Dic semel septem Psalmos pœnitentiáles cum Litaníis, Versículis, et Oratiónibus, et omnipoténtem Deum étiam pro me ora.

Si vero simul cum isto Ordine collata fuerit Tonsura, admonet eum, ut infra post Ordinationem Acolythi.

De Ordinatione Lectoris

Pro Lectore ordinando paretur liber Lectionum.

Pontifex in faldistorio ante medium altaris posito, reassumpta mitra sedet ; tum Archidiaconus, aut alius, vocat Lectorem hoc modo :

Accédât qui ordinándus est ad officium **Lectórum**.

Mox illum per Notarium, ut supra, nominatum et coram Pontifice genuflexum Pontifex admonet, dicens :

Eléctus, fili charissime, ut sis Lector in domo Dei nostri, officium tuum agnósce, et imple. Potens est enim Deus, ut áugeat tibi gratiam perfectionis æternæ. Lectórem síquidem opórtet légere ea quæ (vel ei qui) prædicat, et lectiones cantare, et benedicere panem, et omnes fructus novos. Stude igitur verba Dei, videlicet Lectiones sacras, distíncte et apérte ad intelligéntiam et ædificatióem fidélium

absque omni mendacio falsitatis proferre ; ne veritas divinarum lectionum incuria tua ad instructionem audientium corrumpatur. Quod autem ore legis, corde credas atque opere compleas ; quatenus auditores tuos verbo pariter et exemplo tuo docere possis. Ideoque dum legis, sta in alto loco Ecclesiæ, ut ab omnibus audiaris et videaris, figurans positione corporali te in alto virtutum gradu debere conversari ; quatenus cunctis a quibus audiris et videris, cœlestis vitæ formam præbeas : quod in te Deus impleat per gratiam suam.

Deinde Pontifex accipit et tradit Ordinando Codicem de quo lecturus est ; quem manu dextera tangit, Pontifice interim dicente :

Accipe, et esto verbi Dei relator, habiturus, si fideliter et utiliter impléveris officium tuum, partem cum iis, qui verbum Dei bene administraverunt ab initio.

Tum Pontifex cum mitra surgit, et stans versus ad illum adhuc genuflexum, dicit :

Oremus, fratres charissimi, Deum Patrem omnipotentem, ut super hunc famulum suum, quem in ordinem Lectorum dignatur assumere, bene ✠ dictionem suam clementer effundat ; quatenus legat distincte quæ in Ecclesia Dei legenda sunt, et eadem operibus impleat. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium suum, qui cum eo vivit, et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. *R.* Amen.

Tum Pontifex, mitra deposita, stans conversus ad altare, dicit : **Oremus.**

Ministri subjungunt : **Flectamus gēna. R.** Levate.

Deinde vertens se ad Ordinatam genuflexum, dicit sine mitra :

Domine sancte, Pater omnipotens, æternæ Deus, bene ✠ dicere dignare hunc famulum tuum in

officium Lectoris : ut assiduitate Lectionum instructus sit atque ordinatus, et agenda dicat, et dicta opere impleat, ut in utroque sanctæ Ecclesiæ exemplo sanctitatis suæ consulat. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.

Et si hic tantum Ordo conferatur, admonet eum ut supra, pag. 86, sedens cum mitra.

Si vero plures uni tantum Ordines fuerint collati, illum alloquitur ut infra post Ordinationem Acolythi.

De Ordinatione Exorcistæ.

Pro Exorcista paretur liber Exorcismorum, cujus loco dari potest Pontificale, vel Missale.

Pontifice in faldistorio ante medium altaris posito sedente cum mitra, vocatur Exorcista per Archidiaconum, aut alium, modo consueto :

Accedat qui ordinandus est ad officium Exorcistarum.

Mox illum per Notarium, ut supra, nominatum, et coram Pontifice genuflexum admonet Pontifex, dicens :

Ordinandus, fili charissime, in officium Exorcistarum, noscere debes quid suscipis. Exorcistam etenim oportet abjicere dæmones, et dicere populo, ut, qui non communicat, det locum ; et aquam in ministerio fundere. Accipis itaque potestatem imponendi manum super energúmenos ; et per impositionem manuum tuarum, grátia Spiritus Sancti et verbis exorcismi, pelluntur spíritus immúndi a corpóribus obsésis. Stude igitur, ut sicut a corpóribus aliorum dæmo-

nes expellis, ita ab ánimo tuo et corpore omnem immunditiam et nequitiam ejicias ; ne illi succumbas, quem ab aliis tuo effugas ministerio. Disce per officium tuum vitiis imperare, ne in tuis moribus aliquid sui juris inimicus valeat vindicare. Tunc etenim recte in aliis demonibus imperabis, cum prius in teipso eorum multimodam superas nequitiam ; quod tibi Dominus agere concedat per Spiritum suum Sanctum.

Post hæc Pontifex accipit, et tradit ei librum Exorcismorum, vel illius loco Pontificale, seu Missale, et dum Ordinandus librum tangit manu dextera, dicit Pontifex :

Accipe, et commenda memoriæ, et habe potestatem imponendi manus super energúmenos, sive baptizatos, sive catechúmenos.

Mox surgit Pontifex, et stans cum mitra conversus ad illum adhuc genuflexum, dicit :

Deum Patrem omnipotentem, fratres charissimi, supplices deprecémur, ut hunc famulum suum bene ✠ dicere dignetur in officium Exorcistarum : ut sit spiritalis imperator ad abjiciendos demones de corporibus obsessis, cum omni nequitia eorum multiformi. Per unigenitum Filium suum Dominum nostrum Jesum Christum, qui cum eo vivit, et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.

Tum conversus ad altare, deposita mitra, dicit :
Orémus.

Et ministri subdunt : Flectámus gēnua. R. Leváte.

Et convertens se ad Ordinatum genuflexum, dicit :

Domine sancte, Pater omnipotens, æternè Deus, bene ✠ dicere dignare hunc famulum tuum in officium Exorcistarum : ut per impositionem manuum et oris officium, potestatem et imperium habeat spiritus immundos coercendi, ut probabilis sit medicus Ecclesiæ tuæ grátia curationum virtutéque cœlesti

confirmátus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Et si hic tantum Ordo conferatur, admonet eum ut supra pag. 86 dictum est, sedens cum mitra.

Si vero plures minores Ordines eidem collati fuerint, Pontifex hortatur illum ut infra post collationem Acolythatus.

De Ordinatione Acolythi.

Pro Acolytho parentur Candelabrum cum cereo
extincto et urceolus pro vino vacuus.

Pontifex in faldistorio ante medium altaris, reasumpta mitra, sedet ; tum Archidiaconus, vel alius locum ejus tenens, Acolythum vocat, dicens :

Accédât qui ordinándus est ad officium Acolythórum.

Mox illum nominatum, ut supra, et genuflexum, admonet Pontifex, dicens :

Susceptúrus, fili charíssime, officium Acólythi, pensa quod súscipis. Acólythum étenim opórtet ceroferárium ferre, luminária Ecclésiæ accéndere, vinum et aquam ad Eucharistíam ministráre. Stude igitur susceptum officium digne implére. Non enim Deo placére póteris, si lucem Deo mánibus præferens, opéribus tenebrárum insérvias, et per hoc áliis exémpła perfídiæ præbeas. Sed sicut Véritas dicit : Lúceat lux tua coram homínibus, ut vídeant ópera tua bona, et gloríficient Patrem tuum qui in cœlis est. Et sicut Apóstolus Paulus ait : In médio natiónis pravæ et perversæ lúceas sicut lumináre in mundo, verbum vitæ cóntinens. Sint ergo lumbi tui bræcínci, et lucérnæ ardéntes in mánibus tuis, ut sis

filius lucis. Abjicias ópera tenebrárum, et induáris arma lucis. Eras étenim aliquándo ténebræ, nunc autem lux in Dómino, ut filius lucis ámbula. Quæ sit vero ista lux, quam tantópere incúlcat Apóstolus, ipse demónstrat, subdens : Fructus enim lucis est, in omni bonitáte, et justítia, et veritáte. Esto ígitur sollicitus, in omni justítia, bonitáte et veritáte, ut te, et álios, et Dei Ecclesiám illúmines. Tunc étenim in Dei sacrificio digne vinum súggeres et aquam, si tu ipse Deo sacrificium per castam vitam et bona ópera oblátus fúeris : quod tibi Dóminus concédât per misericórdiam suam.

Post hæc accipit et tradit Pontifex Acolytho candelabrum cum candela exstincta, quod ipse manu dextera tangit, Pontifice dicente :

Accipe ceroferárium cum céreo, et scias te ad accendénda Ecclesiæ luminária mancipári, in nómine Dómini. R. Amen.

Tum accipit et tradit ei urceolum vacuum, quem similiter tangere debet Acolythus, et dicit Pontifex :

Accipe urcéolum, ad suggeréndum vinum et aquam in Eucharistíam Sánguinis Christi, in nómine Dómini. R. Amen.

Postea stans Pontifex cum mitra versus ad eum genuflexum, dicit :

Deum Patrem omnipoténtem, fratres charíssimi, suppliciter deprecémur, ut hunc fámulum suum bene ✠ dicere dignétur in órdine Acolythórum : quatenus lumen visíbile mánibus præferens, lumen quoque spirituále móribus præbeat. Adjuvánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum eo, et Spíritu Sancto vivit, et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Tum Pontifex, deposita mitra, convertit se ad altare, et stans dicit : **Orémus.**

Et ministri dicunt : **Flectámus génua.** R. Leváte.

Et mox conversus ad Acolythum genuflexum, subdit:

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui per Jesum Christum Fílium tuum Dóminum nostrum, et Apóstolos ejus, in hunc mundum lumen claritátis tuæ misísti, quique ut mortis nostræ antíquum aboléres chirógraphum, gloriosíssimæ illum Crucis vexillo affígi, ac sánguinem et aquam ex látere illíus pro salúte géneris humáni effluere voluísti, bene ✠ dicere dignáre hunc fámulum tuum in officium Acolythórum, ut ad accendéndum lumen Ecclesiæ tuæ, et ad suggeréndum vinum et aquam ad confi-ciéndum Sánguinem Christi Fílii tui in offerénda Eucharistía sanctis altáribus tuis fidéliter subministret. Accénde, Dómine, cor ejus et mentem ad amórem grátiae tuæ, ut illuminátus vultu splendóris tui, fidéliter tibi in sancta Ecclesia desérviat. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui ad Móysen et Aaron locútus es, ut accenderéntur lucérnæ in tabernáculo testimónii: bene ✠ dicere dignáre hunc fámulum tuum, ut sit Acólythus in Ecclesia tua. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, fons lucis, et orígo bonitátis, qui per Jesum Christum Fílium tuum, lumen verum, mundum illuminásti, ejúsque passiónis mystério redemísti: bene ✠ dicere dignáre hunc fámulum tuum, quem in officium Acolythórum consecrámus, poscéntes cleméntiam tuam, ut ejus mentem et lúmine sciéntiæ illústres, et pietátis tuæ rore írri-ges; ut ita accéptum ministérium, te auxiliánte, pér-agat, quáliter ad ætérrnam remuneratióem pervení-re mereátur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Deinde, si Ordinatio peracta fuerit extra Missam. Pontifex, accepta mitra, sedet ; et ad minores Ordines promotum monet, ut infra : si vero intra Missam, post datam benedictionem sedens cum mitra, eum tunc alloquitur :

Fili dilectissime, diligenter considera Ordines per te susceptos, ac onus humeris tuis impositum ; stude sancte et religiose vivere, atque omnipotenti Deo placere ut gratiam suam possis acquirere, quam ipse tibi per suam misericordiam concedere dignetur.

Dic semel septem Psalmos pœnitentiâles cum Litanîis, Versiculis, et Oratiônibus, et omnipotentem Deum étiam pro me ora.

Quod ille devote suscipit, et promittit se facturum. Tandem, si collatus fuerit hic tantum Ordo, admonet eum, ut supra. 86

De Ordinatione Subdiaconi.

Pro Subdiacono parentur Calix vacuus cum Patena superposita similiter vacua, urccoli vino et aqua pleni super pelviculam, una cum manutergio, et liber Epistolarum. Paretur etiam Hostia parva, et velum oblongum coloris albi pro Communione.

Pontifex omnibus paramentis pontificalibus coloris temporis, et officio convenientis pro Missa necessario celebranda, indutus, ut Subdiaconatus Ordinem conferat in Missis de Quatuor Temporibus, dicta quinta Lectione : in Missis vero de Sabbatis ante Dominicam Passionis, aut Resurrectionis Domini, aut, ex dispensatione Apostolica, in Missis de festivo die duplici, vel de Dominicis, dicta Collecta cum Oratione pro Ordinandis sub una conclusione : et factis Commemorationibus, si quæ sint faciendæ ;

accedit cum mitra. ad faldistorium ante medium altaris sibi paratum, et sedet.

Et si fuerit extra Tempora, antequam ad collationem Ordinis procedatur, legitur mandatum Apostolicum, sive supplicatio, cujus vigore eidem Pontifici facultas conceditur ordinandi ; quibus lectis, dicit Pontifex **Deo grátias**, et ad Ordinationem procedit.

Turn Archidiaconus, aut illius locum tenens, vocat Ordinandum, et dicit :

Accédât qui ordinándus est Subdiáconus.

Deinde Notarius sub una ex triplici formula convenienti eum vocat, dicens :

N. ad título Ecclésiæ N.

vel **N. ad título patrimonii sui,**

vel **Frater N. proféssus Ordinis N. ad título paupertátis.**

Ordinandus vero, quisque sit, respondet : **Adsum**, et accedit versus Episcopum, quem profunda reverentia salutat.

Debet autem Ordinandus in Subdiaconum indutus esse amictu (non tamen super caput, sed ita circa collum dimisso, ut facile possit supra cervicem reduci) ; item alba, et cingulo : habere etiam debet manipulum in manu sinistra, tunicellam coloris albi super brachio item sinistro, et candelam in manu dextera.

Eum itaque sic paratum competenti spatio coram Pontifice stantem, ille cum mitra, sedens admonet, dicens :

Hili dilectissime, ad sacrum Subdiaconátus Ordinem promovéndus, íterum atque íterum consideráre debes attén-te, quod onus hódie ultro áppetis. Háctenus enim liber es, licétque tibi pro arbítrio ad sæculária vota transíre ; quod si hunc Ordinem suscepéris, ámplius non licébit a propósito resilíre, sed Deo, cui servíre regnáre est, perpétuo famulári ; et castitátem, illo adjuvánte, serváre oportébit, atque in

Ecclésiæ ministério semper esse mancipátum. Proinde, dum tempus est, cógita, et si in sancto propósito perseveráre placet, in nómine Dómini huc accéde.

Hæc admonitio non fit Religiosis.

Illo tunc accedente, et genua flectente coram Pontifice, si sit alius ad altiorem Ordinem promovendus, Archidiaconus vocat eum, dicens :

Accédât qui ordinándus est Diáconus vel Présbyter.

Mox Subdiaconandus super tapete se prosternit contra cornu Evangelii altaris, facie altari versa ; Diaconandus autem, si adsit, contra cornu Epistolæ ; et Presbyterandus contra medium altaris, faciebus similiter altari versis. Pontifex vero cum mitra super pelvinum genuflectit ante faldistorium, et schola inchoat (cum cantu p. 34), vel si officium fiat sine cantu, Pontifex ipse incipit Litanias dicens :

LITANIÆ.

Kyrie, eléison. Christe, eléison.
Kyrie, eléison. Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de cœlis Deus, miserére nobis.

Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.

Spiritus Sancte Deus, miserére nobis.

Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo vírginum, ora.

Sancte Míchael, ora.

Sancte Gábriel, ora.

Sancte Ráphael, ora.

Omnes sancti Angeli, et Archángeli, oráte.

Omnes sancti beatórum Spirítuum órdenes, oráte.

Sancte Joánnes Baptísta, ora.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriárchæ, et Prophétæ, oráte.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule,	ora.
Sancte Andréa,	ora.
Sancte Jacóbe,	ora.
Sancte Joánnes,	ora.
Sancte Thoma,	ora.
Sancte Jacóbe,	ora.
Sancte Philíppe,	ora.
Sancte Bartholomæe,	ora.
Sancte Matthæe,	ora.
Sancte Simon,	ora.
Sancte Thaddæe,	ora.
Sancte Mathía,	ora.
Sancte Bárnaba,	ora.
Sancte Luca,	ora.
Sancte Marce,	ora.
Omnes sancti Apóstoli, et Evangelistæ,	oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini,	oráte.
Omnes sancti Innocéntes,	oráte.
Sancte Stéphané,	ora.
Sancte Lauréti,	ora.
Sancte Vincéti,	ora.
Sancti Fabiáne et Sebastíane,	oráte.
Sancti Joánnes et Paule,	oráte.
Sancti Cosma et Damiáne,	oráte.
Sancti Gervási et Protási,	oráte.
Omnes sancti Mártyres,	oráte.
Sancte Silvéster,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Ambrósi,	ora.
Sancte Augustíne,	ora.
Sancte Hierónyme,	ora.
Sancte Martíne,	ora.
Sancte Nicolæe,	ora.
Omnes sancti Pontífices, et Confessóres,	oráte.
Omnes sancti Doctóres,	oráte.
Sancte Antóni,	ora.

Sancte Benedícite,	ora.
Sancte Bernárde,	ora.
Sancte Domínice,	ora.
Sancte Francísce,	ora.
Omnes sancti Sacerdótes, et Levítæ,	oráte.
Omnes sancti Mónachi, et Eremítæ,	oráte.
Sancta María Magdaléna,	ora.
Sancta Agatha,	ora.
Sancta Lúcia,	ora.
Sancta Agnes,	ora.
Sancta Cæcília,	ora.
Sancta Catharína,	ora.
Sancta Anastásia,	ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ,	oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.	
Propítius esto, parce nobis, Dómine.	
Propítius esto, exáudi nos, Dómine.	
Ab omni malo, libera nos, Dómine.	
Ab omni peccáto, libera nos, Dómine.	
Ab ira tua, libera nos, Dómine.	
A subitánea et improvísá morte, libera nos, Dómine.	
Ab insídiis diáboli, libera nos, Dómine.	
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, libera nos, Dómine.	
A spírítu fornicatiónis, libera nos, Dómine.	
A fúlgure et tempestáte, libera nos, Dómine.	
A flagéllo terræmótus, libera nos, Dómine.	
A peste, fame, et bello, libera nos, Dómine.	
A morte perpétua, libera nos, Dómine.	
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, libera nos, Dómine.	
Per advéntum tuum, libera nos, Dómine.	
Per nativitátem tuam, libera nos, Dómine.	
Per baptísmum, et sanctum jejúnium tuum, libera nos, Dómine.	
Per crucem, et passióem tuam, libera nos, Dómine.	

Per mortem, et sepultúram tuam, libera nos, Dómine.
Per sanctam resurrectionem tuam, libera nos, Dómine.
Per admiráblem ascensionem tuam, libera nos,
Dómine.

Per advéntum Spíritus Sancti parácliti, libera nos,
Dómine.

In die iudícii, libera nos, Dómine.

Peccatóres, te rogámus, audi nos.

Ut nobis parcas, te rogámus, audi nos.

Ut nobis indúlgeas, te rogámus, audi nos.

Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te
rogámus, audi nos.

Ut Ecclesiám tuam sanctam régere, et conserváre
dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut Domnum apostólicum, et omnes ecclesiásticos
órdines in sancta religiône conserváre dignéris, te
rogámus, audi nos.

Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliáre dignéris, te
rogámus, audi nos.

Ut Régibus, et Príncipibus christiánis pacem, et veram
concórdiam donáre dignéris, te rogámus, audi
nos.

Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri
dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut omnes errántes ad unitátem Ecclesiæ revocáre,
et infidéles univérsos ad Evangélii lumen per-
dúcere dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut nosmetípsos in tuo sancto servitio confortáre, et
conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te
rogámus, audi nos.

Ut ómnibus benefactoribus nostris sempitérna bona
retríbuas, te rogámus, audi nos.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et bene-
factorum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias,
te rogámus, audi nos.

Ut fructus terræ dare, et conservare digneris, te rogamus, audi nos.

Ut omnibus fidelibus defunctis requiem æternam donare digneris, te rogamus, audi nos.

Pontifex surgit cum mitra, et baculum Pastoralem in sinistra tenens, conversus ad Ordinandum, si fuerit solus, dicit :

Primo.

Ut hunc Eléctum bene ✠ dicere digneris. R. Te rogamus, audi nos.

Secundo.

Ut hunc Eléctum bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare digneris. R. Te rogamus, audi nos.

Tertio.

Ut hunc Eléctum bene ✠ dicere, sancti ✠ ficare, et conse ✠ crare digneris. R. Te rogamus, audi nos.

Si autem pluribus diversos Ordines conferat Pontifex supradictam benedictionem dabit in plurali dicens :

Primo.

Ut hos Eléctos bene ✠ dicere digneris. R. Te rogamus, audi nos.

Secundo.

Ut hos Eléctos bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare digneris. R. Te rogamus, audi nos.

Tertio.

Ut hos Eléctos bene ✠ dicere, sancti ✠ ficare, et conse ✠ crare digneris. R. Te rogamus, audi nos.

Deinde reddito baculo Pastorali, rursus ante faldistorium genuflectit Pontifex, et perficiuntur Litanie :

Ut nos exaudire digneris, te rogamus, audi nos.
Fili Dei, te rogamus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis. Christe, audi nos. Christe, exáudi nos.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Quibus finitis, surgens Pontifex cum mitra sedet ut supra ; si vero sit aliquis alius infra eadem Missarum solennia Ordinandus, alta voce dicit Archidiaconus, aut Capellanus, vicés illius gerens :

Recédât in partem qui ordinándus est Diáconus, vel Présbyter.

Tum Pontifex Subdiaconandum ante se genuflexum admonet, dicens :

Adeptúrus, fili dilectíssime, officium Subdiaconi nátus, sédulo atténde quale ministérium tibi tráditur : Subdiáconum enim opórtet aquam ad ministérium altáris præparáre : Diácono ministráre ; pallas altáris, et corporália ablúere ; Cálicem, et Paténam in usum sacrificii eidem offerre. Oblatiónes quæ véniunt in altáre, panes propositiόνis vocántur. De ipsis oblatiόνibus tantum debet in altári poni, quantum pópulo possit sufficere, ne áliquid pútridum in sacrário remáneat. Pallæ, quæ sunt in substratório altáris, in álio vase débent lavári, et in álio corporáles pallæ. Ubi autem corporáles pallæ lotæ fúerint, nulum áliud linteámen debet lavári, ipsaque lotiόνis aqua in baptistérium debet vergi. Stude itaque, ut ista visibília ministéria, quæ díximus, nítide et diligentíssime complens, invisibília horum exémplo perficias. Altáre quidem sanctæ Ecclésiæ ipse est Christus, teste Joánnē, qui in Apocalypsi sua altáre áureum se vidísse pérhibet, stans ante thronum, in quo, et per quem, oblatiόνes fidélium Deo Patri consecrántur. Cujus altáris pallæ et corporália sunt membra Christi, scílicet fidéles Dei, quibus Dóminus, quasi vestiméntis pretiósus circúmdatur, ut ait Psalmísta : Dóminus regnávit, decórem indútus est. Beátus quoque Joánnēs in Apocalypsi vidit Fílium hómi-

nis præcinctum zona áurea, id est, sanctórum catérva. Si itaque humana fragilitáte contingat in áliquo fideles maculári, præbenda est a te aqua cœlestis doctrínæ, qua purificáti, ad ornámentum altáris, et cultum divíni sacrificií rédeant. Esto ergo talis, qui sacrificiis divínis, et Ecclésiæ Dei, hoc est córpori Christi, digne servíre váleas, in vera et Cathólica fide fundátus; quóniam, ut ait Apóstolus: Omne quod non est ex fide, peccátum est, schismáticum est, et extra unitátem Ecclésiæ est. Et ideo, si usque nunc fuísti tardus ad Ecclésiám, ámodo debes esse assíduus. Si usque nunc somnoléntus, ámodo vigil. Si usque nunc ebriósus, ámodo sóbrius. Si usque nunc inhonestus, ámodo castus. Quod ipse tibi præstáre dignétur, qui vivit, et regnat Deus in sæcula sæculórum. **R. Amen.**

Deinde Pontifex adhuc sedens accipit, et Ordinando Calicem vacuum tradit cum Patena vacua superposita, quem ille manu dextera tangit, Pontifice interim dicente :

Vide cujus ministérium tibi tráditur : ideo te admóneo ut ita te exhíbeas, ut Deo placére possis.

Et Archidiaconus, vel illius vices gerens, accipit et tradit ei urceolos cum vino et aqua, ac bacile cum manutergio ; quæ omnia similiter Ordinandus tangere debet.

Postea surgit Pontifex, et versus ad populum stans cum mitra, dicit :

Orémus Deum, ac Dóminum nostrum, fratres charíssimi, ut super hunc servum suum, quem ad Subdiaconátus offíciū vocáre dignátus est, infúndat bene ✠ dictionem suam, et grátiam ; ut in conspéctu ejus fidéliter sérvians, prædestináta Sanctis præmia consequátur, adjuvánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum eo vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R. Amen.**

Tum deposita mitra, conversus ad altare Pontifex dicit :

Orémus.

Et ministri subdunt : **Flectámus génua. R̃. Leváte.**

Mox Pontifex versus ad Ordinandum genuflexum, dicit sine mitra :

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene ✠ dícere dignáre hunc fámulum tuum, quem ad Subdiaconátus officium elígere dignátus es : ut eum in sacrário tuo sancto strénuum sollicitúmque cœléstis milítiae instítuas excubitórem, sanctisque altáribus tuis fidéliter subministret, et requiescat super eum Spíritus sapiéntiae, et intelléctus, Spíritus consílii et fortitúdinis, Spíritus sciéntiae et pietátis, et répleas eum Spíritu timóris tui ; et eum in ministério divíno confirmes, ut obédiens facto, ac dicto parens, tuam grátiam consequátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R̃. Amen.**

Tum Pontifex sedens, cum mitra, accipit amictum qui in collo Ordinandi jacet imponitque super caput ejus, dicens :

Accipe amíctum, per quem designátur castigatio vocis. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. **R̃. Amen.**

Tum immittit Pontifex manipulum in sinistrum brachium ejusdem dicens :

Accipe manipulum, per quem designántur fructus bonórum óperum. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. **R̃. Amen.**

Post hæc Tunica illum totaliter induit, dicens :

Túnica jucunditátis, et indumento lætítiæ induat te Dóminus. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. **R̃. Amen.**

Tandem tradit illi librum Epistolarum, quem tangit manu dextera, dicente interim Pontifice :

Accipe librum Epistolárum, et habe potestátem legéndi eas in Ecclésia sancta Dei, tam pro vivis, quam pro defúctis. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R̃. Amen.

His peractis, Archidiacono suggerente, Subdiaconus surgit et facta Pontifici profunda reverentia, redit ad locum suum, et genuflectit. Tum Pontifex surgit, et accedit, si Missa legatur, ad cornu Epistolæ, ubi, deposita mitra, illam prosequitur : si vero Missa dicatur in cantu, vadit ad sedem seu ad faldistorium ; et suo loco et tempore a Subdiacono novo cantatur Epistola ; et si adsit aliquis alius, confert Diaconatum vel Presbyteratum, ut infra.

Lecto autem Offertorio, Pontifex, accepta mitra, in faldistorio, ante medium altaris posito, sedet : mox Subdiaconus candelam accensam dextra sustinens, sinistra pectori admota, accedit ; tum facta Pontifici profunda reverentia, genuflectit, ejusque manum dexteram, dum tradit candelam, osculatur : deinde surgit, et facta iterum reverentia, redit ad locum suum. Facta Oblatione, Pontifex annulum et chirothecas deponit, et lotis manibus, resumit annulum, et surgit : sublatoque faldistorio, accedit ante medium altaris, ubi, deposita mitra, prosequitur Missam ; Secreta diei dicitur cum Secreta pro Ordinato sub unico **Per Dóminum**, etc. non omissis aliis Secretis, quæ sunt dicendæ.

Dum Pontifex dicit Orationem, Dómine Jesu Christe, qui dixísti, etc. Subdiaconus accedit ad dexteram Pontificis, et Oratione dicta, uterque simul osculatur altare ; Subdiaconus tamen non ponit manus super altare, sed eas ante pectus plicatas retinet, (quod et de Diacono intelligendum est) et conversa facie ad invicem, Pontifex dat osculum pacis Subdiacono, di-

cens : **Pax tecum.** Cui ille respondet : **Et cum spíritu tuo.** Tum Subdiaconus, facta ante et post profunda reverentia Pontifici, et genuflexione SS. Sacramento, vadit ad locum suum.

Postquam vero Pontifex se communicaverit, et totum Sanguinem sumpserit, priusquam se purificet, Palla Calix tegitur, et ultra medium Corporalis ex parte Evangelij, non extra ipsum, collocatur. Tum Pontifex supponit Patenam Hostiæ, qua communicandus est Ordinatus ; qui ante medium altaris accedens, genuflexus dicit intelligibili voce : **Confiteor Deo,** etc. quo absoluto, Pontifex, facta genuflexione SS. Sacramento, surgit et aliquantulum se retrahit ad cornu Evangelij ; et versus ad Ordinatum, junctis manibus, dicit, licet unicus sit communicandus : **Misereatur vestri omnipotens Deus, et dimissis peccatis vestris perducat vos ad vitam æternam. R. Amen.**

Indulgentiam, ✠ absolutiõnem, et remissiõnem peccatorum vestrorum tribuat vobis omnipotens et misericors Dõminus. R. Amen.

Tum accedit Ordinatus ad supremum altaris gradum, ubi genuflexus, et communicaturus mappulam recipit ; Pontifex vero versus ad altare, facit genuflexionem SS. Sacramento ; deinde surgens, sinistra Patenam, dextera vero Hostiam reverenter accipit, quam aliquantulum elevatam tenet super Patenam, et conversus ad Ordinatum in medio altaris, dicit :

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi.

Mox ter subjungit :

Dõmine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanabitur ánima mea.

Et accedens, Ordinato porrigit SS. Sacramentum, faciens cum eo signum crucis super Patenam, et simul dicens :

Corpus ✠ Dómini nostri Jesu Christi custódiat te in vitam ætérnam.

Et Ordinatus respondens **Amen**, manum Pontificis Hostiam tenentem osculatur, et communionem reverenter sumit, ori ejus supposita Patena. Deinde unus ministrorum purificat illum Calice, aut alio vase cum vino ad hoc destinato ; et cum Ordinatus os ad mappulam exterserit, redit ad locum suum.

Hæc omnia simili modo servabuntur in Ordinatione Diaconi, si ipse solus fuerit ordinatus.

Communione peracta, Pontifex colligit fragmenta cum Patena, quam super Calicem suum extergit, et purificationem sumit, cum digitorum ablutione ; quo facto, mitram accipit, et lavat manus, quibus extersis, statim deposita mitra, stans in cornu Epistolæ, Missam proseguitur, Postcommunioni diei, Ordinati. Postcommunione adjuncta ; sub uno **Per Dóminum**, nec omittit alias si quæ faciendæ sint commemorationes.

Data Benedictione, ut moris est, et reddito baculo Pastoralis, sedet Pontifex in faldistorio ante medium altaris posito : mox Ordinatus accedit, qui facta profunda Pontifici reverentia, genuflectit ; tum his verbis Subdiaconum aut Diaconum alloquitur Pontifex, dicens ;

Hili dilectíssime, diligénte consídera Ordinem per te susceptum, ac onus húmeris tuis impósitum : stude sancte et religiósè vívere, atque omnipoténti Deo placére, ut grátiam suam possis acquirere, quam ipse tibi per misericórdiam suam concédere dignétur. Ad Subdiaconátum (vel ad Diaconátum) ordináte, dic Noctúrnum talis diei ; et omnipoténtem Deum étiam pro me ora.

Quod ille reverenter suscipit ac promittit se facturum.

Attamen, si pluribus unicuique diversus Ordo col-

latus fuerit, admonet eos simul, ut habetur infra expleta Ordinatione Presbyteri.

Tum surgit Pontifex, et amoto faldistorio, convertit se ad cornu Evangelii, ubi, deposita mitra, dicit : **Dóminus vobíscum.** Deinde, **Inítium sancti Evangélíi secúndum Joánnem.** In princípíio erat Verbum, et signat tabellam in qua est Evangelium ; aut si deficiat signat altare et se. Mox acceptis mitra et baculo, prosequitur, factaque Cruci debita reverentia in infimo gradu altaris, revertitur ad sedem suam, vel ad faldistorium, ubi exiit sacris vestibus. Si vero aliud Evangelium sit dicendum, illud in cornu Evangelii totum legit, eoque dicto, recedit ut prius.

De Ordinatione Diaconi.

Pro Diacono paretur liber Evangeliorum, Hostia parva, ac velum album pro Communione.

Pontifex omnibus paramentis pontificalibus, coloris tempori et officio convenientis, ad Missam necessario celebrandam indutus, ut Ordinationem Diaconatus conferat, in Dominicis, aut festivis diebus ex dispensatione apostolica, aut statutis a jure temporibus, dicta Oratione diei cum sequenti collecta pro Ordinando :

Exáudi, quæsumus, Dómine, súpplícum preces, et devóto tibi péctore famulántes perpétua defensione custódi : ut nullis perturbatióibus impediti, liberam servitútem tuis semper exhibeámus officiis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Quæ semper dicitur sub uno Per Dóminum, etc. et factis aliis Commemorationibus, si quæ sint facien-

die, legit Epistolam : qua finita, accedens ad faldistorium ante medium altaris paratum, sedet cum mitra.

Et, si hujusmodi Ordinis collatio fiat extra Tempora, legitur primo loco Mandatum apostolicum, ut dictum est supra pag. 94.

Interim promovendus ad Ordinem Diaconatus per Archidiaconum, aut illius locum tenentem vocatur, dicendo :

Accédât qui ordinándus est ad Diaconátum.

Mox Ordinandus indutus jam amictu, alba, cingulo, et manipulo, ac stolam in sinistra manu, dalmaticam vero coloris albi supra brachium sinistrum, et candelam in dextera tenens, per Notarium nominatus accedit, et, facta Pontifici profunda reverentia, genuflectit.

Tum Archidiaconus illum offerens Pontifici, sub his verbis loquitur, dicens :

Reuerendíssime Pater, póstulat sancta mater Ecclésia cathólica, ut hunc præsentem Subdiáconum ad onus Diacónii ordinétis.

Pontifex interrogat, dicens : Scis illum dignum esse ?

Respondit Archidiaconus :

Quantum humana fragilitas nosse sinit, et scio, et testíficor ipsum dignum esse ad hujus onus officii.

Mox Pontifex respondet : **Deo grátias.**

Et ad ejus Ordinationem procedit. In primis Pontifex sedens cum mitra, Clero populoque annuntiat dicens :

Auxiliánte Dómino Deo, et Salvatóre nostro Jesu Christo, elígitus hunc præsentem Subdiáconum in órđinem Diacónii. Si quis habet áliquíd contra illum, pro Deo, et propter Deum cum fidúcia éxeat, et dicat ; verúmtamen memor sit conditiónis suæ.

Et facta aliquali morula, Pontifex convertit Orationem suam ad Ordinandum, quem sic admonet :

Provehéndus, fili dilectíssime, ad Levíticum órđinem, cógita magnópere, ad quantum gradum Ecclesiæ ascéndis. Diáconum enim opórtet ministráre ad altáre, baptizáre, et prædicáre. Sane in véteri lege ex duódecim una Tribus Levi elécta est, quæ speciáli devotióne tabernáculo Dei, ejúsque sacrificiis, ritu perpétuo deservíret. Tántaque dígnitas ipsi concéssa est, quod nullus, nisi ex ejus stirpe, ad divinum illum cultum, atque officium ministratúrus assúrgeret : ádeo ut, grandi quodam privilégio hæreditátis, et Tribus Dómini esse mererétur et dici : quorum hódie, fili dilectíssime, et nomen et officium tenes, quia in ministérium tabernáculi testimoníi, id est, Ecclesiæ Dei, eligeris in Levítico officio, quæ semper in procíntu pósita, incessábili pugna contra inimícos dímicat, unde ait Apóstolus : Non est nobis colluctátio advérsus carnem, et sánguinem : sed advérsus príncipes, et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequitiæ in cœlestibus. Quam Ecclesiam Dei, véluti tabernáculum, portáre, et muníre debes ornátu sancto, prædicátu divíno, exémplo perfécto. Levi quippe interpretátur ádditus, sive assúptus. Et tu, fili dilectíssime, qui ab hæreditáte patérna nomen áccipis, esto assúptus a carnálibus desidériis, a terrénis concupiscéntiis, quæ mílitant advérsus ánimam ; esto nítidus, mundus, purus, castus, sicut decet minístrum Christi, et dispensatórem mysteriórum Dei ; ut digne addáris ad númerum ecclesiástici gradus ; ut hæréditas, et Tribus amábilis Dómini esse mereáris. Et quia commínister, et cooperátor es córporis, et ságuinis Dómini, esto ab omni illécebra carnis aliénus, sicut ait Scriptúra : Mundámini, qui fertis vasa Dómini. Cógita beátum Stéphanum, mérito præcípuæ castitátis, ab Apóstolis ad officium istud eléctum. Cura, ut quibus Evangélium ore annúntias, vivis

opéribus expónas, ut de te dicátur : Beáti pedes evangelizántis pacem, evangelizántis bona. Habe pedes tuos calceátos Sanctórum exémplis, in præparatióne Evangélii pacis. Quod tibi Dóminus concédât per grátiam suam. R̃. Amen.

Deinde, si non sit ordinatus Subdiaconus, ordinandus Diaconus se prosternit ad cornu Epistolæ, vel ubi genuflectebat.

Presbyterandus vero, si adsit, vocatus, ut supra, pag. 95. in Ordinatione Subdiaconi dictum est, procumbit ad ejus dexteram super tapete. Pontifex autem cum mitra ante faldistorium suum genuflectens supra pulvinum, recitat Litanias, pag. 95. vel schola cantat eas, si officium fiat in cantu, et suo loco, Ordinandus per Pontificem benedicetur, ut pag. 99. habetur.

Postea Ordinando ab accubitu surgente, genuflexo tamen manente, Presbyterandus admonitus redit ad locum suum, et Pontifex sedens in faldistorio cum mitra, intelligibili voce alloquitur Clerum et populum, dicens :

Qommúne votum, commúnis orátio prosequátur, ut hic totíus Ecclésiæ prece, qui ad Diaconátus ministérium præparátur, Levíticæ bene ✠ dictionis ordine claréscat, et spirituáli conversatióne præfúl-gens, grátia sanctificatiónis elúceat ; præstánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivit, et regnat Deus in sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Deinde surgens cum mitra Pontifex, stans versus ad Ordinandum dicit, alta voce legendo :

Orémus, fratres charíssimi, Deum Patrem omnipoténtem, ut super hunc fámulum suum, quem ad offíciū Diaconátus dignátur assúmere, benedictiόνis suæ grátiam cleménter effúndat, eíque consecratiόνis indúltæ propítius dona consérvet, et preces nostras cleménter exáudiat, ut quæ nostro gerénda

sunt ministério, suo benígnus prosequátur auxílio ; et, quem sacris mystériis exsequéndis pro nostra intelligéntia crédimus offeréndum, sua bene ✠ dictione sanctíficet, et confírmet. Per unigénitum Fílium suum Dóminum nostrum Jesum Christum, qui cum eo, et Spíritu Sancto vivit, et regnat Deus.

Deinde, deposita mitra, et extensis ante pectus manibus, dicit in tono Præfationis, si officium fiat in cantu :

Per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Ṽ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Ṽ. Sursum corda. R̃. Habémus ad Dóminum.

Ṽ. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R̃. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias ágere : Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, honórum dator, ordinúmque distribútor, atque officiórum dispósitor, qui in te manens innovasómnia, et cuncta dispónis per verbum, virtútem, sapientiámque tuam, Jesum Christum Fílium tuum Dóminum nostrum, sempitérna providéntia præparas, et síngulis quibúsque tempóribus aptándam dispénsas. Cujus corpus, Ecclésiám vidélicet tuam, cœléstium gratiárum varietáte dístinctam, suorúmque connéxam dístinctióne membrórum, per legem miráblem totíus compáginis unítam, in augméntum templi tui créscere dilataríque largíris, sacri múnere servitútem trinis grádibus ministrórum nómini tuo militáre constítuens, eléctis ab inítio Levi fíliis, qui in mysticis operatió nibus domus tuæ fidélibus excúbíis permanéntes, hæreditátem benedicti ónis ætérnæ sorte perpétua possidérent. Super hunc quoque fámulum tuum, quæsumus, Dómine, placátus inténde, quem tuis sacris altáribus servitúrum in officium Diaconátus suppliciter dedicámus. Et nos quidem tamquam

hómínes, divíni sensus et summæ ratiónis ignári, hujus vitam, quantum póssumus, æstimámus. Te autem, Dómine, quæ nobis sunt ignóta non tránseunt, te occúlta non fallunt. Tu cógnitor es secretórum ; tu scrutátor es córdium. Tu istíus vitam cœlésti póteris examináre judício, quo semper prævalet, et admissa purgáre et ea quæ sunt agénda concédere.

Hic solus Pontifex extensam manum dexteram ponit super caput Ordinandi, dicens :

Accipe Spíritum Sanctum, ad robur, et ad resisténdum diábolo, et tentatióibus ejus. In nómine Dómini.

Deinde prosequitur, ut prius, extensam tenens manum dexteram versus Ordinandum usque in finem Prefationis.

Emítte in eum, quæsumus, Dómine, Spíritum Sanctum, quo in opus ministérii tui fidéliter exsequéndi septifórmis grátiae tuæ múnere roborétur. Abúndet in eo totíus forma virtútis, auctóritas módèsta, pudor constans, innocéntiæ púritas, et spirituális observántia disciplínæ. In móribus ejus præcépta tua fúlgeant, ut suæ castitátis exémplo imitatió-nem sanctam plebs acquirat ; et bonum consciéntiæ testimónium præferens, in Christo firmus et stábilis perseveret ; dignisque succéssibus de inferióri gradu per grátiam tuam cápere potióra mereátur.

Quod sequitur dicit submissa voce legendo, ita tamen quod a circumstantibus possit audiri :

Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus : per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Post hæc Pontifex sedens cum mitra, Ordinando ante se genuflexo porrigit osculandam Crucem, in medio stolæ positam, ac ipsam stolam imponit super humerum ejus sinistrum, dicens :

Accipe stolam ✠ cándidam de manu Dei, adimple ministérium tuum : potens enim est Deus ut áugeat tibi grátiam suam. Qui vivit, et regnat in sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Faciens super Ordinandum signum crucis, aliquis vero minister reflectet capita stolæ, et alligabit sub brachio ejus dextero.

Deinde Pontifex accipiens Dalmaticam ea totaliter induit Ordinandum, dicens :

Induat te Dóminus induménto salutis, et vestiménto lætitiæ, et dalmática justitiæ circúmdet te semper. In nómine Dómini. R̃. Amen.

Postremo Pontifex accipit, et Ordinando tradit librum Evangeliorum, quem manu dextera tangit, Pontifice dicente :

Accipe potestátem legéndi Evangélium in Ecclesia Dei, tam pro vivis, quam pro defúctis. In nómine Dómini. R̃. Amen.

Quo facto, Pontifex, stans sine mitra ad altare conversus, dicit :

Orémus.

Ministri subjungunt : Flectámus génuâ. R̃. Leváte.

Deinde vertens se ad Ordinatum, dicit :

Exáudi, Dómine, preces nostras, et super hunc fámulum tuum Spíritum tuæ bene ✠ dictionis emitte : ut cœlésti múnere ditátus, et tuæ majestátis grátiam possit acquirere, et bene vivéndi áliis exémpulum præbere. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitate ejusdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Orémus.

Dómine sancte, Pater fidei, spei, et grátiae, et perfectum remunerátor, qui in cœlestibus, et terrenis Angelórum ministériis ubique dispósitis, per omnia elementa voluntátis tuæ diffúndis effectum, hunc

quoque fámulum tuum spirituáli dignáre illustráre afféctu ; ut tuis obséquiiis expeditus, sanctis altáribus tuis mínister purus accréscať ; et indulgéntia tua púrior, eórum gradu, quos Apóstoli tui in septenárium númerum, beáto Stéphanó duce ac prævio, Spíritu Sancto auctóre, elegérunt, dignus exsístat ; et virtútibus univérſis, quibus tibi servíre opórtet instrúctus, tibi compláceat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúſdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

His peractis, Archidiacono suggerente, Diaconus surgit, factaque Pontifici profúnda reverentia, redit ad locum suum, ibique genuflectit ; et suo loco, si officium fieret in cantu, concinet Evangelium.

Pontifex item surgit, et si Missa legatur, vadit ad cornu Epistolæ, ubi, deposita mitra, illam prosequitur ; si vero cantetur, redit ad sedem, seu faldistorium : et suo loco, et tempore, si adsit, ordinat Presbyterum. Diaconus autem tam in offerendo candelam, quam in recipiendo Pacem et Communionem, gerit se ut dictum est supra pag. 103. Excepto tamen, quod, si simul adfuerit alius Ordinatus in Subdiaconum, Diaconus debet semper, et in omnibus actibus illum præcedere, et cantare etiam debet **Confiteor**, ante Communionem, quando Missa fiat in cantu.

Data benedictione, Episcopus admonet Ordinatum in Diaconum, ut supra pag. 105 et si fuerint plures, sed diversi, ut infra post Ordinationem Presbyteri.

De Ordinatione Presbyteri.

Pro Presbytero ordinando paretur oleum Catechumenorum ; calix cum vino, et aqua : patena, et hostia desuper posita ; medulla panis, et bacile cum buccali, et manutergiis pro manibus abluendis tam pro Episcopo, quam pro Ordinando : stolæ saltem tres coloris convenientis pro impositione manuum super caput Promovendi a tribus saltem Presbyteris facienda ; gremiale lineum album : hostia parva, et velum pro communione.

Pontifex omnibus, paramentis Pontificalibus, coloris temporis, et officio convenientis pro Missa necessario celebranda, indutus, ut Ordinem Presbyteratus conferat : In Missis de Quatuor Temporibus, et ex Indulto summi Pontificis, in Dominicis ac Festivis diebus a Dominica Septuagesimæ usque ad Pascha exclusive, ante ultimum Versum Tractus : in Sabbato vero infra Octavam Pentecostes, et in Festis quæ habent Sequentiam, ante ultimum Sequentiæ Versum : in Dominicis autem, et Festivis diebus per annum, et per Adventum ante Versum Allelúja, accipit mitram, et accedens ad faldistorium ante medium altaris sibi paratum, sedet.

Et si fuerit extra Tempora, ante omnia legitur Mandatum Apostolicum, ut dictum est supra pag. 94.

Interim ad Ordinem Presbyteratus promovendum more Diaconorum paratum, amictu, alba, cingulo, stola et manipulo, habentem planetam coloris albi complicatam super brachium sinistrum, et in manu dextera candelam, ac mappulam albam pro ligandis et tergendis manibus, Archidiaconus, aut illius locum tenens, vocat illum, dicens :

Accédât qui ordinándus est ad Ordinem Presbyterátus.

Mox Ordinandus per Notarium nominatus respondens **Adsum**, accedit, et facta Pontifici profunda reverentia, genuflectit.

Tum Archidiaconus illum offerens Pontifici, sub his verbis loquitur, dicens :

Reverendissime pater, póstulat sancta mater Ecclésia cathólica, ut hunc præsentem Diáconum ad onus Presbyterii ordinétis.

Et Pontifex interrogat, dicens :

Scis illum esse dignum ?

Respondet Archidiaconus :

Quantum humana fragilitas nosse sinit, et scio, et testíficor ipsum dignum esse ad hujus onus officii.

Mox Pontifex dicit :

Deo grátias.

Et annuntiat Clero et populo, dicens

Quóniam, fratres charíssimi, rectóri navis, et navígio deferéndis éadem est, vel securitátis rátio, vel commúnis timóris, par eórum debet esse senténtia, quorum causa commúnis exsístit. Neque enim fuit frustra a Pátribus institútum, ut de electióne illórum, qui ad régimen altáris adhibéndi sunt, consulátur étiam pópulus : quia de vita, et conversatióne præsentándi quod nonnúquam ignorátur a plúribus, scitur a paucis, et necesse est, ut facílius ei quis obediéntiam exhibeat ordináto, cui assénsus præbúerit ordinádo. Hujus síquidem Diáconi in Presbyterum, auxiliánte Dómino, ordinándi conversatio (quantum mihi vidétur) probáta, et Deo plácita, exsístit, et digna (ut árbitror) ecclesiástici honóris augméto. Sed ne unum fortásse, vel paucos, aut decípiat assénsio, vel fallat afféctio, senténtia est expeténda multórum. Itaque quid de ejus áctibus aut móribus novéritis, quid de mérito sentiátis, líbera voce pandátis ; ac ille testimónium Sacerdótii magis pro mérito, quam affectióne áliqua, tribuátis. Si quis ígitur habet

áliquid contra illum, pro Deo, et propter Deum, cum fidúcia éxeat, et dicat ; verúmtamen memor sit conditiónis suæ.

Postea Pontifex, aliqua interjecta morula, convertens sermonem suum ad Ordinandum, admonet eum, dicens :

Consécrándus, fili dilectíssime, in Presbyterátus officium, illud digne suscípere, ac suscéptum laudabíliter éxsequi stúdeas. Sacerdótem étenim opórtet offerre, benedicere, præesse, prædicare, et baptizáre. Cum magno quippe timóre ad tantum gradum ascendéndum est, ac providéndum, ut coeléstis sapiéntia, probi mores, et diutúrna justitiæ observátio ad id eléctos comméndent. Unde Dóminus præci-piens Móysi, ut septuagínta viros de unívérso Israél in adjutórium suum elígeret, quibus Spíritus Sancti dona dividéret, suggéssit : Quos tu nosti, quod senes pópuli sunt. Tu síquidem in septuagínta viris, et sénibus signátus es ; si per Spíritum septifórmem, Decálogum legis custódiens, probus, et matúrus in sciéntia simíliter, et ópere eris. Sub eódem quoque mystério, et eádem figúra in novo Testaménto Dóminus septuagínta duos elégit, ac binos ante se in prædicatiónem misit ; ut docéret verbo simul, et facto, ministros Ecclésiæ suæ, fide et ópere debére esse perfectos ; seu géminæ dilectiόνis, Dei scílicet et próximi, virtúte fundátos. Talis itaque esse stúdeas, ut in adjutórium Móysi, et duódecim Apostolorum, Episcopórum vidélicet catholicórum, qui per Móysen, et Apóstolos figurántur, digne, per grátiam Dei, éligi váleas. Hac certe mira varietáte Ecclésia sancta circúmdatur, ornátur, et régitur : cum álii in ea Pontífices, álii minóris órdis Sacerdótes, Diáconi, et Subdiáconi, diversórum órdis viri consecrántur ; et ex multis, et alternæ dignitátis membris unum Corpus Christi efficitur. Itaque, fili dilectíssime, quem ad no-

strum adiutorium fratrum nostrorum arbitrium consecrandum eligit, serva in moribus tuis, castæ et sanctæ vitæ integritatem. Agnosce quod agis : imitare quod tractas ; quatenus mortis Domini cæ mystèrium cèlebrans, mortificare membra tua a vitiis, et concupiscèntiis omnibus procures. Sit doctrina tua spirituális medicina pòpulo Dei ; sit odor vitæ tuæ delectamèntum Ecclesiæ Christi ; ut prædicatione, atque exèmplo ædifices domum, id est, familiam Dei, quatenus nec nos de tua provectione, nec tu de tanti officii susceptione damnari a Dòmino, sed remunerari pòtius mereámur. Quod ipse nobis concédât per grátiam suam. R̃. Amen.

Deinde, si non sit Ordinatus Subdiaconus vel Diaconus, Ordinandus Presbyter se prosternit ad cornu Evangelii, vel ubi genuflectebat : Pontifex vero cum mitra ante faldistorium suum genuflectit supra pulvinum, et cantores inchoant, vel ipse recitat Litanias ; et Presbyterandum benedicit, prout, dictum est, pag. 95. ubi de Ordinatione Subdiaconi.

Post hæc Ordinando ab accubitu surgente, et ante Pontificem genuflexo manente, Pontifex, cum mitra, stans ante faldistorium suum, simul utramque manum super Ordinandi caput imponit, nihil dicens : idemque faciunt post eum omnes Presbyteri præsentés, vel saltem tres superpelliceo et stola a collo pendente parati. Quo facto, tam Pontifex quam Sacerdotes tenent dexteras manus extensas super illum, dum solus Pontifex stans cum mitra, dicit :

O rémus, fratres charíssimi, Deum Patrem omnipoténtem, ut super hunc fámulum suum, quem ad Presbyterii munus eligit, cœléstia dona multiplicet ; et quod ejus dignatione súscipit, ipsíus consequatur auxílio. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Pontifex, deposita mitra, conversus ad altare, dicit : Orémus.

Et ministri subjungunt : **Flectámus gēnua. R̃. Leváte.**

Et mox vertens se ad Ordinandum dicit :

Exáudi nos, quæsumus, Dómine Deus noster et super hunc fámulum tuum bene ✠ dictionem Sancti Spíritus, et grátiae Sacerdotális infúnde virtútem : ut, quem tuæ pietátis aspéctibus offérimus consecrándum, perpétua múnere tui largitáte prosequáris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus.

Tum, extensis manibus ante pectus, dicit in tono præfationis, si Officium fiat in cantu :

Per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Ṽ. Dóminus vobíscum. R̃. Et cum spíritu tuo.

Ṽ. Sursum corda. R̃. Habémus ad Dóminum.

Ṽ. Grátias ágamus Dómino Deo nostro.

R̃. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere : Dómine sancte Pater omnipotens, ætérne Deus, honórum auctor, et distribútor ómnium dignitátum, per quem proficiunt univérſa, per quem cuncta firmántur, amplificátis semper in mélius natúræ rationális incrementis, per órđinem cóngrua ratióne dispósitum. Unde et Sacerdotáles gradus atque officia Levitárum sacraméntis mysticis institúta crevérunt ; ut cum Pontífices summos regéndis pópulis præfecíſſes, ad eórum societátis et óperis adjuméntum, sequéntis órđinis viros, et secúndæ dignitátis elígeres. Sic in erémo, per septuagínta virórum prudéntium mentes, Móysi spíritum propagásti ; quibus ille adjutóribus usus, in pópulo innúmeras multitúdines fáçile gubernávit. Sic et in Eleázarum et Ithamárum fílios Aaron patrénæ plenitúdinis abundántiam transfudísti ; ut ad hóstias salutáres, et frequentiórís officii Sacraménta

ministérium sufficeret Sacerdótum. Hac providéntia, Dómine, Apóstolis Fílii tui Doctóres fídei cómites addidisti, quibus illi orbem totum secúndis prædicationibus implevérunt. Quaprópter infirmitáti quoque nostræ, Dómine, quæsumus, hæc adjuménta largíre ; qui quanto fragilióres sumus, tanto his plúribus indigémus. Da, quæsumus, omnípotens Pater, in hunc fámulum tuum Presbytérii dignitátem, ínnova in viscéribus ejus Spíritum sanctitátis ; ut accéptum a te, Deus, secúndi mériti munus obtíneat, censurámque morum exémplo suæ conversatiónis insínuet. Sit próvidus cooperátor órdis nostri ; elúceat in eo totíus forma justítiæ, ut bonam ratiónem dispensatiónis sibi crédito reddíturus, æternæ beatitúdinis præmia consequátur.

Quod sequitur legat submissa voce, ita tamen quod a circumstantibus audiri possit ;

Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

His dictis, Pontifex sedet et, accepta mitra, reflectit orarium sive stolam ab humero sinistro Ordinandi, capiens partem quæ retro pendet, et imponens superexterum humerum, aptat eam ante pectus, in modum crucis, dicens :

Accipe jugum Dómini ; jugum enim ejus suáve est, et onus ejus leve.

Postea imponit Ordinando casulam usque ad scapulas, quæ tamen remanere debet super humeros complicata, et a parte anteriori deorsum dependens, et interim dicit :

Accipe vestem Sacerdotálem, per quam cháritas intelligitur : potens est enim Deus, ut áugeat tibi charitátem, et opus perféctum.

R̃. Deo grátias.

Surgit Pontifex sine mitra, et Ordinando genuflexo dicit :

Deus sanctificatiónum ómnium auctor, cujus vera consecratió, plénaque benedictio est, tu, Dómine, super hunc fámulum tuum, quem ad Presbýterii honórem dedicámus, munus tuæ bene dictionis infúnde : ut gravitáte áctuum, et censúra vivéndi probet se seniórem, his institútus disciplínis, quas Tito, et Timótheo Paulus expósuit ; ut in lege tua die ac nocte méditans, quod légerit, credat ; quod credíderit, dóceat ; quod docúerit, imitétur ; justítiam, constántiam, misericórdiam, fortitúdinem, ceterásque virtútes in se osténdat ; exémplo præbeat ; admonitióne confírmet ; ac purum et immaculátum ministérii sui donum custódiat ; et in obséquium plebis tuæ, panem et vinum in corpus et ságuinem Filii tui immaculáta benedictiόne transformet ; et inviolábili charitáte in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi, in die justi et æténi judícii Dei, consciéntia pura, fide vera, Spíritu Sancto pleni resúrgat. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Tum Pontifex sine mitra conversus ad altare, intonat, si Officium fiat, in cantu, alias intelligibili voce, incipit sequentem Hymnum :

Ve-ni, Cre- á- tor Spí- ri- tus,
 Mentés tuórum vísita,
 Imple supérna grátia,
 Quæ tu creásti, péctora.

Qui dícereis Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cháritas,
Et spirítalis únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dígitus patérnæ dexteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsi-
bus,
Infúnde amórem córdibus,
Infirma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus.
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.

Pertesciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium,
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

Et statim genuflectit super pulvinum ante faldistorium, ministris cum astantibus prosequentibus usque ad finem.

Finita prima strophæ, surgit Pontifex, et sedet in faldistorio ante medium altaris et assumpta mitra, deponit annulum et chirothecas, resumat annulum, et ponitur ei gremiale sive mappula super gremium a ministro, et Ordinandus, accedens, facta profunda reverentia coram eo, genuflectit ; et Pontifex cum Oleo Catechumenorum inungit ipsi ambas manus simul junctas, in modum crucis, producendo cum pollice suo dextero in dictum Oleum intincto duas lineas, videlicet a pollice dexteræ manus usque ad indicem sinistræ ; et a pollice sinistræ usque ad indicem dexteræ, ungendo mox totaliter palmas, dicens :

Qonsecráre et sanctificáre dignéris, Dómine, manus istas per istam unctiónem, et nostram bene ✠ dictionem. R. Amen.

Pontifex producit manu dextera signum crucis super manus illius quem ordinat, et prosequitur :

**Ut quæcúmque benedíxerint benedicántur, et quæcúmque consecráverint, consecréntur, et sanctificén-
tur, in nómine Dómini nostri Jesu Christi.**

Tum Ordinandus respondet : **Amen.**

Deinde Pontifex claudit, seu jungit illi manus, quas sic consecratas aliquis ministrorum Pontificis albo panniculo lineo simul, videlicet dexteram super sinistram, alligat.

Mox Pontifex, pollice mica panis exterso, sumit et Ordinando tradit Calicem cum vino et aqua, et Patenam superpositam cum Hostia, quæ omnia ille accipit inter indices et medios digitos, cuppam Calicis et Patenam simul tangens, non disjunctis manibus, et Pontifex interim dicit :

Accipe potestatem offerre sacrificium Deo, Missasque celebrare, tam pro vivis, quam pro defunctis. In nomine Domini. *R.* Amen.

His peractis, Ordinandus surgit, et facta Pontifici profunda reverentia, paululum recedit et genuflectit ; Pontifex vero, amoto annulo, lavat manus cum mica panis, et aqua lotionis hujusmodi projicitur in sacrarium : tum acceptis chirothecis et annulo, surgit, et accedit ad sedem, vel faldistorium, si Missa fiat in cantu, alias ad cornu Epistolæ, ubi, deposita mitra prosequitur Missam usque ad Offertorium. Interim ordinatus Sacerdos stans lavat manus cum medulla panis, et aqua bene mundatas, extergit linteo illo quo erant ligatæ, vel alia mappula, et aqua lotionis hujusmodi projicitur in sacrarium ; tum genuflectit.

Pontifex autem, lecto Offertorio, accipit mitram, et in faldistorio ante medium altaris posito sedet. Mox Ordinatus candelam accensam dextera sustinens, sinistra pectori admota, accedit : et facta profunda reverentia, genuflectit, ac Pontificis manum dexteram, dum tradit candelam, osculatur : deinde surgit, et facta iterum reverentia, paululum retrocedens genuflectit ; si vero aliquis sit ordinatus Diaconus, aut Subdiaconus, eadem observat ad oblationem accedens.

Facta oblatione, Pontifex annulum et chirothecas deponit, et lotis manibus resumat annulum, et surgit ; tum sublato faldistorio, accedit ante medium altaris, ubi, deposita mitra, prosequitur Missam.

Sacerdos autem ordinatus post Pontificem genuflexus habeat coram se librum Missale, supra scabellum locatum, dicens : **Súscipe, sancte Pater**, etc., et omnia alia de Missa, prout dicit Pontifex, qui bene advertat ut Secretas morose, et aliquantulum alte dicat ; ita ut ordinatus Sacerdos possit secum omnia dicere et, præsertim verba consecrationis, quæ dici debent eodem momento per Ordinatam, quo dicuntur per Pontificem.

Secreta pro Ordinato, quæ dicitur cum Secreta Missæ diei sub uno **Per Dóminum**, etc.

Tuis, quæsumus, Dómine, operáre mystériis : ut hæc tibi múnera dignis méntibus offerámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fíliũ tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R̃. Amen.**

Tum dicit alias Secretas, si quæ dicendæ sint.

Dicta Oratione **Dómine Jesu Christe**, qui dixisti, etc. Ordinatus accedat ad dexteram Pontificis, et ambo simul osculantur altare, positis manibus super illud et conversa facie ad invicem, Pontifex dat osculum pacis Ordinato dicens : **Pax tecum.** Cui ille respondet : **Et cum spíritu tuo.** Tum Ordinatus facta ante et post profunda reverentia Pontifici, et genuflexione SS. Sacramento, vadit ad locum suum. Si vero sit aliquis Subdiaconus, aut Diaconus ordinatus, eodem ritu pacem a Pontifice recipit ; primum Diaconus, mox Subdiaconus, qui manus non super altare, sed ante pectus plicatas tenere debent.

Postquam autem Pontifex se communicaverit, et totum Sanguinem sumpserit, priusquam se purificet, ordinatus Presbyter non præmissa Confessione, nec data Absolutione, (quia concelebrat Pontifici) ad su-

premiū Altaris gradum accedit, et genuflexus mapulam recipit ad Communionem sumendam. Interim Pontifex, Hostia consecrata, supra Patenam posita, genuflectit, surgit, et Patenam sinistra, Hostiam vero dextera reverenter accipiens, convertit se ad ordinatum Presbyterum, cui porrigit SS. Sacramentum, cum eo faciens signum Crucis super Patenam, et simul dicens :

Corpus ✠ Dómini nostri Jesu Christi costódiat te in vitam ætérnam. Et respondet : Amen.

Tum manum Pontificis Hostiam tenentem osculatur, et communionem reverenter sumit, ori suo supposita Patena. Deinde unus ministrorum purificat Presbyterum Calice ad hoc destinato, vel eo potius quem paulo ante tetigerat, ex quo vinum cum aqua paratum in purificationem exhaurit.

Si aliquis Subdiaconus, aut Diaconus ordinatus fuerit, ad Communionem accedit, eo ritu quo dictum est supra in Ordinatione Subdiaconi, pag. 104. Communionem peracta, Pontifex colligit fragmenta cum Patena, quam super Calicem suum exstergit, purificationem sumit, et digitorum ablutionem. Quo facto, accipit mitram et lavat manus ; quibus extersis, statim deposita mitra, stans in cornu Epistolæ versus ad illud, inchoat, ministris prosequentibus, Responsorium, quod a Septuagesima usque ad Pascha dicitur sine Allelúia.

Jam non dicam vos servos, sed amícos meos, quia ómnia cognovístis quæ operátus sum in médio vestri, allelúia. * Accípite Spíritum Sanctum in vobis Paráclitum : * Ille est quem Pater mittet vobis, allelúia. ʒ. Vos amíci mei estis, si fecéritis, quæ ego præcípíó vobis. Accípíte. ʒ. Glória Patri, et Fílio, et Spíritu Sancto. Ille.

Incepto Responsorio, Pontifex, accepta mitra, vertit se ad Presbyterum ordinatum, qui ante altare co-

ram ipso stans profitetur fidem quam prædicaturus est. dicens :

Credo in Deum, Patrem omnipotentem, Creatorem cœli et terræ. Et in Jesum Christum, Filium ejus unicum Dóminum nostrum. Qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus : descendit ad íferos : tértia die resurrexit a mórtuis : ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis. Inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum ; sanctam Ecclesiám Cathólicam ; Sanctórum communionem ; remissionem peccatórum ; carnis resurrectionem, vitam ætérnam. Amen.

Quo finito, Pontifex cum mitra sedens super faldistorium, ante medium altaris, imponit ambas manus super caput illius coram se genuflexi, dicens illi :

Accepe Spíritum Sanctum, quorum remisérís peccáta, remittúntur eis ; et quorum retinúerís, reténta sunt.

Deinde explicans casulam, quam Ordinatus habet complicatam super humeros, ea induit illum, dicens :
Stola innocentíæ induat te Dóminus.

Tum Ordinatus adhuc genuflexus ponit manus suas junctas inter manus Pontificis, interim dicentis :
Si suus sit Ordinarius.

Promíttis mihi, et successóribus meis reveréntiam, et obediéntiam ? Et ille respondet : **Promíto.**

Si vero Pontifex non est suus Ordinarius, cum manus ejus inter suas tenet, ut præfertur, dicit :

Presbytero sæculari : **Promíttis Pontífici Ordinário tuo, reveréntiam et obediéntiam ?**

Sacerdoti vero regulari : **Promíttis Præláto Ordinário tuo, etc.**

Promíttis Pontífici (vel Præláto) Ordinário tuo pro témpore existénti, reveréntiam, et obediéntiam ?

Et ille respondet : **Promitto.**

Tunc Pontifex, adhuc tenens manus illius inter suas, osculatur ipsum, dicens : **Pax Dómini sit semper tecum.**

Et ille respondet : **Amen.**

His expletis, Pontifex sedens cum mitra et baculo admonet eum, dicens :

Quia res, quam tractatúrus es, satis periculósa est, fili dilectíssime, móneo te, ut diligénter totíus Missæ órđinem, atque Hóstiæ consecratiónem, ac fractiόnem, et communiόnem, ab áliis jam doctis Sacerdótibus discas, priúsqum ad celebrándum Missam accédas.

Pontifex surgit cum mitra et baculo. et Presbytero coram se adhuc genuflexo benedicit, dicens voce competenti :

Benedictio Dei omnipoténtis Pa tris, et Fí lii, et Spíritus Sancti descéndat super te ; ut sis benedíctus in órđine sacerdotáli ; et ófferas placábiles Hóstias pro peccátis, atque offensiόnibus pópuli omnipoténti Deo, cui est honor, et glória per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Post hæc, depositis baculo et mitra, et amoto faldisterio, convertitur ad altare, et prosequitur Missam, dicens in cornu Epístolæ Communionem ; et Postcommunioni Missæ dei adjungitur sub una conclusione sequens

Postcommunio.

Quos tuis, Dómine, réficis Sacraméntis, contínuis attólle benígnus auxiliis ; ut tuæ redemptiόnis efféctum et mystériis capiámus, et móribus : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Item alie Postcommuniones, si quæ sint dicentium Pontifex subiungit : **Ite, Missa est, vel Be-**

nedicámus Dómino, prout tempus requirit ; post hæc : **Pláceat tibi sancta**, etc.

Quo dicto, Pontifex, accepta mitra, subdit : **Sit nomen Dómini benedíctum**, et alios **Ÿ.** : tum, accepto Pastoralis baculo, dat solitam benedictionem.

Qua concessa et reddito baculo, sedet Pontifex et ordinatum Sacerdotem sub his verbis alloquitur :

Hili dilectíssime, diligénter considéra Ordinem per te susceptum, ac onus húmeris tuis impositum ; stude sancte et religiósè vivere, atque omnipoténti Deo placére, ut grátiam suam possis acquirere : quam ipse tibi per suam misericórdiam concédere dignétur.

Dic, post primam tuam Missam, tres álias Missas, videlicet, unam de Spíritu Sancto, áliam de beáta María semper Vírgine, tértiam pro fidélibus Defúntis, et omnipoténtem Deum étiam pro me ora.

Quod ille devote suscipit et respondet se facturum.

Verum si pluribus Ordines, sed singulis diversum, contulerit, his verbis eos universim alloquetur Pontifex dicens :

Híli dilectíssimi, diligénter consideráte Ordinem per vos susceptum, ac onus húmeris vestris impositum : studéte sancte et religiósè vivere, atque omnipoténti Deo placére, ut grátiam suam possitis acquirere, quam ipse vobis per suam misericórdiam concédere dignétur.

Tum ad singulos ista singulariter dicit :

Clerico : **Ad primam Tonsúram, Promóte :**

vel

IV. Minoribus initiato : **Ad minóres Ordines, Promóte :**
Dic semel septem Psalmos Pœnitentiáles cum Litaníis, Versículis et Oratióibus.

Subdiacono : **Ad Subdiaconátum, Ordináte :**

vel

Diacono : **Ad Diaconátum, Ordináte :****Dic Noctúrnum talis diei.**Sacerdoti : **Ad Presbyterátum vero, Ordináte :**

Post primam tuam Missam dic tres álias Missas, videlicet, unam de Spíritu Sancto, áliam de beáta María semper Vírgine, tértiam pro fidélibus Defúntis.

Et omnipoténtem Deum étiam pro me oráte.

Quod illi devote suscipiunt, et respondent se facturos.

Tum surgit Pontifex, et, amoto faldistorio, convertit se ad cornu Evangelii, ubi, deposita mitra, dicit intelligibili voce : **Dóminus vobíscum. Inítium sancti Evangelii secúndum Joánnem. In princípío erat Verbum,** etc. signat tabellam in qua est Evangelium, aut (si deficiat) signat altare, et se. Mox, acceptis mitra et baculo, prosequitur ; factaque Cruci debita reverentia in infimo gradu altaris, revertitur ad sedem vel ad faldistorium, ubi exuitur sacris vestibus. Si aliud Evangelium sit dicendum, illud dicit in cornu Evangelii, eoque dicto, recedit, ut dictum est.

Ordinatus etiam ad Presbyteratum dicit idem Evangelium, et in loco convenienti sacras vestes deponit ; et cum eo alii ordinati, si forte adfuerint.

Electi in Episcopum.

Nemo consecrari debet, nisi prius constet Consecratori de commissione consecrandi, sive per litteras Apostolicas, si sit extra curiam, sive per commissionem vivæ vocis oraculo, a Summo Pontifice Consecratori factam, si Consecrator ipse sit Cardinalis.

Statuta die consecrationis, quæ debet esse Dominica, vel Natalitium Apostolorum, vel etiam festiva, si Summus Pontifex hoc specialiter indulserit : et tam Consecrator, quam Electus conveniens est, ut præcedenti die jejurent.

Consecratio, si extra curiam Romanam fiat, in Ecclesia, ad quam promoti fuerint, aut in provincia, si commode fieri poterit, celebretur.

In Ecclesia, ubi fiet consecratio, ornantur duæ capellæ, major pro Consecrante, et minor pro Electo. Et in majori quidem, super altari parato, ut est moris, erit crux in medio, et ad minus quatuor candelabra. In terra ad gradus altaris erunt tapetia strata, super quibus procumbit Electus, sed Consecrator, et alii genuflectent.

Paratur etiam in loco propinquo et congruo credentia pro Consecratore, super quam erit mappa munda, duo candelabra ; vasa ad abluendum manus cum suis mantilibus ; vas cum aqua benedicta, et aspersorio ; thuribulum cum navicella, cochleari, et incenso, si Officium fit in cantu, alias non ; ampullæ cum vino, et aqua pro sacrificio ; Calix, hostiaria cum hostiis ; medulla panis pro abstergendis manibus ; sanctum Chrisma.

Item paramenta omnia Pontificalia, coloris tempori

et officio Missæ convenientis, videlicet, sandalia, amictus, alba, cingulum, crux pectoralis, stola, tunicella, dalmatica, chirothecæ, planeta, mitra auriphrygiata, annulus Pontificalis, baculus Pastoralis, manipulus, et gremiale.

Item paratur faldistorium ornatum pro Consecratore; et tres sedes pro Electo, et duobus Episcopis assistantibus; Missale et Pontificale. Consecrator habeat tres Capellanos ad minus, cum superpelliceis, et duos scutiferos ad credentiam.

In capella vero minore pro Electo, quæ a majore debet esse distincta, paratur altare cum cruce, et duobus candelabris, et super illud Missale, et Pontificale; ac paramenta omnia Pontificalia albi coloris, ut supra pro Consecratore numerata sunt; et ultra illa, pluviale album, et prope altare credentia minor cum mappa munda, et vasis ad abluendum manus, et medulla panis ad extergendum manus, et caput.

Ponuntur etiam octo mappulæ ex duabus cannis panni linei subtilis, per medium scissis in longitudinem, quarum duæ sint longitudinis sex palmorum quælibet, aliæ vero sex æqualis sint quantitatis. Et candelæ saltem octo, unius libræ quælibet, quarum quatuor super altare Consecrantis, duæ super ejus credentiam, et duæ super altare Electi ponuntur.

Annulus cum gemma benedicendus, et Electo tradendus, pecten eburneus. Et pro Offertorio intortitia duo, quatuor librarum quodlibet, duo panes magni, et duo barilia vini; panes et barilia ormentur, duo, videlicet, videantur argentea, et duo aurea, hinc et inde insignia Consecratoris, et Electi habentia, cum capello, vel cruce, vel mitra pro cujusque gradu et dignitate.

Adsint duo ad minus Episcopi assistentes, qui induuntur rochetto, et si sint Regulares, superpelliceo, amictu, stola pluviali, quæ cum reliquis paramentis

sint coloris temporis et officio Missæ congruentis, et mitra simplici alba, et quisque habeat suum Pontificale.

Hora igitur competenti Consecrator, Electus, assistentes Episcopi, et alii, qui consecrationi interesse debent, ad Ecclesiam conveniunt, et Consecrator, facta oratione ante altare, ascendit ad sedem, si sit in Ecclesia sua, vel accedit ad faldistorium in capella sua, juxta cornu Epistolæ præparatum, et ibi de more paratur. Electus vero cum assistantibus Episcopis vadit ad capellam suam, et ibi capit paramenta opportuna, videlicet, si Missa cantatur, amictum, albam, cingulum, stolam in modum Sacerdotis, et pluviale. Si vero Officium legitur, poterit, antequam dicta paramenta accipiat, capere sandalia et legere Psalm. **Quam dilécta**, etc. Assistentes etiam Episcopi interim sua paramenta prædicta capiunt. Omnibus itaque paratis, Consecrator accedit ante altare, et ibi in medio sedet super faldistorium, vertens renes altari. Electus vero cum suo bireto ducitur sic paratus, medius inter assistentes sibi Episcopos paratos, et mitratos, et cum ante Consecratorem pervenerit, nudato capite, illud profunde inclinando, ei reverentiam facit, assistentes vero Episcopi eidem cum mitra caput aliquantulum inclinant.

Tum sedent in sedibus suis, ante Consecratorem, hoc modo : Electus contra faciem Consecratoris, ita ut inter eos sit competens distantia. Antiquior Episcopus assistens ad dexteram Electi, junior ad sinistram ; ita tamen, quod ipsi Assistentes ad alterutrum facies vertant. Cum sic locati fuerint, et aliquantulum quieverint, surgunt, Electus sine bireto, et assistentes Episcopi sine mitris, et senior Assistentium versus ad Consecratorem dicit :

Reuerendissime pater, póstulat sancta mater Ecclesia Cathólica, ut hunc præsentem Presbyterum ad onus Episcopátus sublevétis.

Consecrator dicit :

Habétis mandátum Apostólicum ?

Respondet Episcopus senior Assistentium :

Habémus.

Consecrator dicit : **Legátur.**

Tum notarius Consecratoris accipiens mandatum de manu Episcopi assistentis, legit a principio ad finem. Interim sedent omnes, tectis capitibus. Mandato per notarium perlecto, Consecrator dicit : **Deo grátias.**

Vel, si consecratio fit vigore litterarum Apostolicarum, per quas etiam juramenti per Electum præstandi receptio Consecratori committitur, litteris ipsis lectis, antequam Consecrator aliud dicat, Electus de sede sua veniens coram Consecratore genuflectit ; et legit juramentum de verbo ad verbum, juxta tenorem commissionis prædictæ præstandum, in hunc modum, videlicet :

FORMA JURAMENTI.

Ego N. Eléctus Ecclésiæ N. ab hac hora in ántea fidélis, et obédiens ero beáto Petro Apóstolo, sanctæque Románæ Ecclésiæ et Dómino nostro, Dómino N. Papæ N. suisque Successóribus canónice intrántibus. Non ero in consílio, aut consénsu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum, seu capiántur mala captióne, aut in eos violénter manus quomodólibet ingerántur, vel injúriæ áliquæ inferántur, quovis quæsito colóre. Consílium vero, quod mihi creditúri sunt, per se, aut Núntios suos, seu líttas, ad eórum damnum, me sciénte, némini pandam. Papátum Románum, et Regália sancti Petri, adjútor eis ero ad retinéndum, et defendéndum, salvo meo órdine, contra omnem hóminem. Legátum Apostólicæ Sedis ineúndo et redeúndo honorífice tractábo, et in suis necessitátibus adjuvábo. Jura, honóres, privilégia, et auctori-

tátem sanctæ Románæ Ecclesiæ, Dómini nostri Papæ, et Successórum prædictórum, conserváre, deféndere, augére, et promovére curábo. Neque ero in consílio, vel facto, seu tractátu, in quibus contra ipsum Dóminum nostrum, vel eámdem Románam Ecclesiám, áliqua sinístra, vel præjudiciália personárum, juris, honóris, status, et potestátis eórum machinéntur. Et si tália a quibuscúmque tractári, vel procurári nóvero, impédiám hoc pro posse : et quanto cítius pótero, significábo eídem Dómino nostro vel álteri, per quem possit ad ipsíus notítiam perveníre. Régulas sanctórum Patrum, decreta, ordinationés seu dispositionés, reservatiónes, provisiónes, et mandáta Apostólica, totis víribus observábo, et fáciám ab áliis observári. Hæréticos, schismáticos, et rebélles eídem Dómino nostro, vel Successóribus prædictis, pro posse pérsequar, et impugnábo. Vocátus ad synodum, véniam, nisi præpeditus fúero Canónica præpeditiõe. Apostolórum límina síngulis triénniis personáliter per me ipsum visitábo ; et Dómino nostro, ac Successóribus præfátis, ratiónem reddam de toto meo pastoráli officio, ac de rebus ómnibus ad meæ Ecclesiæ statum, ad cleri et pópuli disciplínam, animárum dénique, quæ meæ fidei tráditæ sunt, salútem, quovis modo pertinentibus : et vicíssim mandáta Apostólica humíliter recípiám, et quam diligentíssime éxsequar. Quod si legítimo impediménto deténtus fúero, præfáta ómnia adimplébo per certum Núntium ad hoc speciále mandátum habéntem, de grémio mei Capítuli, aut álium in dignitáte ecclesiástica constitútum, seu álias personátum habéntem : aut, his mihi deficientibus, per diocesánum Sacerdótem ; et clero deficienté omníno, per áliquem álium Presbyterum sæculárem, vel regulárem, spectátæ probitátis, et religiónis, de supradíctis ómnibus plene instrúctum. De hujúsmodi autem impediménto docébo per legítimas probatiónes ad

sanctæ Románæ Ecclesiæ Cardinálem proponéntem in Congregatióne sacri Concílii, per supradíctum Núntium transmittédas.

Possessiónes vero ad mensam meam pertinentes non vendam, nec donábo, neque impignorábo, nec de novo infeudábo, vel áliquo modo alienábo, étiam cum consénsu Capituli Ecclesiæ meæ, inconsúlto Románo Pontífice. Et si ad áliquam alienatiónem devénero, pœnas in quadam super hoc édita constitutióne conténtas, eo ipso incúrrere volo.

Consecrator in gremio suo librum Evangeliorum ambabus manibus apertum tenens, inferiore parte libri Electo versa, ab eo præstationem hujusmodi juramenti recipit, Electo adhuc coram eo genuflexo dicente : **Sic me Deus ádjuvet, et hæc sancta Dei Evangélia.**

Et ipsum textum Evangeliorum ambabus manibus tangente, tum, non prius, dicit Consecrator : **Deo grátias.**

Ad hoc tempus singulorum trienniorum tenentur omnes Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, atque Episcopi Itali, videlicet, vel ex Italicis insulis, unde in Italiam commodius trajici potest : veluti Siculi, Sardi, Corsi, et alii adjacentium provinciarum Italiæ, atque etiam Dalmatiæ et Græcarum, quæ e regione ipsius Italiæ, et Siciliæ oris sunt.

Ad tempus singulorum quadrienniorum, Germani, Galli, Hispani, Belgæ, Bohemi, Hungari, Poloni, Angli, Scoti, Iberni, et ceteri omnes, qui in Europa sunt citra mare Germanicum, et Balticum, atque omnium Insularum maris Mediterranei.

Ad tempus singulorum quinquenniorum, qui intra Europæ fines sunt his provinciis remotiores, atque etiam Africani littoribus nostris adversi, atque insularum maris Oceani, Septentrionalis, et Occidentalis Europæ, atque Africæ, citra continentem novi

orbis, tam qui nunc sunt, quam qui ad Catholicam fidem per misericordiam Dei aliquando redierint.

Ad tempus singulorum decenniorum Asiatici, et qui extra Asiam, et in aliis novis terris Orientalibus, Meridionalibus, Occidentalibus, et Septentrionalibus, tam in Insulis, quam in Continentibus, et denique in quibuslibet mundi partibus existentes.

Deinde Electo, et Assistantibus in locis suis (ut dictum est) sedentibus, Consecrator intelligibili voce legit sequentem examinationem, quæ legi debet semper, sicut jacet, in singulari, etiam si plures simul examinentur. Assistentes vero Episcopi submissa voce dicunt quæcumque dixerit Consecrator, et omnes debent tunc mitras tenere, et sedere.

EXAMEN.

Antiqua sanctórum Patrum institutio docet, et præcipit, ut is qui ad Episcopátus órđinem eligitur, ántea diligentíssime examinétur cum omni charitáte, de fide sanctæ Trinitátis : et interrogétur de divérsis causis, et móribus, quæ huic regímini cóngruunt, ac necessária sunt retinéri secúndum Apóstoli dictum : Manus némini cito imposúeris. Et ut étiam is, qui ordinándus est, erudiátur, quáliter sub hoc regímine constitútum opórteat conversári in Ecclésia Dei ; et ut irreprehensíbiles sint, qui ei manus ordinatiónis impónunt. Eádem itaque auctoritáte et præcépto, interrogámus te, dilectíssime frater, charitáte sincéra, si omnem prudéntiam tuam, quantum tua capax est natúra, divínæ Scriptúræ sénsibus accommodáre volúeris.

Tum Electus aliquantulum assurgens, detecto capite, respondet : **Ita ex toto corde volo in ómnibus consentíre, et obedíre.**

Et hoc servabit ad omnes alias responsiones sequentes. Et si plures Electi fuerint, successive quisque sic respondet.

Interrogat Consecrator.

Vis ea, quæ ex divinis Scripturis intelligis, plebem, cui ordinandus es, et verbis docere, et exemplis ?
R. Volo.

Interrogatio.

Vis traditiones orthodoxorum Patrum, ac Decretales sanctæ et Apostolicæ Sedis constitutiones veneranter suscipere, docere, ac servare ? R. Volo.

Interrogatio.

Vis beato Petro Apóstolo, cui a Deo data est potestas ligandi, ac solvendi ; ejusque Vicário Dómino nostro, Dómino N. Papæ N. suisque Successoribus, Románis Pontificibus, fidem, subjectionem, et obedientiam, secundum canonicam auctoritatem, per omnia exhibere ? R. Volo.

Interrogatio.

Vis mores tuos ab omni malo temperare, et quantum poteris, Dómino adjuvante, ad omne bonum commutare ? R. Volo.

Interrogatio.

Vis castitatem, et sobrietatem cum Dei auxilio custodire, et docere ? R. Volo.

Interrogatio.

Vis semper in divinis esse negotiis mancipatus, et a terrenis negotiis, vel lucris turpibus alienus quantum te humana fragilitas consenserit posse ?
R. Volo.

Interrogatio.

Vis humilitatem, et patientiam in teipso custodire et alios similiter docere ? R. Volo.

Interrogatio.

Vis pauperibus, et peregrinis, omnibusque indigentibus esse propter nomen Dómini affabilis, et misericors ? R. Volo.

Tunc dicit ei Consecrator :

Hæc ómnia, et cætera bona tríbuat tibi Dóminus,
et custódiat te, atque corróboret in omni bonitáte.

Et respondent omnes : **Amen.**

Interrogatio.

Qredis, secúndum intelligéntiam, et capacitátem
sensus tui, sanctam Trinitátem, Patrem, et Fí-
lium et Spíritum Sanctum, unum Deum omnipotén-
tem, totámque in sancta Trinitáte Deitátem, coes-
sentiálem, consubstantiálem, coætérnam, et coomni-
poténtem, uníus voluntátis, potestátis, et majestátis,
creatórem ómnium creaturárum, a quo ómnia, per
quem ómnia, et in quo ómnia, quæ sunt in cælo, et in
terra, visibília, et invisibília, corporália, et spirituália ?

R. Asséntio, et ita credo.

Interrogatio.

Credis síngulam quamque in sancta Trinitáte per-
sónam unum Deum, verum, plenum, et perféctum ?

R. Credo.

Interrogatio.

Credis ipsum Fílium Dei, Verbum Dei æternáliter
natum de Patre, consubstantiálem, coomnipoténtem
et coæquálem per ómnia Patri in divinitáte, temporá-
liter natum de Spíritu Sancto ex María semper Vírgi-
ne, cum ánima rationáli, duas habéntem nativitátes,
unam ex Patre ætérnam, álteram ex Matre temporá-
lem, Deum verum, et hómínem verum, próprium in
utráque natúra, atque perféctum, non adoptívum, nec
phantasmáticum, sed únicum, et unum Fílium Dei in
duábus, et ex duábus natúris, sed in uníus persónæ
singularitáte, impassibilem, et immortalém divinitáte,
sed in humanitáte pro nobis, et pro salúte nostra pas-
sum vera carnis passióne, et sepúltum, ac tértia die
resurgéntem a mórtuis vera carnis resurrectione ; die
quadragesímo post resurrectionem cum carne, qua
resurrexit, et ánima ascendísse ad cœlum, et sedére

ad dexteram Patris ; inde venturum judicare vivos, et mortuos ; et redditurum unicuique secundum opera sua, sive bona fuerint, sive mala ? R̃. Assentio, et ita per omnia credo.

Interrogatio.

Credis etiam Spiritum Sanctum, plenum, et perfectum, verumque Deum, a Patre et Filio procedentem, coequallem, et coessentialem, coomnipotentem, et coaeternum per omnia Patri, et Filio ? R̃. Credo.

Interrogatio.

Credis hanc sanctam Trinitatem, non tres Deos, sed unum Deum omnipotentem, aeternum, invisibilem, et incommutabilem ? R̃. Credo.

Interrogatio.

Credis sanctam, catholicam, et apostolicam, unam esse veram Ecclesiam, in qua unum datur verum baptismus, et vera omnium remissio peccatorum ? R̃. Credo.

Interrogatio.

Anathematizas etiam omnem haeresim, extollentem se adversus hanc sanctam Ecclesiam catholicam ? R̃. Anathematizo.

Interrogatio.

Credis etiam veram resurrectionem ejusdem carnis, quam nunc gestas, et vitam aeternam ? R̃. Credo.

Interrogatio.

Credis etiam novi, et veteris Testamenti, legis, et Prophetarum, et Apostolorum, unum esse auctorem Deum, ac Dominum omnipotentem ? R̃. Credo.

Postea Consecrator dicit :

Haec tibi fides augeatur a Domino, ad veram, et aeternam beatitudinem, dilectissime frater in Christo.

Et respondent omnes : Amen.

Expleto itaque examine, praefati assistentes Episcopi ducunt Electum ad Consecratorem, coram quo

genuflexus, ejus manum reverenter osculatur. Tunc Consecrator, deposita mitra, cum ministris ad altare conversus, facit, solito more, Confessionem, Electo a sinistris ejus manente : et omnes Episcopi ante sedes suas stantes faciunt similiter Confessionem cum Capellanis suis. Facta itaque Confessione, Consecrator ascendit ad altare, et osculatur illud, et Evangelium in Missa dicendum ; et incensat altare, more solito. Deinde vadit ad sedem suam, vel faldistorium, et procedit in Missa usque ad **Allelúja**, sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ exclusive.

Si vero Missa legitur, osculato altari, et Evangelio omissa incensatione, omnia prædicta legit in altari, et illis dictis, sive Missa legatur, sive cantetur, redit cum mitra ad sedendum in faldistorio, quod ante medium altaris sibi reponitur.

Episcopi vero assistentes ducunt Electum ad capellam suam, et ibi deposito pluviali, Acolythi induunt illum sandalia, ipso Psalmos, et Orationes consuetas legente, si prius illa non acceperit. Tum accipit crucem pectoralem, et stola ei aptatur, ut ab humeris dependeat. Deinde tunicella, dalmatica, casula, et manipulo induitur ; quibus indutus accedit ad suum altare, ubi stans in medio medius inter Episcopos assistentes, detecto capite legit totum Officium Missæ, usque ad **Allelúja**, sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ exclusive ; nec vertit se ad populum cum dicit, **Dóminus vobíscum**, ut in aliis Missis fieri solet.

Propter Ordinationes Episcoporum numquam mutatur Officium diei ; dicitur tamen post Collectam diei pro Officio Consecrationis, Collecta pro Electo, sub uno **Per Dóminum nostrum**, etc.

Oratio.

Adésto supplicatióibus nostris, omnípotens Deus, ut quod humilitátis nostræ geréndum

est ministério, tuæ virtútis impleátur efféctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Finito Graduali, si **Allelúja** dicitur, alioquin dicto Tractu vel Sequentia, usque ad ultimum Versum exclusive, Consecrator accedit ad faldistorium ante medium altaris, et ibi sedet cum mitra ; assistentes vero Episcopi iterum ducunt Electum ad Consecratorem, cui Electus, deposito bireto, caput profunde inclinans humilem reverentiam facit : Assistentes vero cum mitris se aliquantulum inclinantes, etiam Consecratorem venerantur. Tum sedent omnes, ut prius ; et Consecrator sedens cum mitra, versus ad illum, dicit :

Episcopum opórtet judicáre, interpretári, consecráre, ordináre, offérre, baptizáre, et confirmáre.

Deinde omnibus surgentibus, Consecrator stans cum mitra, dicit ad circumstantes :

Oremus, fratres charíssimi, ut huic Elécto utilitáti Ecclésiæ próvidens benígnitas omnipoténtis Dei grátiae suæ tríbuat largitátem. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Et mox Consecrator ante faldistorium suum, et assistentes Episcopi ante sedes suas cum mitris procumbunt ; Electus vero prosternit se a sinistris Consecratoris ; ministri etiam, atque alii omnes genuflectunt.

Tum cantor, vel, si officium fit legendo, Consecrator incipit Litanias, dicens, **Kyrie, eléison**, etc. prosequendo totas, prout supra in Ordinatione Subdiaconi dictum est. 34. Postquam autem dictum fuerit : **Ut ómnibus fidélibus, defúntis, etc.** R̃. **Te rogámus, audi nos.** Consecrator ab accubitu surgens, ad Electum conversus, baculum Pastoralem cum sinistra tenens, dicit sub voce Litaniarum, primo :

Ut hunc præsentem Eléctum bene ✠ dicere dignéris. R. Te rogámus, audi nos.

Secundo dicit :

Ut hunc præsentem Eléctum bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris. R. Te rogámus, audi nos.

Tertio dicit :

Ut hunc præsentem Eléctum bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris. R. Te rogámus, audi nos.

Producendo semper signum crucis super illum ; idemque faciunt, et dicunt assistentes Episcopi, genuflexi tamen permanentes.

Deinde iterum procumbit Consecrator ; et cantor, seu ipse, qui prius dixit, eas prosequitur usque ad finem. **Ut nos exaudíre dignéris**, etc.

Quibus finitis, surgunt omnes, et Consecratore ante faldistorium suum cum mitra stante, Electus coram eo genuflectit.

Tum Consecrator, accepto libro Evangeliorum, illum apertum, adjuvantibus Episcopis assistantibus, nihil dicens, imponit super cervicem, et scapulas Electi, ita quod inferior pars libri cervicem capitis Electi tangat, littera ex parte inferiori manente, quem unus ex Capellanis Electi, post ipsum genuflexus, quousque liber ipse eidem Electro in manus tradendus sit, continue sustinet.

Deinde Consecrator et assistentes Episcopi ambabus manibus caput Consecrandi tangunt dicentes :

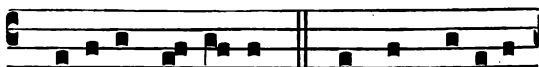
Accipe Spíritum Sanctum.

Quo facto, Consecrator stans, deposita mitra, dicit :
Propitiáre, Dómine, supplicatióibus nostris, et inclináto super hunc fámulum tuum cornu grátiae sacerdotális, bene ✠ dictiónis tuæ in eum effúnde virtútem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus :

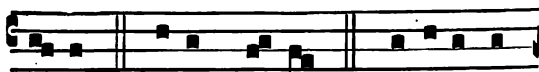
Deinde, extensis manibus ante pectus, dicit :

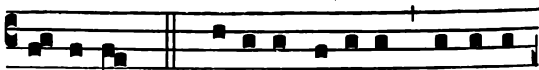
Per ómni- a sæcu- la sæcu- ló- rum. R̃. Amen.

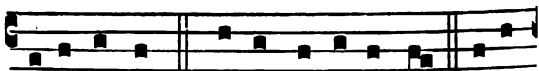
Ÿ. Dómi- nus vo- bís- cum. R̃. Et cum spí- ri- tu

tu- o. Ÿ. Sursum cor- da. R̃. Ha- bémus ad

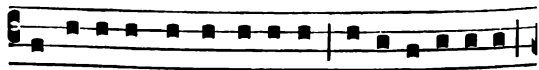
Dó- mi- num. Ÿ. Grá- ti- as a- gá- mus Dó- mi- no

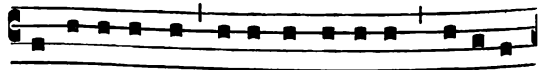
De- o nostro. R̃. Dignum et justum est. Ve- re

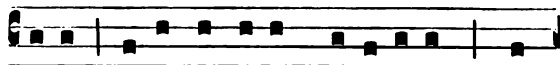
dignum et justum est, æquum et sa- lu- tá- re,

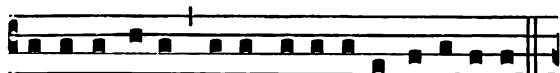
nos ti- bi semper, et u- bí- que grá- ti- as á- ge- re,

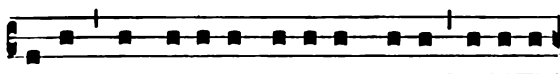
Dó- mi- ne sancte, Pa- ter omní- po- tens, æ- térne

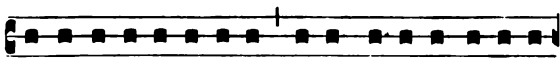
De- us, ho- nor ómni- um digni- tá- tum, quæ

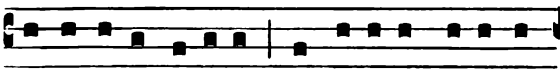
gló- ri- æ tu- æ sacris famu- lantur ordí- ni- bus.

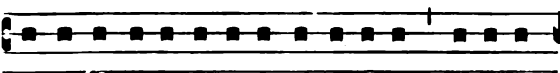
De- us, qui Mó- y- sen fámu- lum tu- um secré- ti

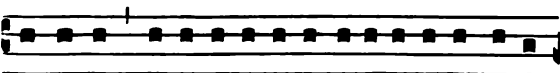
fami- li- á- ris affá- tu, inter cæ- te- ra cœ- léstis

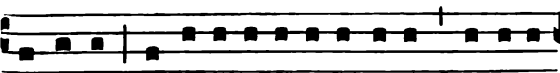
do- cuménta cultú- ræ, de há- bi- tu quoque in-

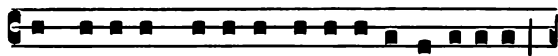
duménti sa- cerdo- tá- lis instí- tu- ens, e- léctum

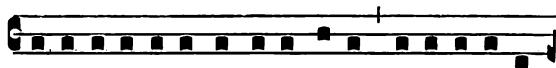
A- a- ron mysti- co amíctu vestí- ri inter sacra

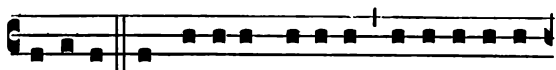
jussísti, ut intel- li- génti- æ sensum de exém-

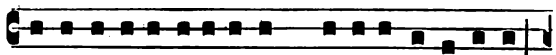
plis pri- ó-rum cá-pe-ret se-cu-tú-ra posté-ri-tas,

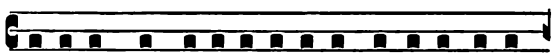
ne e-ru-dí-ti- o doctrínæ tu- æ ulli de- ésset

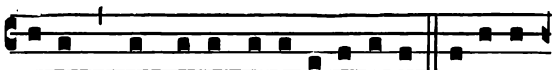
æ-tá-ti. Cum et apud vé-te-res re-ve-rénti- am

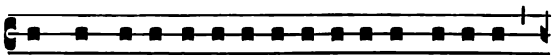
ipsa signi- fi-ca-ti- ó-num spé-ci- es obti-né-ret,

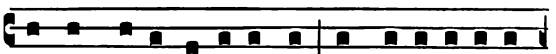
et a-pud nos certi- ó-ra essent expe- ri-ménta

re-rum, quam æ-nígma-ta fi-gu-rá-rum. Il-lí- us

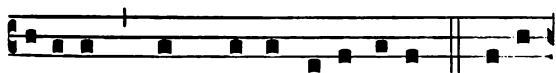
namque Sa-cerdó-ti- i ante-ri- ó-ris há-bi-tus,

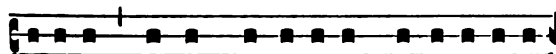
nostræ mentis orná-tus est, et Ponti- fi-cá-lem

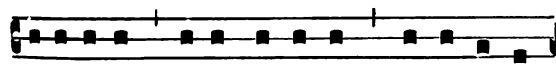
gló-ri- am non jam no-bis ho-nor comméndat

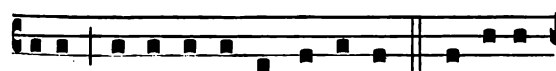
vésti- um, sed splendor a-ni-má-rum. Qui- a

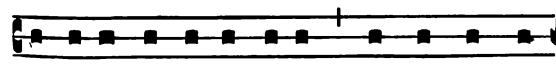
et il-la, quæ tunc carná- li-bus blandi- e-bántur

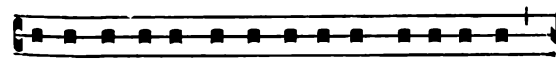
obtú-ti-bus, e- a pó- ti- us, quæ in ipsis

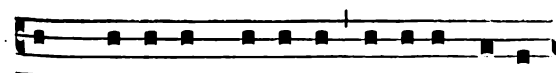
e-rant, intel- li- genda poscé- bant. Et idcir-

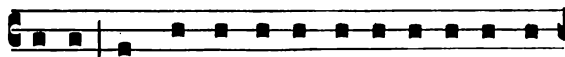
co hu- ic fá-mu- lo tu- o, quem ad summi

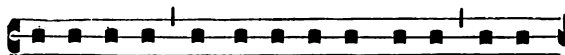
Sa- cerdó- ti- i mi- ni- sté- ri- um e- le- gí- sti,

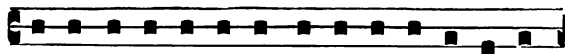
hanc, quæ-su-mus, Dó-mi-ne, grá- ti- am largi-

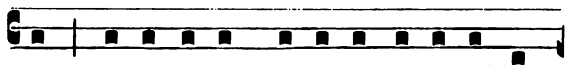
á- ris, ut quidquid il- la ve- lá-mi- na in ful-

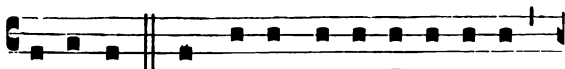
gó- re au- ri, in ni- tó- re gemmá- rum, et in

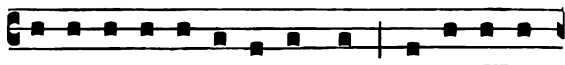
mul- tí- mo- di ó- pe- ris va- ri- e- tá- te signá-

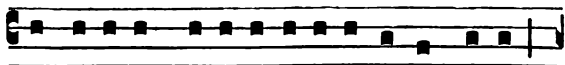
bant, hoc in e- jus mó- ri- bus a- cti- búsque

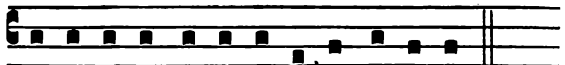
cla- ré- scat. Comple in Sa- cerdó- te tu- o

mi- ni- sté- ri- i tu- i summam, et orna- mén-

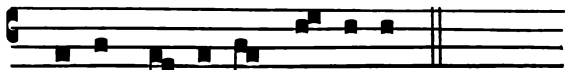

tis to- tí- us glo- ri- fi- ca- ti- ó- nis instrúctum,

cœ- lé- stis unguénti ro- re sanctí- fi- ca.

Si in Romana curia fit Consecratio, Subdiaconus Apostolicus, vel unus ex Capellanis Pontificis ligat caput Electi cum una ex longioribus mappulis, de octo superius dictis, et Consecrator, flexis genibus, versus ad altare incipit, cæteris prosequentibus, Hymnum :

Ve- ni, Cre- â- tor Spí- ri- tus.

Et dicitur usque ad finem, prout habetur supra in Ordinatione Presbyteri. 120.

Finito primo Versu, surgit Pontifex ; et sedet in faldistorio ante medium altaris ; capit mitram ; deponit annulum et chirotecas ; resumit annulum, et imponitur ei gremiale a ministris. Tum pollicem suum dextrum intingit in sanctum Chrisma, et caput Electi coram se genuflexi inungit, formans primo signum crucis per totam coronam, deinde reliquum coronæ liniendo, interim dicens :

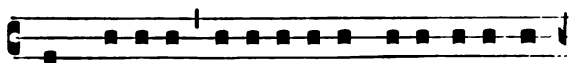
Ungátur, et consecrétur caput tuum coelésti benedictione, in órdine Pontificáli.

Et producens manu dextera tertio signum crucis super caput Electi, dicit :

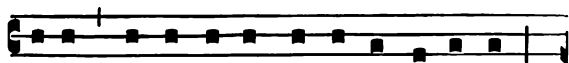
In nómine Pa- tris, et Fí- lii, et Spíritus Sancti. R. Amen. V. Pax tibi. R. Et cum spíritu tuo.

Et si plures sint consecrandi, hoc in persona cujuslibet singulariter repetit.

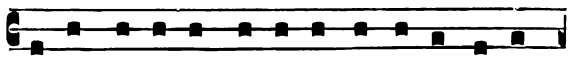
Expleta unctione Pontifex pollicem cum medulla panis paululum abstergit ; et finito Hymno prædicto, deposita mitra, surgit, et in pristina voce prosequitur, dicens :

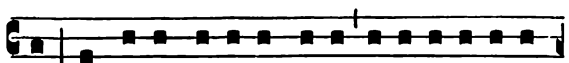
Hoc, Dómi-ne, co-pi-ó-se in ca-put e-jus ín-

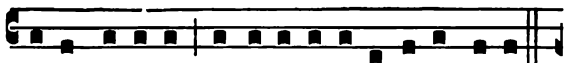
flu- at, hoc in o- ris sub-jé-cta de-cúr-rat ;

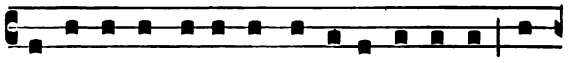
hoc in to- tí- us córpo- ris extrém-a descén-

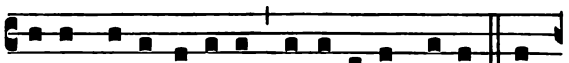
dat, ut tu- i Spí-ri- tus virtus et inte-ri- ó-ra

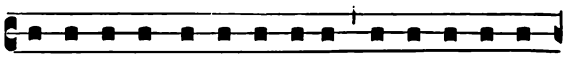
e-jus réple- at, et exte-ri- ó-ra circúmte-gat.

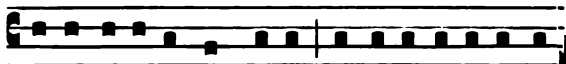
A-búndet in e- o constánti- a fí-de- i, pú-

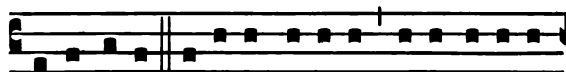
ri- tas di- le-cti- ó-nis, sincé-ri- tas pa-cis. Sint

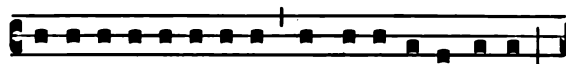
spe- ci- ó- si mú-ne- re tu- o pe-des e-jus ad

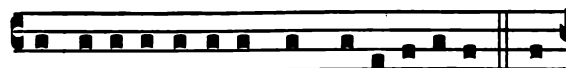
e-vange-li-zándum pacem, ad e-vange-li-zándum

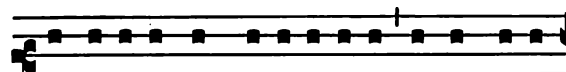
bo-na tu-a. Da e- i, Dómi-ne, mi-ni-sté-ri-um

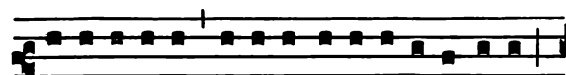
re-conci-li-a-ti-ó-nis in verbo, et in factis,

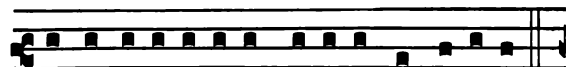
in virtú-te signó-rum et pro-di-gi-ó-rum. Sit

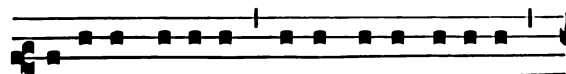
sermo e-jus, et præ-di-cá-ti-o, non in persu-

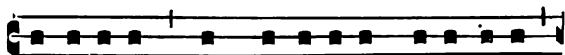
a-si-bí-li-bus humánæ sa-pi-énti-æ verbis,

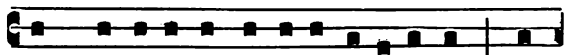
sed in ostensi-ó-ne spí-ri-tus et virtú-tis.

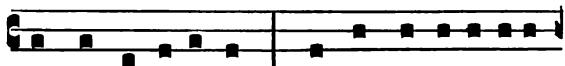
Da e- i, Dómi-ne, cla-ves regni cœ-ló-rum

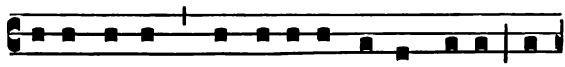
ut u-tá-tur, non glo-ri-é-tur po-te-stá-te,

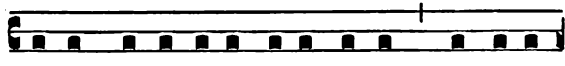
quam trí-bu-is in æ-di-fi-ca-ti-ó-nem, non

in destru-cti-ó-nem. Quodcúmque li-gá-ve-rit

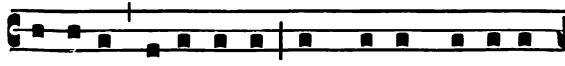
su-per ter-ram, sit li-gá-tum et in cœ-lis, et

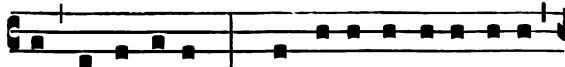
quodcúmque sól-ve-rit su-per ter-ram, sit so-lú-

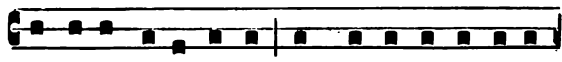
tum et in cœ-lis. Quo-rum re-ti-nú-e-rit

pec-cá-ta, re-ténta sint, et quo-rum re-mí-se-

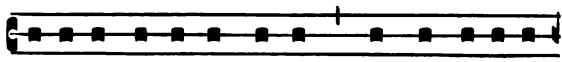
rit, tu re-mít-tas. Qui ma-le-dí-xe-rit e-i,

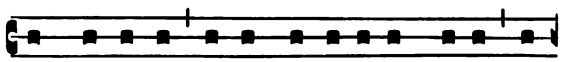
sit il-le ma-le-dí-ctus, et qui be-ne-dí-xe-rit

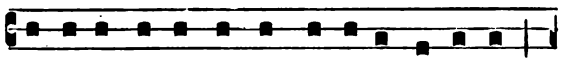
e- i, be-ne-dicti- ó-ni-bus re-ple- á-tur. Sit

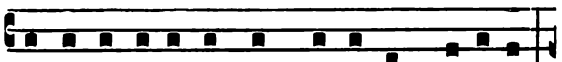
fi-dé-lis ser-vus, et pru-dens, quem constí-tu-as

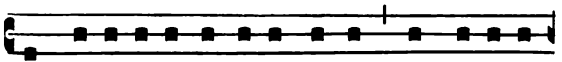
tu, Dó-mi-ne, su-per fa-mí-li-am tu-am, ut

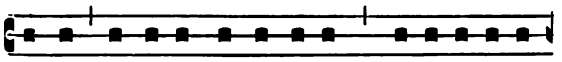
det il-lis ci-bum in tém-po-re oppor-tú-no,

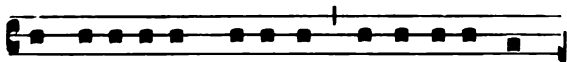
et exhí-be-at omnem hó-mi-nem perféctum.

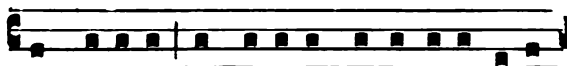
Sit sol-li-ci-tú-di-ne ím-pi-ger, sit spí-ri-tu

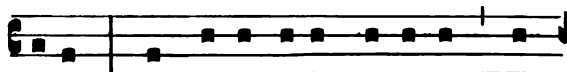
fervens, ó-de-rit su-pér-bi-am, humi-li-tá-tem

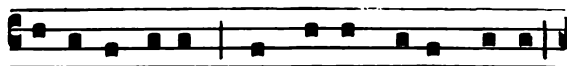
ac ve-ri-tá-tem dí-li-gat, neque e-am um-

quam dé-se-rat, aut láudi-bus aut ti-mó-re supe-

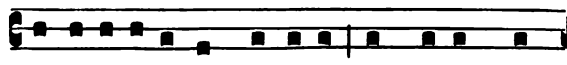
rá-tus. Non po-nat lu-cem té-ne-bras, nec

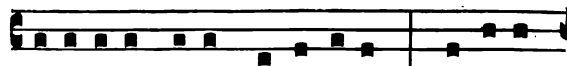
té-ne-bras lu-cem : non di-cat ma-lum bo-num,

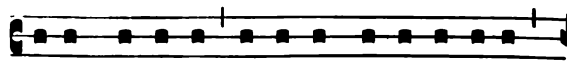
nec bo-num ma-lum. Sit sa-pi-énti-bus et

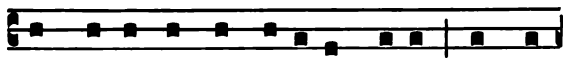
in-si-pi-énti-bus dé-bi-tor ; ut fructum de

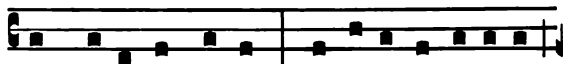
pro-féctu ó-mni-um consequá-tur. Trí-bu-as

e-i, Dó-mi-ne, cá-thedram E-pi-sco-pá-lem,

ad re-géndum Ecclé-si-am tu-am, et ple-

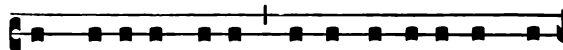
bem si-bi commís-sam. Sis e-i auctó-ri-tas,

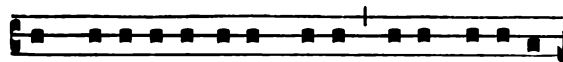
sis e-i po-té-stas, sis e-i fir-mi-tas. Mul-

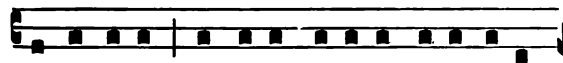
tí-pli-ca su-per e-um be-ne-✠ di-cti-ó-nem

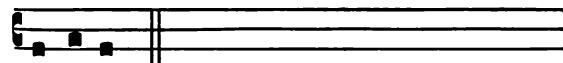
et grá-ti-am tu-am : ut ad ex-o-rándam sem-

per mi-se-ri-cór-di-am tu-am tu-o mú-ne-re

i-dó-ne-us et tu-a grá-ti-a possit esse

de-vó-tus.

Deinde submissa voce dicit legendo, ita quod a circumstantibus audiri possit :

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

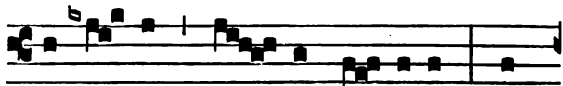
R. Amen.

Post hæc Consecrator inchoat, schola prosequente :
Antiphonam.

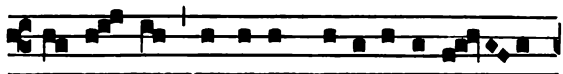
Tonus 2.

Unguén- tum in cá- pi-te, quod descén- dit

in bar- bam, bar- bam A- a-ron, quod

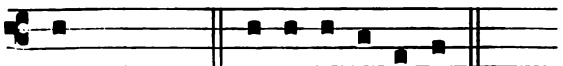
de-scén- dit in o-ram vestiménti e-

jus : mandá-vit Dó- mi-nus be-ne-di-cti- ó-

nem in sæ- cu-lum. Ps. 132. Ecce quam bo-

num, ut infra.

E u o u a e.

Psalmus 132.

Ecce quam bonum, et quam jucundum : * habitare fratres in unum.

Sicut unguentum in capite : * quod descendit in barbam, barbam Aaron.

Quod descendit in oram vestimenti ejus : * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem : * et vitam usque in saeculum.

Glória Patri, etc. Sicut erat in principio, etc.

Deinde repetitur tota Antiphona Unguentum, etc.

Incepta Antiphona ante Psalmum, imponitur ad collum Electi alia ex longioribus mappulis, de octo supradictis. Consecrator sedet ; accipit mitram ; et Electro ante ipsum genuflexo inungit ambas manus simul junctas cum Chrismate in modum crucis, producendo cum pollice suo dextero intincto duas lineas ; videlicet a pollice dexteræ manus usque ad indicem sinistræ, et a pollice sinistræ usque ad indicem dexteræ ; et mox inungat totaliter palmas Electi, dicens :

Ungantur manus istæ de oleo sanctificato, et Chrismate sanctificationis, sicut unxit Samuel David Regem, et Prophetam, ita ungantur, et consecrentur.

Et producens manu dextera ter signum crucis super manus Electi, dicit :

In nomine Dei Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ Sancti, facientes imaginem sanctæ crucis Salvatoris nostri Jesu Christi, qui nos a morte redemit, et ad regna cælorum perduxit. Exaudi nos, pie Pater omnipotens, æternæ Deus ; et præsta, ut, quod te rogamus, exorémus. Per eundem Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Et prosequitur sedens :

Deus, et Pater Domini nostri Jesu Christi, qui te ad Pontificatus sublimari voluit dignitatem, ipse

te Chrísmate, et mysticæ delibutiónis liquóre perfúndat, et spirituális bene ✠ dictionis ubertáte fœcúndet ; quidquid bene ✠ díxeris, benedicátur ; et quidquid sanctificáveris, sanctificétur ; et consecrátæ manus istius, vel póllicis impositio cunctis proficiat ad salutem. R. Amen.

Premissis itaque expeditis. Consecratus jungit ambas manus, et dexteram super sinistram tenet, et eas imponit mappulæ a collo dependenti. Consecrator vero abstergit paululum cum medulla panis pollicem ; et, deposita mitra, surgit : et benedicit baculum Pastoralem, si non sit benedictus, dicens :

Orémus.

Sustentátor imbecillitátis humánæ, Deus, benedic ✠ dic báculum istum ; et quod in eo extérius designátur, intérius in móribus hujus fámuli tui, tuæ propitiatiónis cleméntia, operétur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde illum aspergit aqua benedicta.

Tum sedens, accepta mitra, solus tradit illum Consecrato coram eo genuflexo, capienti ipsum inter indices, et medios digitos, manibus non disjunctis. Consecratore dicente :

Accipe báculum Pastorális officii ; ut sis in corrigéndis vítiis pie sæviens, judícium sine ira tenens, in fovéndis virtútibus auditórum ánimos demúlcens, in tranquillitáte severitátis censúram non déserens. R. Amen.

Quo facto, deposita mitra, surgit Consecrator, et benedicit anulum, si non sit prius benedictus, dicens :

Orémus.

Qreátor, et conservátor humáni géneris, dator grátiae spirituális, largítor æternæ salutis, tu, Dómine, emitte bene ✠ dictionem tuam super hunc anulum : ut quicúmque hoc sacrosáctæ fidei signo

insignitus incésserit, in virtúte coeléstis defensiónis ad ætérnam vitam sibi proficiat. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Tum aspergit ipsum annulum aqua benedicta, sedet cum mitra et solus annulum in digitum annularem dexteræ manus Consecrati immittit, dicens :

Accipe ánnulum fidei scílicet signáculum : quáte nus sponsam Dei, sanctam vidélicet Ecclésiám, intemeráta fide ornátus, illibáte custódias. R. Amen.

Tum Consecrator accipit librum Evangeliorum de scapulis Consecrati ; et, adjuvantibus ipsum Episcopis assistantibus, tradit eum clausum Consecrato, tangenti illum sine apertione manuum, dicens :

Accipe Evángélium, et vade, prædica pópulo tibi commísso ; potens est enim Deus, ut áugeat tibi grátiam suam, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. R. Amen.

Demum Consecrator recipit Consecratum ad osculum pacis ; similiter et assistentes Episcopi singuli, dicentes ipsi Consecrato : **Pax tibi.**

Et ipse respondet singulis : **Et cum spíritu tuo.**

Tum Consecratus, medius inter assistentes Episcopos, redit ad capellam suam, ubi abstergitur ei sedenti caput cum medulla panis, et cum panno mundo ; deinde cum pectine mundantur, et complanantur capilli : postea lavat manus. Consecrator vero in suo faldistorio manus lavat. Deinde procedit in Missa usque ad Offertórium inclusive. Idem facit Consecratus in capella sua.

Dicto Offertorio, Consecrator sedet cum mitra in faldistorio, ante medium altaris. Et Consecratus veniens ex sua capella, inter assistentes Episcopos medius, coram Consecratore genuflectit, et illi offert duo intortitia accensa, duos panes, et duo barilia vino plena, et Consecratoris prædicta recipientis manum reverente osculatur.

Deinde Consecrator lavat manus, et accedit ad altare; Consecratus etiam ad posterius cornu Epistolæ altaris ejusdem accedit: et ibi stans medius inter Episcopos assistentes ante se habens Missale suum, simul cum Consecratore dicit, et facit omnia, prout in Missali.

Et ponatur una Hostia consecranda pro Consecrante, et Consecrato, et vinum consecrandum, in Calice, sufficiens pro utroque.

Secreta sequens dicitur cum Secreta Missæ diei sub uno **Per Dóminum.**

Secreta.

Consecrator dicit:

Súscipe, Dómine, mún-
nera, quæ tibi offéri-
mus pro hoc fámulo tuo: et propítius in eo tua dona custódias. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.
R. Amen.

Consecratus dicit:

Súscipe, Dómine, mún-
nera, quæ tibi offéri-
mus pro me fámulo tuo; et propítius in me tua dona custódias. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.
R. Amen.

Infra actionem.

Consecrator dicit:

Hanc ígitur oblatiónem
servitútis nostræ, sed
et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus, étiam
pro hoc fámulo tuo, quem
ad Episcopátus órđinem
promovére dignátus es,
quæsumus, Dómine, ut
placátus accípias, et pro-

Consecratus dicit:

Hanc ígitur oblatiónem
servitútis nostræ, sed
et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus, étiam
pro me fámulo tuo, quem
ad Episcopátus órđinem
promovére dignátus es,
quæsumus, Dómine, ut pla-
cátus accípias, et propítius

pítius in eo tua dona cu- stódias ; ut, quod divíno múnere consecútus est di- vínis efféctibus exsequátur : diésque nostros in tua pace dispónas : atque ab æténa damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum jú- beas grege numerári. Per Christum Dóminum no- strum. R̃. Amen.	in me tua dona custódias ; ut, quod divíno múnere consecútus sum, divínis efféctibus exsequar ; diésque nostros in tua pace dispó- nas ; atque ab æténa da- mnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári. Per Chri- stum Dóminum nostrum. R̃. Amen.
---	---

Dicta Oratione **Dómine Jesu Christe**, qui, etc. per Consecratorem et Consecratum. Consecratus accedit ad dexteram Consecratoris, et ambo osculantur altare: tum Consecrator dat pacem Consecrato, dicens : **Pax tecum.**

Cui respondet Consecratus : **Et cum spíritu tuo.**

Et dat eam Assistentibus suis, seniori primo, tum alteri, singulis dicens : **Pax tibi.**

Et illi sibi respondent : **Et cum spíritu tuo.**

Deinde postquam Consecrator corpus Domini sumpsit, non totum sanguinem sumit, sed solum partem ejus cum particula Hostiæ in Calicem missa. Et priusquam se purificet, communicat Consecratum ante se in eodem cornu capite inclinato stantem, et non genuflectentem, prius de corpore, tum de sanguine, deinde purificat se, postea Consecratum. Tum abluít digitos super Calicem, et sumit etiam ablutionem ; et, assumpta mitra, lavat manus.

Interim Consecratus cum assistentibus Episcopis accedit ad posteriorem partem alterius cornu altaris. videlicet Evangelii, et ibi prosequitur Missam, sicut Consecrator in cornu Epistolæ.

Postcommunio, quæ dici debet cum Postcommunionem diei, sub uno **Per Dóminum.**

Plenum, quæsumus, Dómine, in nobis remédium tuæ miseratiónis operáre : ac tales nos esse pér-fice propítius et sic fove, ut tibi in ómnibus placére valeámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fí-lium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Deinde dicto, *Ite, Missa est*, vel *Benedicámus Dómino*, prout tempus requirit, Consecrator dicto in medio altaris *Pláceat*, etc. accepta ibidem mitra, si non sit Archiepiscopus, et in sua provincia, stans versus ad altare, populo solemniter benedicit, dicens : *Sit nomen Dómini benedíctum*, etc.

Data benedictione, reponitur faldistorium ante medium altaris, et Consecrator cum mitra in eo sedet : Consecratus vero parvum biretum in capite tenens coram eo genuflectit. Tum Consecrator, deposita mitra, surgit et benedicit mitram, si non sit benedicta, dicens :

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, cujus præclára bónitas est, et virtus imménsa, a qua omne datum óptimum et omne donum perféctum, totiúsque decóris ornaméntum, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignáre hanc mitram hujus fámuli tui Antístitis cápiti imponéndam. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Et mox eam aspergit aqua benedicta ; deinde sedens cum mitra, adjuvantibus ipsum assistantibus Episcopis, imponit eam capiti Consecrati, dicens :

Impónimus, Dómine, cápiti hujus Antístitis et agónistæ tui gáleam munitiόνis et salútis, quátenus decoráta fácie, et armáto cápiti, córnibus utriúsque Testaménti terríbilis appáreat adversáriis veritátis ; et, te ei largiénte grátiam, impugnátor eórum robústus exsístat, qui Móysi fámuli tui fáciem ex tui sermónis consórtio decorátam, lucidíssimis tuæ claritátis ac veritátis córnibus insignísti : et cápiti Aaron Pontífi-

cis tui tiáram impóni jussísti. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Deinde, si chirothecæ non sint benedictæ, surgit Consecrator mitra deposita, et eas benedicit, dicens :

Orémus.

Omnípotens Creátor, qui hómini ad imáginem tuam cóndito manus discretiónis insignítas, tamquam órganum intelligéntiæ, ad recte operándum dedísti : quas servári mundas præcepísti, ut in eis ánima digne portarétur, et tua in eis digne consecrárentur mystéria, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignáre mánuum hæc teguménta ; ut quicúmque ministrórum tuórum sacrórum Pontíficum his veláre manus suas cum humilitáte volúerit, tam cordis, quam óperis ei mundítiam tua misericórdia subministret. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

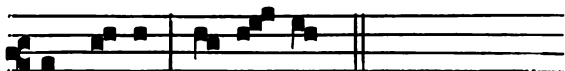
Et aspergit eas aqua benedicta. Tunc extrahitur Consecrato annulus Pontificalis ; deinde sedet Consecrator, et accepta mitra, adjuvantibus assistentibus Episcopis, imponit illas manibus Consecrati, dicens :

Quircúmدا, Dómine, manus hujus místri tui mundítia novi hóminis, qui de cœlo descéndit, ut quemádmódum Jacob diléctus tuus, pelliculis hœdórum opértis mánibus, patérnam benedictiónem, obláto patri cibo, potúque gratíssimo, impetrávit, sic et iste, obláta per manus suas hóstia salutári, grátia tuæ benedictiónem impetráre mereátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui in similitúdinem carnis peccáti tibi pro nobis óbtulit semetípsum. R̃. Amen.

Et statim imponit ei annulum Pontificalem. Tum surgit Consecrator, et accipit Consecratum per manum dexteram, et primus ex assistentibus Episcopis per sinistram, et intronizat eum, ponendo ipsum ad sedendum in faldistorio, de quo surrexit Consecrator ; vel, si id fiat in Ecclesia propria Conse-

crati, intronizat eum in sede Episcopali consueta ; et Consecrator tradit ei baculum Pastoralem in sinistra.

Deinde versus ad altare Consecrator, deposita mitra, stans incipit, cæteris usque ad finem prosequentibus, Hymnum :

Te De- um lau-dá- mus.

Te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cœli et univérsæ potestátes.

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant :

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia.

Patrem * imménsæ majestátis.

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium.

Sanctum quoque * paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.

Tu ad dexteram Dei sedes * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo, quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretiósó sáanguine redemísti.

Æterna fac cum Sanctis tuis * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bédedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos ; * quemádmódum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi ; * non confúndar in ætérnum.

Incepto Hymno, Consecratus ducitur ab assistentibus Episcopis cum mitris per Ecclesiam ; et omnes benedicit, Consecratore interim apud altare sinistra stante in eodem loco. Cum vero Consecratus reversus fuerit ad sedem suam, seu faldistorium, item sedet, quousque finiatur Hymnus prædictus ; assistentes deponunt mitras. et stant apud Consecratorem.

Finito Hymno, Consecrator stans sine mitra apud altare, seu faldistorium a parte dextera Consecrati stans : vel si Officium cantatur, incipit, schola presente. Antiphonam :

Ton. 6

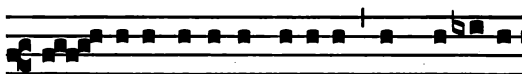
Firmé- tur manus tu- a, et ex- al- té- tur

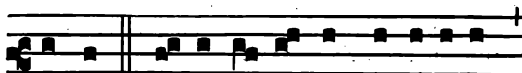
déx-te-ra tu- a : justí-ti- a et ju-dí-

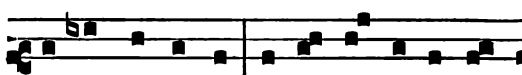
ci- um præ-pa-rá- ti- o se- dis tu- æ.

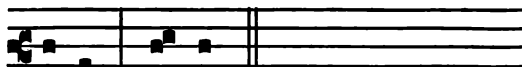
Gló- ri- a Patri, et Fí- li- o, et Spi- rí- tu-

Sancto : Sic- ut e- rat in princí- pi- o,

et nunc et semper, et in sæ- cu- la sæ- cū-

ló- rum. A- men.

Et repetitur tota Antiphona ; qua finita, Consecrator dicit :

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

Ŕ. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum. Ŕ. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

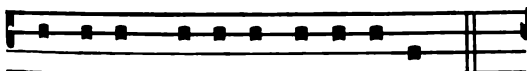
Deus, ómnium fidélium pastor, et rector, hu-
fámulum tuum, quem Ecclésiæ tuæ præ-
voluísti, propítius réspice : da ei, quæsumus, verbo
exémpló, quibus præest profícere ; ut ad vitam, u-
cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. I
Christum Dóminum nostrum. Ŕ. Amen.

His dictis, Consecrator, detecto capite, manet .

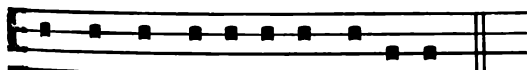
DE CONSECRATIONE ELECTI IN EPISCOPUM. 165

cornu Evangelii altaris, apud quem Assistentes stant sine mitris.

Consecratus vero surgit, et accedens cum mitra, et baculo Pastoralis ante medium altaris, versus ad illud, signans se cum pollice dexteræ manus ante pectus, dicit :

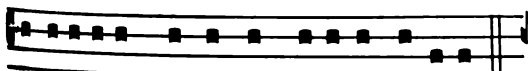

Sit no-men Dó-mi-ni be-ne-dí-ctum.

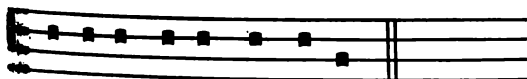

Ex hoc nunc et usque in sæ-cu-lum.

Deinde faciens signum crucis a fronte ad pectus, dicit :

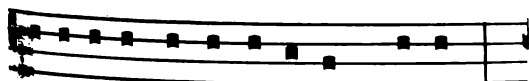

Adju-tó-ri-um nostrum in nó-mi-ne Dó-mi-ni.

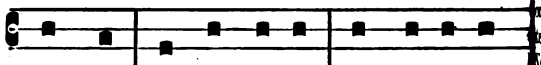
Qui fe-cit cœ-lum et ter-ram.

Tum elevans, ac jungens manus, et caput incli-nans, dicit :

Be-ne-dí-cat vos omní-po-tens De-us.

Et cum dixerit Deus, vertit se ad populum et ter-tio super eum signans benedicit, dicens :

Pa $\times$ ter, et Fi $\times$ li- us, et Spí- ri- tus $\times$

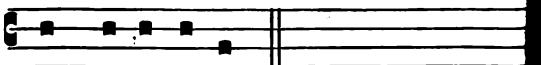
Sanctus. R. Amen.

Tum Consecrator accipit mitram, stans, in cornu Evangelii, versa facie ad cornu Epistolæ : apud quem etiam stant Assistentes cum mitris ; Consecrator vero accedit ad cornu Epistolæ altaris ; et ibidem cum mitra, et baculo genuflexus, versus ad Consecratorem, dicit cantando :

Ad mul-tos annos.

Deinde accedens ante medium altaris, ubi iterum ut prius genuflexus, dicit altius cantando :

Ad mul-tos annos.

Postea accedit ad pedes Consecratoris, ubi tertio genuflexus, ut supra, iterum altius cantando dicit :

Ad mul-tos annos.

Tum Consecrator recipit eum surgentem ad os altaris pacis ; et similiter faciunt assistentes Episcopi.

qui Consecratum cum mitra, et baculo Pastoralis incedentem, et Evangelium sancti Joannis, **In principio erat Verbum**, etc. dicentem, post reverentiam cruci super altare factam, inter se medium ducentes, ad suam capellam revertuntur, ad se exuendum sacris vestibus, et interim dicit Antiphonam **Trium puerorum**, et Canticum **Benedícite**, etc. Consecrator vero, pacis osculo, ut præmittitur, Consecrato dato, dicit submissa voce : **Dóminus vobíscum**.

Ínitium sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

In principio erat Verbum, etc.

Signat altare, et se ; et facta similiter cruci reverentia, apud sedem vel faldistorium deponit sacras vestes, interim etiam dicens Antiphonam **Trium puerorum**, et Canticum **Benedícite**, etc. quibus depositis, Consecratus Consecratori, et Assistantibus suis pro more gratias agit ; et vadunt in pace omnes.

Quando Electus in Patriarcham, vel Archiepiscopum consecratur, forma præmissa in omnibus observatur : sed per hujusmodi consecrationem non assumit sibi nomen Patriarchæ, vel Archiepiscopi, quod per traditionem Pallii dumtaxat sibi attribuitur, usque ad quam dicitur Electus, etiam post consecrationem prædictam, prout infra dicitur. Electus vero in Episcopum, cum primum consecratus est, Episcopus vocatur, non Electus.

In anniversario consecrationis Episcopi dicitur Missa ut in Missali Romano.

De Pallio.

Qum Pallium a Sede Apostolica mittitur, Pontifex, cui res ipsa committitur, statuta die cum Electo convenit in Ecclesia sua, si commode fieri potest, vel

alia Ecclesia suæ diœcesis, vel provinciæ magis commoda, in qua Missarum solemnia peragantur. Et, facta communione per celebrantem, Pallium reponitur supra medium altaris extensum, et serico, in quo involutum portatum fuit, coopertum. Deinde peractis Missarum solemnibus, Pontifex indutus amictu, stola, pluviali, et mitra, sedens ante altare super faldistorio, capit juramentum fidelitatis, nomine Sedis Apostolicæ, ab ipso Electo, omnibus Pontificalibus paramentis. ac si celebraturus esset, mitra tamen et chirothecis demptis, induto, ante se genuflexo, juxta formam per litteras Apostolicas traditam.

FORMA JURAMENTI.

Ego N. Eléctus Ecclésiæ N. ab hac hora in ántea fidélis, etc. prout habetur in Consecratione Electi in Episcopum. 132.

Expleto juramento ab Electo, dictus Pontifex in gremio suo librum Evangeliorum ambabus manibus apertum tenens, inferiore parte libri Electo versa, ab eo præstationem hujusmodi juramenti recipit, et Electo adhuc coram eo genuflexo, dicente :

Sic me Deus ádjuvet, et hæc sancta Dei Evangélia.

Tum Pontifex respondet : **Deo grátias.**

Juramento præstito, Pontifex surgit cum mitra, et Pallium de altari accipit, et illud super humeros Electi adhuc ante se genuflexi imponit, dicens :

Ad honórem omnipoténtis Dei, et beátæ Maríæ semper Vírginis, ac beatórum Apostolórum Petri, et Pauli, Dómini nostri N. Papæ N. et sanctæ Románæ Ecclésiæ, nec non Ecclésiæ N. tibi comíssæ, trádimus tibi Pállium de córpore beáti Petri sumptum, in quo est plenitúdo Pontificális officii, cum Patriarchális (vel Archiepiscopális) nóminis appellatióne ; ut utáris eo intra Ecclésiám tuam certis diébus, qui exprimúntur in privilégiis ab Apostólica

Sede concéssis. In nómine Pa tris, et Fí lii, et Spíritus Sancti. R̃. Amen.

Quo dato, Pontifex, detecto capite, vadit ad cornu Evangelii altaris, et Patriarcha, vel Archiepiscopus surgit cum Pallio ; et ascendens ad altare, crucem suam ante se habens, si sit in Ecclesia sua, vel alia suæ diœcesis, vel provinciæ, detecto capite benedicit populo solemniter, dicens : Sit nomen Dómini, etc.

Qua benedictione data, dimissis in Ecclesia paramentis, omnes ad sua revertuntur.

Et, quia Pontificalis officii plenitudo confertur per Pallium, antequam obtinuerit quis Pallium, licet sit consecratus, non sortitur nomen Patriarchæ, Primatis, aut Archiepiscopi ; et non licet ei Episcopos consecrare ; nec convocare Concilium ; nec Chrisma conficere ; neque Ecclesias dedicare ; nec Clericos ordinare, etiam si Pallium in alia Ecclesia habuisset, cum oporteat petere novum Pallium.

Potest tamen, quando vult, Missam sine Pallio, et sandaliis celebrare.

Potest etiam hujusmodi consecrationes ante Pallii receptionem alteri committere, dummodo non sit in mora petendi Pallium.

Neque ante habitum Pallium potest Electus ante se crucem deferre, sed tantum postea.

Nec potest Patriarcha, vel Archiepiscopus uti Pallio extra suum Patriarchatum, vel provinciam, et non omni tempore, sed tantum in Ecclesiis, in Missarum solemnibus, in Festis præcipuis, non in processionibus, neque in Missis pro defunctis ; et quia Pallium est personale, ideo accommodari non potest ; neque in morte alicui relinqui ; sed Patriarcha, vel Archiepiscopus, cum eo sepeliri debet.

DIES QUIBUS PALLIO UTI POTEST PATRIARCHA, SIVE
ARCHIEPISCOPUS, SUNT HI :

Nativitas Domini nostri Jesu Christi.

Sancti Stephani Protomartyris.

Sancti Joannis, Apostoli et Evangelistæ.

Circumcisio Domini.

Epiphania Domini.

Dominica in Palmis.

Feria quinta in Cœna Domini.

Sabbatum sanctum.

Dominica Resurrectionis cum duobus sequentibus
diebus.

Dominica in Albis.

Ascensio Domini.

Dominica Pentecostes.

Festum Corporis Christi.

Festivitates quinque beatæ Mariæ semper Virginis,
Purificationis, Annuntiationis, Assumptionis, Na-
tivitatis, et Immac. Conceptionis.

Nativitas sancti Joannis Baptistæ.

Festum S. Joseph, 19 martii.

Festum omnium Sanctorum.

Festivitates omnium Apostolorum.

Dedicationes Ecclesiarum.

Principales Festivitates Ecclesiæ suæ.

Ordinationes Clericorum.

Consecrationes Episcoporum, Abbatum et Virginum.

Dies anniversarius Dedicationis Ecclesiæ, et Conse-
crationis suæ.

plurium Electorum in Episcopos

Episcopi non debent consecrari, nisi prius constet Consecratori de commissione ejus consecrandi, sive per litteras Apostolicas, si sit extra curiam, sive per commissionem vivæ vocis oraculo, a Summo Pontifice Consecratori factam, si Consecrator ipse sit Cardinalis.

Dies habendæ consecrationis debet esse Dominica, vel Natalitium sanctorum Apostolorum, vel etiam festiva, si Summus Pontifex hoc specialiter indulserit : et tam Consecrator, quam Electi, conveniens est, ut præcedenti die jejurent.

Consecratio, si extra curiam Romanam fiat, in Ecclesia, ad quam dignior ex Electis consecrandis promotus fuerit, aut in illius provincia, si commode fieri poterit, celebretur.

In Ecclesia, ubi fiet consecratio, ornantur duæ cappellæ, major pro Consecratore, et minor pro Electis. Et in majori quidem, super altari parato, ut est moris, erit crux in medio, sex candelabra, aut ad minus quatuor. In terra ad gradus altaris erunt tapetia strata, super quibus procumbunt Electi ; sed Consecrator, et alii genuflectent.

Paratur etiam in loco propinquo, et congruo credentia pro Consecratore, super quam erit mappa munda ; duo candelabra ; vasa ad abluendum manus, cum suis mantilibus ; vas cum aqua benedicta, et aspersorio ; thuribulum cum navicella, cochleari, et incenso, si Officium fit in cantu, alias non ; ampullæ cum vino, et aqua pro sacrificio ; Calix, hostiaria cum hostiis ; medulla panis pro abstergendis manibus ; sanctum Chrisma.

Item paramenta omnia Pontificalia, coloris temporis et officio Missæ convenientis, videlicet, sandalia, amictus, alba, cingulum, crux pectoralis, stola, tunica, dalmatica, chirothecæ, planeta, mitra auriphrygiata, annulus Pontificalis, baculus Pastoralis, manipulus, et gremiale.

Item parantur non unum tantum faldistorium ornatum pro Consecratore, sed et alia, quæ opus fuerint, pro inthronizandis Electis in fine. Parantur etiam sedes pro ipsis Electis, et duobus Episcopis Assistentibus : libri Missales, et Pontificales. Consecrator habeat tres Capellanos ad minus cum superpelliceis, et duos scutiferos ad credentiam.

In capella vero minore pro Electis, quæ a majore debet esse distincta, paratur altare cum Cruce, et quatuor, aut saltem duobus candelabris ; et super illud disponantur pro unoquoque Electo, ut singuli proprias habeant, infrascriptæ res.

Missale, et Pontificale, ac paramenta omnia Pontificalia albi coloris, ut supra pro Consecratore numerata sunt ; et ultra illa, pluviale album pro quolibet : et prope altare alia credentia cum mappa munda, vasis ad abluendum manus ; et medulla panis ad extergendum manus, et caput.

Ponuntur etiam pro unoquoque ex Electis octo mappulæ ex duabus cannis panni linei subtilis, per medium scissis in longitudinem, quarum duæ sint longitudinis sex palmorum quælibet, aliæ vero sex, æqualis sint quantitatis. Et duodecim candelæ, aut saltem octo, unius libræ quælibet, quarum sex aut quatuor super altare Consecrantis, duæ super ejus credentiam, et quatuor, aut duæ super altare Electorum ponuntur.

Parentur etiam Annuli cum gemma benedicendi, et Electis tradendi ; ac pectines eburnei. Et quilibet Electus pro Offertorio habere debet intortitia duo,

quatuor librarum quodlibet, duos panes magnos, et duo barilia vini ; panes, et barilia ornentur : duo, videlicet, videantur argentea, et duo aurea, hinc et inde insignibus Consecratoris, suisque propriis ornata, cum capello vel cruce, vel mitra pro cujusque gradu, et dignitate.

Adsint duo ad minus Episcopi assistentes, qui induuntur rochetto, et si sint Regulares, superpelliceo, amictu, stola, pluviali, (quæ cum reliquis paramentis sint coloris tempori et officio Missæ congruentis), et mitra simplici alba, et quisque habeat suum Pontificale, et duos Capellanos superpelliceis indutos.

Hora igitur competenti Consecrator, Electi, assistentes Episcopi, et alii, qui consecrationi interesse debent, ad Ecclesiam conveniunt, et Consecrator, facta oratione ante altare, ascendit ad sedem, si sit in Ecclesia sua, vel accedit ad faldistorium in capella sua, juxta cornu Epistolæ præparatum, et ibi de more paratur. Electi vero cum assistantibus Episcopis vadunt ad propriam capellam, et ibi capiunt paramenta opportuna, videlicet : si Missa cantatur, amictum, albam, cingulum, stolam in modum Sacerdotis, et pluviale. Si vero Officium legitur, poterunt, antequam dicta paramenta accipiant, capere sandalia et legere Psalm. *Quam dilécta*, etc. Assistentes etiam Episcopi interim sua paramenta prædicta capiunt.

Omnibus itaque paratis, Consecrator accedit ante altare, et ibi in medio sedet super faldistorium vertens renes altari. Consecrandi autem, bireto tecti, ducuntur sic parati, medii inter assistentes sibi Episcopos paratos, et mitratos ; et cum ante Consecratorem pervenerint, nudato capite, illud profunde inclinando, ei reverentiam faciunt, assistentes vero Episcopi eidem cum mitra caput aliquantulum inclinant.

Tum sedent in sedibus suis ante Consecratorem,

hoc modo : Electi contra faciem Consecratoris, ita ut inter eos, et Consecratorem ipsum sit competens distantia. Antiquior Episcopus assistens ad dexteram Electorum, junior ad sinistram ; ita tamen, quod ipsi Assistentes ad alterutrum facies vertant. Cum sic locati fuerint, et aliquantulum quieverint, surgunt, Electi sine bireto, et assistentes Episcopi sine mitris, et senior Assistentium versus ad Consecratorem dicit :

Reuerendissime Pater, póstulat sancta mater Ecclésia Cathólica, ut hos præséntes Presbyteros ad onus Episcopátus sublevétis.

Consecrator dicit :

Habétis mandátum Apostólicum ?

Respondet Episcopus senior Assistentium :

Habémus.

Consecrator dicit : **Legátur.**

Tum notarius Consecratoris accipiens mandatum de manu senioris Episcopi assistentis legit a principio ad finem. Interim sedent omnes, tectis capitibus. Mandato per notarium perlecto, Consecrator dicit : **Deo grátias.**

Vel, si consecratio fit vigore litterarum Apostolicarum, per quas etiam juramenti per Electos præstandi receptio Consecratori committitur, litteris ipsis lectis, antequam Consecrator aliud dicat ; omnes Electi de sedibus suis venientes coram Consecratore, genuflectunt ; et eorum prior, cæteris audientibus, legit juramentum de verbo ad verbum, juxta tenorem commissionis prædictæ præstandum, in hunc modum, videlicet :

FORMA JURAMENTI.

Ego N. Eléctus Ecclésiæ N. ab hac hora in ántea fidélis, et obédiens ero beáto Petro Apóstolo sanctæque Románæ Ecclésiæ, et Dómino nostro, Dómino N. Papæ N. suisque Successóribus canónice intrántibus. Non ero in consílio, aut consénsu, vel

facto, ut vitam perdant, aut membrum, seu capiántur mala captiõne, aut in eos violénte manus quomodolibet ingerántur, vel injúriæ áliquæ inferántur, quovis quæsito colóre. Consílium vero, quod mihi creditúri sunt, per se, aut Núntios suos, seu líttas, ad eórum damnum, me sciénte, némini pandam. Papátum Románum, et Regália sancti Petri, adjútor eis ero ad retinéndum, et defendéndum, salvo meo órđine, contra omnem hóminem. Legátum Apostólicæ Sedis in eúndo et redeúndo honorífice tractábo, et in suis necessitatibus adjuvábo. Jura, honóres, privilégia, et auctoritaté sanctæ Románæ Ecclésiæ, Dómini nostri Papæ, et Successórum prædictórum, conserváre, defendere, augére, et promovére curábo. Neque ero in consílio, vel facto, seu tractátu, in quibus contra ipsum Dóminum nostrum, vel eámdem Románam Ecclésiám, áliqua sínistra, vel præjudiciália personárum, juris, honóris, status, et potestátis eórum machinéntur. Et si tália a quibuscúmque tractári, vel procurári nóvero, impédiám hoc pro posse : et quanto cítius pótero, significábo eídem Dómino nostro vel álteri, per quem possit ad ipsíus notítiam perveníre. Régulas sanctórum Patrum, decreta, ordinatiónes seu dispositiões, reservatiões, provisiões, et mandáta Apostólica, totis víribus observábo, et fáciám ab áliis observári. Hæréticos, schismáticos, et rebélles eídem Dómino nostro, vel successóribus prædictis, pro posse pérsequar, et impugnábo. Vocátus ad synodum, véniam, nisi præpeditus fúero canónica præpeditiõe. Apostolórum límina síngulis (triénniis *, vel quadriénniis *, vel quinquénniis *, vel decénniis *) personáliter per me ipsum visitábo ; et Dómino nostro, ac successóribus præfátis, ratióne reddam de toto meo pastoráli offício, ac de rebus ómnibus ad meæ Ecclésiæ statum, ad cleri et pópuli disciplínam, animárum dénique, quæ meæ fídei tráditæ sunt, salútem, quovis

modo pertinentibus, et vicissim mandata Apostolica humiliter recipiam, et quam diligentissime exsequar. Quod si legitimo impedimento detentus fuero, præfata omnia adimplébo per certum Nuntium ad hoc speciále mandatum habentem, de grémio mei Capituli, aut álium in dignitaté ecclesiástica constitutum, seu álias personatum habentem : aut, his mihi deficientibus, per diócesanum Sacerdotem ; et clero deficiente omnino, per áliquem álium Presbyterum sæculárem, vel regulárem, spectatæ probitátis, et religiónis, de supradictis ómnibus plene instructum. De hujusmodi autem impedimento docébo per legítimas probatiónes ad sanctæ Románæ Ecclesiæ Cardinále proposentem in Congregatióne Sacri Concílii, per supradictum Nuntium transmittendas.

Possessiões vero ad mensam meam pertinentes non vendam, nec donábo, neque impignorábo, nec de novo infeudábo, vel áliquo modo alienábo, étiam cum consensu Capituli Ecclesiæ meæ, inconsulto Románo Pontífice. Et si ad áliquam alienatiónem devénero, pœnas in quadam super hoc édita constitutióne contentas, eo ipso incurrere volo.

Consecrator in gremio suo librum Evangeliorum ambabus manibus apertum tenens, inferiore parte libri Electis versa, ab eis præstationem hujusmodi juramenti recipit. Et primus omnium is, qui legit illud, adhuc genuflexus, et ipsum textum Evangeliorum ambabus manibus tangens, dicit :

Sic me Deus ádjuvet, et hæc sancta Dei Evangélia.

Mox successive alii omnes Electi unus post alium similiter genuflexi, et librum, ut supra tangentes jurant.

Et ego N. Eléctus Ecclesiæ N. juro in ómnibus, et per ómnia, ut supra, in forma juramenti jam lecta, fácere, et observáre pro Ecclesiá N. mihi commissa.

Sic me Deus ádjuvet, et hæc sancta Dei Evangélia.

Tum et non prius, Consecrator dicit :
Deo grátias.

¶ Ad hoc tempus singulorum triennorum tenentur omnes Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, atque Episcopi Itali, videlicet, vel ex Italicis insulis, unde in Italiam commodius trajici potest ; veluti Siculi, Sardi, Corsi, et alii adjacentium provinciarum Italiæ, atque etiam Dalmatiæ et Græcarum, quæ e regione ipsius Italiæ, et Siciliæ oris sunt.

¶ Ad tempus singulorum quadrienniorum, Germani, Galli, Hispani, Belgæ, Bohemi, Hungari, Poloni, Angli, Scoti, Hiberni, et cæteri omnes, qui in Europa sunt citra more Germanicum, et Balticum, atque omnium Insularum maris Mediteranei.

¶ Ad tempus singulorum quinquenniorum, qui intra Europæ fines sunt his provinciis remotiores atque etiam Africani littoribus nostris adversi, atque insularum maris Oceani, Septentrionalis, et Occidentalis Europæ, atque Africæ, citra continenter novi orbis, tam qui nunc sunt, quam qui ad Catholicam fidem per misericordiam Dei aliquando redierint.

¶ Ad tempus singulorum decenniorum Asiatici, et qui extra Asiam, et in aliis novis terris Orientalibus, Meridionalibus, Occidentalibus, et Septentrionalibus, tam in Insulis, quam in Continentibus, et denique in quibuslibet mundi partibus existentes.

Deinde surgunt Electi, et cum Assistantibus in locis suis (ut dictum est) sedent tectis capitibus. Consecrator vero intelligibili voce legit sequentem examinationem, quæ legi debet semper, sicut jacet, in singulari. Assistentes autem Episcopi submissa voce dicunt quæcumque dixerit Consecrator, et omnes debent tunc mitras tenere, et sedere.

EXAMEN.

Antiqua sanctorum Patrum institutio docet, et præcipit, ut is qui ad Episcopatus ordinem eligitur, antea diligentissime examinetur cum omni charitate, de fide sanctæ Trinitatis, et interrogetur de diversis causis, et moribus, quæ huic regimini congruunt, ac necessaria sunt retineri secundum Apostoli dictum: Manus nemini cito imposueris. Et ut etiam is, qui ordinandus est, erudiatur, qualiter sub hoc regimine constitutum oporteat conversari in Ecclesia Dei; et ut irreprehensibiles sint, qui ei manus ordinationis imponunt. Eadem itaque auctoritate et præcepto, interrogamus te, dilectissime frater, charitate sincera, si omnem prudentiam tuam, quantum tua capax est natura, divinæ Scripturæ sensibus accommodare volueris.

Tum Electi aliquantulum assurgent nudatis capitibus: et unusquisque separatim ab altero successive respondet: **Ita ex toto corde volo in omnibus consentire, et obedire.**

Et hoc idem servabitur ad omnes alias responsiones sequentes.

Interrogat Consecrator:

Vis ea, quæ ex divinis Scripturis intelligis, plebem cui ordinandus es, et verbis docere, et exemplis?
R. Volo.

Interrogatio:

Vis traditiones orthodoxorum Patrum, ac Decretales sanctæ et Apostolicæ Sedis constitutiones veneranter suscipere, docere, ac servare? R. Volo.

Interrogatio:

Vis beato Petro Apostolo, cui a Deo data est potestas ligandi, ac solvendi; ejusque Vicario Domino nostro, Domino N. Papæ N. suisque Successoribus, manibus Pontificibus, fidem, subjectionem, et obe-

diéntiam, secúndum canónicam auctoritátem, per ómnia exhibére? R̃. Volo.

Interrogatio :

Vis mores tuos ab omni malo temperáre, et quantum póteris, Dómino adjuvánte, ad omne bonum commutáre? R̃. Volo.

Interrogatio :

Vis castitátem, et sobrietátem cum Dei auxílio custodíre, et docére? R̃. Volo.

Interrogatio :

Vis semper in divínis esse negótiis mancipátus, et a terrénis negótiis, vel lucris túrpibus aliénus quantum te humána fragílitas consénsarit posse? R̃. Volo.

Interrogatio :

Vis humilitátem, et patiéntiam in téipso custodíre et álios simíliter docére? R̃. Volo.

Interrogatio :

Vis paupéribus, et peregrínis, omnibúsque indigéntibus esse propter nomen Dómini affábilis, et miséricors? R̃. Volo.

Tunc dicit ei Consecrator :

Hæc ómnia, et cætera bona tríbuat tibi Dóminus, et custódiat vos, atque corróboret in omni bonitáte.

Et respondent omnes : Amen.

Interrogatio :

Qredis, secúndum intelligéntiam, et capacitátem sensus tui, sanctam Trinitátem, Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum, unum Deum omnipoténtem, totámque in sancta Trinitáte Deitátem, coesentiálem, consubstantiálem, coætérnam, et coomnipoténtem, uníus voluntátis, potestátis, et majestátis, creatórem ómnium creaturárum, a quo ómnia, per quem ómnia, et in quo ómnia, quæ sunt in cælo, et in terra, visibília, et invisibília, corporália, et spirituália? R̃. Asséntio, et ita credo.

Interrogatio :

Credis singulam quamque in sancta Trinitate personam unum Deum, verum, plenum, et perfectum ? R. Credo.

Interrogatio :

Credis ipsum Filium Dei, Verbum Dei æternaliter natum de Patre, consubstantiallem, coomnipotentem, et coæqualem per omnia Patri in divinitate, temporaliter natum de Spiritu Sancto ex Maria semper Virgine, cum anima rationali, duas habentem nativitates, unam ex Patre æternam, alteram ex Matre temporalem, Deum verum, et hominem verum, proprium in utraque natura, atque perfectum, non adoptivum, nec phantasmaticum, sed unicum, et unum Filium Dei in duabus, et ex duabus naturis, sed in unius personæ singularitate, impassibilem, et immortalē divinitate, sed in humanitate pro nobis, et pro salute nostra passum vera carnis passione, et sepultum, ac tertia die resurgentem a mortuis vera carnis resurrectione ; die quadragésimo post resurrectionem cum carne, qua resurrexit, et anima ascendisse ad cælum, et sedere ad dexteram Patris ; inde venturum judicare vivos, et mortuos ; et redditurum unicuique secundum opera sua, sive bona fuerint, sive mala ? R. Assentio, et ita per omnia credo.

Interrogatio :

Credis etiam Spiritum Sanctum, plenum et perfectum, verumque Deum, a Patre et Filio procedentem, coæqualem, et coessentialē, coomnipotentem et coæternum per omnia Patri, et Filio ? R. Credo.

Interrogatio :

Credis hanc sanctam Trinitatem, non tres Deos, sed unum Deum omnipotentem, æternum, invisibilem, et incommutabilem ? R. Credo.

Interrogatio :

Credis sanctam, catholicam, et apostolicam, unam

esse veram Ecclésiā, in qua unum datur verum baptisma, et vera ómnium remissio peccatórum ? R. Credo.

Interrogatio :

Anathematizas étiam omnem hæresim, extolléntem se advérsus hanc sanctam Ecclésiā cathólicam ? R. Anathematízo.

Interrogatio :

Credis étiam veram resurrectionem ejúsdem carnis, quam nunc gestas, et vitam ætérnam ? R. Credo.

Interrogatio :

Credis étiam novi, et véteris Testaménti, legis, et Prophetárum, et Apostolórum, unum esse auctórem Deum, ac Dóminum omnipoténtem ? R. Credo.

Postea Consecrator dicit :

Hæc vobis fides augeátur a Dómino, ad veram et ætérnam beatitúdinem, dilectíssimi fratres in Christo.

Et respondent omnes : Amen.

Expleto itaque examine, præfati assistentes Episcopi ducunt Electos ad Consecratorem, coram quo quilibet e Consecrandis successive genuflexus, ejus manum reverenter osculatur. Tunc Consecrator, deposita mitra, cum ministris ad altare conversus, facit, solito more, Confessionem, Electis ab ejus sinistra aliquantulum retro manentibus, et respondentibus ; et omnes Episcopi ante sedes suas stantes faciunt similiter Confessionem cum Capellanis suis. Facta itaque Confessione, Consecrator ascendit ad altare : et osculatur illud, et Evangelium in Missa dicendum, et incensat altare, more solito. Deinde vadit ad sedem suam, vel faldistorium, et procedit in Missa usque ad Allelúia, sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ exclusive.

Si autem Missa legitur, osculato altari, et Evangelio, omissa incensatione, omnia prædicta legit in altari,

et illis dictis, sive Missa legatur; sive cantetur, redit cum mitra ad sedendum in faldistorio, quod ante medium altaris sibi reponitur.

Episcopi vero assistentes ducunt Electos ad propriam capellam ubi depositis pluvialibus, Acolythi induunt eos, legentes Psalmos, et Orationes consuetas, sandalia: si prius illa non acceperint. Tum eis imponitur crux pectoralis, et stola aptatur, ut ab humeris dependeat. Deinde tunicella, dalmatica, casula, et manipulo induuntur: quibus induti accedunt ad proprium altare, medii inter Episcopos assistentes, ubi stant in medio, et detectis capitibus legunt totum Officium Missæ, usque ad **Allelúia**, sive ultimum Versum Tractus vel Sequentiæ exclusive: nec vertunt se ad populum cum dicunt: **Dóminus vobíscum**, ut in aliis Missis fieri solet.

Propter Ordinationes Episcoporum numquam mutatur Officium diei: dicitur tamen post Collectam diei pro Officio Consecrationis, Collecta pro Electis, sub uno **Per Dóminum nostrum**, etc.

Oratio.

Adésto supplicatióibus nostris, omnípotens Deus, ut quod humilitátis nostræ geréndum est ministério, tuæ virtútis impleátur efféctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R̃. Amen.**

Finito Graduali, si **Allelúia** dicitur, alioquin dicto Tractu vel Sequentia usque ad ultimum Versum, exclusive, Consecrator accedit ad faldistorium ante medium altaris, et ibi sedet cum mitra; assistentes vero Episcopi iterum ducunt Electum ad Consecratorem, cui Electi, deposito bireto, caput profunde inclinantes, humilem reverentiam faciunt: Assistentes tamen cum mitris se aliquantulum inclinantes, etiam Consecratorem venerantur. Tum sedent omnes ut

prius ; et Consecrator sedens cum mitra, versus ad illos, dicit :

Episcopum opórtet judicáre, interpretári, consecráre, ordináre, offérre, baptizáre, et confirmáre.

Deinde omnibus surgentibus, Electi deponunt biretum ; Consecrator vero, et Assistentes, stantes cum mitra, dicunt ad populum :

Orémus, fratres charíssimi, ut his Eléctis utilitáti Ecclésiæ próvidens benígnitas omnipoténtis Dei grátiae suæ tríbuat largitátem. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Et mox Consecrator ante faldistorium suum, et assistentes Episcopi ante sedes suas cum mitris procumbunt : Electi vero prosternunt se a sinistris Consecratoris ; ita tamen, ut eidem prior illorum proximior sit : Ministri etiam, atque alii omnes genuflectunt.

Tum cantor, vel, si officium fit legendo, Consecrator incipit Litanias, dicens, Kyrie, eléison, etc. prosequendo totas, ut supra. 34.

Postquam autem dictum fuerit :

Ut ómnibus fidélibus, etc. R̃. Te rogámus, audi nos.

Consecrator ab accubitu surgens, ad Electos conversus, baculum Pastoralem cum sinistra tenens, dicit sub voce Litaniarum, primo :

Ut hos præses Eléctos bene ✠ dícere dignéris. R̃. Te rogámus, audi nos.

Secundo dicit :

Ut hos præses Eléctos bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris.

R̃. Te rogámus, audi nos.

Tertio dicit :

Ut hos præses Eléctos bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris.

R̃. Te rogámus, audi nos.

Producendo semper signum crucis super illos :

idemque faciunt, et dicunt assistentes Episcopi, genuflexi tamen permanentes.

Deinde iterum procumbit Consecrator; et cantor, seu ipse, qui prius dixit, eas prosequitur usque ad finem. Ut nos exaudire digneris, etc.

Quibus finitis, surgunt omnes, et Consecratore ante faldistorium suum cum mitra stante, Electi coram eo genuflectunt.

Tum Consecrator, accepto libro Evangeliorum, illum apertum, adjuvantibus Episcopis assistantibus, nihil dicens, imponit super cervicem, et scapulas dignioris Electi; ita quod inferior pars libri cervicem capitis Electi tangat, littera ex parte inferiori manente, quem unus ex Capellanis præfati Electi, post ipsum genuflexus, quousque liber ipse eidem Electo in manus tradendus sit, continue sustinet.

Deinde Consecrator et assistentes Episcopi ambabus manibus caput Consecrandi tangunt, dicentes :

Accipe Spíritum Sanctum.

Et hoc tam in libri, et manuum impositione, quam in verborum prolatione super quolibet Consecrando singulariter agunt, ac repetunt.

Quo facto, Consecrator stans, deposita mitra, dicit :
Propitiâre, Dómine, supplicatióibus nostris, et inclinâto super hos fámulos tuos cornu grátiaë sacerdotális, bene ✠ dictiόνis tuæ in eos effúnde virtútem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivít, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus :

Deinde, extensis manibus ante pectus, dicit :

Per ómnia sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Ÿ. Sursum corda.

R̃. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

IV. Dignum et justum est.

Vere dignum, et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, honor ómnium dignitátum, quæ glóriæ tuæ sacris famulántur ordínibus. Deus, qui Móysen fámulum tuum secréti familiáris affátu inter cætera cœléstis documénta cultúræ, de hábitu quoque induménti Sacerdotális instítuens eléctum Aaron mystico amíctu vestíri inter sacra jussisti, ut intelligéntiæ sensum de exémpis priórum cáperet secutúra postérité, ne eruditio doctrínæ tuæ ulli deéset ætáti. Cum et apud véteres reveréntiam ipsa significatiónum spécies obtinéret, et apud nos certióra essent experiménta rerum, quam ænigmata figurárum. Illíus namque Sacerdótii anterióris hábitus nostræ mentis ornátus est ; et Pontificálem glóriam non jam nobis honor comméndat véstium, sed splendor animárum. Quia et illa, quæ tunc carnálibus blandiebántur obtútibus, ea pótius, quæ in ipsis erant intelligénda poscébant. Et idcírco his fámulis tuis, quos ad summi Sacerdótii ministérium elegisti, hanc, quæsumus, Dómine, grátiam largiáris ; ut quidquid illa velámina in fulgóre auri, in nitóre gemmárum, et in multímоди óperis varietáte signábant, hoc in eórum móribus, actibúsque claréscat. Comple in Sacerdótibus tuis ministérii tui summam ; et ornáméntis totíus glorificatiónis instrúctos cœléstis unguénti rore sanctífica.

Si in Romana curia fit Consecratio, Subdiaconus Apostolicus, vel unus ex Cappellanis Pontificis ligat caput uniuscujusque Electi cum una ex longioribus mappulis, de octo superius dictis, et Consecrator, stans, versus ad altare, incipit, ac statim genuflectit, prosequentibus cæteris, Hymnum : Veni, Créátor Spíritus, ut supra. 120.

Finita prima stropha, surgit Pontifex, et sedet in faldistorio ante medium altaris ; capit mitram ; deponit annulum et chirotecas ; resumat annulum, et imponitur ei gremiale a ministris.

Tum pollicem suum dexterum intingit in sanctum Chrisma, et caput prioris Electi coram se genuflexi inungit, formans primo signum crucis per totam coronam, deinde reliquum coronæ liniendo, interim dicens :

Angatur, et consecrétur caput tuum, cœlésti benedictione, in ordine Pontificáli.

Et producens manu dextera tertio signum crucis super caput præfati Electi dicit :

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R̃. Amen Ṽ. Pax tibi. R̃. Et cum spíritu tuo.

Et hoc in persona cujuslibet Electi singulariter facit ac repetit.

Expleta unctione, Pontifex pollicem cum medulla panis paululum abstergit ; et finito Hymno prædicto, deposita mitra surgit ; et in pristina voce prosequitur, manibus similiter extensis ante pectus, dicens :

Hoc, Dómine, copiósè in caput eórum ínfluat ; hoc in oris subjécta decúrrat ; hoc in totíus córporis extrémá descéndat, ut tui Spíritus virtus et interióra eórum répleat, et exterióra circúmtegat. Abúndet in eis constántia fídei, púritas dilectiónis, sincéritas pacis. Sint speciósi múnere tuo pedes eórum ad evangelizándum pacem, ad evangelizándum bona tua. Da eis, Dómine, ministérium reconciliatiónis in verbo, et in factis, in virtúte signórum et prodigiórum. Sit sermo eórum, et prædicatio, non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritus et virtútis. Da eis, Dómine, claves regni cœlórum, ut utántur, non gloriéntur potestáte, quam tribuis in ædificatióem, non in destructiόem. Quodcúmque ligáverint super terram, sit ligátum et in cœlis ; et

quodcúmque sólverint super terram, sit solútum et in cœlis. Quorum retinúerint peccáta, reténta sint, et quorum remísierint, tu remíttas. Qui maledíxerit eis, sit ille maledíctus ; et qui benedíxerit eis, benedictiónibus repleátur. Sint fidéles servi, et prudentes, quos constítuas tu, Dómine, super famíliam tuam, ut dent illis cibum in témpore opportúno, et exhíbeant omnem hóminem perféctum. Sint sollicitúdine ímpigri, sint spírítu fervéntes, óderint superbiam, humilitátem ac veritátem díligant, neque eam unquam déserant aut láudibus aut timóre superáti. Non ponant lucem ténebras, nec ténebras lucem ; non dicant malum bonum, nec bonum malum. Sint sapientibus et insipientibus debitóres ; ut fructum de proféctu ómnium consequántur. Tríbuas eis, Dómine, cáthedram Episcopálem, ad regéndum Ecclésiám tuam, et plebem sibi commíssam. Sis eis auctóritas, sis eis potéstas, sis eis firmitas. Múltiplica super eos bene ✠ dictionem et grátiam tuam : ut ad exorándam semper misericórdiam tuam tuo múnere idónei et tua grátia possint esse devóti.

Deinde jungens manus, submissa voce dicit legendo, ita quod a circumstantibus audiri possit :

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Post hæc Consecrator inchoat, schola prosequente Antiphonam :

Unguéntum in cápíte, quod descéndit in barbam, barbam Aaron, quod descéndit in oram vestiménti ejus : mandávit Dóminus benedictiónem in sæculum.

Psalmus 132

Ecce quam bonum, et quam jucúndum, * habitáre fratres in unum.

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem : * et vitam usque in sæculum.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Deinde repetitur tota Antiphona Unguéntum in cápite, etc.

Incepta Antiphona ante Psalmum, imponitur ad collum cujuslibet Electi alia ex longioribus mappulis, de octo supradictis. Consecrator sedet, accipit mitram, et digniori Electo ante ipsum genuflexo inungit ambas manus simul junctas cum Chrismate in modum crucis, producendo cum pollice suo dextero intincto duas lineas ; videlicet a pollice dexteræ manus usque ad indicem sinistræ, et a pollice sinistræ usque ad indicem dexteræ ; et mox inungat totaliter palmas ejusdem Electi, dicens :

Ungántur manus istæ de óleo sanctificáto, et Chrismate sanctificatiónis, sicut unxit Sámuel David Regem, et Prophétam, ita ungántur, et consecréntur.

Et producens manu dextera ter signum crucis super manus præfati Electi, dicit :

In nómine Dei Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, faciéntes imáginem sanctæ crucis Salvatóris nostri Jesu Christi, qui nos a morte redémit, et ad regna cœlórum perdúxit. Exáudi nos, pie Pater omnipotens, ætérne Deus ; et præsta, ut, quod te rogámus, exorémus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

. Et prosequitur sedens :

Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te ad Pontificátus sublimári vóluit dignitátem,

ipse te Chrísmate, et mysticæ delibutiónis liquóre perfúndat, et spirituális bene ✠ dictionis ubertáte fœcúndet ; quidquid bene ✠ díxeris, benedicátur ; et quidquid sanctificáveris, sanctificétur ; et consecrátæ manus istíus, vel póllicis impositio cunctis proficiat ad salútem. R̃. Amen.

Præmissis itaque expeditis, Consecratus jungit ambas manus, et dexteram super sinistram tenet, et eas imponit mappulæ a collo dependenti ; ac trahit se in partem.

Tum accedunt alii successive Consecrandi unus post alterum, et Pontifex supra quemlibet eorum hoc idem facit, ac repetit.

Omnium manibus unctis, Consecrator abstergit paululum cum medulla panis pollicem ; et, deposita mitra surgit, et conversus ad altare benedicit baculos Pastorales, (si non sint benedicti) dicens :

Orémus.

Sustentátor imbecillitátis humánæ Deus, béne- ✠ dic báculos istos ; et quod in eo extérius designátur, intérius in móribus horum famulórum tuórum, tuæ propitiatiónis cleméntia, operétur. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Deinde illos aspergit aqua benedicta.

Tum sedens, accepta mitra, solus tradit Consecratis coram se genuflexis, unicuique suum proprium baculum jam benedictum ; et Consecrati illum capiunt, ac tenent inter indices, et medios digitos, manibus non disjunctis : Consecratore singulariter singulis successive dicente :

Accipe báculum Pastorális officii, ut sis in corrigendis vítiis pie sæviens, iudícium sine ira tenens, in fovendis virtútibus auditórum ánimos demúl-cens, in tranquillitáte severitátis censúram non dése-rens. R̃. Amen.

Quo facto, deposita mitra, surgit iterum Consecra-

tor, et vertens se ad altare benedicit annulos (si non sint prius benedicti) dicens :

Orémus.

Qreátor, et conservátor humáni géneris, dator grátiae spirituális, largítor ætérnæ salútis, tu, Dómine, emítte bene ✠ dictiónem tuam super hos ánnulos ; ut quicúmque hoc sacrosáncæ fidei signo insignítus incésserit, in virtúte cœléstis defensiónis ad ætérnam vitam sibi proficiat. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Tum aspergit ipsos annulos aqua benedicta : sedet cum mitra, et solus annulum in digitum annularem dexteræ manus singulorum Consecratorum successive immittit, cuilibet dicens :

Accipe ánnulum, fidei scílicet signáculum : quátenus sponsam Dei, sanctam vidélicet Ecclésiám, intemeráta fide ornátus, illibáte custódias.

R̃. Amen.

Mox Consecrator, adjuvantibus Episcopis Assistentibus, accipit librum Evangeliorum de scapulis dignioris Consecrati, et eum tradit clausum eidem Consecrato, tangenti illum sine apertione manum, dicens :

Accipe Evangélium, et vade, prædica pópulo tibi commísso ; potens est enim Deus, ut áugeat tibi grátiam suam, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Demum Consecrator recipit dictum digniorem Consecratum ad osculum pacis : ac similiter faciunt assistentes Episcopi ; singuli dicentes ipsi Consecrato : Pax tibi.

Et ipse respondet singulis : Et cum spírítu tuo.

Tum dignior Consecratus surgit, et retrahit se in partem, donec successive in singulis aliis Consecratis hæc omnia supra præscripta per Consecratorem, et

assistentes Episcopos eodem prorsus modo repetantur et fiant.

Tandem his omnibus expeditis, Consecrati, medii inter assistentes Episcopos, redeunt ad propriam Capellam, ubi eis consedentibus abstergitur caput cum medulla panis, et cum panno mundo : deinde cum pectine mundantur, et complanantur capilli ; postea lavant manus.

Consecrator vero in suo faldistorio manus lavat, et resumit chirothecas, et annulum. Deinde procedit in Missa usque ad Offertorium inclusive ; quod faciunt etiam Consecrati in propria capella.

Dicto Offertorio, Consecrator sedet cum mitra in faldistorio, ante medium altaris. Et consecrati veniunt e propria capella, inter assistentes Episcopos medii, coram Consecratore : Et eorum quilibet (consedentibus interim aliis) successive genuflectit ante illum, eique offert duo intortia accensa, duos panes, et duo barilia vino plena, et Consecratoris prædicta recipientis manum reverenter osculatur.

Peracta oblatione, Consecrator annulum, et chirothecas deponit, et lotis manibus resumit annulum : deposita mitra surgit, et accedit ad altare, ubi prosequitur Missam, Consecrati etiam ad posterius cornu Epistolæ altaris ejusdem accedunt ; et ibi stantes medii inter Episcopos assistentes, ita se disponunt, ut dignior eorum proximior sit ipsi Consecratori ; ultimus autem postremum locum in eodem cornu prope candelabra occupet, et habentes ante se Missalia simul cum Consecratore dicunt et faciunt omnia prout in Missali.

Pro Consecrante, et Consecratis una tantum ponatur Hostia consecranda et vinum consecrandum in Calice, sufficiens pro omnibus.

Secreta sequens dicitur cum Secreta Missæ diei sub uno, **Per Dóminum.**

Per Consecratorem :

Secreta

Súscipe, Dómine, mún-
nera, quæ tibi offéri-
mus pro his fámulis tuis ;
et propítius in eis tua dona
custódias. Per Dóminum
nostrum Jesum Christum
Filiū tuum, qui tecum
vivit, et regnat in unitáte
Spíritus Sancti Deus, per
omnia sæcula sæculórum.
R̃. Amen.

Infra actionem dicit
Consecrator :

Hanc ígitur oblatiónem
servitútis nostræ ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus, étiam
pro his fámulis tuis, quos
ad Episcopátus órđinem
promovére dignátus es,
quæsumus, Dómine, ut
placátus accípias, et pro-
pítius in eis tua dona cu-
stódias : ut quod divíno
múnere consecúti sunt, di-
vínis efféctibus exsequán-
tur ; diésque nostros in tua
pace dispónas : atque ab
ætérna damnatióne nos
éripí, et in electórum tuó-
rum júbeas grege numerá-
ri. Per Christum Dómi-
num nostrum. R̃. Amen.

Unusquisque vero e Con-
secratis pro se ipso dicit :

Secreta

Súscipe, Dómine, mún-
nera, quæ tibi offéri-
mus pro me fámulo tuo ;
et propítius in me tua dona
custódias. Per Dóminum
nostrum Jesum Christum
Filiū tuum, qui tecum
vivit, et regnat in unitáte
Spíritus Sancti Deus, per
omnia sæcula sæculórum.
R̃. Amen.

Quilibet autem Conse-
cratus dicit :

Hanc ígitur oblatiónem
servitútis nostræ ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus, étiam
pro me fámulo tuo, quem
ad Episcopátus órđinem
promovére dignátus es ,
quæsumus, Dómine, ut
placátus accípias, et propí-
tius in me tua dona custó-
dias ; ut, quod divíno mú-
nere consecútus sum, diví-
nis efféctibus éxsequar ;
diésque nostros in tua pa-
ce dispónas ; atque ab
ætérna damnatióne nos
éripí, et in electórum tuó-
rum júbeas grege numerá-
ri. Per Christum Dómi-
num nostrum. R̃. Amen.

Dicta Oratione, Dómine Jesu Christe, qui dixísti, etc. per Consecratorem et Consecratos, Consecrator osculatur altare, quod Consecrati ad ejus dexteram accedentes, unus post alium, similiter osculantur ; et Consecrator dat illis successive pacem, singulis dicens : Pax tecum.

Cui quilibet e Consecratis respondet : Et cum spí-
ritu tuo.

Et illam ordinatim defert Assistantibus sibi Episcopis, seniori primum, tum alteri, unicuique dicens : Pax tibi.

Et illi respondent ei :

Et cum spíritu tuo.

Communione tempore, Consecrator reponit supra corporale dimidiam partem Hostiæ consecratæ, et alteram reverenter sumit ; et postquam corpus sumpserit, non totum sanguinem haurit, sed solum partem ejus cum particula Hostiæ in Calicem missa ; et priusquam se purificet, dividens illam dimidiam Hostiæ partem, ut supra reservatam, in frustula, quod opus habuerit, communicat Consecratos ante se in eodem cornu capite inclinato stantes, et non genuflectentes, prius de Corpore, tum de Sanguine. Deinde purificat se, postea Consecratos. Tum abluit digitos super Calicem, et sumit etiam abluionem ; et, assumpta mitra, lavat manus.

Interim Consecrati cum assistantibus Episcopis accedunt ad posteriorem partem alterius cornu altaris, videlicet Evangelii, locantes se, ut dictum est supra ; et ibi prosequuntur Missam, sicut Consecrator in cornu Epistolæ.

Postcommunio, quæ dici debet cum Postcommunionem diei, sub uno Per Dóminum, etc.

Plenum, quæsumus, Dómine, in nobis remédium tuæ miseratiónis operáre ; ac tales nos esse pérfice propítius, et sic fove, ut tibi in ómnibus pla-

cére valeámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Deinde dictis per Consecratorem, et Consecratos, *Ite, Missa est, vel Benedicámus Dómino, prout tempus requirit, ac Pláceat tibi, etc.* Consecrator accepta mitra, si non sit Archiepiscopus, et in sua provincia, stans in medio versus ad altare, populo solemniter benedicturus, dicit : *Sit nomen Dómini benedíctum, etc.*

Data benedictione, reponitur faldistorium ante medium altaris, et Consecrator cum mitra in eo sedet. Consecrati vero parvum biretum in capite tenentes coram eo genuflectunt.

Tunc Consecrator, deposita mitra, surgit ; et conversus ad altare benedicit mitras, si non sint benedictæ, dicens :

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, cujus præclára bónitas est, et virtus imménsa, a qua omne datum óptimum, et omne donum perféctum, totiúsque decóris ornáméntum, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignáre has mitras horum famulórum tuórum Antístitum capítibus imponéndas. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Et mox eas aspergit aqua benedicta.

Deinde sedens cum mitra, adjuvantibus ipsum assistantibus Episcopis, singulorum Consecratorum capiti propriam imponit, cuilibet dicens :

Impónimus, Dómine, cápiti hujus Antístitis, et agonístæ tui gáleam munitiónis et salútis, quátenus decoráta fácie, et armáto cápite, córnibus utriúsque Testaménti, terríbilis appáreat adversáriis veritátis ; et, te ei largiénte grátiam, impugnátor eórum robústus exsístat, qui Móysi fámuli tui fáciem ex tui

sermónis consórtio decorátam, lucidíssimis tuæ claritátis ac veritátis córnibus insignísti : et cápiti Aaron Pontíficis tui tiáram impóni jussísti. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Deinde si chirothecæ non sint benedictæ, surgit Consecrator, mitra deposita, et eas benedicit, dicens :
Orémus.

Omnípotens Créator, qui hómini ad imáginem tuam cóndito manus discretiónis insignítas, tamquam órganum intelligéntiæ ad recte operándum dedísti quas serváriundas præcepísti, ut in eis ánima digne portarétur, et tua in eis digne consecrarentur mystéria, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare dignare mánuum hæc teguménta ; ut quicúmque ministrórum tuórum sacrórum Pontíficum his veláre manus suas cum humilitáte volúerit, tam cordis, quam óperis, ei mundítiam, tua misericórdia subministret. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Et aspergit eas aqua benedicta.

Tunc extrahitur unicuique Consecrato annulus Pontificalis. Consecrator autem sedet, et accepta mitra, adjuvantibus assistantibus Episcopis, imponit illas jam benedictas manibus cujuslibet Consecrati, dicens singulis :

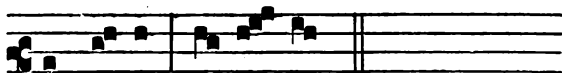
Qircúmdata, Dómine, manus hujus minístri tui mundítia novi hóminis, qui de cælo descéndit, ut quemádmódum Jacob diléctus tuus, pelliculis hædórum opértis mánibus, patérnam benedictiónem, obláto patri cibo, potúque gratíssimo, impetrávit, sic et iste, obláta per manus suas hóstia salutári, grátia tuæ benedictiónem impetráre mereáur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui in similitúdinem carnis peccáti tibi pro nobis óbtulit semetípsum. R̃. Amen.

Et statim imponit eis annulum Pontificalem. Tum surgit Consecrator, et per ministros locantur in

medio altaris supra suppedaneum alia faldistoria. Consecrator accipit Consecratum per manum dexteram : et primus ex assistantibus Episcopis per sinistram, et inthronizant eum, si id fiat in Ecclesia propria dicti dignioris Consecrati, in sede Episcopali consueta ; sin autem inthronizant eum, ponenda ipsum ad sedendum in faldistorio, de quo surrexit Consecrator ; cæteri autem Consecrati eodem modo per Consecratorem, et primum Assistantem ponuntur ad sedendum super alia faldistoria ; et solus Consecrator tradit unicuique eorum baculum Pastoralem in sinistra.

Deinde versus ad altare Consecrator, deposita mitra, stans incipit, cæteris usque ad finem prosequentibus :

Hymnus.

Te De- um lau-dá- mus.

Te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cœli et univérstæ potestátes,

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclamánt :

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus, * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia.

Patrem * imménsæ majestátis,

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium,

Sanctum quoque * paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ * Christe.

Tu Patris * sempiternus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad dexteram Dei sedes * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus. Hic genuflectitur.

Te ergo, quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretiósó sáanguine redemísti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bédedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per sîngulos dies * benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos ; * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi : * non confúndar in ætérnum.

Incepto Hymno, Consecrati ducuntur ab assistentibus Episcopis cum mitris per Ecclesiam, et omnibus benedicunt : Consecratore interim apud altare sine mitra stante in eodem loco. Cum vero Consecrati ad sedem, et faldistoria respective reversi fuerint, iterum sedent quousque finiatur Hymnus prædictus ; Assistentes deponunt mitras, et stant apud Consecratorem.

Finito Hymno, Consecrator stans sine mitra apud altare ad dexteram Consecratorum, in cornu scilicet Evangelii, versa facie ad populum dicit : vel

si Officium cantatur, incipit, schola prosequente, Antiphonam :

Firmétur manus tua, et exaltétur dextera tua, justítia, et judícium præparátio sedis tuæ.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Et repetitur tota Antiphona, qua finita, Consecrator dicit :

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, ómnium fidélium pastor, et rector, hos fámulos tuos, quos Ecclésiæ tuæ præesse voluísti, propítius réspice : da eis, quæsumus, verbo et exémplo, quibus præsent, profícere ; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniant sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

His dictis, Consecrator, detecto capite, manet ad cornu Evangelii altaris, apud quem Assistentes similiter stant sine mitris.

Consecrati vero surgunt, et removentibus ministris de medio altaris faldistoria, dignior eorum accedens cum mitra, et baculo Pastoralis ante medium altaris, versus ad illud, signans se cum pollice dexteræ manus ante pectus, dicit :

Ÿ. Sit nomen Dómini benedíctum.

R. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

Deinde faciens signum crucis a fronte ad pectus, dicit :

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Tum elevans, ac jungens manus, et caput inclinans, dicit : Benedícat vos omnípotens Deus.

Et cum dixerit Deus, vertit se ad populum et tertio super eum signans benedicit, subdens :

Pa ✠ ter, et Fí ✠ lius, et Spíritus ✠ Sanctus.
R̃. Amen.

Cæteri autem Consecrati successive post eum similiter faciunt ; et postquam omnes eodem modo, et forma populo benedixerint, Consecrator accipit mitram, stans in cornu Evangelii versa facie ad cornu Epistolæ, apud quem etiam stant Assistentes cum mitris : Consecrati vero post datam benedictionem accedunt ad cornu Epistolæ altaris, et ibidem quilibet eorum separatim ab aliis cum mitra, et baculo genuflexus, versus ad Consecratorem, dicit cantando : Ad multos annos.

Deinde accedens ante medium altaris, ibi iterum, ut prius genuflexus, dicit altius cantando : Ad multos annos.

Postea accedat ad pedes Consecratoris, ubi tertio genuflexus, ut supra, iterum altius cantando dicit : Ad multos annos.

Et continuo Consecrator recipit eum surgentem ad osculum pacis : et similiter faciunt assistentes Episcopi.

His ab unoquoque eorum ordinatim peractis, Episcopi assistentes eosdem Consecratos cum mitra, et baculo Pastoralis incedentes, et Evangelium sancti Joannis, In principio erat Verbum, etc. dicentes post reverentiam cruci super altari factam, inter se medios ducentes, ad propriam capellam revertuntur. Consecrator vero, pacis osculo, ut præmittitur, Consecratis dato, dicit submissa voce : Dóminus vobíscum.

Inítiū sancti Evangelii secúndum Joánnem.

In principio erat Verbum, etc.

Signat altare, et se ; et facta similiter cruci reverentia, apud sedem vel faldistorium deponit sacras vestes.

Interim tam Consecrator quam Consecrati, dum ipsi quoque sacris se exuunt indumentis, recitant submissa voce Antiphonam *Trium puerórum*, etc. et Canticum, *Benedícite*, etc.

Tandem Consecrati ad Consecratorem accedentes eidem, et Assistantibus suis, pro more, gratias agunt; et vadunt in pace omnes.

Quando Electus in Patriarcham, vel Archiepiscopum consecratur, forma præmissa in omnibus observatur; sed per hujusmodi consecrationem non assumit sibi nomen Patriarchæ, vel Archiepiscopi, quod per traditionem Pallii dumtaxat sibi attribuitur, usque ad quam dicitur Electus, etiam post consecrationem prædictam. Electus vero in Episcopum, cum primum consecratus est, Episcopus vocatur, non Electus.

In anniversario consecrationis Episcopi dicitur Missa ut in Missali Romano.

De Benedictione Abbatis.

In primis Benedicendus provideat de mandato Apostolico, benedictionem sibi impendendam Pontifici committente.

Deinde statuta die benedictionis, quæ debet esse Dominica, vel festiva, tam ipse Pontifex, quam Electus, convenit quod die præcedenti jejurent.

In Ecclesia, ubi benedictio fiet, ornantur duæ capellæ, major pro Pontifice, minor pro Electo. In majori quidem super altari parato, ut est moris, erit crux in medio, et ad minus quatuor candelabra. In terra ad gradus altaris erunt tapetia strata.

Paratur etiam in loco congruo credentia pro Pontifice, super quam erit mappa munda, duo candelabra, vasa ad abluendum manus cum suis mantilibus ; vas cum aqua benedicta, et aspersorio ; thuribulum cum navicella, cochleari, et incenso ; ampullæ pro vino, et aqua pro sacrificio ; Calix, hostiaria cum hostiis.

Item paramenta omnia Pontificalia coloris tempori et officio Missæ convenientis, videlicet : sandalia, amictus, alba, cingulum, crux pectoralis, stola, tunica, dalmatica, chirothecæ, planeta, mitra auri-phrygiata, annulus Pontificalis, baculus Pastoralis, et manipulus.

Item paratur faldistorium ornatum pro Pontifice, et tria scabella, pro Electo, et duobus Abbatibus assistantibus, Missale, et Pontificale. Pontifex habeat tres Capellanos ad minus, cum superpelliceis, et duos scutiferos ad credentiam. In capella vero minore pro Electo, quæ a majori debet esse distincta, paratur altare cum cruce, et duobus candelabris, et super illud Missale, et Pontificale, ac paramenta omnia

Pontificalia albi coloris, ut supra pro Pontifice numerata sunt. Et hoc, si Abbas benedicendus sit de mitra. Si vero non sit de mitra, parantur tantum paramenta Sacerdotalia, et ultra illa, pluviale album; prope altare sit credentia minor cum mappa munda, et vasis ad abluendum manus. Ponuntur etiam quinque mappulæ æqualis mensuræ, factæ ex una canna cum dimidia panni linei subtilis, et candelæ octo, unius libræ quælibet, quarum quatuor super altare Pontificis, duæ super ejus credentiam, et duæ super altare Electi ponuntur. Annulus cum gemma benedicendus, et Electo tradendus; vestes monasticæ, seu regulares, et pro Offertorio intortitia duo, quatuor librarum quodlibet, duo panes magni, et duo barilia vini; panes, et barilia ormentur, duo videlicet videantur argentea, et duo aurea, hinc et inde insignia Pontificis, et Monasterii, seu Electi habentia, cum capello, vel cruce, vel mitra pro cujusque gradu, et dignitate.

Adsint duo Abbates assistentes, qui sint induti superpelliceo, stola, pluviali, et mitra simplici alba.

Hora igitur competenti Pontifex, Electus, Assistentes, et alii, qui benedictioni interesse debent, ad Ecclesiam conveniunt, et Pontifex, facta oratione ante altare, ascendit ad sedem, si sit in Ecclesia sua, vel accedit ad faldistorium in capella sua, juxta cornu altaris Epistolæ præparatum, et ibi de more paratur. Interim etiam Abbates assistentes sua paramenta prædicta capiunt. Quibus sic paratis, Pontifex sedet cum mitra super faldistorium, ante medium altaris sibi paratum; Electus vero in habitu suo quotidiano medius inter Abbates assistentes paratos et mitratos, Pontifici cum debitis reverentiis præsentatur, atque eidem mandatum Apostolicum traditur. Quo publice lecto, per Pontificis notarium, Electus genuflectit ante Pontificem, qui surgit, deposita mitra, et super eum dicit Orationes sequentes, nisi jam sit professus,

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̃. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, indulgéntiæ Pater, qui severitátem tuæ districtiónis témpersans, indulsísti ne fílius portet iniquitátem patris ; et qui mira dispensatióne étiam malis bene utens, tuæ dignatiónis grátiam per eos fréquenter operáris, quæsumus cleméntiam tuam, ut huic fámulo tuo non obsístat, quod hábitum religiónis, per nos, tanta ac tali re indígnos, áccipit ; sed ministérium, quod extérius per nos exhibétur, tu intérius per donum Spíritus Sancti exsequáris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

Orémus.

Deus, qui per coætérnum Fílium tuum cuncta creásti, quique mundum peccátis inveterátum per mystérium sanctæ incarnatiónis ejus renováre dignátus es : te suppliciter exorámus, ut ejúsdem Dómini nostri grátia, super hunc fámulum tuum abrenuntiatiónem sæculi profiténtem cleménter respícere dignéris ; per quam in spírítu suæ mentis renovátus, véterem hóminem cum áctibus suis éxuat ; et novum, qui secúndum Deum creátus est, indúere mereátur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui es via, sine qua nemo venit ad Patrém, quæsumus cleméntiam tuam, ut hunc fámulum tuum a carnálibus desidériis abstráctum, per iter disciplinæ reguláris dedúcas, et qui peccatóres vocáre dignátus es, dicens : Veníte ad me

omnes, qui laborátis, et oneráti estis, et ego vos reficiam : præsta ut hæc vox invitatiónis tuæ ita in eo convaléscat, quátenus peccatórum ónera depónens, et quam dulcis es gustans, tua refectione sustentári mereátur. Et sicut attestári de óvibus tuis dignátus es, agnósce eum inter oves tuas : ut ipse te agnóscat, et aliénium non sequátur, sed te ; neque áudiat vocem aliórum, sed tuam, qua dicis : Qui mihi minístrat, me sequátur. Qui vivis et regnas, Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Orémus.

Sancte Spíritus, qui te Deum, ac Dóminum mortalibus reveláre dignátus es, imménsam tuæ pietátis grátiam postulámus ; ut, sicut ubi vis, spiras, sic et huic fámulo tuo afféctum devotiónis indúlgeas. Et quóniam tua sapiéntia est cónditus, tua quoque providéntia gubernétur. Quem juxta tibi consuétam grátiam únctio tua de ómnibus dóceat : et per intercessiόνem sancti N. quem præcípuum hujus sanctæ institutiónis legislatórem dedísti, nec non et aliórum Sanctórum, ad quorum nómina professiόνem facit, eum a vanitáte sæculi veráciter convérte. Et sicut es ómnium peccatórum remissio, ita depriméntes impietátis colligatiónes in eo dissólve ; et ad observántiam hujus sancti propósi fac eum ita certátim fervére, ut in tribulatió nibus et angúst iis, tua indeficiénti consolatione váleat respiráre ; ut juste, et pie, per veram humilitátem, atque obediéntiam in fratérna charitáte fundátus, quod, te donánte, hódie promíttit, felíci perseverántia cómpleat. Quod ipse præstáre dignéris, qui cum Deo Patre, sanctoque unigénito Fílio ejus Dómino nostro Jesu Christo, vivis et gloriáris, Deus, per infiníta sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Deinde benedicuntur vestes, quæ novæ afferuntur, et tenentur per unum ex ministris Electi coram Pontífice, qui stans sine mitra, dicit :

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus es, obsecrámus imménsam tuæ largitátis abundántiam, ut hoc genus vestiménti, quod sancti Patres ad innocentíæ, vel humilitátis indícium abrenuntiántes sæculo ferre sanxérunt, tui ita bene ꝥdicere dignéris, ut hic fámulus tuus, qui hoc indútus fúerit vestiménto, te quoque indúere mereátur. Qui vivis et regnas, Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Et aspergit vestes cum aqua benedicta. Post hæc Pontifex sedet cum mitra, et exuit Electum veste sæculari, dicens :

Exuat te Dóminus véterem hóminem, cum áctibus suis.

Et mox induit illum habitum monasticum dicens :
Induat te Dóminus novum hóminem, qui secúndum Deum creátus est, in justítia, et sanctitáte veritátis.

Tunc, deposita mitra, surgit Pontifex, et dicit :

Orémus.

Deus miséricors, Deus clemens, cui cuncta bona placent, sine quo nihil boni inchoátur, nihilque boni perfícitur ; adsint nostris humíllimis précibus tuæ pietátis aures : et hunc fámulum tuum, cui in tuo sancto nómine hábitum sacræ religiónis impónimus, a mundi impediménto, vel sæculári desidério defénde ; et concéde ei, ut in hoc sancto propósito devótus persístere, et remissióne peccatórum percépta, ad electórum tuórum váleat perveníre consórtium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Quibus dictis, sedet Pontifex, et imponitur illi mi-

tra, et electus, professionem emissurus, junctis ante pectus manibus, coram eo genuflexus, dicit :

Suscipe me, Dómine, secúndum elóquium tuum, et vivam; et non confúndas me ab expectatióne mea.

Circumstantibus, vel Monachis, si sit in suo monasterio, respondentibus :

Suscépmus, Deus, misericórdiam tuam, in médio templi tui.

Ÿ. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

R. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Et hoc ter, tam per Electum quam per circumstantes, repetitur. Deinde Electus ante altare et Pontificem se prosternit in terram, et dicuntur sequentes Psalmi per Pontificem sedentem cum mitra, circumstantibus respondentibus.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion : * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur : * cum suscípíet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépmus, Deus, misericórdiam tuam : * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est délixtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filiæ Judæ : * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímmini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, * et distribúite domos ejus : ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 50. Miserére mei, Deus : * secúndum magnam misericórdiam tuam, etc. Et totus dicitur cum Glória Patri, ut infra habetur. 219.

Psalmus 132.

Ecce quam bonum, et quam jucúndum : * habitáre fratres in unum.

Sicut unguéntum in cápite : * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem : * et vitam usque in sæculum.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Quibus finitis, Pontifex, deposita mitra, surgit et dicit : Pater noster.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. Salvum fac servum tuum, Dómine.

R. Deus meus, sperántem in te.

Ÿ. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.

R. Et de Sion tuére eum.

Ÿ. Nihil proficiat inimícus in eo.

R. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

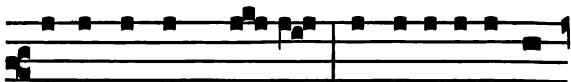
R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

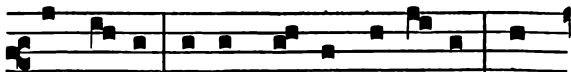
Deus, qui non vis mortem peccatóris, sed per pœniténtiam, et emendatiónem, vitam semper inquíris ; te suppliciter deprecámur, ut huic fámulo tuo sæculáribus áctibus renuntiánti, large tuæ pietátis grátiam infúndere dignéris : quátenus castris tuis insértus, ita tibi militándo, statum vitæ præsentis percúrrere váleat, ut bravíum æternæ remuneratiónis, te donánte, percípiat. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

His dictis, sedet Pontifex, et mitram accipit ; ac coram eo genuflexus Electus emittens professionem, ex præscripto cujusque congregationis, in charta scriptam, quam in manibus tenet, et legit.

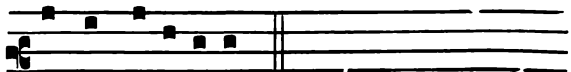
Qua lecta, ponit chartam ipsam super altare ; et iterum, ut prius, genuflectit coram Pontifice incipiente et schola prosequente, Antiphonam :

Con-firma hoc, De- us, quod o-pe-rá-tus es

in no- bis, a tem-plo sancto tu- o quod

est in Je-rú-sa-lem.

Qua dicta, Pontifex adhuc cum mitra sedens, accipit eum in congregationem, et societatem aliorum Monachorum sui ordinis, dicens :

Omnes, quamvis per grátiam Baptísmi fratres simus in Christo, et unum Patrem habeámus in

cœlo, si ejus præceptis, prout pōssumus, obséquimur, procul dúbio tunc máxime unimur, quando oratiōnibus, et beneficiis ínvicem nos copulámus : quemádmōdum in primitíva Ecclésia sancti Patres, quibus cor unum, et ánima una erat, fecísse legúntur, quorum plures Christi amóre mente accénsi, possessiones, et facultátes rerum vendétes, congregátis in unum prétiis, ad Apóstolos ferébant gaudétes. Quæ Apóstoli accipiéntes, tribuébant ómnibus, prout opus erat. Sicque iste nihilóminus, Deo inspiránte, eórum exémplo commónitus, Religiosórum órdis sancti N. optat conjúngi consórtiis. Idcírco damus ei commúnem societátem vivédi cum illis, quantum a Dómino pōssumus promeréri, et nostrum est largíri : quátenus cum eléctis a remunerátore ómnium bonórum váleat præmia repro-míssa percípere, præstánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivit, et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Qua dicta, Pontifex, et omnes Monachi præsentés, recipiunt eum ad osculum pacis.

Deinde Electus vadit ad capellam suam, in qua paratur amictu, alba, cingulo, et stola in modum Presbyteri, ac pluviali ; et associatus medius inter duos Abbates indutos superpelliceo, stola, pluviali, et mitra simplici, si benedicendus sit de mitra, alias inter Priorem, et seniore, aut duos seniores Religiosos sui, si adsunt, aut alterius monasterii, indutos superpelliceo, et pluviali, ducitur ad Pontificem in faldistorio ante altare sedentem, cui, deposito bireto, se humiliter inclinans facit reverentiam : Assistentes etiam, detectis capitibus, illa inclinantes, Pontificem venerantur. Tum sedent omnes eo ordine, prout in consecratione Episcopi supra dictum est. Et, postquam parum quieverint, surgunt omnes, capitibus detectis, et senior Assistentium, stans detecto capite versus ad Pontificem dicit : Adest, etc. ut infra.

De Benedictione Abbatis

AUCTORITATE APOSTOLICA.

Adest, reverendissime Pater, Eléctus monastérii N. ordinis sancti N. diocésis N. quem ad vestram reverendissimam Paternitatem, ex parte convéntus ejúsdem monastérii, dúximus præsentándum, humíliter postulánte a vobis, ut ipsum in Abbátem dicti monastérii, Auctoritáte Apostólica vobis commissa, dignémini ordináre.

Pontifex interrogat eos, dicens : Habétis mandátum Apostólicum ? Respondet ille : Habémus. Pontifex dicit : Legátur.

Tunc notarius Pontificis accipiens mandatum a præsentante, illud legit a principio usque ad finem. Interim omnes sedent, tectis capitibus. Quo totaliter perlecto, Pontifex dicit : Deo grátias.

Vel si benedictio fit vigore litterarum Apostolicarum, per quas etiam juramenti receptio committitur, litteris lectis, antequam Pontifex aliquid dicat, Eléctus de scabello suo veniens, coram Pontifice genuflectit, et legit juramentum de verbo ad verbum, juxta formam juramenti prout infra.

Ego N. Eléctus monastérii N. ordinis sancti N. diocésis N. ab hac hora in ántea fidélis, et obédiens ero beáto Petro Apóstolo, sanctæque Románæ Ecclesiæ, et Dómino nostro Dómino N. Papæ N. suisque successoribus canónice intrántibus. Non ero in consílio, aut consénsu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum : seu capiántur mala captiône ; aut in eos violénter manes quomodolibet ingerántur ; vel injúriæ áliquæ inferántur quovis quæsíto colóre. Consílium vero, quod mihi creditúri sunt, per se, aut Núntios suos, seu líttas, ad eórum damnum, me

sciēte, némini pandam. Papátum Románum, et Regália sancti Petri adjútor eis ero ad retinéndum, et defendéndum, salvo meo órdine, contra omnem hóminem. Legátum Apóstolicæ Sedis in eúndo, et redeúndo honorífice tractábo, et in suis necessitatibus adjuvábó. Jura, honóres, privilégia, et auctoritátem sanctæ Románæ Ecclesiæ, Dómini nostri Papæ, et successorum prædictórum, conserváre, deféndere, augére, et promovére curábó. Neque ero in consílio, vel facto, seu tractátu, in quibus contra ipsum Dóminum nostrum, vel eámdem Románam Ecclesiam áliqua sinistra, vel præjudiciália personarum, juris, honóris, status, et potestátis eórum machinéntur. Et, si tália a quibuscúmque tractári, vel procurári nóvero, impédiám hoc pro posse : et quanto cítiús pótero, significábó eídem Dómino nostro, vel áleri, per quem possit ad ipsíus notítiam perveníre. Régulas sanctórum Patrum, decreta, ordinationes, seu dispositiones, reservationes, provisiones, et mandata Apostólica, totis víribus observábó, et fáciam ab áliis observári. Hæreticos, schismaticos, et rebélles eídem Dómino nostro, vel successoribus prædictis pro posse pérsequar, et impugnábó. Vocátus ad synodum, véniam, nisi præpeditus fúero canónica præpeditióne. Possessiones vero ad monastérium meum pertinentes non vendam, nec donábó, neque impignorábó, nec de novo infeudábó, vel áliquo modo alienábó, étiam cum consénsu convéntus monastérii mei, inconsúlto Románo Pontífice. Et si ad áliquam alienatióem devénero, pœnas in quadam super hoc édita constitutióne conténtas, eo ipso incúrrere volo.

Quo per eum lecto, Pontifex supra gremium suum librum Evangeliorum apertum tenens, inferiori parte libri Electo versa, ab eo præstationem hujusmodi juramenti recipit, Electo dicente : Sic me Deus ádjuvet, et hæc sancta Dei Evangélia.

Et textum Evangeliorum ambabus manibus tangente, tum, non prius, dicit Pontifex : **Deo grátias.**

Deinde Electo et Assistantibus sedentibus, Pontifex intelligibili voce legit sequens examen :

Antíqua sanctórum Patrum institútio docet, et præcipit, ut is, qui ad régimen animárum elígitur, examinári, et interrogári débeat de diversis causis, et móribus, quæ huic regímini cóngruunt, ac necessária sunt. Eádém ígitur auctoritáte, te, frater charíssime, interrogámus.

Interrogatio.

Vis tuum sanctum propósitum, et sancti N. régulam observáre, tibíque subjeptos, ut idípsum fáciant, diligénter instrúere ?

Electus assurgens, detecto capite, ad istam, et ad omnes alias interrogationes sequentes respondet : **Volo.**

Interrogatio.

Vis mores tuos ab omni malo temperáre, et quantum, adjuvánte Dómino, póteris, ad omne bonum commutáre ? Electus respondet. **Volo.**

Interrogatio.

Vis castitátem, sobrietátem, humilitátem, et patiéntiam, cum Dei adjutório, in te ipso custodíre, subditósque tuos tália docére ? Electus respondet. **Volo.**

Interrogatio.

Vis res monastérii tibi commíssi fidéliter custodíre, et in usus Ecclésiæ, fratrum, páuperum, et peregrinórum distribúere ? Electus respondet. **Volo.**

Interrogatio.

Vis sanctæ matri Ecclésiæ Románæ, ac Sanctíssimo Dómino nostro N. Summo Pontífici, ejúsque successóribus fidem, subjecciónem, obediéntiam, et reveréntiam devóte, et fidéliter per ómnia perpétuo exhibére ? Electus respondet. **Volo.**

Si vero Benedicendus exemptus non est, neque auctoritate Apostolica, sed ab ordinario suo Pontifice benedicitur, post prædictas omnes interrogationes subjungitur etiam sequens, quæ alias omittitur, quando Benedicendus est ab ordinaria jurisdictione exemptus.

Interrogatio.

Vis sanctæ Ecclesiæ N., nominando Ecclesiam Patriarchalem, Metropolitanam, seu Cathedralem, cujus Prælati jurisdictioni electus Abbas, seu ejus monasterium subjecti exsistunt, mihique ejusdem Patriarchæ vel Archiepiscopo, vel Episcopo, et meis successoribus fidem, subjectionem, obediëntiam, et reverëntiam, devôte, et fidéliter perpétuo exhibére ? Electus respondet. Volo.

Si autem benedicendus Abbas, non exemptus auctoritate Apostolica, ab alio, quam Ordinario suo, Pontifice benedicitur, Pontifex benedictionem ei impensurus, loco interrogationis proxime positæ, et illa omissa, sequentem subjungit, dicens : Vis sanctæ Ecclesiæ N. nominando Ecclesiam Patriarchalem, Metropolitanam, seu Cathedralem, cujus Pontificis jurisdictioni electus Abbas, seu ejus monasterium subjecti exsistunt, illiusque Patriarchæ aut Archiepiscopo, vel Episcopo, ac suis successoribus fidem, subjectionem, obediëntiam, et reverëntiam, devôte, et fidéliter perpétuo exhibére ? Electus respondet. Volo.

Subjungit Pontifex :

Hæc ómnia, et cétera bona tríbuat tibi Dóminus, et custódiat te, atque corróboret in omni bonitáte. Electus respondet Amen.

Tunc Electus ante Pontificem genuflexus osculatur ejus manum. Deinde deposita mitra, surgit Pontifex, et stans versus ad altare, facit Confessionem, Electo a sinistris sibi respondente. Qua finita, Pontifex ascendens ad altare, osculatur illud, et Evangelium in

Missa dicendum ; atque incensat altare more solito ; deinde accedit ad sedem suam ; et procedit in Missa usque ad Allelúia, sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ exclusive. Si vero Missa legitur, osculato altari, et Evangelio, omissa incensatione, omnia prædicta leguntur in altari.

Electus vero vadit cum Assistantibus ad capellam suam ; ubi deposito pluviali, accipit sandalia, dicens Psalmos consuetos ante Missam. Tum accipit crucem pectoralem ; et aptatur ei stola ut ab humeris dependeat ; deinde sumit tunicellam, dalmaticam, planetam, et manipulum, et hoc, si ex privilegio mitra uti possit ; qua si uti sibi licet, et prius sit professus, ac Missa legatur, potest accipere sandalia, et dicere Psalmum *Quam dilécta*, etc. ac paramentalia omnia Sacerdotalia capere, dempta planeta, cujus loco accipit pluviale ; ante inchoationem officii, eo tempore, quo Pontifex eum benedicturus Pontificalia paramenta recipit. Si vero non sit de mitra, deposito pluviali, et retenta stola in modum Presbyteri, accipit planetam tantum. Qua indutus, stans in altari suo medius inter Assistentes, prosequitur Missam usque ad Allelúia, si dicitur ; sive ultimum Versum Tractus vel Sequentiæ exclusive. Et cum dicit, *Dóminus vobiscum*, non se debet ad populum vertere.

Missa dicitur de die cum Collecta pro Electo sub uno Per *Dóminum*, cum Collecta diei :

Oratio.

Pontifex dicit :

Quoncedé, quæsumus,
Dómine, huic fámulo
tuo, ut prædicádo, et
exercéndo quæ recta sunt,
per exémpulum bonórum
óperum ánimos suórum

Electus vero dicit :

Quoncedé, quæsumus,
Dómine, mihi fámulo
tuo, ut prædicádo, et
exercéndo quæ recta sunt,
per exémpulum bonórum
óperum ánimos meórum

instruat subjectórum ; et	instruam subjectórum ; et
ætérnæ remuneratiónis	ætérnæ remuneratiónis
mercédem a te piíssimo	mercédem a te piíssimo
Pastóre percípiat. Per	Pastóre percípiam. Per
Dóminum nostrum Jesum	Dóminum nostrum Jesum
Christum Fílium tuum,	Christum Fílium tuum,
qui tecum vivit, et regnat	qui tecum vivit, et regnat
in unitáte Spíritus Sancti	in unitáte Spíritus Sancti
Deus, per ómnia sæcula	Deus, per ómnia sæcula
sæculórum. R̃. Amen.	sæculórum. R̃. Amen.

Dicto Graduali, si Allelúia est dicendum, alioquin dicto etiam Tractu, vel Sequentia usque ad ultimum Versum exclusive, Pontifex sedet cum mitra in faldistorio suo ante altare, et ante eum reducit Electus per assistentes ; et facta Pontifici reverentia, ut prius, surgit Pontifex, et genuflexus cum mitra procumbit in faldistorio suo.

Assistentes genuflectunt ante scabella. Electus vero ad sinistram Pontificis prosternit se. Tunc cantores incipiunt, choro respondente, vel, si non sint cantores et chorus, dicit Pontifex, cæteris sibi respondentibus, Antiphonam :

Ton. 4 Fin. 1.

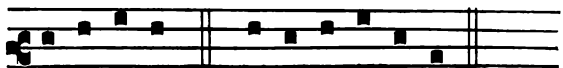
Ne re-mi-ni-scá-ris, * Dó-mi-ne, de-lí-cta

nostra, vel pa-rén-tum nostró-rum, neque

vin-dí-ctam su-mas de peccá-tis nostris,

Dó-mi-ne De-us no-ster. Ps. 6. Dómine,

ut infra.

E u o u a e.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo ?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * saluum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam : * Dóminus oratióem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur, et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 31.

Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitatès : * et
quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum : *
nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácuí, inveteravérunt ossa mea : * dum
clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus
tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur
spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam
meam non abscondi.

Dixi, Confitébor advérsus me injustítiam meam
Dómino : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus : * in témpore
opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum ; * ad
eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatione, quæ circúm-
dedit me : * exsultátio mea, érue me a circumdánti-
bus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac,
qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus, et mulus ; * quibus non
est intelléctus.

In camo, et freno maxillas eórum constrínge : *
qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris : * sperántem autem in
Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exsultáte justí : * et glo-
riámini omnes recti corde.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 37.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me : * neque in
ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confir-
másti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non
est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput
meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatríces meæ : * a
fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum et curvátus sum usque in finem : *
tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusió nibus : * et
non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam
a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et
gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus
mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est
mecum.

Amíci mei, et próximi mei : * advérsus me appro-
pinquavérunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt : * et vim
faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitá-
tes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et
sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non
habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me,
Dómine Deus meus.

Quia dixi, Nequándo supergáudeant mihi inimíci
mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me
magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor
meus in conspéctu meo seinper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum : * Dómine Deus salútis meæ.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 50.

Diserére mei, Deus : * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum : * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor * lavábis me et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnoval in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et Spíritum Sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spírítu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te conver-téntur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salutis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spírítus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 101.

Dómine, exáudi oratióem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulator, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te : * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruerunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei : * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi : * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei : * et qui laudabant me, adversum me jurabant.

Quia cinerem tamquam panem manducabam : * et potum meum cum fletu miscbam.

A facie iræ et indignationis tuæ : * quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinaverunt : * et ego sicut fœnum arui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pèrmanes : * et memoriále tuum in generatióem, et generatióem.

Tu exsurgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuerunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine : * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióem humílium : * et non sprexit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspéxit.

Ut audíret gémitus compeditórum ; * ut sólveret filios interemptórum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum : * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum ; * in generatióem et generatióem anni tui.

Inítio tu, Dómine, térram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes : * et omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos, et mutabuntur ; * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum habitabunt : * et semen eorum in sæculum dirigetur.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 129.

De profundis clamavi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinebit ?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustinui te, Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 142.

Dómine, exáudi orationem meum, áuribus percipe obsecrationem meam in veritate tua : * exáudi me in tua justitia.

Et non intres in iudicium cum servo tuo : * quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obsúris sicut mórtuos sæculi : * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

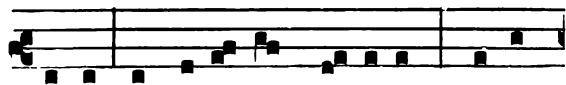
Glória Patri. Sicut erat, etc.

Deinde repetitur Antiphona :

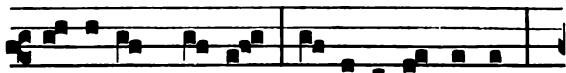
‡ Toni. Fin. 1.

Ne re-mi-ni-scá-ris, Dó-mi-ne, de-lí-cta

nostra, vel pa-rén-tum nostró-rum, neque

vin-díctam su-mas de peccá-tis nostris,

Dó-mi-ne De- us no- ster.

Et subjunguntur immediate Litaníæ, quæ habentur in ordinatione Subdiaconi, 34. Cumque in iis dictum fuerit : **Ut ómnibus fidélibus**, etc. R̃. **Te rogámus, audi nos.**

Surgit ab accubitu Pontifex, et in manum sinistram accipit baculum Pastoralem, et conversus ad Electum dicit :

Ut hunc præsentem Eléctum bene ✠ dicere dignéris. R̃. **Te rogámus, audi nos.**

Deinde dicit :

Ut hunc præsentem Eléctum bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris. R̃. **Te rogámus, audi nos.**

Producendo singulis vicibus super Electum manu dextera signum crucis; et mox redit ad accubitum, et perficiuntur Litaníæ : quibus finitis, Pontifex deposita mitra, surgit, et stans versus ad Electum prostratum manentem, dicit :

Pater noster, etc.

Ÿ. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**

R̃. **Sed libera nos a malo.**

Ÿ. **Salvum fac servum tuum, Dómine.**

R̃. **Deus meus, sperántem in te.**

Ÿ. **Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.**

R̃. **Et de Sion tuére eum.**

Ÿ. **Hic accípiet benedictiónem a Dómino.**

R̃. **Et misericórdiam a Deo salutári suo.**

Ÿ. Memor esto congregati6nis tuæ.

R̃. Quam possedisti ab initio.

Ÿ. D6minus cust6diat intr6itum tuum, et 6xitum tuum.

R̃. Ex hoc nunc et usque in s6culum.

Ÿ. D6minus cust6diat te ab omni malo.

R̃. Cust6diat 6nimam tuam D6minus.

Ÿ. D6mine Deus virt6tum, conv6rte nos.

R̃. Et ost6nde faci6m tuam, et salvi 6rimus.

Ÿ. D6mine, ex6udi orati6nem meam.

R̃. Et clamor meus ad te v6niat.

Ÿ. D6minus vobiscum. R̃. Et cum sp6ritu tuo.

Or6mus.

Qu6ncede, qu6sumus, omn6potens Deus, aff6ctui nostro tuæ miserationis eff6ctum; et hunc f6mulum tuum, quem ad r6gimen anim6rum el6gimus, gr6tiæ tuæ dono pros6quere; ut, te largi6nte, cum ipsa tibi nostra electi6ne place6mus. Per Christum D6minum nostrum. R̃. Amen.

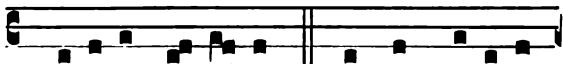
Or6mus.

Qu6nct6rum bon6rum instit6tor Deus, qui per M6ysen f6mulum tuum, ad gubern6ndas Eccl6sias pr6p6sitos instituisti, tibi s6pplices f6ndimus preces, teque dev6tis m6ntibus exor6mus; ut hunc f6mulum tuum, quem comm6nis el6ctio famul6rum tu6rum Abb6tem 6vium tu6rum esse constituit, protectionis tuæ gr6tia mun6re dign6ris; sicque r6gere s6bditas, commendat6sque oves conc6das, ut cum illis 6mnibus regna c6l6rum adipisc6tur, qu6tenus te, D6mine, opitul6nte, Apost6licis j6giter fultus doctrinis, cent6simo cum fructu l6tus intr6eat portas parad6si; atque a te, D6mine, collaud6nte aud6re mere6tur: Euge, serve bone et fid6lis, quia super pauca fuisti fid6lis, super multa te constit6uam, intra in g6udium D6mini tui. Quod ipse pr6st6re dign6ris, qui vivis, et regnas Deus.

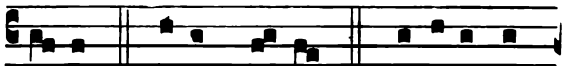
Tum surgit Electus, et ante Pontificem genuflectit, et Pontifex extensis manibus ante pectus, dicit :

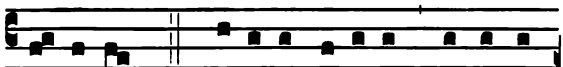
Per ómni- a sæcu- la sæcu- ló- rum. R̃. Amen.

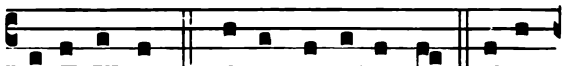
Ÿ. Dómi-nus vo- bís- cum. R̃. Et cum spí-ri- tu

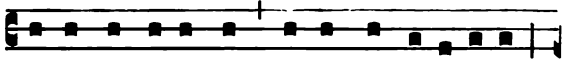
tu- o. Ÿ. Sursum cor-da. R̃. Ha-bémus ad

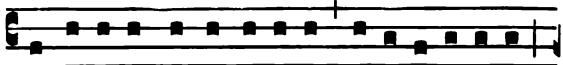
Dó-mi-num. Ÿ. Grá-ti- as a-gámus Dó-mi-no

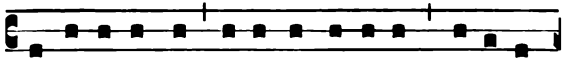
De- o nostro. R̃. Dignum et justum est. Ve-re

dignum et justum est, æquum et sa-lu-tá-re,

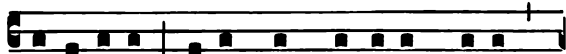
nos ti-bi semper, et u-bíque grá-ti- as á-ge-re,

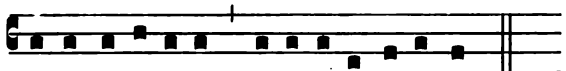
Dó-mi-ne sancte, Pa-ter omní-po-tens, æ-térne

De- us, afflu- éntem spí- ri- tum tu- æ be- ne ✠ -

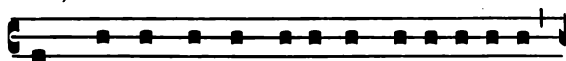

di-cti- ó-nis su- per hunc fá- mu- lum tu- um,

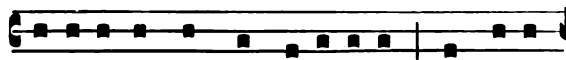

no- bis o- ránti- bus, pro- pí- ti- us infúnde.

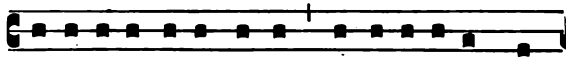
Hic Pontifex imponit ambas manus extensas, digi-
tis non disjunctis, super caput Electi ; et eas sic
tenet, dicens :

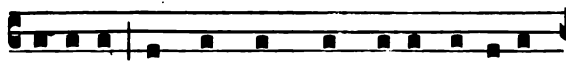
Ut qui per nostræ ma- nus im- po- si- ti- ó-nem

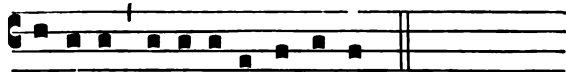
hó- di- e Ab- bas con- sti- tú- i- tur, sañ-cti- fi ✠

ca- ti- ó- ne tu- a dignus, a te e- léctus per-

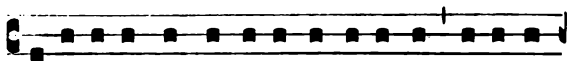

má- ne- at ; et nunquam póstmo- dum a tu- a

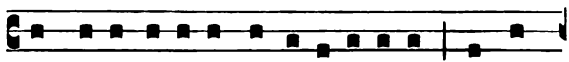

grá- ti- a se- pa- ré- tur indígnus.

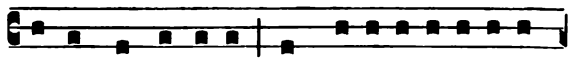
Hic Pontifex amovet manus de capite Electi, ac eas ante pectus extensas tenens, dicit :

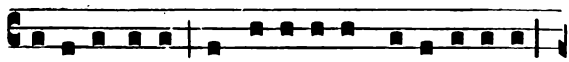
Suscí-pi-at, te Dó-mi-ne, lar-gi- énte, hó-di- e

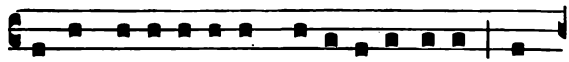
in bo-no ó-pe-re per-se-ve-ránti- am, in ad-

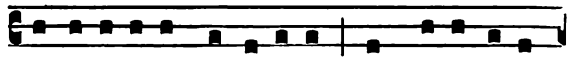
vér-sis constán-ti- am, in tri-bu- la-ti- ó-ni-bus

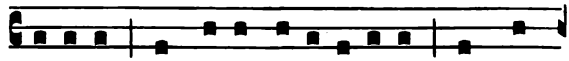
to-le-rán-ti- am, in je-jú-ni- is de-si-dé- ri- um,

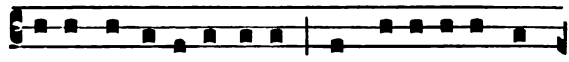
in im-pi- e- tá- ti-bus mi-se- ri- cór-di- am, in

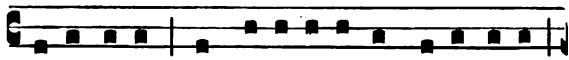
hu-mi- li- tá- te prin-ci-pá- tum, in su-pér-bi- a

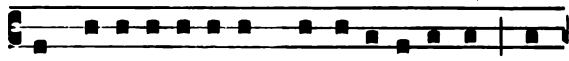
ó-di- um, in fi- de di- lecti- ó-nem, in do-

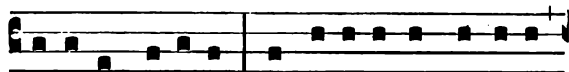
ctrí-na pervi- gi- lán-ti- am, in casti- tá- te con-

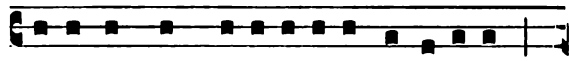
ti-nén-ti- am, in lu-xú-ri- a ab-sti-nén-ti- am,

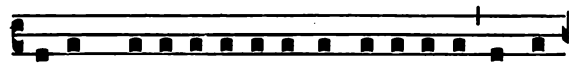
in va-ri- e- tá-ti-bus mo-de-ra- ti- ó-nem, in

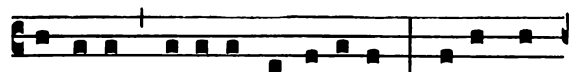
mó-ri-bus doctrínam. Te tri-bu- énte, Dó-mi-ne,

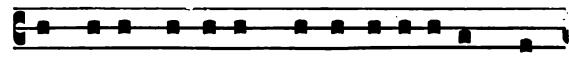
ta- lis in hoc mi- nisté- ri- o per-se- vé- ret,

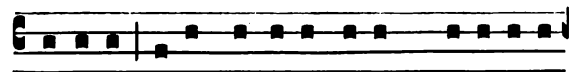
qua- lis Le- ví- ta e- léctus ab Apó- sto- lis sanctus

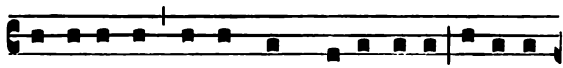
Stépha- nus mé- ru- it perdu- rá- re. To- tam ab

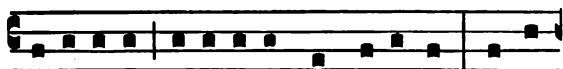
hac , di- e mundánam conver- sa- ti- ó-nem de-

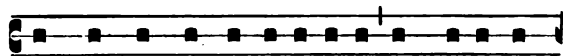
spí- ci- at: tu- a Dó- mi- ne be- ne- ✠ di- cti- ó-ne

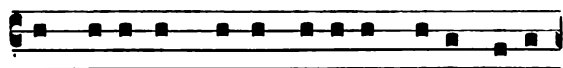
lar-gi-én-te, con-témnat præ-sénti-a, dí-li-gat

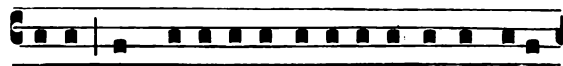
cœ-lésti-a, de-sí-de-ret sem-pi-térna. Sit ex-

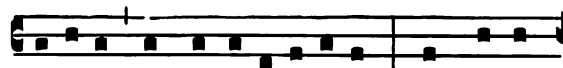
ém-plum et forma justí-ti-æ, ad gu-bernán-

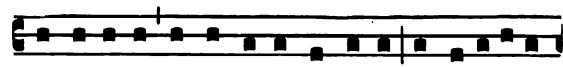
dam re-gendámque Ec-clé-si-am tu-am fi-dé-

li-ter; ut spe-cu-lá-tor i-dó-ne-us in-ter su-os

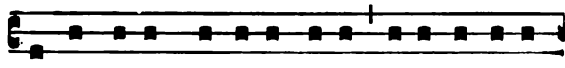
col-lé-gas semper ef-fi-ci-á-tur. Sit magni

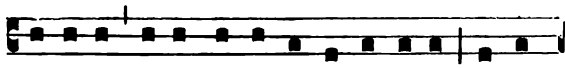
consí-li-i, indúst-ri-a censú-ræ, et effi-cá-ci-

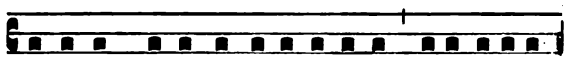
a di-sci-plinæ. I-ta, te Dó-mi-ne tri-bu-énte,

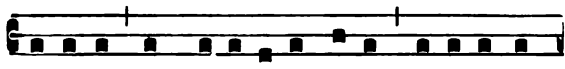
in ómni-bus mandá-tis tu-is si-ne repre-hen-

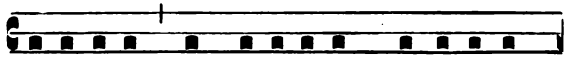
si- ó-ne ti-bi mundo corde sér-vi- ens, ut ad

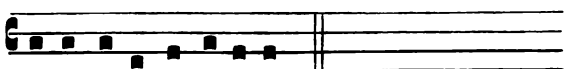
bra- ví- um su-pérnæ vo-ca- ti- ó-nis, multiplicá-to

fœno-re, cum centé-simò fructu, co-ro-náque

justí- ti- æ, ad cœ-lésti- um the-sau-ró-rum

do-na tu-a pervé-ni- at.

Quod sequitur dicit submissa voce legendo, ita tamen, quod a circumstantibus intelligi possit.

Præstánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivit, et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Deinde dicit :

Orémus

Deus, cui omnis potestas, et dignitas famulatur, da huic fámulo tuo prósperum suæ dignitátis

effectum, in qua semper te timeat, tibi que jūgiter placere contēdat. Per Christum Dōminum nostrum.

R. Amen.

Orémus.

Omnium, Dōmine, fons bonōrum, justorūque provēctuum munerātor; tríbe, quāsumus, huic fámulo tuo adēptam bene gēre dignitatem; et a te sibi pręstitam bonis opēribus comprobāre. Per Christum Dōminum nostrum. R. Amen.

Orémus.

Exáudi, Dōmine, preces nostras, quas in conspēctu tuę majestātis super hunc fámulum tuum fúndimus, qui vice tui nōminis ad gubernatiōem óvium tuārum statuitur; ut eum respícere, et interveniēte beáto N. bene ꝛ dicere dignéris, et qui ad redemptiōem, et protectiōem nostram de cōelo descendisti, et mundo te verum, et summum Pastorem exhibuisti, dicens: Ego sum pastor bonus; te invocāmus, te suppliciter deprecāmur, ut huic fámulo tuo, quem pastorális officii culmen subíre voluisti, tua bōnitas adsit, et bene ꝛ dictio, ómnibus diēbus vitę suę. Prótege eum, Dōmine, et defēde ab ómnibus visibílium, et invisibílium adversitatibus inimicórum; dírige gressus ejus in viam pacis, et justítię; et largíre tuārum dona virtútum, justítiam, temperántiam, fortitúdinem, prudéntiam, charitatem, sobrietatem, patiéntiam, longanimitatem, constántiam insuperábilem, fidem non fictam, spem inconcússam, mentem devótam, humilitatem perféctam, intelligéntiam rectam, benignitatem, modéstiam, unanimitatem, pacem, concórdiam, castitatem, abstinéntiam, vigilántiam, discretiōnem, rectitúdinem, sciéntiam, pietatem, consílium, et in cunctis áctibus bonis inviolátam perseverántiam. Aufer, Dōmine Jesu Christe, ab eo, quidquid pravum, et distórtum est, quidquid salúti contrárium, quidquid ánimę nocívum; supér-

biam, jactantiam, vanam glóriam, elationem, et quidquid ad ultimum tibi displicens esse potest. Circúmda eum intérius, et extérius tuæ protectionis auxilió ; ut, te defensóre, sit tutus ; te protegénte, securus ; te docente, sciús. Osténde ei viam, per quam ámbulet ; trí-bue ei thesáurum sapiéntiæ, ut sciat, et hábeat unde nova et vétera próferat. Fac eum in ómnibus tua sequi vestígia et de sua ministratióne gáudium bonum adipísci ; ut post hujus sæculi excúrsum, cum ante tribúnal tuum vénerit, cum múltiplici fructu animárum, illud ei præmium largiáris cum ómnibus, quos tibi præsentábit, quod fidélibus dispensatóribus tuis, pro tuo nómine laborántibus in terris, te promisísti datúrurum esse in coelis. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus, in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Postea sedens Pontifex, accepta mitra, dat ei am-
bis manibus tangenti, et recipienti regulam, di-

cens :

Accipe régulam a sanctis Pátribus tráditam ad regéndum, custodiendúmque gregem tibi a Deo crédito, quantum Deus ipse te confortáverit, et fragílitas humána permíserit. Accipe gregis Domíni patérnam providéntiam, et animárum procura-tiónem, et per divínæ legis incedéndo præcépta, sis ei dux ad coeléstis hæreditátis páscua, adjuvánte Dó-mino nostro Jesu Christo, qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivit, et regnat Deus in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Deinde, deposita mitra, surgit Pontifex, et stans benedicit baculum Pastoralem, si non sit benedictus.
Dicens :

Orémus.

Sustentátor imbecillitátis humánæ, Deus, béne-
dic báculum istum ; et quod in eo extérius designá-
tur, intérius in móribus hujus fámuli tui, pro-

pitiatiónis tuæ cleméntia operétur. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Deinde aspergit illum aqua benedicta. Tum sedens accipit mitram : et stans tradit baculum Abbati coram se genuflexo ambabus manibus illum capienti, dicens :

Accipe báculum Pastorális officii, quem præferas catervæ tibi commissæ : ut sis in corrigendis vitiis pie sæviens ; et cum irátus fúeris, misericórdiæ memor eris.

Deinde, deposita mitra, surgit Pontifex, et benedicit annulum, si non sit benedictus, dicens :

Orémus.

Creátor, et conservátor humáni géneris, dator grátiae spirituális, largítor æternæ salútis ; tu, Dómine, emítte bene ✠dictiónem tuam super hunc ánnulum ; ut quicúmque hoc sacrosánc-tæ fidei signo insignítus incésserit, in virtúte coeléstis defensiónis, ad æternam sibi proficiat salútem. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Post hæc aspergit annulum aqua benedicta ; sedet cum mitra, et annulum in digitum annularem dexteræ manus Abbatis immittit, dicens :

Accipe ánnulum, fidei scilicet signáculum ; quatenus sponsam Dei, sanctam videlicet Ecclési-
siam, intemeráta fide ornátus, illibáte custódias.

Tum, deposita mitra, surgit Pontifex, et stans versus ad illum coram se genuflexum, dicit :

Orémus.

Te, omnípotens et piíssime Dómine, deprecámur, hunc fámulum tuum propítius intuére ; ut, grátia tua auxiliánte, in sua, subjectorúmque conversatióne præcépta sanctæ régulæ effícaciter stúdeat adimplére, ut una cum commisso sibi grege perpétua potiátur beatitúdine. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

His expeditis, Pontifex accipit Abbatem ad osculum pacis. Idem faciunt Assistentes. Tum surgens Pontifex accedit ad altare, si Missa legitur : si vero cantatur, accedit ad sedem suam, vel ad faldistorium, et ibi prosequitur Missam usque ad Offertorium inclusive.

Abbas autem redit cum Assistentibus ad capellam suam, et ibi in altari suo similiter Missam prosequitur usque ad Offertorium inclusive ; quo dicto, Pontifex sedet ante altare in faldistorio cum mitra, et Abbas ante eum medius inter Assistentes reducitur, et coram eo genuflexus, offert ei duo intortitia accensa, duos panes, et duo barilia vino plena, et Pontificis prædicta recipientis manum reverenter osculatur ; deinde surgit Abbas ; Pontifex vero lavat manus, et accedit ad altare, ac prosequitur Missam, Abbas vero ante scabellum, super quod coram se habeat Missale in loco convenienti, medius inter Assistentes suos genuflexus, legit totam Missam, exceptis verbis consecrationis, quæ non proferet.

Pro Abbate benedicto, cum Secreta diei sub uno
Per Dóminum,

Per Pontificem dicitur :
Secreta.

Múnera nostra, quæsumus, Dómine, súscipe placátus ; et hunc fámulum tuum semper, et ubique misericórditer protége. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̃y. Amen.

Per Abbatem dicitur :
Secreta.

Múnera, quæsumus, Dómine, súscipe placátus, et me fámulum tuum semper, et ubique misericórditer protége. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̃y. Amen.

Dicta Oratione, **Dómine Jesu Christe**, qui, etc. per Pontificem, et Abbatem, Abbas accedit ad altare, ad dexteram Pontificis, et ambo osculantur altare. Tum Pontifex dat pacem Abbati, dicens : **Pax tecum.**

Cui Abbas respondet : **Et cum Spíritu tuo.**

Et redit ad suum scabellum, et dat pacem Assistantibus suis, primum seniori, tum alteri, singulis dicens : **Pax tecum.** Et illi respondent : **Et cum spíritu tuo.**

Deinde postquam Pontifex se de Corpore, et Sanguine (quem totum sumere debet) communicaverit, et antequam se purificet, communicat Abbatem genuflexum de Corpore tantum. Tum Pontifex, accepta mitra, lavat manus; et prosequitur Missam usque ad finem. Abbas etiam in scabello suo Missam perficit.

Postcommunio, quæ dicitur sub uno **Per Dóminum**, cum Postcommunionem diei.

Per Pontificem dicitur :
Postcommunio.

Hæc nos commúnio, **Dómine**, purget a crimine; et hunc fámulum tuum benígna pietáte consérvet. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Per Abbatem dicitur :
Postcommunio.

Hæc nos commúnio, **Dómine**, purget a crimine : et me fámulum tuum benígna pietáte consérvet. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Pontifex in fine dat benedictionem solemnem; qua data, si Abbas est de mitra, reponitur faldistorium ante medium altaris, et Pontifex cum mitra in eo sedet. Abbas vero biretum in capite tenens coram eo genuflectit. Tunc Pontifex, deposita mitra, surgit, et benedicit mitram, si non sit benedicta, dicens :

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, cujus præclára bónitas est, et virtus imménsa, a quo omne datum óptimum et omne donum perféctum, totiúsque decóris ornáméntum, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignáre hanc mitram hujus fámuli tui Abbátis cápiti impónendam. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Et mox eam aspergit aqua benedicta, deinde sedens cum mitra, imponit eam capiti Abbatis, dicens :

Impónimus, Dómine, cápiti hujus fámuli tui Abbátis gáleam munitiónis et salútis, quátenus decoráta fácie, et armáto cápite, córnibus utriúsque Testaménti terríbilis appáreat adversáriis veritátis; et, te ei largiénte grátiam, impugnátor eórum robústus exsístat, qui Móysi fámuli tui fáciem ex tui sermónis consórtio decorátam, lucidíssimis tuæ claritátis ac veritátis córnibus insignísti : et cápiti Aaron Pontíficis tui tiáram impóni jussísti. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Deinde, si chirothecæ non sint benedictæ, surgit Pontifex, mitra deposita, et eas benedicit, dicens :

Orémus.

Omnípotens Creátor, qui hómini ad imáginem tuam cóndito manus discretióné insignítas, tamquam órganum intelligentiæ, ad recte operándum dedísti : quas servári mundas præcepísti, ut in eis ánima digne portarétur, et tua in eis digne consecrarentur mystéria, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignáre mánuum hæc teguménta ; ut quicúmque ministrórum tuórum sacrórum Pontíficum his veláre manus suas cum humilitáte volúerit, tam cordis, quam óperis ei mundítiam tua misericórdia subministret. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Et aspergit eas aqua benedicta. Deinde, accepta

mitra, sedet et imponit illas manibus Abbatis, extracto prius illi annulo Pontificali, dicens :

Qircúmda, Dómine, manus hujus minístri tui mundítia novi hóminis, qui de cœlo descéndit, ut quemádmódum Jacob diléctus tuus, pelliculis hædórum opértis mánibus, patérnam benedictiónem, obláto patri cibo, potúque gratíssimo, impetrávit, sic et iste, obláta per manus suas hóstia salutári, grátiae tuæ benedictiónem impetráre mereátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui in similitúdinem carnis peccáti tibi pro nobis óbtulit semetípsum. R/. Amen.

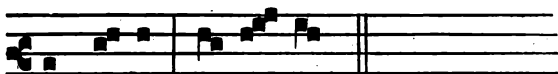
Et statim imponit ei annulum. Si Abbas non sit de mitra, omnia, quæ post benedictionem, finita Missa, per Pontificem datam, posita sunt, prætermittuntur. Tum Pontifex mitram in capite tenens, campanis pulsantibus, si sit in monasterio Abbatis, ducit illum etiam mitram in capite tenentem, si sit de mitra, ad chorum; et statuens eum in sede prædecessoris sui, et dans ei baculum Pastoralem in manu sinistra, dicit :

Accipe plenam, et líberam potestátem regéndi hoc monastérium, et congregatióem ejus, et ómnia quæ ad illíus régimen intérius et extérius, spirituáliter et temporáliter pertinére noscúntur.

Si vero benedictio fit extra monasterium suum, Pontifex statuit illum in faldistorio, quo ipse usus est, ante medium altaris posito, dicens :

Sta in justítia et sanctitáte, et tene locum a Deo tibi delegátum, potens est enim Deus, ut áugeat tibi grátiam suam.

Et Abbas, si non sit de mitra, biretum sibi ipsi reponit. Deinde Pontifex stans a dextris Abbatis, versus ad altare, mitra deposita, incipit Hymnum, schola, vel clericis prosequentibus :

Te De- um lau-dá- mus. p. 162.

Et manet sine mitra apud sedem usque ad finem Hymni.

Dicto primo Versu, surgit Abbas, si sit de mitra, et circuiens per Ecclesiam, associatus a suis Assistentibus cum mitris, benedicit populo : rediens ad sedem, seu faldistorium, in quo sedet, et si sit in suo monasterio, recipit omnes monachos suos ad manus, et oris osculum, qui tamen omnes prius ei reverentiam exhibeant. Si vero non sit de mitra, manet sedens in sede, seu faldistorio, cooperto capite a principio Hymni prædicti usque ad illius finem et recipit omnes monachos suos ad osculum, ut supra. Finito Hymno, Pontifex stans sine mitra, a dextris Abbatis cum mitra, si sit de mitra, alioquin cum bireto, sedentis, dicit super eum :

Ÿ. Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

R̃. A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.

Ÿ. Salvum fac servum tuum, Dómine.

R̃. Deus meus, sperántem in te.

Ÿ. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

R̃. A fácie inimíci.

Ÿ. Nihil proficiat inimícus in eo.

R̃. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum. R̃. Et cum spíritu tuo.

..... Orémus.

Exáudi, Dómine, preces nostras, et super hunc fámulum tuum spíritum tuæ bene **X**dictionis emítte ; ut cœlésti múnere ditátus, et tuæ majestátis grátiam possit acquirere, et bene vivéndi áliis exém-

plum præbere. **Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.**

His dictis, Pontifex, accepta mitra, vadit ad cornu Evangelii altaris, apud quem stant Assistentes cum mitris. Abbas vero, si sit de mitra, surgit cum mitra, et baculo Pastoralis, et accedens ante medium altaris, populo solemniter benedicit, dicens: **Sit nomen**, etc.

Postea accedit ad cornu Epistolæ altaris et ibidem cum mitra, et baculo genuflexus, versus ad Pontificem, dicit cantando: **Ad multos annos.**

Si vero non sit de mitra, omissa benedictione, dicit: **Ad multos annos**, ut supra dictum est; quo dicto, Pontifex recipit eum surgentem ad osculum pacis. Idem faciunt Assistentes, qui deinde Abbatem, Evangelium sancti Joannis, **In princípio erat Verbum**, etc. dicentem, inter se medium ad ejus capellam reducunt cum mitra, si ea utitur, et baculo Pastoralis incedentem. Pontifex vero pacis osculo, ut præmittitur, Abbati dato, dicit submissa voce:

Dóminus vobíscum.

Inítium sancti Evangélii secúndum Joánnem, etc.

Signat altare, et se: et apud sedem, vel faldistorium deponit sacras vestes. Quibus depositis, Abbas Pontifici, et Assistentibus, pro more, gratias agit; et vadunt in pace omnes.

De Benedictione Abbatis

AUCTORITATE ORDINARII.

Benedicendus Abbas, si non sit provisus a Sede apostolica, sed per Ordinarium suum, aut ejus auctoritate benedicitur, die statuto pro ejus benedictione, ordinantur omnia, quæ supra in benedictione Abbatis, auctoritate apostolica, posita sunt.

Deinde Pontifex accipit omnia Pontificalia paramenta, et sedet cum mitra in faldistorio, ante medium altaris præparato.

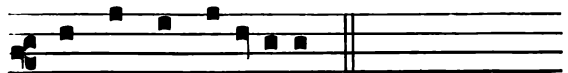
Electus vero in sua capella indutus amictu, alba, cingulo, stola, pluviali, ac sandaliis, si illis ex privilegio uti possit, et Missa legenda sit, ducitur medius inter duos Abbates assistentes, superpelliceo, stola, pluviali, et mitra indutos, si sint ad hoc privilegiati, coram Pontifice; cui facta reverentia debita, Electus prosternit se in terram ante medium altaris; et Pontifex, deposita mitra, surgit, et incipit, schola prosequente, Antiphonam :

Confirma hoc, De- us, quod o-pe-rátus es

in no- bis, a templo sancto tu- o

quod est in Je-rú-sa-lem.

Qua finita, incipit, et dicit cum Assistentibus usque ad finem Psalmum sequentem, quo incepto, sedet cum mitra.

Psalmus 67.

Exsurgat Deus, et dissipentur inimici ejus : * et fugiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epulentur, et exsultent in conspéctu Dei : * et delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum : Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus : patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus cum egrederéris in conspéctu pópuli tui : * cum pertransíres in desérto.

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai : * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus : * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti, dilécti : * et speciéi domus dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

**Mons coagulátus, mons pinguis : * ut quid suspi-
cámini montes coagulátos ?**

**Mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in
eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.**

**Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætán-
tium : * Dóminus in eis in Sina in Sancto.**

**Ascendísti in altum : cepísti captivitátem : * acce-
písti dona in homínibus.**

**Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum
Deum.**

**Benedíctus Dóminus die quotidie : * próspere
iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.**

**Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini
Dómini éxitus mortis.**

**Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum
suórum : * vérticem capílli perambulántium in deli-
ctis suis.**

**Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convér-
tam in profúndum maris.**

**Ut intingátur pes tuus in ságuine : * lingua canum
tuórum ex inimícis ab ipso.**

**Viderunt ingressus tuos, Deus, * ingressus Dei
mei : regis mei qui est in sancto.**

**Prævenérunt príncipes conjúcti psalléntibus, * in
médio juveniculárum tympanistriárum.**

**In Ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus
Israël.**

**Ibi Bénjamin adolescéntulus : * in mentis ex-
césu.**

**Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon,
príncipes Néphthali.**

**Manda Deus virtúti tuæ : * confírma hoc, Deus,
quod operátus es in nobis.**

**A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges
múnera.**

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in

vaccis populórum : * ut exclúdent eos, quí probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægypto : * Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ cantáte Deo : * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli : * ad oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Deinde repetitur Antiphona **Confirma**, etc. Tum deposita mitra surgit Pontifex, et stans versus ad Electum, dicit :

Ÿ. **Salvum fac servum tuum, Dómine.**

R. **Deus meus sperántem in te.**

Ÿ. **Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.**

R. **Et de Sion tuére eum.**

Ÿ. **Memor esto congregatiónis tuæ.**

R. **Quam possedísti ab inítio.**

Ÿ. **Dómine, exáudi oratiónem meam.**

R. **Et clamor meus ad te véniat.**

Ÿ. **Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo.**

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui facis mirabília magna solus, præténde super hunc fámulum tuum, et super congregatiónes illi commíssas spírítum grátie salutáris ; et, ut in veritáte tibi pláceat, perpétuum ei rorem benedictiόνis infúnde. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Orémus.

Actiões nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándó proséquere ; ut cuncta

nostra oratio, et operatio a te semper incipiat, et per te coepta finiatur. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Deinde surgit Electus, et una cum Assistentibus coram Pontifice genuflectit; et prior Assistentium dicit Pontifici :

Adest, reverendissime Pater, Electus monasterii N. quem ad vestram reverendissimam Paternitatem ex parte conventus ejusdem monasterii duximus praesentandum, humiliter postulantes a vobis, ut ipsum in Abbatem dicti monasterii dignemini ordinare.

Tunc Pontifex interrogat eos, dicens :

Scitis illum esse dignum ? R. Scimus, et testificamur ipsum dignum esse.

Interrogatio.

Fuit ejus electio canonicè, et concorditer celebrata ? R. Fuit.

Pontifex dicit : Deo gratias.

Quo dicto, surgunt omnes, et sedent in suis scabellis, et Pontifex prosequitur examen, dicens : Antiqua sanctorum Patrum, etc. et omnia alia fiunt, prout supra, 212. in benedictione Abbatis auctoritate Apostolica posita sunt.

Finito examine, et manu Pontificis per Electum osculata, idem Electus ante Pontificem genuflexus, coram se tenens schedulam scriptam, et suo pendenti sigillo sigillatam, debitæ fidelitatis juramentum Pontifici, Ordinario suo, praestat in hunc modum :

Ego N. monasterii N. ordinandus Abbas promitto coram Deo, et Sanctis ejus, et hac solènni fratrum congregatione, fidelitatem, dignamque subjectionem, obedièntiam, et reverèntiam matri meae Ecclesiae N., nominando Ecclesiam cujus jurisdictioni ordinariae subjectus existit, tibi N. Domino meo, ejusdem Ecclesiae Patriarchae, vel Archiepiscopo, aut

Epíscopo, et successóribus tuis, secúndum sacrórum Cánonum institúta, et prout præcipit inviolábilis auctóritas Pontíficum Romanórum.

Deinde librum Evangelicorum, quem Pontifex super genna sua tenet apertum, inferiori parte ejusdem libri Electo versa, quem ipse Electus, ambabus manibus supra scripturam positus, tangit dicens :

Sic me Deus ádjuvet, et hæc sancta Dei Evangélia.

Tum schedulam ipsam Pontífici tradit : qui illa recepta et mitra deposita, surgit, et facit Confessionem, et proceditur in omnibus et per omnia prout supra ordinatum est. 213.

De Benedictione Abbatissae.

Electa in Abbatissam, et confirmata, benedicere debet in die Dominico, vel aliis, quibus consecrantur virgines, si non est prius consecrata, et velata; alioquin fieri potest qualibet die, hoc modo: Pontifex paratus omnibus Pontificalibus ornamentis apud altare majus paratum cum sua credentia, et rebus consuetis procedit in Missa usque ad **Allelúia**, si dicitur: sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ exclusive. Interim, Electa in veste sua audiat Missam in choro quæ dici debet de die, cum Collecta pro Electa, sub uno **Per Dóminum**, ut infra, per Pontificem celebrantem.

Oratio.

Da, quæsumus, Dómine, huic fámulæ tuæ, quam virginitátis honóre dignátus es decoráre, inchoáti óperis consummátum efféctum, et ut perféctam tibi ófferat plenitúdinem, inítia sua perdúcere mereátur ad finem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Dicto Graduali, seu Tractu, vel Sequentia, usque ad ultimum Versum exclusive, Pontifex accedit ad faldistorium ante medium altaris, et ibi sedet cum mitra. Electa vero e monasterio egressa, associata a duabus matronis senioribus, ac velo ante faciem demisso, Pontifici præsentata, coram eo genuflexa, in manibus habens schedulam scriptam, et suo pendenti sigillo sigillatam, debitæ fidelitatis juramentum præstat Pontifici suo ordinario, in hunc modum:

Ego N. monastérii N. ordinánda Abbatíssa promitto coram Deo, et Sanctis ejus, et hac solémni sorórum congregatióne, fidelitátem, dignámque sub-

jectionem, obediéntiam, et reveréntiam, matri meæ Ecclésiæ N. nominando Ecclesiam, cujus jurisdictioni ordinariæ subjecta existit, tibi que N. Dómino meo, ejúsdem Ecclésiæ Patriárchæ, vel Archiepísco-po, aut Epísco-po, et successóribus tuis, secúndum sacrórum Cánonom institúta, et prout præcipit inviolábilis auctóritas Pontíficum Romanórum.

Si vero fuerit exempta, ita præstabit juramentum : Ego N. monastérii N. órdinis Sancti N. diocésis N. ab hac hora in ántea, fidélis, et obédiens ero beáto Petro Apóstolo, sanctæque Románæ Ecclésiæ, et Dómino nostro Dómino N. Papæ N. suísque successóribus canónice intrántibus, et tibi, vel pro témpore exsisténti meæ religiónis Superióri, secúndum régulam sancti Patris nostri N. et prædicti Ordinis constitutiónes.

Deinde librum Evangeliorum, quem Pontifex super genua sua tenet apertum, inferiori parte ejusdem libri Electæ versa, quem ipsa Electa, ambabus manibus supra scripturam positis, tangit dicens :

Sic me Deus ádjuvet, et hæc sancta Dei Evangélia.

Tum schedulam ipsam Pontifici tradit, qui surgit cum mitra, et super faldistorium procumbit. Electa vero prosternit se super tapete ad ejus sinistram ; et chorus dicat Litanias prout supra, 34. in quibus cum dictum fuerit : **Ut ómnibus fidélibus,** etc. R. **Te rogámus, audi nos.**

Pontifex surgit cum mitra, et baculum Pastoralem in sinistra tenens, versus ad Electam dicit :

Ut hanc præsentem Eléctam bene ✠ dicere dignéris.

R. **Te rogámus, audi nos.**

Deinde dicit :

Ut hanc præsentem Eléctam bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris.

R. **Te rogámus, audi nos.**

Tum iterum procumbit, et perficiuntur Litanie; quibus finitis, surgit Pontifex, Electa adhuc prostrata manente; et stans versus ad illam, deposita mitra, dicit:

Pater noster, etc.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatióem.

R. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. Salvam fac ancíllam tuam, Dómine.

R. Deus meus, sperántem in te.

Ÿ. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.

R. Et de Sion tuére eam.

Ÿ. Hæc accípiet benedictiódinem a Dómino.

R. Et misericórdiam a Deo salutári suo.

Ÿ. Memor esto congregatióis tuæ.

R. Quam possedísti ab inítio.

Ÿ. Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum.

R. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ÿ. Dóminus custódiat te ab omni malo.

R. Custódiat ánimam tuam Dóminus.

Ÿ. Dómine Deus virtútum, convérte nos.

R. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiódinem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

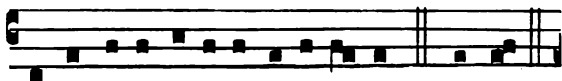
Quoncedé, quæsumus, omnípotens Deus, afféctui nostro tuæ miseratióis efféctum; et hanc fámulam tuam, quam ad régimen animárum elígitur, grátie tuæ dono proséquere; ut, te largiénte, cum ipsa tibi nostra electiódine placeámus. Per Christum Dóminum nostrum. **R. Amen.**

Orémus.

Quonctorum bonórum institútor Deus, qui per Móysen fámulum tuum, ad gubernándas Ecclé-sias præpósitos instituísti, tibi súpplíces fúndimus

preces, teque devótis méntibus exorámus; ut hanc fámulam tuam, quam commúnis eléctio famulárum tuárum Abbatíssam óvium tuárum esse constituit, protectionis tuæ grátia muníre dignéris; sicque régere súbditas, commendatásque oves concédas, ut cum illis ómnibus regna cœlórum adipiscátur; quátenus te, Dómine, opitulánte, apostólicis júgiter fulta doctrínis, centésimo cum fructu læta intróeat portas paradísi, atque a te, Dómine, collaudánte audíre mereátur: Euge serve bone, et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, super multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui. Quod ipse præstare dignéris, qui vivis et regnas Deus:

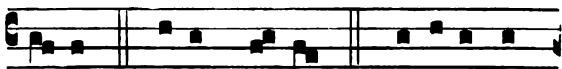
His dictis, Electa surgit, et ante Pontificem genuflectit, qui prosequitur, manus ante pectus extensas tenens, dicens:

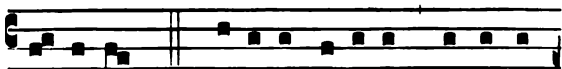
Per ómni- a sæcu- la sæcu- ló- rum. R̃. Amen.

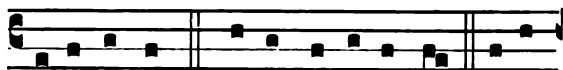
Ÿ. Dómi-nus vo- bís- cum. R̃. Et cum spí-ri- tu

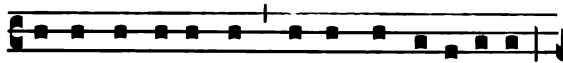
tu- o. Ÿ. Sursum cor-da. R̃. Ha-bémus ad

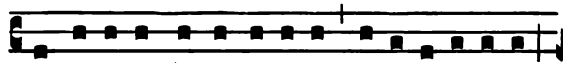
Dó- mi-num. Ÿ. Grá- ti- as a- gámus Dó- mi- no

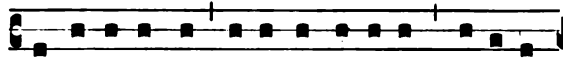
De- o nostro. R̃. Dignum et justum est. Ve-re

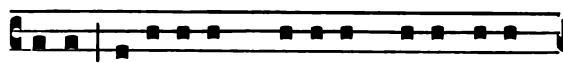
dignum et justum est, æquum et sa-lu-tá-re,

nos ti-bi semper, et u-bíque grá-ti- as á-ge-re,

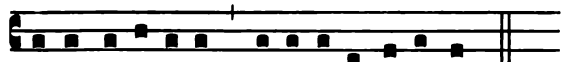
Dó-mi-ne sancte, Pa-ter omní-po-tens, æ-térne

De- us, afflu- éntem spí- ri- tum tu- æ be-ne ✠ -

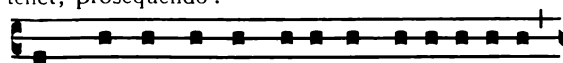

di-cti- ó-nis su-per hanc fá-mu-lam tu-am,

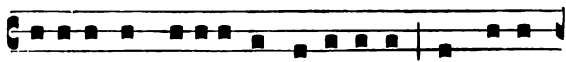

no-bis o-ránti-bus, pro-pí- ti- us infúnde.

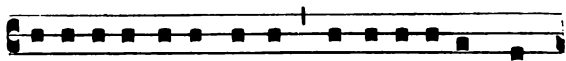
Pontifex imponit ambas manus extensas, digitis tamen non disjunctis, super caput Electæ, et eas sic tenet, proseguendo :

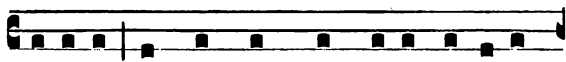
Ut quæ per nostræ ma-nus im-po-si- ti- ó-nem

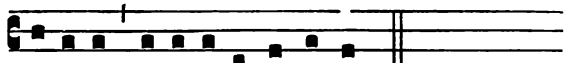
hó-di- e Ab-ba-tíssa consti- tú- i- tur, san-cti- fi ✠

ca-ti- ó-ne tu- a digna, a te e- lécta per-

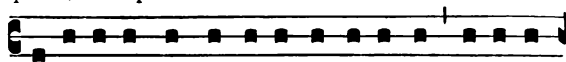

má-ne- at ; et nunquam póstmo-dum a tu- a

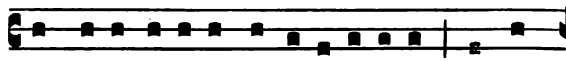

grá-ti- a se-pa-ré- tur indígna.

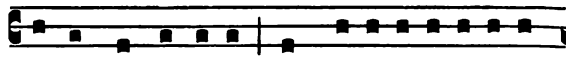
Pontifex amovet manus de capite Electæ, prosequens, ante pectus eas extensas tenens :

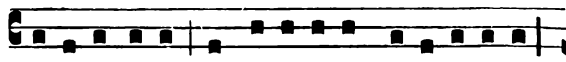
Suscí- pi- at, te Dó-mi-ne, lar-gi- énte, hó-di- e

in bo-no ó-pe-re per-se-ve-ránti- am, in ad-

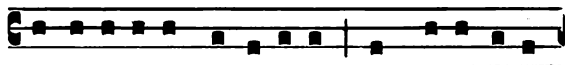
vér-sis constán-ti- am, in tri-bu-la-ti- ó-ni-bus

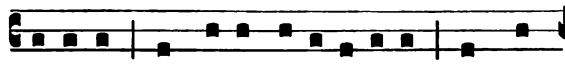
to-le-rán-ti- am, in je-jú-ni- is de-si-dé- ri- um,

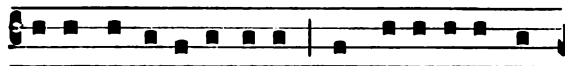
in im-pi- e- tá- ti- bus mi- se- ri- có- ri- di- am, in

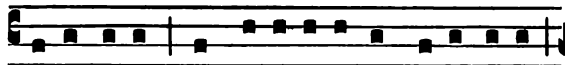
hu- mi- li- tá- te prin- ci- pá- tum, in su- pér- bi- a

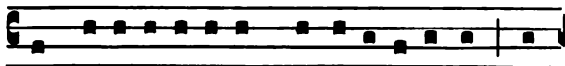
ó- di- um, in fi- de di- lecti- ó- nem, in do-

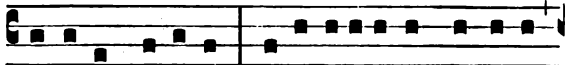
ctrí- na pervi- gi- lán- ti- am, in casti- tá- te con-

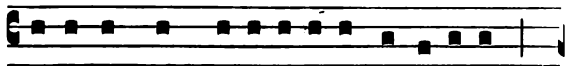
ti- nén- ti- am, in lu- xú- ri- a ab- sti- nén- ti- am,

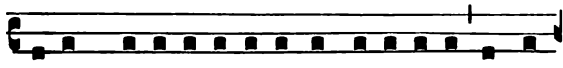
in va- ri- e- tá- ti- bus mò- de- ra- ti- ó- nem, in

mó- ri- bus doctrí- nam. Te auxi- li- ánte, Dó- mi- ne,

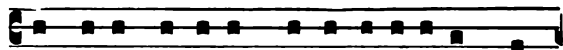
ta- lis in hoc mi- nisté- ri- o per- se- vé- ret,

qua-lis Le-vi-ta e-léctus ab Apó-sto-lis sanctus

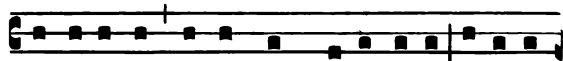
Stépha-nus mé-ru-it perdu-rá-re. To-tam ab

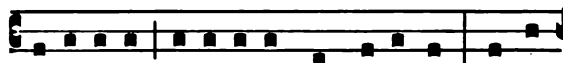
hac di-e mundánam conver-sa-ti-ó-nem de-

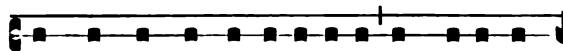
spí-ci-at: tu-a, Dó-mi-ne, be-ne-✠ di-cti-ó-ne

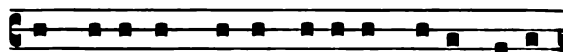
lar-gi-én-te, con-témnat præ-sénti-a, dí-li-gat

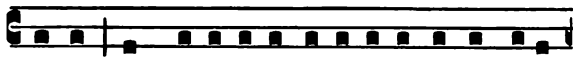
cœ-lésti-a, de-sí-de-ret sem-pi-térna. Sit ex-

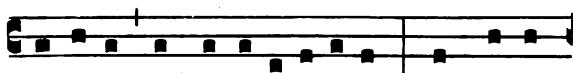
ém-plum et forma justí-ti-æ, ad gu-bernán-

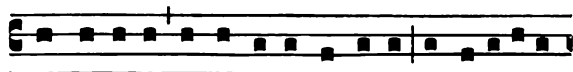
dam re-gendámque Ec-clé-si-am tu-am fi-dé-

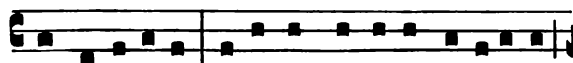
li-ter; ut spe-cu-látrix i-dó-ne-a in-ter su-as

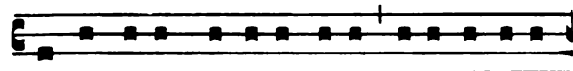
col-lé-gas semper ef-fi-ci-á-tur. Sit magni

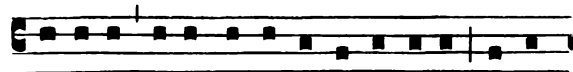
consí-li-i, indústri-a censú-ræ, et effi-cá-ci-

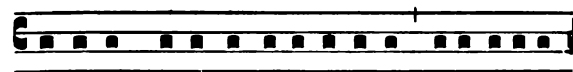
a di-sciplínæ. I-ta, te, Dó-mi-ne, tri-bu-énte,

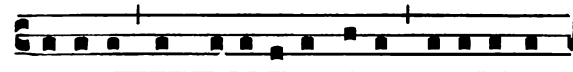
in ómni-bus mandá-tis tu-is si-ne repre-hen-

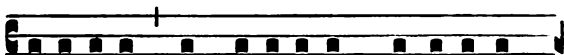
si-ó-ne ti-bi mundo corde sér-vi-ens, ut ad

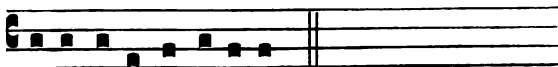
bra-ví-um su-pérnæ vo-ca-ti-ó-nis, multiplicá-to

fœno-re, cum centé-simo fructu, co-ro-náque

justi- ti- æ, ad cœ-lésti- um the-sau-ró-rum

do-na tu- a pervé-ni- at.

Quod sequitur dicit submissa voce, ita tamen, quod a circumstantibus audiatur.

Præstánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivit, et regnat in sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Tum Pontifex adhuc sine mitra, ut supra, stans dicit :

Orémus.

Deus, cui omnis potestas, et dignitas famulatur, da huic famulæ tuæ prósperum suæ dignitátis effectum, in qua semper te timeat, tibi que jùgiter placere conténdat. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Orémus.

Omnium, Dómine, fons bonórum, justorúmque provéctuum munerátor, tribue, quæsumus, huic famulæ tuæ adéptam bene gérere dignitátem, et a te sibi præstitam bonis opéribus comprobáre. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Orémus.

Concede, quæsumus, omnípotens Deus, famulæ tuæ, ut ostendéndo, et exercéndo quæ recta sunt, per exéplum bonórum óperum ánimas suárum instruat subjectárum : et ætérnæ remuneratiónis mercedem a te piíssimo Pastóre percípiat. Per Christum Dóminum nostrum. R̃ Amen.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, qui sorórem Móysi Mariám, præeúntem cum céteris muliéribus, inter æquóreas undas cum tympanis et choris, lætam ad littus maris veníre fecísti, te súpplíces deprecámur, pro hac fidéli fámula tua, quæ hódie super univérsas sibi súbditas Abbatíssa constitúitur; ut ita monástica, vel canónica norma tueátur cunctas fámulas tuas sibi commíssas, quátenus ad ætérnam glóriam, te auxiliánte, cum ómnibus illis intróeat læta, ibíque exsúltans cum Angelis, canens cántica nova sequátur Agnum quocúmque íerit, Jesum Christum Dóminum nostrum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Tum sedet Pontifex, accepta mitra, et tradit Abbatissæ, coram se genuflexæ, in manibus regulam, dicens:

Accipe régulam a sanctis Pátribus tráditam, ad regéndum, custodiendúmque gregem tibi a Deo commíssum, quantum Deus ipse te confortáverit, et fragílitas húmana permiserit. Accipe gregis domínici matérnam providéntiam, et animárum procuratiónem, et per divínæ legis incedéndo præcépta, sis ei dux ad coeléstis hereditátis páscua, adjuvánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivit, et regnat Deus, in sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Deinde, si prius, dum erat monialis, non fuit velata, Pontifex, deposita mitra, surgit, et benedicit velum, quod per unum ex ministris coram eo tenetur, dicens:

Suppliciter te, Dómine, rogámus, ut super hanc vestem ancíllæ tuæ cápiti imponéndam, bene **I**ndictio tua benígna descéndat; et sit vestis hæc benedícta, consecráta, immaculáta et sancta. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Orémus.

Quaput ómnium fidélium, Deus, et totíus córporis salvátor, hoc operiméntum veláminis, quod

fámula tua propter tuum, tuæque Genitrícis beatíssimæ Virgínis Mariæ amórem suo cápiti est imposítúra, délixtera tua sanctí ✠ fica ; et hoc, quod per illud mystice datur intélligi, tua semper custódia, corpore páriter, et ánimo incontamináto custódiat ; ut, quando ad perpétuam Sanctórum remuneratiónem vénerit, cum prudéntibus et ipsa virgínibus præparáta, te perducénte, ad sempitérnæ felicitátis núptias introíre mereáture. Qui vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Deinde aspergit velum ipsum aqua benedicta ; tum sedens, accepta mitra, imponit illud super caput Abbatissæ : ita ut dependeat super scapulas. et ante pectus, et usque ad oculos, sic dicens :

Accipe velámen sacrum, quo cognoscáris mundum contempsísse, et te Christo Jesu veráciter, humilitérque, toto cordis annísu, sponsam perpetuáliter subdidísse, qui te ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérrnam. R̃. Amen.

Si vero Abbatissa prius velata fuit, omittuntur prædicta. His finitis, surgunt omnes. et Pontifex procedit in Missa ; quam Abbatissa in loco ad partem audit. Incepto a choro Offertorio, et per Pontificem lecto, sedet Pontifex in faldistorio ante medium altaris, accepta mitra ; et Abbatissa, præcedentibus eam duobus famulis duo intortitia accensa portantibus, venit de loco suo, associata a duabus matronis, et coram Pontifice genuflectit, ac ei successive dicta duo intortitia offert, et Pontificis ea recipientis manus osculatur ; tum ad locum suum revertitur.

Pontifex vero manus lavat, surgit. deposita mitra et Missam prosequitur.

Secreta.

O blátis hóstiis, quæsumus, Dómine, præsénti fámulæ tuæ perseverántiam perpétuæ virginitátis accómmoda ; ut apértis jánuis, summi Regis advéntu,

regnum cœlestē cum lætītia mereātur intrāre. Per Dōminum nostrum Jesum Christum Fīlium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitāte Spīritus Sancti Deus, per ōmnia sœcula sœculōrum. R. Amen.

Postquam Pontifex se communicaverit, Abbatis-
sam communicet. Tum, accepta mitra, lavet manus ;
deinde proseguitur Missam usque ad benedictionem
exclusive.

Postcommunio.

**Respice, Dōmine, fāmulæ tuæ tibi dēbitam servi-
tūtem, ut inter humānæ fragilitātis incēta,
nullis adversitātibus opprimātur, quæ de tua pro-
tectiōne confidit. Per Dōminum nostrum Jesum
Christum Fīlium tuum, qui tecum vivit, et regnat in
unitāte Spīritus Sancti Deus, per ōmnia sœcula sœcu-
lōrum. R. Amen.**

Dicto, **Ite, Missa est, vel Benedicāmus Dōmino, et
Pláceat,** etc.

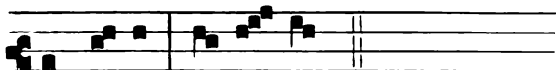
Pontifex cum mitra intronizat Abbatisam in sede,
et si sit in proprio monasterio, dicit :

**Accipe plenam, et liberam potestātem regēdi
hoc monastérium, et congregatiōnem ejus, et
ōmnia, quæ ad illius régimen intérius et extérius
spirituāliter et temporāliter pertinere noscūntur.**

Si vero benedictio fit extra monasterium suum,
Pontifex dicit :

**Stata in justitia, et sanctitate, et tene locum a Deo
tibi delegatum ; potens est enim Deus, ut augeat
tibi grātiā suam.**

Tunc Pontifex stans a dextris Abbatisse, versus
ad altare, mitra deposita, incipit cantando, schola
prosequente, Hymnum :

Te De- um lau-dá- mus. p. 162.

Et dicitur totus, et Pontifex manet sine mitra apud sedem usque ad finem Hymni. Interim dum cantatur Hymnus, Abbatisa revertitur ad monasterium, associata, ut supra, et a monialibus senioribus excipitur intra portam, atque ad chorum perducitur, ubi moniales omnes faciunt ei reverentiam, singulariter genuflexæ ante illam, et recipiuntur ab ea benigne ad osculum. Finito Hymno, Pontifex stans sine mitra, sedente Abbatisa in sede sua in choro, super eam dicit :

Ÿ. **Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.**

R. **A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.**

Ÿ. **Salvum fac ancíllam tuam, Dómine.**

R. **Deus meus, sperántem in te.**

Ÿ. **Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.**

R. **A fácie inimíci.**

Ÿ. **Nihil proficiat inimícus in ea.**

R. **Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.**

Ÿ. **Dómine, exáudi oratióem meam.**

R. **Et clamor meus ad te véniat.**

Ÿ. **Dóminus vobíscum.**

R. **Et cum spírítu tuo.**

Orémus.

Eámulam tuam, Dómine, custódia múníat pietá-
tis, ut virginitátis sanctæ propósitum, quod, te
inspiránte, suscepit, te protegénte, illæsum custódiat.
Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde Pontifex, assumpta mitra, benedicit solem-
niter populo, dicens : **Sit nomen Dómini**, etc.

Et benedictione data, vadunt omnes in pace.

Virginum.

Benedictio, et consecratio Virginum fieri debet in Epiphania Domini, vel in Albis Paschalibus, aut in Natalitiis Apostolorum, seu in Dominicis diebus. Die vero præcedenti, hora vespertina, vel etiam mane, antequam Pontifex ad Missam se paret, in loco convenienti, præsentantur ei Virgines benedicendæ; qui de earum ætate, et proposito singulariter singulas, videlicet, an annum vigesimum quintum compleverint, si voluntatem, et propositum servandæ virginitatis habeant, diligenter inquirat; et insuper seorsum cum qualibet de vita, et conscientia, et carnis integritate. Quo facto, super altari in cornu Epistolæ locantur pro Virginibus benedicendis vestes, vela, annuli, et torques, sive coronæ, tempore suo Virginibus tradenda. Deputantur paranymphe matronæ seniores, et propinquæ earum, quæ Virgines associant, et præcedunt, collocant, ac deducunt ad Pontificem, et reducunt. Ordinatur etiam in Ecclesia papilio, aut alius locus conveniens paratur, in quo Virgines ipsæ conveniunt, et suo tempore se vestiunt benedictis vestibus. Post hæc, hora congrua, Pontifex paratus omnibus Pontificalibus paramentis, procedit more consueto ad Missam, et in ea usque ad *Allelúia*, sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ exclusive.

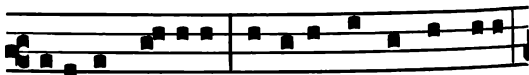
Missa dicitur de die, cum Collecta pro Virginibus, sub uno *Per Dóminum*.

Oratio.

Da, quæsumus, Dómine, his famulábus tuis, quas virginitátis honóre dignátus es decoráre, inchoáti óperis consummátum efféctum; et, ut perfectam tibi ófferant plenitúdinem, inítia sua perducere mereántur ad finem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Dicto Graduali, Tractu, vel Sequentia, usque ad ultimum Versum exclusive, Pontifex sedet cum mitra super faldistorium, ante medium altaris præparatum. Virgines vero in vestibus, quibus in monasterio usæ sunt, sine velis, sine mantellis, et sine cucullis e monasterio egressæ, associatæ singulæ a duabus matronis senioribus, et propinquis, ac velis ante faciem demissis, Ecclesiam ingrediuntur; et Archipresbyter superpelliceo et pluviali indutus cantat competenti voce hanc Antiphonam :

Modus IV.

Prudentes vír-gines, aptá-te vestras lámpa-des,

ecce sponsus ve-nit, ex-í-te ób-vi-am e-i.

Virgines vero audientes vocem Archipresbyteri, et accendentes cereos suos, progrediuntur binæ, et binæ, Archipresbyter vero præcedens statuit eas extra chorum, ut facies ad altare majus vertant, et Pontificem coram altari sedentem possint videre, et ipse eas. Tunc idem Archipresbyter in parte Virginum stans,

dicat competenti voce, in tono lectionis, ad Pontificem, Virginibus genuflectentibus :

Reverendissime Pater, póstulat sancta mater Ecclésia cathólica, ut has præsentés Vírgines dignémini benedícere, et consecráre, ac Dómino nostro Jesu Christo, summi Dei Fílio, desponsáre.

Pontifex interrogat, dicens :

Scis illas dignas esse ?

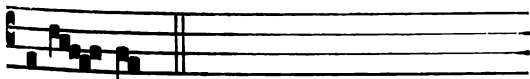
Respondet Archipresbyter :

Quantum humana fragilitas nosse sinit, credo et testíficor illas dignas esse.

Tunc Pontifex adhuc sedens cum mitra, dicit ad circumstantes :

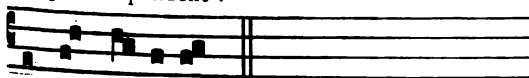
Auxiliánte Dómino Deo, et Salvatóre nostro Jesu Christo, eligimus has præsentés Vírgines benedícere, et consecráre, ac Dómino nostro Jesu Christo, summi Dei Fílio, desponsáre.

Deinde Pontifex vocat Virgines in cantu, dicens :
Modus VIII.

Ve-ní- te.

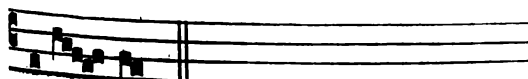
Virgines respondent :

Et nunc sé-quimur.

Surgentes mox seriatim veniunt usque ad introitum chori, exterius tamen genua flectentes.

Tunc Pontifex eas secundo altius vocat in cantu, dicens :

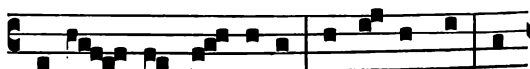
Ve-ní- te.

Virgines surgentes respondent, similiter in cantu, dicentes :

Et nunc sé-qui-mur in to- to corde.

Deinde usque ad medium chori procedunt, et ibi genua flectunt. Tunc Pontifex tertio altius vocat eas, in cantu, dicens :

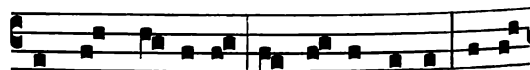

Ve-ní- te, fí- li- æ, au-dí- te me, ti-

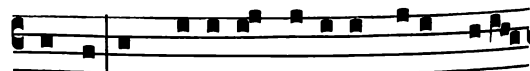

mó-rem Dó-mi-ni do-cé-bo vos.

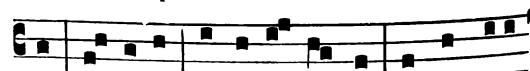
Virgines vero surgentes respondent-cantantes Antiphonam :

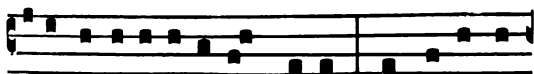
Et nunc sé-quimur in to- to corde, ti-mé-

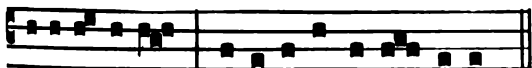
mus te, et quæ-rimus fá-ci- em tu-am vi-dé-

re, Dó-mi-ne, ne confúndas nos, sed fac nobis

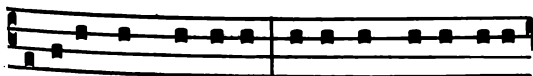

juxta mansu- e-tú-di-nem tu- am, et se-cúndum

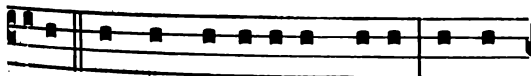

multi- tú- di-nem mi- se- ri- córdi- æ tu- æ.

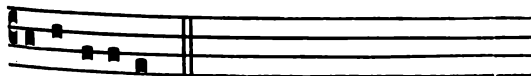
Et præmissa cantantes Virgines, magis appropinquantes ascendunt in Presbyterium; ubi omnes coram Pontifice genuflectunt; et capita profunde, quasi usque ad terram, inclinant. Deinde singulæ successive caput aliquantulum erigentes, cantant etiam hunc Versum :

Súsci-pe me, Dó-mi-ne, se-cúndum e- lóqui- um

tu- um, ut non do-mi-né-tur me- i omnis

in-ju-stí- ti- a.

Quo per singulas dicto, surgunt omnes, et a matronis prædictis seriatim ordinantur, stantes ibidem in modum coronæ coram Pontifice, congruo tamen spatio distantes ab eo. Tunc Pontifex hortatur illas publice ad amplectendum, et servandum sanctæ virginitatis propositum : et mox interrogat eas palam, et communiter dicens :

Vultis {in sanctæ virginitátis propósito perseveráre ?

Et singulæ respondent : Vólumus.

Tunc unaquæque sigillatim genuflectit coram eo ; et immissis manibus junctis inter ambas manus Pontificis, Pontifex interrogat quamlibet dicens :

Promíttis te virginitátem perpétuo serváre ?

Respondet illa : Promítto.

Et Pontifex dicit : Deo grátias.

Illa vero osculatur manus Pontificis, surgitque, et ad suum locum revertitur et genuflectit. Omnibus autem sic per ordinem expeditis, et ad sua loca reversis, et genuflexis, Pontifex communiter omnes interrogat, dicens :

Vultis benedíci, et consecrári, ac Dómino nostro Jesu Christo, summi Dei Fílio, desponsári ?

Respondent omnes : Vólumus.

Post hæc Pontifex ante altare super faldistorium procumbit cum mitra ; et ministri hinc, et inde genuflectunt ; Virgines vero post Pontificem super tapetia, in modum coronæ, se prosternunt : et cantores incipiunt, et prosequuntur Litanias ut supra. 34. Et postquam dictum fuerit, Ut ómnibus fidélibus, etc. et a choro responsum : R̃. Te rogámus, audi nos. Pontifex surgit cum mitra, et vertens se ad Virgines prostratas, tenens baculum Pastoralem in sinistra, in pristino tono dicit, primo :

Ut præséntes ancíllas tuas bene ✠ dicere dignéris. R̃. Te rogámus, audi nos.

Ut præséntes ancíllas tuas bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare dignéris. R̃. Te rogámus, audi nos.

Quibus dictis, Pontifex redit ad accubitum, cantoribus Litanias, ubi dimiserant, reassumentibus, et perficientibus. Quibus finitis, surgunt omnes, et dicitur Hymnus :

Veni, Creátor Spíritus, etc. ut supra, 68.

Pontifice, sine mitra ante altare genuflexo, incipiente, et choro illum prosequente usque ad finem : primo Versu dicto, Pontifice surgente et usque ad finem ejusdem Hymni sine mitra stante. Hymno dicto, Virgines ad papilionem, seu ad alium locum idoneum proximiorum, ad hoc ordinatum, revertuntur. Pontifex vero coram altari stans, deposita mitra, benedicit Virginum vestes, dicens :

Ÿ. Dóminus vobíscum. R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus æternórum bonórum fidelíssime promíssor, certíssime persolútor, qui vestiméntum salútis et induméntum æternæ jucunditátis tuis fidélibus promísisti, cleméntiam tuam suppliciter exorámus, ut hæc induménta, humilitátem cordis, et contéptum mundi significántia, quibus fámulæ tuæ sancto visibíliter sunt informándæ propósito, propítius bene ✠ dicás ; ut beátæ castitátis hábitum, quem, te inspíránte, suscípiunt, te protegénte custódiant ; et quas venerándæ véstibus promissiónis índuis temporáliter, beáta fácias immortalité vestíri. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spírítus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Orémus.

Dómine Deus, bonárum virtútum dator, et ómnium benedictiónum largus infúsor, te obnís precibus deprecámur, ut has vestes bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris, quas fámulæ tuæ pro indício cognoscéndæ religiónis indúere se volunt ; ut inter réliquis féminas tibi cognoscántur dicátæ. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Orémus.

Exáudi, omnípotens Deus, preces nostras ; et has vestes, quas fámulæ tuæ ad seípsas operiéndas expóscunt, ubérrimæ benedictiónis imbre perfúnde,

sicut perfudisti oram vestimentorum Aaron benedictione unguenti, profluentis a capite in barbam; et sicut benedixisti vestes omnium religiosorum tibi per omnia placentium, ita eas bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare digneris: ac præsta, clementissime Pater, ut supradictis famulabus tuis sint hæ vestes salutis protectio, hæ cognitio religionis, hæ initium sanctitatis, hæ contra omnia tela inimici robusta defensio, ut centesimi muneris opulencia, perseverante continencia, ditentur. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Et vestes aqua benedicta aspergit; quæ portantur Virginibus ad locum, ad quem divertunt; ubi dimissis quotidianis vestibus, induunt benedictas.

Pontifex autem stans, ut supra, benedicit vela Virginum, dicens:

Orémus.

Suppliciter te, Domine, rogamus, ut super has vestes ancillarum tuarum capitibus imponendas, bene ✠ dictio tua benigna descendat; et sint hæ vestes benedictæ, consecratæ, immaculatæ, et sanctæ. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Orémus.

Caput omnium fidelium, Deus, et totius corporis salvator, hæc operimenta velaminum, quæ famulæ tuæ propter tuum, tuæque Genitricis beatissimæ Virginis Mariæ amorem suis capitibus sunt imposituræ, dextera tua sancti ✠ fica: et hoc, quod per illa mystice datur intelligi, tua semper custodia, corpore pariter, et animo incontaminato custodiant; ut quando ad perpetuam Sanctorum remunerationem venerint, cum prudentibus et ipsæ virginibus præparatæ, te perducente, ad sempiternæ felicitatis nuptias introire mereantur. Qui

vivis, et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

Et vela ipsa aqua benedicta aspergit.

Post hæc stans adhuc, ut supra, Pontifex benedicit annulos, dicens :

Orémus.

Qreátor, et conservátor humáni géneris, dator grátie spirituális, et largitor humánæ salútis ; tu, Dómine, emítte bene ✠ dictionem tuam super hos ánnulos ; ut, quæ eos gestáverint, coelésti virtúte munítæ, fidem íntegram, fidelitatémque sinceram téneant ; sicut sponsæ Christi virginitátis própósitum custódiant, et in castitaté perpétua perseverent. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Et aqua benedicta eos aspergit.

Tum stans adhuc sine mitra Pontifex, benedicit torques, sive coronas, dicens :

Orémus.

Béne ✠ dic, Dómine, ornáménta ista, et præsta, per invocatiónem tui nóminis, ut quæcúmque ea portáverint, si tibi fidéliter servierint, corónam, quam illa désignant, in cœlo percípere mereántur. Qui in Trinitaté perfécta vivis, et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

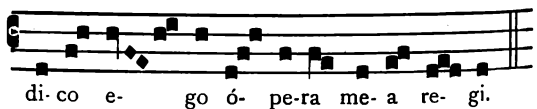
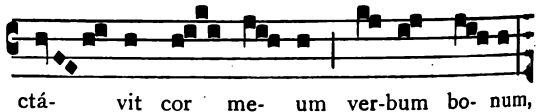
Deinde eas aqua benedicta aspergit.

His expletis, Virgines, benedictis vestibibus, exceptis velis, indutæ, binæ et binæ, seriatim redeunt ad Pontificem, cantantes Responsorium :

Modus V.

Regnum mun- di, et o- mnem or-

* Quem vidi.

Tum disponuntur a paranympis ante altare genuflexæ coram Pontifice, in modum coronæ, vultibus demissis : Pontifex vero surgit, mitra deposita, et versus ad eas, dicit :

Orémus.

Réspice, Dómine, propítius super has fámulas tuas, ut sanctæ virginitátis propósitum, quod, te inspiránte, suscepérunt, te gubernánte, custódiant.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

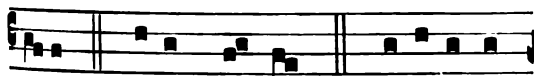
Deinde dicit competenti voce, extensis manibus ante pectus, Præfationem :

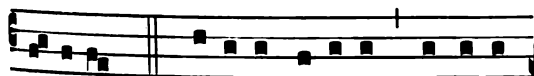
Per ómni- a sæcu- la sæcu- ló- rum. R̃. Amen.

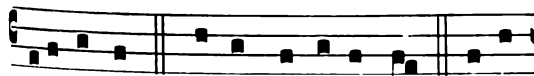
Ÿ. Dómi- nus vo- bís- cum. R̃. Et cum spí- ri- tu

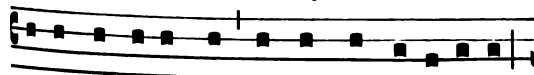
tu- o. Ÿ. Sursum cor- da. R̃. Habémus ad

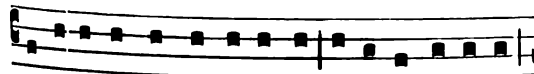
Dó- mi- num. Ÿ. Grá- ti- as a- gá- mus Dó- mi- no

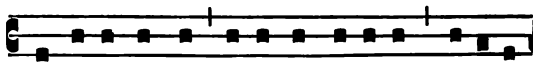
De- o nostro. R̃. Dignum et justum est. Ve- re

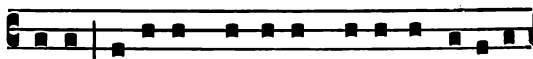
dignum et justum est, æquum et sa- lu- tá- re,

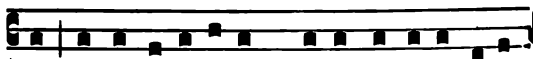
nos ti- bi semper, et u- bí- que grá- ti- as á- ge- re,

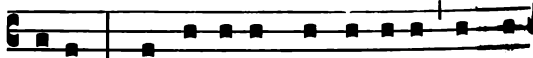
Dó-mi-ne sancte, Pa-ter omní-po-tens, ætérne

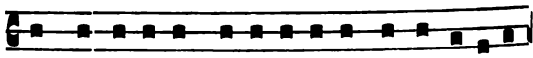
De- us, castó-rum córpo-rum be-nígnus ha-bi-tá-

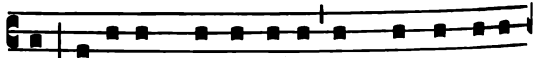
tor, et incorruptá-rum De- us a-má-tor a-ni-

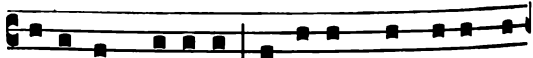
má-rum. Qui hu-mánam substánti- am, in pri-

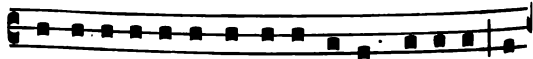
mis ho-mí-ni-bus di- a-bó-li-ca fraude vi-ti- á-

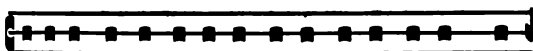
tam, i- ta in Ver-bo tu- o, per quod ómni- a

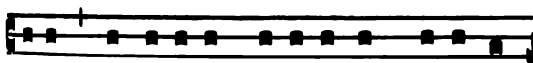
facta sunt, ré-pa-ras, ut e- am non so-lum ad

pri-mæ o-rí-gi-nis inno-cén-ti- am ré-vo-ces, sed

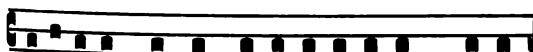
é-ti- am ad expe-ri- én-ti- am æ-ternó-rum bo-

nó-rum, quæ no-vo in sæ-cu-lo sunt ha-bénda,

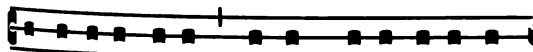
perdú-cas ; et obstrictos adhuc condi-ti- ó-ne

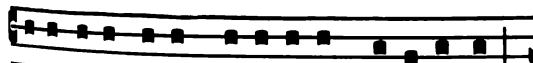
mortá-li- um, jam ad si-mi- li- tú-di-nem pró-ve-

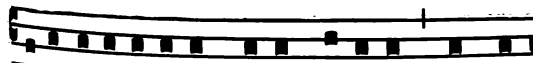
has Ange- ló-rum. Ré-spi-ce, Dó-mi-ne, su-per

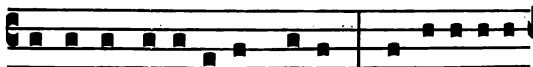
has fá-mu-las tu- as, quæ in ma-nu tu- a con-

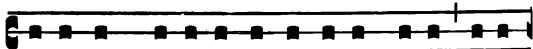
ti-nén-ti- æ su- æ pro-pó-si- tum collo-cántes,

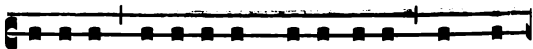
ti-bi de-vo-ti- ó-nem su- am óf-fe-runt, a quo

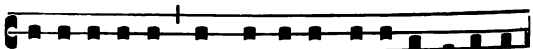
et ipsæ vo-ta assumpsé-runt. Quómo-do e-nim

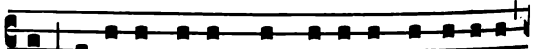
á-ni-mus mortá-li carne circúmda-tus, le-gem

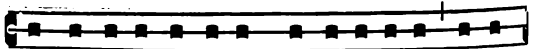
na-tú-ræ, li-bertá-tem li-cén-ti-æ, vim con-

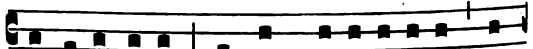
su- e- tú-di-nis, et stí-mu-los æ-tá-tis e-vínce-

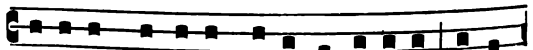
ret, ni-si tu, De-us, per lí-be-rum ar-bí-tri-um

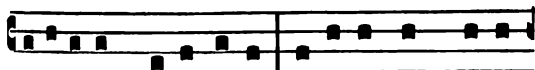
hunc in e-is a-mó-rem vir-gi-ni-tá-tis clemén-

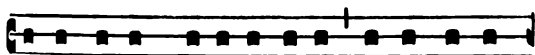
ter accénde-res, tu hanc cu-pi-di-tá-tem in

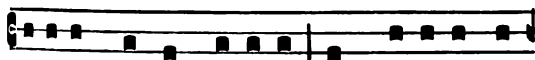
e- á-rum cór-di-bus be-ní-gnus á-le-res, tu for-

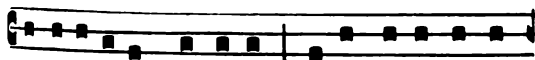
ti-tú-di-nem mi-nistrá-res. Effú-sa namque in

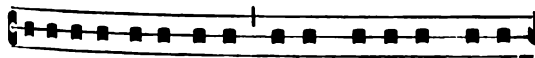
omnes gentes grá-ti-a tu-a, ex omni na-

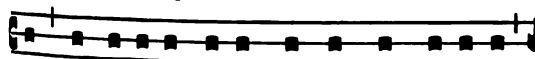
ti-ó-ne, quæ sub cœ-lo est, in stel-lá-rum in-

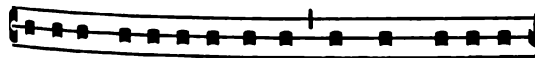
nu-me-rá-bi-lem nú-me-rum, no-vi Testa-mén-ti

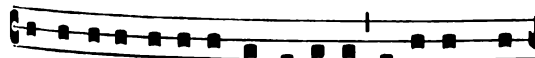
he-ré-di-bus ad-optá-tis, inter cé-te-ras virtú-

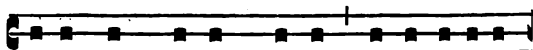
tes, quas fí-li-is tu-is non ex sanguí-ni-bus,

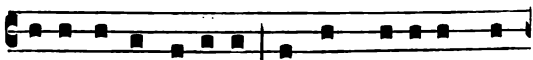
neque ex vo-luntá-te carnis, sed de Spí-ri-tu

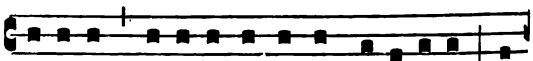
Sancto tu-o gé-ni-tis in-di-dísti, é-ti-am hoc

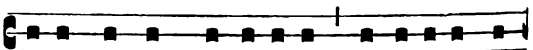
do-num in quasdam mentes de lar-gi-tá-tis

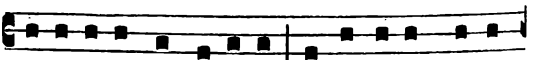
tu-æ fonte de-flú-xit, ut cum ho-nó-rem nup-

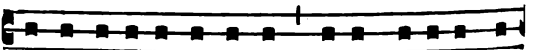
ti-á-rum nulla in-terdí-cta mi-nu-íssent, ac

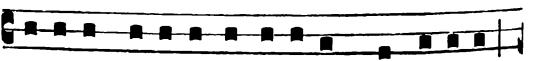
su-per sanctum conjú-gi-um nupti-á-lis be-

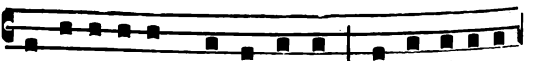
ne-dí-cti-o perma-né-ret, ex-sís-te-rent, ta-men

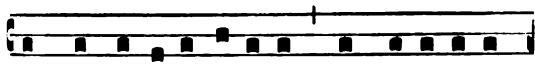
su-bli-mi-ó-res á-ni-mæ, quæ in vi-ri, ac mu-

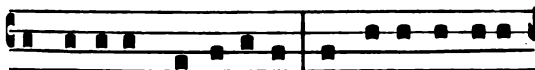
lí-e-ris có-pu-la-fa-sti-dí-rent connú-bi-um,

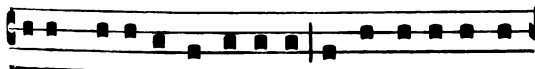
concu-pisce-rent Sa-cra-méntum, nec i-mi-ta-rén-

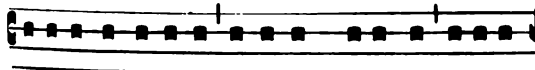
tur, quod núpti- is á-gi-tur, sed di-lí-ge-rent

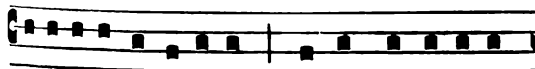
quod núp-ti- is præ-no-tá-tur. Agnó-vit auctórem

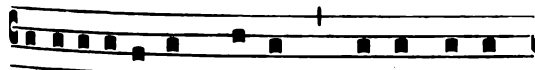
su-um be-á-ta vir-gí-ni-tas, et æmu-la in-te-

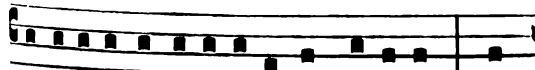
gri-tá-tis angé-li-cæ, il-lí-us thá-lamo, il-lí-us

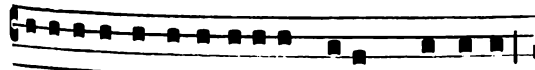
cu-bí-cu-lo se de-vó-vit, qui sic perpé-tu-æ

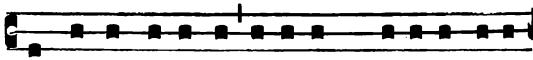
vir-gi-ni-tá-tis est sponsus, quem-ádmo-dum

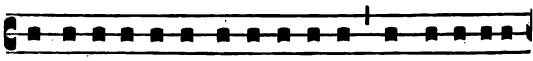
perpé-tu-æ vir-gi-ni-tá-tis est fí-li-us. Im-

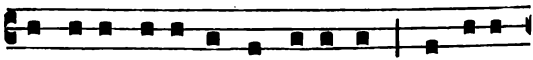
plo-ránti-bus er-go auxí-li-um tu-um, Dó-mi-ne,

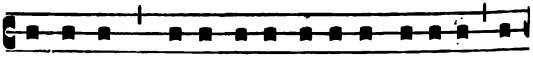
et con-firmá-ri se be-ne-di- cti- ó-nis tu-æ

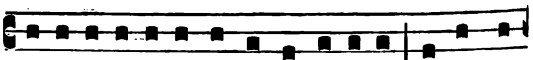
consecra-ti- ó-ne cu-pi- énti-bus, da pro-tecti- ó-

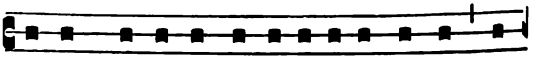
nis tu-æ mu-ní-men, et ré-gi-men, ne hostis

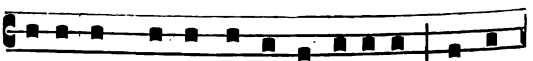
an-tíquus, qui excel-lenti- ó-ra stú-di- a sub-

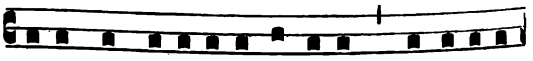
ti- li- ó-ri-bus in-fé-stat in-sí-di- is, ad obscu-

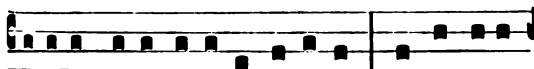
rándam per-féctæ conti-nénti- æ palmam, per

á-liquam men-tis serpat incú-ri- am, et rá-

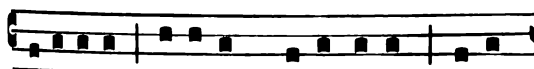
pi- at de pro-pó-si- to vír-gi-num, quod é-ti- am

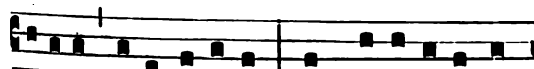
mó-ri-bus de-cet in-esse nuptá-rum. Sit in e- is,

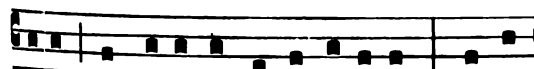
Dó-mi-ne, per do-num Spí-ri-tus tu- i prudens

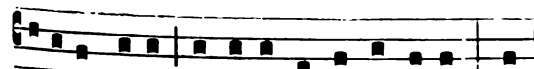
mo-désti- a, sá-pi- ens be-ní-gni-tas, gra-vis

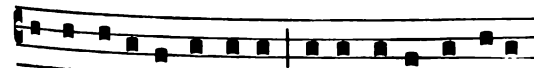
lé-ni-tas, casta li-bértas. In cha-ri-tá-te fér-

ve- ant, et ni-hil extra te dí-li-gant. Lauda-

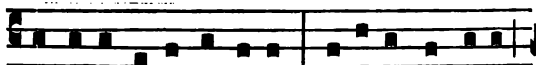
bí-li- ter vi- vant, lauda-ríque non áppe- tant. Te

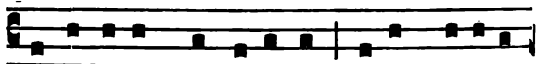
in sancti- tá- te córpo- ris, te in á-ni- mæ su- æ

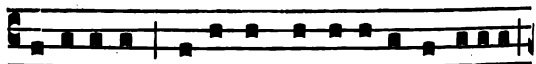
pu- ri- tá- te glo- rí- fi- cent. Amó- re te tí- me- ant,

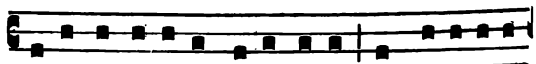
Amó-re ti-bi sér-vi-ant. Tu e- is sis honor,

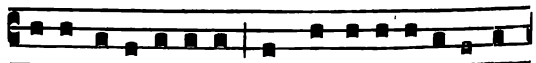
tu gáudi-um, tu vo-lún-tas ; tu in mœ-ró-re

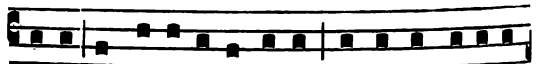
so-lá-ti-um ; tu in am-bi-gui-tá-te consí-li-um ;

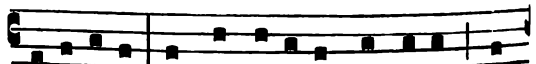
tu in in-jú-ri-a de-fén-si-o ; in tri-bu-la-ti-

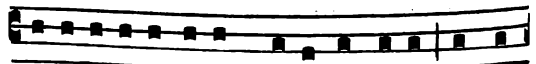
ó-ne pa-ti-énti-a ; in paupertá-te a-bundán-

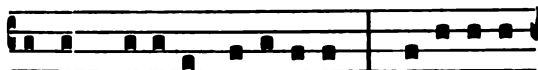
ti-a, in je-jú-ni-o ci-bus ; in in-fir-mi-tá-te

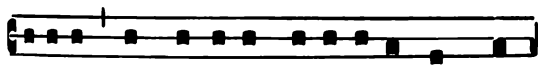
me-di-cí-na. In te há-be-ant ómni-a, quem

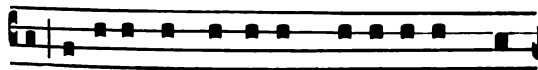
di-lí-ge-re áppe-tant su-per ómni-a, per te,

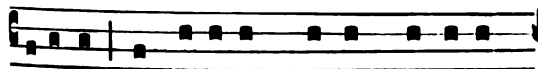
quod sunt pro-féssæ, custó-di- ant. Scru-ta-tó-ri

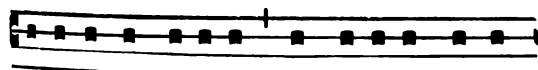
pécto-rum non córpo-re pla-ci- tú-ræ, sed men-

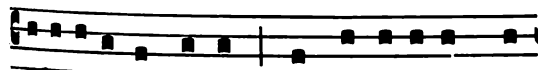
te, tránse- ant in nú-me-rum pu- el-lá-rum sa-

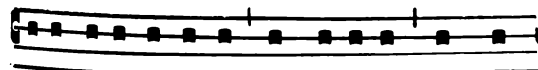
pi- éntum, ut cœ-léstem Sponsum, vir-tú-tum

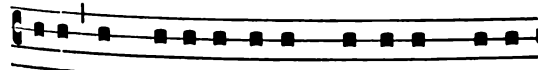
ac-cénsis lampá-di-bus, cum ó- le- o præ-pa-

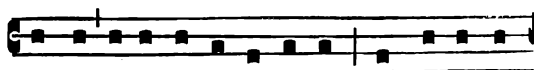
ra- ti- ó-nis expé-ctent, nec turbá-tæ im-pro-

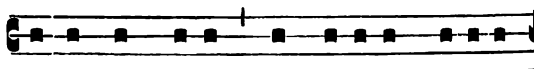
vi-so Re-gis advéntu, sed se-cú-ræ, cum lú-

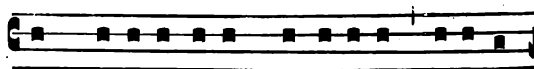
mi-ne, et præ-ce-dénti- um Ví-r-gi-num cho-ro

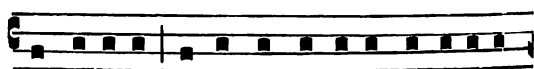
junctæ, jucundânter occûr-rant : et ne exclu-

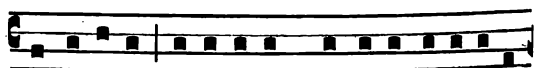
dântur cum stultis, sed re-gá-lem já-nu-am

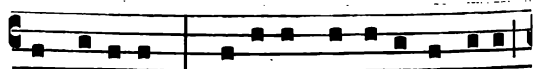
cum sa-pi-én-ti-bus Vir-gí-ni-bus, li-cénter

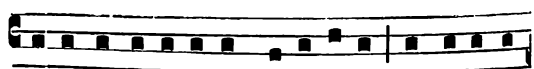
intró-e-ant, et in A-gni tu-i perpé-tu-o

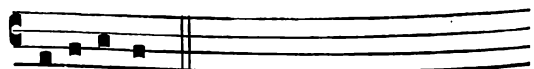
co-mi-tá-tu pro-bá-bi-les mansú-ra casti-tá-te

per-má-ne-ant. Quá-te-nus centé-si-mi fructus,

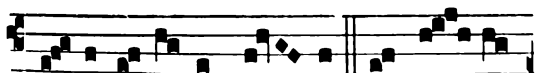
do-no vir-gí-ni-tá-tis de-co-rá-ri, te do-nánte,

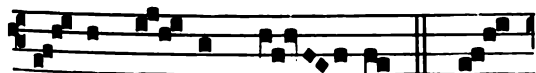
me-re-ántur.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo : ita tamen quod a circumstantibus audiat :
 Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Iŕ. Amen.

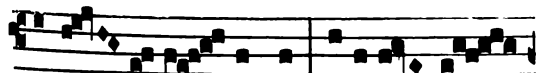
Tum Pontifex, accepta mitra, incipit, schola prosequente, Responsorium :

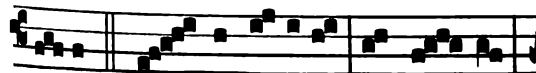
Ve- ni, e- lé- cta me- a, et po- nam

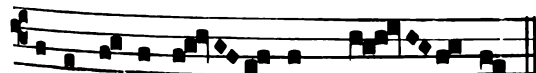
in te thro- num me- uni. * Qui-

a con- cu- pí- vit rex spéci- em

tu- am. Iŕ. Au- di, fí- li- a, et vi- de,

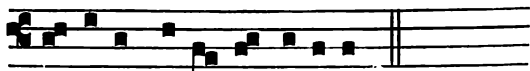
et in-clí- na au- rem tu- am.

* Quia concupívit.

Incepto Responso, sedet Pontifex cum mitra, et eo finito, surgunt Virgines ; et duæ primæ ex eis præsentantur a paranympis Pontifici, coram quo humiliter genua flectunt, cantantes simul Anti-phonam :

Ancíl-la Chri-sti sum, íd-e- o me ostén- do

ser- ví- lem ha- bé- re persónam.

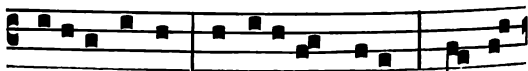
Qua dicta, Pontifex interrogat illas palam, dicens :
Vultis persistere in sancta virginitate, quam professæ estis ?

Et illæ simul respondent : Vólumus.

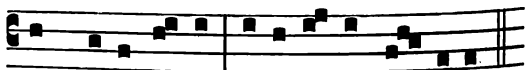
Tum Pontifex imponit velum super caput cujuslibet quod dependeat super scapulas, et super pectus, et usque ad oculos, singulis dicens :

Accipe velámen sacrum, quo cognoscáris mundum contempsisse, et te Christo Jesu veráciter humilitérque, toto cordis annísu, sponsam perpetuáliter subdidisse, qui te ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. *R.* Amen.

Ambabus velatis, ambæ simul genuflexæ, ut erant, cantant hanc Antiphonam :

Pósu- it signum in fáci- em me- am, ut nul-

lum præ-ter e- um ama- tó- rem ad- mít- tam.

Quo facto, reducuntur a matronis prædictis ad loca ordinis sui, ubi prius erant ; et aliæ duæ, quæ post illas in ordine sequuntur, præsentantur Ponti-

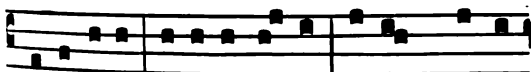
fici, coram quo simili modo genua flectunt, cantant, et velantur, ut primæ. Omnibus autem sic velatis, deposita mitra, surgit Pontifex, et stans versus ad illas, dicit :

Ÿ. Dóminus vobíscum. R̃. Et cum spírítu tuo.

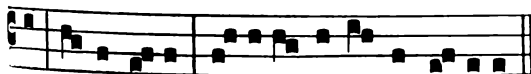
O rémus.

Fámulas tuas, Dómine, tuæ custódia múníat pietátis, ut virginitátis sanctæ propósitum, quod, te inspiránte, suscepérunt, te protegénte, illæsum custódiat. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre in unitáte Spírítus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, vocat Virgines, incipiens Antiphonam, schola prosequente :

Desponsá-ri, di-lécta, ve-ni, hi-ems tránsi-

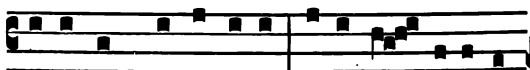
it, tur-tur carnit, ví-ne-æ flo-rén-tes ré-do-lent.

Qua incepta, sedet Pontifex cum mitra, et ea finita, illæ, quæ primæ venerant ad recipiendum velum, præsentantur Pontifici a matronis prædictis, eo modo, et ordine, sicut prius. Tunc Pontifex accipiens anulum cum dextera sua, et dexteram manum virginis cum sinistra manu sua, et mittens anulum ipsum digito annulari dexteræ manus Virginis, desponsat illas Jesu Christo, dicens singulis :

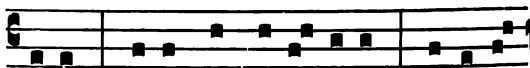
Despónso te Jesu Christo, Fílio summi Patris, qui te illæsam custúdiat. Accipe ergo ánnulum fidei, signáculum Spírítus Sancti, ut sponsa Dei vocéris, et si ei fidéliter servíeris, in perpétuum coronéris.

In nómine Pa ꝛ tris, et Fí ꝛ lii, et Spíritus ꝛ Sancti. R̃. Amen.

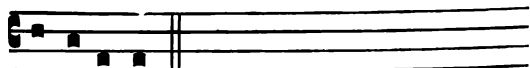
Quo facto, ambæ simul genuflexæ, decantant Antiphonam :

Ipsi sum desponsá-ta, cu- i An- ge- li sér-

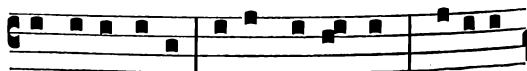

vi- unt, cu-jus pulchri-tú- di-nem sol et lu-

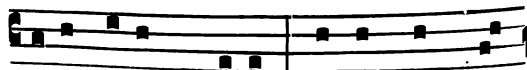

na mi-rántur.

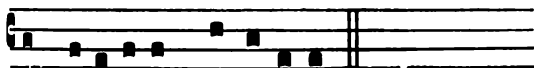
Qua cantata, reducuntur a matronis prædictis ad loca sua, et aliæ duæ, quæ illas sequuntur in ordine, præsentantur Pontifici, coram quo genuflectunt, cantant, et desponsantur, modo præmisso. Omnibus ergo sic seriatim desponsatis, et ad loca sua reductis, omnes genuflexæ simul levant in altum, et ostendunt dexteram manus cantantes hanc Antiphonam :

Annu-lo su- o sub-arrhá- vit me Dómi-nus

me- us Je-sus Christus, et tam-quam spon-

sam de-co-rá-vit me co-ró-na.

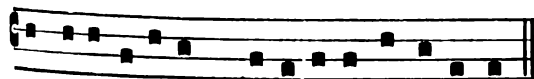
Deinde Pontifex cum mitra surgit, et stans versus
ad illas, dicit :

Bene ꝛ dicat vos Cōnditor cœli, et terræ, Deus Pater omnîpotens, qui vos eligere dignâtus est ad beatæ Mariæ Matris Dōmini nostri Jesu Christi consōrtium; ut întegram, et immaculatam virginitatem, quam professæ estis, coram Deo, et Angelis ejus conservetis; propōsitum teneâtis; castitatem diligâtis; patiëntiam custodiâtis; ut corōnam virginitatis accipere mereâmini. Per eūndem Christum Dōminum nostrum. Rꝫ. Amen.

Post hæc Pontifex cum mitra stans, iterum vocat illas in cantu inchoans, schola prosequente, hanc Antiphonam :

Ve-ni, Spon-sa Chri-sti, ácci-pe co-ró-nam,

quam ti-bi Dómi-nus præpa-rá-vit in æ-térnum.

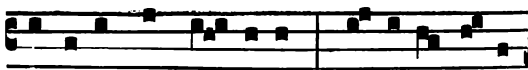
Incepta Antiphona, sedet Pontifex cum mitra, et ea finita, præsentantur ei a paranympis duæ primæ Virgines, ut prius, coram eo genuflexæ. Ipse autem torquem, sive coronam accipiens, imponit capiti cujuslibet Virginis, seriatim singulis dicens :

Accipe corónam virginális excelléntiæ, ut sicut
per manus nostras coronáris in terris, ita a

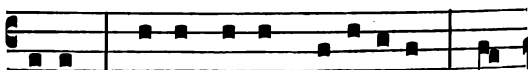
Christo glória, et honóre coronári mereáris in cœlis.
Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

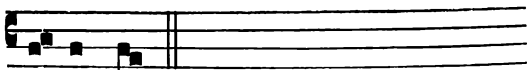
Et mox ambæ simul decantant hanc Antiphonam :

Indu- it me Dó- mi-nus cy- cla-de au- ro

textá, et imménsis mo-ní- li-bus or-

ná- vit me.

Qua cantata, reducuntur a matronis prædictis ad loca sua; et aliæ præsentantur, quæ simili modo genuflectunt, cantant, et coronantur. Omnibus coronatis, et ad loca sua reductis, et stantibus, Pontifex deposita mitra surgit, et stans versus ad illas, dicit :

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut hæ fámulæ tuæ, quæ pro spe retributiónis æternæ tibi Dómino Deo desíderant consecrári, plena fide, animóque in sancto propósito permáneant. Tribue eis, Dómine, humilitátem, castitátem, obediéntiam, charitátem et ómnium bonórum óperum quantítatem : ut ad méritum æternæ glóriæ possint perveníre. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

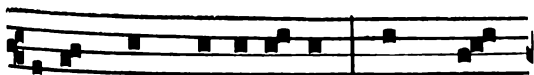
Deinde omnibus simul genua flectentibus. Pontifex stans, ut prius, sine mitra, dicit hanc Orationem.

Orémus.

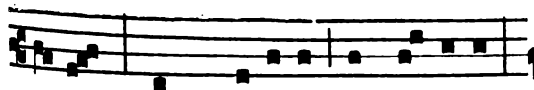
Te invocamus, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, super has fámulas tuas, quæ tibi vovérunt pura mente, mundóque corde servíre; ut eas sociáre dignéris inter illos centum quadragínta quátuor míllia, qui vírgines permansérunt, et se cum muliéribus non coinquinavérunt; in quorum ore dolus non est invéntus; ita et has fámulas tuas fácias permanére immaculátas usque in finem. Per Immaculátum Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

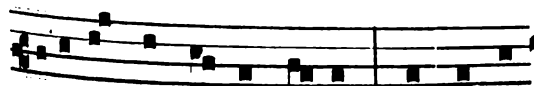
Qua finita, Virgines surgentes, simul cantant Antiphonam :

Ecce, quod concu-pí- vi, jam ví-

de- o, quod spe- rá- vi, jam té- ne- o :

il- li sum juncta in cœ- lis, quem in ter-

Post hæc Pontifex, junctis ante pectus manibus, dicit super illas, stantes humiliter inclinatæ, benedictionem.

Deus, plasmátor cōrporum, afflátor animārum, qui nullam spernis ætātem, nullum sexum réprobas, nullam conditiōnem grátia tua ducis indígnam, sed ómnium æquális creátor es, et redēptor, tu has fámulas tuas, quas ex omni número gregis, ut bonus pastor, ad conservādam corónam perpétuæ virginitátis, et castimóniam ánimæ elígere dignátus es, tuæ protectionis scuto circúmtege, et ad omne opus virtútis et glóriæ, magistrante sapiéntia, præpara, ut vincéntes carnis illécebras, et ilícita concúbina recusántes, insolúbilem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi cópulam mereántur. His pétimus, Dómine, arma súggeras, non carnália, sed Spíritus virtúte poténtia, ut, te muniénte, eárum sensus et membra, in eárum corpóribus, et animábus non possit dominári peccátum; ac sub tuæ grátia vívere cupiéntibus, nihil sibi defénsor malórum, et inimícus bonórum de his vasis nómini tuo consecrátis præváleat vindicáre. Omnem étiam nocívum calórem imber grátia tuæ cœléstis exstínguat, lumen vero perpétuæ castitátis accéndat; fácies pudíca scándalis non páteat, neque incáutis occasiōnem tríbuat negligéntia delinquéndi. Sitque in eis casta virgini-

tas; sint ornátæ páriter, et armátæ fide íntegra, spectra, charitaté sincéra; ut, præparáto ánimo ad continéntiam, virtus tanta præstétur, quæ súperet diaboli univérſa figménta; et contemnéndó præſéntia, futúra secténtur; jejúnia épulis carnálibus præferant; lectiόνés sacras et oratiόνés convíviiis et potatiόνibus antepónant; ut oratiόνibus pastæ, et eruditiónibus explétæ, illuminátæ vigíliis, opus grátia virginális exerceant. His ígitur virtútum armis has tuas fámulas intérius exteriúsque comúnens, præsta, inoffénsam cursum virginitátis implére. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, stans dicit sequentem benedictionem super illas genuflexas.

Benedicat vos Deus Pa ✠ ter, et Fi ✠ lius, et Spíritus ✠ Sanctus omni benedictiόνé spirituáli; ut manéntes semper incorrúptæ, inviolátæ, et immaculátæ, sub vestiménto sanctæ Mariæ, Matris Dómini nostri Jesu Christi, requiescat super vos spíritus septifórmis grátia, spíritus sapiéntia et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus sciéntia, et pietátis : et répleat vos spíritus timóris Dómini, frágles sólidet, invalidásque confírmét, pietáte állevet, et mentes regat, vias dírigat, cogitatiόνés sanctas instítuat, actus probet, ópere perfíciat, charitaté ædíficet, sapiéntia illúminet, castitaté múniat, sciéntia ínstruat, fide firmet, in virtúte múltiplicet, in sanctitaté sublímét, ad patiéntiam præparet, ad obediéntiam subdat, sóbrias prótegat, et pudícas : in infirmitaté vísitet, in dolóre rélevet, in tentatiόνé custódiat, in prosperitaté témperet, in iracúndia mítiget, in iniquitaté emúndet, infúndat grátiam, remíttat offénsam, tríbuat disciplínam. Ut his, et simílibus virtútibus fultæ, et sanctis

opéribus illustrátæ, illa semper studeátis ágere, quæ dignà fiant remuneratióne. Illum habeátis testem, quem habitúræ estis júdicem; et vos aptétis, ut præfulgéntem gestétis in manu lámpadem, intratúræ sponsi thálamum, occurrátis cum gáudio, et nihil in vobis repériat foetidum, nihil sórdidum, nihil occúltum, nihil corrúptum, nihil inhonéstum, sed níveas, et cándidas ánimas, corporáque lúcida, atque spléndida; ut, cum ille dies treméndus remuneratiónis justórum, retributionísque malórum advénerit, non invéniat in vobis ultrix flamma, quod urat, sed divína píetas, quod coronet; quas jam in hoc sæculo conversátio religiósa mundávit, ut ad tribúnal ætérni Regis ascensúræ, célsaque palátia, cum iisdem mereámini habére protectiódinem, qui sequúntur Agnum, et cantant cánticum novum sine cessatióne, illic perceptúræ præmium post labórem, sempérque maneátis in vivéntium regiódine. Atque ipse benedícat vos de cœlis, qui per crucis passiódinem humánum genus es dignátus veníre in terris redímere, Jesus Christus Dóminus noster, qui cum ætérno Patre, et Spíritu Sancto in unitáte perfécta vivit, et regnat Deus, in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Deinde Pontifex sedens cum mitra, publica voce anathema ponit, ne quis eas a divino servitio, quæ vexillo castitatis subjectæ sunt, abducatur; nullus earum bona surripiat, sed ea cum quiete possideant, in hanc formam:

Auctoritáte omnipoténtis Dei, et beatórum Petri et Pauli Apostolórum ejus, firmiter, et sub interminatióne anathématis inhibémus, ne quis præséntes vírgines, seu sanctimoniáles a divíno servítio, cui sub vexillo castitátis subjéctæ sunt, abdúcat, nullus eárum bona surrípiat, sed ea cum quiéte pos-

sídeant. Si quis autem hoc attentáre præsumpserit, maledíctus sit in domo, et extra domum; maledíctus in civitaté, et in agro; maledíctus vigilándo, et dormiéndó; maledíctus manducándo, et bibéndó; maledíctus ambulándo, et sedéndó; maledícta sint caro ejus, et ossa, et a planta pedis usque ad vérticem non hábeat sanitátem. Véniat super illum maledíctio hóminis, quam per Móysen in lege filiis iniquitátis Dóminus permísit. Deleátur nomen ejus de libro vivéntium, et cum justis non scribátur. Fiat pars et heréditas ejus cum Cain fratricída, cum Dathan, et Abíron, cum Ananía, et Saphíra, cum Simóne mago, et Juda proditóre, et cum eis, qui dixerunt Deo : Recéde a nobis, sémitam viárum tuárum nólumus. Péreat in die judícii; dévoret eum ignis perpétuus cum diábolo, et ángelis ejus, nisi restitúerit, et ad emendatiónem vénerit. Fiat, fiat.

Tum dicitur **Allelúia**, sive ultimus Versus Tractus, vel Sequentiæ, et cetera usque ad Offertorium inclusive, Virginibus in ordine suo manentibus.

Offertorio dicto, singulæ Virgines consecratæ, velatis capitibus, ad manus Pontificis in faldistorio ante medium altaris cum mitra sedentis, offerunt, coram eo genuflexæ, quælibet candelam accensam.

Interim parantur pro eis tot hostiæ consecrandæ, quot sunt ipsæ numero. Facta oblatione, Pontifex cum mitra sedens lavat manus; deinde, deposita mitra, surgit, et prosequitur Missam, more consueto.

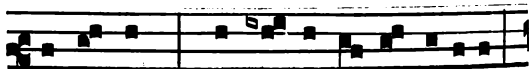
Secreta.

O blátis hóstiis, quæsumus, Dómine, præsentibus famulábus tuis perseverántiam perpétuæ virginitátis accómmoda; ut apértis jánuis, summi Regis advéntu, regnum coeléste cum lætítia mereán-

tur intráre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

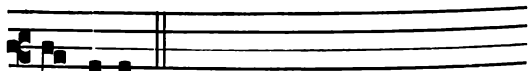
Postquam Pontifex se de Corpore, et Sanguine communicaverit, tum accedunt ad supremum gradum altaris Virgines ipsæ binæ et binæ, et ibidem genuflectunt ; Pontifex vero singulas communicat, et omnibus communicatis, ipsæ Virgines ante altare, ut in Missa fuerunt genuflexæ, simul cantant Antiphonam :

Mel et lac ex e- jus o- re suscé-pi,

et sanguis e- jus orná- vit ge-

nas me- as.

Interim Pontifex ablutionem sumit ; tum accepta mitra, stans lavat manus, deinde perficit Missam.

Postcommunio.

Deus, qui habitáculum tuum in corde pudíco fundásti, réspice super has fámulas tuas, et quæ castigatióibus assídus póstulant, tua consolatióne percípiant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

Missa finita, Pontifex dat benedictionem solemnem.

Et quia in nonnullis monasteriis est consuetudo, quod loco Diaconissatus Virginibus consecratis datur facultas incipiendi horas canonicas, et legendi Officium in Ecclesia, Pontifex stans ante altare sine mitra, Virginibus consecratis coram eo genullexis, dicit :

Ÿ. **Dóminus vobíscum.**

R̃. **Et cum spírítu tuo.**

Orémus.

Exáudi, Dómine, preces nostras, et super has fámulas tuas spírítum tuum bene ✠ dictionis emítte ; ut cœlésti múnere ditátæ, et tuæ majestátis grátiam possint acquirere, et bene vivéndi áliis ex-émplum præbere. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. **Amen.**

Tum sedet Pontifex, accepta mitra, et tradit Breviarium illis, ambabus manibus ipsum tangentibus, dicens :

Accípite librum, ut incipiátis horas canónicas, et legátis Officium in Ecclésia. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spírítus ✠ Sancti.

R̃. **Amen.**

Surgit Pontifex, mitra deposita, et conversus ad altare incipit Hymnum **Te Deum laudámus**, quem chorus prosequitur usque ad finem ut supra. 162. et eo finito, duæ ex choro dicunt :

Ÿ. **Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.**

Respondet chorus :

R̃. **A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.**

Et Pontifex stans in cornu Epistolæ altaris, conversus ad altare, ex libro ibidem super altari posito, dicit :

Actiões nostras, quæsumus, Dómine, aspirádo præveni, et adjuvándo proséquere; ut cuncta nostra orátio, et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Post hæc Virgines consecratæ revertuntur ad portam monasterii, ubi Pontifex eas coram se genuflexas præsentat Abbatissæ similiter genuflexæ dicens :

Vide, quómodo istas consecrátas Deo serves, et repræséntes immaculátas; redditúra pro eis ratióne, ante tribúnal sponsi eárum, ventúri júdicis.

Tum Pontifex redit ad Ecclesiam, dicens :

Dóminus vobíscum.

Inítium sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

In princípíio, etc.

Et sacris vestibis depositis, vadit in pace.

Primarií Lapidis

PRO ECCLESIA ÆDIFICANDA.

Nemo Ecclesiam ædificet, priusquam Pontificis judicio locus et atrium designentur, et quid ad luminaria, quid ad rectoris, ministrorumque stipendia sufficiat, quidque ad Ecclesiæ dotem pertineat, definiatur; et per eum, vel ejus auctoritate, per Sacerdotem crux in loco figatur, et lapis primarius in fundamento ponatur. Pridie igitur lignea crux in loco, ubi debet esse altare, figatur. Sequenti vero die, lapis in Ecclesiæ fundatione ponendus, qui debet esse quadratus et angularis, benedici debet hoc modo. Pontifex paratus supra rochetum, vel, si sit regularis, supra superpelliceum, amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, et mitra simplici, et baculum Pastoralem in sinistra tenens, stans, cum mitra, in loco ubi Ecclesia est fundanda, benedicit sal, et aquam, dicens :

Ÿ. Adjutorium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

Exorcizo te, creatúra salis, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te per Eliséum Prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur sterilitas aquæ; ut efficiáris sal exorcizátum in salútem credéntium; et sis ómnibus suméntibus te sánitas ánimæ et córporis; et effúgiat, atque discédât a loco, in quo aspérsum fúeris, omnis phantásia et nequítia vel versútia diabólicæ fraudis, omnisque spíritus immúndus, adjurátus per eum qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Deinde, depositis baculo Pastorali et mitra, junctis manibus dicit :

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum. R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Imménsam cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus, ut hanc creatúram salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre tua pietáte dignéris ; ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis ; et quidquid ex eo tactum vel respésum fúerit, cáreat omni immundítia omníque impugnatióne spirituális nequítiae. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spírítus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

Tum acceptis mītra et baculo Pastorali, super aquam absolute dicit :

Exorcízo te creatúra aquæ, in nómine Dei Pa ✠ tris omnipoténtis, et in nómine Jesu Christi Fí ✠ lii ejus Dómini nostri, et in virtúte Sancti ✠ Spírítus, ut fias aqua exorcizáta ad effugándam omnem potestátem inimíci, et ipsum inimícum eradicáre et explantáre váleas, cum ángelis suis apostáticis, per virtútem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R̃. Amen.

Deinde, depositis baculo Pastorali et mitra, junctis manibus dicit :

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum. R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, qui ad salutem humáni géneris máxima quæque Sacraménta in aquárum substántia

condidisti, adesto propitius invocationibus nostris, et elemento huic multimodis purificationibus preparato, virtutem tuæ bene ✠ dictionis infunde; ut creatura tua mysteriis tuis serviens, ad abjiciendos daemones, morbosque pellendos, divinæ gratiæ sumat effectum; ut quidquid in domibus, vel in locis fidelium, hæc unda resperserit, careat omni immunditia, liberetur a noxa: non illic resideat spiritus pestilens, non aura corrumpens: discendant omnes insidiæ latentis inimici, et si quid est quod aut incolumitati habitantium invidet, aut quieti, aspersione hujus aquæ effugiat; ut salubritas per invocationem sancti tui nominis expetita, ab omnibus sit impugnationibus defensa. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum.

R. Amen.

Pontifex mittit sal in aquam, in modum crucis, dicendo semel:

Qommixtio salis, et aquæ pariter fiat. In nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ Sancti.

R. Amen.

℣. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

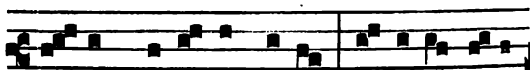
Deus, invictæ virtutis auctor, et insuperabilis imperii rex ac semper magnificus triumphator, qui adversæ dominationis vires reprimis, qui inimici rugientis sævitiam superas, qui hostiles nequitiæ potenter expugnas, te, Domine, treméntes, et supplices deprecámur, ac pétimus, ut hanc creaturam salis, et aquæ dignanter aspicias, benígnus illústres, pietátis tuæ rore sanctífices: ut ubicúmque fúerit aspérsa, per invocatióem sancti tui nominis, omnis infestatio immúndi spíritus abigátur, terrórque venenósi serpéntis procul pellátur, et præsentia Sancti Spíritus nobis misericórdiam tuam poscéntibus, ubi-

que adesse dignetur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

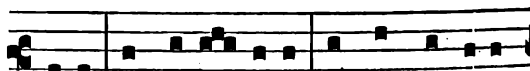
Tum Pontifex accipit mitram, et schola cantat Antiphonam et Psalmum sequentes. Interim dum ea cantantur, Pontifex cum mitra, aspergit locum, ubi crux posita est, cum aqua per eum benedicta.

Antiphona.

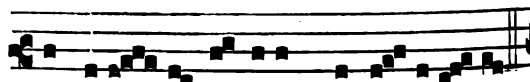
Ton. I. Fin. 1.

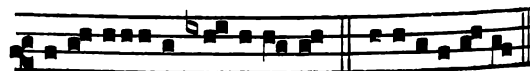
Si- gnum sa- lú- tis po- ne, Dó- mi- ne Je- su

Christe, in lo- co i- sto, et non permít- tas

intro- í- re Ange- lum per- cu- ti- én- tem.

Ps. 83. Quam dilécta. ut infra. E u o u a e.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! *
concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea * exsultavérunt in Deum
vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur
nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine : in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxiliú ab te : * ascensióes in corde suo dispósuit in valle lacrimárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exáudi oratióem meam : * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis : * super millia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem diligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Finitis Antiphona et Psalmo prædictis, Pontifex stans versus ad locum per eum aspersum, deposita mitra, dicit :

Orémus.

Dómine Deus, qui licet cœlo et terra non capiáris, domum tamen dignáris habére in terris, ubi nomen tuum júgiter invocétur ; locum hunc, quæsumus, beátæ Mariæ semper Vírginis, et beáti N. (nominando Sanctum, vel Sanctam, in cujus honorem. ac nomen fundabitur Ecclesia) omniúmque Sanctórum intercedéntibus méritis, seréno pietátis tuæ intuitu vísitá, et per infusióem gratiæ tuæ ab omni inquinaménto purífica, purificatúmque consérva, et qui dilécti tui David devotióem in filii sui Salomónis

ópere complevísti, in hoc ópere desidéria nostra perficere dignéris, effugiántque omnes hinc nequítiae spirituáles. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Post hæc stans adhuc sine mitra, Pontifex benedicit primarium lapidem, dicens :

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Sit nomen Dómini benedíctum.

R. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ÿ. Lápidem quem reprobavérunt ædificántes.

R. Hic factus est in caput ánguli.

Ÿ. Tu es Petrus.

R. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam.

Ÿ. Glória Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto.

R. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper : et in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui es verus omnípotens Deus, splendor et imágo ætérni Patris, et vita ætérna, qui es lapis anguláris, de monte sine mánibus abscíssus, et immutábile fundaméntum ; hunc lápidem collocándum in tuo nómine confirma : et tu, qui es princípium et finis, in quo princípío Deus Pater ab inítio cuncta creávit, sis, quæsumus, princípium, et increméntum, et consummátio ipsíus óperis, quod debet ad laudem et glóriam tui nóminis inchoári. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene ꝛ dicere dignáre hunc lápidem in fundaméntum Ecclésiæ, in honórem sancti N. Per Dómi-

num nostrum Jesum Christum Filium tuum, lápidem probátum, angulárem, pretiósus, in fundaménto fundátum, de quo dicit Apóstolus : Petra autem erat Christus : Qui tecum et cum Spíritu Sancto vivit, et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Tunc aspergit lapidem ipsum aqua benedicta, et accepto cultro, per singulas partes sculpsit in eo signum crucis, dicens :

In nómine Pa *✠* tris, et Fí *✠* lii, et Spíritus *✠* Sancti. *R.* Amen.

Quo facto, dicit :

Orémus.

Bénedic, Dómine, creatúram istam lápidis, et præsta per invocatióem sancti nóminis tui, ut quicúmque ad hanc Ecclésiám ædificándam pure mente auxiliúm déderint, córporis sanitátem, et ánimæ medélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deinde ponitur in terram aliquod tapete, et desuper faldistorium, super quod Pontifex, accepta mitra, accumbit. Tum dicuntur Litanie usque ad finem (cum cantu, p. 34) :

Kyrie, eléison. Christe, eléison.

Kyrie, eléison. Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de cœlis Deus, miserére nobis.

Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.

Spíritus Sancte Deus, miserére nobis.

Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.

Sancta María,

ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix,

ora.

Sancta Virgo vírginum,

ora.

Sancte Míchaël,

ora.

Sancte Gábriel,

ora.

Sancte Ráphaël,

ora.

Omnes sancti Angeli, et Archángeli,

oráte.

Omnes sancti beatórum Spirítuum órdenes, oráte pro nobis.

Sancte Joánnes Baptísta,	ora.
Sancte Joseph,	ora.
Omnes sancti Patriárchæ, et Prophétæ,	oráte.
Sancte Petre,	ora.
Sancte Paule,	ora.
Sancte Andréa,	ora.
Sancte Jacóbe,	ora.
Sancte Joánnes,	ora.
Sancte Thoma,	ora.
Sancte Jacóbe,	ora.
Sancte Philíppe,	ora.
Sancte Bartholomæe,	ora.
Sancte Matthæe,	ora.
Sancte Simon,	ora.
Sancte Thaddæe,	ora.
Sancte Mathía,	ora.
Sancte Bárnaba,	ora.
Sancte Luca,	ora.
Sancte Marce,	ora.
Omnes sancti Apóstoli, et Evangelístæ,	oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini,	oráte.
Omnes sancti Innocéntes,	oráte.
Sancte Stéphane,	ora.
Sancte Lauréti,	ora.
Sancte Vincéti,	ora.
Sancti Fabiáne et Sebastíane,	oráte.
Sancti Joánnes et Paule,	oráte.
Sancti Cosma et Damiáne,	oráte.
Sancti Gervási et Protási,	oráte.
Omnes sancti Mártyres,	oráte.
Sancte Silvéster,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Ambrósi,	ora.
Sancte Augustíne,	ora.

Sancte Hierónyme,	ora pro nobis.
Sancte Martíne,	ora.
Sancte Nicolæe,	ora.
Omnes sancti Pontífices, et Confessóres,	oráte.
Omnes sancti Doctóres,	oráte.
Sancte Antóni,	ora.
Sancte Benedicte,	ora.
Sancte Bernárde,	ora.
Sancte Domínice,	ora.
Sancte Francísce,	ora.
Omnes sancti Sacerdótes, et Levítæ,	oráte.
Omnes sancti Mónachi, et Eremítæ,	oráte.
Sancta María Magdaléna,	ora.
Sancta Agatha,	ora.
Sancta Lúcia,	ora.
Sancta Agnes,	ora.
Sancta Cæcília,	ora.
Sancta Catharína,	ora.
Sancta Anastásia,	ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ,	oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.	
Propítius esto, parce nobis, Dómine.	
Propítius esto, exáudi nos, Dómine.	
Ab omni malo, libera nos, Dómine.	
Ab omni peccáto, libera nos, Dómine.	
Ab ira tua, libera nos, Dómine.	
A subitánea et improvísá morte, libera nos, Dómine.	
Ab insidiis diaboli, libera nos, Dómine.	
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, libera nos, Dómine.	
A spíritu fornicatiónis, libera nos, Dómine.	
A fúlgure et tempestáte, libera nos, Dómine.	
A flagélló terræmótus, libera nos, Dómine.	
A peste, fame, et bello, libera nos, Dómine.	
A morte perpétua, libera nos, Dómine.	

Per mystérium sanctæ incarnationis tuæ, libera nos, Dómine.

Per advéntum tuum, libera nos, Dómine.

Per nativitátem tuam, libera nos, Dómine.

Per baptísmum, et sanctum jejúnium tuum, libera nos, Dómine.

Per crucem, et passiónem tuam, libera nos, Dómine.

Per mortem, et sepultúram tuam, libera nos, Dómine.

Per sanctam resurrectionem tuam, libera nos, Dómine.

Per admirábilem ascensiónem tuam, libera nos, Dómine.

Per advéntum Spíritus Sancti parácliti, libera nos, Dómine.

In die iudicii, libera nos, Dómine.

Peccatóres, te rogámus, audi nos.

Ut nobis parcas, te rogámus, audi nos.

Ut nobis indúlgeas, te rogámus, audi nos.

Ut ad veram pœniténtiam nos perducere dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut Ecclésiám tuam sanctam régere, et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut Domnum apostólicum, et omnes ecclesiásticos órdenes in sancta religiône conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut Régibus, et Principibus christiánis pacem, et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut omnes errántes ad unitátem Ecclésiæ revocáre, et infidéles univérso ad Evangélii lumen perducere dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre, et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut mentes nostras ad cœlestia desidéria érigas, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus, audi nos.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus, audi nos.

Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus fidélibus defúntis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine,

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Christe, audi nos. Christe, exáudi nos.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Finitis Litaniis Pontifex deposita mitra surgit, et stans versus ad primarium lapidem, dicit :

Orémus.

Actiões nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándó proséquere ; ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum.

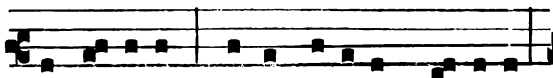
R. Amen.

Deinde, parato cæmento, et cæmentario assistente, Pontifex cum mitra inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

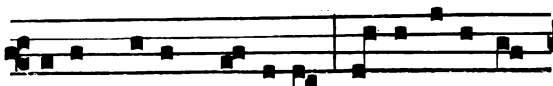
Ton. I. Fin. 3.

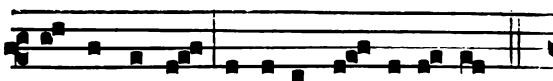
Ma-ne surgens Ja-cob * e-ri-gé-bat lá- pi-dem

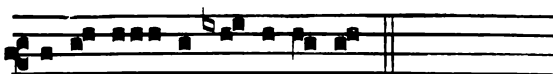
in tí- tu-lum, fundens ó-le- um dé- su-per,

vo-tum vo-vit Dó-mi-no : ve-re lo-cus i-

ste sanctus est, et e-go ne- sci- é- bam.

Ps. 126. Nisi Dóminus. ut infra.

E u o u a e.

Psalms 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum : * in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem : * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce hæreditas Dómini, filii ; merces fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis : * ita filii excusórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis :
 * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri, et Fílio, * et Spíritui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper : * et in sæcula sæculórum. Amen.

Quo dicto, Pontifex stans cum mitra tangit, et ponit ipsum primarium lapidem in fundamento, dicens :

In fide Jesu Christi collocámus lápidem istum primarium in hoc fundaménto : In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, ut vígeat vera fides hic, et timor Dei, fraternaque diléctio, et sit hic locus destinátus oratióni, et ad invocándum, et laudándum nomen ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivit, et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Interim cæmentarius locat ipsum lapidem cum cæmento, postea Pontifex spargit super lapidem aquam benedictam, dicens :

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor :
 lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus : * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum :
 * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestáti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et Spíritum Sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principalí confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedíssem útiq̃ue : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

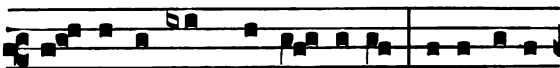
Quo dicto, Pontifex spargit aquam benedictam per omnia fundamenta, si sunt aperta : si non sunt aperta, circuit aspergendo fundamenta Ecclesiæ designata, hoc modo :

Incipiens aspergere, et circuire, inchoat, schola
prosequente, Antiphonam :

Ton. VI.

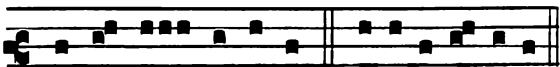
O quam me-tu-éndus est lo-cus i-ste ! *

ve- re non est hic á- li- ud, ni- si domus

De- i, et por- ta cœ-li.

Ps. 86. Fundaménta ejus. ut infra. E u o u a e.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit
Dóminus portas Sion, super ómnia tabernácula
Jacob.

Gloriósá dicta sunt de te : * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis : * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum :

* hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in
ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et prín-
cipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætantium omnium * habitatio est in te.
Glória Patri. Sicut erat, etc.

Et repetitur Antiphona. Interim aspergendo procedit usque ad tertiam partem fundamentorum apertorum, seu designatorum, ubi subsistit, et repetita Antiphona, Pontifex stans ibidem, deposita mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus gēna. R̃. Leváte.**

Omnípotens et miséricors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ ceteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine digne perfectéque ab eis ágitur, a te fieri credátur ; quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quidquid modo visitatúri sumus, vísites ; et quidquid benedictúri sumus, benedícas : sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingrēssus. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Deinde inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

Modus V.

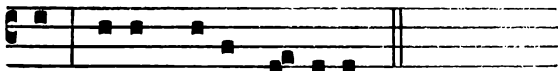
Pax æ-tér- na * ab Ætérno hu- ic dómu- i.

Pax per-én- nis, Verbum Pa- tris, sit pax

hu- ic dó-mu- i. Pa- cem pi- us Conso- lá-

tor hu- ic præstet dó-mu- i.

Interim Pontifex, accepta mitra, aspergendo procedit usque ad aliam tertiam partem fundamentorum apertorum, seu designatorum, ibidem subsistens ; et finita Antiphona, stans cum mitra, dicit :

Omnipoténtem Deum, fratres charíssimi, in cujus domo multæ sunt mansiónes, súpplíces deprecémur, ut locum istum nómini suo ædificándum per sereníssimam pietátem suam bene ✠ dícere, sancti- ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignétur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivit, et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Deinde inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

Ton. VIII. Fin. 2.

Be-ne fun-dá- ta est * do-mus Dó-mi-ni

supra fir-mam petram. Ps. 121. Lætátus sum.

ut infra. E u o u a e.

FASC. III.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri : * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício : * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundantia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * et abundantia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri : * quæsívi bona tibi.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Et repetitur Antiphona.

Interim Pontifex aspergendo procedit per ultimam tertiam partem fundamentorum apertorum, seu designatorum, revertens ad locum, in quo lapidem imposuit ; ubi repetita Antiphona, stans deposita mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génua. R̃. Leváte.**

Deus, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum ætérnum majestáti tuæ condís habitáculum, da ædificatióni tuæ increménta coeléstia ; ut quod te jubente fundátur, te largiente perficiátur. Per Christum Dóminum nostrum. **R̃. Amen.**

Subsequenter Pontifex ibidem stans sine mitra, inchoat, schola prosequente, Hymnum :

Ve-ni, Cre- á-tor Spí- ri- tus,

Mentes tuórum vísita,

Imple supérna grátia,

Quæ tu creásti, péctora.

Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, chári-
tas,
Et spiritalis únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dígitus patérnæ dexteræ,
Tu rite promíssum Pa-
tris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsi-
bus,
Infúnde amórem córdi-
bus :

Infirma nostri córporis
Virtúte firmans pépeti.

Hostem repéllas lón-
gus,

Pacémque dones próti-
nus,

Ductóre sic te prævio

Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Pa-
trem,

Noscámus atque Fílium,
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

Quo inchoato, Pontifex genuflectit usque ad finem
prími versus. Tunc surgit, stans detecto capite usque
ad finem Hymni, quo finito, dicit :

Descéndat, quæsumus, Dómine Deus noster,
Spíritus tuus Sanctus super hanc domum ædifi-
cándam, qui et dona nostra, et pópuli tui, in ea
sanctíficet, et ipsíus corda dignánter emúndet. Per
Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

(Oremus.

Deus, qui in omni loco dominationis tuæ clemens
ac benígnus dedicátor assístis, exáudi nos,
quæsumus, et concéde, ut inviolábilis hujus loci per-

máneat constrúctio ; et **benefícia tui mún**eris, **univér-**sitas **fidélium** quæ tibi **súpplicat**, percípere mereátur. Per **Dóminum** nostrum **Jesum Christum Fílium** tuum, qui tecum **vivit**, et **regnat** in **unitáte Spíritus Sancti Deus**, per **ómnia sæcula sæculórum**.

R/. Amen.

Hoc facto, accepta mitra, Pontifex, si placet, sedens ibidem in faldistorio, exhortatur populum ad contribuendum pro structura Ecclesiæ novæ, et aliis opportunis. Deinde dat benedictionem solemnem, dicens : **Sit nomen Dómini benedíctum**, etc.

Et in fine concedit indulgentias. His expletis, si velit, parat se ad celebrandum Missam in dicto loco. de Sancto in cujus nomine Ecclesia fundatur.

De Ecclesiae Dedicatione

SEU

CONSECRATIONE.

Ecclesiarum consecratio quamvis omni die de jure fieri possit, decentius tamen in Dominicis diebus, vel Sanctorum solemnitatibus fit.

Quando autem Ecclesia fuerit dedicanda, debet Archidiaconus prænuntiare clero, et populo, quibus est Ecclesia consecranda; ut priusquam consecratur, jejunent. Nam Pontifex consecrans, et qui petunt sibi Ecclesiam consecrari, præcedenti die jejunare debent.

Sane sero ante diem dedicationis, Pontifex parat Reliquias in altari consecrando includendas, ponens eas in decenti et mundo vasculo, cum tribus granis thuris; ponit etiam in eo chartulam de pergamento, scriptam sub hac forma:

MDCCCC. etc....., die N. mensis N. Ego N. Episcopus N. consecravi Ecclesiam, et altare hoc, in honorem sancti N. et Reliquias sanctorum Martyrum N. et N. in eo inclusi. et singulis Christi fidelibus, hodie unum annum, et in die anniversario consecrationis hujusmodi ipsam visitantibus quadraginta dies de vera indulgentia, in forma Ecclesie consueta concessi.

Sigillans ipsum vasculum diligenter, et illud in honesto et mundo loco, vel sub tentorio ante fores Ecclesie consecrandæ parato ponens, et super ornatum fasciculum decenter collocans, cum duobus candelabris et luminaribus ardentibus.

Celebrandæque sunt vigiliæ ante Reliquias ipsas, et canendi Nocturni, et Matutinæ Laudes, in honorem Sanctorum, quorum Reliquiæ sunt recondendæ

imagines vero, cruces et alia ipsa nocte remaneant in Ecclesia consecranda.

Parantur etiam in Ecclesia, quæ ad dedicationem ipsius Ecclesiæ et altaris sunt necessaria, videlicet sanctum Chrisma in vasculo, et ampulla ; Oleum sanctum Catechumenorum, etiam in vasculo, et ampulla : duæ libræ thuris, cujus medietas sit in granis ; thuribulum cum navicula, et cochleari ; vas cum prunis ardentibus ; vas cum cineribus, pro quantitate Ecclesiæ ; vas cum sale ; vas vini ; aspersorium factum de herba hyssopi ; mantilia ex tela grossa, ad extergendam mensam altaris, quoties expedierit ; coopertura linea cerata, ad mensuram altaris, pro quolibet altari consecrando ; quinque cruces parvæ etiam pro quolibet altari consecrando, factæ de candelis ceræ subtilibus ; aliquæ spatulæ ligneæ parvæ, ad abradendum de altari combustiones candelarum, et thuris ; vas in quo ipsæ rasuræ deponantur ; calx, arena, sive tegula trita ad faciendum cæmentum, pro liniendo sepulcro Reliquiarum, et junctura mensæ altaris cum stipite : cæmentarius qui hoc agat ; duo intortitia accensa, quæ semper præcedant Pontificem, quocumque ierit ; vasa cum aqua, ad abluendas manus Pontificis ; et medulla panis, ac mantilia, pro extergendis manibus ; duæ libræ bombycis, pro extergendis crucibus unctis, quæ fiunt in parietibus Ecclesiæ, et in stipite altaris ; duo vasa cum aqua benedicenda, unum extra Ecclesiam, et aliud intus in presbyterio ; tobaleæ novæ mundæ, et vasa, atque ornamenta ad cultum Dei, et Ecclesiæ, et altaris, postquam consecrata fuerint, pertinentia, benedicenda.

Item, depingantur in parietibus Ecclesiæ intrinsecus per circuitum duodecim cruces, circa decem palmos super terram, videlicet tres pro quolibet ex quatuor parietibus. Et ad caput cujuslibet crucis figatur unus clavus, cui affigatur una candela unius

unciæ. Scala, super quam ascendens Pontifex possit attingere ipsas duodecim cruces.

Fontes Ecclesiæ in quibus conservatur aqua benedicta, vacui sint, et bene mundi. Et provideatur, quod Ecclesia possit exterius libere circumiri.

Pontifex mane in suo habitu quotidiano venit ad Ecclesiam; ordinat in Ecclesia consecranda, quæ ordinanda sunt; et ejus jussu accenduntur præmissæ duodecim candelæ; et faldistorium ornatum ponitur supra tapete in medio Ecclesiæ; et mox Pontifex exit ab Ecclesia, cunctis inde exire jussis, uno tantum Diacono amictu, alba, cingulo, et stola albi coloris parato intus remanente; et Ecclesiæ fores clauduntur.

Tunc Pontifex cum clero, et populo accedit ad locum, ubi pridie Reliquiæ positæ fuerunt, et ibi incipit, et dicit voce submissa cum clericis septem Psalmos Pœnitentiales cum Antiphona. **Ne reminiscáris, Dómine**, induens interim amictum, albam, cingulum, stolam, et pluviale albi coloris, accipiens mitram simplicem in capite, et baculum Pastoralem in manu sinistra. Alter quoque Diaconus paratus similiter amictu, alba, cingulo, et stola albi coloris; Subdiaconus etiam amictum, albam, et cingulum indutus, Acolythi, et alii ministri superpelliceis parati adsint.

Añã. **Ne reminiscáris, Dómine**, delicta nostra, vel paréntum nostrórum : neque vindíctam sumas de peccátis nostris, **Dómine Deus noster.**

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * **sana me, Dómine**, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo ?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per sín-gulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam : * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur, et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri. Et dicitur in fine cujusque Ps.

Psalmus 31.

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccá-tum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácuí, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum confí-gitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci : * et injustí-tiam meam non abscondi.

Dixi : Confitébor advérsus me injustítiam meam Dómino : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatione, quæ circúmdedit me : * exultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exultáte iusti, * et gloriámini omnes recti corde.

Psalmus 37.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusionibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus

mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei : * advérsus me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus : * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísseis sacrificium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiões, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 101.

Dómine, exáudi oratióem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulo, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei : * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum áruí.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatióem et generatióem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióem humílium : * et non spreuit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspéxit :

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret fílios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatióem et generatióem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret
Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa
apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitatibus
ejus.

Psalmus 142.

Dómine, exáudi oratióem meam, áuribus pécipe
obsecratióem meam in veritáte tua : * exáudi
me in tua justítia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo : * quia
non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : *
humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obsúris sicut mórtuos sæculi : *
et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbá-
tum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in
ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum
meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut
terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine : * defécit spíritus
meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero
descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : *
quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem : * quia ad
te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te con-
fúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus
meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : *
propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in
æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

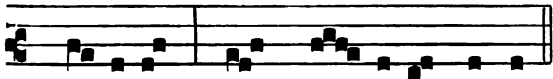
Aña. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum : neque vindíctam sumas de peccátis nostris, Dómine Deus noster.

Septem Psalmis expletis, redit Pontifex cum ministris ante fores Ecclesiæ consecrandæ, et parato ibi alio super tapete faldistorio, Pontifex deposito baculo Pastoralis et stans sine mitra inchoat, et schola prosequitur, Antiphonam :

Modus I.

Ad-esto De-us u-nus * omni-po-tens, Pa-ter,

Fí-li-us, et Spí-ri-tus Sanctus.

Deinde dicit, stans eodem modo :

Orémus.

Actiões nostras, quæsumus, Dómine, aspirádo præveni, et adjuvándo proséquere, ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Qua dicta, Pontifex, accepta mitra, procumbit supra faldistorium ibidem præparatum, et cantores incipiunt Litanias sequentes, (cum cantu, pag. 34) :

Kyrie, eléison. Christe, eléison.

Kyrie, eléison. Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de cœlis Deus, miserere nobis.

Fili Redemptor mundi Deus, miserere nobis.

Spiritus Sancte Deus, miserere nobis.

Sancta Trinitas, unus Deus, miserere nobis.

Sancta María, ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo víginum, ora.

Sancte Míchaël, ora.

Sancte Gábriel, ora.

Sancte Ráphaël, ora.

Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte.

Omnes sancti beatórum Spirítuum órdenes, oráte.

Sancte Joánnes Baptísta, ora.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Sancte Thoma, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Philíppe, ora.

Sancte Bartholomæe, ora.

Sancte Matthæe, ora.

Sancte Simon, ora.

Sancte Thaddæe, ora.

Sancte Mathía, ora.

Sancte Bárnaba, ora.

Sancte Luca, ora.

Sancte Marce, ora.

Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.

Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.

Omnes sancti Innocéntes, oráte.

Sancte Stéphane, ora.

Sancte Laurénti, ora.

Sancte Vincénti,	ora pro nobis.
Sancti Fabiáne et Sebastíane,	oráte.
Sancti Joáñnes et Paule,	oráte.
Sancti Cosma et Damiáne,	oráte.
Sancti Gervási et Protási,	oráte.
Omnes sancti Mártyres,	oráte.
Sancte Silvéster,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Ambrósi,	ora.
Sancte Augustíne,	ora.
Sancte Hierónyme,	ora.
Sancte Martíne,	ora.
Sancte Nicoláe,	ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres,	oráte.
Omnes sancti Doctóres,	oráte.
Sancte Antóni,	ora.
Sancte Benedícte,	ora.
Sancte Bernárde,	ora.
Sancte Domínice,	ora.
Sancte Francísce,	ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ,	oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ,	oráte.
Sancta María Magdaléna,	ora.
Sancta Agatha,	ora.
Sancta Lúcia,	ora.
Sancta Agnes,	ora.
Sancta Cæcília,	ora.
Sancta Catharína,	ora.
Sancta Anastásia,	ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ,	oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.	

Propítius esto, parce nobis, Dómine.

Propítius esto, exáudi nos, Dómine.

Tunc surgens Pontifex ab accubitu, et stans cum mitra. benedixit ibidem aquam, et sal :

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

Exorcízo te, creatúra salis, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te per Eliséum Prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur sterílitas aquæ : ut efficiáris sal exorcizátum in salútem credéntium ; et sis ómnibus suméntibus te sánitas ánimæ et córporis ; et effúgiat, atque discédât a loco, in quo aspérsum fúeris, omnis phantásia et nequítia vel versútia diabólicæ fraudis, omnisque spíritus immúndus, adjurátus per eum qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Deinde, depositis baculo Pastorali et mitra, junctis manibus dicit :

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Imménsam cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus, ut hanc creatúram salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, bene ✠ - dícere, et sancti ✠ ficáre tua pietáte dignéris ; ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis ; et quidquid ex eo tactum vel respérsum fúerit, cáreat omni immundítia omníque impugnatióne spirituális nequitiæ. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Tum, acceptis mitra et baculo Pastorali, super aquam absolute dicit :

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei Pa ✠ - tris omnipoténtis, et in nómine Jesu Christi Fí ✠ lii ejus Dómini nostri, et in virtúte Sancti ✠

Spíritus, ut fias aqua exorcizáta ad effugándam omnem potestátem inimíci, et ipsum inimícum eradicáre et explantáre váleas, cum ángelis suis apostáticis, per virtútem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Deinde, depositis baculo Pastoralí et mitra, junctis manibus dicit :

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobiscum. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Deus, qui ad salútem humáni géneris máxima quæque Sacraménta in aquárum substántia condidísti, adésto propítius invocatióibus nostris, et eleménto huic multímodis purificatióibus præparáto, virtútem tuæ bene ✠ dictionis infúnde ; ut creatúra tua mystériis tuis sérvians, ad abjiciéndos dæmones, morbósque pelléndos, divínæ grátiae sumat efféctum ; ut quidquid in dómibus, vel in locis fidélium, hæc unda respérserit, cáreat omni immundítia, liberétur a noxa : non illic resídeat spíritus péstilens, non aura corrúmpens : discédant omnes insídiæ laténtis inimíci, et si quid est quod aut incolumitáti habitántium ínvidet, aut quiéti, aspersione hujus aquæ effúgiat ; ut salúbritas per invocatiónem sancti tui nóminis expetíta, ab ómnibus sit impugnatióibus defénsa. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Pontifex mittit sal in aquam, in modum crucis, dicendo semel :

Qommíxtio salis, et aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti.

R. Amen.

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo.

(Orémus.

Deus, invíctæ virtútis auctor, et insuperábilis impérii rex ac semper magníficus triumphátor, qui advérsæ dominationis vires réprimis, qui inimíci rugiéntis sævítiam súperas, qui hostíles nequítias poténter expúgnas, te, Dómine, treméntes, et súpplíces deprecámur, ac pétimus, ut hanc creatúram salis, et aquæ dignánte aspicias, benígnus illústres, pietátis tuæ rore sanctífices : ut ubicúmque fúerit aspérsa, per invocatióem sancti tui nóminis, omnis infestatio immúndi spírítus abigátur, terrórque venenósi serpéntis procul pellátur, et præsentia Sancti Spírítus nobis misericórdiam tuam poscéntibus, ubíque adesse dignétur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spírítus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

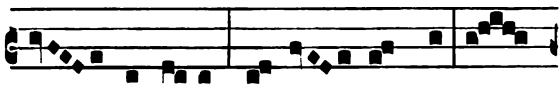
R. Amen.

Expleta aquæ benedictione, Pontifex stans sine mitra, aspergit se, et circumstantes cum illa. inchoans, schola prosequente, Antiphonam :

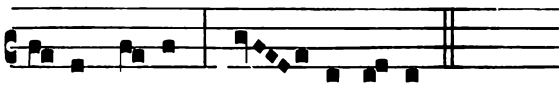
Modus VII.

A-spér- ges me, * Dó- mi-ne, hys-só-po,

et mundá-bor : la- vá- bis me, et

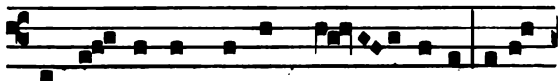
su- per ni- vem de- al-bá- bor.

Qua incepta, imposita sibi mitra, stans ante fores Ecclesiæ, præcedentibus ipsum duobus Acolythis cum candelis accensis, incipit circuire ad manum dexteram, procedens cum clero, et populo, et aspergens cum ipsa aqua forinsecus parietes Ecclesiæ, in superiori parte eorum, et cœmeterium, dicens semper :

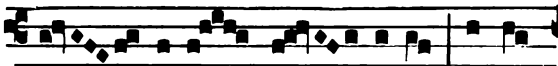
In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti.

Interim, finita dicta Antiphona, schola cantat Responsorium :

Modus II.

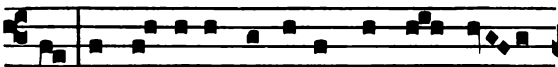
Fundá- ta est domus Dó- mi-ni super

vér- ti- cem món- ti- um, et ex-

al- tá- ta est su- per omnes col-

les, et vé- ni- ent ad e- am omnes gen-

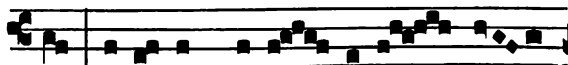
tes, Et di- cent : Gló- ri- a ti-

bi, Dó- mi- ne. Ț. Ve-ni- én- tes

au-tem vé- ni- ent cum ex-sul- ta- ti- ó-

ne, portán-tes ma-ní- pu- los su-

os. Et di- cent.

Expleto circuitu, Pontifex perveniens ante ostium, stans ibidem versus ad ostium, depositis aspersorio et mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri, seu Diaconus : **Flectámus génua.** Subdiaconus Ț. **Leváte.**

Omnípotens sempitérne Deus, qui in omni loco dominationis tuæ totus assístis, totus operáris ; adésto supplicationibus nostris, et hujus domus, cujus es fundátor, esto protéctor ; nulla hic nequítia contrá-riæ potestátis obsístat, sed virtúte Spíritus Sancti operánte, fiat hic tibi semper purum servítium, et devóta libértas. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Quo dicto, Pontifex, acceptis mitra et baculo Pastoralis, ad ostium Ecclesie appropinquans, percutit illud semel cum inferiori parte ejusdem baculi Pastoralis, superliminare, dicens intelligibili voce :

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini
portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Diaconus intus existens dicit alta voce :

Quis est iste rex glóriæ ?

Pontifex respondet :

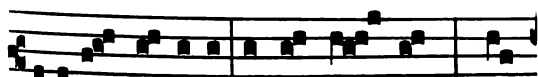
Dóminus fortis, et potens : Dóminus potens in
prælio.

Deinde Pontifex, deposito baculo Pastoralis, et accepto aspersorio, iterum circuit Ecclesiam cum clero, et populo, incipiens ad eandem manum dexteram, aspergendo parietes juxta fundamentum ipsorum, et cœmeterium, dicens semper :

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠
Sancti.

Interim schola cantat Responsorium :

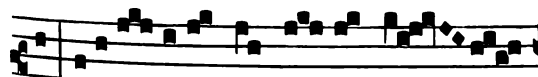
Modus VIII.

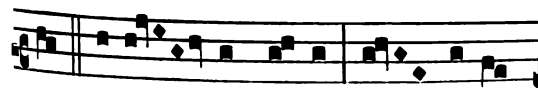
Bé-ne-dic, Dó-mi-ne, do-mum i- stam, quam

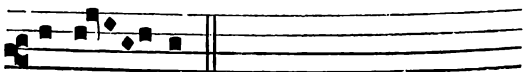
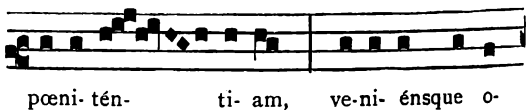
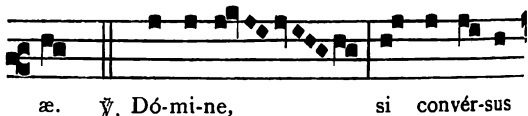
æ- di- fi- cá- vi nó-mini tu-

o. Veni-én- ti- um in lo- co i-

sto : * Ex-áu- di pre- ces in excél-

* Ex-áu- di.

Expleto circuitu Pontifex perveniens ante ostium. stans, ibidem versus ad illud, depositis aspersorio et mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus gēnua. R̃. Leváte.**

Omnípotens sempitérne Deus, qui per Fílium tuum, angulárem scílicet lápidem, duos ex

diverso venientes, ex circumcisióne et præputio parietes, duósque greges óvium sub uno eodémque pastóre unísti ; da fámulis tuis per hæc nostræ devotiónis officia indissolúbile vínculum charitátis, ut nulla divisióne méntium, nulláque perversitátis varietáte sequestréntur, quos sub uníus regímine pastóris unus grex cóntinet, uniúsque, te custóde, ovílis septa concludunt. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Tum acceptis mitra et baculo Pastoralí, appropinquans iterum ad ostium, percutit secundo, cum eodem baculo Pastoralí, superliminare, dicens simili voce, ut prius :

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles, et introíbit rex glóriæ.

Diaconus intus existens, dicit :

Quis est iste rex glóriæ ?

Pontifex respondet :

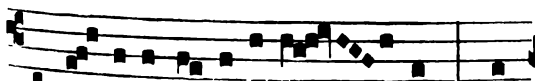
Dóminus fortis, et potens : Dóminus potens in prælio.

Deinde, deposito baculo Pastoralí et accepto aspersorio, circuit tertio Ecclesiam cum clero, et populo, incipiens ad sinistram manum, proceditque aspergens exterius cum eadem aqua parietes in media parte eorum, id est, circa altitudinem faciei suæ, et cœmeterium, dicens semper :

In nómine Pa ✠ **tris, et Fí** ✠ **lii, et Spíritus** ✠ **Sancti.**

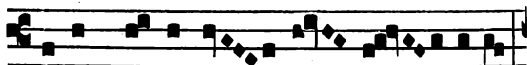
Interim schola cantat Responsorium :

Modus II.

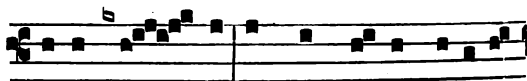

Tu, Dó-mi-ne u-ni-versó-rum, qui

FASC. III.

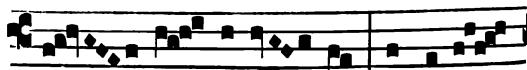
nullam ha- bes in- di- gén- ti- am,

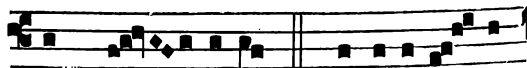
vo- lu- í- sti templum tu- um fí- e- ri

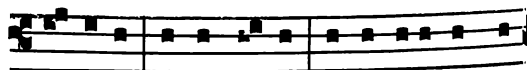
in no- bis. * Consér- va do- mum i- stam

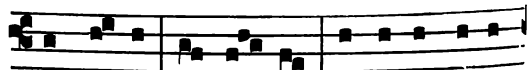
im- ma- cu- lá- tam in æ- tér-

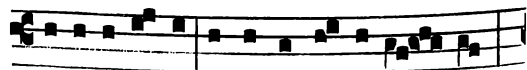
num, Dó- mi- ne. ✠. Tu e- le- gí- sti,

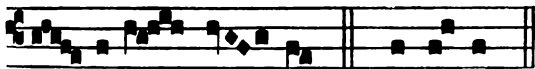
Dó- mi- ne, domum i- stam ad invocándum no-

men tu- um in e- a, ut es- set do- mus

o- ra- ti- ó- nis et obse- cra- ti- ó- nis

pó- pu-lo tu- o. Consér- va.

Expleto cantu, et circuitu, cum Pontifex pervenerit ante ostium, stans ibidem versus ad illud, depositis aspersionario et mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génua.** R. **Leváte.**

Omnípotens, et miséricors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ ceteris grátiam contulisti, ut quidquid in tuo nómine digne perfectéque ab eis ágitur, a te fieri credátur : quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quidquid modo visitatúri sumus, visites; et quidquid benedictúri sumus, benedícas; sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingrédus. Per Christum Dóminum nostrum. R. **Amen.**

Tum acceptis mitra et baculo Pastoralí, appropinquans tertio ad ostium Ecclesiæ, percutit iterum superliminare cum eodem baculo Pastoralí, dicens :

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, et introíbit rex glóriæ.

Diaconus intus existens, dicit :

Quis est iste rex glóriæ ?

Pontifex, et universus clerus respondent :

Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Adjicientes **Aperíte. Aperíte. Aperíte.**

Pontifex facit crucem super liminare in ostio cum inferiore parte baculi Pastoralis, dicens :

Ecce cru ✠ cis signum, fúgiant phantásmata cuncta.

Et aperto ostio, intrat Ecclesiam solus cum ministris, clericis, et choro, et cæmentariis, qui collocare et linire debent lapidem super sepulcrum Reliquiarum, et mensam altaris, si est remota, aut separata a stipite, dimisso ab extra clero, et populo, et clauso

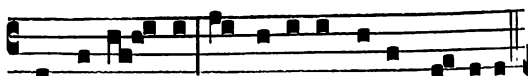
Ecclesiae ostio post eos. Ingressus autem Pontifex Ecclesiam, dicit intelligibili voce : **Pax huic dómui.**

Et Diaconus, qui est intus, respondet : **In intróitu vestro.**

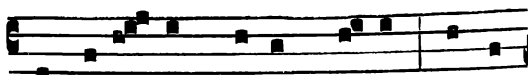
Et omnes dicunt : **Amen.**

Tum schola, sive cantores cantant Antiphonam :

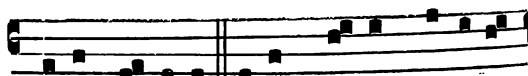
Modus V.

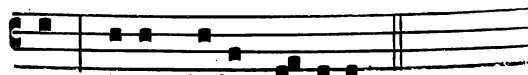
Pax æ-tér- na ab Ætérno hu- ic dó-mu- i.

Pax per-én- nis, Ver-bum Pa- tris, sit pax

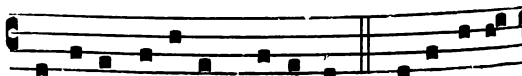
hu- ic dó-mu- i. Pa-cem pi- us Conso-lá-

tor hu- ic præstet dó-mu- i.

Qua dicta, cantant etiam sequentem Antiphonam :

Modus VIII.

Zachæ- e, festí-nans descénde, * qui- a hó-di-

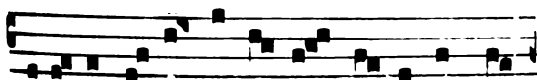
e in do-mo tu-a o-pórlet me ma-

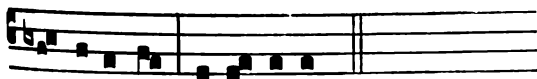
né- re. At il-le fe-stí-nans de-scéndit, et

suscé-pit il-lum gaudens in do-mum su-am.

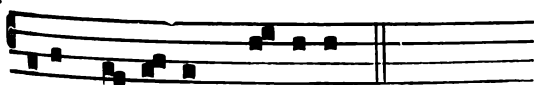

Hó-di- e hu- ic dó-mu- i sa- lus a De-

o facta est, al-le- lú-ia.

Hæc dum cantantur, Pontifex procedit usque ad medium Ecclesiæ, ubi faldistorium paratum est; et expletis prædictis Antiphonis, depositis baculo et mitra, flexis ibi genibus, versus ad altare majus inchoat, schola prosequente, Hymnum :

Ve-ni, Cre- á- tor Spí- ri- tus,

Mentes tuorum visita,
Imple supérna grátia
Quæ tu creásti pectora.

Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, caritas,
Et spiritalis únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dígitus patrénæ dexteræ,
Tu rite promíssum Pa-
tris,

Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sensi-
bus,
Infúnde amórem córdi-
bus,

Infirma nostri córporis
Virtúte firmans pépeti.

Hostem repéllas lón-
gius,
Pacémque dones próti-
nus,

Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Pa-
trem,

Noscámus atque Fílium,
Teque utriúsque Spíri-
tum

Credámus omni témpo-
re.

Deo Patri sit glória
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

Finito primo versu, surgit Pontifex, et stat usque ad finem, sine mitra.

Interim unus ex ministris spargit cinerem per pavementum Ecclesiæ, in modum crucis, faciendo ex eo lineas duas, quamlibet latitudinis fere unius palmi; unam ab angulo Ecclesiæ ad sinistram manum per principalem portam intrantis, ad angulum transversum illius, id est, dexteram intrantis, ad caput Ecclesiæ; et aliam ab angulo Ecclesiæ ad dexteram manum intrantis, ad angulum transversum illius, id est, sinistram ipsius, ad caput Ecclesiæ: vel si Ecclesia sit magna, fieri possunt loco primæ lineæ viginti quatuor Areolæ æquali spatio distantes, ex cinere; et loco secundæ, viginti tres.

Finito Hymno, Pontifex accepta mitra, accumbit super faldistorium, et schola iterum incipiet et prosequitur Litanias sequentes (cum cantu pag. 34) in quibus suo loco nominetur bis Sanctus ille, in cuius

in nomine et nomine Ecclesia, vel altare dedicatur ; et
Reliquorum Reliquiæ in eo includuntur :

LITANIÆ.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de cœlis Deus, miserére nobis.

Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.

Spiritus Sancte Deus, miserére nobis.

Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo vírginum, ora.

Sancte Míchaël, ora.

Sancte Gábriel, ora.

Sancte Ráphaël, ora.

Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte.

Omnes sancti beatórum Spirítuum órdenes, oráte.

Sancte Joánnes Baptísta, ora.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Sancte Thoma, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Philíppe, ora.

Sancte Bartholomæe, ora.

Sancte Matthæe, ora.

Sancte Simon, ora.

Sancte Thaddæe, ora.

Sancte Mathía, ora pro nobis.

Sancte Bárnaba, ora.

Sancte Luca, ora.

Sancte Marce, ora.

Omnes sancti Apóstoli et Evangelistæ, oráte.

Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.

Omnes sancti Innocéntes, oráte.

Sancte Stéphané, ora.

Sancte Laurénti, ora.

Sancte Vincénti, ora.

Sancti Fabiáne et Sebastíane, oráte.

Sancti Joánnes et Paule, oráte.

Sancti Cosma et Damiáne, oráte.

Sancti Gervási et Protási, oráte.

Omnes sancti Mártyres, oráte.

Sancte Silvéster, ora.

Sancte Gregóri, ora.

Sancte Ambrósi, ora.

Sancte Augustíne, ora.

Sancte Hierónyme, ora.

Sancte Martíne, ora.

Sancte Nicolæ, ora.

Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.

Omnes sancti Doctóres, oráte.

Sancte Antóni, ora.

Sancte Benedícite, ora.

Sancte Bernárde, ora.

Sancte Domínice, ora.

Sancte Francísce, ora.

Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.

Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.

Sancta María Magdaléna, ora.

Sancta Agatha, ora.

Sancta Lúcia, ora.

Sancta Agnes, ora.

Sancta Cæcília, ora.

Sancta Catharina, ora pro nobis.

Sancta Anastasia,

ora.

Omnes sanctæ Virgines et Viduæ,

oráte.

Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.

Propítius esto, parce nobis, Dómine.

Propítius esto, exáudi nos, Dómine.

Ab omni malo, líbera nos, Dómine.

Ab omni peccáto, líbera nos, Dómine.

Ab ira tua, líbera nos, Dómine.

A subitánea et improvísá morte, líbera nos, Dómine.

Ab insídiis diabóli, líbera nos, Dómine.

Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera nos,
Dómine.

A spírítu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.

A fúlgnore et tempestáte, líbera nos, Dómine.

A flagélló terræmótus, líbera nos, Dómine.

A peste, fame et bello, líbera nos, Dómine.

A morte perpétua, líbera nos, Dómine.

Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera nos,
Dómine.

Per advéntum tuum, líbera nos, Dómine.

Per nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.

Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, líbera
nos, Dómine.

Per crucem et passióem tuam, líbera nos, Dómine.

Per mortem et sepultúram tuam, líbera nos, Dómine.

Per sanctam resurrectiόem tuam, líbera nos, Dómine.

Per admirábilem ascensiόem tuam, líbera nos, Dómine.

Per advéntum Spírítus Sancti Parácliti, líbera nos,
Dómine.

In die judícii, líbera nos, Dómine.

Peccatóres, te rogámus, audi nos.

Ut nobis parcas, te rogámus, audi nos.

Ut nobis indúlgeas, te rogámus, audi nos.

Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris,
te rogámus, audi nos.

Ut Ecclesiam tuam sanctam régere et conservare digneris, te rogamus, audi nos.

Ut domnum Apostolicum et omnes ecclesiásticos ordines in sancta religione conservare digneris, te rogamus, audi nos.

Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare digneris, te rogamus, audi nos.

Ut régibus et principibus christiánis pacem et veram concórdiam donare digneris, te rogamus, audi nos.

Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitatem largiri digneris, te rogamus, audi nos.

Ut omnes errantes ad unitatem Ecclesiæ revocare, et infidéles universos ad Evangélii lumen perducere digneris, te rogamus, audi nos.

Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio confortare et conservare digneris, te rogamus, audi nos.

Ut mentes nostras ad cœlestia desidéria érigas, te rogamus, audi nos,

Ut ómnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas, te rogamus, audi nos.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquorum et benefactorum nostrorum ab æterna damnatione erípias, te rogamus, audi nos.

Ut fructus terræ dare et conservare digneris, te rogamus, audi nos.

Ut ómnibus fídelibus defunctis réquiem æternam donare digneris, te rogamus, audi nos.

Pontifex ab accubitu surgit, et baculum Pastoralem in sinistra tenens, dicit in eodem tono :

Ut locum istum visitare digneris. R. Te rogamus, audi nos.

Secundo dicit :

Ut in eo Angelórum custodiam deputare digneris. R. Te rogamus, audi nos.

Deinde dexteram in altum extendens, producit :

communiter super Ecclesiam, et altare consecrandum, ter successive signum crucis, dicens primo :

Ut ecclésiám, et altáre hoc, ad honórem tuum, et nomen sancti N. consecránda bene ✠ dícere dignéris. R̃. Te rogámus, audi nos.

Secundo dicit :

Ut Ecclésiám, et altáre hoc, ad honórem tuum, et nomen sancti N. consecránda bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris. R̃. Te rogámus, audi nos.

Tertio dicit :

Ut Ecclésiám, et altáre hoc, ad honórem tuum, et nomen sancti N. consecránda bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris. R̃. Te rogámus, audi nos.

Quo facto, deposito baculo Pastoralí, iterum accumbit super faldistorium, schola Litanias resumens, et perficiente :

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis. Christe, audi nos. Christe, exáudi nos.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Finitis Litiis Pontifex ab accubitu surgit, deposita mitra, et stans ibidem versus ad altare majus, dicit intelligibili voce : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génuá. R̃. Leváte.**

Prævéniat nos, quæsumus, Dómine, misericórdia tua, et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces nostras cleméntia tuæ propitiatiónis antícipet. **Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.**

Alia Oratio.

O rémus.

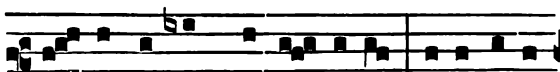
Magnificáre, Dómine Deus noster, in Sanctis tuis, et hoc in templo tibi ædificáto appáre, ut qui cuncta in filiis adoptiónis operáris, ipse semper in tua hæreditáte laudéris. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Finitis Orationibus, schola incipit. et prosequitur Antiphonam :

Ton. VI.

O quam me-tu-éndus est lo-cus iste :

ve- re non est hic á- li- ud, ni- si domus

De- i, et por- ta cœ-li.

Cant. Benedíctus. ut infra. E u o u a e.

Canticum Zachariæ. *Lucæ* 1.

Benedíctus Dóminus Deus Israël : * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.

Repetitur tota Antiphona post singulum Versum.

Et eréxit cornu salutis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os Sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus.

Salútem ex inimícis nostris : * et de manu ómnium qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis.

Ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti : * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso : * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissionem peccatórum eórum.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos óriens ex alto.

Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

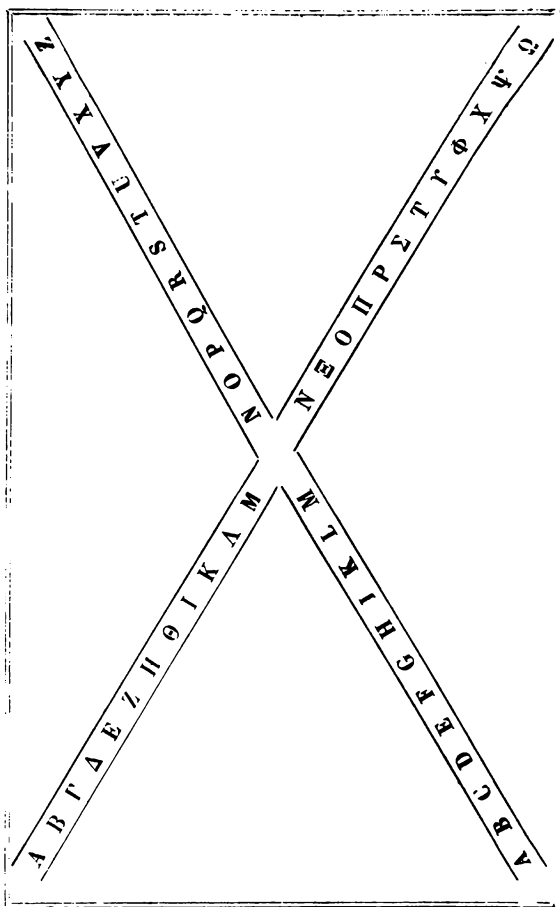
Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper : * et in sæcula sæculórum. Amen.

Tandem iterum Antiphona repetitur.

Interim, dum præmissa cantantur, Pontifex. acceptis mitra et baculo Pastoralis, incipiens ab angulo Ecclesiæ ad sinistram intrantis, prout supra lineæ tactæ sunt, cum extremitate baculi Pastoralis scribit super cineres alphabetum Græcum. ita distinctis litteris, ut totum spatium occupent, his videlicet :

Deinde simili modo incipiens ab angulo Ecclesiæ ad dexteram intrantis. scribit alphabetum Latinum super cineres distinctis litteris, his videlicet :

Post hæc Pontifex cum mitra accedit versus altare majus consecrandum, et distans ab illo, spatio congruenti, depositis baculo et mitra, genuflexus, competenti voce dicit :

aquam cum sale, cinere, et vino, incipiens absolute exorcismum salis :

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, qui Apóstolis suis ait : Vos estis sal terræ, et per Apóstolum dicit : Sermo vester semper in grátia sale sit condítus ; ut sancti ✠ fíceris ad consecratióem hujus Ecclésiæ, et altáris, ad expelléndas omnes dæmonum tentatióes ; et ómnibus, qui ex te sumpserint, sis ánimæ, et córporis tutaméntum, sánitas, protéctio, et confirmátio salútis. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R̃. Amen.

Deinde, deposita mitra, dicit :

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, qui hanc grátiam coelitus sali tribúere dignátus es, ut ex illo possint univérsa condíri, quæ homínibus ad escam procreásti, béne ✠ dic hanc creatúram salis, ad effugándum inimícum ; et ei salúbrem medicínam immítte, ut proficiat suméntibus ad ánimæ et córporis sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Tum assumpta mitra, dicit absolute exorcismum aquæ :

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spírítus ✠ Sancti, ut repéllas diábolum a término justórum, ne sit in umbráculis hujus Ecclésiæ, et altáris. Et tu, Dómine Jesu Christe, infúnde Spírítum Sanctum in hanc Ecclésiám tuam, et altáre ; ut proficiat ad sanitátem córporum, animarúmque adorántium te, et magnificétur nomen tuum in géntibus : et incréduli corde convertántur ad te, et non hábeant álium Deum, præter te Dóminum

solum, qui venturus es judicare vivos et mortuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Deinde deposita mitra, dicit :

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnipotens, statutor omnium elementorum, qui per Jesum Christum Filium tuum Dóminum nostrum elementum hoc aquæ in salutem humani generis esse voluisti, te supplices deprecámur, ut, exauditis oratióibus nostris, eam tuæ pietátis aspéctu sancti ✠ fices ; atque ita ómnium spirítuum immundórum ab ea recédant incursio, ut ubicúmque fúerit in nómine tuo aspérta, grátia tuæ benedictiós adveniát, et mala ómnia, te propitiánte, procul recédant. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Tum stans sine mitra, dicit super cineres :

Benedictio cinerum.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnipotens sempitérne Deus, parce pœnitentibus, propitiáre supplicántibus, et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui bene ✠ dicat, et sancti ✠ ficet hos cineres, ut sint remédium salúbre ómnibus nomen sanctum tuum humíliter implorántibus, ac semetípsos pro consciéntia delictórum suórum accusántibus, ante conspéctum divínæ cleméntiæ tuæ facínora sua

deplorántibus, vel sereníssimam pietátem tuam suppliciter obnixéque flagitántibus ; et præsta, per invocatióem sanctíssimi nóminis tui, ut quicúmque eos super se aspérserint, pro redemptiône peccatórum suórum, córporis sanitátem et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Tum Pontifex accipit sal, et miscet cineri in modum crucis, dicens :

Qommíxtio salis, et cíneris páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R. Amen.

Deinde accipiens pugillum de mistura salis, et cinerum in modum crucis, ter immittit in aquam, qualibet vice dicens :

Qommíxtio salis, cíneris, et aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R. Amen.

Deinde stans sine mitra, dicit super vinum.

Benedictio vini.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui in Cana Galilææ ex aqua vinum fecísti, quique es vitis vera, multiplica super nos misericórdiam tuam ; et bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris hanc creatúram vini, ut ubicúmque fusum fúerit, vel aspérsum, divínæ id benedictiónis tuæ opuléntia repleátur, et sanctificétur. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Deinde mittit, in modum crucis, vinum in aquam ipsam, dicens :

Qommíxtio vini, salis, cíneris et aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R. Amen.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, creátor et conseruator humáni géneris, et dator grátiae spirituális, ac largítor æternæ salútis, emítte Spíritum Sanctum tuum super hoc vinum cum aqua, sale, et cínere mixtum ; ut armátum coeléstis defensióne virtútis, ad consecratiónem hujus Ecclésiæ et altáris tui proficiat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Tum Pontifex, assumpta mitra, dicit absolute super aquam prædictam :

Sancti ✠ ficáre per verbum Dei unda coeléstis : sancti ✠ ficáre aqua calcáta Christi vestígiis ; quæ móntibus pressa non cláuderis ; quæ scópulís illísa non frángeris ; quæ terris diffúsa non défícis. Tu sústines áridam, tu portas móntium póndera, nec demérgeris ; tu coelórum vértici continéris ; tu circumfúsa per totum, lavas ómnia, nec laváris. Tu fugiéntibus pópulis Hebræórum in molem duráta constricta es : tu rursum alsis resoluta vorticibus Nili áccolas perdis, et hostílem globum freto sæviénte perséqueris : una, eadémque es salus fidélibus, et últio criminósis. Te per Móysen percússa rupes evómuít, neque ábdita cáutibus latére potuísti, cum majestátis império jussa prodíres : tu gestáta núbibus imbre jucúndo arva foecúndas. Per te, áridis æstu corpóribus, dulcis ad grátiam, salutáris ad vitam potus infúnditur : tu íntimis scatúriens venis, aut spíritum inclúsa vitálem, aut succum fértilem præstas, ne siccátis exinaníta viscéribus solémnes neget terra provéntus : per te ínítium, per te finis exsúltat ; vel pótius ex Deo est,

tuum ut términum nesciámus ; aut tuórum, omnípotens Deus, cujus virtútum non nescii, dum aquárum mérita prómimus, óperum insígnia prædicámus. Tu benedictiónis auctor, tu salútis orígo : te suppliciter deprecámur ac quæsumus, ut imbrem grátiae tuæ super hanc domum cum abundántia tuæ bene ✠ dictiónis infúndas ; bona ómnia largiáris ; próspera tríbuas ; advérsa repéllas ; malórum facínorum dæmonem déstruas ; Angelum lucis amicum, bonórum provisórem defensorémque constítuas. Domum in tuo nómine cœptam, te adjutóre perféctam, bene ✠ dictio tua in longum mansúram confírmes. Tuum hæc fundaménta præsidium, cúlmina teguméntum, óstia intróitum, penetrália mereántur accéssum. Sit per illustratióem vultus tui utilitas hóminum, stabílitas paríetum.

Tum Pontifex accedit ad ostium Ecclesiæ, et cum extremitate baculi Pastoralis facit crucem in parte superiori, et aliam in parte inferiori intrinsecus.

Quo facto, deposito baculo, stans ibidem prosequitur, dicens :

Sit pósito crux invícta lumínibus ; utrúque postes grátiae tuæ inscriptiône signéntur ; ac per multitudinem propitiatióis tuæ visitatóribus domus sit pax cum abundántia, sobrietas cum modéstia, redundántia cum misericórdia. Inquietúdo omnis et calámitas longe recédant. Inópia, pestis, morbus, languor, incursúsque malórum spirítuum tua semper visitatióne discédant ; ut tua fusa in hoc loco visitatióis grátia exténsos ejus términos et átria circumácta percúrrat ; sitque per cunctos ejus ángulos ac recéssus hujus gúrgitis purificátio per lavácrum ; ut semper hic lætitia quiétis, grátia hospitalitátis, abundántia frugis, reveréntia religiónis, copiáque sit salútis. Et, ubi invocátur sanctum nomen tuum, bonórum ómnium succédát cópia, malórum tentaménta procul effúgiant : et mereámur habére nobíscum Angelum pacis, casti-

tátis, charitátis, ac veritátis, qui semper ab ómnibus malis nos custódiat, próteget, et deféndat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Deinde redit ad dictum locum, ubi aquam benedixit, et stans ibidem versus ad altare majus, mitram in capite tenens, dicit :

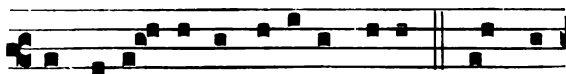
Deum Patrem omnipoténtem, fratres charíssimi, in cujus domo mansiónes multæ sunt, súpplīces deprecémur, ut habitáculum istud bene ✠ dícere, et custodíre dignétur, per aspersionem hujus aquæ cum vino, sale, et cínere mixtæ. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium suum, qui cum eo vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Post hæc Pontifex procedit ad altare cum mitra ; et ibidem inchoat, schola prosequente, Antiphonam sequentem :

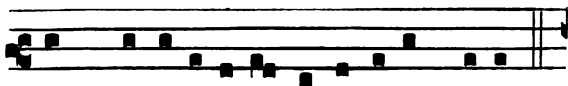
CONSECRATIO ALTARIS.

Advertendum quod, si plura altaria in eadem Ecclesia tunc fuerint consecranda, Pontifex eosdem actus, et cæremonias facit, sub eisdem verbis, in singulis altaribus successive, sicut facit in primo altari.

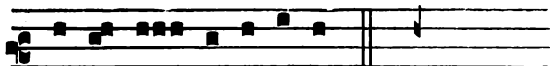
Ton. IV. Fin. 1.

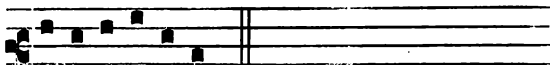
Intro- í- bo ad altá- re De- i : * ad De-

um qui læ- tí- fi- cat ju- ventú- tem me- am.

Ps. 42. Júdica me Deus, et dis-cérne. ut infra.

E u o u a e.

Psalmus 42.

Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta : * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Repetitur tota Antiphona post singulum Versum, si necesse fuerit.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulisti, et quare tristis incédo, dum affligit me inimicus ?

Emítte lucem tuam, et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei : * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus : * quare tristis es ánima mea ? et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Et non dicitur **Glória Patri**, sed Antiphona prædicta repetitur.

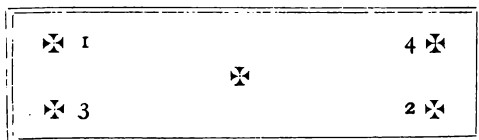
Incepta prima Antiphona. Pontifex, retenta mitra, stans ante altare intingit pollicem dexteræ manus in aqua prædicta, ultimo per eam benedicta, et cum eo, et aqua hujusmodi facit crucem in medio tabulæ altaris, dicens :

Sancti ✠ ficétur hoc altáre, in honórem Dei omnipoténtis, et gloriósæ Vírginis Maríæ, atque

ómnium Sanctórum, et ad nomen ac memóriam sancti N. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Pax tibi.

Deinde facit ex eadem aqua cum eodem pollice quatuor cruces in quatuor cornibus altaris, repetens in qualibet cruce verba præmissa **Sancti ✠ ficétur hoc altáre,** etc.

Facit autem primam crucem in dextera parte posteriori altaris. id est, ubi legitur Evangelium, secundam in sinistra parte anteriori transversa primæ, tertiam in dextera anteriori, quartam in sinistra posteriori tertiæ transversa in hunc modum :

Quo facto, et finitis Antiphona, et Psalmo prædictis. Pontifex stans ibidem, deposita mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus gènuā. R. Leváte.**

Singuláre illud propitiatórium in altári crucis pro nobis rediméndis oblátum, in cujus præfiguratióne Patriárcha Jacob lápidem eréxit in título, quo fieret sacrificium, et portæ cœli désuper aperirétur oráculum ; súpplīces tibi, Dómine, preces fúndimus, ut lápidis hujus expolítam matériam, supérnis sacrificiis imbuéndam, ipse tuæ ditári sanctificatiónis ubertáte præcípias, qui quondam lapídeis legem scripsísti in tábulis. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Oratione expleta, Pontifex circuit septies tabulam altaris, aspergens eam et stipitem, de aqua prædicta ultimo per eum benedicta. cum aspersorio de herba

hyssopi facto, hoc modo. Stans enim ante medium altaris inchoat Antiphonam, et schola prosequitur :

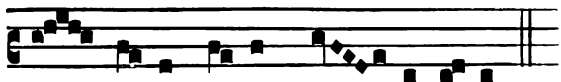
Tonus VII. Fin. 3.

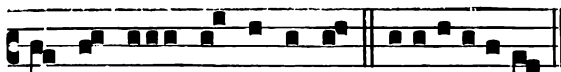
A-spér- ges me, * Dó- mi-ne, hyssó-po,

et mundá-bor : la- vá- bis me,

et su- per ni- vem de- al-bá- bor.

Ps. 50. Miserére mei Deus, ut infra.

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus : * secúndum magnam misericórdiam tuam.

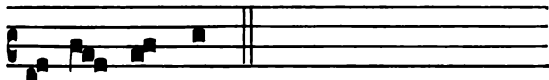
Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum : * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Interim Pontifex, accepta mitra, circuit altare illudque aspergit, et redit ad locum ante medium altaris, unde discesserat.

Finitis dictis Versibus. Pontifex ibidem stans, cum mitra inchoat secundo, ut prius,

Antiphonam :

A-spér- ges me,

Et schola prosequitur : Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

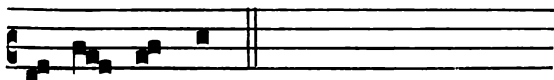
Quóniam iniquitátem meam ego cognósko : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Interim Pontifex circuit secundo, aspergitque et redit, ut prius ; et finitis Versibus, stans cum mitra ut supra, inchoat tertio .

Antiphonam :

A-spér- ges me,

Et schola prosequitur : Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

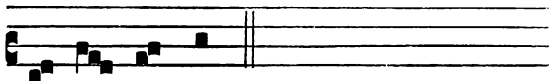
Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium, et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Interim Pontifex circuit tertio, aspergitque et redit, ut prius ; et finitis Versibus prædictis, stans cum mitra ut supra, inchoat quarto

Antiphonam :

A-spér- ges me,

Et schola prosequitur : Dómine , hyssópo , et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

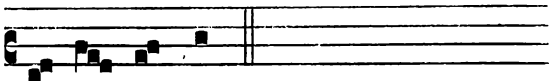
Avérte faciém tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínno- va in viscéribus meis.

Ne projicias me a faciē tua : * et Spíritum Sanctum tuum ne áuferas a me.

Et interim Pontifex circuit quarto, aspergitque et re- dit, ut prius ; et finitis Versibus prædictis, stans cum mitra ut supra, inchoat quinto

Antiphonam :

A-spér- ges me,

Et schola prosequitur : Dómine , hyssópo , et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

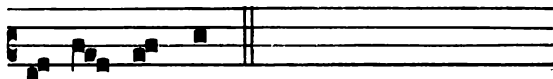
Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spírítu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te conver- téntur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Interim Pontifex circuit quinto, aspergitque et re- dit, ut prius ; et finitis Versibus prædictis, stans cum mitra ut supra, inchoat sexto

Antiphonam :

A-spér- ges me,

Et schola prosequitur : Dómine , hyssópo , et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

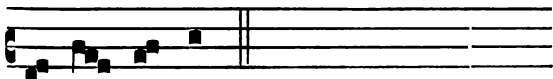
Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem úti- que : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Interim Pontifex circuit sexto, aspergitque et redit, ut prius ; et finitis dictis Versibus, stans cum mitra ut supra, inchoat septimo

Antiphonam :

A-spér- ges me,

Et schola prosequitur : Dómine , hyssópo , et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

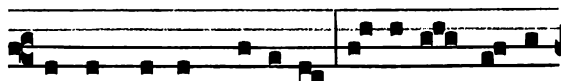
Et non dicitur Glória Patri.

Interim Pontifex circuit septimo, aspergitque et redit, ut supra.

Subsequenter circuit ter Ecclesiam interius, tantum aspergendo parietes ejus cum prædicta aqua benedicta, hoc modo :

Finitis dictis Versibus, et septimo circuitu per Pontificem, ut supra, facto, schola cantat Antiphonam :

Ton. I. Fin. 1.

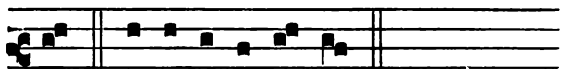
Hæc est do-mus Dómi-ni fír-mi-ter æ-di-

fi- cá- ta : be- ne fundá- ta est supra fir-

~mam pe-tram. Ps. 121. Lætátus, ut infra.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri : * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício : * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

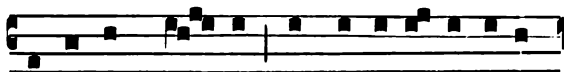
Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri : * quæsívi bona tibi.

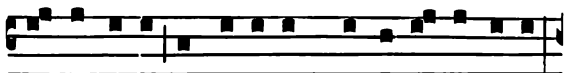
Et non dicitur Glória Patri.

Interim incepta Antiphona prædicta, Pontifex cum mitra, incipiens retro altare majus, procedit ad dexteram partem, circuiens intrinsecus Ecclesiam, et parietes illius ; aspergit eam a parte inferiori, juxta terram, rediens usque ad locum retro altare, unde discessit : quo facto, ac finitis Antiphona, et Psalmo prædictis, schola cantat Antiphonam :

Ton. VII. Fin. 3.

Exsúrgat De- us, et dis-si-pén-tur in-i-

mí- ci e-jus, et fú-gi- ant qui o-dé- runt e- um

a fá-ci- e e- jus. Ps. 67. In ecclésiis.

Psalmus 67.

In Ecclésiis benedicite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjaimin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis ; congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdent eos qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt, vénient legáti ex Ægypto : * Æthiópia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ cantáte Deo : * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ : * benedíctus Deus.

Et non dicitur Glória Patri.

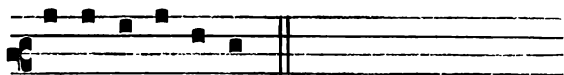
Interim Pontifex secundo, per eamdem viam circuiens, aspergit parietes Ecclesiæ in medio, id est, circa altitudinem faciei suæ, rediens usque ad locum unde discessit : quo facto, ac finitis Antiphona, et Psalmo prædictis, schola cantat Antiphonam :

Ton. VIII. Fin. 1.

Qui há- bi- tat in ad-ju-tó- ri- o Al- tís- si-
mi, in pro- tecti- ó- ne De- i cœ- li,

commo-rá- bi- tur. Ps. 90. Dicet Dómino.

Psalmus 90.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápolis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem millia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retribu-tiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custó-diant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem, et draconem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * próte-gam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamabit ad me, et ego exaudiam eum : * cum ipso sum in tribulatione : eripiam eum, et glorificabo eum.

Longitudine dierum replabo eum : * et ostendam illi salutare meum.

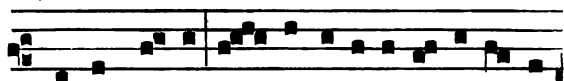
Et non dicitur **Glória Patri.**

Interim Pontifex tertio circuit Ecclesiam incipiens a sinistra parte ; et aspergit parietes illius, altius quam secundo, rediens ad locum, unde discessit.

Quo facto, adhuc mitram in capite tenens aspergit cum prædicta aqua pavementum Ecclesie per medium, incipiens ante altare, usque ad portam principalem, deinde per transversum, de uno pariete ad alium.

Interim schola cantat tres sequentes Antiphonas cum suis Versiculis :

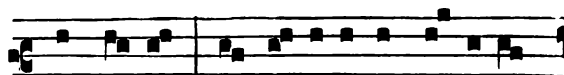
Modus VI.

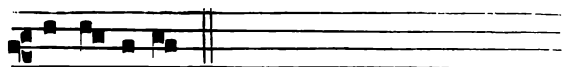
Domus me- a, do- mus o-ra- ti- ó- nis vo- cá-

bi- tur. V. Nar-rá- bo nomen tu- um frá-tri-

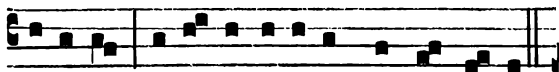
bus me- is, in mé- di- o Ec-clé- si- æ

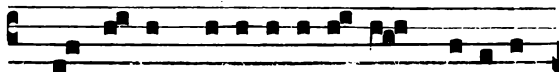
laudá- bo te. sine Glória.

Alia Antiphona.

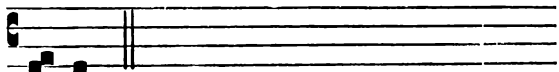
Modus V.

Dómi-ne, di-lé-xi de-có-rem do-mus tu- æ.

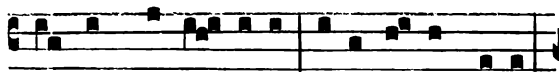
V. Et lo- cum ha-bi- ta- ti- ó- nis gló- ri- æ

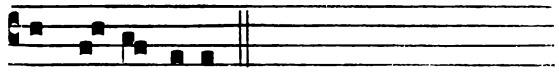
tu- æ. sine Glória.

Alia Antiphona.

Modus VII.

Non est hic á- li- ud ni- si do-mus De- i,

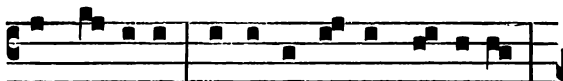
et por- ta cœ-li.

Dictis Antiphonis prædictis, et aspersione, ut præmittitur, facta, Pontifex stans cum mitra in medio Ecclesiæ versus ad altare majus, inchoat, et schola prosequitur, Antiphonam :

Modus VII.

Vi- dit Ja- cob sca- lam, * súm- mi- tas e- jus cœ-

los tan-gé-bat, et descendén-tes Ange-los,

et di- xit : Ve- re lo-cus i-ste sanctus est.

Dum cantatur Antiphona prædicta, Pontifex stans cum mitra in medio Ecclesiæ aspergit aquam per pavementum, versus Orientem, Occidentem Aquilonem, et Austrum.

Finita Antiphona, Pontifex, deposita mitra, stans ibidem in medio Ecclesiæ, conversus ad portam principalem, dicit competenti voce : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génua. R̃. Leváte.**

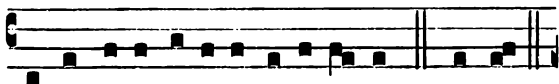
Deus, qui loca nómini tuo dicánda sanctíficas, effúnde super hanc oratiónis domum grátiam tuam ; ut ab ómnibus hic nomen tuum invocántibus, auxílium tuæ misericórdiæ sentiátur. Per Christum Dóminum nostrum. **R̃. Amen.**

Tum ibidem stans, adhuc conversus ut prius, dicit : **Orémus.** Et ministri : **Flectámus génua. R̃. Leváte.**

Deus sanctificatiónum, omnípotens dominátor, cujus píetas sine fine sentítur ; Deus, qui cœléstia simul et terréna complécteris, servans misericórdiam tuam pópulo tuo ambulánti ante conspéctum glóriæ tuæ : exáudi preces servórum tuórum ; ut sint óculi tui apérti super domum istam die ac nocte : hanc quoque basílicam in honórem sanctæ et victoriosíssimæ crucis, et memóriam sancti tui N. sacris mystériis institútam clementíssimus dédi ✠ ca ; miserátus illú ✠ stra, próprio splendóre clarí ✠ fica omnémque hómínem veniéntem adoráre te in hoc loco placátus admítte, propítius respícere dignáre, et

propter nomen tuum magnum, et manum tuam fortem, et brachium tuum excelsum, in hoc tabernaculo tuo supplicantes libens prótege, dignanter exáudi, æterna defensione conserva ; ut semper felices, semperque in tua religione lætantes, constanter in sanctæ Trinitatis confessione, fide Catholica perseverent. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus.

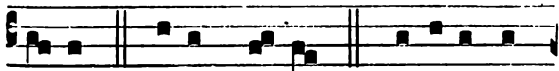
Deinde stans adhuc conversus, ut prius, ibidem extensis manibus ante pectus dicit Præfationem :

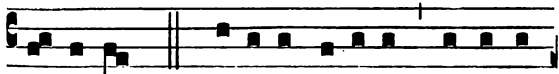
Per ómni- a sæcu- la sæcu- ló- rum. R. Amen.

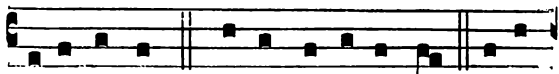
V Dómi- nus vo- bís- cum. R. Et cum spí- ri- tu

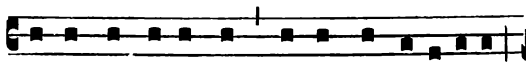
tu- o. V. Sursum cor- da. R. Ha- bémus ad

Dó- mi- num. V. Grá- ti- as a- gámus Dó- mi- no

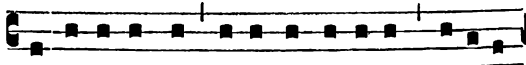
De- o nostro. R. Dignum et justum est. Ve- re

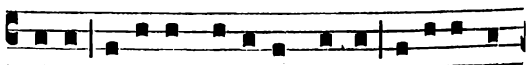
dignum et justum est, æquum et sa-lu-tá-re,

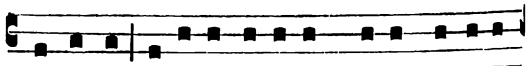
nos ti-bi semper, et u-bíque grá-ti-as á-ge-re,

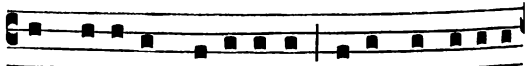
Dó-mi-ne sancte, Pa-ter omní-po-tens, æ-térne

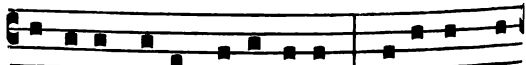
De-us, ad-ésto pré-ci-bus nostris, ad-ésto Sa-

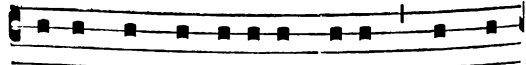
cra-méntis, ad-ésto é-ti-am pi-is fa-mu-ló-

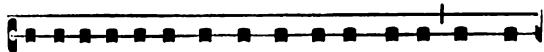
rum tu-ó-rum la-bó-ri-bus, no-bísque mi-se-ri-

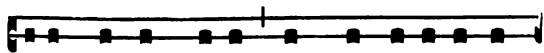
cór-di-am tu-am poscénti-bus. Descéndat quo-

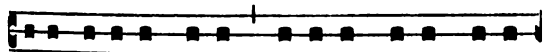
que in hanc Ecclé-si-am tu-am, quam sub

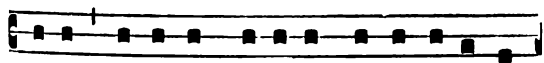
in-vo-ca-ti- ó-ne sancti nó-mi-nis tu- i, in ho-

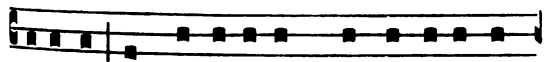
nó-rem sanctæ Cru-cis, in qua co- æ-térnus

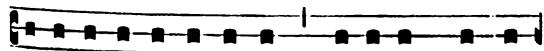
ti-bi Fí- li- us tu- us Dómi-nus noster Je- sus

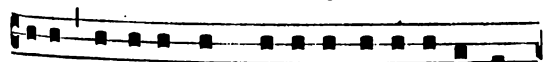
Chris-tus pro re-dempti- ó-ne mundi pa-ti di-

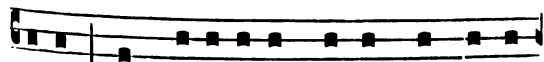
gná-tus est, et me-mó-ri- am Sancti tu- i N.

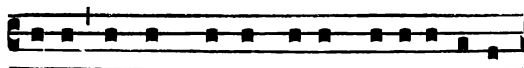
nos indí-gni conse-crámus, Spí-ri- tus Sanctus

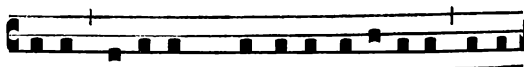
tu- us, se-pti- fórmis grá- ti- æ u-bertá- te re-

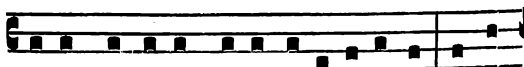
dúndans ; ut quo-ti- escúmque in hac do-mo

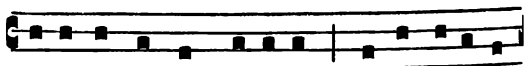
tu- a sanctum no-men tu- um fú- e- rit invo-

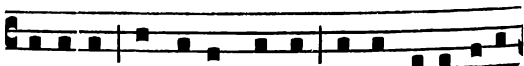
cá-tum, e- ó-rum, qui te invo-cá-ve-rint, a te

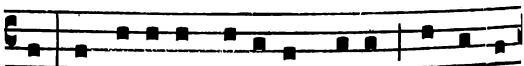
pi- o Dó-mi-no pre-ces exau-di- ántur. O be-

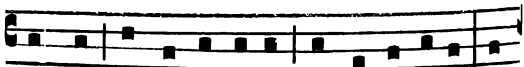
á- ta et sancta Trí-ni- tas, quæ ómni- a pu-

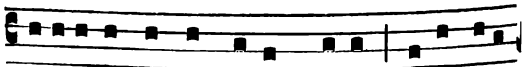
rí- fi- cas, ómni- a mundas, et ómni- a per-ór-

nas. O be- á- ta ma- jéstas De- i, quæ cuncta

imples, cuncta cón-ti- nes, cuncta dispó- nis. O

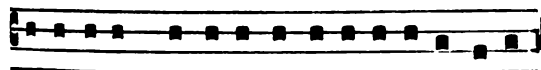
be- á- ta et sancta ma- nus De- i, quæ ómni- a

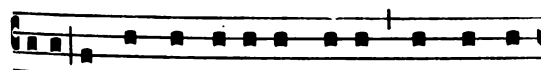
sancti- fi- cas, ómni- a be- ne- dí- cis, ómni- a

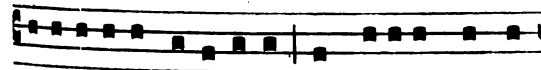
locúple- tas. O sancte Sanctó- rum De- us, tu- am

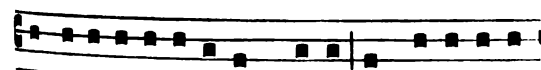
cle- ménti- àm hu- míl- li- ma de- vo- ti- ó- ne de- pò-

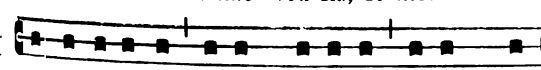
scimus, ut hanc Ecclé- si- am tu- am, per nostræ

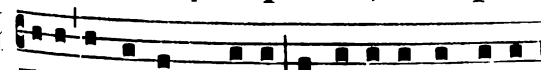
humi- li- tá- tis famu- lá- tum, in honórem sanctæ

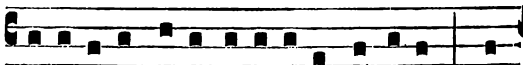
et victo- ri- o- sís- simæ Cru- cis, et memó- ri- am

Sancti tu- i N. pu- ri ✠ fi- cá- re, be- ne ✠ dí-

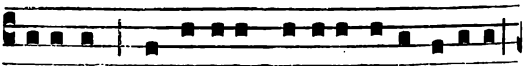
ce- re, et conse ✠ crá- re perpé- tu- a sancti- fi-

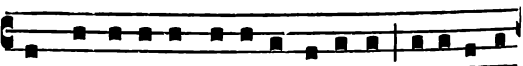
ca-ti-ó-nis tu-æ u-bertá-te di-gné-ris. Hic

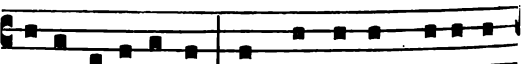
quoque Sa-cerdó-tes sacri-fí-ci-a ti-bi laudis

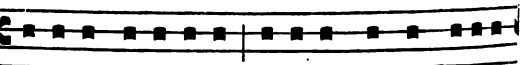
óffe-rant ; hic fi-dé-les pó-pu-li vo-ta persólvant ;

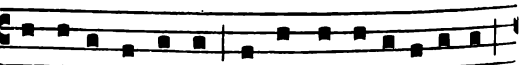
hic pecca-tó-rum ó-ne-ra solvántur, fi-de-lésque

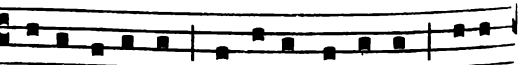
lapsi re-pa-réntur. In hac ergo, quæ-sumus,

Dómi-ne, domo tu-a Spí-ri-tus Sancti grá-ti-a

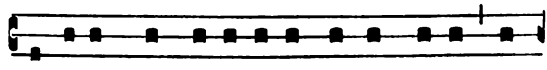
ægró-ti sa-néntur ; in-fír-mi re-cu-pe-réntur ;

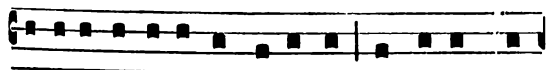
claudi cu-réntur ; lepró-si mundéntur ; cæ-ci

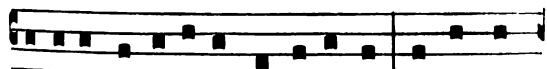
il-lu-mi-néntur ; dæmó-ni- a e- ji- ci- ántur.

Cunctó-rum hic de-bí-li- um incôm-mo-da, te,

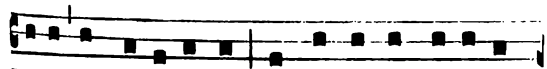
Dó-mi-ne, annu- énte, pel-lántur, omni- úmque

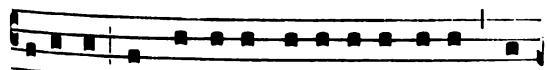
víncu- la pecca-tó-rum absolván-tur. Ut omnes.

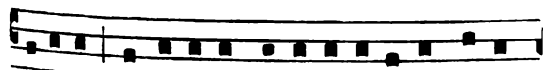
qui hoc templum be-ne-fi-ci- a juste depre-ca-

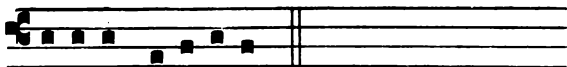
tú-ri in-gre-di- úntur, cuncta se impetrásse

læ-téntur ; ut concéssa mi-se-ri-córdi- a, quam

pre-cántur, per-pé-tu- o mi-se-ra-ti- ó-nis tu- æ

múne- re glo- ri- éntur.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo ita-
tamen, quod a circumstantibus audiri possit :

**Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum
Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte
ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula
sæculórum. R̃. Amen.**

Præfatione finita, Pontifex, accepta mitra, procedit
ante altare, et ibi cum præmissa aqua benedicta facit
maltam, seu cæmentum, quod mox, deposita mitra,
stans ibidem benedicit, dicens :

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Summe Deus, qui summa, et média, ímaque
custódis, qui omnem creatúram intrínsecus am-
biéndo conclúdis, sanctí ✠ fica, et béne ✠ dic has
creatúras calcis, et sábuli. Per Christum Dóminum
nostrum. R̃. Amen.

Cæmentum benedictum reservatur, sed residuum
aquæ benedictæ funditur ad basim, sive pedes
stipitis altaris per circuitum.

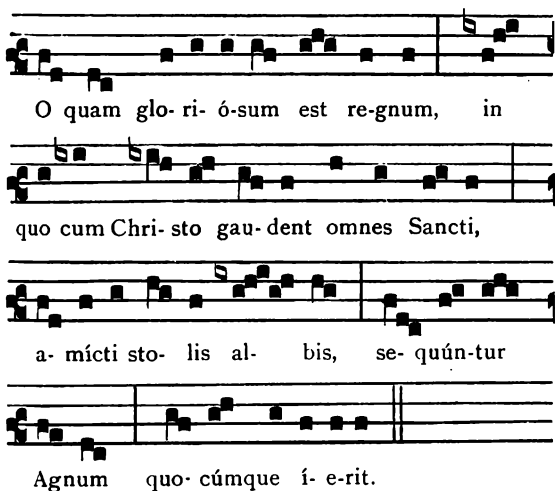
Pontifex deinde procedit processionaliter cum
cruce et clero ad locum in quo Reliquiæ nocte
præterita conservatæ fuerunt ; et defertur Christum
usque ad fores Ecclesiæ ; sed priusquam locum
ipsum ingrediatur, stans ab extrâ, deposita mitra,
dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génua. R̃. Leváte.**

Aufer a nobis, quæsumus, Dómine, cunctas
iniquitátes nostras ; ut ad Sancta Sanctórum
puris mereámur méntibus introíre. Per Christum
Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Deinde Pontifice, accepta mitra, locum ipsum cum Presbyteris, et clero ingrediente, schola cantat Antiphonas sequentes :

Modus VI.

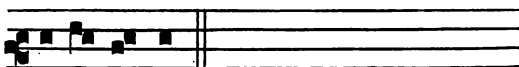
O quam glo- ri- ó-sum est re-gnum, in
 quo cum Chri- sto gau- dent omnes Sancti,
 a- mícti sto- lis al- bis, se- quún-tur
 Agnum quo- cúmque í- e-rit.

Alia Antiphona.

Modus VIII.

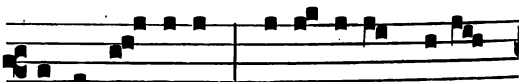
Mo-vé- te vos, Sancti De- i, de mansi- ó-ni-
 bus vestris, ad lo-ca fe-sti-ná-te, quæ vo-bis

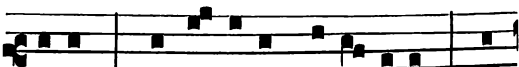
pa-rá-ta sunt.

Alia Antiphona.

Modus III.

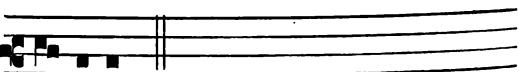
Ecce pó-pu-lus custó-di-ens ju-dí-

ci-um, et fá-ci-ens ve-ri-tá-tem, in

te spe-ra-vé-runt, Dó-mi-ne, usque in

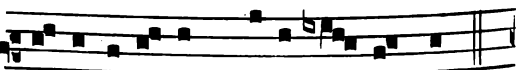
æ-térnum.

Alia Antiphona.

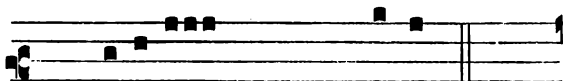
Ton. VIII. Fin. 1.

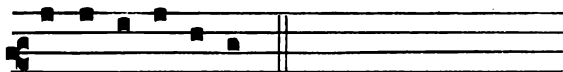
Vi-a Sanctó-rum facta est recta, et

i-ter e-ó-rum præpa-rá-tum est.

Ps. 94. Ve-ní-te, exsultémus Dó-mino.

Psalmus 94.

Veníte, exsultémus Dómino : * jubilémus Deo salutári nostro.

Præoccupémus faciém ejus in confessióne : * et in psalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus : * et rex magnus super omnes deos.

Quóniam non repellet Dóminus plebem suam, * quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud : * et áridam fundavérunt manus ejus.

Veníte, adorémus, et procidámus ante Deum : * plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster.

Nos autem pópulus ejus : * et oves páscuæ ejus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, * nolíte obduráre corda vestra.

Sicut in exacerbatióne ; * secúndum diem tentatiónis in desérto.

Ubi tentavérunt me patres vestri : * probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Quadragínta annis próxímus fui generatióni huic : * et dixi : Semper hi errant corde.

Ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea ; * si introíbunt in réquiem meam.

Et non dicitur Glória Patri, vel, si magis placet, omíssis omnibus præmissis Antiphonis cum Psalmo.

schola cantat Responsorium de illo Sancto, cujus sunt ipsæ Reliquiæ. Interim Pontifex manet stans juxta Reliquias. Finitis autem Antiphonis cum Psalmo, vel Responso prædictis, Pontifex stans ibidem coram Reliquiis, detecto capite, dicit : Orémus.

Et ministri : Flectámus génua. R̃. Leváte.

Hac nos, quæsumus, Dómine, Sanctórum tuórum tibi speciáliter dedicáta membra digne contín-gere, quorum patrocínia cúpimus incessánte habére. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

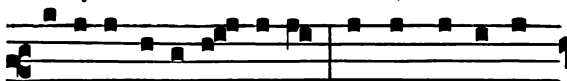
Tum Pontifex, accepta mitra, imponit incensum in thuribulo, et fit processio, hoc ordine. Procedunt duo ceroferarii cum luminaribus, deinde crux, tum clerus cantans Antiphonas subsequentes ; post hos, Sacerdotes portantes feretrum cum Reliquiis, et juxta eos thuriferarius continuo Reliquias ipsas incensans, et immediate ante Reliquias ipsas præcedant aliqua intortitia, deinde Pontifex paratus cum suis ministris.

Processione igitur locum ipsum exeunte, Pontifex inchoat primam Antiphonam, schola ipsam et omnes alias sequentes prosequente :

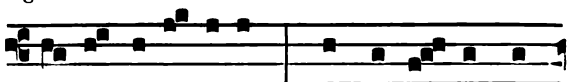
Modus VIII.

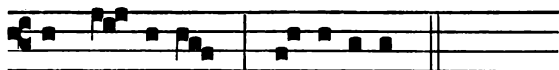
Cum ju-cun-di-tá-te ex-í-bi-tis, * et cum

gáudi-o de-ducé-mi-ni : nam et montes et

col-les exsí-li-ent, exspe-ctán-tes vos

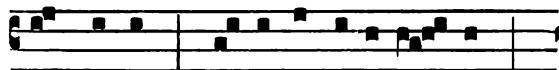
cum gáu- di- o, al- le- lú- ia.

Alia Antiphona.

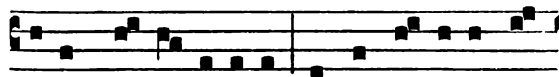
Modus VIII.

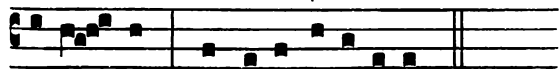
Súr- gi- te, Sancti De- i, de man- si- ó- ni-

bus vestris, lo- ca sancti- fi- cá- te,

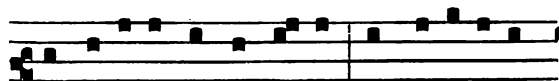
ple- bem be- ne- dí- ci- te, et nos hó- mi- nes pec-

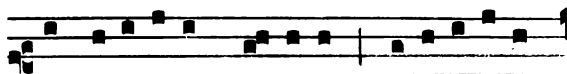
ca- tó- res in pa- ce custo- dí- te.

Alia Antiphona.

Modus VIII.

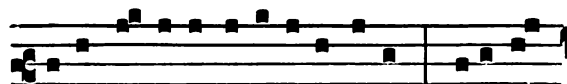
Ambu- lá- te Sancti De- i, ingre- dí- mi- ni

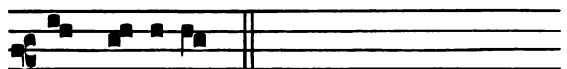
in ci-vi-tá-tem Dó-mi-ni, æ-di-fi-cá-ta

est e-nim vo-bis Ecclé-si-a no-va,

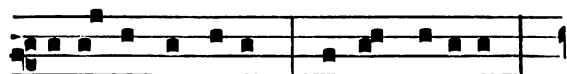
u-bi pó-pu-lus ad-o-rá-re de-bet ma-jestá-

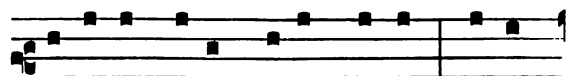
tem Dó-mi-ni.

Alia Antiphona.

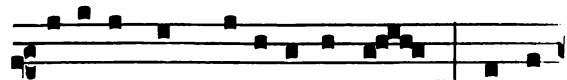
Modus VIII.

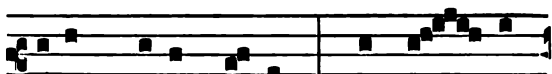
Istó-rum est e-nim regnum cœ-ló-rum,

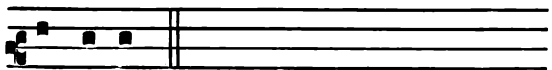
qui contempsé-runt vi-tam mundi, et per-

ve-né-runt ad præ-mi-a re-gni, et la-

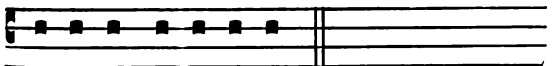

vé-runt sto-las su-as in sán-gui-

ne Agni.

Eis igitur ad Ecclesiæ consecrandæ fores pervenientibus, priusquam ingrediantur, dimissa ante fores Ecclesiæ schola Antiphonas prædictas cantante, Pontifex, præcedentibus ipsum duobus ceroferariis, cruce, thuriferario, et Sacerdotibus feretrum Reliquiarum portantibus, circuit Ecclesiam cum ipsis Reliquiis, populo sequente, et clamante :

Ky-ri- e, e- lé- i- son.

Quo facto Pontifex sedens cum mitra in faldistorio, ante fores Ecclesiæ ad id parato, brevi sermone populum alloquitur.

Quanta, fratres charíssimi, Ecclésiis, et Deo dicátis locis habénda sit reveréntia, cánones, et leges, et universális religiósus fidélium cultus declárat. Núllibi enim quam in sacris basílicis, Dómino offerri sacrificium debet. Præcipiente síquidem Dómino per Móysen, tabernáculum cum mensa, atque altári, et æreis vasis, utensilibúsque consecrátum est ad divinum cultum expléndum ; ipsum quoque tabernáculum non solum sacrásse, sed óleo quoque linivísse légimus. In ipso autem tabernáculo non álii, quam sancti Sacerdótes, et Levítæ véstibus sacris ornáti Sacraménta tractábant, et pro pópulo oblatiónes offerébant.

Póstmódum tam Reges Hebræórum suum templum, quam Románi christiáni príncipes basílicas a se constrúctas summa in veneratióne habuérunt; immunésque ab omni vulgári strépitu, et negótio esse voluérunt; ut domus oratiónis ad áliud nullum commércium, atque usum accommodarétur. Eámque privilégii, et immunitátis prærogatívam habére voluérunt; ut si quis temerárie sacrílegas manus apposuísset, gravísimis suppliciis afficerétur. Non enim justum visum est, domum Dei altíssimi temeráriis præsumptiúnibus expósitam esse, nec latrónum (juxta verbum Veritátis) spelúncam esse. Locus est salútis, portus naufragántibus, ad quem de tempestátibus ánchora jácitur. Hanc beneficia petitúri ádeunt, et justæ eórum preces exaudiúntur. Capitálium críminum rei ad hanc fugiéntes, impunitátem facti, implorántibus Sacerdótibus, accípiunt. Magna ergo veneratióne sacrátas Dómino basílicas adeátis, fratres charíssimi, mundíque facinóribus Dómino oblatiões cordis vestri offerátis. De quibus basílicis hæc una est, cui N. et N. Summi Pontífices privilégia concessérunt, quam vos ædificári fecístis, (vel N. ædificári fecit-) et nobis humíliter supplicástis, (vel supplicávit) ut eam consecráre dignarémur. Nos autem vestris (vel suis) honéstis supplicatiúnibus inclináti, eam in honórem omnipoténtis Dei, beátæ Mariæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum, ac memóriam sancti N. dedicámus; et in ejus altári Relíquias sanctórum N. et N. Deo propítio, póni decrévimus, et in altári N. vel in loco N. sunt córpora, vel Relíquiæ sanctórum N. et N. quæ (vel quas) qui devóte visitáverit, indulgéntiam N. per N. concéssam obtinébit. Vos ínsuper móneo, fratres charíssimi, ut décimas quæ sunt divína tribúta, íntegre Ecclésiis et Sacerdótibus persolvátis. Has sibi Dóminus ad universális domínii signum reservávit. Audíte sanctum Augustínus: Décimæ tribúta sunt

egéntium animárum. Quod si décimas déderis, non solum abundántiam frúctuum recípies, sed étiam sanitátem córporis, et ánimæ consequéris. Non ígitur Dóminus Deus præmium póstulat, sed honórem. Deus enim noster, qui dignátus est totum dare, décimam a nobis dignátus est recípere, non sibi, sed nobis sine dúbio profutúram. Sed si tárdius dare peccátum est, quanto pejus est non dedísse? De milítia, de negótio, de artificio redde décimas. Cum enim décimas dando, et terréna et coeléstia possis præmia promeréri, quare pro avarítia dúplici benedictióne fraudáris? Hæc est enim Dei justíssima consuetúdo, ut si tu illi décimam non déderis, tu ad décimam revocéris. Dabis ímpio milíti, quod non vis dare Sacerdóti; et hoc tollit fiscus, quod non áccipit Christus. Revertímini ad me, inquit Dóminus apud Prophétam, et revértar ad vos. Et dixístis: In quo revertémur? Si affíget homo Deum, quia vos confígitis me? Et dixístis: In quo confígimus te? In décimis, et in primítiis. Et in penúria vos maledícti estis, et me vos confígitis gens tota. Inférte omnem décimam in hórreum, et sit cibus in domo mea, et probáte me super hoc, dicit Dóminus: si non aperúero vobis cataráctas coeli, et effúdero vobis benedictiónem usque ad abundántiam, et increpábo pro vobis devorántem, et non corrúmpet fructum terræ vestræ; nec erit stérilis vínea in agro, dicit Dóminus exercítuum. Et beátos vos dicent omnes gentes: éritis enim vos terra desiderábilis, dicit Dóminus exercítuum. Evitánda est itaque Dómini indignátio, solvéndæ décimæ, et tribúta divína persolvénda, nec pro temporáli cómmodo amitténda sunt secutúra bona, quæ exspectántur. Mémoires ergo hæc accípите, fratres charíssimi, et intellécta pro desidério compléte, ut æténa pro temporálibus accípere beneficia mereámini.

Archidiaconus legat sequentia duo decreta sacrosancti Concilii Tridentini.

Sessione 22 Cap. XI

De Reformat.

Si quem clericorum, vel laicorum, quacúmque is dignitate, étiam imperiáli, aut regáli præfúlgeat, in tantum malórum ómnium radix cupiditas occupáverit, ut alicújus Ecclesiæ, seu cuiúsvis sæculáris, vel reguláris beneficii, Móntium pietátis, aliorúmque piórum locórum jurisdictiones, bona, census, ac jura étiam feudália, et emphitéutica, fructus, emoluménta, seu quascúmque obventiões, quæ in ministrórum, et páuperum necessitátes convértil debent, per se, vel per álios, vi vel timóre incússo, seu étiam per suppositas persónas clericorum, aut laicorum, seu quacúmque arte, aut quocúmque quæsíto colóre, in próprios usus convértere, illósque usurpáre præsumpserit, seu impedíre; ne ab iis, ad quos jure pértinent, percipiántur; is anathématis tándiu subjáceat, quámdiu jurisdictiones, bona, res, jura, fructus, et rédditus, quos occupáverit, vel qui ad eum quomodocúmque étiam ex donatióne suppositæ persónæ pervenerint, Ecclesiæ, ejúsque administratóri, sive beneficiáto, íntegre restitúerit, ac deínde a Románo Pontífice absolutiónem obtinúerit. Quod si ejúsdem Ecclesiæ patrónus fúerit, étiam jure patronátus, ultra prædictas pœnas, eo ipso privátus exsístat. Cléricus vero, qui nefándæ fraudis, et usurpatiónis hujúsmodi fabricátor seu conséntiens fúerit, eisdem pœnis subjáceat, nec non quibuscúmque beneficiis privátus sit, et ad quæcúmque ália beneficia inhábilis efficiátur; et a suórum Ordinum exsecutióne, étiam post íntegram satisfactiónem et absolutiónem, sui Ordinárii arbítrio suspendátur.

*Conc. Trid. Sessione 25 Cap. XII.
De Reformat.*

Non sunt feréndi, qui váriis ártibus décimas Ecclésiis obveniéntes, subtráhere moliúntur, aut qui ab áliis solvéndas témere óccupant, et in rem suam vertunt, cum decimárum solútio débita sit Deo : et qui eas dare nolúerint aut dantes impédiunt, res aliénas invádunt. Præcipit ígitur sancta Synodus ómnibus, cujuscúmque gradus, et conditiónis sint, ad quos decimárum solútio spectat, ut eas ad quas de jure tenéntur, in pósterum Cathedráli, aut quibuscúmque áliis Ecclésiis, vel persónis, quibus legítime debéntur, íntegre persólvant. Qui vero eas aut súbtrahunt, aut impédiunt, excommunicéntur, nec ab hoc crímine, nisi plena restitutióne secúta, absolvántur. Hortátur dehinc omnes et síngulos pro christiána charitáte, debitóque erga Pastóres suos múnere, ut de bonis sibi a Deo collátis, Episcopis et Párochis, qui tenuióribus præsunt Ecclésiis, large subveníre ad Dei laudem, atque ad Pastórum suórum, qui pro eis invígilant, dignitátem tuéndam, non gravéntur.

Postea Pontifex ad fundatorem dicat :

Scias, frater charíssime, quóniam non permíttunt s jura, Ecclésias sine minístris, ac dote consecrári. Quemádmódum enim dos matrimónium consequitur, sic et ad sustentatiónem ministrórum facultátes necessariæ sunt. Ea ítaque ratióne, frater charíssime, scire vólumus, quot Sacerdótes, et cléricos, et qualem eis honórem vis exhibére, et de quo Ecclésiám dotáre propónis. Et, ut intélligas, qualem tibi, atque herédibus tuis honórem, et commoditátem exhibet Ecclésia, scias, ut gratitúdinem ipsam ad fundatóres osténdat, quod a sanctis Pátribus statútum est, in diéi dedicatiónis anniversáριο solémni,

fundatōres et eōrum hærédēs in processiónibus primos esse debére; et si casu ad egestatē pervenerint, grata recordatiōne, Ecclesiā fundatōris piam liberalitatem recognōscit.

Qui ad interrogata, prout sibi placuerit, respondet: de quo fiat publicum instrumentum, si numerus clericorum, honor, et dos sufficiens fuerit.

Tunc fundator ipse, et plebs profitentur se jussa Pontificis impleturos. Deinde Pontifex jubet Deum deprecari pro eo, qui Ecclesiam construxit, et dotavit, et pro eo, qui eam consecrari petiit; et concedit illis partem in omnibus bonis, quæ ibi fieri continget.

Quo facto, Pontifice sic sedente, antequam quis Ecclesiam ingrediatur, schola cantat Responsorium:

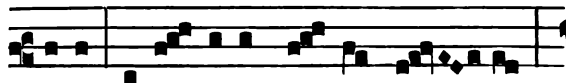
Modus I.

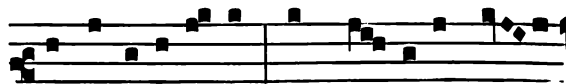
E-rit mi- hi Dómi-nus in De- um,

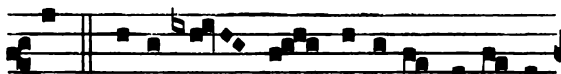
et la-pis i- ste, quem e-ré- xi in tí-

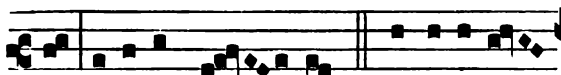
tu-lum, vocá- bi- tur do- mus De- i,

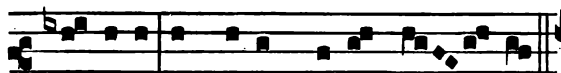
et de u-ni-vér- sis quæ dé- de- ris mi-

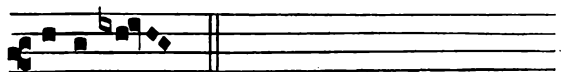
hi, * Dé-ci-mas et hósti-as pa-cí-fi-

cas óf-fe-ram ti-bi. R̃. Si re-vér-sus

fú-e-ro ad domum patris me-i.

Dé-ci-mas.

Tum Pontifex, deposita mitra, surgit ; et versus ad ostium Ecclesiæ, ibidem stans dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génua. R̃. Leváte.**

Domum tuam, quæsumus, Dómine, cleménter ingrédere ; et in tuórum córdibus fidélium perpétuam tibi cóstrue mansiónem ; et præsta, ut domus hæc, quæ tua subsistit dedicatióne solémnis, tua fiat habitatióne sublimis. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Qua Oratione finita, Pontifex, accepta mitra, priusquam ingrediatur, intingit pollicem dexteræ manus in sanctum Chrisma, et cum eo, in modum crucis, signat ostium Ecclesiæ exterius, dicens :

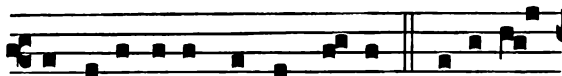
In nómine Pa-tris, et Fí-lii, et Spíritus Sancti. Porta sis benedícta, sanctificáta, consecráta, consignáta, et Dómino Deo commendáta ; porta sis intróitus salútis, et pacis ; porta sis óstium pacíficum, per eum, qui se óstium appellávit, Jesum Christum

**Dóminum nostrum, qui cum Patre, et Spíritu Sancto
vivit, et regnat Deus in sæcula sæculórum.**

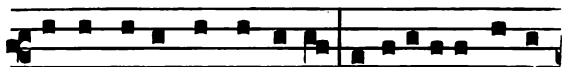
℣. Amen.

Quo dicto, Presbyteri elevat feretrum Reliquiarum, et ingrediendo Ecclesiam cum clero et populo processionaliter, Pontifex cum mitra incipit. et schola prosequitur, Antiphonam :

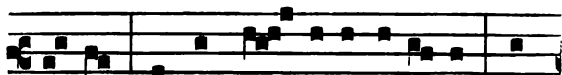
Modus IV.

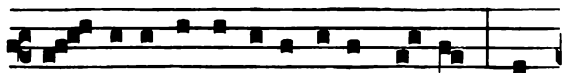
Ingre-dí-mi-ni Sancti De- i, * præpa-rá-

ta est e-nim a Dómi-no ha-bi-tá-ti-o se-dis

ve-stræ : sed et pó- pu-lus fi-dé- lis cum

gáu- di- o in-séqui-tur i- ter vestrum ; ut

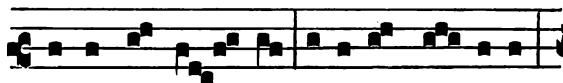
o-ré- tis pro no-bis ma- jestá- tem Dómi-

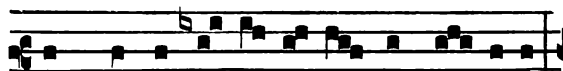
ni. Al-le-lú- ia.

Alia Antiphona.

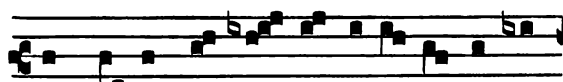
Modus VI.

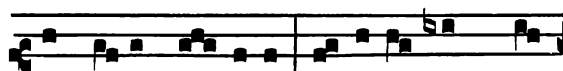
Gaudent in cœ- lis á-nimæ San-ctó-rum,

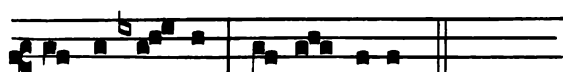
qui Chri-sti ve-stí-gi-a sunt se-cú-ti ;

et qui-a pro e- jus amó-re sángu-

nem su- um fú- dé-runt, íd- e- o cum Chri-

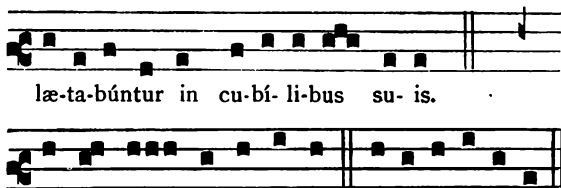
sto ex-súl- tant si- ne fi- ne.

Interim processionaliter vadunt per Ecclesiam. Cum pervenerint ad altare, in quo Reliquiæ sunt condendæ, Reliquiis ipsis cum feretro prope altare positis, et luminaribus juxta illas ardentibus, Pontifex stans cum mitra ante altare, inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

Modus IV. Fin. 1.

Exsultá- bunt San-cti * in gló- ri- a, et

Ps. 149. Cantáte Dómino.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum : * laus ejus
in Ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum : * et filii Sion
exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano, et
psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : *
et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt Sancti in glória : * lætabúntur in cu-
bilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii
ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natióibus : * increpa-
tiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et
nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória
hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum
in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum
secúndum multitudínem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in
psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus, laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Et non dicitur **Glória Patri**, sed repetitur Antiphona. Qua dicta, Pontifex, deposita mitra, versus ad altare dicit :

Orémus.

Deus, qui in omni loco dominatiónis tuæ clemens ac benígnus dedicátor assístis, exáudi nos, quæsumus, et concéde, ut inviolábilis permáneat hujus loci consecrátió ; et benefícia tui múnervis, univérsitas fidélium quæ tibi súpplikat, percípere mereátur. **Per Christum Dóminum nostrum.**

R. Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, intingit pollicem dexteræ manus in sanctum Chrisma, et cum eo signat confessionem, id est, sepulcrum altaris, in quo Reliquiæ sunt reponendæ, in quatuor angulis, faciens in singulis signum crucis, et dicens :

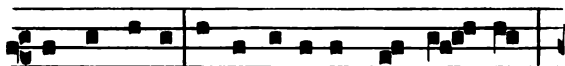
Qonse ✠ crétur, et sancti ✠ ficétur hoc sepúlcrum. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Pax huic dómui.

Deinde deposita mitra. recondit veneranter vasculum ipsum cum Reliquiis, et aliis, prout hesternæ die per eum fuit sigillatum, in sepulcro altaris : quibus reconditis. Pontifex inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

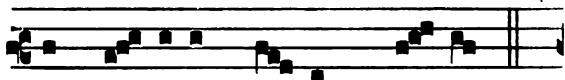
Modus VI.

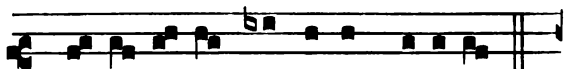
Sub altá-re De- i, * se-des ac- ce-pí- stis

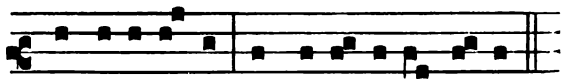
Sancti De- i, in-ter-cé-di-te pro no- bis

ad Dó- mi-num Je- sum Chri- stum.

V. Ex-sul- tá- bunt Sancti in gló-ri- a.

R. Et læ-ta-búntur in cu-bí- li-bus su- is.

Hæc non dicitur **Glória Patri**, sed Antiphona re-
petitur.

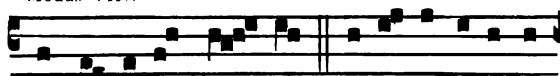
Interim dum præmissa cantantur, Pontifex sin-
mitra thurificat Reliquias inclusas.

Quo facto, imposita sibi mitra, accipit tabulam seu
lapidem cum quo debet claudi sepulcrum, in manu
sinistram : et pollicem dexteræ manus intingit in
sanctum Chrisma : et cum eo facit in medio digiti
tabulæ sive lapidis, de subtus, signum crucis, di-
cens :

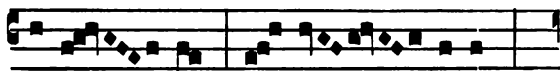
Qonse ✠ crétur, et sancti ✠ ficétur hæc tábula,
(vel hic lapis) per istam unctiónem, et Dei be-
nedictiónem. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et
Spíritus ✠ Sancti. Pax tibi.

Et mox linit eum cæmento, ponit, et coaptat tabu-
lam seu lapidem super sepulcrum, clau lens illud.
In hoc, schola prosequente, Antiphonam :

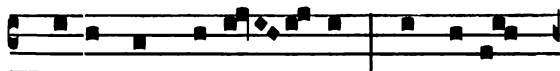
Modus VIII.

Sub al-tá-re De- i * audí- vi vo-ces oc-

ci- só- rum di- cén- ti- um :

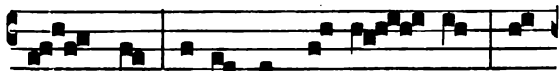
Qua-re non de-fén- dis sán-gui-nem

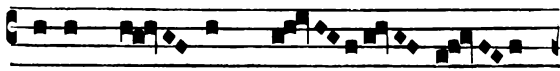
no- strum : Et ac-ce-pé- runt di-ví-num

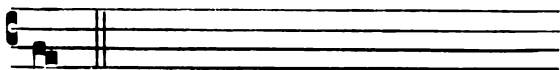
respón- sum : Ad-huc susti-né-te mó-di-cum

tem- pus, do-nec imple- á- tur nú-

me-rus fra- trum ve- stró-

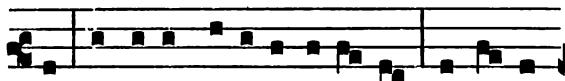
rum.

Alia Antiphona.

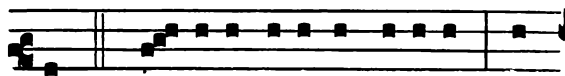
Modus I.

Córpo-ra Sanctó- rum in pa- ce se-púl-ta

sunt : et vi-vent nómi-na e- ó- rum in æ- tér-

num. V. Gló- ri- a Patri, et Fí- li- o, et

Spi- rí- tu- i Sancto. R. Sic-ut e-rat in prin-

cí-pi- o, et nunc, et semper : et in sæcu-

la sæcu- ló- rum. A-men.

Post hæc Pontifex, deposita mitra, dicit :

Orémus.

Deus, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum ætérnum majestáti tuæ condís habitáculum, da ædificatióni tuæ incrementa cœléstia ; et præsta, ut quorum hic Relíquias pio amóre compléctimur, eórum

semper méritis adjuvémur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Tunc accepta mitra, Pontifice prius incipiente, cæmentarii cum cæmento benedicto firmant ipsam tabulam, seu lapidem super sepulcrum ; deinde Pontifex intingit iterum pollicem dexteræ manus in sanctum Chrisma, et cum eo format signum crucis super eandem tabulam, sive lapidem, dicens :

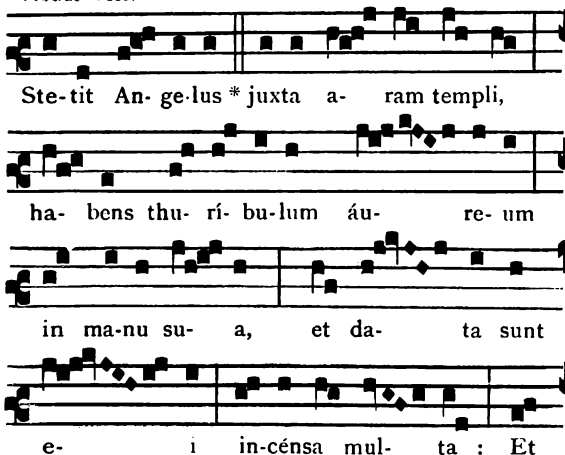
Signé ✠ tur, et sancti ✠ ficétur hoc altáre. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Pax tibi.

Tum imponit incensum in thuribulum, dicens :

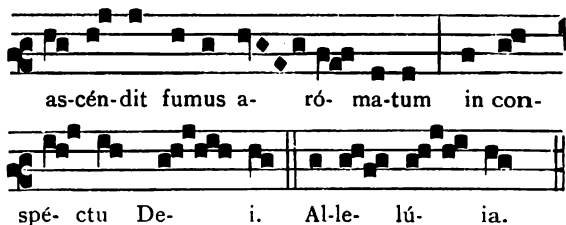
Ab illo benedicáris, in cujus honóre cremáberis. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R. Amen.

Et dextera manu producit desuper signum crucis, et deposita mitra, inchoat, schola prosequente, cantum :

Modus VIII.

Ste-tit An- ge-lus * juxta a- ram templi,
 ha- bens thu- rí- bu-lum áu- re- um
 in ma-nu su- a, et da- ta sunt
 e- i in-cénsa mul- ta : Et

Interim cum mitra thurificat altare undique ad dexterum, et sinistrum latus, ante, et desuper, donec præmissus cantus finiatur ; quo finito, stans coram altari sine mitra, dicit :

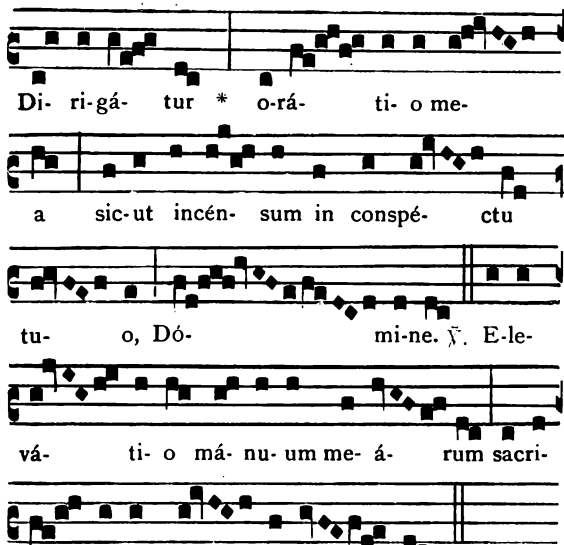
Orémus.

Dirigátur orátio nostra, quæsumus, Dómine, sicut incensum in conspéctu tuo, et copiósa beneficia christiánus pópulus assequátur ; ut quicúmque tibi in hoc altári sacránda libámina devótus obtúlerit, vel sacráta suscepérit ; et vitæ subsidia præsentis accípiat, et remissionem ómnium peccatórum páriter consequátur, et grátiam sempitérnæ redemptionis percípiat. **Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.**

Post hæc Pontifex, accepta mitra, sedet, et ministri extergunt mensam altaris cum linteo mundo, et mox Pontifex thurificat super illam in modum crucis, in medio, et in quatuor ejus cornibus ; quo facto, Pontifex ponit iterum incensum in thuribulo, et illud benedicit, ut supra, videlicet, **Ab illo benedicáris**, et ac tradit uni Sacerdoti superpelliceo induto, qui continue altare circuit incensando, donec consecratio perficiatur, excepto eo tempore, quo Pontifex illud incensat : tunc enim Pontifici thuribulum præsentat et per Pontificem thurificato, illud iterum accipit et, ut prius, incensat.

Tum Pontifex adhuc cum mitra stans in choro prosequente, Responsorium :

Modus VII.

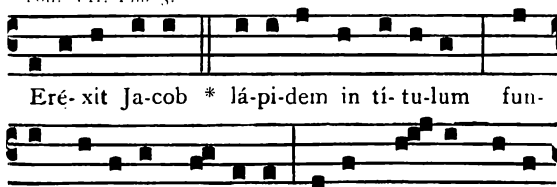

Di- ri-gá- tur * o-rá- ti- o me-
a sic-ut incén- sum in conspé- ctu
tu- o, Dó- mi-ne. ̃. E-le-
vá- ti- o má- nu- um me- á- rum sacri-
fi- ci- um ve- spertí- num.

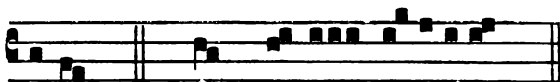
Quod dum cantatur, Pontifex circuit ter altare ad dexteram continue thurificando.

Finita incensatione Pontifex inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

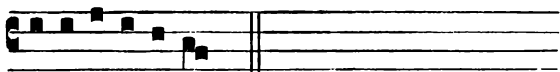
Ton. VII. Fin. 3.

Eré- xit Ja- cob * lá- pi- dem in tí- tu- lum fun-
dens ó- le- um dé- super : vo- tum vo- vit De- o

Ja-cob. Ps. 83. Quam di- lécta.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum : *
concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dó-
mini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum
vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur
nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et
Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in
sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxiliúm abs te : * ascensió-
nes in corde suo dispósuit in valle lacrymárum in
loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de
virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exáudi oratióem meam : *
áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus : * et réspice in
fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super
mília.

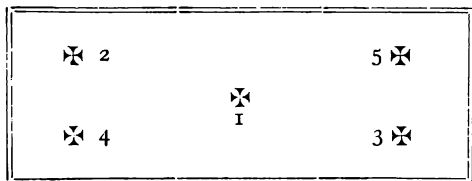
Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis
quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem diligit Deus :
grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Et non dicitur **Glória Patri**, sed Antiphona repetitur.

Dum Antiphona, et Psalmus prædicti cantantur. Pontifex stans cum mitra, intingit pollicem dexteræ manus in oleum Catechumenorum. et cum eo facit quinque cruces, videlicet in medio altaris, et quatuor ejus cornibus, in locis, in quibus fecerat cruces de aqua benedicta, videlicet, primam in medio altaris, secundam in dextero posteriori, id est, Evangelii, tertiam in sinistro anteriori, quartam in dextero anteriori, quintam in sinistro posteriori, hoc ordine :

Dicens, dum singulas cruces facit :

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur lapis iste. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, in honórem Dei, et gloriósæ Vírginis Mariæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote altare incensante, imposito et benedicto, ut prius, incenso, stans cum mitra inchoat, schola prosequente, Responsorium :

Dirigátur orátio mea, pag. 401.

Et dicitur totum prout supra habetur, pag. 401.

Quo incepto, Pontifex circuit semel altare ad dex-

teram, thurificando illud ; deinde restituto thuribulo Sacerdoti, et Responsorio finito, deposita mitra, dicit : Orémus.

Et ministri : **Flectámus gēnua. R. Leváte.**

Adsit, Dómine, misericórdiæ tuæ ineffábilis pías, et super hunc lápidem opem tuæ bene ✠ dictionis, et virtútem tuæ unctionis infúnde ; ut, te largiēte, réferat præmium quisquis intúlerit votum. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Oratione finita, Pontifex inchoat, schola prosequente. Antiphonam :

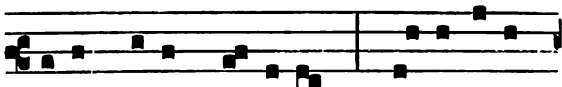
Ton. I. Fin. 3.

Ma-ne surgens Ja- cob * e- ri-gé-bat lá- pi-dem

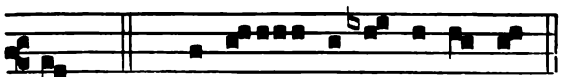
in tí- tu-lum, fundens ó-le- um dé- su-per,

vo-tum vo-vit Dó- mi- no : ve- re lo-cus

i- ste sanctus est, et e- go ne- sci- é-

bam. Ps. 91 Bo- num est con- fite- ri.

Psalmus 91.

Bonum est confitēri Dómino, * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo psaltério : * cum cántico in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua, * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine : * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus, áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient.

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Et non dicitur Glória Patri.

Incepta Antiphona, Pontifex, accepta mitra, facit iterum quinque cruces cum pollice de eodem oleo Catechumenorum, in eisdem locis altaris, et eo ordine, prout prius fecit, dicens, dum singulas cruces facit :

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur lapis iste. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, in honórem Dei, et gloriósæ Vírginis Mariæ. atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote altare incensante, imposito et benedicto, ut prius. incenso, stans cum mitra inchoat iterum, schola prosequente, Responsorium :

Dirigátur orátio mea, pag. 401.

Et dicitur totum prout supra habetur, p. 401.

Quo incepto, circuit iterum semel altare ad dexteram, illud incensando ; quo facto, restituto thuribulo Sacerdoti, et Responsorio finito, Pontifex, deposita mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génua. R̃. Leváte.**

Adésto, Dómine, dedicatióni hujus mensæ tuæ, et in eam, quæ a nobis indígnis sancto liníta est óleo, bene ✠ dictiόνis et sancti ✠ ficatiόνis tuæ virtútem, et consecratiónem infúnde. Qui vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

Alia Oratio.

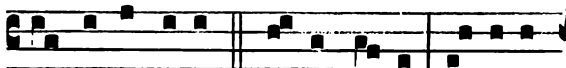
Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, altáre hoc, quod in honórem tuum, et in memóriam sancti tui N. nos indígni consecrámus, virtúte tuæ bene ✠ dictiόνis sanctífica ; et ómnibus te hic invocántibus, atque in te sperántibus, auxílii tui munus osténde ; ut huic altári impósita múnera semper accépta fieri dignéris : et in eo Sacramentórum virtus, et votórum semper obtineátur efféctus. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Qua finita, Pontifex incipit, schola prosequente,
Antiphonam :

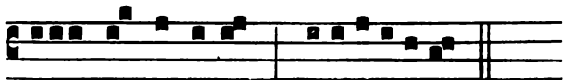
Ton. VII. Fin. I.

Un-xit te De- us, * De- us tu- us, ó- le- o

læ-tí- ti- æ præ consór- ti-bus tu- is. Ps. 44. E-

ructávit cor me-um.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego
ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est
grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus
in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * poten-
tíssime,

Spécie tua, et pulchritúdine tua, * inténde, pró-
spere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justí-
tiam, * et dedúcet te mirábíliter délixtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in cor-
da inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga di-
rectiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : *
proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ
consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dó-
mibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filia
regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, *
circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et obli-
víscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum : * quóniam ipse
est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filia Tyri in munéribus * vultum tuum depre-
cabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filia regis ab intus : * in fimbriis
áureis, circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximæ
ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia, et exsultatióne : * adducéntur
in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constítues
eos príncipes super omnem terram.

Mémoires erunt nóminis tui : * in omni generatióne
et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : *
et in sæculum sæculi.

Et non dicitur Glória Patri.

Incepta Antiphona, Pontifex, accepta mitra, ite-
rum facit quinque cruces de sancto Chrismate cū
pollice dexteræ manus in medio tabulæ altaris, et in
quatuor ejus angulis, ordine supra posito. ad quam-
libet crucem dicens :

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur lapis iste. In
nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠
Sancti, in honórem Dei, et gloriósæ Vírginis Mariæ,
atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memoriam
sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, acceptothuribulo a Sacerdotibus
incensante, imposito et benedicto, ut prius, incensat.

stans cum mitra inchoat, schola prosequente, Responsorium :

Dirigátur orátio mea, pag. 401.

Et dicitur totum prout supra habetur, p. 401.

Quo incepto, Pontifex circuit semel altare ad sinistram, illud incensans, ut prius ; quo incensato, restituto thuribulo Sacerdoti, et Antiphona finita, Pontifex, deposita mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génua. R̃. Leváte.**

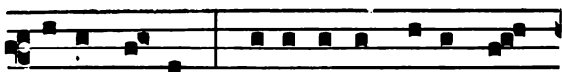
Descéndat, quæsumus, Dómine Deus noster, Spíritus tuus Sanctus super hoc altáre, qui et dona nostra, et pópuli tui in eo sanctíficet, et suméntium corda dignánter emúndet. Per Christum Dóminum nostrum. **R̃. Amen.**

Qua dicta, Pontifex inchoat, et schola prosequitur Antiphonam :

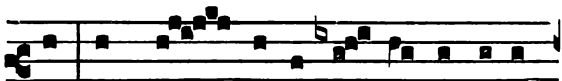
Ton. I. Fin. 2.

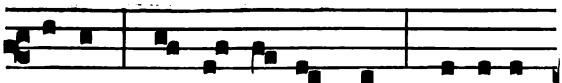
Sancti- fi- cá- vit * Dómi- nus ta- berná-

cu- lum su- um : qui- a hæc est domus De-

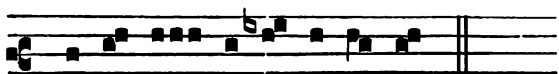
i, in qua invo- cá- bi- tur nomen

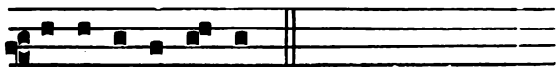
e- jus, de quo scri- ptum est : Et e- rit

nomen me- um i-bi, di-cit Dómi- nus.

Ps. 45. De-us no-ster.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatió nibus, quæ invenérunt nos nimis.

Própterea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Et non dicitur **Glória Patri.**

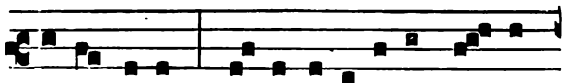
Interim dum Antiphona, et Psalmus prædicti dicuntur, Pontifex, accepta mitra, fundit, et spargit de oleo Catechumenorum, et Chrismate pariter super altare, illud manu dextera confricans, liniens et perungens.

Quo facto, incipit, schola prosequente, Antiphonam :

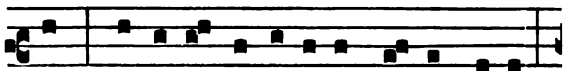
Tonus I. Fin. 3.

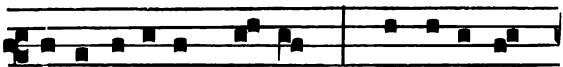
Ecce o-dor fí- li- i me- i, * sic-ut o-dor

agri ple-ni, cu- i be-ne-dí- xit Dó- mi-

nus : crésce- re te fá- ci- at De- us me- us,

sic-ut a- ré- nam ma- ris : et do- net ti-

bi de ro- re cœ- li be- ne- dicti- ó- nem.

Ps. 86. Fun- da-mén-ta e- jus.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit
Dóminus portas Sion, super ómnia tabernácula
Jacob.

Gloriósá dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, *
hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in
ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et prín-
cipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Et non dicitur Glória Patri.

Finito Psalmo, Pontifex stans cum mitra, dicit :

Lápidem hunc, fratres charíssimi, in quo unguén-
tum sacræ unctiónis effúnditur, ad suscipiéndá
pópuli sui vota, et sacrificia, orémus ut Dóminus
noster benedícat, et cónsecret, et quod est unctum
a nobis, sit unctum in nómine ejus ; ut plebis vota
suscípiat, et altári per sacram unctiónem perfécto,
dum propitiatiónem sacrórum impónimus, ipsi
propitiatóres Dei esse mereámur. Per Jesum Chri-
stum Dóminum nostrum, qui cum eo, et Spíritu
Sancto vivit, et regnat Deus in sæcula sæculórum.

R. Amen.

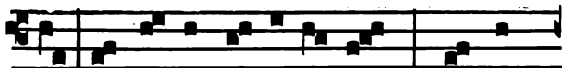
Quo dicto, inchoat Antiphonam, schola ipsam et Psalmum ac sequentia Responsoria prosequente.

Antiphona.

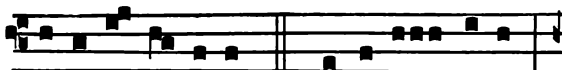
Modus II.

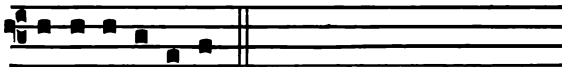
Lá-pi-des pre-ti-ó-si * omnes mu-ri tu-

i, et tur-res Je-rú-sa-lem gemmis

æ-di-fi-ca-búntur. Ps. 147. Lauda, Jerúsalem.

E u o u a e.

Psalmus 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttet elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cíne-rem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante faciém frígoris ejus quis sustinébit ?

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea : * flabit spiritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum suum Jacob : * justitias, et judicia sua Israël.

Non fecit taliter omni nationi : * et judicia sua non manifestavit-eis.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Deinde dicitur Responsorium :

Modus VIII.

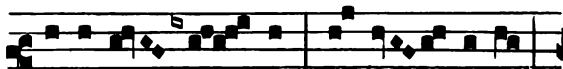
Hæc est Je-rú- sa-lem cí-vi- tas il-la ma-
 gna cœ-lé- stis, orná- ta tam-quam spon-
 sa A- gni. * Quó-ni- am ta-berná-
 cu-lum fa- cta est, alle- lú-
 ia. ♪. Por- tæ e- jus non
 claudén-tur per di- em; nox e- nim non

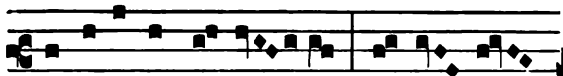
e- rit in e- a.
Quóni-am.

Aliud Responsorium.

Modus I.

Pla-té- æ tu- æ, Je- rú- sa-lem,

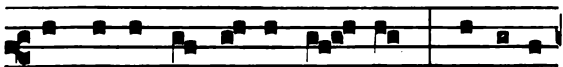
sternéntur au- ro mun- do, al- le-

lú- ia : et can-tá- bi- tur in te

cánti-cum læ-tí- ti- æ, al-le- lú- ia : *

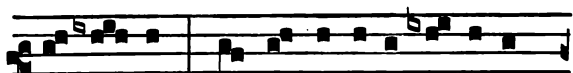
Et per o-mnes vi- cos tu- os ab u-ni-

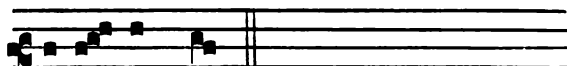
vér- sis di-cé- tur, al-le- lú- ia,

al- le- lú- ia. V̇. Lu-ce splén-di-da

ful- gé- bis, et omnes fi-nes ter-ræ ad-

o-rá- bunt te. Et per omnes.

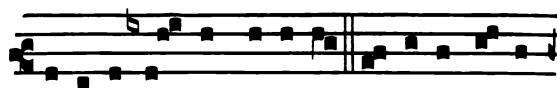
Incepta Antiphona, interim dum ipsa, et Psalmus, ac Responsoria prædicta cantantur, Pontifex cum mitra incipiens retro altare, et procedens ad ejus dexteram inungit Chrismate cum pollice dextero singulas duodecim cruces in parietibus Ecclesiæ depictas, ad unamquamque crucem dicens :

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur hoc templum. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, in honórem Dei, et gloriósæ Vírginis Mariæ atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam sancti N. Pax tibi.

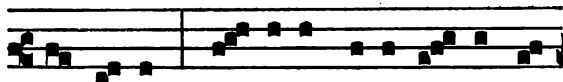
Et peruncta qualibet cruce, mox accepto thuribulo, illam incensat triplici ductu.

His peractis, Pontifex ad altare revertitur, ac stans cum mitra, et thurificans super illud, inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

Modus I.

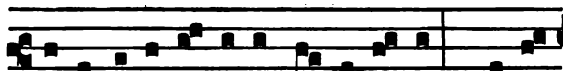
Ædi- fi- cá- vit Mó- y- ses * al- tá-re Dó mi-

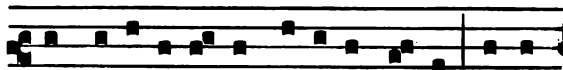
no De- o, óf- fe-rens su-per il- lud ho-

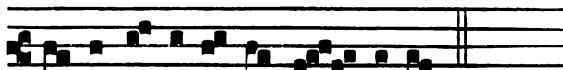
lo-cáusta et ímmo- lans ví- ctimas,

fe-cit sacri- fí- ci- um ve-spertí- num in o-dó-

rem su- a- vi- tá- tis Dómi- no De- o, in con-

spé- ctu fi- li- ó- rum Is- ra- òl.

Qua finita, stans adhuc cum mitra, dicit :

Dei Patris omnipoténtis misericórdiam súplices implorémus, fratres charíssimi, ut altáre hoc sacrificiis spirituálibus imbuéndum, nostræ vocis exorátus officio præsentí bene ✠ dictione sanctíficet, atque in eo semper oblatiões famulórum suórum stúdio sanctæ devotiões impósitas bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignétur ; et spirituáli placátus incénso précibus familiæ suæ promptus exaudítor assístat. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deinde benedicit incensum super altare cremandum, stans ibidem, deposita mitra, dicens :

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

Ÿ. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ÿ. Et cum spírítu tuo.

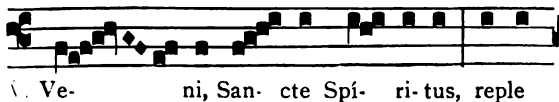
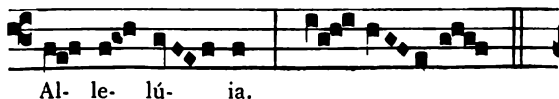
Orémus.

Dómine, Deus omnípotens, qui assístit exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále et ígneum esse cognóscitur; dignáre respícere, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre hanc creatúram incénsi, ut omnes languóres omnésque infirmitátes, atque insídiæ inimíci odórem ejus sentiéntes effúgiant, et separéntur a plásmate tuo, quod pretíoso Fílii tui ságuine redemísti, ut numquam lædátur a morsu iníqui serpéntis. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Ÿ. Amen.

Deinde aspergit ipsum aqua benedicta, et accepta mitra, format propria manu ex ipso incenso quinque cruces, quamlibet de quinque granis, super illa quinque loca altaris, in quibus cruces de aqua, et oleo, ac Chrismate factæ prius fuerunt; et super quamlibet crucem thuris ponit unam crucem factam de subtili candela, ad mensuram crucis de granis incensi factæ, et cujuslibet crucis capita accenduntur, ut cum ipsis thus comburatur, et cremetur.

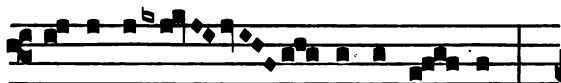
Omnibus autem crucibus accensis, Pontifex, deposita mitra, flexis coram altari genibus, inchoat, schola prosequente:

Modus II.

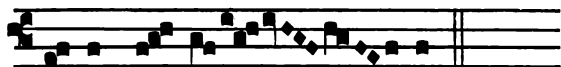

tu- ó- rum cor- da fi- dé- li- um: et

tu- i amó- ris in e- is

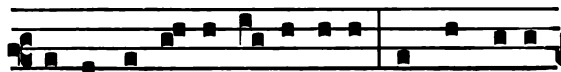

i-gnem ac- cén- de.

Nisi consecratio fiat inter Dominicam Septuagesimæ, et festum Paschæ Resurrectionis Domini nostri Jesu Christi : quia tunc, omisso Allelúia, dicitur Versus tantum. Quo dicto, surgit Pontifex stans ibidem versus ad altare sine mitra, et schola cantat Antiphonas duas sequentes.

Antiphona.

Modus IV.

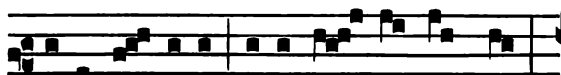
Ascén-dit fu-mus a- róma- tum in conspéctu

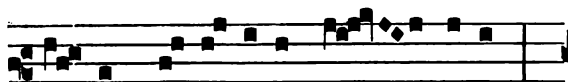
Dómi-ni de ma- nu Ange- li.

Alia Antiphona.

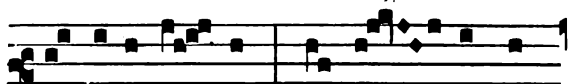
Modus VIII.

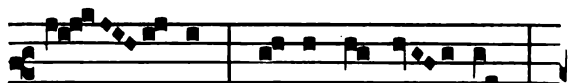
Ste- tit An- ge- lus juxta a- ram tem- pli

ha- bens thu- rí- bu-lum áu- re- um

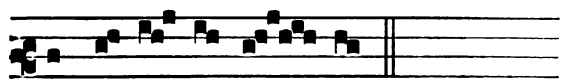
in manu su- a, et da- ta sunt

e- i in-cén-sa mul- ta :

Et a- scén-dit fumus a- ró- ma-tum

in conspé- ctu De- i.

Sine **Allelúia!** Quibus finitis, Pontifex adhuc stans ante altare sine mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génua. 15. Leváte.**

Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, clemens, et propítius preces nostræ humilitátis exáudi, et réspice ad hujus altáris tui holocáustum, quod non igne visíbili probétur, sed infúsum Sancti Spíritus tui grátia in odórem suavitátis ascéndat, et legítimè se suméntibus Eucharístia medicábilis fiat, ad vitámque proficiat sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. 15. Amen.

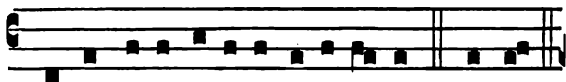
Post hæc, combustis candelis, et thure, cineres combustionis per unum ex ministris cu-

spatulis ligneis abraduntur, et collecti in aliquo vase projiciuntur in sacrarium. Interim Pontifex sine mitra stans ante gradus altaris, versus ad altare, dicit : **Orémus.**

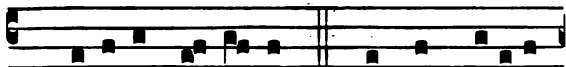
Et ministri : **Flectámus génua. R̃. Leváte.**

Deus omnípotens, in cujus honórem, ac beatíssimæ Víriginis Maríæ, et ómnium Sanctórum, ac nomen et memóriam sancti tui N. nos indígni altáre hoc consecrámus, clemens et propítius preces nostræ humilitátis exáudi, et præsta, ut in hac mensa sint libámina tibi accépta, sint grata, sint píngrua, et Sancti Spíritus tui semper rore perfúsa; ut omni témpore hoc in loco supplicántis tibi famíliæ tuæ anxietátes réleves, ægritúdines cures, preces exáudias, vota suscípias, desideráta confírmes, postuláta concédas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus.

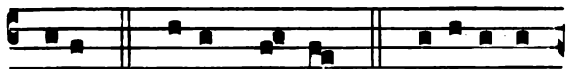
Deinde eodem modo stans dicit mediocri voce, extensis manibus ante pectus, Præfationem hanc :

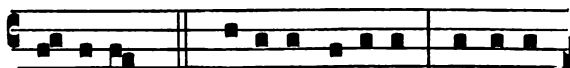
Per ómni- a sæcu- la sæcu- ló- rum. R̃. Amen.

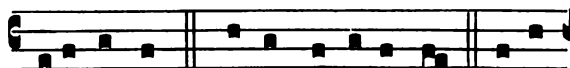
Ÿ. Dómi- nus vo- bís- cum. R̃. Et cum spí- ri- tu

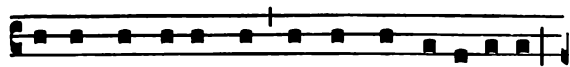
tu- o. Ÿ. Sursum cor- da. R̃. Habémus ad

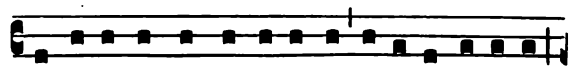
Dó-mi-num. V̇. Grá- ti- as a-gá-mus Dó-mi-no

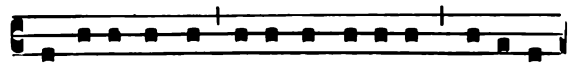
De-o nostro. Ṙ. Dignum et justum est. Ve-re

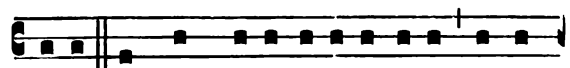
dignum et justum est, æquum et sa-lu-tá-re,

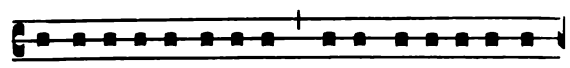
nos ti-bi semper, et u-bí-que grá-ti- as á-ge-re,

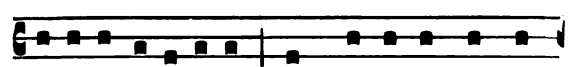
Dó-mi-ne sancte, Pa-ter omní-po-tens, ætérne

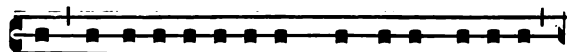
De-us: Et, ut pro-pensi- ó-ri cu-ra, et at-

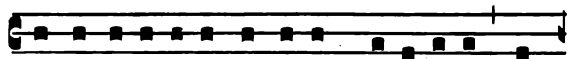
ten-ti- ó-ri famu-lá-tu ti-bi servi-tú-tis of-

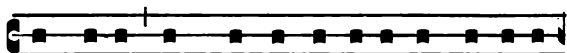
fí-ci- a de-fe-rá-mus, hoc præ-sér-tim témpo-

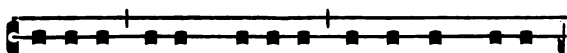
re, quo re- li-gi- o-sá-rum mén- ti- um há-bi-tum

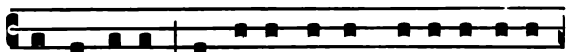
ultra pa-rí- e-tum or-ná-tum de-le-gísti, tem-

plum istud, in quo Sancti tu- i N. ménti- o

ha-bé-tur, be-ne ✠ dí-ce-re, et sancti ✠ fi-cá-

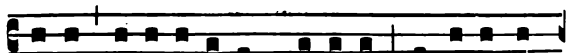
re digné- ris : per cu-jus sa-cram re-ve-rén-ti- am

et ho-nó-rem, sacra-tíssimo nómi-ni tu- o

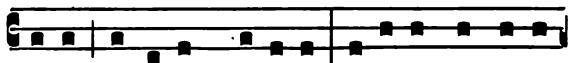
hoc al-tá-re de-di-cá-mus. Hu-jus í-gi- tur, Dó-

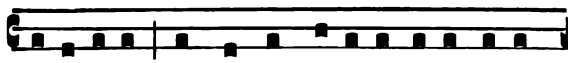
mi-ne, effla-gi- tá-tus pré-ci-bus, digná-re hoc

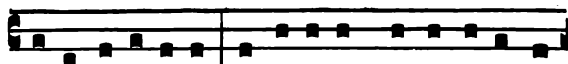
al-tá-re coe-lésti sancti ✠ fi-ca-ti- ó-ne perfún-

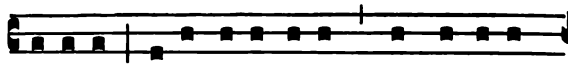
de-re, et be-ne ✠ dí-ce-re. Assístant Ange- li

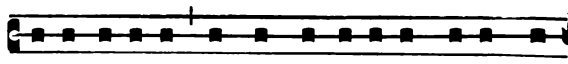
cla-ri- tá-tis, et Sancti Spí- ri-tus il-lustra-ti-

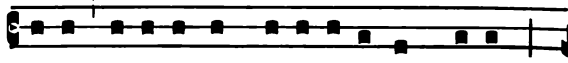
ó-ne perfúlge- at. Sit il- lí- us quoque a-pud te

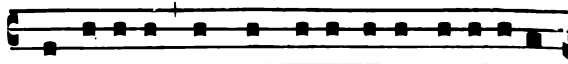
grá-ti- æ, cu-jus fu- it il-lud quod Abra-ham,

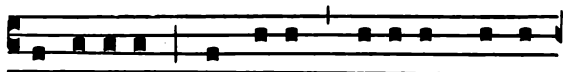
pa-ter fí-de- i, in nostræ fi-gú-ram re-dempti-

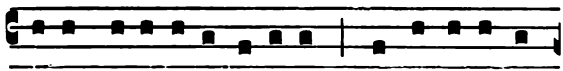
ó-nis, fi- li- um immo- la-tú-rus ex-strú-xit ;

quod I-sa- ac in conspéctu tu- æ ma-je-stá-tis

instí-tu- it; quod Ja-cob Dóminum magna

vi-dens vi-si- ó-ne e-ré-xit ; ut hic o-rántes

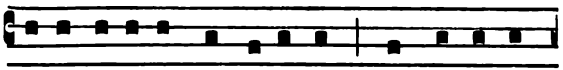
exáudi- as ; hic oblá-ta sanctí ✠ fi-ces; hic-

que su-per-pó-si-ta be-ne ✠ dí-cas; hic quoque

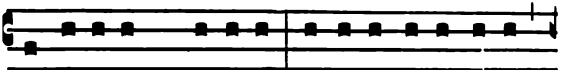
be-ne-dícta distrí-bu-as. Sit ergo Ecclé-si-æ

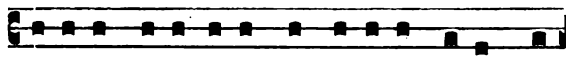
tu-æ tí-tu-lus sempi-térnus, sit mensa cœ-

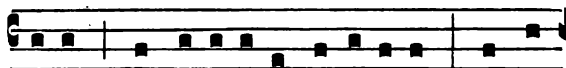
lésti spi-ri-tu- á-lique convívi- o præpa-ráta.

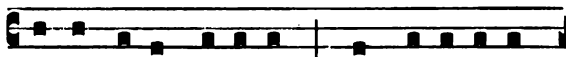
Tu í-gi-tur, Dómi-ne, própri- o o-re tu- o

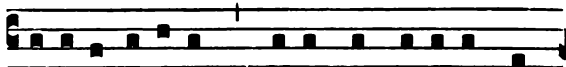
hósti- as su-per e- am impó- si- tas be-ne ✠ dí-

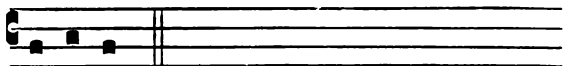
ci- to, et be-ne-díctas suscí- pi- to. Ac no-

bis ómni- bus trí- bu- e, ut par- ti- ci- pa-

ti- ó- ne e- á- rum vi- tam acqui- rá- mus sem-

pi- té- nam.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo, ita tamen, quod a circumstantibus audiatur.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

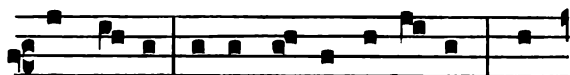
R. Amen.

Præfatione finita, Pontifex inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

Ton. VIII. Fin 2.

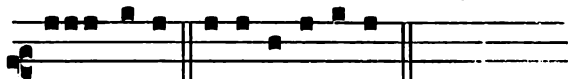
Confír- ma hoc De- us, * quod o- pe- rá- tus es

in no- bis a templo sancto tu- o quod

est in Je-rú- sa-lem, al- le- lú- ia. Ps. 67. Exsúr-

gat De- us. E u o u a e.

Psalmus 67.

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justí epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum : Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus : * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, cum pertransíres in desérto :

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti, dilécti : * et speciéi domus dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis : * ut quid suspicámini montes coagulátos ?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium : * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus :

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotidie : * prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini, Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in ságuine : * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Viderunt ingræssus tuos Deus, * ingræssus Dei mei : Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúcti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedicite Deo Dómino, * de fóntibus Israëli.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdent eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægypto : * Æthiopia prævéniét manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino :

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israëli, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israëli ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Glória Patri, etc.

Incepta Antiphona, Pontifex, accepta mitra, cum pollice dexteræ manus Chrismate intincto facit crucem in fronte altaris, nihil dicens. Quo facto, ac prædictis Antiphona, et Psalmo finitis, deposita mitra, dicit :

Orémus .

Majestátem tuam, Dómine, humíliter implorá-
mus, ut altáre hoc sacræ unctiónis libámine
ad suscipiéndam pópuli tui múnera inúctum poténter
bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris ; ut quod
nunc a nobis indígnis, sub tui nóminis invocatióne,
in honórem beatíssimæ Vírginis Mariæ, et ómnium

Sanctorum, atque in memoriam sancti tui N. sacrosancti Chrismatis unctione delibutum est, placeat tibi, atque altare maneat perpetuum; ut quidquid deinceps super illud oblatum sacratumve fuerit, dignum tibi fiat holocaustum; atque omnium hic offerentium sacrificia a te pio Domino benigne suscipiantur et per ea vincula peccatorum nostrorum absolvantur; maculae deleantur; veniae impetrantur; gratiae acquirantur: quatenus una cum Sanctis, et Electis tuis vitam percipere mereamur aeternam. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, cum pollice dexteræ manus Chrismate intincto inungit in modum crucis conjunctiones mensæ, seu tabulæ altaris, et tituli. sive stipitis, quatuor angulis, quasi illa conjungens, ad singulas cruces, dicens:

In nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ Sancti.

Deinde deposita mitra, dicit:

Orémus.

Supplices te deprecamur, omnipotens æterne Deus, per unigenitum Filium tuum Dominum nostrum Jesum Christum, ut altare hoc sanctis usibus præparatum, cœlesti bene ✠ dictione sanctifices; et, sicut Melchisedech Sacerdotis præcipui oblationem dignatione mirabili suscepisti, ita impõsita huic novo altari mûnera, semper accepta ferre digneris; ut pópulus, qui in hanc Ecclesiæ domum sanctam conveniet, per hæc libamina cœlesti sanctificatione salvatus, animarum quoque suarum salutem perpetuam consequatur. Per eundem Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Post hæc Subdiaconi abstergunt diligenter cum mantilibus telæ grossæ mensam altaris: et Pontifex accedit ad sedem suam juxta altare, in qua cum mitra sedens fricat bene manus cum medulla panis.

ac lavat, et exstergit. Quo facto, Subdiaconis, seu Acolythis præsentantibus ipsi Pontifici tobaleas novas, et mundas, vasa, et ornamenta ad cultum Dei et Ecclesiæ, ac altaris consecratorum pertinentia, Pontifex, deposita mitra, surgit, et stans, illa benedicit, dicens :

BENEDICTIO

TOBALEARUM, VASORUM, ET ORNAMENTORUM
ECCLESIAE, ET ALTARIS CONSECRATORUM.

✠. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

✠. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens, et miséricors Deus, qui ab iníitio útilia et necessariá homínibus creásti, témpaque manu hóminum facta nómini tuo sancto dicári, tuæque habitatiónis loca vocári voluísti, quique per fámulum tuum Móysen vestiménta Pontificália, et Sacerdotália, seu Levítica, et ália quæque diversi géneris ornáménta ad cultum et decórem tabernáculi et altáris tui fieri decrevísti ; exáudi propítius preces nostras, et ómnia hæc diversárum speciérum ornáménta, in usum hujus Ecclésiæ tuæ et altáris ad honórem et glóriam tuam præparáta, purificáre bene ✠ dicere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre per nostræ humilitátis servítium dignéris, ut divínis cúltibus et sacris mystériis apta exsístant, hisque confectiúi Córporis et Ságuinis Jesu Christi Fílii tui Dómini nostri dignis pareátur famulátibus. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde aspergit illa aqua benedicta ; tum ministri ponunt super altare Chrismale, sive pannum lineum ceratum, ad mensuram altaris factum ; deinde vestiunt

altare tobaleis, et ornamentis benedictis, ponentes desuper crucem, et alia ornamenta.

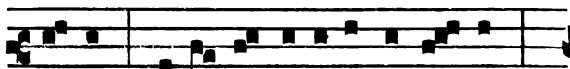
Interim Pontifex stans ibidem inchoat Antiphonam primam, schola ipsam ac alias Antiphonas sequentes. et Responsoria cum suis Versibus, et Psalmis prosequente.

Antiphona.

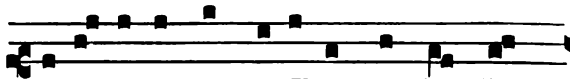
Modus VIII.

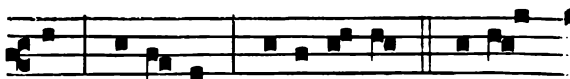
Circúm-da-te, Le-ví-tæ, * al-tá-re Dó-mi-ni

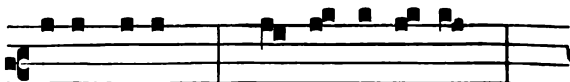
De-i, vestí-te vestimén-tis al-bis,

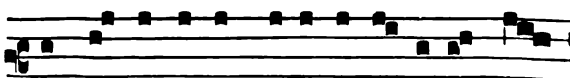
estó-te, et vos, ca-néntes hymnum no-

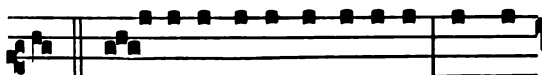
vum, di-cén-tes, al-le-lú-ia. Ț. Mi-rá-

bi-lis De-us in Sanctis su-is,

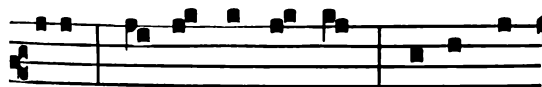
et sanctus in ó-mni-bus o-pé-ri-bus su-

is. Ț. Gló- ri- a Patri, et Fí- li- o, et Spi-

rí- tu- i Sancto. RȚ. Sic-ut e-rat in princí-

pi- o, et nunc, et semper, et in sæ-

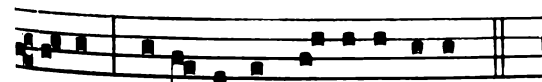
cu- la sæcu- ló- rum. A- men.

Alia Antiphona.

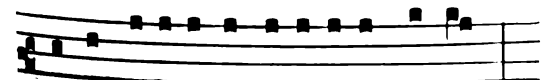
Modus VIII.

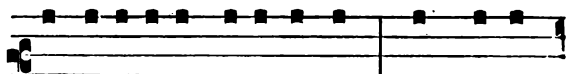
Cir- cúm- da- te Si- on, et com- plectí- mi- ni

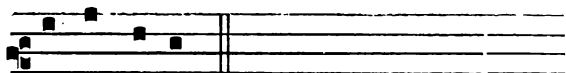
e- am, nar- rá- te in tú- ri- bus e- jus.

Ț. Magnús Dómi- nus et laudá- bi- lis ni- mis,

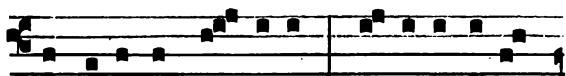
in ci-vi-tá-te De- i nostri, in monte

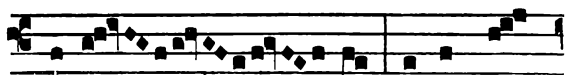
sancto e- jus.

Deinde dicitur Responsorium.

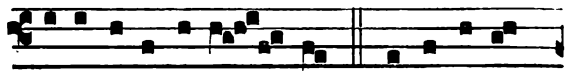
Modus II.

Indu- it te Dó- mi- nus tú- ni- ca ju- cun-

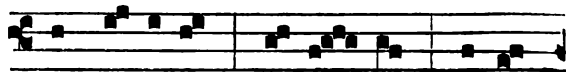
di- tá- tis, et im- pó-

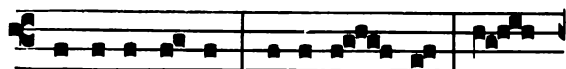
su- it ti- bi co- ró- nam. * Et orná- vit

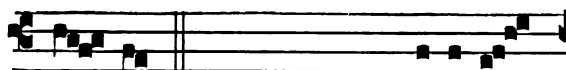
te ornámén- tis san- ctis. ŷ. Lu-

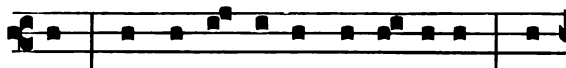
ce splén- di- da ful- gé- bis, et om-

nes fi-nes ter-ræ ad-o-rá- bunt co-

ram te. * Et ornávit te. ̃. Na-ti-ó-

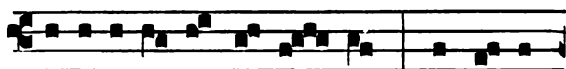
nes ex longínquo ad te vé-ni-ent, et

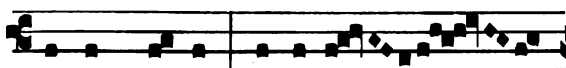
mú-ne-ra de-fe-rén-tes ad-o-rá- bunt Dó-

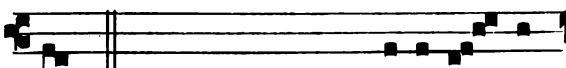
mi-num; et ter-ram tu-am in sancti-

fi-ca-ti-ó-ne ha-bé- bunt, et no-men

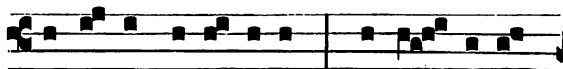
magnum tu-um invo-cá-

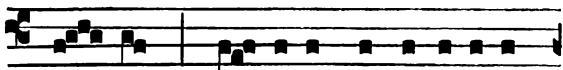
bunt. Et ornávit te. ̃. Be-ne-dí-cti

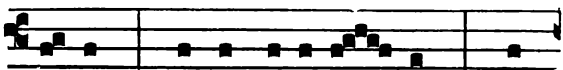
e- runt, qui te æ-di- fi- ca- vé- runt,

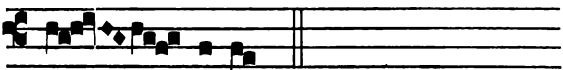
tu au- tem læ- tá- be- ris in fí- li- is

tu- is, quó- ni- am omnes be- ne- di-

cén- tur, et congre- ga- bún- tur ad

Dó- mi-num. * Et ornávit.

Et non dicitur Glória Patri, sed sequens Antiphona cantatur.

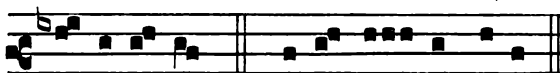
Tonus VI.

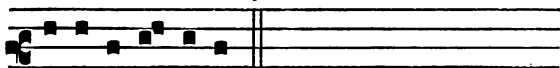
In ve- lamén-to a- lá- rum tu- á- rum pró-

te- ge nos, Dómi- ne, et in lau- de tu- a

glo- ri- é- mur. Ps. 62. De- us, De- us me- us.

E u o u a e.

Psalmus 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.
Sítívit in te ánima mea, * quam multiplíciter
tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in
sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et
glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : *
lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea : * et in nómine tuo
levábo manus meas.

Sicut ádipe, et pinguédine repleátur ánima mea : *
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis
meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit
ánima mea post te : * me suscepit délixtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam,
introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus
gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui
jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium
iníqua.

Glória Patri, etc. Sicut erat, etc.

Finito Psalmo, Pontifex, deposita mitra, ascendit
ad altare, et facta cruci super altari positæ reverentia,
incipit, schola prosequente, Antiphonam :

Omnis ter-ra * ad- ó-ret te De- us, et

psal- lat ti-bi, psalmum di-cat nómi-ni

tu- o, Dó-mi-ne.

Interim, dum Antiphona cantatur, Pontifex incensat super altare in modum crucis : et Antiphona finita, Pontifex eam reincipit, et schola prosequitur : et interim iterum ipse Pontifex super altare in modum crucis incensat, quod et tertio facit ; quo facto stans ante medium altaris, dicit :

Orémus.

Descéndat, quæsumus, Dómine Deus noster, Spíritus tuus Sanctus super hoc altáre, qui et dona nostra, et pópuli tui in eo sanctíficet, et sumén-tium corda dignánte emúndet. Per Christum Dómi-num nostrum. R̃. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, altáre hoc nómini tuo dedicátum cœléstis virtútis benedictióne sanctí ✠ fica ; et ómnibus in te sperántibus auxilií tui munus osténde ; ut hic Sacramentórum virtus, et votórum obtineátur efféctus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et

regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

Ÿ. Benedicámus Dómino.

R̃. Deo grátias.

Quo dicto, Pontifex accedit ad sacristiam, sive sacrarium, ubi deposito pluviali, si celebrare voluerit, quod conveniens est, accipit sandalia, dicens Psalmum Quam dilécta, cum aliis; deinde, lotis manibus, accipit omnia paramenta Pontificalia albi coloris. Interim ornatur Ecclesia, et luminaria super altari; et credentia, atque alibi, ubi placuerit, accenduntur.

Tunc exit Pontifex Missam celebraturus. Si vero fatigatus nimis celebrare noluerit, facit Missam solemniter per aliquem Sacerdotem celebrari.

Missa dicitur prout in Missali, in ipsa die Dedicationis Ecclesiæ.

In fine Pontifex dat benedictionem solemnem, dicens : Sit nomen Dómini benedíctum, etc., et Indulgentias supra declaratas. Quibus publicatis, revertitur ad sacristiam, ubi depositis sacris vestibus, vadit in pace.

Dein cineres per Ecclesiam aspersi, in quibus literæ Græcæ et Latinæ scriptæ sunt, per ministros Ecclesiæ tolluntur, et Ecclesia totaliter mundatur.

De Altaris Consecratione,

QUÆ FIT SINE ECCLESIAE DEDICATIONE.

Altaris consecratio quamvis omni die de jure fieri possit, decentius tamen in Dominicis diebus, vel Sanctorum solemnitatibus fit. Sane sero ante diem consecrationis, Pontifex parat Reliquias in altari consecrando includendas, ponens eas in decenti et mundo vasculo, cum tribus granis thuris; ponit etiam in eo chartulam de pergameno, scriptam sub hac forma :

MDCCCC. etc....., die N. mensis N. Ego N. Episcopus N. consecravi altare hoc in honorem sancti N. et Reliquias sanctorum Martyrum N. et N. in eo inclusi, et singulis Christi fidelibus, hodie unum annum, et in die anniversario consecrationis hujusmodi ipsum visitantibus quadraginta dies de vera indulgentia, in forma Ecclesiæ consueta concessi.

Sigillans ipsum vasculum diligenter, et in honesto et mundo loco ponens, cum duobus candelabris, et luminaribus ardentibus. Celebrandæque sunt vigilæ ante Reliquias ipsas, et canendi Nocturni, et matutinæ Laudes, in honorem Sanctorum, quorum Reliquiæ sunt recondendæ.

Parantur etiam in Ecclesia, quæ ad altaris consecrationem sunt necessaria, videlicet sanctum Chrisma in vasculo, et ampulla; oleum sanctum Cathechumenorum, etiam in vasculo et ampulla; una libra thuris, cujus medietas sit in granis; thuribulum cum navicula, et cochleari; vas cum prunis ardentibus; vas aqua plenum, quod in presbyterio ponitur; vas cum cineribus, vas cum sale; vas vini; aspersorium;

factum de herba hyssopi; mantilia ex tela grossa, ad extergendam mensam altaris consecrandi, quoties expedierit; coopertura linea cerata, ad mensuram ipsius altaris consecrandi; quinque cruces parvæ factæ de candelis ceræ subtilibus; aliquæ spatulæ ligneæ parvæ, ad abradendum de altari combustiones candelarum, et thuris; vas, in quo ipsæ rasuræ deponantur; calx, arena, sive tegula trita ad faciendum cæmentum, pro liniendo sepulcro Reliquiarum, et junctura mensæ altaris cum stipite; cæmentarius, qui hoc agat; duo intortitia accensa, quæ semper præcedant Pontificem, quocumque ierit; vas cum aqua, ad abluendas manus Pontificis; et medulla panis, ac mantilia, pro extergendis manibus; bombyx pro extergenda cruce, quæ fit in stipite altaris; tobaleæ novæ mundæ; et vasa, atque ornamenta ad cultum Dei, et altaris, postquam consecratum fuerit, pertinentia benedicenda.

Pontifex mane in suo habitu quotidiano venit ad Ecclesiam; et sedens in sede ad dexteram, vel in faldistorio ad sinistram altaris consecrandi, incipit, et dicit voce submissa cum clericis septem Psalmos cum Antiphona: *Ne reminiscâris*, ut supra pag. 319, sine Litaniis. Induens interim amictum, albam, cingulum, stolam, et pluviale albi coloris, accipiens mitram simplicem in capite, et baculum Pastoralem in manu sinistra. Sicque paratus, septem Psalmis expletis, Pontifex cum ministris accedit coram altari consecrando; ubi deposito baculo Pastoralis, et stans sine mitra inchoat, et schola prosequitur, sequentem Antiphonam; quæ una cum omnibus aliis Antiphonis et Responsoriis in hujusmodi consecratione cantandis habetur sub notis, supra in Consecratione altaris, quæ fit in Ecclesiæ Dedicatione, pag. 317, ubi est recurrendum, si Officium Consecrationis hujusmodi fit in cantu.

Ant. Adésto, Deus, unus omnípotens, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

Deinde dicit, stans eodem modo :

Orémus.

Actiões nostras, quæsumus, Dómine, aspirádo præveni, et adjuvándo proséquere, ut cuncta nostra orátio, et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Qua dicta, Pontifex, accepta mitra, procumbit super faldistorium ibidem præparatum, et cantores incipiunt Litanias, ut supra pag. 343, (cum cantu pag. 34), vel cantoribus deficientibus, Pontifex eas legit, in quibus suo loco nominetur bis Sanctus ille, in cujus honore, et nomine dedicatur ipsum altare, et illi, quorum Reliquiæ in eo includuntur. Postquam autem dictum fuerit :

Ut ómnibus fidélibus, etc.

R̃. Te rogámus, audi nos.

Pontifex ab accubitu surgit, et baculum Pastoralem in sinistra tenens, dexteram in altum extendens, producit communiter super aram, et stipitem altaris consecrandi ter successive signum crucis, dicens primo :

At altáre hoc ad honórem tuum, et nomen sancti N. consecrándum bene ✠ dicere dignéris.

R̃. Te rogámus, audi nos.

Secundo dicit :

Ut altáre hoc ad honórem tuum, et nomen sancti N. consecrándum bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris. R̃. Te rogámus, audi nos.

Tertio dicit :

Ut altáre hoc ad honórem tuum, et nomen sancti N. consecrándum bene ✠ dicere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris. R̃. Te rogámus, audi nos.

Quo dicto, et deposito baculo Pastorali, iterum

accumbit super faldistorium, et perficiuntur Litaniae. Quibus finitis, ab accubitu surgit, et cum mitra accedit versus altare consecrandum, et distans ab illo spatio congruenti, deposita mitra, genuflexus dicit cantando, si in cantu fit officium, alioquin competenti voce dicit sine notis quod etiam in omnibus aliis sequentibus observatur.

Deus, in adiutórium meum inténde.

Quo dicto, Pontifice surgente, chorus seu ministri respondent :

Dómine, ad adjuvándum me festína.

Tunc Pontifex stans sine mitra in eodem loco, dicit :

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Chorus seu ministri respondent :

Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Sine **Allelúia**. Et id eisdem modo et loco, secundo, et tertio fit, voce semper altius elevata. Quibus dictis, Pontifex stans in eodem loco cum mitra, benedicit aquam cum sale, cinere, et vino, incipiens absolute exorcismum salis :

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, qui Apóstolis suis ait : Vos estis sal terræ, et per Apóstolum dicit : Sermo vester semper in grátia sale sit condítus ; ut sancti ✠ ficéris ad consecratiónem hujus altáris, ad expelléndas omnes dæmonum tentatiónes ; et ómnibus, qui ex te sumpserint, et ánimæ, et córporis tutaméntum, sánitas, protéctio, et confirmátio salútis. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. *ly.* Amen.

Deinde, deposita mitra, dicit :

Ÿ. Dóminus vobíscum. R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnipotens, qui hanc grátiam cœlitus sali tribúere dignátus es, ut ex illo possint univérsa condíri, quæ homínibus ad escam procreásti, béne ✠ dic hanc creatúram salis, ad effugándum inimícum; et ei salúbrem medicínam immítte, ut proficiat suméntibus ad ánimæ et cõporis sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Tum assumpta mitra, dicit absolute exorcismum aquæ.

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, ut repéllas diábolum a término justórum, ne sit in umbráculis hujus altáris. Et tu, Dómine Jesu Christe, infúnde Spíritum Sanctum in hoc altáre; ut proficiat ad sanitátem cõporum, animarúmque adorántium te, et magnificétur nomen tuum in géntibus: et incréduli cõrde convertántur ad te, et non hábeant álium Deum, præter te Dóminum solum qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R̃. Amen.

Deinde deposita mitra, dicit :

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnipotens, statútor ómnium elementórum, qui per Jesum Christum Fílium tuum Dóminum nostrum eleméntum hoc aquæ in salútem humáni géneris esse voluísti, te súplices deprecámur, ut, exaudítis oratióibus nostris, eam tuæ pietátis aspéctu sanctí ✠ fices; atque ita ómnium spírituum immundórum ab ea recédât incúrsio, ut ubicúmque fúerit in nómine tuo aspérsa, grátia tuæ

benedictionis advéniat, et mala ómnia, te propitiánte. procul recédant. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Tum stans sine mitra, dicit super cineres :

BENEDICTIO CINERUM.

V. Dómine, exáudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, parce pœniténtibus, propitiáre supplicántibus, et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui bene ✠ dicat, et sanctí ✠ ficet hos cineres, ut sint remédium salúbre ómnibus nomen sanctum tuum humíliter implorántibus, ac semetípsos pro consciéntia delictórum suórum accusántibus, ante conspéctum divínæ cleméntiæ tuæ facínora sua deplorántibus, vel sereníssimam pietátem tuam suppliciter obnixéque flagitántibus ; et præsta, per invocatiónem sanctíssimi nóminis tui, ut quicúmque eos super se aspérserint, pro redemptiône peccatórum suórum, córporis sanitátem et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Tum Pontifex accipit sal, et miscet cineri in modum crucis, dicens :

Ommíxtio salis, et cineres páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti.

R. Amen.

Deinde accipiens pugillum de mistura salis, et cinerum in modum crucis, ter immittit in aquam, qualibet vice dicens :

Commixtio salis, cineris, et aquæ pariter fiat. In
nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠
Sancti. R. Amen.

Deinde stans sine mitra, dicit super vinum.

BENEDICTIO VINI.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui in Cana Galilææ ex
aqua vinum fecísti, quique es vitis vera, multi-
plica super nos misericórdiam tuam; et bene ✠ dí-
cere, et sancti ✠ ficáre dignéris hanc creatúram
vini, ut ubicúmque fusum fúerit, vel aspérsum, divínæ
id benedictiónis tuæ opuléntia repleátur, et sanctifi-
cétur. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis, et
regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Deinde mittit, in modum crucis, vinum in aquam
ipsam, dicens :

Commixtio vini, salis, cineris et aquæ pariter fiat.
In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíri-
tus ✠ Sancti. R. Amen.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, creátor et conservá-
tor húmáni géneris, et dator grátiae spirituális,
ac largítor æternæ salútis, emítte Spíritum Sanctum
tuum super hoc vinum cum aqua, sale, et cinere
mixtum; ut armátum coeléstis defensióne virtútis,
ad consecratióem hujus altáris tui proficiat. Per
Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum,

qui tecum vivit, et regnat in unitate ejusdem Spiritus Sancti Deus, per omnia secula seculorum.

R. Amen.

Post hæc Pontifex procedit ad altare cum mitra : et ibidem inchoat, schola prosequente, Antiphonam sequentem (cum cantu, pag. 357) :

Introibo ad altare Dei : * ad Deum qui lætificat juventutem meam.

Psalmus 42.

Júdica me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta : * ab homine iniquo, et doloso erue me.

Repetitur tota Antiphona post singulum Versum, si necesse fuerit.

Quia tu es, Deus, fortitudo mea : * quare me repulisti, et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus ?

Emitte lucem tuam, et veritatem tuam : * ipsa me deduxerunt et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei : * ad Deum qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara, Deus, Deus meus : * quare tristis es, anima mea, et quare conturbas me ?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, et Deus meus.

Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona prædicta repetitur.

Incepta prima Antiphona, Pontifex, retenta mitra, stans ante altare intingit pollicem dexteræ manus in aqua prædicta, per eam benedicta, et cum eo, et aqua hujusmodi facit crucem in medio tabulæ altaris, dicens :

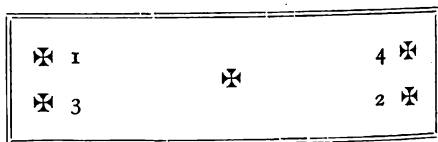
Sancti ✠ ficetur hoc altare, in honorem Dei omnipotentis, et gloriósæ Virginis Mariæ, atque omnium Sanctorum, et ad nomen ac memoriam sancti

N. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Pax tibi.

Deinde facit ex eadem aqua cum eodem pollice quatuor cruces in quatuor cornibus altaris, repetens in qualibet cruce verba præmissa

Sancti ✠ ficétur hoc altare, etc.

Facit autem primam crucem in dextera parte posteriori altaris, id est, ubi legitur Evangelium, secundam in sinistra parte anteriori transversa primæ, tertiam in dextera anteriori, quartam in sinistra posteriori tertiæ transversa in hunc modum.

Quo facto, et finitis Antiphona, et Psalmo prædictis, Pontifex stans ibidem, deposita mitra, dicit : Orémus.

Et ministri : Flectámus génua. R. Leváte.

Singuláre illud propitiatórium in altári crucis pro nobis rediméndis oblátum, in cujus præfiguratíone Patriárcha Jacob lápidem eréxit in título, quo fieret sacrificium, et portæ coeli désuper aperirétur oráculum ; súplices tibi, Dómine, preces fúndimus, ut lápidis hujus expolítam matériam, supérnis sacrificiis imbuéndam, ipse tuæ ditári sanctificatiónis ubertáte præcípias, qui quondam lapídeis legem scripsísti in tábulis. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Oratione expleta, Pontifex circuit septies tabulam altaris, aspergens eam, et stipitem de aqua prædicta cum cinere et vino benedicta, cum aspersione de herba hyssopi facto, hoc modo. Stans cum mitra ante

medium altaris inchoat Antiphonam (cum cantu, pag. 360) : et schola prosequitur :

Aspérge me, * Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus : * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miserationúm tuárum : * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Interim Pontifex, accepta mitra, circuit altare, illudque aspergit, et redit ad locum ante medium altaris, unde discesserat.

Finitis dictis Versibus, Pontifex ibidem stans cum mitra inchoat secundo, ut prius : Antiphonam : **Aspérge me.**

Et schola prosequitur, **Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Interim Pontifex circuit secundo, aspergitque et redit, ut prius ; et finitis Versibus, stans cum mitra, ut supra inchoat tertio : **Aspérge me.**

Et schola prosequitur, **Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérge me hyssópo, et mundábor : * lavábis me et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Interim Pontifex circuit tertio, aspergitque et redit, ut prius ; et finitis Versibus prædictis, stans cum mitra ut supra, inchoat quarto : **Aspérge me.**

Et schola prosequitur, Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et Spíritum Sanctum tuum ne áuferas a me.

Et interim Pontifex circuit quarto, aspergitque et redit, ut prius ; et finitis Versibus prædictis, stans cum mitra ut supra, inchoat quinto : **Aspérge me.**

Et schola prosequitur, Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principalí confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Interim Pontifex circuit quinto, aspergitque et redit, ut prius ; et finitis Versibus prædictis, stans cum mitra ut supra, inchoat sexto : **Aspérge me.**

Et schola prosequitur, Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrificium, dedíssem úti- que : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Interim Pontifex circuit sexto, aspergitque et

redit, ut prius; et finitis dictis Versibus, stans cum mitra ut supra, inchoat septimo: **Aspérge me.**

Et schola prosequitur. **Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion:
* **ut ædificéntur muri Jerúsalem.**

Tunc acceptábis sacrificium justitiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Et non dicitur **Glória Patri.**

Interim Pontifex circuit septimo, aspergitque. et redit, ut supra.

Quo facto, Pontifex stans sine mitra ante medium altaris, dicit:

Ÿ. **Dómine, exáudi oratióem meam.**

R. **Et clamor meus ad te véniat.**

V. **Dóminus vobíscum.**

R. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

Deus, qui es visibílium rerum ómnium et invisibílium cónditor, et cunctárum sanctificatiónum consecrátor, ad dedicatióem hujus Domínicæ mensæ adesse dignáre; et quæ sacráto óleo, et Chrismate a nobis indignis est liniénda, et benedicénda, tuæ sancti **✠** ficatiónis in eam infúnde virtútem et consecratióem; ut omnes qui ad eam te deprecáturi accésserint, tuæ propitiatiónis auxílium séntiant. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde ibidem cum præmissa aqua benedicta facit maltam, seu cæmentum, quod mox, deposita mitra, stans ibidem benedicit, dicens:

Ÿ. **Dóminus vobíscum.**

R. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

Summe Deus, qui summa, et média, ímaque custódís, qui omnem creatúram intrínsecus ambiéndo

conclúdis, sanctí ✠ fíca, et béne ✠ dic has creatúras calcis et sábuli. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Cæmentum benedictum reservatur, sed residuum aquæ benedictæ funditur ad basim, sive pedem stipitis altaris per circuitum ; Pontifex deinde procedit processionaliter cum cruce et clero ad locum in quo nocte præterita conservatæ. Reliquiæ fuerunt ; sed priusquam locum ipsum ingrediatur, stans ab extra, deposita mitra, dicit :

Orémus. Et ministri : Flectámus génua. l̃. Leváte.

Aufer a nobis, quæsumus, Dómine, cunctas iniquitátes nostras ; ut ad Sancta Sanctorum puris mereámur méntibus introíre. Per Christum Dóminum nostrum. l̃. Amen.

Ingressus vero sine mitra, stans juxta, et versus ad Reliquias, dicit :

Orémus.

Eac nos, quæsumus, Dómine, Sanctorum tuorum tibi speciáliter dedicáta membra digne continere, quorum patrocínia cúpimus incessánte habére. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Qua dicta, Pontifex sine mitra accipit reverenter vasculum Reliquiarum : tum, accepta mitra, portat eas solemniter et processionaliter ad altare consecrandum ; vel, si sint super feretrum, per Sacerdotes ferri facit, inchoans, schola prosequente, Antiphonam (cum cantu, p. 382).

Cum jucunditáte exhibitis, * et cum gáudio deducémini : nam et montes et colles exsílent, exspectántes vos cum gáudio, allelúia.

Poterit deinde etiam dici, si expedierit, sequens Responsorium (cum cantu, pag. 383).

Súrgite Sancti Dei, de mansiónibus vestris, loca sanctificáte, plebem benedicite, * Et nos hómines peccatóres in pace custodíte. Ṽ. Ambuláte Sancti

Dei, ad locum prædestinatum qui vobis præparatus est. * Et nos.

Cumque pervenerit prope ipsum altare, deponit eas reverenter cum luminaribus super feretrum vel aliquam tabulam honeste ibidem paratam, luminaribus juxta illas ardentibus, et mox Pontifex cum mitra stans prope altare, inchoat, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, pag. 393) :

Exsultábunt Sancti in glória : lætabúntur in cubilibus suis.

Psalmus 149.

Quantáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in Ecclésia Sanctórum.

Lætétur Israë! in eo, qui fecit eum : * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt Sancti in glória : * lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natióibus : * increpatiões in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis,

Ut fácient in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus, laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Et non dicitur Glória Patri, sed repetitur Antiphona Exsultábunt. Qua dicta, Pontifex, deposita mitra, versus ad altare dicit :

Orémus.

Deus, qui in omni loco dominatiónis tuæ clemens ac benígnus dedicátor assistis, exáudi nos, quæsumus, et concéde, ut inviolábilis permáneat hujus loci consecrátió ; et benefícia tui múnieris, universitas fidélium quæ tibi súpplikat, percípere mereá-tur. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Et mox Pontifex, accepta mitra, signat cum pollice dexteræ manus de Chrismate confessionem, id est, sepulcrum altaris, in quo Reliquiæ sunt reponendæ, in quatuor angulis, faciens in singulis signum crucis, et dicens dum unamquamque crucem facit :

Conse ✠ crétur, et sancti ✠ ficétur hoc sepúl-crum. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Pax huic dómui.

Deinde deposita mitra, recondit ibi vasculum cum Reliquiis, et aliis in eo inclusis veneranter, inchoans, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, pag. 395) :

Sub altáre Dei sedes accepístis Sancti Dei, inter-cédite pro nobis ad Dóminum Jesum Christum.

Ÿ. Exsultábunt Sancti in glória.

R̃. Et lætabúntur in cubílibus suis.

Et non dicitur Glória Patri, sed repetitur Antiphona. Interim dum præmissa dicuntur, Pontifex stans sine mitra, imposito, et benedicto incenso in thuribulo, et illo a Diacono accepto, thurificat Reliquias inclusas : quo facto, imposita sibi mitra, accipiens

lapidem seu tabulam cum qua debet claudi sepulcrum, facit cum pollice crucem de Chrismate in medio ejus de subtus, dicens :

Qonse ✠ crétur, et sancti ✠ ficétur hæc tábula, (vel hic lapis) per istam unctionem, et Dei benedictionem. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Pax tibi.

Et mox ponit, et coaptat tabulam seu lapidem super sepulcrum, claudens illud, et inchoans, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, pag. 397) :

Sub altáre Dei audívi voces occisórum dicéntium : Quare non deféndis sánguinem nostrum : Et accepérunt divínium respónsum : Adhuc sustinéte módicum tempus, donec impleátur númerus fratrum vestrórum.

Alia Antiphona (cum cantu, pag. 398).

Córpóra Sanctórum in pace sepúlta sunt : et vivent nómina eórum in ætérnum.

Ÿ. Glória Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto.

R̃. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper : et in sæcula sæculórum. Amen.

Post hæc Pontifex, deposita mitra, dicit :

Orémus.

Deus, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum ætérnum majestáti tuæ condís habitáculum, da ædificatióni tuæ incrementa cœléstia : et præsta, ut quorum hic Relíquias pio amóre compléctimur, eórum semper méritis adjuvémur. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Tunc accepta mitra, Pontifice prius incipiente, cæmentarii cum cæmento benedicto firmant ipsam tabulam, seu lapidem super sepulcrum ; deinde Pontifex facit crucem desuper ex Chrismate, cum pollice dexteræ manus, dicens :

Signé ✠ tur, et sancti ✠ ficétur hoc altáre. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Pax tibi.

Tum deposita mitra, inchoat, schola seu ministris prosequentibus Antiphonam (cum cantu, pag. 399):

Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum áureum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa : Et ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dei. Allelúia.

Interim cum mitra thurificat altare undique ad dexterum, et sinistrum latus, ante, et desuper, donec præmissus cantus finiatur ; quo finito, stans coram altari sine mitra, dicit :

Orémus.

Dirigátur orátio nostra, quæsumus, Dómine, sicut incénsum in conspéctu tuo, et copiósa beneficia christiánuſ pópulus assequátur ; ut quicúmque tibi in hoc altári sacránda libámina devótus obtúlerit, vel sacráta suscepérit ; et vitæ subsidia præsentis accípiat, et remissionem ómnium peccatórum páriter consequátur, et grátiam sempitérnæ redemptionis percípiat. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Post hæc Pontifex, accepta mitra, sedet, et ministri extergunt mensam altaris cum linteo mundo, et mox Pontifex thurificat super illam in modum crucis, in medio, et in quatuor ejus cornibus ; quo facto, Pontifex ponit iterum incensum in thuribulo, et illud benedicit, ut supra, videlicet, *Ab illo benedicáris*, etc. ac tradit uni Sacerdoti superpelliceo induto, qui continue altare circuit incensando, donec consecratio perficiatur, excepto eo tempore, quo Pontifex illud incensat : tunc enim Pontifici thuribulum præsentat ; et per Pontificem thurificato, illud iterum accipit, et, ut prius, incensat. Tum Pontifex adhuc cum mitra stans

inchoat, schola seu ministris prosequentibus, Responsorium (cum cantu, pag. 401) :

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspectu tuo, Dómine.

Ÿ. **Elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.**

Quod dum cantatur, Pontifex circuit ter altare ad dexteram continue thurificando. Finita incensatione Pontifex inchoat, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, pag. 401) :

Eréxit Jacob lápidem in títulum fundens óleum désuper : votum vovit Deo Jacob.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum : * concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.

Et repetitur Antiphona post singulum Versum

Cor meum et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti qui hábitant in domo tua. Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit in valle lacrimárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exáudi oratióem meam : * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui.

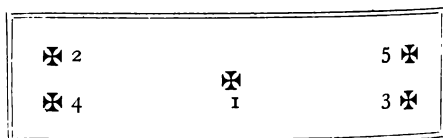
Quia mélior est dies una in átriis tuis : * super millia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam et veritatem diligit Deus : gratiam et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos qui ambulant in innocentia : * Domine virtutum, beatus homo qui sperat in te.

Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona repetitur. Dum Antiphona, et Psalmus prædicti dicuntur. Pontifex stans cum mitra, intingit pollicem dexteræ manus in oleum Cathechumenorum, et cum eo facit quinque cruces, videlicet in medio altaris, et in quatuor ejus cornibus, in locis, in quibus fecerat cruces de aqua benedicta, videlicet, primam in medio altaris, secundam in dextero posteriori, id est, Evangelii, tertiam in sinistro anteriori, quartam in dextero anteriori, quintam in sinistro posteriori, hoc ordine :

Dicens, dum singulas cruces facit :

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur lapis iste. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, in honórem Dei, et gloriósæ Vírginis Mariæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote altare incensante, imposito et benedicto, ut prius. incenso, stans cum mitra inchoat, schola seu ministris prosequentibus, Responsorium (cum cantu. p. 401) :

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine.

Ÿ. Elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Quo incepto, Pontifex circuit semel altare ad dexteram, thurificando illud ; deinde restituito thuribulo Sacerdoti, et Responsorio finito, sine mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génua.** R. **Leváte.**

Adsit, Dómine, misericórdiæ tuæ ineffábilis pietas, et super hunc lápidem opem tuæ bene ✠ dictionis, et virtútem tuæ unctionis infúnde ; ut, te largiente, réferat præmium quisquis intúlerit votum. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Oratione finita, Pontifex inchoat, et schola seu ministri proseguuntur, Antiphonam (cum cantu, p. 404) :

Mane surgens Jacob erigébat lápidem in título, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino, * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Et repetitur Antiphona post singulum Versum.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério : * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua, * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine : * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut scœnum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem altissimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus, áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient.

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona repetitur. Interim Pontifex, accepta mitra, facit iterum quinque cruces cum pollice de eodem oleo Catechumenorum, in eisdem locis altaris, et eo ordine, prout prius fecit, dicens, dum singulas cruces facit :

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur lapis iste. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, in honórem Dei, et gloriósæ Vírginis Mariæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote altare incensante, imposito et benedicto, ut prius, incenso, stans cum mitra inchoat iterum, schola seu ministris prosequentibus, Responsorium (cum cantu, pag. 401) :

Dirigátur orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine.

ſ. Elevatio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Quo incepto, Pontifex circuit iterum semel altare ad dexteram, illud incensando : quo facto, restituto thuribulo Sacerdoti, et Responsorio finito, Pontifex deposita mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génuá. R̃. Leváte.**

Adésto, Dómine, dedicatióni hujus mensæ tuæ et in eam, quæ a nobis indignis sancto liníta est óleo, bene ✠ dictionis et sancti ✠ ficationis tuæ virtútem, et consecratiónem infúnde. Qui vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

Alia Oratio.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, altáre hoc, quod in honórem tuum, et in memóriam sancti tui N. nos indigni consecrámus, virtúte tuæ bene ✠ dictionis sanctífica ; et ómnibus te hic invocántibus, atque in te sperántibus, auxílii tui munus osténde ; ut huic altári impósita múnera semper accépta fieri dignéris : et in eo Sacramentórum virtus, et votórum semper obtineátur efféctus. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Qua finita, Pontifex incipit, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, p. 407) :

Unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Et repetitur Antiphona post singulum Versum.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribén-tis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est

grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua, et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * et dedúcet te mirábiliter délixtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, filía, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intus : * in símbriis áureis, circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia, et exsultatíone : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitúes eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatíone et generatíonem.

**Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : *
et in sæculum sæculi.**

Et non dicitur **Glória Patri.**

Incepta Antiphona. Pontifex, accepta mitra, iterum facit quinque cruces de sancto Chrismate cum pollice dexteræ manus in medio tabulæ altaris, et in quatuor ejus angulis, ordine supra posito, pag. 458 ad quamlibet crucem dicens :

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur lapis iste. In
nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠
Sancti, in honórem Dei, et gloriósæ Vírginis Mariæ,
atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam
sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote incensante, imposito et benedicto, ut prius, incenso, stans cum mitra inchoat, schola seu ministris prosequentibus, Responsorium (cum cantu, pag. 401) :

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine.

Ÿ. **Elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.**

Quo incepto, Pontifex circuit semel altare ad sinistram, illud incensans, ut prius ; quo incensato, restituto thuribulo Sacerdoti, et Antiphona finita, Pontifex, deposita mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génua. R. Leváte.**

Descéndat, quæsumus, Dómine Deus noster, Spíritus tuus Sanctus super hoc altáre, qui et dona nostra, et pópuli tui in eo sanctificet, et suméntium corda dignánter emúndet. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Qua dicta, Pontifex inchoat, et schola seu ministri prosequuntur, Antiphonam (cum cantu, p. 409) :

Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum : quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus,

de quo scriptum est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

Psalmus 45.

Deus, noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatióibus, quæ invenérunt nos nimis.

Et repetitur Antiphona post singulum Versum.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona, et Psalmus prædicti dicuntur, Pontifex, accepta mitra, fundit, et spargit oleum Catechumenorum, et Chrismate pariter super altare, illud manu dextera confricans, liniens et perungens. Quo facto, incipit, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, p. 411) :

Ecce odor filii mei, sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus : créscere te fáciat Deus meus,

sicut arénam maris : et donet tibi de rore cœli benedictionem.

Psalmus 80.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis. * diligit Dóminus portas Sion, super ómnia tabernácula Jacob.

Gloríosa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum : * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Et non dicitur Glória Patri.

Finito Psalmo, Pontifex stans cum mitra, dicit :

Lápidem hunc, fratres charíssimi, in quo unguéntum sacræ unctionis effúnditur, ad suscipiéndam pópuli sui vota, et sacrificia, orémus ut Dóminus noster bene ✠ dícat, et cónse ✠ cret, et quod est unctum a nobis, sit unctum in nómine ejus ; ut plebis vota suscípiat, et altári per sacram unctionem perfécto, dum propitiatióem sacrórum impónimus, ipsi propitiatóres Dei esse mereámur. Per Jesum Christum Dóminum nostrum qui cum eo, et Spíritu Sancto vivit, et regnat Deus, in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Quo dicto, inchoat, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam cum cantu. p. 416 :

Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo, ófferens super illud holocáusta et ímmolans víctimas, fecit sacrificium vespertínium in odórem suavitátis Dómino Deo, in conspéctu filiórum Israél.

Qua finita, stans adhuc cum mitra, dicit :

Dei Patris omnipotentis misericórdiam súpplices implorémus, fratres charíssimi, ut altáre hoc sacrificiis spirituálibus imbuéndum, nostræ vocis exorátus officio præsentí bene ✠ dictione sanctíficet, atque in eo semper oblationes famulórum suórum stúdio sanctæ devotiónis impósitas bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignétur ; et spirituáli placátus incénso précibus famíliæ suæ promptus exauditor assístat. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Deinde benedicit incensum super altare cremandum, stans ibidem, deposita mitra, et dicens :

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, cui assístit exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále et ígneum esse cognóscitur ; dignáre respícere, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre hanc creatúram incénsi, ut omnes languóres, omnésque infirmitátes, atque insídiæ inimíci odórem ejus sentiéntes effúgiant, et separéntur a plásmate tuo, quod pretióso Fílii tui ságuine redemísti, ut numquam lædátur a morsu iníqui serpéntis. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Deinde aspergit ipsum aqua benedicta, et accepta mitra, format propria manu ex ipso incenso quinque cruces, quamlibet de quinque granis, super illa quinque loca altaris, in quibus cruces de aqua, et oleo, ac Chrismate factæ prius fuerunt ; et super quamlibet crucem thuris ponit unam crucem factam de subtili candela, ad mensuram crucis de granis incensi factæ. et cujuslibet crucis capita accenduntur, ut cum ipsis

thus comburatur, et cremetur. Omnibus autem crucibus accensis. Pontifex, deposita mitra, flexis coram altari genibus, inchoat, schola seu ministris prosequentibus (cum cantu, pag. 418) :

Allelúia. V. Veni, Sancte Spíritus, reple tuorum corda fidélium : et tui amóris in eis ignem accénde.

Nisi consecratio fiat inter Dominicam Septuagesimæ, et festum Paschæ Resurrectionis Domini nostri Jesu Christi : quia tunc, omisso **Allelúia**, dicitur Versus tantum. Quo dicto, surgit Pontifex stans ibidem versus ad altare sine mitra, et schola seu ministri cantant Antiphonas duas sequentes (cum cantu, pag. 419) :

Antiphona.

Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

Alia Antiphona.

Stetit Angelus juxta aram templi habens thuribulum áureum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa : Et ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dei.

Quibus finitis, Pontifex adhuc stans ante altare sine mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génuá. R. Leváte.**

Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, clemens, et propítius preces nostræ humilitátis exáudi, et réspice ad hujus altáris tui holocáustum, quod non igne visíbili probétur, sed infúsum Sancti Spíritus tui grátia in odórem suavitátis ascéndat, et legítimè se suméntibus Eucharístia medicábilis fiat, ad vitámque proficiat sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. **R. Amen.**

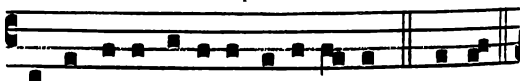
Post hæc, combustis candelis, et thure, cineres illius combustionis per unum ex ministris cum spatulis ligneis abraduntur, et collecti in aliquo vase projiciuntur in sacrarium. Interim Pontifex sine

mitra stans ante gradus altaris, versus ad altare, dicit :
Orémus.

Et ministri : **Flectámus gēna.** R̃. **Leváte.**

Deus omnipotens, in cujus honórem, ac beatissimæ Vírginis Mariæ, et ómnium Sanctórum, ac nomen et memóriam sancti tui N. nos indigni altáre hoc consecrámus, clemens et propítius preces nostræ humilitátis exáudi, et præsta, ut in hac mensa sint libámina tibi accépta, sint grata, sint pínquia, et Sancti Spíritus tui semper rore perfúsa ; ut omni témpore hoc in loco supplicántis tibi famíliæ tuæ anxietátes réleves, ægritúduines cures, preces exáudias, vota suscípias, desideráta confirmes, postuláta concédas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus.

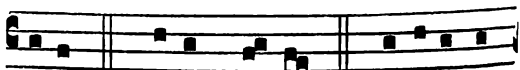
Deinde eodem modo stans dicit mediocri voce, extensis manibus ante pectus, hanc Præfationem :

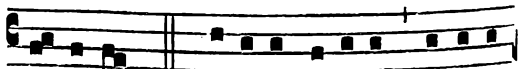
Per ómni- a sæcu- la sæcu- ló- rum. R̃. Amen.

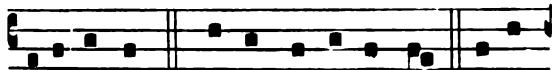
Ÿ. Dómi-nus vo- bís- cum. R̃. Et cum spí-ri- tu

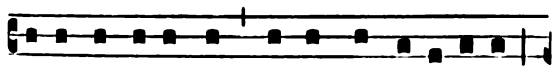
tu- o. Ÿ. Sursum cor-da. R̃. Ha-bémus ad

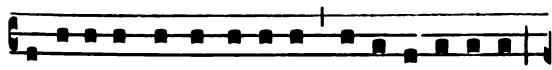
Dó- mi-num. Ÿ. Grá- ti- as a- gámus Dó- mi- no

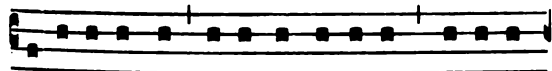
De o nostro. R. Dignum et justum est. Ve-re

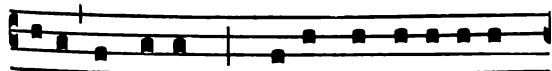
dignum et justum est, æquum et sa-lu-tá-re,

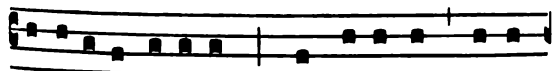
nos ti-bi semper, et u-bíque grá-ti-as á-ge-re,

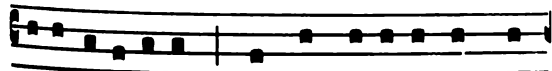
Dó-mi-ne sancte, Pa-ter omní-po-tens, æ-térne

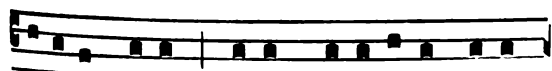
De-us, et clemens : cu-jus nec i-ní-ti-um,

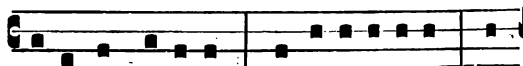
nec fi-nis advér-ti-tur : qui quantus es, tantus

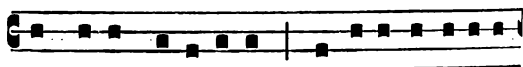
esse vo-lu-ísti, sanctus scí-li-cet, ac mi-

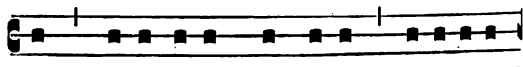
rá-bi-lis De-us, cu-jus ma-jestá-tem e-le-

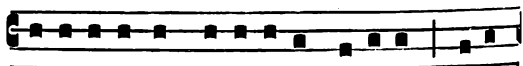
ménta non cá-pi- unt. Te be-ne-dí-cimus, te

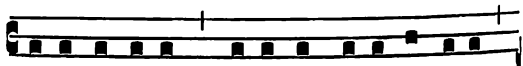
súp-pli-ces depre-cámur, ut ti-bi sit al-tá-re

hoc, sic-ut il-lud quod Abel sa-lu-tá-ris

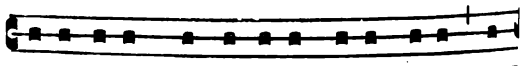
mysté-ri- i in passi- ó-ne præcúrsor, ju-gu-

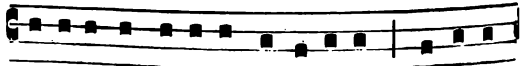
lá-tus a fratre, novo sánguine ímbu- it,

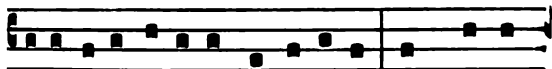
et sacrá-vit. Sit ti-bi, Dómi-ne, al-tá-re hoc,

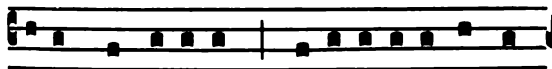
sic-ut il-lud quod Abraham pa-ter noster, qui

vi-dé-re te mé-ru- it, fabri- cá-vit, et invo-

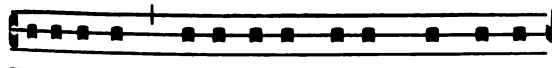
cá-to tu- o nómi-ne, consecrá-vit. In quo sa-

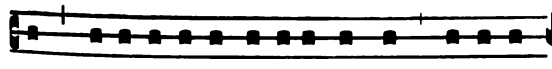
cérdos Mel-chí-se-dech sacri-fí-ci- i formam

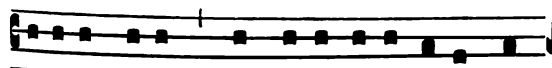
tri- umphá-lis expréssit. Sit ti-bi, Dómi-ne,

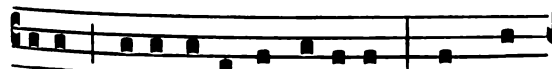
altá-re hoc, sic-ut il-lud, su-per quod Abra-

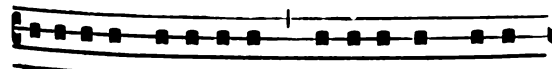
ham semi-ná-ri- um fide- i nostræ I- sa- ac

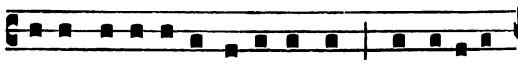
fí-li- um su- um, dum ti-bi to-to corde cré-

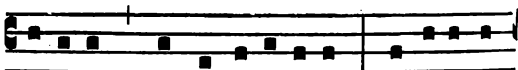
di-dit, to-to corde impó-su- it. In quo

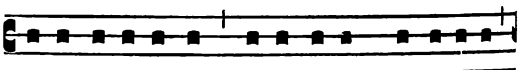
sa-lu-tá- ris mysté- ri- i sacraméntum domí-

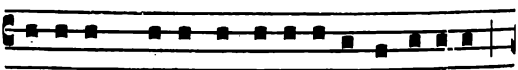
ni-cæ Passi- ó-nis osténsu-m est, dum of-fértur

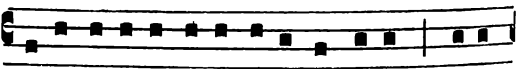
Fí-li- us, Agnus occí-di- tur. Sit ti-bi, Dó-

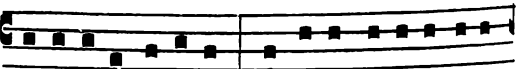
mi-ne, altá-re hoc, sic-ut il-lud quod I-sa- ac

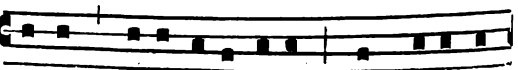
pú-te- um pro-fúndæ pu-ri- tá-tis invé-ni- ens,

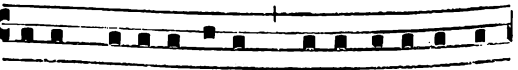
a-bundánti- æ e- i nomen impó-nens, tu- æ

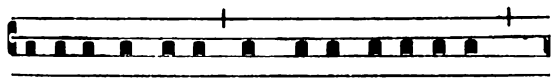
ma-jestá- ti di-cá-vit. Sit ti- bi, Dómi-ne, altá-

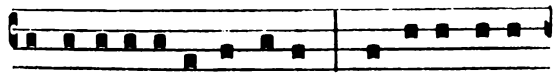
re hoc, sic-ut il-le la-pis quem Ja-cob sup-

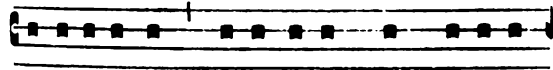
pónens cá-pi- ti su- o, ascendéntes et de-

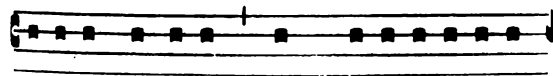
scendentes Ange-los per sca-læ mysté-ri-um,

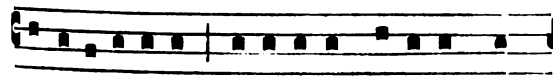
somno re-ve-lante, cognó-vit. Sit ti-bi, Dómi-

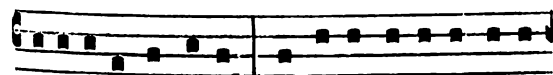
ne, altá-re hoc, sic-ut il-lud quod Mó-y-ses,

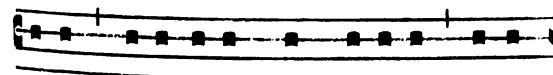
suscéptis mandá-tis, in præ-fi-gu-ra-ti-ó-

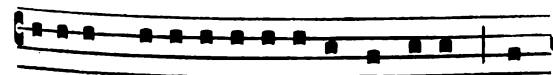
ne Apostó-li-ca, du-ó-de-cim lá-pi-dum con-

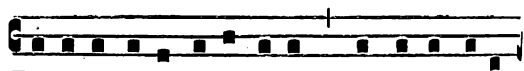
structi-ó-ne firmá-vit. Sit ti-bi, Dómi-ne, altá-

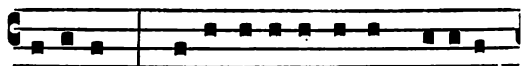
re hoc, sic-ut il-lud quod Mó-y-ses septem

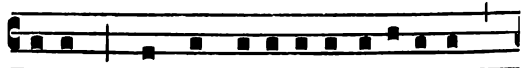
di-é-rum pu-ri-fi-ca-ti-ó-ne mundá-vit, et

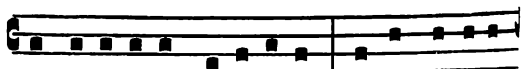
cœ-lésti tu- o collóqui- o, Sancta Sanctó-rum

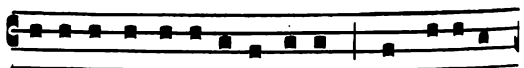
vo-cá-vit. Sic-ut lo-cú-tus es ad Mó-y-sen,

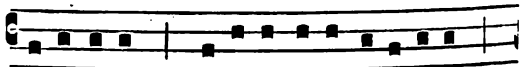
di-cens : Si quis te-tí-ge-rit al-tá-re hoc,

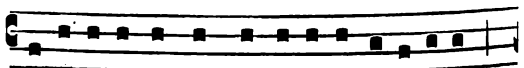
sancti-fi-cá-tus ha-be- á-tur. Sit in hoc ergo

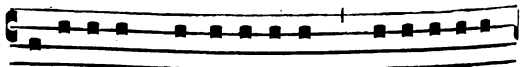
al-tá-ri inno-cénti-æ cultus, immo-lé-tur

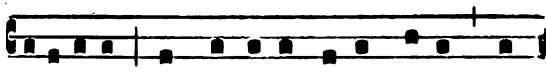
su-pérbi- a, i-ra-cúndi- a ju-gu-lé-tur,

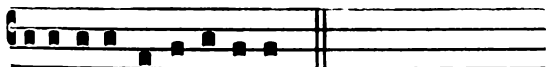
lu-xú-ri- a, omnisque li-bí-do fe-ri- á-tur,

of-fe-rá-tur pro turtú-ri-bus sacri- fí-ci- um

casti- tá-tis, et pro pul-lis co-lum-bá-rum in-

no-cénti- æ sacri- fí- ci- um.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo, ita tamen, quod a circumstantibus audiri possit.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Præfatione finita, Pontifex, accepta mitra, inungitur cum pollice dexteræ manus Chrismate intincto, frontem altaris in modum crucis, inchoans, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, pag. 426) :

Confirma hoc Deus, quod operátus es in nobis a templo sancto tuo quod est in Jerúsalem, allelúia.

Psalmus 67.

Exsurgat Deus, et dissipentur inimici ejus, et
fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant : * sicut fluit cera a
fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei :
et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter
fácite ei, qui ascéndit super occásum : Dóminus
nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitare facit unus moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto :

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti, dilécti : * et speciëi domus dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis : * ut quid suspi-cámini montes coagulátos ?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium : * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus :

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotidie : * próspere iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum : * vérticem capilli perambulántium in delictis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in sángine : * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingrèssus tuos, Deus, * ingrèssus Dei mei, Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúcti psalléntibus : * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adollescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * confirma hoc. Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdent eos, qui probáti sunt argénto.

Dissipa gentes, quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægypto : * Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo, * psállite Dómino :

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Glória Patri.

Quo dicto, Pontifex. deposita mitra, dicit :

Orémus.

Majestátem tuam, Dómine, humíliter implorá-
mus, ut altáre hoc sacræ unctiónis libámine

ad suscipiēda pópuli tui múnera inúñctum potēter bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris; ut quod nunc a nobis indígnis, sub tui nóminis invocatióne, in honórem beatíssimæ Vírginis Mariæ, et ómnium Sanctórum, atque in memóriam sancti tui N. sacrosáncti Chrísmatis unctiόne delibútum est, pláceat tibi, atque altáre máneat perpétuum; ut quidquid deinceps super illud oblátum sácratúmve fúerit, dignum tibi fiat holocáustum; atque ómnium hic offeréntium sacrificia a te pio Dómino benígne suscipiántur et per ea víncula peccatórum nostrórum absolvántur; máculæ deleántur; véniæ impetréntur; et grátiae acquirántur: quátenus una cum Sanctis, et Eléctis tuis vitam percípere mereámur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, cum pollice dexteræ manus Chrismate intincto inungit in modum crucis conjunctiones mensæ, seu tabulæ altaris, et tituli, sive stipitis, in quatuor angulis, quasi illa conjungens, ad singulas cruces, dicens:

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti.

Deinde deposita mitra, dicit:

Orémus.

Súpplīces te deprecámur, omnípotens ætérne Deus, per unigénitum Fílium tuum Dóminum nostrum Jesum Christum, ut altáre hoc sanctis úsibus præparátum, coelésti bene ✠ dictiόne sanctífices; et, sicut Melchisedech Sacerdótis præcípui oblatiόnem dignatiόne mirábili suscepísti, ita impósita huic novo altári múnera, semper accépta ferre dignéris; ut pópulus, qui in hanc Ecclésiæ domum sanctam convéniet, per hæc libámina coelésti sanctificatiόne salvátus, animárum quoque suárum salútem perpétuam consequátur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Post hæc Subdiaconi abstergunt diligenter cum mantilibus telæ grossæ mensam altaris : et Pontifex accedit ad sedem suam juxta altare, in qua cum mitra sedens fricat bene manus cum medulla panis, ac lavat, et extergit. Quo facto, Subdiaconis, seu Acolythis præsentantibus ipsi Pontifici tobaleas novas, et mundas, ac vasa, et ornamenta ad cultum Dei et altaris consecrati pertinentia. Pontifex, deposita mitra, surgit, et stans, benedicit illa, dicens :

BENEDICTIO

TOBALEARUM, VASORUM, ET ORNAMENTORUM
ALTARIS CONSECRATI.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens, et miséricors Deus, qui ab initio útilia et necessariá homínibus creásti, quique per fámulum tuum Móysen vestiménta Pontificália, et Sacerdotália, seu Levítica, Sacerdótibus et Levítis, atque ornaménta et linteámina fácere fámulum tuum Móysen per quadragínta dies docuísti, atque étiam quæ María téxuit et fecit, in usum ministérii tabernáculi fœderis ordinásti, purificáre, bene ✠ dicere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre per nostræ humili-tátis servítium dignéris hæc ornaménta et linteámina in usum altáris tui, ut divínis cúltibus et sacris mystériis apta exsístant, hisque confectióni Córporis et Sanguinis Jesu Christi Filii tui Dómini nostri dignis pareátur famulátibus. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Deinde aspersit illa aqua benedicta : tum ministri

ponunt super altare Chrismale, sive pannum lineum ceratum, ad mensuram altaris factum; deinde vestiunt altare tobaleis, et ornamentis benedictis, ponentes desuper crucem, et alia ornamenta.

Interim Pontifex stans ibidem inchoat Antiphonam primam, schola seu ministris prosequentibus ipsam, et alias Antiphonas sequentes, et Responsorialia cum suis Versibus, et Psalmis (cum cantu, pag. 432):

Antiphona.

Circúmdate, Levítæ, altáre Dómini Dei, vestíte vestiméntis albis, estóte et vos canétes hymnum novum dicétes, allelúia.

℣. Mirábilis Deus in Sanctis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: et in sæcula sæculórum. Amen.

Alia Antiphona (cum cantu, pag. 433).

Circúmdate Sion, et complectímini eam, narráte in túrribus ejus.

℣. Magnus Dóminus et laudábilis nimis, in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Deinde dicitur Responsorium

(cum cantu, pag. 434).

Induit te Dóminus túnica jucunditátis, et impósuit tibi corónam. * Et ornávit te ornáméntis sanctis.

℣. Luce spléndida fulgébis, et omnes fines terræ adorábunt coram te. * Et ornávit te ornáméntis sanctis.

℣. Natiónes ex longínquo ad te vénient, et múnera deferétes adorábunt Dóminum; et terram tuam in sanctificatióne habébunt, et nomen magnum tuum invocábunt. * Et ornávit te ornáméntis sanctis.

℣. Benedícti erunt, qui te ædificavérunt: tu autem lætáberis in filiis tuis, quóniam omnes benedicéte,

et congregabúntur ad Dóminum. * Et ornávit te ornámentis sanctis.

Antiphona.

In velaménto alárum tuárum prótege nos, Dómine, et in laude tua gloriémur.

Psalmus 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscepit délixtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládií, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iniqua.

Glória Patri. Sicut erat.

Finito Psalmo, Pontifex, deposita mitra, ascendit ad altare, et facta cruci super altari positæ reverentia, incipit, schola seu ministris prosequentibus. Antiphonam (cum cantu, pag. 438) :

Omnis terra adóret te, Deus, et psallat tibi : psallum dicat nómini tuo, Dómine.

Interim dum Antiphona cantatur, Pontifex incen-

sat super altare in modum crucis; et Antiphona finita, Pontifex eam reincipit, et schola prosequitur: et interim iterum ipse Pontifex super altare in modum crucis incensat, quod et tertio facit: quod facto, stans ante medium altaris dicit:

Orémus.

Descéndat, quæsumus, Dómine Deus noster, Spíritus tuus Sanctus super hoc altáre, qui et dona nostra, et pópuli tui, in eo sanctíficet, et suméntium corda dignánter emúndet. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, altáre hoc nómini tuo dedicátum coeléstis virtútis bene ✠ dictióne sanctífica; et ómnibus in te sperántibus auxílii tui munus osténde; ut hic Sacramentórum virtus, et votórum obtineátur efféctus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Ÿ. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

Quo dicto, Pontifex accedit ad sacristiam, sive sacrarium, ubi, deposito pluviali. parat se ad celebrandam Missam, si voluerit, vel facit per aliquem Sacerdotem in dicto altari consecrato solemniter celebrari. Missa dicitur ut in Missali, in ipsa die Dedicationis Altaris.

Finita Missa, Pontifex dat benedictionem solemnem, et indulgentias: exiit se sacris vestibulis, et vadit in pace.

De Consecratione Altaris,

CUJUS SEPULCRUM RELIQUIARUM EST IN MEDIO
SUMMITATIS STIPITIS.

Ordo prædictus consecrandi altare semper servatur, quando sepulcrum Reliquiarum est in medio tabulæ altaris, a parte superiori, vel in stipite a parte anteriori, aut posteriori. Si vero sepulcrum est in medio summitatis stipitis, supra autem sit ponenda ipsa tabula, sive mensa altaris; finita aquæ benedictione, cum vino, et cinere, ut supra, pag. 352, atque Oratione

Omnípotens sempitérne Deus, creátor, et conservátor humáni géneris, etc. pag. 355.

Pontifex stans cum mitra, et aqua benedicta hujusmodi, vino et cinere mixta facit maltam, sive cæmentum ex calce, et sabulo, seu tegula trita ad hoc paratis, quod deinde, deposita mitra, benedicit dicens :

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Summe Deus, qui summa, et média, ímaque custódis, qui omnem creatúram intrínsecus ambiéndo conclúdis, sanctí ✠ fica, et béne ✠ dic has creatúras calcis, et sábuli. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

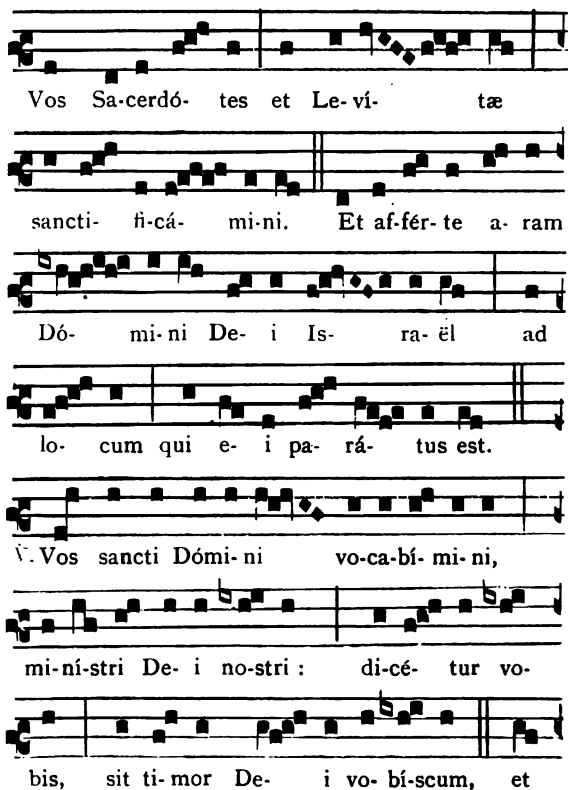
Quo facto, tabula ipsa altaris a stipite separata jacente, debet fieri Reliquiarum deportatio, et inclusio, Pontifice processionaliter accedente ad locum ubi Reliquiæ sunt depositæ, in quo Pontifex stans ab extra sine mitra, dicit : Orémus.

Et ministri : Flectámus génua. R̃. Leváte.

Aufer a nobis, quæsumus, etc. ut supra, pag. 452, et continuans per omnia usque ad Conse ✠ crétur, et sancti ✠ ficétur, hæc tábula, inclusive, prout supra ordinatum est 455. Quibus dictis, Sacerdotes et

Levitæ elevant aram, sive tabulam, seu mensam altaris, et collocant eam super stipitem; et cæmentarii cum dicto cæmento benedicto ipsam liniunt, et firmant, schola interim cantante, seu ministris dictis
 tibus Responsorium:

Modus I.

Vos Sa-cerdó- tes et Le- ví- tæ

sancti- fi- cá- mi- ni. Et af- fér- te a- ram

Dó- mi- ni De- i Is- ra- òl ad

lo- cum qui e- i pa- rá- tus est.

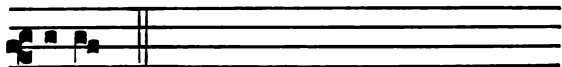
V. Vos sancti Dómi- ni vo- ca- bí- mi- ni,

mi- ní- stri De- i no- stri: di- cé- tur vo-

bis, sit ti- mor De- i vo- bí- scum, et

cum di- li- gén-ti- a cun- cta fá-

ci-te. Et.

Levata itaque ara, et collocata, ac cum cæmento prædicto bene firmata, Pontifex inchoat Antiphonam : **Sub altáre Dei**, ut supra, 455, et continuat usque ad Orationem **Dirigátur**, inclusive : qua dicta, prosequitur altaris consecrationem, accedens ad altare cum mitra, et stans ante illud, deposita mitra, incipit, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam :

Introíbo ad altáre Dei, ut supra 447, cum omnibus sequentibus, usque ad Orationem **Deus, qui es visibílium rerum ómnium**, etc. inclusive.

Qua dicta, Pontifex accepta mitra sedet, et ministri extergunt mensam altaris cum linteo mundo ; et mox Pontifex thurificat super illam in modum crucis in medio, et in quatuor ejus angulis, inchoans, schola seu ministris prosequentibus, Responsorium :

Dirigátur orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine.

Ÿ. **Elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.**

Et omnia alia deinde fiunt, prout supra ordinata sunt, usque ad finem.

De Altaris portatilis

CONSECRATIONE.

Altaris portatilis consecratio potest fieri quocumque die, et loco, jejuno tamen stomacho.

Parantur in loco ubi consecratio hujusmodi fieri debet, in primis aliquæ Reliquiæ cum tribus granis incensi in altari recludendæ; sanctum Chrisma in vasculo, et ampulla; Oleum sanctum Catechumenorum etiam in vasculo, et ampulla; media libra thuris, cujus medietas sit in granis; thuribulum cum navicula, et cochleari; vas cum prunis ardentibus; vas aquæ mundæ; vas cum cineribus; vas cum sale; vas vini; aspersorium factum de herba hyssopi; mantilia ex tela grossa ad extergendum altare consecrandum, quoties expedierit; quinque cruces parvæ factæ de candelis ceræ subtilibus; aliquæ spatulæ ligneæ parvæ, ad abradendum de altari combustiones candelarum et thuris; vas, in quo ipsæ rasuræ deponantur; duo candelabra cum duobus cereis continuo ardentibus prope Reliquias; vas cum aqua ad abluendas manus Pontificis, et medulla panis, ac mantilia pro extergendis manibus.

Pontifex igitur, paratus amictu, alba, cingulo, stola, pluviali albi coloris, et mitra simplici, si consecrationem hujusmodi publice facere velit, vel, si in camera sua aut alio loco secreto stolam habeat super rochetum, vel supra superpelliceum, si sit regularis, ab humeris dependentem, et mitram simplicem, stans ante tabulam ipsam, sive altare consecrandum positum super aliquam mensam, vel altare, mitram in capite tenens, absolute dicite :

Deum omnipotentem, fratres charissimi, votis exsultantibus deprecémur, ut qui per omnem

mundum fidem sparsit, et Ecclesiám congregávit, qui est lapis de monte sine mánibus abscíssus, qui angulárem compágem solidávit, hanc petram serénus illústret, eámque ætérno lúmine irrigátam ita multiplicibus et divérsis charismátibus locúpletet, ut super illam, administrándam sui Córporis hóstiam bene **✠** dicat, et suscípiat consecrátam. Qui cum Deo Patre vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R. Amen.**

Deinde, detecto capite, genuflexus ante altare consecrandum, dicit :

Deus, in adjutórium meum inténde.

Quo dicto, Pontifice surgente, chorus respondet :

Dómine, ad adjuvándum me festína.

Tum Pontifex, stans sine mitra in eodem loco, dicit :

Glória Patri, et Filio, et Spíritui Sancto.

Chorus respondet :

Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Sine Allelúia.

Et id eisdem modo et loco secundo, et tertio fit, voce semper altius elevata.

Quibus dictis, Pontifex stans in eodem loco cum mitra benedicit aquam cum sale, cinere, et vino, incipiens absolute exorcismum salis :

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, qui Apóstolis suis ait : Vos estis sal terræ, et per Apóstolum dicit : Sermo vester semper in grátia sale sit condítus ; ut sancti **✠** ficéris ad consecratióem hujus altáris, ad expelléndas omnes dæmonum tentatióes ; et ómnibus, qui ex te sumpserint, sis ánimæ, et córporis tutaméntum, sánitas, protéctio, et confirmátio salútis. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. **R. Amen.**

Deinde, deposita mitra, dicit :

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, qui hanc grátiam cœlitus salí tribúere dignátus es, ut ex illo possint univérſa condíri, quæ homínibus ad escam procreásti, béne ✠ dic hanc creatúram salis, ad effugándum inimícum; et ei salúbrem medicínam immítte, ut proficiat suméntibus ad ánimæ et córporis sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Tum assumpta mitra, dicit absolute exorcismum aquæ :

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei Pa-
tris, et Fílii, et Spíritus Sancti, ut repéllas diábolum a térmíno justórum, ne sit in umbráculis hujus altáris. Et tu, Dómine Jesu Christe, infúnde Spíritum Sanctum in hoc altáre; ut proficiat ad sanitátem córporum, animarúmque adorántium te, et magnificétur nomen tuum in géntibus : et incréduli corde convertántur ad te, et non hábeant álium Deum, præter te Dóminum solum, qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

Deinde deposita mitra, dicit :

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, statútor omnium elementórum, qui per Jesum Christum Fílium tuum Dóminum nostrum eleméntum hoc aquæ in salútem humáni géneris esse voluísti, te súpplīces deprecámur, ut, exaudítis oratióibus no-

stris, eam tuæ pietátis aspéctu sancti ✠ fices; atque ita ómnium spirítuum immundórum ab ea recédât incúrsio, ut ubicúmque fúerit in nómine tuo aspérsa, grátia tuæ benedictiónis advéniat, et mala ómnia, te propitiánte, procul recédant. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

Tum stans sine mitra, dicit super cineres :

BENEDICTIO CINERUM.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, parce pœniténtibus, propitiáre supplicántibus, et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui bene ✠ dicat, et sancti ✠ fícet hos cineres, ut sint remédium salúbre ómnibus nomen sanctum tuum humíliter implorántibus, ac semetípsos pro consciéntia delictórum suórum accusántibus, ante conspéctum divínæ cleméntiæ tuæ facínora sua deplorántibus, vel sereníssimam pietátem tuam suppliciter obnixéque flagitántibus; et præsta, per invocatióem sanctíssimi nóminis tui, ut quicúmque eos super se aspérserint, pro redemptione peccatórum suórum, córporis sanitátem et ánimæ tutelam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Tum Pontifex accipit sal, et miscet cineri in modum crucis, dicens :

Quoniam mixtio salis, et cineris páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spírítus ✠ Sancti. R̃. Amen.

Deinde accipiens pugillum de mistura salis, et

cinerum in modum crucis, ter immittit in aquam, qualibet vice dicens :

Qommixtio salis, cíneris, et aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R̃. Amen.

Deinde stans sine mitra, dicit super vinum.

BENEDICTIO VINI.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui in Cana Galilææ ex aqua vinum fecísti, quique es vitis vera, multiplica super nos misericórdiam tuam ; et bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris hanc creatúram vini, ut ubicúmque fusum fúerit, vel aspérsum, divínæ id benedictiónis tuæ opuléntia repleátur, et sanctificétur. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Deinde mittit, in modum crucis, vinum in aquam ipsam, dicens :

Qommixtio vini, salis, cíneris et aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R̃. Amen.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, créator et conservátor humáni géneris, et dator grátiae spirituális, ac largítor æternæ salútis, emítte Spíritum Sanctum tuum super hoc vinum cum aqua, sale, et cínere mixtum ; ut armátum coeléstis defensióne virtútis, ad consecratióem hujus altáris tui proficiat. Per

Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

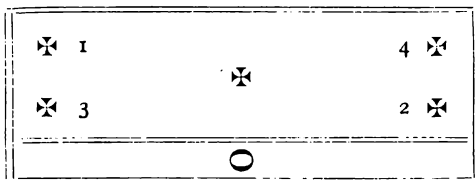
R. Amen.

Aqua igitur benedicta, Pontifex, retenta mitra, stans ante altare intingit pollicem dexteræ manus in aqua prædicta per eum benedicta : et cum eo, et aqua hujusmodi facit crucem in medio tabulæ, vel altaris dicens :

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur hæc tábula. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Pax tibi.

Deinde facit ex eadem aqua cum eodem pollice quatuor cruces in quatuor cornibus altaris, repetens in qualibet cruce verba præmissa **Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur hæc tábula**, etc.

Facit autem primam crucem in dextera parte posteriori lapidis, id est, Evangelii, secundam in sinistra parte anteriori transversa primæ, tertiam in dextera anteriori, quartam in sinistra posteriori tertiæ transversa in hunc modum :

Quo facto, inchoat, ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, pag. 360) :

Aspérget me, Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus : * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco : * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, et malum coram te feci : * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum : * et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti : * incerta, et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor : * lavabis me et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium, et laetitiam : * et exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis : * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me a facie tua : * et Spiritum Sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi laetitiam salutaris tui : * et spiritu principali confirma me.

Docēbo iniquos vias tuas : * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meae : * et exultabit lingua mea iustitiam tuam.

Domine, labia mea aperies : * et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique : * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus : * cor contritum, et humiliatum Deus non despicies.

Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion : * ut aedificentur muri Ierusalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : *...tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Et non dicitur **Glória Patri**. Sed repetitur Antiphona **Aspérges me**, ut supra.

Interim dum dicuntur Antiphona, et Psalmus prædicti, Pontifex cum mitra aspergit cum aspersorio de herba hyssopi facto de ipsa aqua tabulam, per ejus circuitum tribus vicibus. Quo facto, tabula abstergitur cum mundo panno lineo; deinde Pontifex, deposita mitra, dicit :

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

Ŗ. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ŗ. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui es visibílium ómnium rerum et invisibílium cónditor, et cunctárum sanctificatiónum consecrátor, ad dedicatióem hujus domínicæ mensæ adesse dignáre; et quæ sacráto Oleo, et Chrísmate a nobis indígnis est liniénda, et benedicénda, tuæ sancti ✠ ficatiónis in eam infúnde virtútem et consecratióem; ut omnes qui ad eam te deprecátúri accésserint; tuæ propitiatiónis auxílium séntiant. Per Christum Dóminum nostrum. **Ŗ. Amen.**

Tum inchoat, ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, pag. 401) :

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine.

Qua incepta, Pontifex, accepta mitra, thurificat tertio tabulam per circuitum ejus. Finita incensatione, Pontifex inchoat, ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, pag. 401) :

Eréxit Jacob lápidem in título, fundens óleum désuper.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exáudi oratióem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster aspice, Deus : * et réspice in faciém Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super millia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

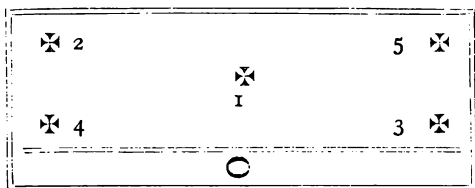
Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocentia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Et non dicitur **Glória Patri**:

Dum Antiphona et Psalmus dicuntur, Pontifex stans cum mitra, intingit pollicem dexteræ manus in oleum Catechumenorum, et cum eo facit quinque cruces, videlicet, in medio altaris. et quatuor ejus cornibus. in locis, in quibus fecerat cruces de aqua

benedicta, videlicet, primam in medio altaris, secundam in dextero cornu posteriori, id est, Evangelii, tertiam in sinistro anteriori, quartam in dextero anteriori, quintam in sinistro posteriori, hoc ordine :

Dicens, dum singulas cruces facit :

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur hæc tábula.
In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠
Sancti. Pax tibi.

Deinde Pontifex inchoat, ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, pag. 401) :

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine.

Et dum Antiphona dicitur, Pontifex thurificat semel tabulam per circuitum ; deinde, restituto thuribulo, et Antiphona finita, deposita mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génua. R̃. Leváte.**

Adsit, Dómine, misericórdiæ tuæ ineffábilis pietas, et super hanc tábulam opem tuæ bene ✠ dictionis, et virtútem tuæ unctionis infúnde ; ut, te largiénte, réferat præmium quisquis intúlerit votum. **Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.**

Oratione finita, Pontifex inchoat, ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, pag. 404) :

Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : vere locus istè sanctus est, et ego nesciébam.

Psalmus 91.

Bonum est confitēri Dómino, * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério : * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua, * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine : * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut foenum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus, áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient.

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Et non dicitur **Glória Patri.**

Incepta Antiphona, Pontifex, accepta mitra, facit iterum quinque cruces cum pollice de eodem cl. Catechumenorum in eisdem locis altaris, et

ordine, prout prius fecit, dicens, dum singulas cruces facit :

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur hæc tábula.
In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠
Sancti. Pax tibi.

Deinde Pontifex inchoat, ministris prosequenti-
bus, Antiphonam (cum cantu. pag. 401) :

**Dirigátur orátio mea, sicut incénsum in conspéctu
tuo, Dómine.**

Interim dum Antiphona dicitur, Pontifex, retenta
mitra, thurificat iterum semel tabulam per circuitum.
Quo facto, Pontifex, deposita mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génuā. R. Leváte.**

Adésto, Dómine, dedicatióni hujus mensæ tuæ,
et in eam, quæ a nobis indignis sancto liníta
est óleo, bene ✠ dictiónis et sancti ✠ ficatiónis tuæ
virtútem, et consecratiónem infúnde. Qui vivis et
regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Qua finita, Pontifex incipit, schola seu ministris
prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, pag. 407) :

**Unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ con-
sórtribus tuis.**

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in
tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

**Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : *
et transferéntur montes in cor maris.**

**Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * con-
turbáti sunt montes in fortitúdine ejus.**

**Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * san-
tificávit tabernáculum suum Altíssimus.**

**Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvá-
bit eam Deus mane dilúculo.**

**Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : *
dedit vocem suam, mota est terra.**

Dóminus virtútum nobíscum : * suscēptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni :

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscēptor noster Deus Jacob.

Et non dicitur Glória Patri.

Incepta Antiphona, Pontifex, accepta mitra, iterum facit quinque cruces de sancto Chrismate cum pollice dexteræ manus in medio tabulæ altaris, et in quatuor ejus angulis ordine supra posito, ad quamlibet crucem dicens :

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur hæc tábula. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote incensante, imposito et benedicto incenso, stans cum mitra inchoat, et schola seu ministri prosequuntur, Antiphonam (cum cantu, pag. 401) :

Dirigátur orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine.

Qua incepta, Pontifex, retenta mitra, iterum senel thurificat tabulam per circuitum; deinde, deposita mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : Flectámus gēnua. Leváte.

Exáudi nos, Deus noster, et precum nostrárum libénter áccipe vota, et altáre hoc ad celebránda divína mystéria præparátum cœléstis unguénti odóre aspérge, et arómata divínæ sanctificatiónis illi infúnde; et sicut lápidem Jacob patriárchæ eréctum unguénti perfusióne dicásti, et angélicis visiόνibus per scalam

gradus Ecclesiæ figurasti, sic quoque super hunc lapidem altari coaptandum cœlestis grátiam sancti ✠ ficationis immítte; ut dum tibi super eum sacri Córporis et Sanguinis unigéniti Fílii tui mystéria consecrántur, peténtibus peccáta dimittántur, et mérentibus ínfluas grátiam sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Oratione dicta, Pontifex, accepta mitra, intingit pollicem dexteræ manus in sanctum Chrisma, et cum eo signat confessionem, id est, sepulcrum, in quo Reliquiæ sunt reponendæ, in medio formando signum, dicens :

Qonse ✠ crétur, et sancti ✠ ficétur hoc sepúlcrum. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Pax huic dómui.

Deinde, deposita mitra, recondit veneranter Reliquias cum tribus granis thuris in tabula, sive altari, et sepulcrum Reliquiarum hujusmodi claudit. Quo facto, adhuc stans sine mitra, dicit :

Orémus.

Deus, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum ætérnum majestáti tuæ condís habitáculum, da ædificatióni tuæ increménta cœlestia; et præsta, ut quorum hic Reliquias pio amóre compléctimur, eórum semper méritis adjuvémur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Tum inchoat Pontifex, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, pag. 411) :

Ecce odor filii mei, sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus : crêscere te fáciat Deus meus, sicut arénam maris : et donet tibi de rore cœli benedictiónem.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis, * diligit Dóminus portas Sion, super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriôsa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum : *
hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in
ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et prín-
cipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Et non dicitur Glória Patri.

Dum Antiphona, et Psalmus prædicti dicuntur.
Pontifex, accepta mitra, fundit, et spargit oleum Ca-
techumenorum, et sanctum Chrisma, manu dextera
conficans, liniens, et perungens totum lapidem.

Finito Psalmo, Pontifex stans cum mitra, dicit :

Lápidem hunc, fratres charíssimi, in quo unguén-
tum sacræ unctiónis effúnditur, ad suscipiéndam
pópuli sui vota, et sacrificia, orémus ut Dóminus
noster bene ✠ dicat, et cónse ✠ cret, et quod est
unctum a nobis, sit unctum in nómine ejus ; ut plebis
vota suscípiat, et altári per sacram unctiónem perfé-
cto, dum propitiatióem sacrórum impónimus, ipsi
propitiátóres Dei esse mereámur. Per Jesum Chri-
stum Dóminum nostrum, qui cum eo, et Spíritu
Sancto vivit, et regnat Deus in sæcula sæculórum.

Rz. Amen.

Quo dicto, inchoat, schola seu ministris presen-
quentibus, Antiphonam (cum cantu, pag. 416) :

Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo, ófferens
super illud holocáusta : et ímmolans víctimas, fecit
sacrificium vespertínium in odórem suavitátis Dómino
Deo, in conspéctu filiórum Israël.

Qua finita, stans adhuc cum mitra Pontifex, dicit :

Dei Patris omnipoténtis misericórdiam súpplīces
implorémus, fratres charíssimi, ut altáre hoc
sacrificiis spirituálibus imbuéndum, nostræ vocis

exorátus officio præsénti bene ✠ dictione sanctíficet, atque in eo semper oblationes famulórum suórum stúdio sanctæ devotiónis impósitas bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignétur, et spirituáli placátus incénso précibus familiæ suæ promptus exaudítor assístat. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde benedicit incensum super altare cremandum, et stans ibidem, deposita mitra, dicit :

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, cui assístit exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále et ígneum esse cognóscitur ; dignáre respícere, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre hanc creatúram incénsi, ut omnes languóres, omnésque infirmitátes, atque insídiæ inimíci odórem ejus sentiéntes effúgiant, et separéntur a plásmate tuo quod pretiósó Fílii tui Sáanguine redemísti ; ut numquam lædátur a morsu iníqui serpéntis. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde aspergit ipsum aqua benedicta, et accepta mitra, format propria manu ex ipso quinque cruces, quamlibet de quinque granis, super illa quinque loca altaris, in quibus cruces de aqua, Oleo, et Chrismate factæ prius fuerunt, et super quamlibet crucem thuris ponit unam crucem factam de subtili candela ad mensuram crucis de granis incensi factæ, et cujuslibet crucis capita accenduntur, ut cum ipsis thus comburatur, et cremetur. Omnibus autem crucibus accensis, Pontifex, deposita mitra, flexis coram altari genibus, inchoat, et schola seu ministri prosequuntur (cum cantu, pag. 418) :

Allelúia. *Ŕ. Veni, Sancte Spíritus : reple tuórum corda fidélium, et tui amóris in eis ignem accénde.*

Nisi Consecratio fiat inter Dominicam Septuagesimæ, et festum Paschæ Resurrectionis Domini nostri Jesu Christi, quia tunc omissa **Allelúia**, dicitur Versus tantum. Quo dicto, surgit Pontifex stans ibidem versus ad altare sine mitra, et schola seu ministri dicunt Antiphonas duas sequentes (cum cantu. pag. 419) :

Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

Alia Antiphona.

Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua : et data sunt ei incénsa multa ; et ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dei. Sine Allelúia.

Quibus finitis, Pontifex adhuc stans ante altare sine mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génuá. Ŕ. Leváte.**

Hujus altáris, Dómine, holocáustum Sancti Spíritus tui grátia infúsum in odórem tuæ suavitátis ascéndat. Per Christum Dóminum nostrum.

Ŕ. Amen.

Post hæc combustis candelis et thure, cineres illius combustionis per unum ex ministris cum spatulis ligneis abraduntur, et collecti in aliquo vase proficiuntur in sacrarium. Interim Pontifex sine mitra stans ante gradus altaris versus ad altare, dicit :

Orémus.

Súpplīces tibi, Dómine Dēus, Pater omnípotens, preces effúndimus, ut metálli hujus expolítam matériam supérnis sacrificiis imbuéndam ipse tuæ ditáre sancti ✠ ficatiónis ubertáte dignéris, qui quondam legem in tábulis scripsísti lapídeis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

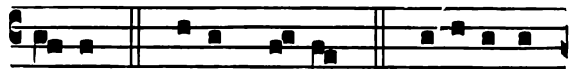
Deinde eodem modo stans. mediocri voce, extensis manibus ante pectus, dicit Præfationem hanc :

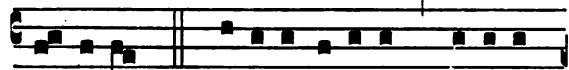
Per ómni- a sæcu- la sæ-cu-ló- rum. R̃. Amen.

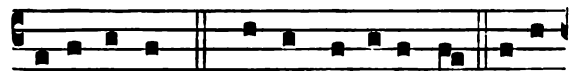
Ÿ. Dómi-nus vo- bí- scum: R̃. Et cum spí-ri- tu

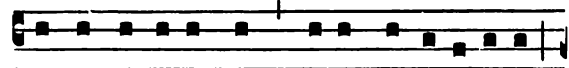
tu- o. Ÿ. Sursum cor-da. R̃. Ha-bémus ad

Dó-mi-num. Ÿ. Grá-ti- as a-gámus Dómi-no

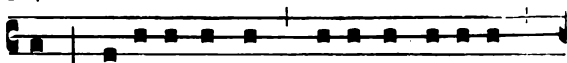
De- o nostro. R̃. Dignum et justum est. Ve-re

dignum et justum est, æquum et sa- lu- tá- re,

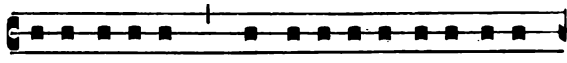
nos ti- bi semper, et u- bí- que grá- ti- as á- ge-

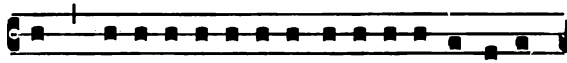
re, Dómi-ne sancte, Pa-ter omní-po-tens,

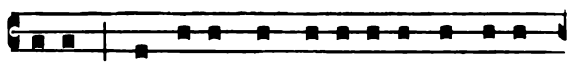
æ-térne De- us : Qui post of-fendí-cu-la lapsus

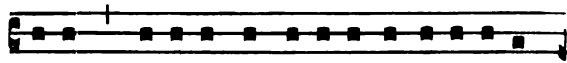
primi hómi-nis insti-tu-ísti ti-bi of-fér-

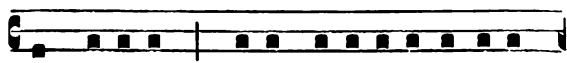
ri pro-pi-ti-a-tó-ri-i de-li-baménta li-bá-

mi-nis ; ut culpa quæ præ-césse-rat per su-pér-

bi-am, fu-tú-ris tempó-ri-bus expi-a-ré-tur

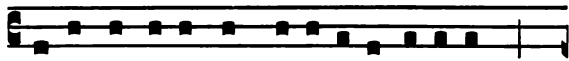
per mú-ne-ra, qui-bus ho-no-ra-réntur al-tá-

ri-a, ho-no-ri-fi-ca réntur et templa. Quod

ti- bi primus No- ë præ- pa- rá- vit of- fí- ci- o,

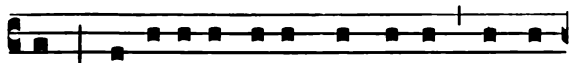
rursus Abra- ham immo- la- tú- rus fí- li- um,

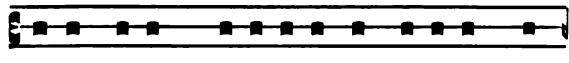
de- hinc Ja- cob é- ri- gens et ungens lá- pi- dem

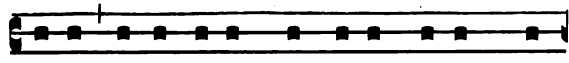
in tí- tu- lum. Te re- démptor mundi ex- o- rá-

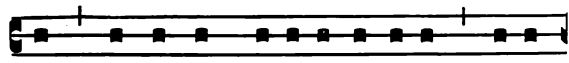
mus, ut lá- pi- dem istum, seu mensam, in ho-

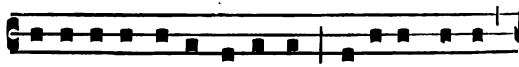
nó- rem tu- um, glo- ri- o- sæque Vírgi- nis Ma-

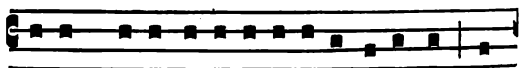
rí- æ, et ómni- um Sanctó- rum conse ✠ crá-

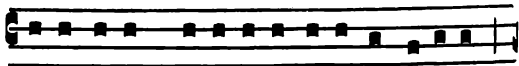
re, et sancti ✠ fí- cá- re digné- ris be- ne-

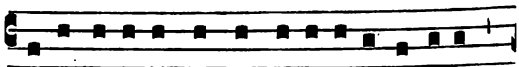
dicti- ó-nis tu- æ il-lápsu, má-ni-bus nostris

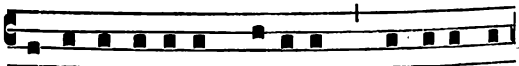
o-pem tu- æ be-ne-dicti- ó-nis infúndens, et

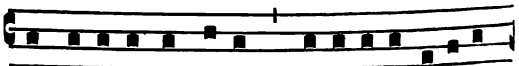
sacri hu-jus mysté-ri- i sic-ut insti-tú-tor,

i- ta é-ti- am et sancti- fi-cá-tor appá-re,

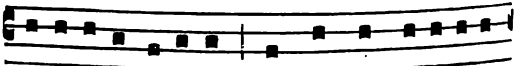
qui te angu-lá-rém lá-pi-dem, et sa-xum si-

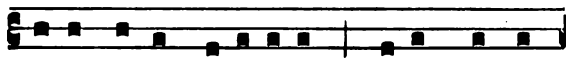
ne má-ni-bus abscíssum nomi-rá-ri vo-lu- í-

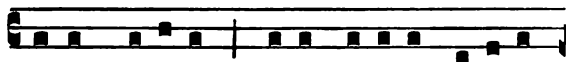
sti. Inhæ-re-as hic plá-ci-do æ-térnæ

ma-jestá-tis obtú-tu, ut quidquid sacro ri-tu

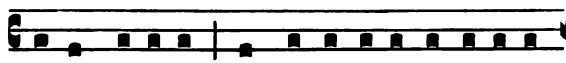
su-per hoc immo- lá-bi-tur, sic-ut Mel-chí-

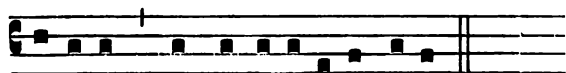
se-dech oblá-tum ti-bi plá-ce- at ho-lo-cáu-

stum. Adsit mi-se-ri-córdi-æ tu-æ in-ef-fá-

bi-lis pí-e-tas : ut, te largi- énte, ré-fe-rat

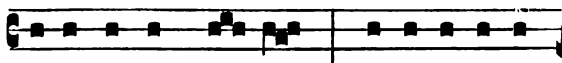
præmi-um, quis-quis intú-le-rit vo-tum.

Quod sequitur dicit submissa voce legendo, ita tamen quod a circumstantibus audiat.

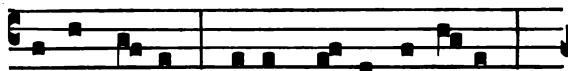
Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Præfatione finita, Pontifex inchoat, et schola, seu ministri proseguuntur, Antiphonam :

Ton. VIII.

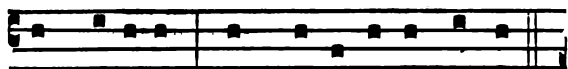
Confírma hoc, De- us, quod o-pe- rá- tus

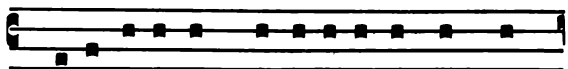
es in no- bis, a templo sancto tu- o

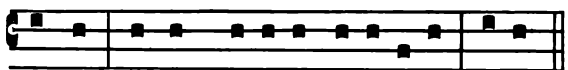
quod est in Je- rú- sa- lem. V̇. Gló- ri- a Patri

et Fí- li- o et Spi- rí- tu- i Sancto.

R̃. Sic-ut e-rat in prin-cí-pi- o, et nunc, et

semper, et in sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. Amen.

Deinde repetitur Antiphona. Qua dicta, Pontifex sine mitra dicit :

Orémus.

Quæsumus, omnípotens Deus, universárum rerum rationábilis ártifex, qui inter céteras creaturárum formas lapídeum metállum ad obséquium tui sacrificii condidisti, ut legítimæ libatióni præpararétur altáre : ánnue dignánte, ut quidquid hic oblátum sacratúmve fúerit, nómini tuo assúrgat, Religióni proficiat, spei innitátur, et fidei sit honóri. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Postea inchoat, schola seu ministris prosequenti-
bus, Antiphonam (cum cantu, pag. 438) :

**Omnis terra adóret te, Deus, et psallat tibi :
psalmum dicat nómini tuo, Dómine.**

Qua incepta, Pontifex, accepta mitra, thurificat
super tabulam in modum crucis, deinde, deposita
mitra, dicit :

Descéndat, quæsumus, Dómine Deus noster, Spíri-
tus tuus Sanctus super hoc altáre, qui et dona
nostra, et pópuli tui in eo sanctíficet, et suméntium
corda dignánter emúndet. Per Christum Dóminum
nostrum. R. Amen.

Postremo extergitur tabula per ministros cum
panno lineo. Tum Pontifex parat se ad celebrandum
si voluerit, vel facit per aliquem Sacerdotem super
dictam tabulam consecratam Missam celebrari.

Missa dicitur ut in Missali, in ipsa die Dedicationis
altaris.

De Altarium Portatilium

CONSECRATIONE.

Altarium portatilium consecratio potest fieri
quocumque die, et loco, jejuno tamen sto-
macho.

Parantur in loco ubi consecratio hujusmodi fieri
debet, in primis aliquæ Reliquiæ cum tribus granis
incensi in quolibet altari recludendæ ; sanctum
Chrisma in vasculo, et ampulla ; Oleum sanctum
Catechumenorum etiam in vasculo, et ampulla ; suf-
ficiens quantitas thuris, cujus medietas sit in granis ;
thuribulum cum navicula, et cochleari ; vas cum
prunis ardentibus ; vas aquæ mundæ ; vas cum cine-
ribus ; vas cum sale ; vas vini ; aspersorium factum de

herba hyssopi ; mantilia ex tela grossa ad extergenda altaria consecranda, quoties expedierit ; quinque cruces parvæ factæ de candelis ceræ subtilibus pro quolibet altari consecrando ; aliquæ spatulæ ligneæ parvæ, ad abradendum de quolibet altari combustiones candelarum et thuris ; vas, in quo ipsæ rasuræ deponantur ; duo candelabra cum duobus cereis continuo ardentibus prope Reliquias ; vas cum aqua ad abluendas manus Pontificis, et medulla panis, ac mantilia pro extergendis manibus.

Pontifex igitur, paratus amictu, alba, cingulo, stola, pluviali albi coloris, et mitra simplici, si consecrationem hujusmodi publice facere velit, vel, si in camera sua aut alio loco secreto, stolam habeat super rochetum, vel supra superpelliceum, si sit regularis, ab humeris dependentem, et mitram simplicem, stans ante tabulas ipsas, sive altaria consecranda posita super aliquam mensam, vel altare, mitram in capite tenens, absolute dicit :

Deum omnipotentem, fratres charissimi, votis exsultantibus deprecemur, ut qui per omnem mundum fidem sparsit, et Ecclesiam congregavit, qui est lapis de monte sine manibus abscissus, qui angularem compagem solidavit, has petras serenus illustret, easque æterno lumine irrigatas ita multiplicibus et diversis charismatibus locupletet, ut super illas, administrandam sui Corporis hostiam bene dicat, et suscipiat consecratam : Qui cum Deo Patre vivit, et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.

Deinde, detecto capite, genuflexus ante altaria consecranda, dicit :

Deus, in adiutorium meum intende.

Quod dicto, Pontifice surgente, chorus respon-

de, ad adjuvandum me festina.

Tum Pontifex, stans sine mitra in eodem loco, dicit :
Glória Patri et Fílio, et Spirítui Sancto.

Chorus respondet :

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Sine **Allelúia**. Et id eisdem modo et loco secundo, et tertio sit, voce semper altius elevata.

Quibus dictis, Pontifex stans in eodem loco cum mitra benedicit aquam cum sale, cinere, et vino. incipiens absolute exorcismum salis :

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, qui Apóstolis suis ait : Vos estis sal terræ, et per Apóstolum dicit : Sermo vester semper in grátia sale sit condítus ; ut sancti ✠ ficéris ad consecratióem horum altárium, ad expelléndas omnes dæmonum tentatióes ; et ómnibus, qui ex te sumpserint, sis ánimæ, et córporis tutaméntum, sánitas, protéctio, et confirmátio salútis. Per eúdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. **R̃. Amen.**

Deinde deposita mitra, dicit :

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, qui hanc grátiam cœlitus sali tribúere dignátus es, ut ex illo possint univérſa condíri, quæ homínibus ad escam procreásti, béne ✠ dic hanc creatúram salis, ad effugándum inimícum ; et ei salúbrem medicínam immítte, ut proficiat suméntibus ad ánimæ et córporis sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum. **R̃. Amen.**

Tum assumpta mitra, dicit absolute exorcismum aquæ :

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei Pa ✠ tris et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, ut repéllas

diábolum a término justórum, ne sit in umbráculis horum altárium. Et tu, Dómine Jesu Christe, infúnde Spíritum Sanctum in hæc altária ; ut proficiat ad sanitátem córporum, animarúmque adorántium te, et magnificétur nomen tuum in géntibus : et incréduli corde convertántur ad te, et non hábeant álium Deum, præter te Dóminum solum, qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Deinde deposita mitra, dicit :

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, statútor ómnium elementórum, qui per Jesum Christum Fílium tuum Dóminum nostrum eleméntum hoc aquæ in salútem humáni géneris esse voluísti, te súpplíces deprecámur, ut, exaudítis oratióibus nostris, eam tuæ pietátis aspéctu sancti ✠ fices ; atque ita ómnium spírituum immundórum ab ea recédant incúrsio, ut ubicúmque fúerit in nómine tuo aspérsa, grátia tuæ benedictiónis advéniat, et mala ómnia, te propitiánte, procul recédant. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Tum stans sine mitra, dicit super cineres :

BENEDICTIO CINERUM.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, parce pœniténtibus, propitiáre supplicántibus, et mittere dignéris

sanctum Angelum tuum de cœlis, qui bene ✠ dicat, et sancti ✠ ficet hos cîneres, ut sint remedium salubre omnibus nomen sanctum tuum humiliter implorantibus, ac semetipsos pro conscientia delictorum suorum accusantibus, ante conspectum divinæ clementiæ tuæ facinora sua deplorantibus, vel serenissimam pietatem tuam suppliciter obnixéque flagitantibus; et præsta, per invocationem sanctissimi nominis tui, ut quicumque eos super se aspersionem, pro redemptione peccatorum suorum, corporis sanitatem et animæ tutelam percipiant. Per Christum Dñm nostrum.

R. Amen.

Tum Pontifex accipit sal, et miscet cineri in modum crucis, dicens :

Qommixtio salis, et cineris pariter fiat. In nomine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti.

R. Amen.

Deinde accipiens pugillum de mistura salis, et cinerum in modum crucis, ter immittit in aquam, qualibet vice dicens :

Qommixtio salis, cineris, et aquæ pariter fiat. In nomine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R. Amen.

Deinde stans sine mitra, dicit super vinum :

BENEDICTIO VINI.

Ÿ. Dómine, exáudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui in Cana Galilææ ex aqua vinum fecísti, quique es vitis vera, multiplica super nos misericórdiam tuam; et bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare digneris hanc creaturam vini, ut ubicumque fustum fuerit, vel aspersionem, divinæ id benedictionis tuæ opuléntia repleatur, et sanctificetur.

tur. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Deinde mittit, in modum crucis, vinum in aquam ipsam dicens :

Qommíxtio vini, salis, cínemis et aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R̃. Amen.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióne meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

Omnípotens sempitérne Deus, creátor et conservátor humáni géneris, et dator grátiae spirituális ac largítor æternæ salútis, emítte Spíritum Sanctum tuum super hoc vinum cum aqua, sale, et cínere mixtum ; ut armátum coeléstis defensióne virtútis, ad consecratióne horum altárium tuórum proficiat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

Aqua igitur benedicta, Pontifex, retenta mitra, stans ante altaria intingit pollicem dexteræ manus in aqua prædicta per eum benedicta : et cum eo, et aqua hujusmodi facit crucem in medio primæ tabulæ, vel altaris, dicens :

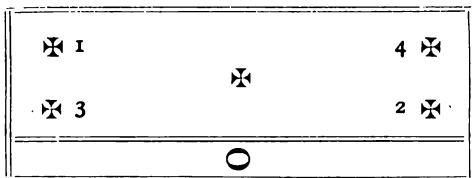
Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur hæc tábula. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Pax tibi.

Deinde facit ex eadem aqua cum eodem pollice quatuor cruces in quatuor cornibus altaris, repetens in qualibet cruce verba præmissa :

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur hæc tábula, etc.

Facit autem primam crucem in dextera parte posteriori lapidis, id est, Evangelií, secundam in sinistra

parte anteriori transversa primæ, tertiam in dextera anteriori, quartam in sinistra posteriori tertiæ transversa in hunc modum :

Eodem modo deinceps easdem aspersiones faciet super singulos reliquos lapides.

Quo facto, inchoat, ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, pag. 360) :

Aspérget me, * Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum : * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérget me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Et non dicitur Glória Patri. Sed repetitur Antiphona : Aspérget me, ut supra.

Interim, dum dicuntur Antiphona, et Psalmus prædicti, Pontifex cum mitra aspergit cum aspersorio de herba hyssopi facto de ipsa aqua primam tabulam, per ejus circuitum tribus vicibus. Deinde aspergit reliquas omnes tabulas. ut primam. Quo facto, tabule absterguntur cum mundis pannis lineis ; deinde Pontifex, deposita mitra, dicit :

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Dóminus vobíscum.

Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui es visibílium ómnium rerum et invisibílium cónditor, et cunctárum sanctificatiónum consecrátor, ad dedicatiónem harum dominicárum mensárum adesse dignáre; et quæ sacráto Oleo, et Chrísmate a nobis indígnis sunt liniéndæ, et benedicéndæ tuæ sancti ✠ ficationis in eas infúnde virtútem et consecratiónem; ut omnes qui ad eas te deprecáturi accésserint, tuæ propitiatiónis auxiliúm sentiant. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Tum inchoat, ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, pag. 401):

Dirigátur * orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine.

Qua incepta, Pontifex, accepta mitra, thurificat tertio primam tabulam per circuitum ejus. Deinde prosequitur eodem modo thurificare secundam tabulam, tum tertiam, quartam et reliquas usque ad ultimam. Finita incensatione, Pontifex inchoat, ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, pag. 401):

Eréxit Jacob lápidem * in título fundens óleum désuper: votum vovit Deo Jacob.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxiliúm abs te: * ascensió-

nes in corde suo dispósuit in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exáudi oratióem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

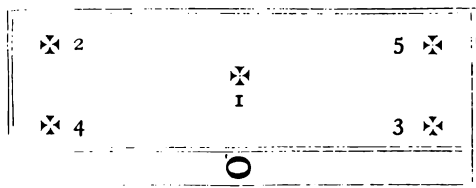
Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, quí ámbulant in innocén-tia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Et non dicitur **Glória Patri.**

Dum Antiphona, et Psalmus dicuntur, Pontifex stans cum mitra, intingit pollicem dexteræ manus in oleum Catechumenorum, et cum eo facit quinque cruces super primam tabulam, videlicet in medio altaris, et quatuor ejus cornibus, in locis, in quibus fecerat cruces de aqua benedicta, videlicet, primam in medio altaris, secundam in dextero cornu posteriori, id est, Evángelii, tertiam in sinistro anteriori, quartam in dextero anteriori, quintam in sinistro posteriori, hoc ordine :

Dicens, dum singulas cruces facit :

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur hæc tábula.
In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠
Sancti. Pax tibi.

Expletis quinque unctionibus super tabulam primam. Pontifex prosequitur unctiones efficere super tabulam secundam, dein super tertiam, et super reliquas.

Deinde Pontifex inchoat, ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, pag. 401) :

Dirigátur * orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine.

Et dum Antiphona dicitur, Pontifex thurificat semel tabulam primam per circuitum ; deinde secundam et reliquas, et restituto thuribulo, et Antiphona finita, deposita mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génuā. R̃. Leváte.**

Adsit, Dómine, misericórdiæ tuæ ineffábilis
pietas, et super has tábulas opem tuæ bene ✠
dictiónis, et virtútem tuæ unctionis infúnde ; ut, te
largiénte, réferat præmium quisquis intúlerit votum.
Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Oratione finita, Pontifex inchoat, ministris prosequentibus. Antiphonam (cum cantu, pag. 404) :

Mane surgens Jacob * erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino, * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério : * cum cántico, in cithara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua, * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine : * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem altís-simus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus, áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient.

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Et non dicitur Glória Patri.

Incepta Antiphóna, Pontifex, accepta mitra, facit iterum quinque cruces cum pollice de eodem oleo Catechumenorum in eisdem locis primi altaris, et eo ordine, prout prius fecit, dicens, dum singulas cruces facit :

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur hæc tábula.
In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠
Sancti. Pax tibi.

Et ita facit Pontifex in reliquis altaribus, ordine supradicto.

Deinde Pontifex inchoat, ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, pag. 401) :

Dirigátur * orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine.

Interim dum. Antiphona dicitur, Pontifex, retenta mitra, thurificat iterum semel tabulas omnes unam post aliam, per circuitum. Quo facto, Pontifex, deposita mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génua. R. Leváte.**

Adésto, Dómine, dedicatióni harum mensárum tuárum, et in eas, quæ a nobis indígnis sancto linítæ sunt óleo, bene ✠ dictionis et sancti ✠ ficationis tuæ virtútem, et consecratiónem infúnde. Qui vivis, et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Qua finita, Pontifex incipit, schola seu ministris prosequentibus. Antiphonam (cum cantu, pag. 407) :

Unxit te Deus, * Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatió nibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodigia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Et non dicitur Glória Patri.

Incepta Antiphona, Pontifex, accepta mitra, iterum facit quinque cruces, de sancto Chrismate cum pollice dexteræ manus in medio tabulæ uniuscujusque altaris successive, et in quatuor ejus angulis ordine supra posito, ad quamlibet crucem dicens :

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur hæc tábula. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote incensante, imposito et benedicto incenso, stans cum mitra inchoat, et schola seu ministri prosequuntur, Antiphonam (cum cantu, pag. 401) :

Dirigátur * orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine.

Qua incepta, Pontifex, retenta mitra, iterum semel thurificat tabulas unam post aliam, per circuitum : deinde, deposita mitra, dicit : Orémus.

Et ministri : Flectámus génua. R̃. Leváte.

Exáudi nos, Deus noster, et precum nostrárum libénter áccipe vota, et altária hæc ad celebrándá divína mystéria præparáta cœléstis unguénti odóre aspérge, et arómata divínæ sanctificatiónis illis infúnde ; et sicut lápidem Jacob patriárchæ eréctum unguénti perfusióne dicásti, et angélicis visióibus per scalam gradus Ecclésiæ figurásti, sic quoque super hos lápidés altáribus coaptándos cœléstis grátiam sancti ✠ ficatiónis immítte ; ut dum tibi super eos sacri Córporis et Súnguinis unigéniti Fílii tui mystéria consecrántur, peténtibus peccáta dimmittántur, et meréntibus ínfluas grátiam sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Oratione dicta, Pontifex, accepta mitra, intingit pollicem dexteræ manus in sanctum Chrisma, et cum eo signat confessionem, id est, sepulcrum primæ tabulæ in quo Reliquiæ sunt reponendæ, in medio formando signum crucis dicens :

Qonse ✠ crétur, et sancti ✠ ficétur hoc sepúlcrum. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Pax huic dómui.

Et ita Pontifex efficit unctiones super tabulam secundam et reliquas.

Deinde, deposita mitra, recondit veneranter Reliquias cum tribus granis thuris in unaquaque tabula, sive altari et sepulcrum Reliquiarum hujusmodi claudit. Quo facto, adhuc stans sine mitra, dicit :

Orémus.

Deus, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum ætérnum majestáti tuæ condis habitáculum, da ædificatióni tuæ incrementa coeléstia ; et præsta, ut quorum hic Reliquias pio amóre compléctimur, eórum semper méritis adjuvémur. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Tum inchoat Pontifex, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, pag. 411) :

Ecce odor Fílii mei, * sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus : créscere te fáciat Deus meus, sicut arénam maris : et donet tibi de rore cœli benedictiónem.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion, super ómnia tabernácula Jacob.

Gloríosa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Et non dicitur Glória Patri.

Dum Antiphona, et Psalmus prædicti dicuntur. Pontífex, accepta mitra, fundit, et spargit oleum Catechumenorum, et sanctum Chrisma, manu dextera confricans, linicens, et perungens totum primum lapidem ; idemque facit successive in reliquis.

Finito Psalmo, Pontifex stans cum mitra, dicit :

Lápides hos, fratres charíssimi, in quibus unguéntum sacræ unctiónis effúnditur, ad suscipiéndam pópli sui vota, et sacrificia, orémus ut Dóminus noster bene ✠ dicat, et cónse ✠ cret, et quod est unctum a nobis, sit unctum in nómine ejus ; ut plebis vota suscípiat, et altáribus per sacram unctiónem perféctis, dum propitiatióem sacrórum impónimus, ipsi propitiatóres Dei esse mereámur. Per Jesum Christum Dóminum nostrum : Qui cum eo, et Spíritu Sancto vivit, et regnat Deus in sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

Quo dicto, inchoat, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam :

Ædificávit Móyses * altáre Dómino Deo, ófferens super illud holocáusta et ímmolans víctimas, fecit sacrificium vespertínium in odórem suavitátis Dómino Deo, in conspéctu filiórum Israél.

Qua finita, stans adhuc cum mitra Pontifex, dicit :
Dei Patris omnipoténtis misericórdiam súplices implorémus, fratres charíssimi, ut altária hæc sacrificiis spirituálibus imbuénda, nostræ vocis exorátus officio præsentí bene ✠ dictiône sanctíficet, atque in eis semper oblatiões famulórum suórum stúdio sanctæ devotiónis impósitas bene ✠ dicere,

et sancti ✠ ficare dignetur; et spirituáli placátus incénso précibus familiæ suæ promptus exauditor assístat. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Deinde benedicit incensum super altaribus cremandum, et stans ibidem, deposita mitra, dicit :

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, cui assístit exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále et ígneum esse cognóscitur; dignáre respícere, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficare hanc creatúram incénsi, ut omnes languóres, omnésque infirmitátes, atque insídiæ inimíci odórem ejus sentiéntes effúgiant, et separéntur a plásmate tuo, quod pretiósó Fílii tui ságuine redemísti, ut numquam lædátur a morsu iníqui serpéntis. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Deinde aspergit ipsum aqua benedicta, et accepta mitra, format propria manu ex ipso quinque cruces, quamlibet de quinque granis, super illa quinque loca uniuscujusque altaris, in quibus cruces de aqua, oleo, et Chrismate factæ prius fuerunt, et super quamlibet crucem thuris ponit unam crucem factam de subtili candela ad mensuram crucis de granis incensi factæ, et cujuslibet crucis capita accenduntur, ut cum ipsis thus comburatur, et cremetur. Omnibus autem crucibus accensis, Pontifex, deposita mitra, flexis coram altari genibus, inchoat, et schola seu ministri prosequuntur (cum cantu, pag. 418) :

Allelúia. Ÿ. Veni, Sancte Spírítus, * reple tuórum corda fidélium : et tui amóris in eis ignem accénde.

Nisi Consecratio fiat inter Dominicam Septuage-

simæ, et festum Paschæ Resurrectionis D. N. J. C., quia tunc omisso **Allelúia**, dicitur Versus tantum.

Quo dicto, surgit Pontifex stans ibidem versus ad altaria sine mitra, et schola seu ministri dicunt Antiphonas duas sequentes (cum cantu, pag. 419) :

Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

Alia Antiphona.

Stetit Angelus juxta aram templi habens thuríbulum áureum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa ; et ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dei. Sine Allelúia.

Quibus finitis Pontifex adhuc stans ante altaria sine mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génuá. R̃. Leváte.**

Horum altárium, Dómine, holocáustum Sancti Spíritus tui grátia infúsum in odórem tuæ suavitátis ascéndat. Per Christum Dóminum nostrum. **R̃. Amen.**

Post hæc, combustis candelis et thure, cineres illius combustionis per unum ex ministris cum spatulis ligneis abraduntur, et collecti in aliquo vase proficiuntur in sacrarium. Interim Pontifex sine mitra stans ante gradus altaris versus ad altaria, dicit :

Orémus.

Súpplīces tibi, Dómine Deus, Pater omnípotens, preces effúdimus, ut metálli hujus expolítam matériam supérnis sacrificiis imbuéndam ipse tuæ ditáre sancti ✠ ficatiónis ubertáte dignéris, qui quondam legem in tábulis scripsísti lapídeis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

Deinde eodem modo stans, mediocri voce, extensis manibus ante pectus, dicit Præfationem hanc :

Omnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Domine Deus, cum sancto Spíritu, in omni tempore, in omni loco, semper vobiscum. R̃. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda. ℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias ágere : Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : Qui post offendícula lapsus primi hóminis, instituísti tibi offerri propitiatórii delibaménta libáminis ; ut culpa, quæ præcésserat per supérbiam, futúris tempóribus expiarétur per múnera, quibus honoraréntur altária, honorificaréntur et templa. Quod tibi primus Noë præparávit officio, rursus Abraham immolatúrus fílium, dehinc Jacob érigens et ungens lápidem in títulum. Te, Redémptor mundi, exorámus, ut lápidés istos, seu mensas, in honórem tuum, gloriosæque Vírginis Mariæ, et ómnium Sanctórum, conse ✠ cráre, et sancti ✠ ficáre dignéris benedictiónis tuæ illápsu, mánibus nostris opem tuæ benedictiónis infúdens, et sacri hujus mystérii sicut institútor, ita étiam et sanctificátor appáre, qui te angulárem lápidem, et saxum sine mánibus abscíssum nominári voluísti. Inhæreas hic plácido ætérnæ majestátis obtútu, ut quidquid sacro ritu super his immolábitur, sicut Melchisedech oblátum tibi pláceat holocáustum. Adsit misericórdiæ tuæ ineffábilis píetas : ut, te largiénte, réferat præmium, quisquis intúlerit votum.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo, ita tamen, quod a circumstantibus audiatur.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℞. Amen.

Præfatione finita, Pontifex inchoat, et schola, seu ministri prosequuntur, Antiphonam (cum cantu, pag. 507) :

Qonfirma hoc, Deus, * quod operátus es in nobis,
a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.

Ÿ. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Ÿ. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Deinde repetitur Antiphona. Qua dicta Pontifex sine mitra, dicit :

Orémus.

Quæsumus, omnipotens Deus, universárum rerum rationábilis ártifex, qui inter céteras creaturárum formas lapídeum metállum ad obséquium tui sacrificií condidísti, ut legítimi libatióne præpararétur altáre : ánnue dignánte, ut quidquid hic oblátum sacratúmve fúerit, nómini tuo assúrgat, Religióni proficiat, spei innitátur, et fidei sit honóri. Per Christum Dóminum nostrum. Ÿ. Amen.

Postea inchoat, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, pag. 438) :

Omnis terra adóret * te, Deus, et psallat tibi : psallum dicat nómini tuo, Dómine.

Qua incepta, Pontifex, accepta mitra, thurificat super unamquamque tabulam successive in modum crucis, deinde, deposita mitra dicit :

Descéndat, quæsumus, Dómine Deus noster, Spíritus tuus Sanctus super hæc altária, qui et dona nostra, et pópuli tui in eis sanctíficet, et suméntium corda dignánte emúndet. Per Christum Dóminum nostrum. Ÿ. Amen.

Postremo exterguntur tabulæ per ministros cum pannis lineis. Tum Pontifex parat se ad celebrandum, si voluerit, vel facit per aliquem Sacerdotem super unam ex dictis tabulis consecratis Missam celebrari.

Missa dicitur ut in Missali, in ipsa die Dedicationis altaris.

RITUS ET FORMULA BREVIOR

Consecrationis Altarium portatiliū

EX APOSTOLICO INDULTO

Altarium portatiliū consecratio potest fieri quocumque die et loco.

Parantur in loco, ubi consecratio hujusmodi fieri debet, in primis aliquæ Reliquiæ sanctorum Martyrum, cum tribus granis thuris, in altari consecrando includendæ; sanctum Chrisma in vasculo; oleum sanctum Catechumenorum etiam in vasculo; vas aquæ plenum, vas cum cineribus, vas cum sale, vas vini; aspersorium factum de herba hyssopi; mantilia ex tela ad extergendas aras quoties expedierit; cæmentum ad firmandum operculum sepulcri; spatulæ lignæ ad abradendum cæmentum; bombyx pro extergendis unctionibus; vas cum aqua ad abluendas manus Pontificis; et medulla panis ac mantilia pro extergendis manibus.

Reliquiæ sanctorum Martyrum super aliqua mensa inter duo candelabra cum candelis accensis collocentur.

Pontifex, indutus rochetto et stola alba, accedit versus altaria, et, loco congruenti stans, benedicit aquam cum sale, cinere et vino, incipiens absolute exorcismum salis.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, qui Apóstolis suis ait: Vos estis sal terræ, et per Apóstolum dicit: Sermo vester semper in grátia sale sit condítus; ut sancti ✠ficéris ad consecratióem hujus altáris (horum altárium) ad expelléndas omnes dæmonum tentatió-

nes ; et ómnibus, qui ex te sumpserint, sis ánimæ et córporis tutamentum, sánitas, protéctio et confirmátio salútis. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos et sæculum per ignem.

R̃. Amen.

Deinde dicit :

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, qui hanc grátiam cælitus sali tribúere dignátus es, ut ex illo possint univérsa condíri, quæ homínibus ad escam procreásti, béne ✠ dic hanc creatúram salis, ad effugándum inimícum ; et ei salúbrem medicínam immitte, ut proficiat suméntibus ad ánimæ et córporis sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Tum procedit absolute ad exorcismum aquæ :

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei Pa-
tris, et Fílii, et Spírítus Sancti, ut repellas diábolum a térmíno justórum, ne sit in umbráculis hujus altáris (horum altárium). Et tu, Dómine Jesu Christe, infúnde Spírítum Sanctum in hoc altáre (hæc altária) ; ut proficiat ad sanitátem córporum animarúmque adorántium te, et magnificétur nomen tuum in géntibus : et incréduli corde convertántur ad te, et non hábeant álíum Deum, præter te, Dóminum solum, qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R̃. Amen.

Deinde dicit :

Ÿ. Dómine, exáudi oratiómem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, statútor ómnium elementórum, qui per Jesum Christum Fílium tuum Dóminum nostrum eleméntum hoc aquæ in salútem humáni géneris esse voluísti, te súpplīces deprecámur, ut, exaudítis oratióñibus nostris, eam tuæ pietátis aspéctu sanctí ✠ fices ; atque ita ómnium spirítuum immundórum ab ea recédāt incúrsio, ut ubicúmque fúerit in nómine tuo aspérša, grátia tuæ benedictiόñis advéniat, et mala ómnia, te propitiánte, procul recédant. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Tum dicit super cineres :

BENEDICTIO CINERUM.

V. Dómine, exáudi oratióñem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírītu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, parce pœniténtibus, propitiáre supplicántibus, et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui bene ✠ dicat et sanctí ✠ ficet hos cineres, ut sint remédium salúbre ómnibus, nomen sanctum tuum humíliter implorántibus, ac semetípsos pro consciéntia delictórum suórum accusántibus, ante conspéctum divínæ cleméntiæ tuæ facínora sua deplorántibus, vel sereníssimam pietátem tuam suppliciter obnixéque flagitántibus ; et præsta, per invocatióñem sanctíssimi nóminis tui, ut quicúmque eos super se aspérserint, pro redemptiόne peccatórum suórum, córporis sanitá-

tem et animæ tutelam percipiant. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Tum accipit sal et miscet cineri in modum crucis dicens :

Qommíxtio salis et cíneris páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti.

R̃. Amen.

Deinde, accipiens pugillum de mixtura salis cinerum, mittit in aquam in modum crucis, dicens :

Qommíxtio salis, cíneris et aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus Sancti. R̃. Amen.

Deinde dicit super vinum :

BENEDICTIO VINI.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui in Cana Galilææ ex aqua vinum fecísti, quique es vitis vera, multiplica super nos misericórdiam tuam ; et bene ✠ dicere et sancti ✠ ficáre dignéris hanc creatúram vini, ut ubicúmque fusum fúerit, vel aspérsum, divínæ id benedictiónis tuæ opuléntia repleátur, et sanctificétur. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto, vivis et regnas, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

Deinde mittit in modum crucis vinum in aquam ipsam, dicens :

Qommíxtio vini, salis, cíneris et aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus Sancti. R̃. Amen.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, creátor et conser-
vátor humáni géneris, et dator grátiae spirituális,
ac largítor æternæ salútis, emítte Spíritum Sanctum
tuum super hoc vinum cum aqua, sale et cínere
mixtum ; ut armátum cæléstis defensióne virtútis, ad
consecratióem hujus altáris tui (horum altárium
tuórum) proficiat. Per Dóminum nostrum Jesum
Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in
unitáte ejúsdem Spíritus Sancti, Deus, per ómnia
sæcula sæculórum.

R. Amen.

Deinde Consecrator aspergit cum aspersorio, de
herba hyssopi facto, de ipsa aqua, singulas tabulas,
interim dicens :

Ant. Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor :
lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam mise-
ricórdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum,
* dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto
meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et
peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut
justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judi-
cáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in
peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti : * incerta et occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor : * lavabis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium et lætitiā : * et exsultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis : * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me a facie tua : * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi lætitiā salutaris tui : * et spiritu principali confirma me.

Docēbo iniquos vias tuas : * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meæ : * et exsultabit lingua mea justitiā tuam.

Domine, labia mea aperies : * et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique : * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus : * cor contritum, et humiliatum, Deus, non despicies.

Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion : * ut ædificentur muri Jerusalem.

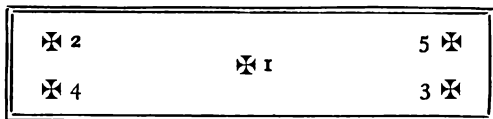
Tunc acceptabis sacrificium justitiæ, oblationes et holocausta : * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Non dicitur Glória Patri, sed repetitur Antiphona.

Ant. Asperges me, Domine, hyssopo, et mundabor : lavabis me, et super nivem dealbabor.

Post hæc, extensa ara linteo mundo, Pontifex cum oleo Catechumenorum facit quinque cruces super primam tabulam, videlicet, primam in medio altaris, secundam in dextero cornu posteriore ejusdem altaris.

id est Evangelii, tertiam in sinistro anteriori, quartam in dextero anteriori, quintam in sinistro posteriori, hoc ordine :

Dicens, dum singulas cruces facit,

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur hæc tábula.
In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠
Sancti. Pax tibi.

Expletis quinque unctionibus super tabulam primam, Pontifex prosequitur unctiones super reliquas tabulas.

Postea Consecrator iterum facit quinque cruces de sancto Chrismate in medio tabulæ uniuscujusque altaris successive et in quatuor ejus angulis, ordine supra posito, ad quamlibet crucem dicens :

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur hæc tábula. In
nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠
Sancti. Pax tibi.

Pontifex, cum sancto Chrismate, signat sepulcrum primæ tabulæ, in quo Reliquiæ sunt reponendæ, in medio, formando signum, dicens :

Conse ✠ crétur, et sancti ✠ ficétur hoc sepúlcrum.
In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠
Sancti. Pax huic dómui.

Et ita Pontifex efficit unctiones super reliquas tabulas.

Deinde recondit Reliquias cum tribus granis thuris in unaquaque tabula, et sepulcrum Reliquiarum claudit.

Tunc Pontifex dicit :

Orémus.

Deus, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum ætérnum majestáti tuæ condis habitáculum, da ædificatióni tuæ incrementa cæléstia : et præsta, ut quorum hic Relíquias pio amóre compléctimur, eórum semper méritis adjuvémur. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Orémus.

Descéndat, quæsumus, Dómine Deus noster, Spíritus tuus Sanctus super hoc altáre (hæc altária), qui et dona nostra, et pópuli tui in eo (eis) sanctíficet, et suméntium corda dignánte emúndet. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Post hæc diligenter bombyce et mantilibus telae ara abstergitur, et Pontifex lavat manus et extergit.

Missa, si commode id fieri potest, dicitur ut Missali, in ipsa die Dedicationis Altaris.

pro Baptismo parvulorum.

Pontifex infantem, vel infantes, sive pueros, sacri Baptismatis unda immergere, seu perfundere volens, solitis indumentis in Secretario, vel alibi, ad ejus libitum, pluvialique violacei coloris, et mitra simplici paratus, et baculo Pastoralis accepto, Capellanis, vel aliis Presbyteris, et Clericis, superpelliceis indutis, qui ei assistant ac ministrent, præcedentibus, ad Ecclesiæ portam, extra quam exspectant, qui infantes baptizandos detulerunt, procedit : ibique, deposito baculo, sedet cum mitra in faldistorio, ad ejusdem portæ limen, cum strato, et violacea veste præparato. Sicque sedens cum mitra, interrogat infantem, positum super brachium dextrum illius, qui eum defert, illum nomine proprio, eidem imposito, appellando, et dicens : (*Si plures fuerint baptizandi, dicat singulariter singulis*).

N. Quid petis ab Ecclesiâ Dei ?

Patrinus respondet : Fidem.

Pontifex : Fides quid tibi præstat ?

Patrinus respondet : Vitam æternam.

(*Etiam singulariter singulis*).

Pontifex : Si igitur vis ad vitam ingredi, serva mandata : Dîliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut teípsum.

Deinde surgat cum mitra, et ter exsufflet leniter in faciem infantis, et dicat semel : (*Singulariter singulis*). Exi ab eo (vel ab ea), immúnde spíritus, et da locum Spíritui Sancto Paráclito.

Postea sedeat cum mitra, et pollice faciat signum crucis in fronte, et in pectore infantis dicens :

Accipe signum Crucis tam in fronte ✠ quam in corde ✠ : sume fidem coeléstium præceptorum, et talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis.

Surgat inde, deposita mitra, et stans dicat Orationem manibus junctis, quod etiam in reliquis Orationibus observet. (*In plurali pro omnibus*).

Orémus.

Preces nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi, et hunc eléctum tuum N. Crucis Domínicæ impressióne signátum, perpétua virtúte custódi : ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam erveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

(*Singulariter singulis*). Deinde imponat manum super caput infantis, et adhuc sine mitra dicat : (*In plurali pro omnibus*).

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum N. quem ad rudiménta fidei vocáre dignátus es : omnem cæcitatē cordis ab eo expélle ; dirúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus ; áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut, signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum foetóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptorum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et proficiat de die in diem. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Deinde benedicturus sal (quod semel benedictum alias ad eumdem usum deservire potest) accepta mitra, stans dicat : (*Sine mutatione pro omnibus*).

BENEDICTIO SALIS.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in caritaté Dómini nostri Jesu Christi ✠, et in virtúte Spíritus Sancti ✠, exorcízo te per Deum vivum ✠, per Deum verum ✠, per Deum sanctum ✠, per Deum ✠, qui te ad tutélam húmáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salúte Sacraméntum ad effugándum inimícum.

Hic deponat mitram, et adhuc stans prosequatur :

Proínde rogámus te, Dómine Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificádo sanctífices ✠, et benedicédo benedícas ✠, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. *R.* Amen.

Deinde sedeat cum mitra, et accipiens modicum salis benedicti, immittat in os infantis dicens : (*Singulariter singularis*).

N. Accipe sal sapiéntiæ : propitiátio sit tibi in vitam ætérrnam. *R.* Amen.

Pontifex : Pax tecum.

R. Et cum spíritu tuo.

Surgat inde, deposita mitra, et dicat : (*In plurali pro omnibus*).

Oremus.

Deus patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplíces exorámus, ut hunc fámulum tuum *N.* respícere dignéris propítius, et hoc primum pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur coelésti ; quátenus sit semper spíritu fervens, spe gaudens, tuo semper nómini sérvíens. Perduc eum, Dómine, quæsumus, ad novæ regeneratiónis lavácrum, ut cum

fidélibus tuis promissionum tuarum æterna præmia consequi mereatur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Accepta mitra, adhuc stans, dicit Exorcismum.

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Pa-
tris, et Fí-^{lii}, et Spíritus Sancti, ut éxeas,
et recédas ab hoc fámulo Dei N. Ipse enim tibi ím-
perat, maledícite damnáte, qui pédibus super mare
ambulávit, et Petro mergénti délixteram porréxit.
Ergo, maledícite diábole, recognósce senténtiam tuam,
et da honórem Deo vivo, et vero, da honórem Jesu
Christo, Fílio ejus, et Spirítui Sancto : et recéde ab
hoc fámulo Dei N. quia istum sibi Deus, et Dóminus
noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam
et benedictionem, fontémque Baptismatis vocáre
dignátus est.

Retenta mitra, adhuc stans, et pollice in fronte
signans infantem, dicit : (*Singulariter singulis*). Et
hoc signum sanctæ Cru-^{cis}, quod nos fronti ejus
damus, tu, maledícite diábole, numquam áudeas
violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

(*Singulis*). Mox, deposita mitra, et adhuc stans,
impositaque manu super caput infantis, dicit : (*Plurali pro omnibus*).

Orémus.

Ætérnam, ac justíssimam pietátem tuam dépre-
cor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne
Deus, auctor lúminis, et veritátis, super hunc fámu-
lum tuum N. ut dignéris illum illumináre lúmine
intelligéntiæ tuæ : munda eum, et sanctífica : da ei
sciéntiam veram, ut dignus grátia Baptismi tui effé-
ctus téneat firmam spem, consílium rectum, doctrí-
nam sanctam. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Accipit mitram, et imposita extrema parte stetit.

super infantem, introducit eum in Ecclesiam, præcedentibus omnibus, qui cum eo venerant, dicens : *(In plurali pro omnibus)*. **N. Ingrédere in templum Dei ut hábeas partem cum Christo in vitam ætérnam. Amen.**

Cum fuerint Ecclesiam ingressi, Pontifex deponit mitram, et procedens ad fontem, usque ad cancellos exclusive, cum susceptoribus, dicit clara voce simul cum illis :

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cœli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum. Qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine. Passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus : descéndit ad íferos, tértia die resurréxit a mórtuis, ascéndit ad cœlos, sedet ad délixteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiám Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem, vitam ætérnam. Amen.

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat volúntas tua sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidíánum da nobis hódie ; et dimítte nobis débíta nostra, sicut et nos dimíttimus debitoribus nostris : et ne nos indúcas in tentatiónem ; sed libera nos a malo. Amen.

Deinde accipit mitram, et priusquam accedat ad Baptisterium, terga vertens ad ipsum, extra cancellos, dicat versus infantem :

EXORCISMUS.

Exorcízo te, omnis spíritus immúnde, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in nómine Jesu Christi, Filii ejus, Dómini et júdicis nostri ✠, et in virtúte Spíritus Sancti ✠, ut discédas ab hoc

plásmate Dei N: quod Dóminus noster ad templum sanctum suum vocáre dignátus est, ut fiat templum Dei vivi, et Spíritus Sanctus hábitet in eo. Per eúdem Christum Dóminum nóstrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

Mox cum mitra, et adhuc stans, digito accipiat de saliva oris sui, et tangat aures, et nares infantis. Tangendo vero aurem dexteram, et sinistram, dicat (*Singulariter singulis*). Ephphetha, quod est, adaperíre.

Deinde tangat nares, dicens :

In odórem suavitátis. Tu autem effugáre, diábole, appropinquábit enim judícium Dei.

Postea sedens ibidem cum mitra, interrogat baptizandum nominatim, dicens :

N. Abrenúntias sátanæ ?

Patrinus respondet : Abrenúntio.

Pontifex : Et ómnibus opéribus ejus ?

Resp. Patrinus : Abrenúntio.

Pontifex : Et ómnibus pompis ejus ?

Resp. Patrinus : Abrenúntio.

Deinde Pontifex, adhuc sedens cum mitra, intingit pollicem in oleo Catechumenorum, et infantem ungit in pectore, et inter scapulas, in modum crucis, dicens semel :

Ego te línio ✠ oleo salútis in Christo Jesu Dómino nostro, ut hábeas vitam ætérrnam. *R.* Amen.

Deinde pollicem, et inuncta loca abstergit bombacio, vel re simili. Mox depositis mitra simplici, pluviali et stola violaceis, accipit stolam, et pluviale albi coloris, et mitram auriphrygiatam, et tunc ingreditur Capellam Baptisterii, ubi, sedens ante ostium Fontis, interrogat, expresso nomine, baptizandum, Patrinio respondente : N. Credis in Deum Patrem omnipo-téntem, creatórem cœli et terræ ?

Patrinus respondet : Credo.

Pontifex : Credis in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum ?

Patrinus respondet : Credo.

Pontifex : Credis in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclesiám Cathólicam, Sanctórum communióem, remissióem peccatórum, carnis resurrectionem, vitam ætérnam ?

Patrinus respondet : Credo.

Subinde, expresso nomine baptizandi, Pontifex adhuc sedens cum mitra, dicit : N. Vis baptizári ?

Patrinus respondet : Volo.

Si baptizet per immersionem, Pontifex mitram retinens, surgit, et accipit infantem : et advertens ne lædatur, caute caput ejus immergit in aquam, et trina mersione baptizans, semel tantum dicit :

N. Ego te baptízo in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Mox Patrinus, vel Matrina, vel uterque simul infantem de sacro Fonte levant suscipientes illum de manu Pontificis.

Si vero Pontifex per infusionem baptizet, Patrino, vel Matrina, vel utroque (*si ambo admittantur*) infantem tenente, Pontifex, adhuc sedens cum mitra, vasculum, vel urceolum accipit cum aqua baptismali, et aliquo Capellano lancem supponente ad recipiendam aquam, ter de ea fundit super caput infantis in modum Crucis, et simul verba proferens, semel tantum distincte et attente dicit :

N. Ego te baptízo in nómine Pa ✠ tris, fundat primo, et Fí ✠ lii, fundat secundo, et Spíritus ✠ Sancti, fundat tertio.

Si vero dubitatur, an infans fuerit baptizatus, utatur hac forma :

N. Si non es baptizátus, ego te baptízo in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti.

(*Singulis*). Deinde Pontifex sedens, et retinens mitram, intingit pollicem in sacro Chrismate, et

ungit infantem in summitate capitis in modum crucis, dicens :

Deus omnipotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua, et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissionem ómnium peccatórum, (hic inungit) ipse te líniat Chrísmate salutis ✠ in eódem Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam. R̃. Amen.

Pontifex : Pax tibi. R̃. Et cum spíritu tuo.

Tum bombacio, aut re simili, abstergit pollicem suum, et locum inunctum. Deinde etiam sedens cum mitra : imponit capiti infantis linteolum candidum, loco vestis albæ, dicens :

Accipe vestem cándidam, quam immaculátam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. R̃. Amen.

Postea, pariter sedendo cum mitra, dat infanti, vel Patrino, candelam accensam, dicens :

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum; serva Dei mandáta, ut cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occurrere ei, una cum ómnibus Sanctis, in aula cœlésti, habeásque vitam ætérnam et vivas in sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Postremo dicit, etiam sedendo cum mitra :

N. Vade in pace, et Dóminus sit tecum. R̃. Amen.

Ac demum, sedens adhuc cum mitra, monet susceptores de spirituali cognatione, quam contraxerunt cum baptizato baptizatique patre, et matre; et de obligatione, quam habent, ubi opus fuerit, opportune docendi baptizatum tamquam filium spiritualem, fidei rudimenta; unde ad hujusmodi munus, qui ignorant, non admittantur.

Si vero fuerint plures baptizandi, masculi, se ad dexteram, feminæ, in Catechismo masculi statuuntur ad dexteram, feminæ vero ad sinistram; omnia pariter

dicantur, ut supra in proprio genere, et in numero plurali. Quod si fuerint masculi et feminæ simul baptizandi, omnia dicantur in numero plurali, sed in genere masculino, etiam si sint plures feminæ, quam masculi.

Quædam vero non in numero plurali pro omnibus, sed in numero singulari pro singulis dici oportet ; in genere tamen masculino pro masculis, et in genere femineo pro feminis, ut notatur in Rituali Romano in rubrica post Baptismum parvulorum ; sed nos pro majori commoditate adnotavimus in propriis locis in rubricis parenthesi notatis, ita ut, quando dicitur in tali rubrica : *Singulariter singulis*, intellige quod illa verba, vel actiones usque ad aliam rubricam dici, vel fieri debent singulariter singulis, et primum masculis, deinde feminis, mutato solum genere, ut dictum est supra. Quando vero in simili rubrica dicitur : *In plurali pro omnibus*, intellige quod illa verba usque ad aliam rubricam dici debent semel, sed pro omnibus in plurali, mutato solum genere, si omnes sint feminæ.

Pontifex demum, completo baptismate, sedens adhuc cum mitra, lavat manus more solito ; et inde eodem comitatu, eodemque modo, quo baptizaturus accessit, eo, unde venerat, revertitur.

PONTIFICALIS RITUS

pro Baptismo Adultorum.

Pontifex, adultos sacri Baptismatis unda mergere seu perfundere volens, prius diligenter inquirat.

An adulti baptizandi in christiana fide, ac sanctis moribus sint instructi, et an scientes, et volentes ad Baptismum accedant.

Ne quis, jam baptizatus, imperitia, vel errore, aut ad quæstum, vel ob aliam causam, fraude, dolove, iterum baptizari velit.

In Sabbato Sancto Paschatis, vel Pentecostes, hujusmodi Baptismum solemniter ministrari curet ; nisi Catechumeni, rite instructi, Baptismum suum in longum tempus differri ægre ferant.

Cum igitur hujusmodi Baptismus ministrandus erit, disponantur, suis locis sequentia :

In Secretario : Altare cum Cruce, et candelabris cum cereis : baculus Pastoralis a latere Epistolæ.

Super altare autem : Mitra simplex, pectorale, pluviale, et stola coloris violacei, Crux pectoralis, cingulus albi coloris, alba, amictus, et si Pontifex erit Regularis, superpelliceum : omnia velo serico violaceo cooperta.

Item faldistorium cum veste, et pulvinis violaceis super tapete, ante idem altare.

Insuper sedes Pontificalis cum pulvino violaceo, et tapete, si Pontifex erit in propria Ecclesia.

In Abaco ejusdem Secretarii : Bacile, et buccale cum aqua. Mappæ pro gremio, et manibus. Candelabra duo cum cereis. Clava, Cardinalitia, si Pontifex erit S. R. E. Cardinalis ; liber hic, et bugia.

In Presbyterio, et Choro : Altare cum pallio violaceo, Cruce, et candelabris cum cereis. Faldistorium cum veste, et pulvinis violaceis super tapete. Sedes Pontificalis, tecta violaceis, si Pontifex, ut supra, erit in propria Ecclesia.

Ad valvas Ecclesiæ, et ad ostium cancellorum Baptisterii : Faldistorium coopertum veste violacea, superstrato.

In Baptisterio : Fons late patens pro immersione Catechumeni. Faldistorium cum veste alba et tria scabella circa illud super tapete, intra cancellos ante ostium Fontis.

In Abaco ejusdem Baptisterii : Pelvicula cum sale, Vascula duo, cum bombacio madido sanctis Oleis, alterum Chrismatis, alterum Catechumenorum. Bombacium siccum pro abstersione locorum inunctorum. Paramenta albi coloris, videlicet, mitra auriphrygiata, pluviale, et stola, cooperta velo serico albo. Chris-malia, seu candidi linteoli, et vestes candidæ pro numero Neophytorum. Item et cerei eisdem tradendi. Vasa cum mica panis ad lavandas manus. Mappæ ad eas tergendas, et pro gremio. Pontifex igitur, paratis omnibus de mane, in secretario lavat prius manus, deinde super rochettum, sive superpelliceum, si sit Regularis, accipit amictum, albam, cingulum, Crucem pectoralem, stolam, ac pluviale violacei coloris, pectorale, et mitram.

Postmodum, cum toto Clero suæ Ecclesiæ, ordine processionali accedit ante altare majus, vel ejusdem Secretarii, ubi genuflexus super faldistorio, deposita mitra, genuflectentibus pariter omnibus, pijs mente ad Deum preces effundat, ut tantum Sacramentum digne valeat ministrare.

Deinde, ad implorandum divinum auxilium, surgens, se signat, et dicit :

Deus, in adiutorium meum intende.

R. Domine, ad adiuvandum me festina.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

R. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Postea stans ibidem, incipiat prosequentibus Clericis, Antiphonam :

Effúdam super vos aquam mundam, et mundabimini ab ómnibus inquinaméntis vestris, dicit Dóminus.

Psalmus 8.

Domine, Dóminus noster : * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra ?

Incœpto Psalmo, Pontifex, accepta mitra, sedebit vel in sede, si fuerit in propria Ecclesia, vel in faldistorio in plano Epistolæ.

Quóniam eleváta est magnificéntia tua : * super cœlos.

Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam, et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut filius hóminis quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus : * oves, et boves univérsas, însuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris : * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster : * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 28.

Afferte Dómino, filii Dei : * afferte Dómino filios arietum.

Afferte Dómino glóriam et honórem, afferte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini? super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificentia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedrus Líbani.

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmódum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis desértum, et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 41.

Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquarum : * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparebo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte : * dum dicitur mihi quotidie : ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultationis, et confessionis : * sonus epulantis.

Quare tristis es, ánima mea ? * et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * propterea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ : * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei ? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus ?

Dum confringúntur ossa mea : * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies : ubi est Deus tuus ? * quare tristis es, ánima mea ? et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi, * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Glória Patri. Sicut erat, etc. Et repetitur Antiphona :

Effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, dicit Dóminus.

Completa Antiphona, Pontifex, deposita in surgit, et stans versus altare, dicit :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióe veræ fidei, æternæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre Unitátem : quæsumus, ut ejúsdem fidei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis.

Oratio.

Adesto supplicatióibus nostris, omnípotens Deus, et quod humilitátis nostræ geréndum est ministério, tuæ virtútis impleátur efféctu.

Oratio.

Da, quæsumus, Dómine, elécto nostro, (*In plurali pro pluribus, et in genere masculino, nisi omnes sint feminae*), ut sanctis edóctus mystériis, et renovétur fonte Baptísmatis, et inter Ecclesiæ tuæ membra numerétur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deinde Pontifex, accepta mitra, et baculo Pastoralí, procedit cum toto suo Clero, ut supra, ad fores Ecclesiæ : ibique in limine, deposito baculo, et re-tenta mitra, sedet in faldistorio. Catechizandus vero extra limen genuflectit, e regione Pontificis. Et si sint plures mares, et feminae, illi ad dexteram Pontificis, hæ vero ad sinistram statuuntur.

Tum Pontifex, sedens cum mitra, interrogat Catechumenum : (*Singulariter singulis, si plures, usque ad Orationem*). Quo nómine vocáris ?

Catechumenus respondet : N.

Pontifex : N. Quid petis ab Ecclesiá Dei ?

Respondet Catechumenus : Fidem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióe veræ fidei, æternæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre Unitátem : quæsumus, ut ejúsdem fidei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis.

Oratio.

Adesto supplicatióibus nostris, omnípotens Deus, et quod humilitátis nostræ geréndum est ministério, tuæ virtútis impleátur efféctu.

Oratio.

Da, quæsumus, Dómine, elécto nostro, (*In plurali pro pluribus, et in genere masculino, nisi omnes sint feminae*), ut sanctis edóctus mystériis, et renovétur fonte Baptísmatis, et inter Ecclesiæ tuæ membra numerétur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deinde Pontifex, accepta mitra, et baculo Pastoralí, procedit cum toto suo Clero, ut supra, ad fores Ecclesiæ : ibique in limine, deposito baculo, et re-tenta mitra, sedet in faldistorio. Catechizandus vero extra limen genuflectit, e regione Pontificis. Et si sint plures mares, et feminae, illi ad dexteram Pontificis, hæ vero ad sinistram statuuntur.

Tum Pontifex, sedens cum mitra, interrogat Catechumenum : (*Singulariter singulis, si plures, usque ad Orationem*). Quo nómine vocáris ?

Catechumenus respondet : N.

Pontifex : N. Quid petis ab Ecclesiá Dei ?

Respondet Catechumenus : Fidem.

Hic in modum Crucis halet in faciem ipsius, et dicat :

N. Accipe spíritum bonum per istam insufflatiōnem, et Dei benedictiōnem ✠. Pax tibi.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Deinde Pontifex sedet cum mitra, et facit Crucem cum pollice in fronte, et in pectore Catechumeni, dicens :

N. Accipe signum Crucis tam in fronte ✠, quam in corde ✠; sume fidem coeléstium præceptórum. Talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis : ingressúsque Ecclésiam, Dei evasisse te láqueos mortis, lætus agnósce.

Et si Catechumenus venit de Gentilitatis errore, seu de Ethnicis, et Idololatrís, dicat :

Horrésce idóla, réspue simulácra.

Si ex Hebræis, dicat :

Horrésce judáicam perfídiam, réspue hebráicam superstitiōnem.

Si ex Mahumetanis dicat :

Horrésce mahuméticam perfídiam, réspue pravam sectam infidelitátis.

Si ex Hæreticis, et in ejus baptismo debita forma servata non sit, dicat :

Horrésce hæréticam pravitátem, réspue nefárias sectas impiórum N.

Exprimens proprio nomine sectam, de qua venit. — Inde proseguatur :

Cole Deum Patrem omnipoténtem, et Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. R̃. Amen.

Si Catechumeni fuerint plures, Pontifex singulariter singulos interrogabit, repetendo : **Quo nómine vocáris?** et, ut supra, cætera perficiendo.

Deinde surgit, et, deposita mitra, dicit : (*In fano
pro pluribus*).

Orémus.

Te deprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, ut huic fámulo tuo N. qui in hujus sæculi nocte vagátur incértus, ac dúbius, viam veritátis, et agnitiónis tuæ júbeas demonstrári : quátenus, reserátis óculis cordis sui te unum Deum Patrem in Fílio, et Fílium in Patre cum Spíritu Sancto, recognóscat, atque hujus confesiónis fructum, et hic, et in futúro sæculo percípere mereáture. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Mox sedens cum mitra signat signo Crucis cum pollice in fronte dicens : (*Singulariter singulis*).

Signo tibi frontem ✠, ut suscípias Crucem Dómini.

In auribus : Signo tibi aures ✠, ut áudias divína præcépta.

In oculis : Signo tibi óculos ✠, ut vídeas claritátem Dei.

In naribus : Signo tibi nares ✠, ut odórem suavitátis Christi séntias.

In ore : Signo tibi os ✠, ut loquáris verba vitæ.

In pectore : Signo tibi pectus ✠, ut credas in Deum.

In scapulis : Signo tibi scápuas ✠, ut suscípias jugum servitútis ejus.

In toto corpore : illud non tangens, manu producit signum Crucis, et dicit :

Signo te totum in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, ut hábeas vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum. R. Amen.

Deinde, deposita mitra, surgit et dicat : (*In plurali pro pluribus*).

Orémus.

Oratio.

Preces nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi, et hunc eléctum tuum N. Crucis Dóminicæ, cujus impressióne eum signámus, virtúte custódi, ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans per custódiam mandatórum tuórum, ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Orémus.

Oratio.

Deus, qui humáni géneris ita es cónditor, ut sis étiam reformátor, propitiáre pópulis adoptívis ; et novo testaménto sóbolem novæ prolis adscríbe, ut filii promissiónis, quod non potuérunt ássequi per natúram, gáudeant suscepisse per grátiam. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

(*Singulis*). Tum imponit manum super caput Electi, et stans sine mitra dicit : (*In plurali pro pluribus*).

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignéris super hunc fámulum tuum N. quem ad rudiménta fidei vocáre dignátus es : omnem cæcitatém cordis ab eo expélle : disrúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus : áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut, signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupidítatum foétóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et proficiat de die in diem, ut idóneus efficiátur accédere ad grátiam Baptísmi tui, percépta medicína. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deinde, stans cum mitra, benedicit sal : (*in mutatione*).

BENEDICTIO SALIS DANDI CATECHUMENO.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in caritáte Dómini nostri Jesu Christi ✠, et in virtúte Spíritus Sancti ✠, exorcízo te per Deum vivum ✠, per Deum verum ✠, per Deum sanctum ✠, per Deum ✠, qui te ad tutelam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit ; ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre Sacraméntum ad effugándum inimícum.

Hic deposita mitra, et adhuc stans, prosequitur. dicens :

Proínde rogámus te, Dómine Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctífices ✠, et benedicéndo benedícas ✠, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. *R. Amen.*

Quod si Catechumenus fuerit Gentilis, sive ex Idololatrís venerit ad fidem, benedicto sale, antequam ejus medicinam gustet, Pontifex, adhuc stans sine mitra, addat sequentem Orationem, quæ tamen pro venientibus ex Hebræis, vel aliis, ut supra, non dicitur. (*In plurali pro pluribus*).

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui es, qui eras, et qui pérmanes usque in finem, cujus orígo nescítur, nec finis comprehénderi potest : te súpplíces invocámus super hunc fámulum tuum N. quem liberásti de erróre Gentílium, et conversatióne turpíssima ; dignáre exaudíre eum, qui tibi cervíces suas humíliat ad lavácri fontem, ut renátus ex aqua,

et Spíritu Sancto, exspoliátus véterem hóminem, induat novum, qui secúndum te creátus est ; accípiat vestem incorrúptam, et immaculátam, tibíque Deo nostro servíre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Tunc Pontifex sedet cum mitra, et pollice, ac indice accipit de ipso sale, et immittit in os Catechumeni, dicens : (*Singulariter singulis*).

N. Accipe sal sapiéntiæ, propitiatio sit tibi in vitam ætérnam. R̃. Amen.

Pax tibi. R̃. Et cum spíritu tuo.

Deinde sine mitra surgit, et stans dicit : (*In plurali pro pluribus*).

Orémus.

Deus patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplīces exorámus, ut hunc fámulum tuum N. respícere dignéris propítius, et hoc primum pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cœlésti ; quátenus sit semper spíritu fervens, spe gaudens, tuo semper nómini sérvīens. Perduc eum, Dómine, quæsumus, ad novæ regeneratiónis lavácrum, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna præmia cósequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Si inter Catechumenos adsint feminæ, recedant ipsæ in partem quousque tertio dicatur masculis : **Ora, Elécte**, etc , et hi signati fuerint in fronte.

Deinde Pontifex sedet cum mitra, et dicat Catechumeno stanti : (*In plurali pro pluribus masculis tantum*).

Ora, Elécte, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electus, genuflexo, orat, et dicit : **Pater noster**, etc. Et cum dixerit usque ad **Sed libera nos a malo**, inclusive, Pontifex dicit : **Leva, comple oratiónem tuam, et dic : Amen.**

Electus surgens, respondet : **Amen.**

Pontifex dicit Patrino : **Signa eum.** Deinde Electo : **Accède.**

Et Patrinus pollice signat eum in fronte, dicens :

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti..

Et Pontifex pariter faciet Crucem in fronte ejus. dicens :

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

(*Singulis*). Postea Pontifex sine mitra surgit, et stans imponit manum super Electum, et dicit : (*Id plurali pro pluribus masculis*).

Orémus.

Oratio.

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Móysi fámulo tuo in monte Sínai apparuísti, et fílios Israël de terra Ægypti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die ac nocte : te, quæsumus, Dómine, ut mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui simíliter custodíat et hunc fámulum tuum N., et perdúcat eum ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deinde accipit mitram, et adhuc stans dicit : (*Id plurali pro pluribus*).

EXORCISMUS.

Ergo, maledícite diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero ; da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, et Spíritui Sancto : et recéde ab hoc fámulo Dei N. quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est ; et hoc signum sanctæ Crucis ✝,

(*Signat singulos*).

Quod nos fronti ejus damus, tu, maledícite diábole, numquam áudeas violáre. Per eúndem

Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

Pontifex sedet, retenta mitra, et dicit secundo Electo : (*In plurali pro pluribus masculis*).

Ora, Elécte, flecte génuá, et dic : **Pater noster.**

Et Electus, genu flexo, orat et dicit : **Pater noster.**

Et cum dixerit usque ad **Sed libera nos a malo,** inclusive.

Pontifex dicit : **Leva, comple oratióem tuam, et dic : Amen.**

Electus surgens, respondet : **Amen.**

Pontifex dicit Patrino : **Signa eum.**

Deinde Electo : **Accéde.**

Et Patrinus pollice signat eum in fronte, dicens :

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Pontifex pariter faciet Crucem in fronte ejus, dicens :

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Postea Pontifex sine mitra surgit, et stans imponit manum super Electum, et dicit : (*In plurali pro pluribus*).

Orémus.

Deus, immortalé præsídiúm ómnium postulántium liberátio súpplícum, pax rogántium, vita credéntium, resurréctio mortuórum, te ínvocho super hunc fámulum tuum N. qui, Baptísmi tui donum petens, ætérmam cónsequi grátiam spirituáli regeneratióne desíderat : áccipe eum, Dómine, et quia dignátus es dícere : Pétite, et accipiétis, quærite, et inveniétis, pulsáte, et aperiétur vobis : peténti præmíum pórrige, et jánuam pande pulsánti, ut ætérmam coeléstis lavácri benedictiódinem consecútus, promíssa tui múnérís regna percípiat. Qui cum Patre, et Spíri-

tu Sancto vivis, et regnas Deus in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Inde accipit mitram, et adhuc stans, dicit : (*In plurali pro pluribus*).

EXORCISMUS.

Audi, maledícite sátana, adjurátus per nomen ætérni Dei et Salvatóris nostri Jesu Christi, Fílii ejus, cum tua victus invídia tremens, geménsque discéde ; nihil tibi sit commúne cum servo Dei N. jam cœléstia cogitánte, renuntiáturo tibi, et sæculo tuo et beátæ immortalitáti victúro. Da ígitur honórem adveniénti Spíritui Sancto, qui ex summa cœli arce descéndens, proturbátis fráudibus tuis, divíno fonte purgátum pectus, sanctificátum Deo templum, et habitáculum perfíciat, ut ab ómnibus pénitus nóxiis præteritórum críminum liberátus servus Dei, grátias perénnes Deo réferat semper, et benedícat nomen sanctum ejus in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Pontifex sedet, retenta mitra, et tertio dicit Electo : (*In plurali pro pluribus masculis*).

Ora, Elécte, flecte génu, et dic Pater noster.

Et Electus, genu flexo, orat, et dicit : **Pater noster.**

Et cum dixerit usque ad **Sed libera nos a malo,** inclusive,

Pontifex dicit : **Leva, comple oratióem tuam et dic : Amen.**

Electus, surgens, respondet : **Amen.**

Pontifex dicit Patrino : **Signa eum.**

Deinde Electo : **Accéde.**

Et Patrinus pollice signat eum in fronte dicens :

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Pontifex pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens : (*In plurali pro pluribus*).

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde surgens, retenta mitra, imponit manum super Electum dicens : (*In plurali pro pluribus*).

EXORCISMUS.

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N. Ipse enim tibi imperat, maledícite damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

EXORCISMUS.

Ergo, maledícite diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero ; da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, et Spíritui Sancto : et recéde ab hoc fámulo Dei N. quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est : et hoc signum sanctæ Crucis ✠ ,

(*Signat singulos*).

Quod nos fronti ejus damus, tu, maledícite diábole, nunquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum : qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R̃. Amen.

Si, ut supra, adsint feminæ, retrahunt se masculi in partem, et accedunt feminæ ante Pontificem, et stant.

Pontifex igitur, sedens cum mitra, dicit Catechumenæ : (*In plurali pro pluribus*).

Ora, Elécta, flecte génua, et dic : Pater noster. Et Electa, genu flexo, orat et dicit : Pater noster, etc.

Et cum dixerit usque ad Sed líbera nos a malo, inclusive,

Pontifex dicit : **Leva, comple oratiónem tuam, et dic : Amen.**

Electa surgens, respondet : Amen.

Pontifex dicit Patrino : **Signa eam.**

Deinde dicit Electæ : **Accède.**

Et Patrinus pollice signat Electam in fronte, dicens :

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Pontifex pariter faciet signum Crucis in fronte ejus, dicens :

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

(Singulis si plures).

Deinde Pontifex, surgens, sine mitra, imponit manum super Electam, et dicit : *(In plurali pro pluribus).*

Orémus.

Oratio.

Deus cœli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Patriarchárum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Confessórum, Deus Vírginum, Deus ómnium bene vivéntium ; Deus, cui omnis lingua confitétur, et omne genu fléctitur, cœléstium, terréstrium, et infernórum : te ínvo-co, Dómine, super hanc fámulam tuam N. ut eam custodíre, et perdúcere dignéris ad grátiam Baptís-mi tui. Per Christum Dóminum nostrum. **R. Amen.**

Deinde cum mitra, et adhuc stans dicit : *(In plurali pro pluribus).*

EXORCISMUS.

Ergo, maledíc-te diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero ; da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, et Spiritui Sancto : et recéde ab hac fámula Dei N. quia istam sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est : et hoc signum sanctæ Crucis ✠,

(Signat singulas, si plures).

Quod nos fronti ejus damus, tu, maledíc-te diábole, numquam áudeas violáre. Per eúmdem

Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem.

R̃. Amen.

Deinde, sedens Pontifex cum mitra, dicit iterum Electæ : *(In plurali si plures).*

Ora, Elécta, flecte génuā, et dic : **Pater noster.**
Et Electa genu flexo, orat et dicit : **Pater noster.**

Et cum dixerit usque ad **Sed libera nos a malo,** inclusive,

Pontifex dicit : **Leva, comple oratióem tuam, et dic : Amen.**

Electa surgens, respondet : **Amen.**

Pontifex dicit Patrino : **Signa eam.**

Deinde dicit Electæ : **Accéde.**

Et Patrinus pollice signat Electam in fronte, dicens :

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Pontifex pariter faciet signum Crucis in fronte ejus, dicens :

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

(Singulis si plures). Postea Pontifex surgit, et stans sine mitra imponit manum super caput Electæ, et dicit : *(In plurali pro pluribus).*

Orémus.

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Móysi fámulo tuo in monte Sínai apparuísti, et filios Israëł de terra Ægypti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die ac nocte : te, quæsumus, Dómine, ut mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui simíliter custódiat et hanc fámulam tuam N. et perdúcat eam ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. **R̃. Amen.**

Postea sedet, accepta mitra, et dicit tertio Electæ : *(In plurali si plures).*

Ora, Elécta, flecte génua, et dic Pater noster.
Et Electa, genu flexo, orat et dicit : **Pater noster.**

Et cum dixerit usque ad **Sed libera nos a malo,** inclusive,

Pontifex dicit : **Leva, comple orationem tuam, et dic : Amen.**

Electa surgens, respondet : **Amen.**

Pontifex dicit Patrino : **Signa eam.**

Deinde dicit Electæ : **Accède.**

Et Patrinus pollice signat Electam in fronte dicens :

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Pontifex pariter faciet signum Crucis in fronte ejus, dicens :

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

(*Singulis si plures*). Postea surgit, et stans calceamenta, imponit manum super caput Electæ, et dicit (*In plurali, si plures*).

EXORCISMUS.

Exorcízo te, immúnde spíritus, per Patrem ✠, et Fílium ✠, et Spíritum ✠ Sanctum, ut éxeas et recédas ab hac fámula Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícite damnáte, qui cæco nato óculos apérui, et quatríduánum Lázarus de monuménto suscitávit.

EXORCISMUS.

Ergo, maledícite diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero ; da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, et Spíritui Sancto ; et recéde ab hac fámula Dei N. quia istam sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptismatis vocáre dignátus est : et hoc signum sanctæ Crucis ✠,

(*Signat singulas, si plures*).

Quod nos fronti ejus damus, tu, maledicte diabole, numquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

Postmodum accedunt iterum masculi, qui se retraxerant : et ipsi ad dexteram, feminae vero ad sinistram Pontificis, ut in principio, disponuntur.

Pontifex igitur, deposita mitra, surgit, et imposita manu super Electum. vel, si sint plures, super singulos, tam masculos, quam feminas, stans. dicit : *(In plurali pro pluribus tam masculis, quam feminis).*

Orémus.

Aetérnam, ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis, et veritátis, super hunc fámulum tuum N. ut dignéris eum, illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ : munda eum, et sanctífica : da ei sciéntiam veram, ut dignus efficiátur accédere ad grátiam Baptísmi tui, téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus sit ad percipiéndam grátiam tuam. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Pontifex sedet, et mitram accipit. Interim Clerus, qui ante Pontificem stabat ingreditur Ecclesiam. et dirigit se ad Baptisterium, et extra cancellos ejusdem se disponit.

Deinde Pontifex surgens cum mitra, sinistra manu sua apprehendens dexteram Electi prope brachium, vel ei porrigens extremam partem stolæ, ex humero sinistro pendentis, introducit eum in Ecclesiam.

Si autem Baptizandi erunt plures, Pontifex vel porrigit singulis extremam partem stolæ, vel trahit illum, quem manu tenet, et ille secundum, et secundus tertium, etc. pariformiter ducat.

Dum autem Pontifex illum, vel illos introducit dicat : (*In plurali pro pluribus*).

N. Ingrédere in sanctam Ecclésiám Dei, ut accípias benedictiónem coeléstem a Dómino Jesu Christo et hábeas partem cum illo, et Sanctis ejus.

R. Amen.

Si plures, omnes simul. Ingressus Ecclesiam, Electus procumbit, seu prosternit se in pavimento, et adorat, deinde surgit.

(*Singulis si plures*). Tunc Pontifex, deposita mitra, adhuc stans, imponit manum super caput Electi, et simul cum eo recitat Symbolum Apostolorum, et Orationem Dominicam. (*Si plures, simul recitant*).

Qredo in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cœli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum. Qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus. Descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis. Ascéndit ad cœlos, sedet ad délixeram Dei Patris omnipoténtis. Inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum : sanctam Ecclésiám Cathólicam : Sanctórum communiónem : remissiónem peccatórum : carnis resurrectiόnem : vitam ætérmam. Amen.

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat volúntas tua sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie ; et dimítte nobis débíta nostra, sicut et nos dimíttimus debítóribus nostris : et ne nos indúcas in tentatiόnem ; sed líbera nos a malo. Amen.

Interim Pontifex accedit ad faldistorium, exit Baptisterium, et versis renibus ostio cancellarum, accepta mitra, et adhuc stans, (*Singulis, si plures*) imponat rursus manum super caput Electi, et dicat : (*In plurali pro pluribus*).

EXORCISMUS.

Nec te latet, sáтана, imminére tibi pœnas, imminére tibi torménta, imminére tibi diem judícii, diem supplícii sempitérni, diem, qui ventúrus est velut clíbanus ardens, in quo tibi, atque univérſis ángelis tuis præparátus sempitérnus erit intéritus. Proínde, damnáte, atque damnánde, da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, da honórem Spirítui Sancto Paráclito, in cujus nómine, atque virtúte, præcípio tibi, quicúmque es, spíritus im-múnde, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N. quem hódie idem Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, et benedicti-
nem, fontémque Baptísmatis dono vocáre dignátus est, ut fiat ejus templum per aquam regenerati-
onis, in remissi-
ónem ómnium peccatórum. In nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem.

Rz. Amen.

(*Singulorum, si plures*). Pontifex. adhuc stans ibi-
dem cum mitra. pollice accipit de saliva oris sui, et tangit aures, et nares Electi.

Tangendo vero aurem dexteram, et sinistram, dicat :
Ephpheta, quod est, adaperíre.

Deinde tangens nares, dicat :

In odórem suavitátis. Et subdit : **Tu autem effu-
gáre, diábole : appropinquábit enim judícium Dei.**

Postea Pontifex, sedens cum mitra, interrogat Ele-
ctum, (*Singulos, si plures*) dicens :

Pontifex : **Quis vocáris ?** Electus respondet N.

Pontifex interrogat : N. **Abrenúntias sátanæ ?**

Electus respondet : **Abrenúntio.**

Pontifex interrogat : **Et ómnibus opéribus ejus ?**

Electus respondet : **Abrenúntio.**

Pontifex interrogat : **Et ómnibus póm-
pis ejus ?**

Electus respondet : **Abrenúntio.**

Tunc Pontifex, adhuc sedens cum mitra, intingit pollicem dexteræ manus in Oleo sancto Catechumenorum, et inungit Electum in modum Crucis, primum in pectore, deinde inter scapulas, dicens : (*Singulos, si plures*).

Ego te linio ✠ Oleo salutis in Christo Jesu Domino nostro in vitam æternam. R. Amen. Pax tibi. R. Et cum spiritu tuo.

Mox bombacio, vel re simili, Pontifex tergit pollicem, et abstersis similiter locis inunctis, subjungit dicens :

Exi, immunde spiritus, et da honorem Deo vivo et vero. Fuge, immunde spiritus, et da locum Jesu Christo Filio ejus. Recede, immunde spiritus, et da locum Spiritui Sancto Paraclyto.

Pontifex, depositis mitra, pectorali, ac pluviali, stola coloris violacei, accipit stolam et pluviale coloris albi, resumit pectorale, et accipit mitram auripileatam : et tunc ingreditur cum suis ministris Baptisterium, secum ducens Electum, vel Electos.

Ibidem inde ante ostium Fontis sedens cum mitra interrogat Electum, (*Singulos, si plures*).

Pontifex : **Quis vocaris ?** Electus respondet : **N.**

Pontifex interrogat : **Credis in Deum, Patrem omnipotentem, creatorem cœli et terræ ?**

Electus respondet : **Credo.**

Pontifex interrogat : **Credis in Jesum Christum, Filium ejus unicum, Dominum nostrum, natum et passum ?**

Electus respondet : **Credo.**

Pontifex interrogat : **Credis et in Spiritum Sanctum, sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, et vitam æternam ?**

Electus respondet : **Credo.**

Pontifex iterum interrogat : Quid petis ?

Electus respondet : Baptísmum.

Pontifex interrogat : Vis baptizári ?

Electus respondet : Volo.

Tunc, si Baptismus fieri debeat per immersionem (prout in sancta Metropolitana Ecclesia Beneventana, ac ferme in omnibus CXLII. Parochialibus ejusdem, ex Decreto I. Concilii Provincialis Beneventani de anno MDCXCIII. sub Archiepiscopo Cardinali Ursino ; cum in earumdem Baptisteriis unicum vas cum aqua baptismali consurgat) Pontifex stans cum mitra, accipit Electum per brachia, prope humeros ; et superiori parte corporis nudatum, reliqua honeste contextum, per illum, vel caput ejus mergendo, et toties elevando, baptizet sub trina immersione, sanctam Trinitatem semel tantum invocando, distincte, et attente dicens :

N. Ego te baptízo in nómine Patris ✠, mergat semel, et Fílii ✠, mergat iterum, et Spíritus ✠ Sancti, mergat tertio. Patrino vel Matrino, vel utroque eum tenente, vel tangente.

Et cum Electus surrexit de fonte, Patrino, vel Matrino cum linteo in manibus, suscipit eum de manu Pontificis, ac tergit.

Cum plures sunt Electi, singillatim, ut supra, singuli interrogantur, et baptizantur. Si sunt mares et feminæ, primum mares, deinde feminæ.

Si vero Baptismus fiat per infusionem, (ut in Ecclesiis in quibus, ultra vas cum aqua Baptismali, habetur aliud, in quod aqua ex Baptizati capite defluit) tunc Patrino, vel Matrino, vel uterque, si admittantur, admota manu, tenent, seu tangunt Electum, vel Electam, ante Pontificem, laxatis a collo vestibus, apertum caput flexis genibus inclinantem.

Pontifex autem, sedens cum mitra, hausta, aliquo vaseulo, vel urceolo, aqua Baptismali de fonte, cum

ea, sub trina supra caput, in modum Crucis, immersione, baptizet Electum, seu Electam, in nomine sanctæ Trinitatis, dicens :

N. Ego te baptizo in nómine Patris ✠, fundat primo, **et Fílii** ✠, fundat secundo, **et Spíritus** ✠ **Sancti**, fundat tertio.

Si aqua. quæ ex capite Baptizati defluit. minime in Sacrarium Baptisterii dilabatur : tunc ipsa recipiatur in subjecta aliqua pelvi per unum ex Cappellanis Pontificis sustentata, ac postmodum in Sacrarium prædictum projiciatur.

Verum, si probabiliter dubitetur, an Electus fuerit baptizatus, Pontifex dicat et baptizet, ut supra :

N. Si non es baptizátus, ego te baptizo in nómine Patris ✠, **et Fílii** ✠, **et Spíritus** ✠ **Sancti**.

Pontifex deinde, sedens cum mitra. intingat pollicem dexterum in sacrum Chrisma, et perungat verticem Electi in modum Crucis, dicens : (*Singulis, si plures*).

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua, et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissionem ómnium peccatórum, (Hic inungit) ipse te líneat Chrísmate salútis ✠ in eódem Christo Jesu Dómino nostro, in vitam ætérnam. R. Amen. Pax tecum. R. Et cum spíritu tuo.

Tunc bombacio, vel re simili, Pontifex pollicem tergit, et imponit capiti Electi Chrismale, seu candidum linteolum : et dat illi vestem candidam, dicens : (*Singulis, si plures*).

Accipe vestem cándidam, et immaculátam quam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. R. Amen.

Electus prædicto linteolo abstergitur, et in loco remoto deponit priores vestes, et induitur novis.

coloris, vel saltem exteriore candida, quam a Pontifice accepit, et redit ante Pontificem.

Pontifex autem, sedens, ut supra, cum mitra, dat illi cereum, seu candelam accensam in manu dextera, dicens :

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum : serva Dei mandáta, ut, cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occurrere ei in aula cœlésti, in vitam ætérnam.

R. Amen.

Ipse vero Neophytus cereum accensum in manibus teneat usque in finem, præterquam dum confirmatur.

Postremo Pontifex, adhuc sedens cum mitra, dicit : N. Vade in pace, et Dóminus sit tecum. R. Amen.

Tandem Pontifex, sedens ut supra, hortatur Neophytum ad baptismalem gratiam custodiendam : atque admonet susceptores de spirituali cognatione, quam contraxerunt cum Baptizato, Baptizatique patre, et matre : quæ cognatio impedit matrimonium contrahendum, ac dirimit contractum.

Completo Baptismate, Pontifex adhuc sedens cum mitra, lavat manus more solito ; et inde ordine processionali revertitur in Secretarium, vel accedit ad altare.

Ibidem a Pontifice Neophyti Confirmationis Sacramento initiantur, ut in Pontificali : et successive in Missa, vel per ipsum Pontificem, vel per alium celebrata, cui ipsi intersint, sanctissimam Communionem devote suscipiant.

Pontifex demum deponit sacras vestes, et gratiis Deo peractis, recedit in pace.

PONTIFICALIS RITUS

pro supplendis Omissis

SUPER INFANTEM BAPTIZATUM.

Qum urgente mortis periculo, vel alia cogente necessitate parvulus, sacris precibus, ac cæremoniis prætermisiss, fuerit baptizatus, ubi convaluerit, vel cessaverit periculum, et ad Ecclesiam delatus fuerit, omisssa omnia suppleantur. Pontifex itaque solitis indumentis in Secretario, vel alibi ad ejus libitum, Pluvialique violacei coloris, et mitra simplici paratus, et baculo pastoralis accepto, Capellanis, vel aliis Presbyteris, et Clericis, superpelliceis indutis, qui ei assistant, ac ministrent, præcedentibus, ad Ecclesiæ portam, extra quam exspectant, qui infantem, vel infantes detulerunt, procedit, ibique, deposito baculo, sedet cum mitra in faldistorio, ad ejusdem portæ limen, cum strato, et violacea veste præparato. Sicque sedens cum mitra interrogat infantem positum super brachium dexterum illius, qui eum defert, illum nomine proprio, eidem imposito, appellando, et dicens : *(Si plures fuerint dicat singulariter singulis).*

N. Quid petis ab Ecclesiâ Dei ?

Patrinus Catechesis respondet : **Fidem.**

Pontifex : **Fides quid tibi præstat ?**

Patrinus respondet : **Vitam æternam.**

(Etiam singulariter singulis).

Pontifex : Si igitur vis ad vitam ingredi, serva mandata : Diliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut teípsum.

Deinde surgat cum mitra, et ter exsufflet leniter in faciem infantis, et dicat semel : *(Singulariter singulis).*

Exi ab eo, immúnde spíritus, et da locum Spíritui Sancto Paráclito.

Postea sedeat cum mitra, et cum pollice faciat signum Crucis in fronte. et in pectore infantis dicens : *(Singulariter singulis)*.

Accipe signum Crucis tam in fronte ✠ quam in corde ✠ : sume fidem coeléstium præceptorum, et talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis.

Surgat inde, deposita mitra, et stans dicat orationem manibus junctis, quod etiam in reliquis orationibus observet. *(In plurali pro pluribus)*.

Orémus.

Preces nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi, et hunc eléctum tuum N. Crucis Domínicæ impressióne signátum perpétua virtúte custódi : ut magnítudinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

(Singulariter singulis). Deinde imponat manum super caput infantis, et adhuc sine mitra dicat : *(In plurali pro omnibus)*.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum N., quem dudum ad rudiménta fidei vocáre dignátus es ; omnem cæcitátem cordis ab eo expélle : disrúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus : áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut, signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupidítatum foetóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptorum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et proficiat de die in diem, ut idóneus sit frui grátia Baptísmi tui, quem suscepit, salis percépta medicína. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Deinde benedicturus sal (quod semel benedictum, alias ad eundem usum deservire potest), accepta mitra, stans dicat : (*Sine mutatione pro omnibus*).

BENEDICTIO SALIS.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in caritáte Dómini nostri Jesu Christi ✠, et in virtúte Spíritus Sancti ✠, exorcízo te per Deum vivum ✠, per Deum verum ✠, per Deum sanctum ✠, per Deum ✠, qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit ; ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre Sacraméntum ad effugándum inimícum.

Hic deponat mitram, et adhuc stans prosequatur :

Proínde rogámus te, Dómine Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificádo sanctífices ✠, et benedicédo benedícas ✠, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. R̃. Amen.

Deinde sedeat cum mitra, et accipiens medicum salis benedicti, immittat in os infantis, dicens : (*Singulariter singulis*).

Accipe sal sapiéntiæ ; propitiátio sit tibi in vitam ætérrnam. R̃. Amen.

Pontifex : Pax tecum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Surgat inde, deposita mitra, et dicat : (*De pro omnibus*).

Orémus.

Deus Patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplīces exorámus, ut hunc fámulum tuum N. respícere dignéris propítius, et hoc pábulum salis gustántem non diútius esuríre permittas quo minus cibo expleátur coelésti ; quátenus sit

semper spírítu fervens, spé gaudens, tuo semper nómini sérvíens, et quem ad novæ regeneratiónis lavácrum perduxísti, quæsumus, Dómine, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum æténa præmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Accepta mitra, adhuc stans, dicit Exorcismum.

Exorcízo te, immúnde spírítus, in nómine Patris, ✠ et Fílii ✠, et Spírítus ✠ Sancti ut exéas, et recédas ab hoc fámulo Dei N. Ipse enim tibi imperat, maledícite damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti délixteram porréxit. Ergo, maledícite diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero, da honórem Jesu Christo Filio ejus, et Spírítui Sancto : et recéde ab hoc fámulo Dei N. quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, et benedictiónem, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est.

Retenta mitra, adhuc stans, et pollice in fronte signans infantem, dicit : (*Singulariter singulis*).

Et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícite diábole, numquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

(*Singulis*). Mox, deposita mitra et adhuc stans, impositaque manu super caput infantis, dicit : (*In plurali pro omnibus*).

Orémus.

Aetérnac ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, æténe Deus, auctor lúminis, et veritátis, super hunc fámulum tuum N. ut dignéris illum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ : munda eum et sanctífica : da ei sciéntiam veram, ut dignus sit frui grátia Baptísmi tui, quem suscepit : téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus sit ad retinén-

dam grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. *℟. Amen.*

Accipit mitram, et imposita extrema parte stolæ super infantem, introducit eum in Ecclesiam, præcedentibus omnibus qui cum eo venerant, dicens (*In plurali pro omnibus*).

N. Ingrédere in templum Dei, ut hábeas partem cum Christo in vitam ætérnam. *℟. Amen.*

Cum fuerint Ecclesiam ingressi, Pontifex deponit mitram, et procedens ad Fontem usque ad cancellis exclusive, dicit clara voce cum illis :

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli, et terræ. Et in Jesum Christum Fílium ejus únicum Dóminum nostrum. Qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine. Passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus. Descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis. Ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis. Inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum : sanctam Ecclésiám Cathólicam : Sanctórum communiómem : remissiómem peccatórum : carnis resurrectiόmem : vitam ætérnam. Amen.

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat volúntas tua sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie ; et dimítte nobis débíta nostra, sicut et nos dimíttimus debitoribus nostris : Et ne nos indúcas in tentatiómem ; sed libera nos a malo. Amen.

Deinde accipit mitram, et priusquam accedat Baptisterium terga vertens ad ipsum extra cancelli dicat versus infantem.

EXORCISMUS.

Exorcíso te, omnis spíritus immúnde, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in nómine Jesu

Christi Fílii ejus, Dómini, et júdicis nostri ✠, et in virtúte Spíritus Sancti ✠, ut discédas ab hoc plásmate Dei N. quod Dóminus noster ad templum sanctum suum vocáre dignátus est, ut fieret templum Dei vivi, et Spíritus Sanctus hábitet in eo. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. Iꝛ. Amen.

Mox cum mitra, et adhuc stans, digito accipiat de saliva oris sui, et tangat aures, et nares infantis. Tangendo vero aurem dexteram, et sinistram dicat : (*Singulariter singulis*).

Ephphetha, quod est adaperíre.

Deinde tangat nares dicens :

In odórem suavitátis. Tu autem effugáre, diábole, appropinquábit enim júdícium Dei.

Postea sedens ibidem cum mitra, interrogat baptizatum nominatim, dicens :

N. Abrenúntias sátanæ ?

Patrinus respondet : **Abrenúntio.**

Pontifex : **Et ómnibus opéribus ejus ?**

Respondet Patrinus : **Abrenúntio.**

Pontifex : **Et ómnibus pompis ejus ?**

Respondet Patrinus : **Abrenúntio.**

Deinde Pontifex sedens adhuc cum mitra, intingit pollicem in oleo Catechumenorum, et infantem ungit in pectore, et inter scapulas, in modum Crucis, dicens semel :

Ego te linio ✠ óleo salútis in Christo Jesu Dómino nostro, ut hábeas vitam ætérmam. Iꝛ. Amen.

Deinde pollicem, et inuncta loca abstergit bombacio, vel re simili. Mox depositis mitra simplici, pluviali, et stolâ violaceis, accipit stolam, et pluviale albi coloris, et mitram auriphrygiatam, et tunc ingreditur Capellam Baptisterii, ubi, sedens antè ostium Fontis, interrogat, expresso nomine, baptizatum, Patrino respondente : (*Singulis*).

N. Credis in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cœli, et terræ ?

Patrinus respondet : Credo.

Pontifex : Credis in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum ?

Patrinus respondet : Credo.

Pontifex : Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiám Cathólicam, Sanctórum comuniónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiόnem, et vitam ætérnam ?

Patrinus respondet : Credo.

Pontifex sedens, et retinens mitram, intingit pollicem in sacro Chrismate, et ungit infantem iuxta. Patrinus vel Matrinx, vel uterque simul tenent in summitate capitis in modum Crucis, dicens :

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua, et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissiόnem ómnium peccatórum, (Hic inungit) ipse te líniat Chrismate salutis ✠ in eódem Christo Jesu Dómino nostro, in vitam ætérnam. R. Amen.

Tum bombacio, vel re simili, abstergit pollicem, et locum inunctum. Deinde etiam sedens cum mitra, imponit capiti infantis linteolum candidum, hoc vestis albæ, dicens :

Accipe vestem cándidam, quam immaculátam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. R. Amen.

Postea pariter sedendo cum mitra, dat infanti, vel Patrino, candelam accensam, dicens :

Accipe lámpadem ardéntem, et irrehensíbilis custódi Baptísmum tuum : serva Dei mandáta, ut cum Dóminus vénerit ad nuptias, possis occurrere ei, una cum ómnibus Sanctis in aula cœlesti; habeásque vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Postremo dicit, etiam sedendo cum mitra :

N. Vade in pace, et Dóminus sit tecum.

R. Amen.

Si vero fuerint plures infantes, masculi seu feminæ, in Catechismo masculi statuuntur ad dexteram, feminæ vero ad sinistram ; et omnia pariter dicantur, ut supra, in proprio genere, et in numero plurali. Quod si simul fuerint masculi, et feminæ, omnia dicuntur in numero plurali, sed in genere masculino, etiam si sint plures feminæ, quam masculi.

Quædam vero non in numero plurali pro omnibus, sed in numero singulari pro singulis dici oportet ; in genere tamen masculino pro masculis, et in genere feminino pro feminis, ut notatur in Rituali Romano in rubrica post baptismum parvulorum ; sed nos, pro majori commoditate adnotavimus in propriis locis, in rubricis parenthesi notatis ; ita ut quando dicitur in tali rubrica : *Singulariter singulis*, intellige quod illa verba, vel actiones, usque ad aliam rubricam dici, vel fieri debent singulariter singulis, et primum masculis, deinde feminis, mutato solum genere, ut dictum est supra.

Quando vero in simili rubrica dicitur : *In plurali pro omnibus*, intellige quod illa verba usque ad aliam rubricam dici debent semel, sed pro omnibus in plurali, mutato solum genere, si omnes sint feminæ.

Pontifex demum, completis cæremoniis, adhuc sedens cum mitra, lavat manus more solito ; et inde eodem comitatu, eodemque modo, quo accessit, eo, unde venerat, revertitur.

PONTIFICALIS RITUS

pro supplendis Omissis

SUPER BAPTIZATUM ADULTUM.

Pontifex sacras preces et cæremonias in adulti Baptismo omittas supplere volens, sequentia suis locis disponantur.

In Secretario : Altare cum Cruce, et candelabris cum cereis : baculus Pastoralis a latere Epistolæ.

Super Altare : Mitra simplex, pectorale, pluviale, et stola violacei coloris, Crux pectoralis, cingulus albi coloris, alba, amictus, et si Pontifex erit Regularis, superpelliceum : omnia velo serico violaceo cooperta.

Item faldistorium cum veste, et pulvinis violaceis super tapete, ante idem altare.

Insuper sedes Pontificalis cum pulvino violaceo et tapete, si Pontifex erit in propria Ecclesia.

In Abaco ejusdem Secretarii : Bacile, et buccale cum aqua. Mappæ pro gremio, et manibus. Candelabra duo cum cereis. Clava, Cardinalitia, si Pontifex erit S. R. E. Cardinalis, liber hic, et bugia.

In Presbyterio et Choro : Altare cum pallio violaceo. Cruce, et candelabris cum cereis. Faldistorium cum veste, et pulvinis violaceis super tapete. Sedes Pontificalis, tecta violaceis, si Pontifex, ut supra, erit in propria Ecclesia.

Ad valvas Ecclesiæ, et ad Ostium cancellorum Baptisterii : Faldistorium coopertum veste violacea, super strato.

In Baptisterio : Faldistorium cum veste alba, et tria scabella circa illud super tapete. intra cancellos ante ostium Fontis.

In Abaco ejusdem Baptisterii : Pelvicula cum sale.

Vacula duo cum bombacio madido sanctis Oleis, alterum Chrismatis, alterum Catechumenorum. Bombacium siccum pro abstersione locorum inunctorum. Paramenta albi coloris, videlicet, mitra auriphrygiata, pluviale, et stola, cooperta velo serico albo. Chismalia, seu candidi linteoli, et vestes candidæ pro numero Neophytorum. Item et cerei eisdem tradendi. Vasa cum mica panis ad lavandas manus. Mappæ ad eas tergendas, et pro gremio.

Pontifex igitur, paratis omnibus de mane, in secretario lavat prius manus, deinde super rochetum, sive superpelliceum, si sit Regularis, accipit amictum, albam, cingulum, Crucem pectoralem, stolam, ac pluviale violacei coloris, pectorale, et mitram.

Postmodum, cum toto Clero suæ Ecclesiæ, ordine processionali accedit ante Altare majus, vel ejusdem Secretarii, ubi, genuflexus super faldistorio, deposita mitra, genuflectentibus pariter omnibus, pias mente ad Deum preces effundat, ut sacram actionem digne valeat explere.

Deinde ad implorandum divinum auxilium, surgens, se signat, et dicit :

Ÿ. Deus, in adiutorium meum intende.

R. Domine ad adjuvandum me festina.

Ÿ. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

R. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Postea, stans ibidem, incipiat, prosequentibus Clericis, Antiphonam :

Effúndam super vos aquam mundam, et mundabimini ab ómnibus inquinaméntis vestris, dicit Dóminus.

Deinde Psalmi. Dómine, Dóminus noster, 540. Afférte Dómino, 541. et Quemádmódum desíderat, 541. Et dicuntur toti cum Glória Patri. Sicut erat, etc.

Et repetitur Antiphona.

Effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, dicit Dóminus.

Completa Antiphona, Pontifex, deposita mitra, surgit, et stans versus ad altare, dicit :

Kyrie; eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad :

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fidei, æternæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre Unitátem : quæsumus, ut ejúsdem fidei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis.

Oratio.

Adésto supplicatióibus nostris, omnípotens Deus, et quod humilitátis nostræ geréndum est ministério, tuæ virtútis impleátur efféctu.

Oratio.

Da, quæsumus, Dómine, elécto nostro ; *(In patre pro omnibus, et in genere masculino, nisi omnes sint feminae)* ut, sanctis edóctus mystériis, et renové-tur fonte Baptísmatis, et inter Ecclesiæ tuæ membra numerétur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deinde Pontifex, acceptis mitra. et baculo Pasto-rali, procedit cum toto suo Clero, ut supra, ad fœdus Ecclesiæ, ibique in limine, deposito baculo, et retinente mitra, sedet in faldistorio. Catechizandus vero ante limen genulectit, e regione Pontificis. Et si

plures mares, et feminae, illi ad dexteram Pontificis, hae vero ad sinistram statuuntur.

Tum Pontifex sedens cum mitra interrogat Electum.
(*Singulariter singulis, si plures, usque ad orationem*).

Quo nómine vocáris? Electus respondet : **N.**

Pontifex : **N. Quid petis ab Ecclésia Dei?**

Respondet Electus : **Fidem.**

Pontifex : **Fides quid tibi præstat?**

Respondet Electus : **Vitam ætérnam.**

Pontifex : **Si vis habére vitam ætérnam, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum, sicut téipsum : In his duóbus mandátis tota Lex pendet et Prophétæ. Fides autem est, ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in Unitáte veneréris, neque confundéndo persónas, neque substántiam separándo. Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, ália Spíritus Sancti, sed horum trium una est substántia, et non nisi una Divínitas.**

Et rursus interrogat : **N. Abrenúntias sátanæ!**

Respondet Electus : **Abrenúntio.**

Interrogat : **Et ómnibus opéribus ejus?**

Respondet : **Abrenúntio.**

Interrogat : **Et ómnibus pompis ejus?**

Respondet : **Abrenúntio.**

Deinde Pontifex interrogat de Symbolo Fidei dicens :

Q **redis in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cœli et terræ?**

Respondet : **Credo.**

Interrogat : **Credis in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum et passum?**

Respondet : **Credo.**

Interrogat : **Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiám Cathólicam, Sanctórum communió-**

nem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, et vitam æternam?

Respondet : **Credo.**

Tunc Pontifex surgit cum mitra, et exsufflat ter in faciem ejus, semel dicendo :

Exi ab eo, spírítus immúnde, et da locum Spírítui Sancto Paráclito.

Hic in modum crucis halet in faciem ipsius, et dicat :

N. Accipe spírítum bonum per istam insufflationem, et Dei benedictionem. ✠ Pax tibi.

R. Et cum spírítu tuo.

Deinde Pontifex sedet cum mitra, et facit Crucem cum pollice in fronte, et in pectore Electi, dicens :

N. Accipe signum Crucis tam in fronte ✠ quam in corde ✠ : sume fidem cœlestium præceptorum. Talis esto moribus, ut templum Dei jam esse possis; ingressusque Ecclesiam Dei evasisse te láqueos mortis, lætus agnósce :

Et si Electus venit de Gentilitatis errore, sive d' Ethnicis, et Idololatricis, dicat :

Horrésce idóla, réspue simulácula.

Si ex Hebræis, dicat :

Horrésce judáicam perfídiam, réspue hebráicam superstitionem.

Si ex Mahumetanis, dicat :

Horrésce mahuméticam perfídiam, réspue pravam sectam infidelitátis.

Si ex Hæreticis, et in ejus baptismo debita forma servata non sit, dicat :

Horrésce hæréticam pravitátem, réspue nefárias sectas impiórum N.

Exprimens proprio nomine sectam, de qua venit. Inde prosequatur :

Cole Deum Patrem omnipoténtem, et Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui

ventúrus est iudicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. *R.* Amen.

Si Electi fuerint plures, Pontifex singulariter singulos interrogabit, repetendo :

Quo nómine vocáris? et, ut supra, reliqua perficiendo.

Deinde surgit, et deposita mitra, dicit : (*In plurali pro pluribus*).

Orémus.

Se déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, ut huic fámulo tuo N. qui in hujus sæculi nocte vagátur incértus, ac dúbius, viam veritátis, et agnitiónis tuæ júbeas demonstrári : quatenus, reserátis óculis cordis sui, te unum Deum Patrem in Fílio, et Fílium in Patre cum Spíritu Sancto, recognóscat, atque hujus confessiónis fructum, et hic, et in futúro sæculo percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Mox, sedens cum mitra, signat signo Crucis Electum cum pollice in fronte, dicens : (*Singulariter singulis*).

Signo tibi frontem ✠, ut suscípias Crucem Dómini.

In auribus: Signo tibi aures ✠, ut áudias divína præcépta.

In oculis: Signo tibi óculos ✠, ut vídeas claritátem Dei.

In naribus: Signo tibi nares ✠, ut odórem suavitátis Christi sentias.

In ore: Signo tibi os ✠, ut loquáris verba vitæ.

In pectore: Signo tibi pectus ✠, ut credas in Deum.

In scapulis: Signo tibi scápuas ✠, ut suscípias jugum servitútis ejus.

In toto corpore, illud non tangens, manu producit signum Crucis, et dicit :

Signo te totum, in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, ut hábeas vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Deinde deposita mitra, surgit, et dicat : (*In plura pro pluribus*).

Orémus.

Oratio.

Preces nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi, et hunc eléctum tuum N. Crucis Domínicæ cujus impressióne eum signámus, virtúte custódi, ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum, ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Orémus.

Oratio.

Deus, qui humáni géneris ita es cónditor, ut sis étiam reformátor, propitiáre pópulis adoptívis : et novo testaménto sóbolem novæ prolis adscríbe, ut filii promissiónis, quod non potuérunt ássequi per natúram, gáudeant suscepísse per grátiam. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

(*Singulis*). Tunc imponit manum super caput Electi. et stans sine mitra dicit : (*In plurali pro pluribus*).

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum N., quem dudum ad rudiménta fidei vocáre dignátus es : omnem cæcitatém cordis ab eo expélle : disrúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus : áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut, signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum foetóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et proficiat de die in diem, ut idóneus sit frui grátia Baptísmi tui, quem suscepit, salis percépta medicína. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Deinde, stans cum mitra, benedicit sal. (*Singulis*).

BENEDICTIÓ SALIS DANDI CATECHUMENO

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in charitáte Dómini nostri Jesu Christi ✠, et in virtúte Spíritus Sancti ✠, exorcízo te per Deum vivum ✠, per Deum verum ✠ per Deum sanctum ✠, per Deum ✠, qui te ad tutelam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit; ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre Sacraméntum ad effugándum inimícum.

Hic deposita mitra, et adhuc stans, prosequitur, dicens :

Proínde rogámus te, Dómine Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificádo sanctífices ✠, et benedicédo benedícas ✠, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. *R.* Amen.

Quod si Electus fuerit Gentilis, seu ex Idololatrís venerit ad fidem, benedicto sale, antequam ejus medicinam gustet, Pontifex adhuc stans sine mitra, addat sequentem Orationem, quæ tamen pro venientibus ex Hebræis, vel aliis, ut supra, non dicitur. (*In plurali pro pluribus*).

O rémus.

Oratio.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui es, qui eras, et qui pérmanes usque in finem, cujus orígo nescítur, nec finis comprehénderi potest : te súpplíces invocámus super hunc fámulum tuum *N* quem liberásti de erróre Gentílium, et conversatióne turpíssima ; dignáre exaudíre eum, qui tibi cervíces suas humíliat ad lavácri fontem, ut renátus ex aqua, et Spíritu Sancto, expoliátus vétérem hóminem, ín-

duat novum, qui secundum te creatus est; accipiat vestem incorruptam, et immaculatam, tibi que Deo nostro servire mereatur: Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Tunc Pontifex sedet cum mitra, et pollice, ac indice accipit de ipso sale benedicto, et immittit in os Electi, dicens: (*Singulariter singularis*).

N. Accipe sal sapientiae, propitiatio sit tibi in vitam aeternam. *R.* Amen.

Pax tecum. *R.* Et cum spiritu tuo.

Deinde sine mitra, surgit et stans dicit: (*In plurali pro pluribus*).

Orémus.

Deus Patrum nostrorum, Deus universae conditor veritatis, te supplices exoramus, ut hunc famulum tuum N. respicere digneris propitius, et hoc pabulum salis gustantem, non diutius esurire permittas, quo minus cibo expleatur coelesti; quatenus sit semper spiritu fervens, spe gaudens, tuo semper nomini serviens, et quem ad novae regenerationis lavacrum perduxisti, quaesumus, Domine, ut cum fidelibus tuis promissionum tuarum aeterna praemia consequi mereatur. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Si inter Electos adsint feminae, recedant ipsae in partem, quousque tertio dicatur masculis: Ora, Elécte, etc. et hi signati fuerint in fronte.

Deinde Pontifex sedet cum mitra, et dicat Electo stanti: (*In plurali pro pluribus masculis tantum*).

Ora, Elécte, flecte genua, et dic, Pater noster. Et Electus, genu flexo, orat, et dicit: Pater noster, etc. Et cum dixerit usque ad Sed libera nos a malo inclusive,

Pontifex dicit: Leva, comple orationem tuam, et dic: Amen.

Electus surgens, respondet: Amen.

Pontifex dicit Patrino : **Signa eum.**

Deinde Electo : **Accède.**

Et Patrinus pollice signat Electum in fronte, dicens :

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Pontifex pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens :

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

(*Singulis*). Postea Pontifex sine mitra surgit, et stans imponit manum super Electum, et dicit : (*In plurali pro pluribus*).

Orémus.

Oratio.

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Móysi fámulo tuo in monte Sínei apparuísti, et filios Israël de terra Ægypti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die ac nocte : te, quæsumus, Dómine, ut mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui simíliter custodiat et hunc fámulum tuum N., et perdúcat eum ad grátiam Baptísmit tui. Per Christum Dóminum nostrum. **R̃. Amen.**

Deinde accipit mitram, et adhuc stans dicit : (*In plurali pro pluribus*).

EXORCISMUS.

Ergo, maledícite diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero ; da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, et Spíritui Sancto : et recéde ab hoc fámulo Dei N. quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est : et hoc signum sanctæ Crucis ✠,

(*Signat singulos*).

Quod nos fronti ejus damus, tu, maledícite diábole, numquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. **R̃. Amen.**

Pontifex sedet, retenta mitra, et dicit secundo Electo : (*In plurali pro pluribus masculis*).

Ora, Elécte, flecte gēnuā, et dic Pater noster.

Electus, genu flexo, orat et dicit : **Pater noster.**

Et cum dixerit usque ad : **Sed libera nos a malo,** inclusive,

Pontifex subjungit : **Leva, comple orationem tuam, et dic : Amen.**

Electus surgens, respondet : **Amen.**

Pontifex dicit Patrino : **Signa eum.**

Deinde dicit Electo : **Accède.**

Et Patrinus pollice signat Electum in fronte, dicens :

In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Et Pontifex pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens :

In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

(*Singulis*). Pontifex sine mitra surgit, et stans imponit manum super Electum, et dicit : (*In plurali pro pluribus*).

Orémus.

Deus, immortalē præsídium ómnium postulántium, liberátio súpplicum, pax rogántium, vita credéntium, resurréctio mortuórum, te ínvocho super hunc fámulum tuum N. qui, Baptísmi tui donum petens, ætérnam cónsequi grátiam spirituáli regeneratióne désiderat : áccipe eum, Dómine, et quia dignátus es dícere : Pétite, et accipiétis, quærite, et inveniétis, pulsáte, et aperiétur vobis : peténti præmíum pórrige, et jánuam pande pulsánti, ut ætérnam cœléstis lavácri benedictiónem consecútus, promíssa tui múnerys regna percípiat. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus in sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Inde accipit mitram, et adhuc stans, dicit : (*In plurali pro pluribus*).

EXORCISMUS.

Audi, maledícite sátana, adjurátus per nomen ætérni Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi; Fílii ejus, cum tua victus invídia, tremens geménsque discéde; nihil tibi sit commúne cum servo Dei N. jam coeléstia cogitánte, renuntiáturo tibi, et sæculo tuo, et beátæ immortalitáti victúro. Dá ígitur honórem adveniénti Spíritui Sancto, qui ex summa cœli arce descéndens, proturbátis fráudibus tuis, divíno fonte purgátum pectus sanctificátum Deo templum, et habitáculum perfécit, ut ab ómnibus pénitus nóxiis præteritórum críminum liberátus servus Dei, grátias perénnes Deo réferat semper, et benedícat nomen sanctum ejus in sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Pontifex sedet, retenta mitra, et tertio dicit Electo : (*In plurali pro pluribus masculis*).

Ora, Elécte, flecte génu, et dic : Pater noster. Electus, flexo genu, orat et dicit : Pater noster.

Et cum dixerit usque ad **Sed libera nos a malo**, inclusive,

Pontifex subjungit : **Leva, comple oratiónem tuam, et dic : Amen.**

Electus surgens. respondet : **Amen.**

Pontifex dicit Patrino : **Signa eum.**

Deinde dicit Electo : **Accéde.**

Et Patrinus pollice signat Electum in fronte dicens :

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Pontifex pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens :

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

(*Singulis*). Deinde surgens imponit manum super Electum, dicens : (*In plurali pro pluribus*).

EXORCISMUS.

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Patris ✠, et Filii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícite damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

EXORCISMUS.

Ergo, maledícite diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero ; da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, et Spíritui Sancto : et recéde ab hoc fámulo Dei N. quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est : et hoc signum sanctæ Crucis ✠,

(Signat singulos).

Quod nos fronti ejus damus, tu, maledícite diábole, numquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum : qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

Si, ut supra, adsint feminæ, retrahunt se masculi in partem, et accedunt feminæ ante Pontificem, et stant.

Pontifex igitur, sedens cum mitra, dicit Electæ : *(In plurali pro omnibus).*

Ora, Elécta, flecte génua, et dic : **Pater noster.** Et Electa, genu flexo, orat, et dicit : **Pater noster.**

Et cum dixerit usque ad **Sed libera nos a malo,** inclusive,

Pontifex dicit : **Leva, comple oratiónem tuam, et dic : Amen.**

Electa surgens, respondet : **Amen.**

Pontifex dicit Patrino : **Signa eam.**

Deinde dicit Electæ : **Accéde.**

Et Patrinus pollice signat Electam in fronte, dicens :

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Pontifex pariter facit signum Crucis in fronte ejus, et dicit :

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

(*Singulis*). Deinde Pontifex surgens sine mitra imponit manum super Electam et dicit : (*In plurali pro pluribus*).

Orémus.

Deus cœli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Patriarchárum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Confessórum, Deus Víginum, Deus ómnium bene vivéntium ; Deus, cui omnis lingua confitétur, et omne genu fléctitur, cœléstium, terréstrium, et infernórum : te ínvocho, Dómine, super hanc fámulam tuam N. ut eam custodíre, et perdúcere dignéris ad grátiam baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Deinde cum mitra, et adhuc stans, dicit : (*In plurali pro pluribus*).

EXORCISMUS.

Ergo, maledícite diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero ; da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, et Spíritui Sancto : et recéde ab hac fámula Dei N. quia istam sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est : et hoc signum sanctæ Crucis ✠ ,

(*Signat singulas, si plures*).

Quod nos fronti ejus damus, tu maledícite diábole, numquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem.

R̃. Amen.

Deinde, sedens Pontifex cum mitra, iterum dicit Electæ : (*In plurali pro pluribus*).

Ora, Elécta, flecte génuā, et dic Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat et dicit : **Pater noster.**

Et cum dixerit usque ad **Sed libera nos a malo**, inclusive,

Pontifex dicit : **Leva, comple orationem tuam, et dic : Amen.**

Electa surgens, respondet : **Amen.**

Pontifex dicit Patrino : **Signa eam.**

Deinde dicit Electæ : **Accéde.**

Et Patrinus pollice signat Electam in fronte dicens :

In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Et Pontifex pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens :

In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

(*Singulis, si plures*). Postea Pontifex surgit, et stans sine mitra, imponit manum super caput Electæ, et dicit : (*In plurali pro pluribus*).

Orémus.

Oratio.

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Móysi fámulo tuo in monte Sínai apparuísti, et filios Israël de terra Ægypti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die ac nocte : te, quæsumus, Dómine, ut mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui similiter custódiat et hanc fámulam tuam N. et perdúcat eam ad grátiam baptismi tui. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Postea sedet, accepta mitra, et dicit tertio Electæ : (*In plurali pro pluribus*).

Ora, Elécta, flecte génuā, et dic : Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat, et dicit : **Pater noster.**

Et cum dixerit usque ad **Sed libera nos a malo**, inclusive.

Pontifex dicit : **Leva, comple orationem tuam, et dic : Amen.**

Electa surgens, respondet : **Amen.**

Pontifex dicit Patrino : **Signa eam.**

Deinde dicit Electæ : **Accède.**

Et Patrinus pollice signat Electam in fronte, dicens :

In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Et Pontifex pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens :

In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

(*Singulis, si plures*). Postea surgit, et stans cum mitra imponit manum super caput Electæ, et dicit :

EXORCISMUS.

Exorcízo te, immúnde spíritus, per Patrem ✠, et Filium ✠, et Spíritum ✠ Sanctum, ut éxeas et recédas ab hac fámula Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícite damnáte, qui cæco nato óculos apérui, et quatríduánum Lázarum de monuménto suscitávit.

EXORCISMUS.

Ergo, maledícite diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero : da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, et Spíritui Sancto ; et recéde ab hac fámula Dei N. quia istam sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est ; et hoc signum sanctæ Crucis ✠,

(*Signat singulas, si plures*).

Quod nos fronti ejus damus, tu maledícite diábole, numquam áudeas violáre. Per eúmdem

Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

Postmodum accedunt iterum masculi, qui se retraxerant : et ipsi ad dexteram, feminæ vero ad sinistram Pontificis, ut in principio, disponuntur.

Pontifex igitur, deposita mitra, surgit, et imposuit manu super Electum, vel, si sint plures, super singulos, tam masculos, quam feminas, stans, dicit
(*In plurali pro pluribus tam masculis quam feminis*)

Orémus.

Aetérnam, ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis, et veritátis, super hunc fámulum tuum N. ut dignéris eum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ : munda eum, et sanctífica : da ei sciéntiam veram, ut dignus sit frui grátia Baptísmi tui, quem suscepit : téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus sit ad retinéndam grátiam Baptísmi tui. **Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.**

Pontifex sedet, et accipit mitram. Interim Clerici, qui ante Pontificem stabat, ingreditur Ecclesiam, dirigit se ad Baptisterium, et extra cancellos ejusdem se disponit.

Deinde Pontifex surgens cum mitra, sinistra manu sua apprehendit dexteram Electi prope brachíum, vel ei porrigens extremam partem stolæ ex humero sinistro pendentis, introducit eum in Ecclesiam.

Si autem Baptizati erunt plures, Pontifex, vel porrigit singulis extremam partem stolæ, vel trahit velum, quem manu tenet, et ille secundum, et secundum tertium, etc. pariformiter ducat.

Dum autem Pontifex illum, vel illos introducat : (*In plurali pro pluribus*).

N. Ingrédere in sanctam Ecclesiám Dei, ut accípias benedictiónem coeléstem a Dómino Jesu Christo, ut hábeas partem cum illo, et Sanctis ejus.

R. Amen.

(*Si plures, omnes simul*). Ingressus Ecclesiam, Electus procumbit, seu prosternit se in pavimento, et adorat, deinde surgit.

(*Singulis, si plures*). Tunc Pontifex, deposita mitra, adhuc stans, imponit manum super caput Electi, et simul cum eo recitat Symbolum Apostolorum, et Orationem Dominicam. (*Si plures, simul recitant*).

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem coeli, et terræ. Et in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum. Qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine. Passus sub Póntio Piláto, crucífixus, mórtuus, et sepúltus. Descéndit ad íferos, tértia die resurréxit a mórtuis. Ascéndet ad coelos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis. Inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum : sanctam Ecclesiám Cathólicam : Sanctórum communionem : remissionem peccatórum : carnis resurrectionem : vitam ætérnam. Amen.

Pater noster, qui es in coelis, sanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat volúntas tua sicut in coelo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie ; et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris : et ne nos indúcas in tentatiónem ; sed líbera nos a malo. Amen.

(*Singulis, si plures*). Interim Pontifex accedit ad faldistorium extra Baptisterium, et versis renibus ostio cancellorum, accepta mitra, et adhuc stans, imponat rursus manum super caput Electi, et dicat : (*In plurali pro pluribus*).

EXORCISMUS.

Nec te latet, sáтана, imminére tibi pœnas, imminére tibi torménta, imminére tibi diem judícii, diem supplicii sempitérni, diem qui ventúrus est velut clíbanus ardens, in quo tibi, atque univérſis ángelis tuis præparátus sempitérnus erit intéritus. Proínde, damnáte, atque damnánde, da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, da honórem Spirítui Sancto Paráclito, in cujus nómine, atque virtúte, præcípio tibi, quicúmque es, spíritus immúnde, ut éxeas, et recédas ab hoc fá-mulo Dei N. quem hódie idem Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, et benedictiónem fontémque Baptísmatis dono vocáre dignátus est, ut fieret ejus templum per aquam regeneratiónis, in remissiónem ómnium peccatórum. In nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. R̃. Amen.

(*Singulorum, si plures*). Pontifex, adhuc stans it-
dem cum mitra, pollice accipit de saliva oris sui, et tangit aures, et nares Electi :

Tangendo vero aurem dexteram, et sinistram. dicat :
Ephphetha, quod est adaperíre.

Deinde tangens nares, dicat :

In odórem suavitátis. Et subdit : **Tu autem effu-gáre, diábole, appropinquábit enim judícium Dei.**

Postea Pontifex, sedens cum mitra, interrogat Ele-
ctum, dicens : (*Singulos, si plures*).

Pontifex : **Quis vocáris ?** Electus respondet : **N.**

Pontifex interrogat : **N. Abrenúntias sáтанæ ?**

Electus respondet : **Abrenúntio.**

Pontifex interrogat : **Et ómnibus opéribus ejus ?**

Electus respondet : **Abrenúntio.**

Pontifex interrogat : **Et ómnibus pompis ejus ?**

Electus respondet : **Abrenúntio.**

Tum Pontifex, adhuc sedens cum mitra, intingit pollicem dexteræ manus in Oleo sancto Catechumenorum, et inungit Electum in modum Crucis, primum in pectore, deinde inter scapulas dicens : (*Singulos, si plures*).

Ego te línio ✠ óleo salutis in Christo Jesu Dómino nostro, in vitam ætérnam. *R̃.* Amen. *Ñ.* Pax tibi. *R̃.* Et cum spírítu tuo.

Mox bombacio, vel re simili, Pontifex tergit pollicem, et abstersis similiter locis inunctis, subjungit, dicens :

Exi, immúnde spírítus, et da honórem Deo vivo, et vero. Fuge, immúnde spírítus, et da locum Jesu Christo Fílio ejus. Recéde, immúnde spírítus, et da locum Spírítui Sancto Paráclito.

Pontifex, depositis mitra, pectorali, ac pluviali, et stola coloris violacei, accipit stolam, et pluviale coloris albi, resumit pectorale, et accipit mitram auri-phrygiatam : et tunc ingreditur cum suis ministris Baptisterium, secum ducens Electum vel Electos.

Ibidem, inde ante ostium Fontis, sedens cum mitra, interrogat Electum : (*Singulos si plures*).

Pontifex : **Quis vocáris ?**

Electus respondet : **N.**

Pontifex interrogat : **N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli, et terræ ?**

Electus respondet : **Credo.**

Pontifex interrogat : **Credis in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum ?**

Electus respondet : **Credo.**

Pontifex interrogat : **Credis et in Spírítum Sanctum, sanctam Ecclésiám Cathólicam, Sanctórum**

communiómem, remissiómem peccatórum, carnis resurrectionem, et vitam ætérnam?

Electus respondet : **Credo.**

Pontifex, adhuc sedens cum mitra, intingat pollicem dexterum in sanctum Chrisma, et perungat verticem Electi in modum Crucis, dicens : (*Singulorum, si plures*).

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua, et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissiómem ómnium peccatórum, (Hic inungit) ipse te líniat Chrísmate salutis ✠ in eódem Christo Jesu Dómino nostro, in vitam ætérnam. *R.* Amen. *V.* Pax tecum. *R.* Et cum spíritu tuo.

Tunc bombacio, vel re simili, Pontifex pollicem tergit, et imponit capiti Electi Chrismale, seu candidum linteolum, et dat illi vestem candidam, dicens : (*Singulis, si plures*).

Accipe vestem cándidam et immaculátam, quam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. *R.* Amen.

Electus prædicto linteolo abstergitur, et in loco remoto deponit priores vestes, et induitur novis alii coloris, vel saltém exteriore candida, quam a Pontifice accepit, et redit ante Pontificem.

Pontifex autem, sedens, ut supra cum mitra, dat illi cereum, seu candelam accensam in manu dextera, dicens :

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum : serva Dei mandáta, ut, cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occurrere ei in aula coelésti in vitam ætérnam.

R. Amen.

Ipsa vero Neophytus Cereum accensum in manu

bus teneat usque in finem, præterquam dum confirmatur.

Postremo Pontifex adhuc sedens cum mitra, dicit :
N. Vade in pace, et Dóminus sit tecum. R. Amen.

Tandem Pontifex sedens, ut supra, hortatur Neophytum ad Baptismalem gratiam custodiendam.

Inde adhuc sedens, lavat manus, more solito ; tum, ordine Processionali, revertitur in Secretarium, vel accedit ad altare.

Ididem a Pontifice Neophyti (si sint confirmandi), præmissa, si opus fuerit, Sacramentali Confessione, Confirmationis Sacramento initiantur, ut in Pontificali : et successive in Missa, vel per ipsum Pontificem, vel per alium celebrata, cui ipsi intersint, sanctissimam communionem devote suscipiant.

Pontifex demum deponit sacras vestes et gratiis Deo peractis, recedit in pace.

RITUS PONTIFICALIS

PRO CELEBRANDO

Sacramento Matrimonii.

Altare decentiori pallio coloris albi, tobaleisque mundis ornetur cum tapete super gradus extenso, et pulvinari ad genuflectendum. Paretur quoque faldistorium super ipsum altare, quatuor saltem candelabra cum cereis albis, et Crux in medio illorum.

Paretur etiam abacus sive credentia, super qua erunt vas aquæ benedictæ cum aspersorio ; pelvicula pro deponendo annulo, dum benedicitur ; bugia cum candela ; Liber hic, sive Rituale Romanum, et si benedicuntur nuptiæ, parentur quoque omnia ad Missam necessaria cum hostiis pro communione Sponsi et Sponsæ ; velum ante ipsos communionis tempore extendendum ; vas cum vino, et mappula pro illorum purificatione : instrumentum ad osculum pacis cum velo coloris ceteris paramentis missalibus uniformis, ad ipsius manubrium appenso.

Super altari in medio : Pluviale cum stola coloris albi, Crux pectoralis, cingulum, alba, amictus, et omnia oblongo ejusdem coloris velo cooperiuntur : mitra auriphrygiata, et velum pro ministro de ea inserviente : et baculus Pastoralis, si eo utatur.

Adsint ad minus quatuor Capellani superpelliceis induti, et duo testes ; quorum nomina excipientur in scriptis.

Scribentur etiam in pagella nomina cum Sponsi, tum Sponsæ, quam accedentem ad contrahendum Matrimonium cohonestari decet præsentia parentum vel propinquorum.

His omnibus ordinatis, Pontifex accedit ad altare, aliquantulum orat genuflexus ; et si erit Missam celebraturus, accedit ad Sedem si fuerit in Ecclesia propria, vel ad faldistorium, in cornu Epistolæ altaris paratum, ubi sedens recitat Psalmum *Quam dilécta*, etc., cum suis Capellanis.

Post orationes lavat manus et induitur supra rochetum, vel supra superpelliceum, si fuerit Regularis, amictu, alba, cingulo, Cruce pectorali, stola, et pluviali coloris albi, deinde accipiet formale, si eo utatur, mitram et baculum Pastoralem ; ascendit ad altare, quod in medio osculatur. Tum, deposito baculo, sedet super faldistorio, ante medium altaris allato, renibus ipsi altari conversis.

Vocantur Sponsus et Sponsa, qui debito venerationis actu accedentes coram Pontifice genuflectunt ; muliere ad sinistram viri stante.

Pontifex adhuc cum mitra sedens, eos sigillatim interrogat coram tribus, vel duobus testibus de consensu in matrimonium ; proprio quemque nomine vocans, et patrio sermone alloquens primo virum, mox mulierem, in hunc modum :

N. vis accípere N. hic præsentem in tuam legítimam uxórem juxta Ritum sanctæ Matris Ecclésiæ ?
Respondeat Sponsus : Volo.

Recepto viri consensu per verbum : **Volo**, vel aliud sensibile signum, mulierem interrogat :

N. vis accípere N. hic præsentem in tuum legítimum marítum juxta Ritum sanctæ Matris Ecclésiæ ?

Recepto mulieris consensu, quæ similiter respondere debet : **Volo.**

Nec sufficit consensus unius, sed debet esse amborum, et expressus aliquo signo sensibili, sive fiat per se, sive per procuratorem.

Mutuo igitur contrahentium consensu intellecto,

Pontifex jubet eos invicem jungere dexterarum,
cens :

**Ego conjúgo vos in matrimónium. In nómine
Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R. Amen.**

Vel aliis verbis utatur juxta receptum uniuscujusque provinciae ritum : postea surgens cum mitra, eos aspersit aqua benedicta. Mox deposita mitra, et ad altare conversus, annulum super pelvicula sibi oblatus benedicat.

BENEDICTIO ANNULI.

✠. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit coelum et terram.

✠. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

✠. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Benedic ✠, Dómine, ánnulum hunc, quem nos
in tuo nómine bene ✠ dicimus, ut quæ cum
gestáverit, fidelitátem íntegram suo sponso tenens,
in pace et voluntáte tua permáneat, atque in mútua
caritáte semper vivat. Per Christum Dóminum
nostrum. R. Amen.

Deinde Pontifex aspergat annulum aqua benedicta
in modum crucis : postea iterum sedeat accepta
mitra : et tradat annulum benedictum Sponso, qui
statim illum ponit in digito annulari sinistrae manus
Sponsæ, Pontifice dicente :

**In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠
Sancti. Amen.**

Tum cantatur, vel legitur sequens Antiph.
Pontifice adhuc cum mitra sedente :

Antiphona.

**Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis a
templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.**

Ÿ. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

R. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Et repetitur vel legitur Antiphona **Confirma hoc.**

Qua repetita, Pontifex, deposita mitra, surgit, et stans versus ad Sponsum et Sponsam, dicit super eos manibus junctis :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, etc. secreto.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus, sperántes in te.

Ÿ. Mitte eis, Dómine, auxiliúm de sancto.

R. Et de Sion tuére eos.

Ÿ. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Réspice, quæsumus, Dómine, super hos fámulos tuos, et institútis tuis, quibus propagatiónem húmáni géneris ordinásti, benígnus assíste; ut, qui, te auctóre, jungúntur, te auxiliánte, servéntur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

His expletis, si benedicendæ sint nuptiæ, aliquantulum recedentibus in partem Conjugibus Pontifex parat se ad Missam, ut infra dicetur sin minus, absoluta supradicta Oratione, iterum sedet, accipit mitram, et gravi sermone alloquitur Sponsum et Sponsam adhuc coram se genuflexos, admonendo eos, ut sibi invicem fidem servant : orationis tempore, et præsertim jejuniorum ac solemnitatum, casti per-

maneant : et vir uxorem, atque uxor virum diligat, et in timore Dei maneant.

Postea, accepto aspensorio, surgit, et super eos iterum fundit aquam benedictam.

De Benedictione Nuptiarum.

Si, contracto jam Matrimonio, Pontifex celebraturus sit Missam, ut nuptias benedicat, quæ numquam benedicuntur, si mulier sit vidua ; post Orationem supradictam, si celebrationi Matrimonii ipse adstitit, descendit ante altare, ubi, depositis mitra, et pluviali, induit paramenta missalia coloris temporis congruentis.

Si fuerit dies Dominica, vel festum de præcepto, aut occurrat Officium primæ vel secundæ classis, Missa erit de Dominica, vel festo cum commemoratione pro Sponso et Sponsa : in aliis vero diebus, etiamsi ritu duplicis majoris vel minoris, Missa erit pro Sponso et Sponsa ex votivis in fine Missalis.

Pontifex legit totam Missam usque ad **Pater noster**, inclusive ; quo absoluto, antequam dicat : **Libera nos, quæsumus, Dómine**, facta sanctissimo Sacramento genuflexione, convertit se versus Sponsum et Sponsam, ante altare genuflexos et stans in cornu Epistolæ dicit super eos sequentes Orationes, manibus junctis :

O rémus.

Propitiâre, Dómine, supplicationibus nostris, et institútis tuis, quibus propagationem humani géneris ordinásti, benígnus assiste : ut quod te auctóre júngitur, te auxiliánte servétur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

O rémus.

Deus, qui potestáte virtútis tuæ de níhilo cuncta fecísti : qui, dispóstitis universitátis exórdiis, hómini, ad imáginem Dei facto, ídeo inseparábile mulieris adjutórium condidísti, ut femíneo córpori de viríli dares carne princípium, docens, quod ex uno placuísset instítui, numquam licére disjúngi. Deus, qui tam excellénti mystério conjugálem cópulam consecrásti, ut Christi et Ecclésiæ Sacraméntum præsignáres in fœdere nuptiarum : Deus, per quem múlter júngitur viro, et societas principáliter ordináta, ea benedictióne donátur, quæ sola nec per originális peccáti pœnam, nec per dilúvii est abláta senténtiam : réspice propítius super hanc fámulam tuam, quæ maritáli jungénda consórtio, tua se éxpedit protectione muníri : sit in ea jugum dilectiónis et pacis : fidélis et casta nubat in Christo, imitátrixque sanctárum permáneat feminárum ; sit amábilis viro suo, ut Rachel : sápiens, ut Rebécca : longæva et fidélis, ut Sara : nihil in ea ex áctibus suis ille auctor prævaricationis usúrpet : nexa fidei, mandátisque permáneat : uni thoro juncta, contáctus illícitos fúgiat : múneat infirmitátem suam róbre disciplínæ ; sit verecúndia gravis, pudóre venerábilis, doctrínis coeléstibus erudíta, sit fœcúnda in sóbole, sit probáta et ínnocens : et ad Beatórum réquiem, atque ad coeléstia regna pervéniat : et vídeant ambo filios filiórum suórum, usque in tértiam et quartam generatiónem : et ad optátam pervéniant senectútem. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte 'Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *℟. Amen.*

Tum Pontifex reversus ad medium altaris dicat : **Líbera nos, quæsumus, Dómine,** et reliqua more solito ; et postquam sumpserit sanguinem, communicet Sponsos, et prosequatur Missam.

Dicto **Benedicámus Dómino** ; vel si Missæ illius diei conveniat : **Ite, Missa est** ; antequam populus benedicat, conversus ad Sponsum et Sponsam coram altari genuflexos, dicit sine mitra, et manibus junctis sequentem Orationem :

Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob sit vobiscum : et ipse adimpleat benedictionem suam in vobis : ut videátis filios filiorum vestrorum usque ad tértiam, et quartam generationem : et póstea vitam ætérnam habeátis sine fine, adjuvánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Pontifex sedet cum mitra, et eos moneat sermone gravi ut sibi invicem servant fidem : orationis tempore, et præsertim jejuniorum ac solemnitatum, casti maneant : et vir uxorem, atque uxor virum diligat, et in timore Dei permaneant. Postea surgens et aspergat aqua benedicta, et, deposita mitra, et dicit **Pláceat tibi, sancta Trínitas**, etc., ex more benedictionis subdens : **Sit nomen Dómini benedíctum**, etc., et dedit benedictionem, more solito : et legit, ut solitum est : Evangelium sancti Joannis : **In princípío erat Verbum**, etc.

Ceterum si quæ Provinciæ aliis, ultra prædictas laudabilibus consuetudinibus, et cæremoniis in celebrando Matrimonii Sacramento utuntur, eas sanctæ Tridentina Synodus optat retineri.

**Absolutionis et Benedictionis Pontificalis
post homiliam seu sermonem
infra Missae sollemnis celebrationem.**

Huic sermone, Diaconus qui cantavit Evangelium, conversus ad Episcopum stantem cum mitra, cantabit confessionem in tono prout habetur in Rituali Romano, et dum dicet **tibi Pater, et te Pater**, si fuerit Canonicus profunde se inclinabit, si non fuerit Canonicus, genuflectet.

Post hanc Confessionem per Diaconum, Episcopus sedet, et sermocinator, qui in pulpito dum cantatur confessio genuflectet, surgens publicabit Indulgentiam in forma sequenti, videlicet :

Reverendissimus in Christo Pater et Dominus, Dominus N. Dei et Apostolicæ Sedis grátia hujus sanctæ N. Ecclesiæ Episcopus, dat, et concédit ómnibus hic præsentibus quadraginta dies de vera Indulgentia in forma Ecclesiæ consuéta. Rogáte Deum pro felici statu Sanctissimi Domini nostri N. divína Providéntia Papæ N. Dominationis suæ Reverendissimæ, et sanctæ Matris Ecclesiæ.

Publicata Indulgentia, Episcopus, deposita mitra, regnet et leget ex libro in tono Orationis versus pulum, ut infra :

Précibus, et méritis beátæ Mariæ semper Vírginis, beáti Michaélis Archángeli, beáti Joánnis Baptístæ, Sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et ómnium Sanctórum, misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. R. Amen.

Indulgentiam, absolutiónem, et remissiónem pec-

catórum vestrórum tríbuat vobis omnípotens, et miséricors Dóminus. *R.* Amen.

Deinde reassumpta mitra, benedicens populo maiori consuetudo, dicit :

Et benedictio Dei omnipoténtis Pa tris, et Fi lii, et Spíritus Sancti descéndat super vos, et máneat semper. *R.* Amen.

Si autem erit Archiepiscopus, statim publicam Indulgentiam, Capellanus portabit ante illum Crucem, quam genuflexus tenebit, et Archiepiscopus surgens, deposita mitra, prius Cruci caput profunde inclinabit, et deinde adhuc stans prosequetur **Précibus**, etc. et sic, detecto capite, solemniter benedictet.

RITUS ET FORMULA

Benedictionis Apostolicæ.

Ritus, et forma, a Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis et Episcopis pro impertienda Benedictione, una cum plenaria Indulgentia post Missarum solemniam, triplici signo crucis emisso, et in Episcopali throno cum mitra, cæterisque sacris paramenis indutus, circumstantibus ministris, adhibendus, qui congrue de Prælatibus inferioribus intelligatur, talis esse debet.

Expleta in utraque solemnitate Missæ solennis celebratione, in primis alta voce per ministrum superpelliceo indutum legantur litteræ Apostolicæ, quibus Indulgentia plenaria conceditur, una cum potestate Benedictionem Apostolicam super populum efficiendi, ut de delegatione adstantibus constet, et concessio ex latino sermone in vulgarem ad populum

intelligentiam translata recitetur. Postea Episcopus surgens, juxta Ritum in Cæremoniali Episcoporum expressum, dicet :

Précis, et méritis beátæ Mariæ semper Vírginis, beáti Michaélis Archángeli, beáti Joánnis Baptístæ, et sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et ómnium Sanctórum,

Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis ómnibus peccátis vestris, perdúcat vos Jesus Christus ad vitam ætérnam. R̃. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiόνem ómnium peccatórum vestrórum, spátium veræ, et fructuósæ pœniténtiæ, cor semper pœnitens, et emendatiόνem vitæ, perseverántiam in bonis opéribus tríbuat vobis omnípotens, et miséricors Dóminus.

R̃. Amen.

Et benedictio Dei omnipoténtis Pa tris, et Fí lii, et Spíritus Sancti descéndat super vos, et máneat semper. R̃. Amen.

Demum post impertitam benedictionem publicabitur latino, et vernaculo idiomate concessio plenariæ Indulgéntiæ, sequenti formula :

Atténtis facultátibus a Sanctíssimo in Christo Patre et Dómino nostro Dómino N. divína providéntia Papa N., in enuntiátis Apostólicis Lítteris expréssis, datis Reverendíssimo Dómino, Dómino N. Dei, et Apostólicæ Sedis grátiae hujus sanctæ N. Ecclesiæ Antístiti, éadem Dominátio sua Reverendíssima, Summi Pontíficis nómine, dat et concédit ómnibus hic præsentibus vere pœniténtibus, et conféssis, ac sacra communióne reféctis Indulgéntiam Plenáriam in forma Ecclesiæ consuéta : rogáte igitur Deum pro felíci statu Sanctíssimi Dómini nostri Papæ, Dominatiónis suæ Reverendíssimæ, et sanctæ Matris Ecclesiæ.

Ordo Benedictionis Aquæ

PRO RECONCILIATIONE ECCLESIE

AB EPISCOPO FACIENDÆ.

Benedictio hujus aquæ fieri potest omni die. Parantur pro Episcopo faldistorium super tapete, rochettum, stola, et mitra simplex. Insuper, supra mensam tobalea coopertam parantur unum vas cum sale, vas cum aqua benedicenda; vas cum cineribus; et vas vini.

Pontifex ornatus rochetto (vel, si Regularis sit, superpelliceo) assumet stolam et mitram, deinde prope faldistorium stans cum mitra, aquæ benedictionem exorcismo salis incipiens, dicet absolute :

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, qui Apóstolis suis ait : Vos estis sal terræ, et per Apóstolum dicit : Sermo vester semper in grátia sale sit condítus; ut sancti ✠ fíceris ad reconciliatiónem Ecclesiæ, ad expelléndas omnes dæmonum tentatiónes; et ómnibus, qui ex te sumpserint, sis ánimæ, et córporis tutaméntum, sánitas, protéctio, et confirmátio salútis. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Deinde deposita mitra, dicit :

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, qui hanc grátiam cœlitus sali tribúere dignátus es, ut ex

illo possint univérſa condíri, quæ homínibus ad escam procreáſti, béne ✠ dic hanc creatúram ſalis, ad effugándum inimícum; et ei ſalúbrem medicínam immítte, ut profíciat ſuméntibus ad ánimæ et córporis ſanitátem. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

R̃. Amen.

Tum assumpta mitra, dicit absolute exorcismum aquæ.

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei Pa-
tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, ut repéllas diábolum a término justórum, ne ſit in umbráculis Ecclésiæ. Et tu, Dómine Jesu Chriſte, infúnde Spíritum Sanctum in Ecclésiám tuam, ut profíciat ad ſanitátem córporum, animarúmque adorántium te, et magnificétur nomen tuum in géntibus: et incréduli corde convertántur ad te, et non hábeant álium Deum, præter te Dóminum ſolum, qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R̃. Amen.

Deinde, deposita mitra, dicit:

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, statútor ómnium elementórum, qui per Jesum Chriſtum Fílium tuum Dóminum noſtrum eleméntum hoc aquæ in ſalútem humáni géneris eſſe voluíſti, te ſúpplices deprecámur, ut, exaudítis oratióibus noſtris, eam tuæ pietátis aspéctu ſancti ✠ fices; atque ita ómnium spírituum immundórum ab ea recédant incúrsio, ut ubicúmque fúerit in nómine tuo aspérſa, grátia tuæ benedictiónis advéniat, et mala ómnia, te propitiánte, procul recédant. Per eúmdem Dóminum noſtrum Jesum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum

vivit, et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

Tum stans sine mitra, dicit super cineres

BENEDICTIO CINERUM.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, parce pœniténtibus, propitiáre supplicántibus, et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui bene ✠ dicat, et sancti ✠ ficet hos cíneres, ut sint remédium salúbre ómnibus nomen sanctum tuum humíliter implorántibus, ac semetípsos pro consciéntia delictórum suórum accusántibus, ante conspéctum divínæ cleméntiæ tuæ facínora sua deplorántibus, vel sereníssimam pietátem tuam suppliciter obnixéque flagitántibus; et præsta, per invocatióem sanctíssimi nóminis tui, ut quicúmque eos super se aspérserint, pro redemptiône peccatórum suórum, córporis sanitátem et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Tum Pontifex accipit sal, et miscet cineri in modum crucis, dicens :

Qommíxtio salis, et cíneris páriter fiat : In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spírítus ✠ Sancti.

R̃. Amen.

Deinde accipiens pugillum de mistura salis, et cinerum, in modum crucis ter immittit in aquam, qualibet vice dicens :

Qommíxtio salis, cíneris, et aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spírítus ✠ Sancti. R̃. Amen.

Deinde stans sine mitra, dicit super vinum :

BENEDICTIO VINI.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui in Cana Galilææ ex aqua vinum fecísti, quique es vitis vera, multiplica super nos misericórdiam tuam ; et bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris hanc creatúram vini, ut ubicúmque fusum fúerit, vel aspérsum, divínæ id benedictiónis tuæ opuléntia repleátur, et sanctificétur. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Deinde mittit, in modum crucis, vinum in aquam ipsam, dicens :

Qommíxtio vini, salis, cíneris et aquæ páriter fiat : In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R. Amen.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, creátor et conservátor humáni géneris, et dator grátiaē spirituális, ac largítor æternæ salútis, emítte Spíritum Sanctum tuum super hoc vinum cum aqua, sale, et cínere mixtum ; ut armátum coeléstis defensióne virtútis, ad reconciliatióem Ecclesiæ tuæ proficiat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Expleta oratione, Pontifex, deposita stola et rochetto, vadit in pace.

De Cœmeterii Benedictione.

Die præcedenti ponuntur in cœmeterio benedicendo quinque lignæ cruces, videlicet una altior in medio, et quatuor aliæ, quælibet ad staturam hominis, quarum una in extremitate cœmeterii ante crucem mediam, alia in alia extremitate cœmeterii retro crucem mediam, tertia in tertia extremitate a dextris, et quarta in quarta extremitate cœmeterii a sinistris crucis mediæ : et ante quamlibet ex dictis quinque crucibus ponitur seu figitur in terram aliquod lignum in ejus summitate aptum ad affigendum illi tres candelas, trium unciarum quamlibet, vel circa ; scala super quam ascendens Pontifex possit attingere summities ipsarum crucem ; vas magnum aqua plenum benedicenda ; et vas cum sale.

Mane vero Pontifex in sacristia paratus amictu, alba, cingulo, stola, pluviali albi coloris, mitra simplici, et baculo Pastoralis, accedit cum ministris ad cœmeterium benedicendum, ubi faldistorium ante crucem in medio positam sibi paratur, super quo residens facit populo brevem sermonem de sanctitate et libertate cœmeterii.

Quo facto, affiguntur et accenduntur quindecim candelæ, tres ante quamlibet crucem super ligna, ut supra ordinata ; quibus ardentibus, Pontifex ante mediam crucem et candelas stans, deposita mitra, dicit :

Orémus.

Omnípotens Deus, qui es custos animárum, et tutela salutis, et fides credéntium, respice propítius ad nostræ servitútis officium ; ut ad intróitum nostrum purgétur, bene ✠ dicátur, sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur hoc cœmetérium, ut humána cór-

pora hic post vitæ cursum quiescência, in magno iudicii die simul cum felícibus animábus mereántur adipísci vitæ perénis gáudia. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Et mox ante ipsam crucem super faldistorio Pontifex, accepta mitra, accumbit ; et cantor incipit et prosequitur Litanias.

Kyrie, eléison. Christe, eléison.

Kyrie, eléison. Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de cœlis Deus, miserére nobis.

Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.

Spiritus Sancte Deus, miserére nobis.

Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo vírginum, ora.

Sancte Míchaël, ora.

Sancte Gábriel, ora.

Sancte Ráphaël, ora.

Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte.

Omnes sancti beatórum Spirítuum órdenes, oráte.

Sancte Joánnes Baptísta, ora.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriárchæ, et Prophétæ, oráte.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Sancte Thoma, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Philíppe, ora.

Sancte Bartholomæe, ora.

Sancte Matthæe, ora.

Sancte Simon, ora.

Sancte Thaddæe,	ora pro nobis.
Sancte Mathía,	ora.
Sancte Bárnaba,	ora.
Sancte Luca,	ora.
Sancte Marce,	ora.
Omnes sancti Apóstoli, et Evangelístæ,	oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini,	oráte.
Omnes sancti Innocéntes,	oráte.
Sancte Stéphané,	ora.
Sancte Laurénti,	ora.
Sancte Vincénti,	ora.
Sancti Fabiáne et Sebastíane,	oráte.
Sancti Joánnes et Paule,	oráte.
Sancti Cosma et Damiáne,	oráte.
Sancti Gervási et Protási,	oráte.
Omnes sancti Mártyres,	oráte.
Sancte Silvéster,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Ambrósi,	ora.
Sancte Augustíne,	ora.
Sancte Hierónyme,	ora.
Sancte Martíne,	ora.
Sancte Nicolæe,	ora.
Omnes sancti Pontífices, et Confessóres,	oráte.
Omnes sancti Doctóres,	oráte.
Sancte Antóni,	ora.
Sancte Benedícte,	ora.
Sancte Bernárde,	ora.
Sancte Domínice,	ora.
Sancte Francísce,	ora.
Omnes sancti Sacerdótes, et Levítæ,	oráte.
Omnes sancti Mónachi, et Eremítæ,	oráte.
Sancta María Magdaléna,	ora.
Sancta Agatha,	ora.
Sancta Lúcia,	ora.
Sancta Agnes,	ora.

Sancta Cæcília, ora pro nobis.
Sancta Catharina, ora.
Sancta Anastasia, ora.
Omnes sanctæ Virgines et Viduæ, orâte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, parce nobis, Dómine.
Propítius esto, exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, libera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, libera nos, Dómine.
Ab ira tua, libera nos, Dómine.
A subitánea et improvísá morte, libera nos, Dómine.
Ab insídiis diáboli, libera nos, Dómine.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, libera nos,
Dómine.
A spírítu fornicatiónis, libera nos, Dómine.
A fúlguere et tempestáte, libera nos, Dómine.
A flagélló terræmótus, libera nos, Dómine.
A peste, fame, et bello, libera nos, Dómine.
A morte perpétua, libera nos, Dómine.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, libera nos,
Dómine.
Per advéntum tuum, libera nos, Dómine.
Per nativitátem tuam, libera nos, Dómine.
Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, libera
nos, Dómine.
Per crucem et passióem tuam, libera nos, Dómine.
Per mortem, et sepultúram tuam, libera nos, Dómine.
Per sanctam resurrectiόem tuam, libera nos, Dó-
mine.
Per admirábilem ascensiόem tuam, libera nos, Dó-
mine.
Per advéntum Spírítus Sancti Parácliti, libera nos,
Dómine.
In die judícii, libera nos, Dómine.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus, audi nos.

Ut nobis indulgeas, te rogámus, audi nos.

Ut ad veram poenitentiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut Ecclesiám tuam sanctam régere, et conserváre dignéris; te rogámus, audi nos.

Ut Domnum apostólicum, et omnes ecclesiásticos ordines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut Régibus, et Principibus christiánis pacem, et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut omnes errántes ad unitátem Ecclesiæ revocáre, et infidéles univérsos ad Evangélii lumen perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut nosmetipsos in tuo sancto servítio confortáre, et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus benefactoribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus, audi nos.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactorum nostrórum ab æténa damnatióne erípias, te rogámus, audi nos.

Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus fídelibus defúctis réquiem ætéram donáre dignéris, te rogámus, audi nos,

Pontifex surgit ab accubitu, et baculum Pastoralem in sinistra tenens, producit signum crucis super cœmetérium, dicens primo :

Ut hoc cœmetérium purgáre, et bene ✠ dícere dignéris. R. Te rogámus, audi nos.

Secundo dicit :

Ut hoc cœmetérium purgáre, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris. *R.* Te rogámus, audi nos.

Tertio dicit :

Ut hoc cœmetérium purgáre, bene ✠ dicere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

Quo facto, redit ad accubitum, cantore Litanias perficiente.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Christe, audi nos. Christe, exáudi nos.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Quibus finitis surgit cum mitra ab accubitu Pontifex, et stans juxta aquam ibidem in vase paratam, benedicit eam, et sal simpliciter, hoc modo :

✠. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

Exorcízo te, creatúra salis, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te per Eliséum Prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur sterilitas aquæ ; ut efficiáris sal exorcizátum in salútem credéntium ; et sis ómnibus suméntibus te sánitas ánimæ et córporis ; et effúgiat, atque discédât a loco, in quo aspérsum fúeris, omnis phantásia et nequítia vel versútia diabólicæ fraudis, omnisque spíritus immúndus, adjurátus per eum qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. *R.* Amen.

Deinde depositis baculo Pastorali et mitra, junctis manibus dicit :

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Imménsam cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus, ut hanc creatúram salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre tua pietáte dignéris ; ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis ; et quidquid ex eo tactum vel respésum fúerit, cáreat omni immundítia omníque impugnatióne spirituális nequítiae. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Tum acceptis mitra et baculo Pastoralí, super aquam absolute dicit :

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei Pa ✠ tris omnipoténtis, et in nómine Jesu Christi Fí ✠ lii ejus Dómini nostri, et in virtúte Sancti ✠ Spíritus, ut fias aqua exorcizáta ad effugándam omnem potestátem inimíci, et ipsum inimícum eradicáre et explantáre váleas, cum ángelis suis apostáticis, per virtútem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Deinde, depositis baculo Pastoralí et mitra, junctis manibus, dicit :

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, qui ad salútem humáni géneris máxima quæque Sacraménta in aquárum substántia

condidisti, adesto propitius invocationibus nostris, et elemento huic multimodis purificationibus præparato, virtutem tuæ bene ✠ dictionis infunde ; ut creatura tua mysteriis tuis serviens, ad abjiciendos dæmones, morbosque pellendos, divinæ gratiæ summat effectum ; ut quidquid in domibus, vel in locis fidelium, hæc unda resperserit, careat omni immunditia, liberetur a noxa : non illic resideat spiritus pestilens, non aura corrumpens : discendant omnes insidiæ latentis inimici, et si quid est quod aut incolunitati habitantium invidet, aut quieti, aspersione hujus aquæ effugiat ; ut salubritas per invocationem sancti tui nominis expedita, ab omnibus sit impugnationibus defensa. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. R̃. Amen.

Pontifex mittit sal in aquam, in modum crucis, dicendo semel :

Qommixtio salis, et aquæ pariter fiat. In nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lli, et Spiritus ✠ Sancti.

R̃. Amen.

Ÿ. Dominus vobiscum.

R̃. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Deus, invictæ virtutis auctor, et insuperabilis imperii rex ac semper magnificus triumphator, qui adversæ dominationis vires reprimis, qui inimici rugientis sævitiam superas, qui hostiles nequities potenter expungas, te, Domine, treméntes, et supplices deprecámur, ac pétimus, ut hanc creaturam salis, et aquæ dignanter aspicias, benígnus illústres, pietátis tuæ rore sanctífices : ut ubicúmque fúerit aspérsa, per invocationem sancti tui nominis, omnis infestatio immúndi spíritus abigátur, terrórque venenósi serpéntis procul pellátur, et præsentia Sancti

Spíritus nobis misericórdiam tuam poscéntibus, ubí-
que adesse dignétur. Per Dóminum nostrum Jesum
Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in
unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula
sæculórum. R̃. Amen.

Aqua igitur taliter benedicta, Pontifex accedens ad
crucem ante mediam positam, mitra ibidem deposita.
inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

Tonus. VII. Fin. 1.

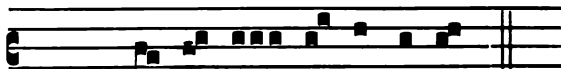
A- spér- ges me, * Dó- mi- ne, hyssó- po,

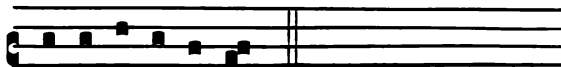
et mundá- bor : la- vá- bis me,

et su- per ni- vem de- albá- bor.

Ps. 50. Mi- se- rére me- i, De- us.

E u o u a e.

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus : * secúndum magnam
misericórdiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco : * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, et malum coram te feci : * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum : * et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti : * incerta, et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor : * lavabis me et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium, et laetitiam : * et exsultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis : * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me a facie tua : * et Spiritum Sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi laetitiam salutaris tui : * et spiritu principali confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meae : * et exsultabit lingua mea justitiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique : * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus : * cor contritum, et humiliatum, Deus, non despicias.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntate tua Sion : * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiões, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Et repetitur Antiphona **Aspérges me.**

Dum Antiphona et Psalmus dicuntur, Pontifex accepta mitra, circuit et perambulat totum locum cœmeterii, incipiens circuire ad ejus dexteram, aspergens aquam benedictam undique. Expleto autem circuitu, rediens ante crucem, quæ est ante medium, deposita mitra, respiciens ad ipsam crucem, dicit

Orémus.

Deus, qui es totíus orbis cónditor, et humani géneris redemptor, cunctarúmque creaturárum visibílium, et invisibílium perféctus dispósitor, te súpplíci voce ac puro corde expóscimus, ut hoc cœmetérium sive polyándrum, in quo famulórum famularúmque tuárum córpora quíescere debent post curricula hujus vitæ labéntia, pur ✠ gáre, bene ✠-dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris ; quique remissiόνem ómnium peccatórum per tuam magnam misericórdiam in te confidéntibus præstitisti, corpóribus quoque eórum in hoc cœmetério quiescéntibus, et tubam primí Archángeli hic exspectántibus consolatióne perpétuam largíte impertíre. Per Christum Dómirum nostrum. R̃. Amen.

Deinde thurificat ipsam crucem, et figit in summitate ipsius unam ex tribus candelis ardentibus, et alias duas similiter ardentes in duobus brachiis eisdem crucis. Quo facto, accepta mitra, accedens ad crucem retro mediam positam, aspergendo semper aquam benedictam per cœmeterium, interim dicit in ministris sequentes Psalmos :

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo ?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationém meam : * Dóminus orationém meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur, et erubéscant valde velóciter.

Et non dicitur Glória Patri.

* Psalmus 31.

Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácuí, inveteravérunt ossa mea : * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscondi.

Dixi : Confitébor advérsus me injustítiam meam Dómino : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus : * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum : * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me : * exsultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus, et mulus : * quibus non est intelléctus.

In camo, et fræno maxillas eórum constrínge : * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris : * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exsultáte, iusti : * et gloriámini, omnes recti corde.

Et non dicitur Glória Patri.

Quibus expletis, Pontifex stans ante ipsam crucem, deposita mitra, dicit :

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, trina Majéstas, et una Déitas, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus, justítiæ auctor, véniæ largítor, bonórum dator, sanctitátis orígo, charísmatum distribútor, omniúmque ad te veniéntium pius recéptor : præsta propítius, ut hoc cœmetérium, in honórem nóminis tui compósitum, bene ✠ díci, et sancti ✠ ficári concédas ; qui beáto Abrahæ Patriárchæ fámulo tuo terram, a filiis Hebron comparátam, in sepultúram benedixísti ; et qui pópulo Israelítico promissiónis tellúrem in ævo durántem concessísti, famulórum famularúmque tuárum corpóribus in hoc cœmetérium intrántibus quiétis sedem, et ab omni incursiône malórum spírituum tutelam benígnus largítor tríbuas ; ut post animárum, corporúmque resurrectiõem

coadunátam, te donánte atque concedénte, beatitúdinem sempitérnam percípere mereántur, qui in Trinitáte perfécta vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Tum thurificat ipsam crucem, et figit in summitate ejus unam ex tribus candelis ardentibus, et alias duas in duobus brachiis ejusdem crucis, et, accepta mitra, vadit ad crucem ad dexteram mediæ positam, aspergendo aquam benedictam per cœmeterium, et dicendo cum ministris sequentem Psalmum :

Psalmus 37.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatríces meæ : * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusió nibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei : * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum : * Dómine, Deus salútis meæ.

Et non dicitur Glória Patri.

Quo dicto, Pontifex stans ante ipsam crucem deposita mitra, dicit :

Orémus.

Dómine Deus, pastor ætérnæ glóriæ, lux et honor sapiéntiæ, custos et vigor prudéntiæ, salus ægrotántium, valetúdo poténtium, mœstórum solámen, vita justórum, glória humílium ; te súplices flagitámus, ut hoc servórum tuórum cœmétérium ab omni spurcítie inquinaménto et immun-dórum spirítuum insídiis custodíre, mundáre, et

bene ✠ dicere dignéris, atque corpóribus humánis in hunc locum adveniéntibus sinceritátem perpétuam tribúere non désinas, ut quicúmque Baptísmi Sacraméntum percéperint, et in fide Cathólica usque ad vitæ términum perseverántes fúerint, atque decúrsu hujus ævi término, córpora sua in hoc cœmetério requiúi commendáverint, angélicis tubis concrepántibus, ánimæ simul cum corpóribus præmia cœléstium gaudiórum percípiant sempitérna. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde thurificat ipsam crucem, et figit in summitate ejus unam ex tribus candelis ardentibus, et alias duas in duobus brachiis ipsius crucis. Tum, accepta mitra, vadit ad crucem, quæ est ad sinistram mediæ crucis posita, aspergendo semper aquam benedictam per cœmeterium, dicendo cum ministris sequentem Psalmum :

Psalmus 101.

Dómine, exáudi oratiónem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas faciém tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te : * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei : * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi : * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cînerem tamquam panem manducábam : * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiönis tuæ : * quia élevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut foenum áruí.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatiönem et generatiönem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápidés ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine : * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiönem humílium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspéxit.

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret filios interemptórum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndó pópulos in unum : * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiönem et generatiönem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertorium mutabis eos, et mutabuntur : *
tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum habitabunt : * et semen eorum in sæculum dirigetur.

Et non dicitur Glória Patri.

Quo dicto, stans ante ipsam crucem, deposita mitra, dicit :

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui corpus humanum de terra pro angélica reparatióne formásti, et in te pro redemptiόne assumpsisti, in terram pro condi-tiόne carnis resolvís, et de terra pro immortalitate resuscitabis : hanc terram, quæsumus, ad usum sepulturæ de benedictiόne tui sepúlti córporis conse-
 ✠ crare dignare ; et in Baptísmate tibi consepúl-tos, in natúra carnis hic consepeliéndos, sub spe tuæ resurrectionis in tuæ redemptiόnis misericórdia requiescere concéde. Qui ventúrus es judicare vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. **R̃. Amen.**

Tum thurificat ipsam crucem, et figit in ejus sum-mitate unam de tribus candelis ardentibus, et alias duas in duobus brachiis ejusdem crucis ; et, accepta mitra, revertitur ad crucem mediam, aspergendo semper per cœmeterium aquam benedictam, dicendo cum ministris sequentes Psalmos.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem depreca-tiόnis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret
Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa
apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus
ejus.

Et non dicitur Glória Patri.

Psalmus 142.

Dómine, exáudi oratióem meam, áuribus pécipe
obsecratióem meam in veritáte tua : * exáudi
me in tua justítia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo : *
quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis
vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : *
humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obsúris sicut mórtuos sæculi : *
et ansiátus est super me spíritus meus, in me turbá-
tum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in
ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum
meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut
terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine : * defécit spíritus
meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero
descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : *
quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem : * quia ad
te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te con-
fúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus
meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : *

propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

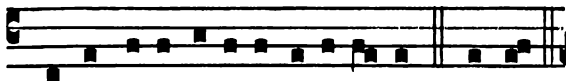
Et non dicitur Glória Patri.

Quibus finitis, Pontifex stans ante ipsam crucem mediam, deposita mitra, dicit :

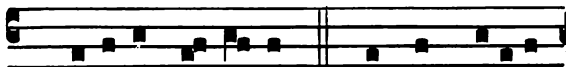
Orémus.

Adésto, quæsumus, Dómine Deus, obséquiiis nostris, in nómine tuo hunc locum visitántibus, et nostræ fragilitátis ministério ; et sicut benedixísti per manus servórum tuórum Abrahæ, Isaac et Jacob terram sepultúræ suæ peregrinatiónis, ita, quæsumus, Dómine, bene ✠ dicere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris hoc cœmetérium prégio unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi Sán-guinis typice comparátum, ad nostræ peregrinatiónis córpora quiescénda, donec per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum de púlvere ad glóriam dones resurgénda. Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

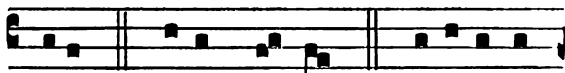
Deinde mediocri voce, extensis manibus ante pectus, dicit Præfationem :

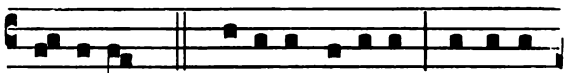
Per ómni- a sæcu- la sæcu- ló- rum. R̃. Amen.

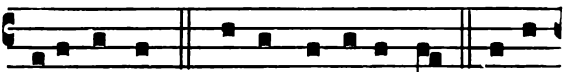
Gl̃. Dómi-nus vo- bís- cum. R̃. Et cum spí-ri-tu

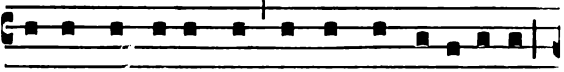
tu- o. *Ÿ.* Sursum cor-da. *R.* Habémus ad

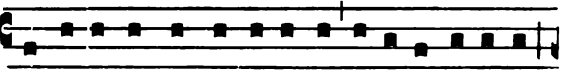
Dó-mi-num. *Ÿ.* Grá-ti-as a-gámus Dó-mi-no

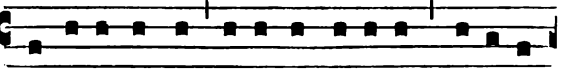
De-o nostro. *R.* Dignum et justum est. Ve-re

dignum et justum est, æquum et sa-lu-tá-re,

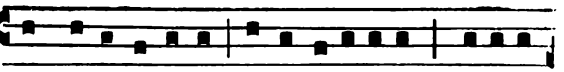
nos ti-bi semper, et u-bíque grá-ti-as á-ge-re,

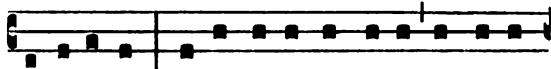
Dó-mi-ne sancte, Pa-ter omní-po-tens, ætérne

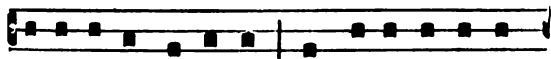
De-us : per Christum Dómi-num nostrum. Qui

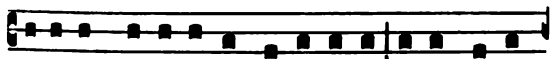
est di-es æ-térnus, lux inde-fí-ci-ens, clá-ri-tas

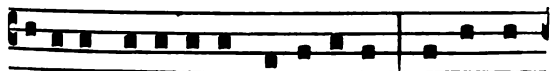
sempi-térna. Qui sic sequá-ces su-os in lu-cem

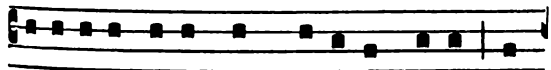
præ-ci-pit ámbu-lá-re, ut noctis æ-térnæ

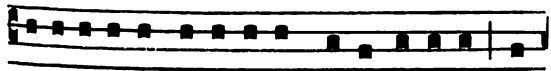
vá-le-ant ca-lí-gi-nem e-vá-de-re, et ad lu-cis

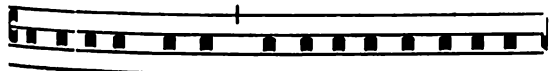
pátri-am fe-lí-ci-ter perve-ní-re. Qui per hu-

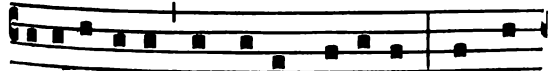
ma-ni-tá-tem assúptam Lá-za-rum fle-vit, per

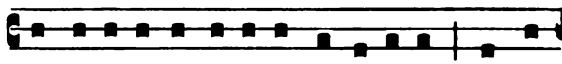
di-vi-ni-tá-tis po-ténti-am vi-tæ réddi-dit, at-

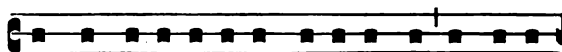
que humánum ge-nus, quadrí-fi-da pec-ca-tó-rum

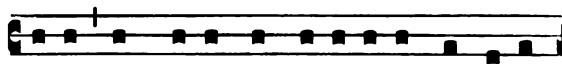
mo-le óbru-tum, ad vi-tam re-dú-xit. Per quem

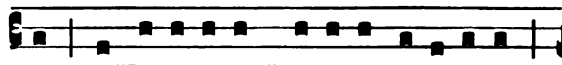
te, Dómi-ne, supplí-ci-ter depre-cámur, ut qui

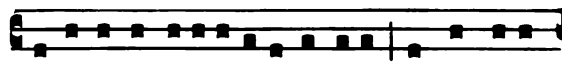
in hoc se-pe-li-éntur po-ly-ándro, in no-vís-

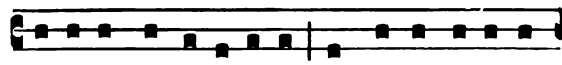
simo, cum tu-bæ perstre-pú-e-rint Ange-ló-

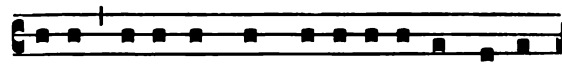
rum, a pecca-tó-rum né-xi-bus abso-lú-ti,

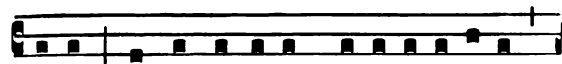
et æ-térnæ fe-li-ci-tá-ti réddi-ti, et Sanctórum

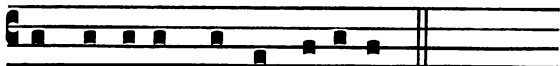
cœ-ti-bus connume-rá-ti, te, qui es vi-ta æ-

térna, be-ní-gnum et mi-se-ri-córdem invé-

ni-ant, ut te auctó-rem vi-tæ exsultántes

cum ómni-bus Sanctis colláudent.

Quod sequitur dicit submissa voce legendo, ita tamen, quod a circumstantibus audiat.

Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum
Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte
Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Tum thurificat crucem ipsam, et figit in summitate ejus unam de tribus candelis ardentibus, et alias duas in duobus brachiis ejusdem crucis. Quo facto, stans versus ad ipsam crucem, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus gēnua. R. Leváte.**

Dómine sancte Pater omnípotens, ætérne Deus,
locórum ómnium sanctificátor, et in mélius
reformátor, a quo et per quem omnis benedíctio de
cœlis descéndit in terras; bene ✠ dícere dignáre
locum istum, ut sit polyándrum seu cœmetérium,
dulcis réquies et pausátio mortuórum; quorum
ánimæ, quarum córpora hic sepúlta, vel sepeliénda
sunt, jucunditátis tuæ dulcédine potiántur; sintque
ínterim in supérna Jerúsalem gaudéntes et lætántes,
donec in magno judícii die de sepúlcris própria
córpora recípiant, et sic veniénti Dómino ad judicán-
dum óbviám cum fructu bonæ operatiónis occúrrant.
Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium
tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus
Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̄. Amen.

His peractis, Pontifex solemniter benedicit populo, dicens : **Sit nomen Dómini benedictum**, etc.

Deinde intrat Ecclesiam, et, si velit, parat se ad

Missam : si vero celebrare noluerit, facit per aliquem Sacerdotem solemniter celebrari.

Missa dicitur de die, et cum Oratione diei dicitur sub uno **Per Dóminum nostrum**, sequens Oratio :

Deus, cujus miseratióne ánimæ fidélium requiécunt, huic cœmetério, quæsumus, Dómine, Angelum tuum sanctum députa custódem ; et quorum quarúmque cõrpora hic sepeliúntur, ánimas eórum ab ómnibus absólve vínculís delictórum, ut in te semper cum Sanctis tuis sine fine læténtur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Cum Secreta diei dicitur sub uno Qui vivis. sequens Secreta :

Múnera, Dómine, obláta sanctífica, et qui te ipsum in sepúlcro poni voluísti, et exémplum resurgéndi fidélibus tuis largíri dignátus es, da, quæsumus, fidélium tuórum animábus hic in te quiescéntibus, véniam peccatórum ; ut hæc salutáris hóstia sit remédium et réquies animárum eórum, et cõrporum. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Cum Postcommunione diei dicitur sub uno Per Dóminum nostrum, sequens Postcommunio :

Munéribus sacris satiáti, quæsumus, Dómine Deus noster, ut plebs tua, quæ in futúro a morte cõrporis resurrectúra créditur, te miseránte, a morte ánimæ resúrgere mereátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus. per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

De Ecclesiæ, et Cœmeterii

RECONCILIATIONE.

Ecclesiæ et cœmeterii reconciliatio omni die fieri potest.

In primis in mane diei qua reconciliatio fieri debet, paratur faldistorium super tapete in medio cœmeterii, et altare Ecclesiæ omnino nudatur. Parantur etiam duo vasa cum aqua, unum in cœmeterio, et aliud in Ecclesia in Presbyterio, et ibidem unum vas vini; vas cum sale; vas cum cineribus; et aspersorium de herba hyssopi factum. Providetur etiam quod Ecclesia possit libere circumiri. Si vero Ecclesia tantum sit reconcilianda, paratur faldistorium super tapete ante portam principalem Ecclesiæ, et ibidem vas cum aqua, et aspersorium de herba hyssopi factum, ac alia in Ecclesia, quæ supra sunt ordinata.

Quibus omnibus sic paratis, Pontifex in sacristia, vel alio condecienti loco ornatus amictu, alba, cingulo, stola, pluviali albo, mitra simplici, et baculo Pastoralis, procedit ad cœmeterium, si est reconciliandum, alias ante portam principalem Ecclesiæ; ubi stans juxta faldistorium sibi paratum, benedicit aquam ibidem in vasa positam simpliciter cum sale, prout habetur supra in Cœmeterii benedictione, pag. 613. Aqua igitur benedicta, Pontifex sine mitra inchoat, schola prosequente, Antiphonam (cum cantu, pag. 616):

Aspérges me, * Dómine, hyssópo, et mundábor :
lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus 50. Miserére. ut supra, in Cœmeterii benedictione, pag. 616

Quo finito, Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona, et Psalmus dicuntur, Pontifex, accepta mitra, aspergit cum ipsa aqua in circuitu de foris Ecclesiam,

et cœmeterium simul, aspergendo aquam alternatim nunc ad murum Ecclesiæ, nunc ad terram cœmeterii, et specialiter loca contaminata. Quo facta, rediens ad locum ubi aquam benedixit, stans deposita mitra, dicit :

Orémus.

Omnípotens et miséricors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ ceteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine digne perfectèque ab eis ágitur, a te fieri credátur, quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quod modo visitatúri sumus, vísites, et quidquid benedictúri sumus, bene ✠-dícas ; sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingrèssus. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deinde iterum dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génua. R. Leváte.**

Aufer a nobis, quæsumus, Dómine, cunctas iniquitates nostras ; ut ad loca tuo sancto nómini purificánda puris mereámur méntibus introíre. Per Christum Dóminum nostrum. **R. Amen.**

Et si Ecclesia reconciliatur sine cœmeterio, omittitur sequens Oratio. Si vero Ecclesia simul cum cœmeterio reconciliatur, Pontifex, finita præcedente, mox dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génua. R. Leváte.**

Dómine pie, qui agrum figuli prétio sánguinis tui in sepultúram peregrinórum comparári voluísti ; quæsumus, dignánter reminíscere clementíssimi hujus mystérii tui. Tu es enim, Dómine, figulus noster, tu quiétis nostræ ager, tu agri hujus es prétium, tu dedísti étiam et suscepísti, tu de prétio et in prétio tui vivífici Sánguinis nos requiércere donásti ; tu ergo, Dómine, qui es offensiónis nostræ clementissimus indúltor, expectantíssimus judicátor, judícii

tui superabundantissimus miserátor, iudícium tuæ justæ severitátis abscóndens, post miseratiónem tuæ piæ redemptiós adésto exauditor et efféctor nostræ reconciliatióis, hocque cœmetérium, mausoléum peregrinórum tuórum cœléstis pátriæ incolátum expectántium, benígnus purífica et reconcília; et hic tumulatórum et tumulandórum córpora, de poténtia et pietáte tuæ resurrectionis ad glóriam incorruptiós non damnans, sed gloríficans resúscita, qui ventúrus es iudicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. *R.* Amen.

Postea cantor incipit Litanias, ut supra, pag. 609. et Pontifex, accepta mitra, ingreditur Ecclesiam cum Clero, cantando eas: acceditque ante altare majus, coram quo paratur ei faldistorium, super quod Pontifex cum mitra procumbit. Cumque dictum fuerit: **Ut ómnibus fidélibus, etc. *R.* Te rogámus, audi nos.**

Pontifex surgit de accubitu, et baculum Pastoralem in sinistra tenens, producit signum crucis super altare, Ecclesiam, et cœmeterium, dicens:

Ut hanc Ecclésiám, et altáre hoc, ac cœmetérium purgáre, et recon ✠ ciliáre dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

Secundo dicit:

Ut hanc Ecclésiám, et altáre hoc, ac cœmetérium purgáre, recon ✠ ciliáre, et sancti ✠ ficáre dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

Tertio dicit:

Ut hanc Ecclésiám, et altáre hoc, ac cœmetérium purgáre, recon ✠ ciliáre, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

Si autem cœmeterium non sit pollutum, et sic neque reconciliandum, non fit de cœmeterio mentio. Quibus dictis, iterum super faldistorio accumbit, cantore Litanias resumente et perficiente. Quibus

finitis, Pontifex surgit et, deposita mitra, stans versus ad dictum altare, dicit : **Orémus.**

Et ministris : **Flectámus gēnua. R̃. Leváte.**

Deus, qui peccáti véteris hereditáriam mortem, in qua posteritátis genus omne succésserat, Christi Fílii tui Dómini nostri passióne solvísti : da propítius, ut confórmes eídem effécti, sicut imáginem terréni paréntis natúræ necessitáte portávimus, ita imáginem cœléstis grátiae sanctificatióne portémus, per virtútem ejúsdem Christi Fílii tui Dómini nostri, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R̃. Amen.**

Deinde Pontifex genuflectit ante faldistorium prædictum, et sine mitra cantando dicit, prout etiam habetur supra in Consecratione Altaris, (fasc. III. pag. 351).

Deus, in adjutórium meum inténde.

Tunc surgit Pontifex, et Chorus respondet :

Dómine, ad adjuvándum me festína.

Tunc Pontifex stans sine mitra, dicit :

Glória Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto.

Chorus respondet :

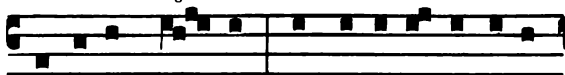
Sicut erat in principio, et nunc, et semper : et in sæcula sæculórum. Amen. absque Allelúia.

Idem fit eisdem modo et loco secundo. et tertio. voce semper altius elevata. Quibus dictis, Pontifex stans in eodem loco, accepta mitra, benedicit aliquam aquam ibidem in Presbyterio in aliquo vase paratam cum sale, cinere, et vino, incipiens absolute :

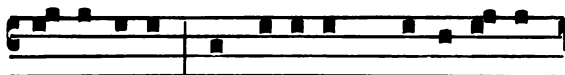
Exorcízo te, creatúra salis. Prout habetur supra in Consecratione Altaris portatilis, pag. 487. usque ad Orationem **Omnípotens sempitérne Deus, créátor et conservátor humáni géneris,** etc. inclusive.

Qua dicta, Pontifex inchoat, schola prosequente. Antiphonam :

Tonus VII. Fin. 3.

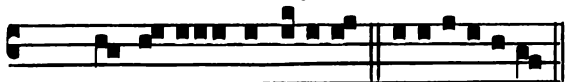
Exsúrgat, De- us, et dis-si-pén-tur i-ni-

mí- ci e-jus, et fú-gi- ant, qui o-dé- runt

e- um, a fá-ci- e e-jus.

Ps. 67. In Ecclesiis benedicite Deo. ut infra.

Incepta Antiphona, Pontifex facit ut in fine Psalmi habetur.

Psalmus 67.

In Ecclesiis benedicite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Repetitur Antiphona post singulum Versum.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo sancto tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis : congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdent eos qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt, vénient legáti ex Ægypto : * Æthiópia prævéniat manus ejus Deo.

Régna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona repetitur.

Interim dum Antiphona et Psalmus prædicti dicuntur, Pontifex, accepta mitra, circuit ter Ecclesiam intrinsecus, aspergendo in primo circuitu parietes in superiori parte; in secundo autem in inferiori parte eorum; in tertio vero pavementum Ecclesiæ; aspergit etiam specialiter loca contaminata, quando Ecclesiæ principaliter est polluta, vel violata.

Quo facto, Pontifex stans in Presbyterio cum natis versus ad altare, dicit :

Deum indultórem críminum, Deum sórdium mundatórem, Deum, qui corrúptum peccátis originálibus mundum advéntus sui nitóre purificávit, fratres charíssimi, súpplíces deprecémur, ut contra diáboli furéntis insídias fortis nobis propugnátor assístat; ut si quid ejus virósa calliditáte quotidíanis insectatiónibus maculátum in isto loco corruptúmque fúerat, efficiátur coelésti miseratióné purgátum, quia sicut illíus est sólídum perfectúmque quassáre, ita auctóris est nostri lapsa restitúere, nutántia stabilíre, et corrúpta purgáre. Qui cum Deo Patre, et Spíritu Sancto vivit, et regnat Deus.

Deinde, deposita mitra, mediocri voce, extensis manibus ante pectus, dicit Præfationem :

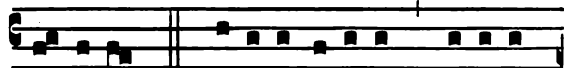
Per ómni- a sæcu- la sæ-cu-ló- rum. R̃. Amen.

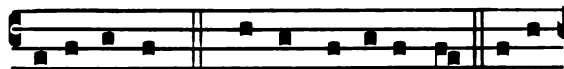
Ÿ. Dómi-nus vo- bí- scum. R̃. Et cum spí- ri- tu

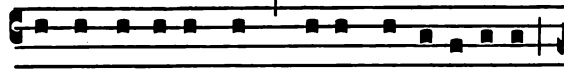
tu- o. Ÿ. Sursum cor-da. R̃. Ha-bémus ad

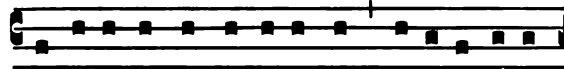
Dó-mi-num. Ÿ. Grá-ti- as a-gámus Dómi-no

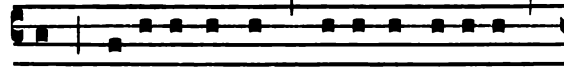
De- o nostro. R̃. Dignum et justum est. Ve-re

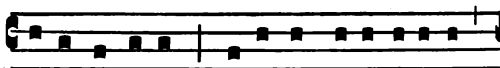
dignum et justum est, æquum et sa- lu- tá- re,

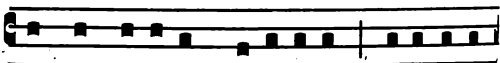
nos ti- bi semper, et u- bíque grá-ti- as á- ge-

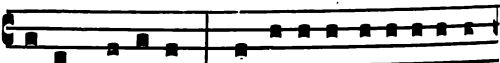
re, Dómi-ne sancte, Pa-ter omní-po-tens,

æ-térnè De- us : Cu-jus imménsa bó-ni- tas,

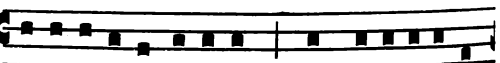
ut non hábu- it princí-pi- um i- ta nec tér-

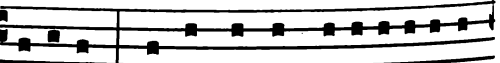
mi-num ha-bé-bit. Qui di- ví-na na-tu-ra- lí-que

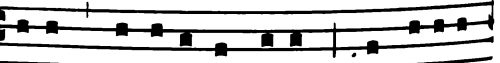
pi- e- tá-te ple-nus, é- li-gis in no-bis ma-gis

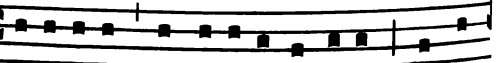
resti- tú- e-re pér-di- ta quam percú-te-re pe-

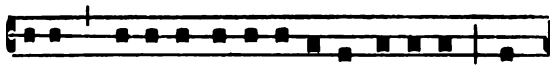
ri- tú-ra. Et si quid aut negli-génti- a pól-

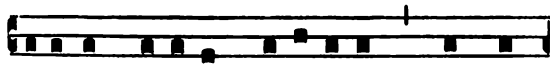
lu- it aut i- ra commít-tit, aut stímu-lat

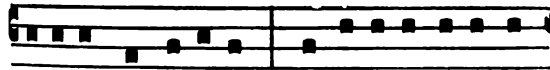
ebrí- e- tas aut li- bí-do subvértit hoc, Dó-

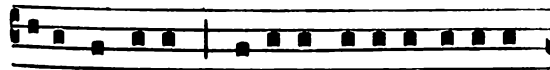
mi-ne, cleménti pa-ti-énti- a sústi-nes; ut

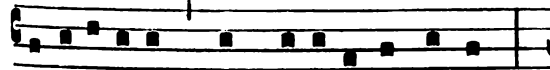
ante per grá-ti- am pu-rí- fi-ces, quam per-

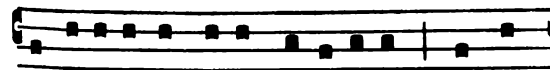
cú-ti- as per fu-ró-rem. Et ó-pe-ris tu- i pró-

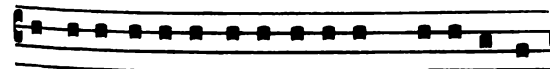
vidus plasmá-tor é- li- gis pó- ti- us e- rí- ge-

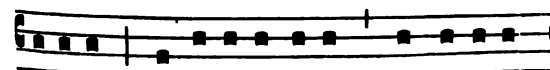
re ja- cénti- a, quam pu- ní- re damnánda.

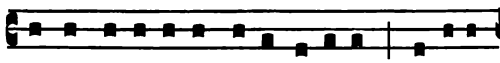
Te, Dómi- ne, súppli- ces depre- cámur, ut hu-

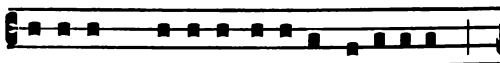
jus ta- berná- cu- li re- ceptá- cu- lum pla- cá- tus a-

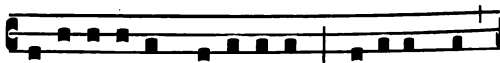
spí- ci- as, et al- tá- re tu- um, quod insectán-

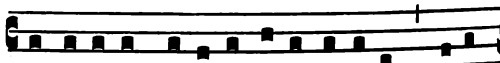
tis est in-i-mí-ci fraude pol-lú-tum, per infu-

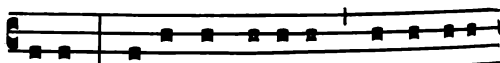
si- ó-nem grá-ti-æ coe-léstis pu-rí-fi-ces,

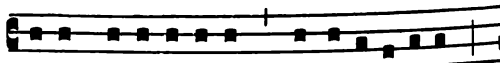
pu-ri-fi-cá-tum possí-de-as, possessúmque,

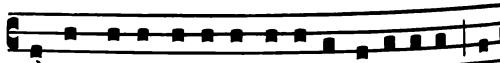
ne de-ínceps á-liqua la-be sordéscat, custó-

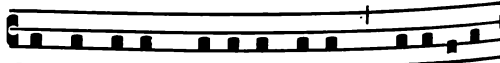
di-as. Absint in póste-rum omnes nequí-

ti-æ spi-ri-tu-á-les, et e-limi-néntur :

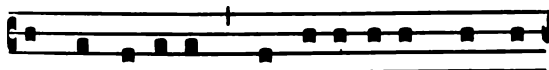
exstinguá-tur antí-qui serpéntis inví-di-a, et

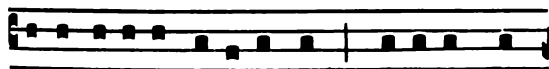
cum ómni-bus fráudi-bus su-is di-á-bo-li

turma pro-pel-lá-tur. Effe-rat se-cum má-cu-

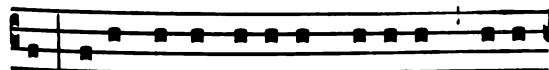
lam quam ingéssit, et per-énni-bus quandó-

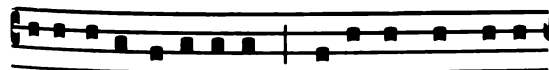
que supplí-ci- is de-pu-tándus ó-pe-rum su-

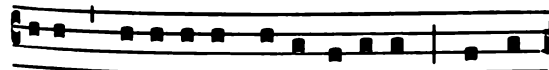
ó-rum sémi-na se-cum cól-li-gat per- i- tú-

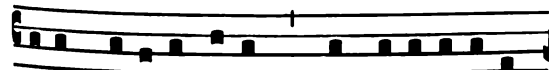
ra. Ni-hil hic in póste-rum nó-ce- at præ-tér-

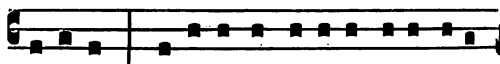
i- ti culpa contá-gi- i, ni- hil sit quod remá-

ne- at in-i-mí- ci fraude pol-lú-tum quandó-

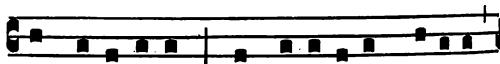
qui-dem spí-ri-tus tu- i est infu-si- ó-ne

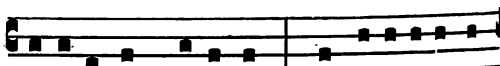
purgá-tum. Re-súrgat Ecclé-si-æ tu-æ pu-ra

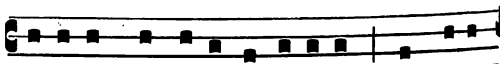
simpli-ci-tas, et candor innocénti-æ hácte-

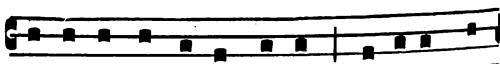
nus ma-cu-lá-tus, dum re-cé-pe-rit grá-ti-am,

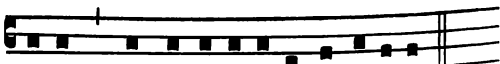
re-súrgat ad gló-ri-am : ut po-pu-ló-rum fi-

dé-li-um hic turba convé-ni-ens, dum pe-ti-

ti-ó-nis ínge-rit vo-ta, vo-tó-rum sén-

ti-at se obti-nu-ísse suffrá-gi-a.

Quod sequitur dicit submissa voce legendo, ita tamen quod a circumstantibus audiri possit.

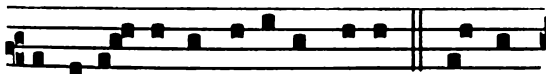
Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium

tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Post hæc Pontifex, accepta mitra, ascendit ad altare, et ibi inchoat, schola prosequente. Antiphonam :

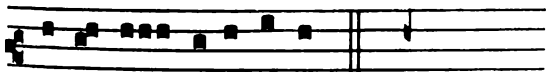
Tonus IV. Fin. 1.

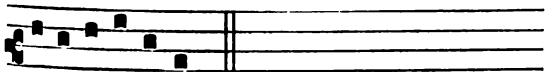
Intro-í- bo ad altá-re De- i : * ad De-

um qui læ-tí- fi-cat juventú-tem me- am.

Ps. 42. Júdica me, De- us, et dis-cérne. ut infra.

Psalmus 42.

Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta : * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulisti, et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus ?

Emítte lucem tuam, et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introibo ad altáre Dei : * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus, Deus meus : * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona repetitur. Qua repetita, Pontifex, deposita mitra, dicit : Orémus.

Et ministri : Flectámus génua. R̃. Leváte.

Deus, qui in omni loco dominationis tuæ clemens ac benígnus purificátor assístis, exáudi nos, quæsumus, et concéde, ut in pósterum inviolábilis hujus loci permáneat consecrátio : et tui múnervis benefícia univérsitas fidélium, quæ súpplicat, percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Deinde stans ibidem inchoat, schola prosequente. Antiphonam (cum cantu, fasc. III, pag. 426, sine allelúia) :

Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis, a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.

Incepta Antiphona, Pontifex accipit mitram. stans cum ea in dicto loco, usque ad finem Psalmi.

Psalmus 67.

Exsúrgat, Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum : Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus : * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitare facit unius moris in domo :

Qui educit vinctos in fortitudine, * similiter eos, qui exasperant, qui habitant in sepulcris.

Deus cum egredereris in conspectu populi tui, * cum pertransires in deserto :

Terra mota est, etenim cœli distillaverunt a facie Dei Sinaï, * a facie Dei Israël.

Pluviam voluntariam segregabis, Deus, hereditati tuæ : * et infirmata est, tu vero perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea : * parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.

Dominus dabit verbum evangelizantibus, * virtute multa.

Rex virtutum dilecti, dilecti : * et speciæ domus dividere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros, pennæ columbæ deargentatæ, * et posteriora dorsi ejus in pallore auri.

Dum discernit cœlestis reges super eam, nive dealbuntur in Selmon : * mors Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis : * ut quid suspicamini montes coagulatos ?

Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo : * etenim Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, millia lætantium : * Dominus in eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitatem : * accipisti dona in hominibus :

Etenim non credentes, * inhabitare Dominum Deum.

Benedictus Dominus die quotidie : * prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus salvos faciendi : * et Domini, Domini exitus mortis.

Verumtamen Deus confringet capita inimicorum

suorum : * véricem cápilli perambulántium in delictis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in ságuine : * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingrédus tuos, Deus, * ingrédus Dei mei : Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúcti psalléntibus, * in médio juvenulárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedicite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægypto : * Æthiópia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino :

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deus super Israël, magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Glória Patri.

Quo dicto, Pontifex, deposita mitra, stans adhuc ibidem dicit :

Orémus.

Deus, qui Ecclesiam tuam sanctam, de ómnibus mundi finibus congregatam, per tui láteris admirábile sacraméntum cunctárum géntium matrem esse dixísti, quam étiam populórum varietáte depíctam, sanctórum Mártyrum tuórum méritis decorásti ; béne ✠ dic, Dómine, quæsumus, Sanctórum tuórum opitulánte suffrágio, tam altáre, quod eórum exornátur, te juvánte, Relíquiis, quam Ecclesiam, ac fidélium tuórum tibi pie offeréntium vota in illa sanctífica. Qui cum Deo Patre, et Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus in sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

Tum Pontifex benedicit populo solemniter, dicens : Sit nomen Dómini benedíctum, etc.

Deinde, si velit, parat se ad celebrandum Missam. Sed si celebrare noluerit, facit per aliquem Sacerdotem solemniter Missam celebrari.

Missa dicitur de die, et cum Oratione diei dicitur sequens Collecta sub uno **Per Dóminum.**

Oratio.

Deus, qui dixísti : Domus mea domus oratiónis vocábitur, domum istam infidélium spurcítiis contaminátam mundáre, et sanctificáre dignéris, et ómnium preces et vota hoc in loco ad te clamántium cleménter exáudias, et benígnus suscípias. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Secreta.

Hæc hóstia, quæsumus, Dómine, et locum istum ab ómnibus immundítiis expúrget, et supplicatiónes nostras semper et ubíque reddat tibi accéptas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum

Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Postcommunio.

Percipiéntes, Dómine, múnera salútis ætérnæ súpplices exorámus, ut templum hoc et cœmeterium ab infidélium inquinaméntis emundátum, benedictióne tua máneat sanctificátum, et péctora nostra ab omni sorde vitiórum alienáta, tibique devóta semper exsístant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

De Reconciliatione Coemeterii,

SINE ECCLESIAE RECONCILIATIONE.

Quando cœmeterium benedictum violatum et pollutum, separatum est ab Ecclesia, et propterea ipsa non habetur pro violata vel polluta, reconciliatio cœmeterii fieri poterit quocumque die, hoc ordine :

In mane diei, qua reconciliatio fieri debet, parantur in medio cœmeterii faldistorium pro Pontifice, et vas aquæ mundæ benedicendæ, et vas salis. deinde hora convenienti Pontifex indutus in sacerdotis aut alio convenienti loco, amictu, alba, cinis, stola, pluviali albi coloris, et mitra simplici, baculo Pastoralem in manu tenens, accedit ad medium cœmeterii, ubi supra faldistorium ornatum præbit ; et cantores ibidem incipiunt, et præsequuntur Litanias, ut supra, pag. 609 ; in quibus edictum fuerit : **Ut ómnibus fidélibus**, etc. R. **Te rogámus, audi nos.**

Pontifex surgit cum mitra, et baculum Pastoralem in manu sinistra tenens, producit signum crucis super cœmeterium, dicens :

Ut hoc cœmetérium recon ✠ ciliáre dignéris.

R̃. Te rogámus, audi nos.

Secundo dicit :

Ut hoc cœmetérium recon ✠ ciliáre, et sancti ✠-ficáre dignéris. R̃. Te rogámus, audi nos.

Tertio dicit :

Ut hoc cœmetérium recon ✠ ciliáre, sancti ✠-ficáre, et conse ✠ cráre dignéris.

R̃. Te rogámus, audi nos.

Quibus dictis, Pontifex iterum super faldistorium procumbit, cantoribus Litanias perficientibus. Quibus finitis, surgit Pontifex ab accubitu, et benedicit ibi sal et aquam simpliciter, prout habetur supra in Cœmeterii Benedictione pag. 613. Quo facto, Pontifex in eodem loco stans sine mitra inchoat, schola prosequente, Antiphonam (cum cantu, fasc. III, pag. 360) :

**Aspérges me, * Dómine, hyssópo, et mundábor :
Lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Psalmus 50. **Miserére mei, Deus : * secúndum magnam misericórdiam tuam, ut supra, pag. 616.**

Et dicitur totus sine **Glória Patri.**

Incepta Antiphona, Pontifex mitram accipit, et dum Antiphona, et Psalmus prædicti dicuntur, circuit totum cœmeterium incipiens ad ejus dexteram, aspergens semper, et ubique aquam benedictam cum aspersorio, et potissime in loco, ubi pollutio, vel violatio commissa est. Quo peracto, redit ad locum, ubi Litiæ dictæ fuerunt. Finito Psalmo prædicto, et cœmeterio undique asperso, Pontifex stans ante faldistorium suum, deposita mitra, dicit :
Orémus.

Et ministri : **Flectámus génuá. R̃. Leváte.**

Dómine pie, qui agrum figuli prétio sánguini tui in sepultúram peregrinórum comparári voluísti; quæsumus, dignánte remíniscere clementíssimi hujus mystérii tui; tu es enim, Dómine, figulus noster, tu quiétis nostræ ager; tu agri hujus es prétium; tu dedísti étiam et suscepísti; tu de prétio, et in prétio tui vivífici sánguini nos requiêscere donásti. Tu ergo, Dómine, qui es offensiónis nostræ clementíssimus indúltor, expectantíssimus judicátor, judícii tui superabundantíssimus miserátor, judícium tuæ justæ severitátis abscondens post miseratiónem tuæ piæ redemptiόνis, adesto exauditor et efféctor nostræ reconciliatiónis; hocque cœmetérium, mausoléum peregrinórum tuórum, cœléstis pátriæ incolátum expectántium, benígnus purífica, et reconcília; et hic tumultatórum et tumultandórum córpora de poténtia et pietáte tuæ resurrectionis ad glóriam incorruptiόνis non damnans, sed gloríficans resúscita. Qui ventúrus es judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. *R.* Amen.

His dictis, Pontifex stans in loco prædicto, d. benedictionem solemnem populo, dicens:

Sit nomen Dómini benedíctum, etc.

Tum redit ad sacristiam, aut alium locum, in quo paramenta accepit, ubi depositis sacris vestíbus, vadit in pace.

De Patenae et Calicis

CONSECRATIONE.

Pontifex ad consecrationem Calicis, vel cuiuslibet indumenti, seu ornamenti ecclesiastici procedere volens, debet semper stolam circa collum habere, et mitram tenere poterit ubi convenit. Quandoquunque enim Episcopalia agit, episcopalibus, non sacerdotalibus, debet esse paramentis ornatus. Omnium quoque mobilium Benedictiones hujusmodi possunt fieri, ubi Pontifici placuerit, et omni die.

In Patenæ igitur consecratione, pro qua parandum est sanctum Chrisma, et vas aquæ benedictæ cum aspersorio, Pontifex stans cum mitra, dicit :

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̃. Qui fecit cœlum et terram.

Orémus, fratres charíssimi, ut divínæ grátiae benedictio cónsecret, et sanctíficet hanc Paténam, ad confringéndum in ea corpus Dómini nostri Jesu Christi, qui crucis passiónem sustínuit pro nostrum ómnium salúte.

Tum, deposita mitra, dicit :

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui legálium institutor es hostiárum, quique inter eas conspersam similáginem deferri in Paténis áureis et argénteis ad altáre tuum jussisti, bene ✠ dicere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris hanc Paténam, in administrationem Eucharistíæ Jesu Christi Filii tui, qui pro nostra omniúmque salúte seípsum tibi Deo Patri in

patíbulo crucis elégit immolári, ac tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, facit cum pollice dexteræ manus Chrismate intincto crucem super Patenam, ab ora in oram, et mox linit, et perangit totam ejus superficiem cum ipso pollice, dicens :

Qonse ✠ cráre, et sancti ✠ ficáre dignéris, Dómine Deus, Paténam hanc per istam unctiónem, et nostram bene ✠ dictionem in Christo Jesu Dómino nostro, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Deinde stans adhuc cum mitra procedit ad benedictionem Calicis, dicens :

Orémus, fratres charíssimi, ut Deus, et Dóminus noster Cálícem istum in usum ministérii sui consecrándum cœléstis grátiae inspiratióne sanctificet, et ad humánam consecratióne plenitúdinem divíni favóris accómmode. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Tum, deposita mitra, dicit :

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dignáre, Dómine Deus noster, Cálícem hunc bene ✠ dícere, in usum ministérii tui pia famulátus devotióne formátum, et ea sancti ✠ ficatione perfúndere, qua Melchisedech fámuli tui sacrátum Cálícem perfudísti, et quod arte vel metálli natúra éffici non potest altáribus tuis dignum, fiat tua bene ✠ dictione sanctificátum. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deinde, accepta mitra, facit crucem cum pollice dexteræ manus de Chrismate intra ipsum Calicem

labio ejus in labium, et mox linit, et perungit interius ipsum totum, dicens :

Qonse ✠ cráre, et sancti ✠ ficáre dignéris, Dómine Deus, Cálicem hunc per istam unctiónem, et nostram bene ✠ dictionem in Christo Jesu Dómino nostro, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

Tum, deposita mitra, dicit super Calicem, et Patenam :

Ỹ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, mánibus nostris, quæsumus, opem tuæ benedictionis infúnde, ut per nostram bene ✠ dictionem hoc vásculum et Paténa sanctificéntur, et Córporis et Sánguinis Dómini nostri Jesu Christi novum sepúlcrum Sancti Spíritus grátia efficiántur. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Demum aspergit Calicem et Patenam cum aqua benedicta, quod fieri debet in omnibus quarumlibet benedictionibus rerum. Quo facto, abstergi facit per aliquem Sacerdotem Patenam, et Calicem cum mica panis, et bene mundari ; deinde extersiones projiciuntur in ignem, vel sacrarium.

Sacerdotalium Indumentorum

IN GENERE.

Pontifex sacerdotalia indumenta benedicere
lens, stans sine mitra, dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobiscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui per Móysen
fámulum tuum, pontificália et sacerdotalia, seu
levítica vestiménta ad expléndum in conspéctu tuo
ministérium eórum, ad honórem et decórem nóminis
tui fieri decrevisti ; adésto propítius invocatióibus
nostris, ut hæc induménta sacerdotalia, désuper irri-
gánte grátia tua, ingénti benedictiône per nostræ
humilitátis servítium puri ✠ ficáre, bene ✠ dicere,
et conse ✠ cráre dignéris, ut divínis cúltibus et sacris
mystériis apta et benedícta exsístant ; his quoque
sacris véstibus Pontífices et Sacerdótes seu Levítæ
tui indúti, ab ómnibus impulsiónibus seu tentatióibus
malignórum spírituum muníti et defénsi esse mereán-
tur, tuisque mystériis apte et condígne servíre, et
inhærere, atque in his tibi plácide et devóte perse-
veráre tríbue. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Alia Oratio.

Orémus.

Deus invíctæ virtútis triumphátor, et ómnium
rerum creátor ac sanctificátor, inténde preces
nostras, et hæc induménta leviticæ, sacerdotalis, et
pontificális glóriæ ministris tuis fruéndâ tuo ore pró-
prio bene ✠ dicere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre

dignéris, omnesque eis utentes tuis mystériis aptos, et tibi in eis devôte ac laudábíliter serviétes, gratos effícere dignéris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

Deinde aspergit ipsa indumenta aqua benedicta.

BENEDICTIO SPECIALIS

CUJUSLIBET INDUMENTI.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̃. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus omnípotens, bonárum virtútum dator, et ómnium benedictiónum largus infúsor, súpplíces te rogámus, ut mánibus nostris opem tuæ benedictiónis infúndas, et has cáligas, et sandália, vel amíctum, vel albam, vel cíngrulum, vel stolam, vel manípulum, vel tunicéllam, vel dalmáticam, vel planétam, divíno cúltui præparátam, virtúte Sancti Spíritus bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris, et ómnibus ea, vel eo, vel eis uténtibus grátiam sanctificatiónis sacri mystérii tui benígnus concéde; ut in conspéctu tuo sancti et immaculáti atque irreprehensíbiles appáreant, et auxílium misericórdiæ tuæ acquirant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Deinde aspergit ea aqua benedicta.

De Benedictione Mapparum,

SEU LINTEAMINUM SACRI ALTARIS.

Pontifex mappas seu linteamina sacri altaris benedicturus, stans sine mitra, dicit :

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̃. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exáudi, Dómine, preces nostras, et hæc linteámina sacri altáris úsui præparáta bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Orémus.

Dómine, Deus omnípotens, qui Móysen fámulum tuum ornaménta et linteámina fácere per quadragínta dies docuísti, quæ étiam María téxuit, et fecit in usum ministérii tabernáculi fœderis, bene ✠ dicere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris hæc linteámina ad tegéndum involvendúmque altáre gloriosíssimi Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

Deinde aspergit ea aqua benedicta.

De Benedictione Corporalium.

Pontifex corporalia benedicere volens, stans sine mitra, dicit :

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Clementíssime Dómine, cujus inenarrábilis est virtus, cujus mystéria arcánis mirábilibus celebrántur, tribue, quæsumus, ut hoc linteámen tuæ propitiatiónis bene ✠ dictione sanctificétur, ad consecrándum super illud Corpus et Sánguinem Dei et Dómini nostri Jesu Christi Filii tui, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Alia Oratio.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, bene ✠ dicere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris linteámen istud ad tegéndum involvendúmque Corpus et Sánguinem Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Alia Oratio.

Orémus.

Omnípotens Deus, mánibus nostris opem tuæ benedictiόνis infúnde, ut per nostram bene ✠ dictionem hoc linteámen sanctificétur, et Córporis ac Ságuinis Redemptóris nostri, novum sudárium, Spíritus Sancti grátia efficiátur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Deinde aspergit ea aqua benedicta.

De Benedictione novae Crucis.

Nova Crux, seu tabula in qua Crucifixus est depictus, hoc modo benedicitur. Paratis thuris, thuribuloque cum igne, et aqua benedicta, Pontifex paratus supra rochetum, amictu, stola, pluviali rubri coloris, et mitra simplici, stans sine mitra, dicit :

Ÿ. **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.**

R̃. **Qui fecit cœlum et terram.**

Ÿ. **Dóminus vobíscum.**

R̃. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

Béne ✠ dic, Dómine Jesu Christe, hanc Crucem per quam eripuísti mundum a potestáte dæmonum, et superásti Passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudébat in prævaricatióne primi hóminis per ligni vétiti sumptiónem. Qui cum Deo Patre, et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Alia Oratio.

Orémus.

Rogámus te, Dómine sancte, Pater omnípotens, sempitérne Deus, ut dignéris bene ✠ dicere hoc lignum Crucis ut sit remédium salutáre géneri humano ; sit solíditas fidei, proféctus bonórum óperum, redemptio animárum ; sit solámen et protectio ac tutéla contra sæva jácula inimicórum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

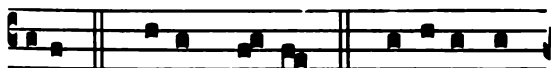
Deinde dicit voce mediocri, extensis manibus pectus, Præfationem.

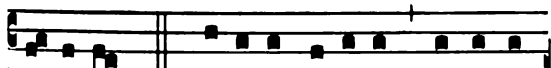
Per ómni- a sæcu- la sæcu- ló- rum. R̃. Amen.

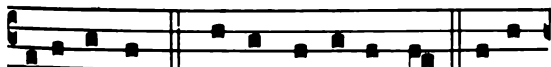
Ÿ Dó-mi-nus vo- bís-cum. R̃. Et cum spí-ri- tu

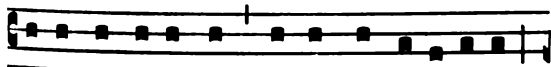
tu- o. Ÿ. Sursum cor-da. R̃. Ha-bémus ad

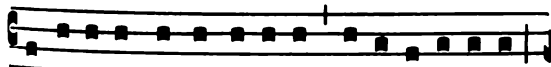
Dó-mi-num. Ÿ. Grá-ti- as a-gámus Dó-mi-no

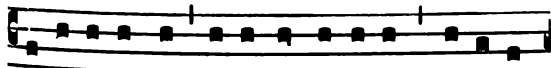
De- o nostro. R̃. Dignum et justum est. Ve-re

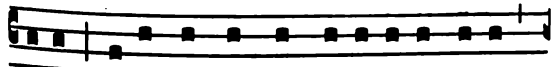
dignum et justum est, æquum et sa-lu-tá-re,

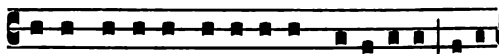
nos ti-bi semper, et u-bíque grá-ti- as á-ge-re,

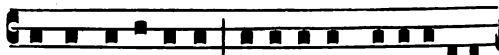
Dó-mi-ne sancte, Pa-ter omní-po-tens, æ-térne

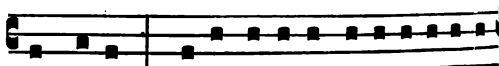
De- us, cu-jus sanctum ac terrí-bi- le nomen

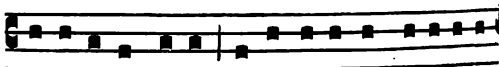
inter cé-te-ras vi-sí-bi-les cre-a-tú-ras, ligna

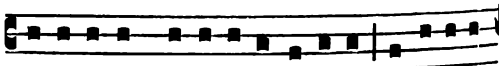
quoque fructí-fe-ra laudá-re ac be-ne-dí-ce-re

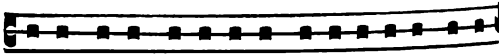
non cessant : Qui in fi-gú-ram u-ni-gé-ni-tæ sa-

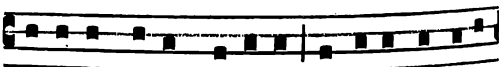
pi-énti-æ tu-æ, ligno vi-tæ a princí-pi-o

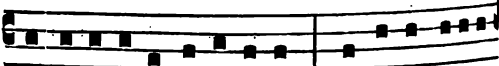
pa-ra-dí-sum vo-luptá-tis ornásti, ut e-júsdem

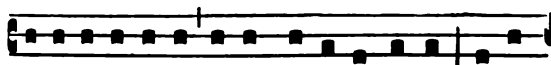
fructus sacro mysté-ri-o pro-to-pa-réntes nostri

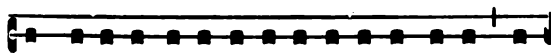
gé-ne-ris mortem ca-vé-re, et vi-tam admoné-

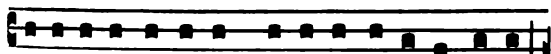
res obti-né-re perpé-tu-am : quique nos vé-ti-tæ

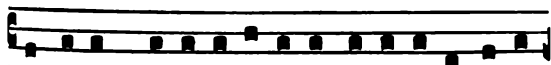
árbo-ris attáctu justæ morti addí-ctos, e-jús-

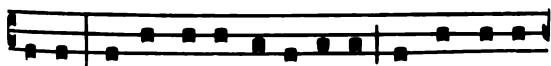
dem co- æ-térnæ ti-bi sa-pi- énti- æ De- i et

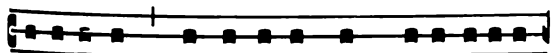
Dómi-ni nostri Je-su Christi innó-xi- a morte

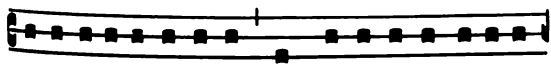
ad vi-tam mi-se- ri-córdi-ter re-vo-cá-re digná-

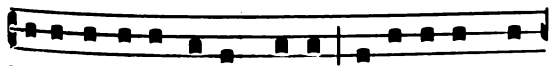
tus es : te súpli-ces ex-o-rá-mus, ut hoc singu-

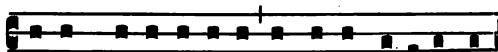
lá-re signum, quod ad ex-émplum primi il-lí-us

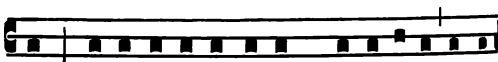
sacra-tíssimi ve-xíl-li, quo pre-ti- ó-so Fí-li- i

tu- i Sánguine tri- umphásti, fi-dé- li- um tu-

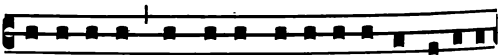
ó-rum de-vo-ti- ó-ne compáctum e-rectúmque

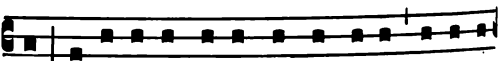
est, cœ-lésti tu- a be-ne- ✠ di-cti- ó-ne sancti-

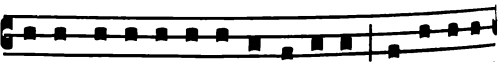
fi-cá-re digné-ris ; ut ómni-bus hic gé-nu- a

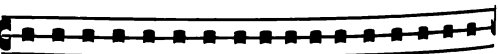
flecténti-bus, ac tu- æ ma-jestá- ti suppli-cánti-

bus, lárgi- or et cordis compúnc-ti- o, et admis-

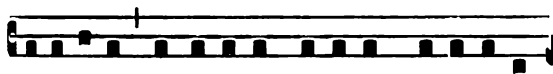
só-rum indulgénti- a conce-dá-tur ; atque inter-

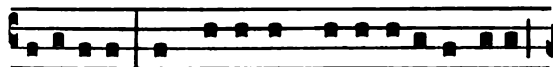
ce-dénte ipsa victo-ri- o-síssima u-ni-gé-ni- ti

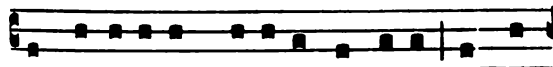
Fí- li- i tu- i Passi- ó-ne, et ti-bi plá-ci- ta

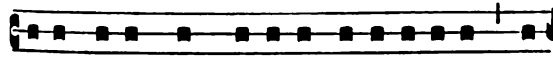
postu-lá-re, et cí-ti- us vá-le- ant postu-lá-ta

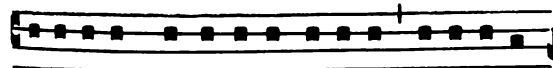
percí-pe-re. Da, quæsumus, clementissime Pater,

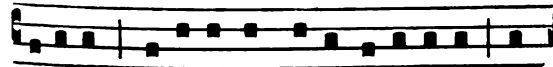
in quo ví-vimus, mo-vémur, et sumus, ut quó-

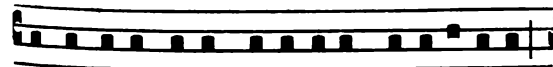
ti- es tri- úmphum di-ví-næ humi- li- tá- tis, quæ

su-pérbi- am nostri hostis de-jé-cit, ó-cu- lis in-

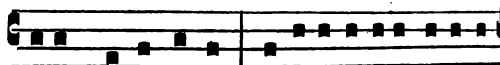
tu-émur, quo-ti- ésque mente re-có-limus, et

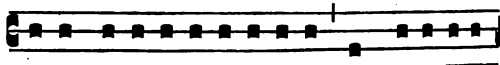
contra hostem ipsum fi-dú-ci- am forti-tú-di-nis,

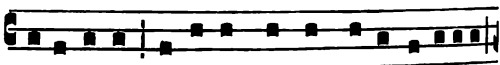
et ma-jó-rem ti-bi de-vó-tæ humi- li- tá- tis grá-

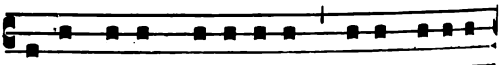
ti-am consequámur. Quátenus in illo treméndo

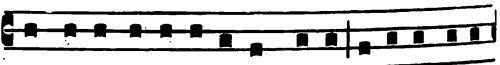
tu-æ ma-jestá-tis ex-ámi-ne, cum pa-vénti-bus

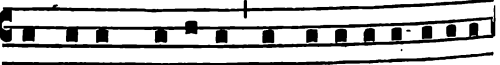
e-leméntis, cœ-lo-rúmque commó-tis virtú-ti-bus,

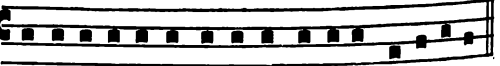
signum istud glo-rí-fi-cum Re-dempti-ó-nis

nostræ appa-rú-e-rit in cœ-lo, ipsi de morte

ad vi-tam transí-re, ac perpé-tu-a be-á-tæ

re-surrecti-ó-nis vi-dé-re gáudi-a me-re-ámur.

Quod sequitur dicit submissa voce legendo, ita tamen quod a circumstantibus audiri possit.

Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Ry. Amen.

Orémus.

Deus, qui beátæ Crucis patibulum, quod prius erat sceléstitis ad pœnam, convertísti redémtis ad vitam ; concéde plebi tuæ ejus vallári præsidio, cujus est armáta vexillo. Sit ei Crux fidei fundaméntum, spei suffrágium, in advérsis defénsio, in prósperis adjuvámen ; sit ei in hostes victória, in civitaté custódia, in campis protéctio, in domo fultúra ; ut per eam pastor in futúro gregem consérvet incólumem, quæ nobis, Agno ✠ vincénte, convérsa est in salutem. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Alia Oratio.

Sancti ✠ fica, Dómine Jesu Christe, signáculum istud Passiónis tuæ, ut sit inimícis tuis obstáculum, et credéntibus in te perpétuum efficiátur victóriæ vexillum. Qui cum Deo Patre vivis, et regnas in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Tum offertur Pontifici thus in navicula, aut alio vase, quod Pontifex stans sine mitra benedicit, licens :

Orémus.

Dómine, Deus omnípotens, cui assistit exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále et ígneum esse cognóscitur, dignáre respícere, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre hanc creatúram incénsi ; ut omnes languóres, omnésque infirmitates atque insídiæ inimíci odórem ejus sentiéntes effúgiant, et separéntur a plásmate tuo ; ut numquam lædátur a morsu antíqui serpéntis, quod pretióso Fílii tui Sanguine redemísti. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Quo facto, Pontifex imponit thus in thuribulario. Deinde aspergit crucem aqua benedicta, et mox eam incensat. Tum dicit adhuc stans sine mitra :

Sanctificétur lignum istud, in nómine Pa tris, et Fi lii, et Spíritus Sancti : et benedíctio illius ligni, in quo membra sancta Salvatóris suspénsa sunt, sit in isto ligno ; ut orántes, inclinántesque se propter Deum ante istam crucem, invéniant córporis et ánimæ sanitátem. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Tum Pontifex, flexis ante crucem genibus, ipsam devote adorat, et osculatur.

Idem faciunt quicumque alii voluerint. Si vero crux est ex metallo, vel lapide, loco præcedentis Orationis, videlicet, **Sanctificétur**, etc.

Pontifex stans sine mitra, dicit sequentem Orationem :

Deus glóriæ, Deus excélse Sábaoth, fortíssime Emmánuel, Deus Pater veritátis, pater sapiéntiæ, pater beatitúdinis, pater illuminatiónis ac vigiliatiónis nostræ, qui mundum regis, qui cuncta regna dispónis, qui es bonórum collátor múnere, et bonórum ómnium attribútor ; cui omnes gentes, pópuli, tribus, et linguæ sèrviunt ; cui assístit omnis Angelórum légio ; qui largíris fámulis tuis fidem et laudem tui nóminis, ut débíta tibi obláta persólvant, cui prius fides offeréntium cómplacet, deínde sacrificátur oblátio, quæsumus, exorábilem misericórdiæ tuæ pietátem, ut sanctí fices tibi hoc signum crucis et cónse cres, quod tota mentis devotióne famulórum tuórum religiósá fides constrúxit, trophæum scílicet victóriæ tuæ ac redemptiόnis nostræ, quod in amórem Christi triumphális glória consecrávit. Aspice hoc signum crucis insuperábile, per quod diáboli est

exinanita potestas, mortalium restituta libertas : quæ licet fuerit aliquando in poenam, sed nunc versa est in honorem per gratiam ; et quæ reos quondam puniebat supplicio, nunc et noxios absolvit a debito. Et tibi quid per hoc placere potuit, nisi id per quod tibi placuit nos redimere ? Et nullum tibi debitum amplius munus est, quam quod tibi tunc corporis dedicavit affixio ; nec tibi est magis familiaris oblatio, quam quæ familiari manuum tuarum extensione sacrata est. Illis ergo manibus hanc crucem accipe, quibus illam amplexus es ; et de sanctitate illius hanc sancti ✠ fica ; et sicuti per illam mundus expiatus est a reatu, ita offerentium famulorum tuorum animæ devotissimæ hujus crucis merito, omni careant perpetrato peccato ; et tuæ veræ crucis obtectu, enitescant successibus assiduis triumphatores. Radiet hic unigeniti Filii tui Domini nostri splendor divinitatis in auro ; emicet gloria passionis ejus in ligno ; in cruce rutillet nostræ mortis redemptio ; in cristalli splendore vitæ nostræ purificatio. Sit suorum protectio, spei certa fiducia ; eos simul cum gente et plebe, fide confirmet ; spe et pace consociet ; augeat triumphis ; amplificet in secundis ; proficiat eis ad perpetuitatem temporis, ad vitam æternitatis ; ut eos temporali floréntes gloria muniat, et ad perpétuam redemptos coronam, ad regna cœlestia poténti virtute perducat. Præsta, per propitiationem Sanguinis ejus, per ipsum datorem, qui seipsum dedit redemptionem pro multis, qui se hostiam pro delictis offerre dignatus est, qui exaltatus in ligno crucis suæ, principatus et potestates humiliavit, qui tecum sidereo considet throno, indissolubili connexioné Spíritus Sancti, per infinita sæculorum sæcula. *℟.* Amen.

Tum Pontifex, flexis ante crucem genibus, eam devote adoratur, et osculatur ; idem faciunt quicumque alii voluerint.

De Benedictione Crucis pectoralis.

Ad benedicendam Crucem pectoralem, Pontifex potest uti forma assignata pro Benedictione Crucis proficiscentium in subsidium Terræ sanctæ. ut infra, pag. 698.

De Benedictione Imaginis

B. MARIÆ VIRGINIS.

Pontifex benedicturus Imaginem beatæ Mariæ Virginis. paratus supra rochetum, amictum, stola, pluviali albi coloris, et mitra simplici, stans sine mitra, dicit :

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Ŗ. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ŗ. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui de beátæ Mariæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplicibus tuis ; ut qui vere eam Genitricem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. **Ŗ. Amen.**

Quo facto, aspergit figuram aqua benedicta. Deinde inchoat, schola prosequente. Antiphonam **Sub tuum præsidium.**

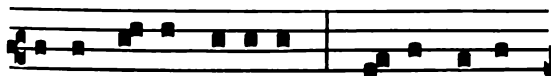
Qua incepta, et dum ea cantatur, thurificat Pontifex ipsam ter ducens thuribulum. Deinde sumpta mitra, donec compleantur Antiphonæ et sequentes :

Antiphona.

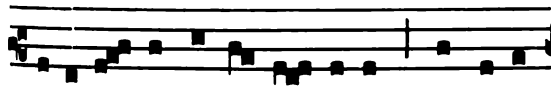
Tonus I. Fin. 1.

Sub tu- um præ- sí- di- um, * con-fú-gimus

sancta De- i Gé-ni-trix : nostras depre-

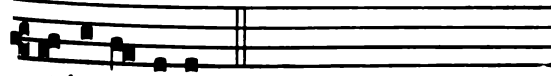
ca-ti- ó- nes ne de-spí- ci- as in ne-ces-

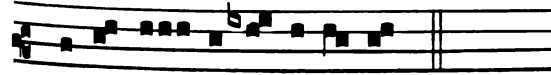
si- tá- ti-bus; sed a pe-rí- cu- lis cun-

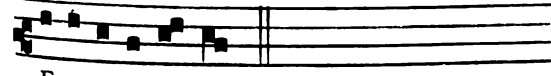
ctis lí- be-ra nos semper, Virgo glo-ri- ó-sa

et be-ne- dícta.

Ps. 86. Fun- da-mén-ta e- jus.

E u o u a e.

Tempore Paschali, Antiphona.

Tonus IV. Fin. 1.

Alle- lú- ia, al- le- lú- ia.

Ps. 86. Fundaménta ejus.

E u o u a e.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis, * díligit
Dóminus portas Sion, super ómnia tabernácula
Jacob.

Gloriósá dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium
me.Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum : *
hi fuérunt illic.Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in
ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus ?Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et prín-
cipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

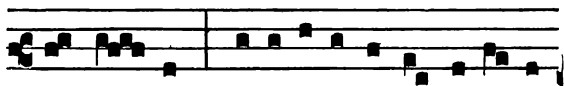
Glória Patri. Sicut erat, etc.

Deinde dicitur Antiphona.

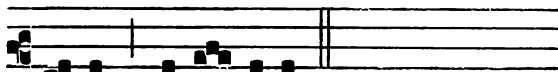
Tonus I. Fin. 2.

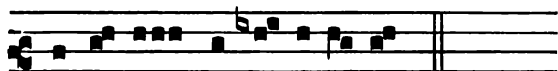
A-ve, Ma- rí- a, grá-ti- a ple- na, Dómi-

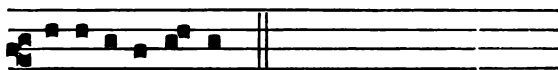
nus te- cum : be-ne-dícta tu in mu-li- é-

ri- bus. Al-le- lú- ia.

Ps. 122. Ad te levávi.

E u o u a e.

Psalmus 122.

Ad te levávi óculos meos : * qui hábitas in
cœlis.

Ecce sicut óculi servórum : * in mánibus dominó-
rum suórum..

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ : * ita
óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec
misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri : * quia
multum repléti sumus despectióne.

Quia multum repléta est ánima nostra : * oppró-
brium abundántibus, et despéctio supérbis.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Finitis Antiphonis, et Psalmis prædictis, Pontifex
surgit, deposita mitra, et dicit :

Orémus.

Deus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ Vír-
gis, in qua habitáres, elígere dignátus es : da,

quæsumus, ut sua nos defensione munitos jucundos facias suæ interesse commemorationi. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. *ſ.* Amen.

Deinde Pontifex incipit Antiphonam, schola presequente. Qua incepta, sedet cum mitra, deinde perficiatur Antiphona.

Tonus IV. Fin. 1.

O glo- ri- ó- sa De- i Gé-ni-trix * Virgo

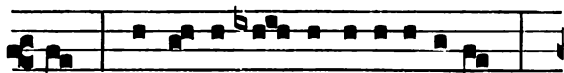
semper Ma-rí- a, quæ Dó-mi-num ómni-

um me-ru- í-sti portá- re, et Re- gem

Ange-ló- rum so- la vir-go la-ctá- re,

nostri, quæ- sumus, pi- a memo- rá- re,

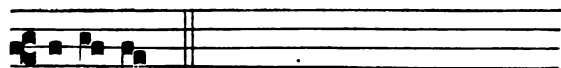
et pro no-bis Je-sum Christum de-pre-cá-

re; ut tu- is ful- ti patro-cí-ni- is,

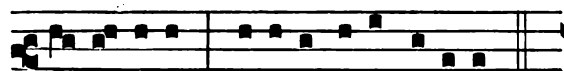

ad cœ- lésti- a regna me-re- ámur per-

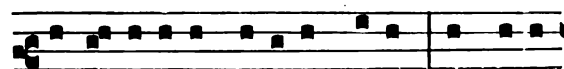

ve-ní- re.

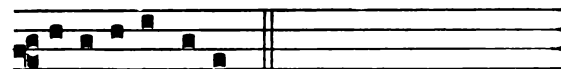
Canticum B. Mariæ Virginis. *Lucæ* I. c.

Ma-gní- fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

Et ex-sul-tá-vit spí- ri- tus me- us: * in De- o

sa-lu-tá-ri me- o.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est, * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supér- bos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Finita Antiphona, surgit Pontifex, sine mitra stans usque ad finem Cantici. Quo finito, dicit :

Orémus.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero, Verbum tuum Angelo nuntiánte carnem suscípere voluísti : præsta supplicibus tuis, ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessió-nibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Iŷ. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, clementíssima cujus dispensatióne cuncta creántur ex níhilo ; hanc imáginem in honórem piíssimæ Genitrícis Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi venerábíliter adaptátam bene ✠ dícere et sancti ✠ ficáre dignéris ; et præsta, misericordíssime Pater, per invocatió-nem nóminis tui, atque ejúsdem unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, quem pro salúte géneris humáni, integritáte Vírginis Maríæ serváta, incarnári voluísti, quáténus précibus ejúsdem sacratíssimæ Vírginis, quicúmque eámdem misericórdiæ Regínam et gratiosíssimam Dóminam nostram coram hac efígie suppliciter honoráre studúerint, et de instántibus perículis eruántur, et in conspéctu divínæ majestátis tuæ de commíssis et omíssis véniam ímpetrent ; ac mereántur in præ-sénti grátiam quam desíderant adipísci : et in futúro perpétua salvatióne cum eléctis tuis váleant gratulári. Per eúmdem Dóminum nostrum

Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Ultimo aspergit Imaginem aqua benedicta.

De Benedictione Imaginum

ALIORUM SANCTORUM.

Pontifex stans sine mitra, dicit :

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̃. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Sanctórum tuórum imágines seu effigies sculpi aut pingi non réprobas, ut quóties illas óculis corpóris intuémur, tóties eórum actus et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis meditémur, hanc, quæsumus, imáginem, seu sculptúram in honórem, et memóriam beáti N. Apóstoli tui, vel Mártyris, vel Confessóris, aut Pontíficis, vel Vírginis adaptátam bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris; et præsta, ut quicúmque coram illa ipsum gloriosíssimum Apóstolum tuum, vel Mártyrem, vel Confessórem, aut Pontíficem, vel Vírginem suppliciter cólere et honoráre studúerit, illíus précibus ac obténtu, a te grátiam in præsentí, et ætéram glóriam obtíneat in futúrum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Ultimo aspergit eas aqua benedicta.

De Benedictione Sacrorum Vasorum,

ET ALIORUM ORNAMENTORUM IN GENERE.

Pontifex sacra vasa, vel alia ornamenta bened-
cere volens, stans sine mitra, dicit :

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Ÿ. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exáudi, Dómine, Pater clementíssime, preces
nostras, et hæc purificánda vasa et ornámé-
nta, sacri altáris atque Ecclésiæ tuæ sacri ministérii
úsui præparáta, bene ✠ dicere et sancti ✠ ficáre
dignéris. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, a quo ómnia im-
múnda purgántur, et in quo ómnia purgáta cla-
réscent, súpplíces omnipoténtiam tuam invocámus
ut ab his vasis et ornáméntis, qui tibi ófferunt
fámuli tui, omnis spíritus immúndus confúsus longe
discédát, et per tuam bene ✠ dictiónem ad usum et
ministérium sancti altáris, et Ecclésiæ tuæ sanctifi-
cáta permáneant. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deinde aspergit ea aqua benedicta.

De Benedictione Tabernaculí,

SIVE VASculi PRO SACROSANCTA EUCHARISTIA
CONSERVANDA.

Pontifex tabernaculum sive vasculum pro conservanda sacrosancta Eucharistia benedicere volens, stans sine mitra, dicit :

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices deprecámur, ut vásculum hoc pro córpore Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi in eo condéndo fabricátum, bene ✠ dictionis tuæ grátia dicáre dignéris. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Tum aspergit illud aqua benedicta.

De Benedictione Capsarum

PRO RELIQUIIS, ET ALIIS SANCTUARIIS INCLUDENDIS.

Pontifex capsas pro Reliquiis, et aliis sanctuariis includendis, benedicere volens, stans cum mitra, dicit :

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

Orémus, dilectíssimi nobis, Deum Patrem omnipoténtem, ut qui ómnia per unigénitum Fílium suum in virtúte Spíritus Sancti valde bona creávit,

ipse nobis indignis ad consecrationem harum capsarum Reliquiis Sanctorum suorum condendis paratarum, rorem gratiae suae clementer infundere dignetur. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus.

Deinde, deposita mitra, extensis manibus ante pectus, dicit Praefationem.

Per omnia saecula saeculorum. R. Amen.

Ps. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Ps. Sursum corda. R. Habemus ad Dominum.

Ps. Gratias agamus Domino Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere, Domine sancte, Pater omnipotens, æternæ Deus inestimabilis, Deus ineffabilis, Deus misericordiarum, et totius consolationis. Qui Môysi famulo tuo præcepisti, ut juxta exemplar quod ei in monte demonstrasti, arcam de lignis imputribilibus construeret, et eam auro mundissimo circumdaret, in qua urna aurea manna cœlesti plena, cum tabulis testamenti digito majestatis tuæ conscriptis, in testimonium futuris generationibus servari deberet. Quique nostris sæculis eadem sacratius intelligenda manifestasti, dum corpus unici Filii tui, opere Spiritus Sancti de incorrupta Virgine conceptum, et anima rationali vivificatum, omni plenitudine divinitatis replisti: te suppliciter imploramus, omnipotens Deus, Pater Domini nostri Jesu Christi, ex quo omnis paternitas in cœlo et in terra nominatur, ut hæc vascula Sanctorum tuorum pignoribus præparata, eisdem Sanctis tuis intercedentibus, cœlesti bene ✠ dictione perfundere digneris; quatenus qui horum patrocinia requirunt, ipsis intercedentibus, cuncta sibi adversantia, te adjuvante, superare, et omnia commodè profutura, abundantia largitatis tuæ

mereántur inveníre. Et sicut illi, te, Dómine, inspiránte, spirituálium nequitiárum versútias cavére, et humánitus exquisíta torménta non solum contémnere, sed étiam pénitus evíncere, Christo Dómino confortánte, potuérunt; ita ipsórum mérita venerántibus, et Relíquias humíliter amplecténtibus, contra diábolum, et ángelos ejus, contra fúlmina et tempestátes, contra grándines, et várias pestes, contra corrúptum áerem, et mortes hóminum, vel animálium, contra fures et latrónes, sive géntium incursiões, contra malas béstias, et serpéntium, ac reptántium diversíssimas formas, contra malórum hóminum adinventiões péssimas, eorúndem Sanctórum tuórum précibus complacátus, dexteram invíctæ poténtiæ tuæ ad depulsióem nocivórum et largitátem proficuórum semper et ubíque propítius exténde.

Quod sequitur dicit submissa voce legendo, ita tamen quod a circumstantibus possit audiri.

Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Tum adhuc stans sine mitra, dicit:

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. •

Dómine, Deus omnipotens, qui ut murmur insáni pópuli compésceres, et sacerdotium Aaron tibi plácitum comprobáres, virgam ejus áridam germínare, et flores fructíferos producere fecísti, eamdémque in arca testaménti pro signo virtútis tuæ poni jussísti; sed et nobis eódem præságio Christum in ara crucis arefáctum, tértia die resurrectione refluórescere, et in Ecclésia novíssimo témpore resuscitánda, per mortem suam die ac nocte fructificáre demonstrásti; te, quæsumus, indulgentíssime géneris humáni

provisor, ut hæc váscula Sanctórum tuórum receptáculo præparáta, ita gratúita grátia sanctífices, ut ubicúmque in tuo nómine perláta fúerint, intercedéntibus habitatórum ipsórum méritis, cuncta advérsa repéllas, et nullífices, et ómnia utilia múltiplices atque custódias; quátenus fidéles tui magnitúdine sive universitáte beneficiórum tuórum, in parte módica Reliquiárum, íntegra Sanctórum córpora se percepísse gratuléntur; et per temporália loca ipsórum précibus impénsa, ad æténa cum eis gáudia possidénda fiduciálius animéntur. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Tunc aspergit eas aqua benedicta.

De Benedictione Signi,

VEL CAMPANÆ.

Signum vel Campana debet benedici, antequam ponatur in campanili, hoc ordine. In primis debet Campana ipsa ita suspendi, et situari, ut commode possit intus et extra tangi, tractari, et circui; deinde prope ipsam Campanam benedicendam paratur Pontifici faldistorium; vas aquæ benedicendæ; aspersorium; vas cum sale; lintea munda ad extergendum Campanam, quando opus fuerit; vas Olei sancti infirmorum; sanctum Chrisma; thymiana: thurs: myrrha, et thuribulum cum igne. Diaconus etiam accipit amictum, albam, cingulum, manipulum, stellam, et dalmaticam albi coloris. Quibus ordinatis. Pontifex in sacristia, aut alio convenienti loco paratus amictu, alba, cingulo, stola, pluviali albi coloris, et mitra simplici, baculum Pastoralem manu gestans

venit prope Campanam, ubi sedens super faldistorium ibidem sibi paratum, dicit cum ministris Psalmos sequentes, videlicet :

Psalmus 50.

Miserere mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum : * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérget me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vías tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiões, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalmus 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratióem meam : * áuribus pécipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposué-runt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine : quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 56.

Miserére mei, Deus, miserére mei : * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Glamábo ad Deum altíssimum, * Deum qui bene-ficiat mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me : * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritatem suam : * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagittæ : * et lingua eórum gládus acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus, * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Foderunt ante faciém meam foveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psalmum dicam tibi in géntibus.

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus : * et super omnem terram glória tua.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteán turtibi pópuli, Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 69.

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et revereántur * qui quærunť ánimam meam.

Avertántur retrórsum et erubéscant : * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes, qui quærunť te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 85.

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me : quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * saluum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis, * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam : * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédia in veritate tua : * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor, et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo : et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Postremo dicitur Psalmus 129 De profúndis cum Glória Patri, prout habetur supra, in Cœmeterii Benedictione. 625.

Expletis Psalmis, surgit Pontifex, et stans cum mitra benedicit sal, et aquam dicens : **✠. Adjutórium nostrum,** etc., prout habetur supra in Cœmeterii Benedictione 613, et continuans usque ad Orationem, Deus, qui ad salútem humáni géneris, etc. inclusive.

Qua dicta, Pontifex adhuc sine mitra stans, dicit absolute sequentem Orationem :

Béne ✠ dic, Dómine, hanc aquam benedictióne cœlésti, et assístat super eam virtus Spíritus Sancti ; ut cum hoc vásculum, ad invitándos fílios sanctæ Ecclesiæ præparátum, in ea fúerit tinctum,

ubicúmque sonúerit hoc tintinnábulum, procul recédat virtus insidiántium, umbra phantásmatum, incúrsio túrbinum, percússio fúlminum, læsio tonitruórum, calámitas tempestátum, omnisque spíritus procellárum; et cum clangórem illíus audierint filii Christianórum, crescat in eis devotiónis augméntum, ut festinántes ad piæ matris Ecclésiæ grémium, cantent tibi in Ecclésia Sanctórum cánticum novum, deferéntes in sono præcónium tubæ, modulatiónem psalterii, suavitátem órgani, exsultatiónem tympani, jucunditátem cymbali; quátenus in templo sancto glóriæ tuæ suis obséquiis et précibus invitáre váleant multitúdinem exércitus Angelórum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Post hæc Pontifex mittit sal in aquam. in modum crucis, dicendo semel :

Qommíxtio salis, et aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti.

R. Amen

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus invictæ virtútis auctor, et insuperábilis impérii rex, ac semper magníficus triumphátor; qui advérsæ dominationis vires réprimis; qui inimíci rugiéntis sævítiam súperas; qui hostíles nequítias poténter expúgnas; te, Dómine, treméntes et súpplices deprecámur, ac pétimus, ut hanc creatúram salis et aquæ dignánter aspícias, benígnus illústres, pietátis tuæ rore sanctífices; ut ubicúmque fúerit aspérta, per invocatiónem sancti tui nóminis, omnis infestatio immúndi spíritus abigátur, terrórque venenósi serpéntis procul pellátur; et præsentia Sancti Spíritus nobis misericórdiam tuam poscéntibus ubíque adesse

dignétur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

His peractis, Pontifex, accepta mitra, incipit lavare Campanam cum dicta aqua: et ministri prosequuntur lotionem; lavantes eam totaliter intus, et extra, deinde cum linteo mundo abstergunt; Pontifice interim cum mitra sedente, et cum aliis ministris dicente Psalmum, cum aliis sequentibus.

Psalmus 145.

Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confidere in princípibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum, et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispédet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion: * in generatióem et generatióem.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 146.

Laudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiões Israélis congregábit.

Qui sanat contritos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitudínem stellárum : * et ómni-
bus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : *
et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians
autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo
nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus : * et parat terræ
plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * et herbam
servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum, * et pullis corvó-
rum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec
in tíbiiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : *
et in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum
tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : *
benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti
sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter
currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cíne-
rem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante
fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit
spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri. Sicut erat etc.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus : * laudáte eum, omnes Virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórurum : * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracones, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ faciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri :

Béstiæ, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ.

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cœlum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * filiis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Sine Glória Patri.

Psalmus 149.

Quantáte Dómino cánticum novum : * laus ejus
in Ecclésia Sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum : * et filii Sion
exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano, et
psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : *
et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt Sancti in glória : * lætabúntur in
cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii
ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natió nibus : * increpa-
tió nes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et
nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória
hæc est ómnibus Sanctis ejus.

Sine Glória Patri.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in Sanctis ejus : * laudáte
eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum
secúndum multitudínem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in
psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum
in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus, laudáte
eum in cymbalis jubilatió nis : * omnis spíritus laudet
Dóminum.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Quibus finitis, surgit Pontifex cum mitra, et
pollice dexteræ manus facit ab extra supra C

nam de Oleo sancto infirmorum signum crucis : quo facto, deposita mitra, dicit :

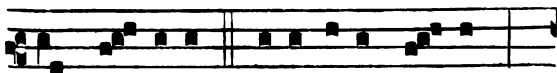
Orémus.

Deus, qui per beátum Móysen legíferum fámulum tuum tubas argénteas fieri præcepísti, quibus dum Sacerdótes témpore sacrificii clángerent, sónitu dulcédinis pópulus mónitus ad te adorándum fieret præparátus, et ad celebránda sacrificia conveníret ; quarum clangóre hortátus ad bellum, molímina prostérneret adversántium ; præsta, quæsumus ; ut hoc vásculum sanctæ tuæ Ecclesiæ præparátum sancti ✠ ficétur a Spíritu Sancto, ut per illius tactum fidéles inviténtur ad præmium. Et cum melódia illius áuribus insonúerit populórum, crescat in eis devótio fídei ; procul pellántur omnes insídiæ inimíci, fragor grándinum, procélla túrbini, ímpetus tempestátum ; temperéntur infésta tonítrua ; ventórum flabra fiant salúbriter, ac moderáte suspénsa ; prostérnat aéreas potestátes délixera tuæ virtútis ; ut hoc audiéntes tintinnábulum contremíscant, et fúgiant ante sanctæ crucis Fílii tui in eo depíctum vexíllum, cui fléctitur omne genu, cœléstium, terréstrium, et infernórum, et omnis lingua confitétur, quod ipse Dóminus noster Jesus Christus, absórpta morte per patíbulum crucis, regnat in glória Dei Patris, cum eódem Patre, et Spíritu Sancto, per ómnia sæcula sæculórum.

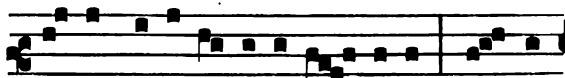
R. Amen.

Pontifex, accepta mitra, extergit cum linteo mundo crucem a se factam. Deinde inchoat, schola prosequente, Antiphonam.

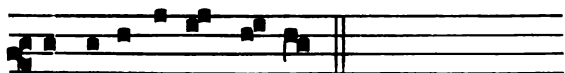
Tonus VIII. Fin. 1.

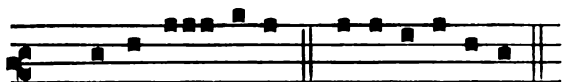
Vox Dó- mi-ni * su-per aquas mul- tas,

De- us ma-je-stá- tis intó- nu- it : Dó- mi-

nus su-per aquas mul-tas.

Ps. 28. Afférte Dómino. E u o u a e.

Psalmus 28.

Afférte Dómino, filii Dei : * afférte Dómino filios arietum.

Afférte Dómino glóriam, et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intó- nuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani.

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmódum filius unicórniū.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * vox Dómini concutíentis desértum : et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Deinde repetitur Antiphona. Interim Pontifex cum mitra stans facit cum pollice dexteræ manus de Oleo sancto infirmorum septem cruces exterius super Campanam, et deintus cum Chrismate quatuor pari distantia, dicens, dum quamlibet crucem facit :

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur, Dómine, signum istud. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. In honórem sancti N. Pax tibi.

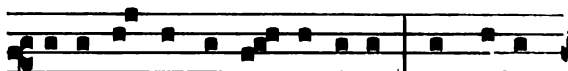
Deinde finitis Antiphona, et Psalmo, ac factis crucibus prædictis, Pontifex stans, deposita mitra, dicit :

Orémus.

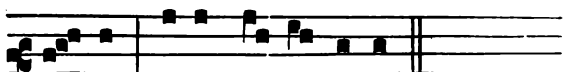
Omnípotens sempitérne Deus, qui ante arcam fœderis per clangórem tubárum, muros lapídeos, quibus adversántium cingebátur exércitus, cádere fecísti : tu hoc tintinnábulum coelésti bene ✠ dictióne perfúnde ; ut ante sónitum ejus lóngius effugéntur igníta jácula inimíci, percússio fúlminum, ímpetus lápidum, læsio tempestátum ; ut ad interrogatióem prophéticam, quid est tibi mare, quod fugísti ? suis mótibus cum Jordánico retroáctis fluénto respóndent : A fácie Dómini mota est terra, a fácie Dei Jacob, qui convértit petram in stagna aquárum, et rupem in fontes aquárum. Non ergo nobis, Dómine, non nobis, sed nómini tuo da glóriam, super misericórdia tua ; ut cum præsens vásculum, sicut réliqua altáris vasa, sacro Chrismate tángitur, Oleo sancto úngitur, quicúmque ad sónitum ejus convénerint, ab ómnibus inimíci tentatióibus líberi, semper fídei Cathólicæ documénta secténtur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Tum sedet Pontifex, et accepta mitra, imponit thuribulo thymiama, thus, et myrrham, si haberi possunt, alioquin, quæ ex ipsis habentur : quibus impositis, thuribulum ipsum supponitur Campanæ seu signo, ut totum fumum recipiat, schola interea cantante Antiphonam :

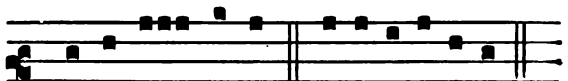
Tonus VIII. Fin. 1.

De- us, in sancto vi- a tu- a : quis De- us

ma- gnus sic-ut De- us noster ?

Ps. 76. Vidérunt te. E u o u a e.

Psalmus 76.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ : * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum : * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt : * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscationes tuæ orbi terræ : * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via-tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : * et vestigia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Quibus dictis, deposita mitra, surgit Pontifex, et dicit :

Orémus.

Omnípotens dominátor Christe, quo secúndum carnis assumptionem dormiēte in navi, dum obórtá tempésta mare conturbásset, te prótinus excitáto et imperánte, dissíluit, tu necessitátibus pópuli tui benígnus succúrre ; tu hoc tintinnábulum Sancti Spíritus rore perfúnde ; ut ante sónitum illíus semper fúgiat bonórum inimícus : invitétur ad fidem pópulus Christiánus ; hostílis terreátur exércitus ; confortétur in Dómino per illud pópulus tuus convocátus : ac sicut Davídica cíthara delectátus désuper descéndat Spíritus Sanctus ; atque ut Samuэле agnum lacténtem mactánte in holocáustum regis ætérni impérii, fragor aurárum turbam régulit adversántium : ita dum hujus vásculi sónitus transit per núbila, Ecclesiæ tuæ convéntum manus consérvet angélica ; fruges credéntium, mentes et córpora salvet protéctio sempitérna. Per te, Christe Jesu, qui cum Deo Patre vivis et regnas in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

Demum Diaconus, sacris vestibus albi coloris paratus, dicit :

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

✠ Sequéntia sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Cap. 10.

In illo témpore : Intrávit Jesus in quoddam castéllum : et múlíer quædam Martha nómine, excépit illum in domum suam, et huic erat soror nómine María, quæ étiam sedens secus pedes Dómini,

audiébat verbum illius. Martha autem satagébat circa frequens ministérium : quæ stetit, et ait : Dómine, non est tibi curæ quod soror mea reliquit me solam ministráre ? Dic ergo illi, ut me ádjuvet. Et respóndens dixit illi Dóminus : Martha, Martha, sollicita es, et turbáris erga plúrima. Porro unum est neces-sárium. María óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea.

Finito Evangelio, Pontifex osculatur librum Evan-geliorum per unum ex ministris sibi porrectum. Tum producit super Campanam benedictam signum crucis, et reassumpta mitra, discedens revertitur ad locum, ubi paramenta accepit, in quo dimissis sacris vestibus, vadit in pace.

DE BENEDICTIONE ET IMPOSITIONE

Crucis

PROFICISCENTIBUS IN SUBSIDIUM, ET DEFENSIONEM
FIDEI CHRISTIANÆ, SEU RECUPERATIONEM
TERRÆ SANCTÆ.

Profecturus in subsidium, et defensionem fidei Christianæ, seu recuperationem Terræ sanctæ, genuflectit ante Pontificem, coram quo unus ministrorum tenet crucem benedicendam illi imponendam. Tum Pontifex stans sine mitra, dicit :
Crucem :

℟. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℟. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens Deus, qui crucis signum pretioso Filii tui Sanguine dedicasti, quique per eandem crucem Filii tui Domini nostri Jesu Christi mundum redimere voluisti, et per virtutem ejusdem venerabilis crucis humanum genus ab antiqui hostis chirographo liberasti; te suppliciter exoramus, ut digneris hanc crucem paterna pietate bene ✠ dicere, et celestem ei virtutem, et gratiam impertire, ut quicumque eam in passionis et crucis Unigeniti tui signum ad tutelam corporis, et animæ super se gestaverit, celestis gratiæ plenitudinem in ea, et munimen valeat tuæ benedictionis accipere. Quemadmodum virgam Aaron ad rebellium perfidiam repellendam benedixisti, ita et hoc signum tua dextera bene ✠ dic; et contra omnes diabólicas fraudes virtutem ei tuæ defensionis impendas: ut portantibus illud animæ pariter, et corporis prosperitatem conferat salutarem, et spiritalia in eis dona multiplicet. Per eundem Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Deinde Pontifex aspergit Crucem ipsam aqua benedicta, et super recepturum ipsam dicit:

Orémus.

Domine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui es verus et omnipotens Deus, splendor, et imago Patris, et vita æterna; qui tuis discipulis asseruisti, ut quicumque vult post te venire, semetipsum abneget, et suam crucem tollens te sequatur, quæsumus immensam clementiam tuam, ut hunc famulum tuum, qui juxta verbum tuum seipsum abnegare, suamque crucem tollere, et te sequi, ac contra inimicos nostros pro salute populi tui electi properare, et pugnare desiderat, semper, et ubique protegas, ac a periculis

ómnibus éruas, et a vínculo peccatórum absólvas, acceptúmque votum ad efféctum dedúcas optátum. Tu, Dómine, qui es via, véritas, et vita, et in te sperántium fortitúdo, ejus iter bene dispónas, et próspéra cuncta concédas; ut inter præsentis sæculi angústias, tuo semper auxílio gubernétur. Mitte ei, Dómine, Angelum tuum Raphaélem, qui Tobíæ comes fuit in itinere suo, ejúsque patrem a córporis cæcitate liberávit, in eúndo et redeúndo sit ei defén-
sor contra omnes visíbiles et invisíbiles hostis insí-
dias, et omnem mentis et córporis ab eo cæcitatém repéllat. Qui cum Deo Patre, et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

Tum Pontifex sedens, accepta mitra, imponit illi Crucem dicens :

Accipe signum crucis. In nómine Pa tris, et Fí lii et Spíritus, Sancti, in figúram cru-
cis, passiónis, et mortis Christi, ad tui córporis, et ánimæ defensiónem : ut divínæ bonitátis grátia post iter explétum, salvus et emendátus ad tuos váleas remeáre. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Demum Pontifex aspergit cruce signatum aq. benedicta, qui genuflexus osculatur manum Pontificis, et discedit.

De Benedictione Armorum.

Pontifex benedicturus arma, quæ aliquis ministrorum coram eo tenet, aut supra altare vel aliquam mensam ponuntur, stans sine mitra, dicit :

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Benedictio Dei omnipoténtis Pa- tris, et Fí- lii, et Spíritus Sancti, descéndat super hæc arma, et super induéntem ea, quibus ad tuéndam justítiam induátur. Rogámus te, Dómine Deus, ut illum prótegas, et deféndas, qui vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Alia Oratio.

Orémus.

Deus omnípotens, in cujus manu victória plena consístit, quique étiam David ad expugnándum rebéllem Golíam vires mirábiles tribuísti, cleméntiam tuam húmili prece depóscimus, ut hæc arma almífica pietáte bene dicere dignéris ; et concéde fámulo tuo N. éadem gestáre cupiénti, ut ad munímen, ac defensióem sanctæ matris Ecclésiæ, pupillórum, et viduárum, contra visibílium et invisibílium hóstium impugnatióem, ipsis líbere et victorióse utátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deinde aspergit ea aqua benedicta.

De Benedictione Ensis.

Pontifex ensem benedicere volens, illo cum tendendus est coram eo genuflectente, quem unus ex ministris coram eo tenet, stans sine mitra dicit :

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̃. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Bene ✠ dicere dignéris, quæsumus, Dómine. Ensem istum ; et hunc fámulum tuum, qui eum, te inspiránte, suscípere desíderat, pietátis tuæ custódia múnias, et illæsum custódias. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Deinde aspergat ensem aqua benedicta. Tum sedens, accepta mitra, tradit eum illi, cui tradendus est, genuflexo coram eo permanente, dicens :

Accipe ensem istum, in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, et utáris eo ad defensiónem tuam, ac sanctæ Dei Ecclésiæ, et ad confusiónem inimicórum crucis Christi, ac fidei christiánæ ; et quantum humana fragílitas permíserit, cum eo néminem injúste lædas ; quod ipse tibi præstáre dignétur, qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus in sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

De Benedictione et Traditione

Vexilli bellici.

Pontifex Vexillum bellicum, quod unus ex ministris coram eo tenet, benedicere volens, stans sine mitra, dicit :

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̃. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui es cunctórum benedíctio, et triumphántium fortitúdo ; réspice propítius ad preces humilitátis nostræ, et hoc Vexíllum, quod béllico úsui præparátum est, cœlésti bene ✠ dictione sanctífica ; ut contra adversárias, et rebélles nátiónes sit válidum, tuóque munímine circumséptum, sitque inimícis christiáni pópuli terríbile, atque in te confidéntibus solidaméntum, et certa fidúcia victóriæ. Tu enim es Deus, qui cónteris bella, et cœléstis præsidii sperántibus in te præstas auxílium. Per únicum Fílium tuum, Christum Dóminum nostrum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

Deinde aspergit Vexillum aqua benedicta. Tum sedens, accepta mitra, genuflexo coram eo, illo, cui

Vexillum tradendum est, consignat ei ipsum Vexillum, dicens :

Accipe Vexillum cœlesti benedictione sanctificatum, sitque inimicis pópuli Christiáni terríbile, et det tibi Dóminus grátiam, ut ad ipsíus nomen et honórem, cum illo hóstium cúneos poténter pénetres incólumis et secúrus.

Deinde dat ei osculum pacis, dicens : **Pax tibi.** Qui, accepto Vexillo, osculatur manus Pontíficis, surgit et discedit.

DE PUBLICATIONE

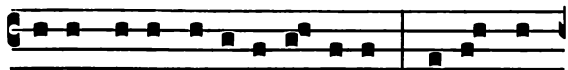
Festorum Mobilium

IN EPIPHANIA DOMINI.

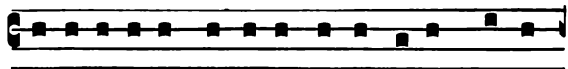
In Epiphania Domini, cantato Evangelio, Archidiaconus, sive aliquis Canonicus, vel Beneficiatus, aut alius, juxta consuetudinem loci, pluviali paratus, ascendet ambonem, vel pulpitem, et ibidem, vel in alio loco ubi cantari solet Evangelium, e vetusto Ecclesiæ sanctæ instituto publicabit Festa mobilia anni currentis juxta infrascriptam formulam, et diem Synodi diœcesanæ suo loco promulgabit, licet in formula infrascripta Dominica secunda post Pascha notata sit.

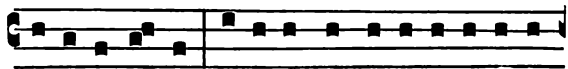
¶No-vé- ri- tis, fratres ca-rís-si-mi, quod annu-

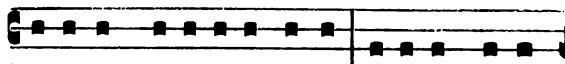
énte De- i mi-se-ri-cór-di- a, sic-ut de

Na-ti-vi-tá-te Dó-mi-ni nostri Je-su Chri-sti

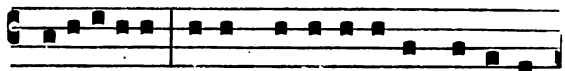
ga-ví-si su-mus, i-ta et de Re-surre-cti-ó-ne!

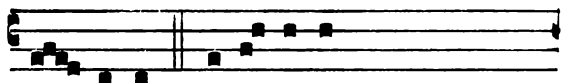
e-júsdem Salva-tó-ris nostri gáudi- um vo-bis

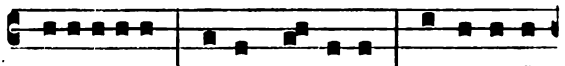
annunti- á- mus. Di- e pri-ma *(vel alia, prompt
occurrit.)*

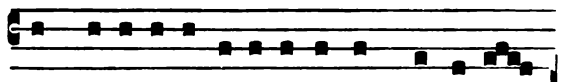
(Ja- nu- á- ri- i.)
vel
(Fe- bru- á- ri- i.) e- rit Do- mí- ni- ca in Septu- a-

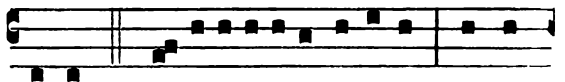
gé- si- ma. Vi- gé- si- ma *(vel alia quæ occurrit,
uti et in sequentibus.)*

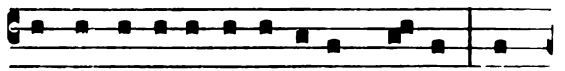
(Fe- bru- á- ri- i.)
(Mártii, ejúsdem.) di- es Cí- ne- rum, et in- í- ti-

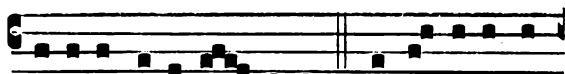
um je- jú- ni- i sacra- tís- si- mæ Quadra- gé-

si- mæ. *(Már- ti- i.)*
A- pri- lis, sanctum

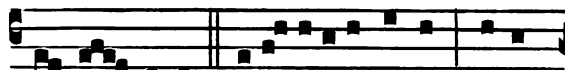
Pascha Dó- mi- ni nostri Je- su Chri- sti cum

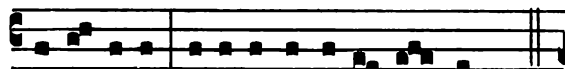
gáudi- o ce-lebrá- bi- tis. Do-mí- ni-ca se-

cúnda post Pascha di- æ-ce-sá-na Sy-no-dus

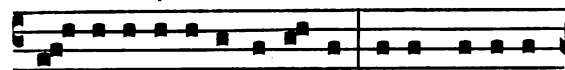
ha- bé- bi- tur. (Aprilis.
Maii.
Júnii.) e-rit

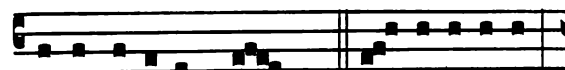
Ascén-si- o Dómi- ni nostri Je- su Chri- sti.

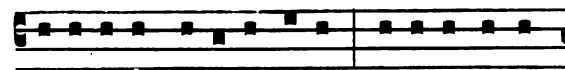
. (Maii.
Júnii.
ejúsdem.) Festum Pente-có- stes.

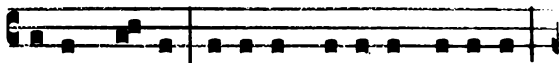
. (ejúsdem.
Júnii.) Festum sacra- tís-

si-mi Córpo-ris Chri- sti. (Novémbris.
Decémbris.)

Domí- ni-ca prima Advéntus Dómi- ni nostri

Je-su Chri-sti, cu-i est honor et gló-ri-a,

in sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. Amen.

DE EXPULSIONE

Publice Pœnitentium ab Ecclesia,

IN FERIA QUARTA CINERUM.

In capite Quadragesimæ solemniter pœnitentes Ecclesia ejiciuntur hoc modo :

Pœnitentes, quibus secundum jus vel consuetudinem, pro gravioribus criminibus sollemnis pœnitentia est imponenda, hac die hora quasi tertia conveniunt ab Ecclesia Cathedrali, in vilibus vestimentis, nudis pedibus, et vultibus ad terram demissis, quorum nomina scribi debent : accipientes pœnitentiam juxta modum culpæ ab Episcopi Pœnitentiarii, vel ab aliis, quibus hoc officium commissum est : postea omnes emittuntur, et manent ante faciem Ecclesiæ. Pontifex interim, dicta Sexta, si non celebraturus, paratur supra rochetum (vel, si secularis, supra superpelliceum) amictu, alba, cingulo stola, pluviali violaceis, mitra simplici, et baculo Pastoralis. Si autem Pontifex est celebraturus, dicitur Nona, more solito accipit sandalia, et cetera paramenta Pontificalia, usque ad dalmaticam inclinat :

sive et desuper pluviale coloris violacei, et mitram simplicem ; et benedicit cineres, atque imponit. Quibus peractis, Pontifex cum ministris, schola, et toto Clero, cruce, aqua benedicta, et duobus cereis præcedentibus, egreditur chorum circa medium Ecclesiæ, ubi parata sit sedes. Tunc Clerus dividitur per duos choros, hinc, inde, versus valvas Ecclesiæ. Pœnitentes vero omnes ingressi prosternunt se cum lacrimis in Ecclesiæ pavimento coram Pontifice inter utrumque chorum. Tunc Pontifex sedens cum mitra, vel Archipresbyter stans, imponit cineres super capita singulorum dicens :

Meménto homo, quia pulvis es, et in púlverem revertéris : age pœniténtiam, ut hábeas vitam ætérnam.

Et unus ex Canonicis aspergit eos aqua benedicta. Postea Pontifex stans, deposita mitra, benedicit cilicia, in hunc modum :

Ÿ. **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.**

R. **Qui fecit cœlum et terram.**

Ÿ. **Dómine, exáudi oratiónem meam.**

R. **Et clamor meus ad te véniat.**

Ÿ. **Dóminus vobíscum.**

R. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

Omnípotens, et miséricors Deus, qui peccatóribus pietátis tuæ misericórdiam quæréntibus hoc induménto vestítis, misericórdiam tuam et véniam tribuísti, obsecrámus cleméntiam tuam, ut hoc induméntum, quod vocátur cilícium, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris ; ut quicúmque eo pro peccátis suis indútus fúerit, et misericórdiam tuam imploráverit, véniam et indulgéntiam tuæ sanctæ misericórdiæ consequátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Aspergantur aqua benedicta. Benedictis ciliiciis. Pontifex capita eorum cooperit cum eis, dicens :

Apud Dóminum misericórdia est, et apud Deum redemptio; ita enim lapsis homínibus súbvenit, non solum per Baptísma, et Confirmatiónis grátiam, sed étiam per Pœniténtiæ medicínam, ut spíritus húmanus vita reparétur æténa. R. Deo grátias.

Quo facto, Pontifex incipit Antiphonam : Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum ; neque vindíctam sumas de peccátis nostris, Dómine Deus noster.

Et super faldistorium accumbit, et ministri, et totus populus, et pœnitentes prosternunt se in terram, et pro ipsorum pœnitentium absolutione dicunt septem Psalmos Pœnitentiales alternatim :

SEPTEM PSALMI PŒNITENTIALES.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo ?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * saluum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam : * Dóminus oratióem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur, et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 31.

Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácuí, inveteravérunt ossa mea : * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * conversus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscondi.

Dixi : Confitébor advérsus me injustítiam meam Dómino : * et tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus : * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum : * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatione, quæ circúmdedit me : * exsultátió mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus, et mulus : * quibus non est intelléctus.

In camo, et fræno maxíllas eórum constrínge : * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris : * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exsultáte, justí : * et gloriámini, omnes recti corde.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 37.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatríces meæ : * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusió nibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei : * advérsus me appropinquáverunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt : * et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retribuíunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum : * Dómine, Deus salútis meæ.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus : * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium, et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátiis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnoVa in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et Spíritum Sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísseS sacrificium, dedíssem útiqúe : * hólocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contríbulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 101.

Dómine, exáudi oratiónem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulór, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te : * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei : * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi : * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me, advérsus me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam : * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum áruí.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatióem et generatióem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine : * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióem humílium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspéxit.

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret filios interemptórum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum : * et reges ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtutis suæ : * paucitatem dierum meorum nuntia mihi.

Ne révoces me in dimidio dierum meorum : * in generationem et generationem anni tui.

Initio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficiunt.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine. exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redéemptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 142.

Dómine, exáudi oratióem meam, áuribus percipe obsecratióem meam in veritaté tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo : *

quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obsúris sicut mórtuos sæculi : * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas faciém tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Deinde repetitur Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum ; neque vindíctam sumas de peccátis nostris, Dómine Deus noster.

Postea dicuntur Litanizæ.

LITANIÆ.

Kyrie, eléison. Christe, eléison.

Kyrie, eléison. Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de cœlis Deus, miserére nobis.

Fili Redemptor mundi Deus, miserére nobis.

Spiritus Sancte Deus, miserére nobis.

Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo víginum, ora.

Sancte Míchaël, ora.

Sancte Gábriel, ora.

Sancte Ráphaël, ora.

Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte.

Omnes sancti beatórum Spirítuum órdenes, oráte.

Sancte Joánnes Baptísta, ora.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriárchæ, et Prophétæ, oráte.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Sancte Thoma, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Philippe, ora.

Sancte Bartholomæe, ora.

Sancte Matthæe, ora.

Sancte Simon, ora.

Sancte Thaddæe, ora.

Sancte Mathía, ora.

Sancte Bárnaba, ora.

Sancte Luca, ora.

Sancte Marce,	ora pro nobis.
Omnes sancti Apóstoli, et Evangelistæ,	oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini,	oráte.
Omnes sancti Innocéntes,	oráte.
Sancte Stéphane,	ora.
Sancte Laurénti,	ora.
Sancte Vincénti,	ora.
Sancti Fabiáne et Sebastíane,	oráte.
Sancti Joánnes et Paule,	oráte.
Sancti Cosma et Damiáne,	oráte.
Sancti Gervási et Protási,	oráte.
Omnes sancti Mártyres,	oráte.
Sancte Silvéster,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Ambrósi,	ora.
Sancte Augustíne,	ora.
Sancte Hierónyme,	ora.
Sancte Martíne,	ora.
Sancte Nicolæ,	ora.
Omnes sancti Pontífices, et Confessóres,	oráte.
Omnes sancti Doctóres,	oráte.
Sancte Antóni,	ora.
Sancte Benedicte,	ora.
Sancte Bernárde,	ora.
Sancte Domínice,	ora.
Sancte Francísce,	ora.
Omnes sancti Sacerdótes, et Levítæ,	oráte.
Omnes sancti Mónachi, et Eremítæ,	oráte.
Sancta María Magdaléna,	ora.
Sancta Agatha,	ora.
Sancta Lúcia,	ora.
Sancta Agnes,	ora.
Sancta Cæcília,	ora.
Sancta Catharína,	ora.
Sancta Anastásia,	ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ,	oráte.

Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.

Propítius esto, parce nobis, Dómine.

Propítius esto, exáudi nos, Dómine.

Ab omni malo, libera nos, Dómine.

Ab omni peccáto, libera nos, Dómine.

Ab ira tua, libera nos, Dómine.

A subitánea et improvísá morte, libera nos, Dómine.

Ab insídiis diabóli, libera nos, Dómine.

Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, libera nos, Dómine.

A spírítu fornicatiónis, libera nos, Dómine.

A fúlgure et tempestáte, libera nos, Dómine.

A flagélló terræmótus, libera nos, Dómine.

A peste, fame, et bello, libera nos, Dómine.

A morte perpétua, libera nos, Dómine.

Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, libera nos, Dómine.

Per advéntum tuum, libera nos, Dómine.

Per nativitátem tuam, libera nos, Dómine.

Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, libera nos, Dómine.

Per crucem et passióem tuam, libera nos, Dómine.

Per mortem, et sepultúram tuam, libera nos, Dómine.

Per sanctam resurrectiόem tuam, libera nos, Dómine.

Per admirábilem ascensiόem tuam, libera nos, Dómine.

Per advéntum Spírítus Sancti Parácliti, libera nos Dómine.

In die judícii, libera nos, Dómine.

Peccatóres, te rogámus, audi nos.

Ut nobis parcas, te rogámus, audi nos.

Ut nobis indúlgeas, te rogámus, audi nos.

Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere digneris, te rogámus, audi nos.

Ut Ecclesiā tuā sanctā regere, et conservāre dignēris, te rogāmus, audi nos.

Ut Domnum apostolicum, et omnes ecclesiasticos ordines in sancta religiōe conservāre dignēris, te rogāmus, audi nos.

Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliāre dignēris, te rogāmus, audi nos.

Ut Régibus, et Principibus christiānis pacem, et veram concórdiam donāre dignēris, te rogāmus, audi nos.

Ut cuncto pópulo christiāno pacem et unitātem largiri dignēris, te rogāmus, audi nos.

Ut omnes errāntes ad unitātem Ecclesiæ revocāre, et infidēles univērsos ad Evangēlii lumen perducere dignēris, te rogāmus, audi nos.

Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio confortāre, et conservāre dignēris, te rogāmus, audi nos.

Ut mentes nostras ad cœlestia desidēria érigas, te rogāmus, audi nos.

Ut ómnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retrības, te rogāmus, audi nos.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactorum nostrórum ab ætérna damnatiōe erípias, te rogāmus, audi nos.

Ut fructus terræ dare, et conservāre dignēris, te rogāmus, audi nos.

Ut ómnibus fidélibus defúntis réquiem ætérnam donāre dignēris, te rogāmus, audi nos,

Ut nos exaudire dignēris, te rogāmus, audi nos.

Fili Dei, te rogāmus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserere nobis.

Christe, audi nos. Christe, exáudi nos.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Quibus finitis, Pontifex dicit super ipsos poenitentes :

Pater noster. Et reliqua secreto.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Salvos fac servos tuos, et ancíllas tuas.

R. Deus meus, sperántes in te.

Ÿ. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

R. Et de Sion tuére eos.

Ÿ. Nihil proficiat inimícus in eis.

R. Et fílius iniquitátis non appónat nocére eis.

Ÿ. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

Ÿ. Dómine Deus virtútum, convérte nos.

R. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exáudi, Dómine, preces nostras, et confiténtium tibi parce peccátis, ut quos consciéntiæ reátus accúsat, indulgéntia tuæ miseratiónis absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Orémus.

Prævéniant hos fámulos tuos, (vel has fámulas tuas), quæsumus, Dómine, misericórdia tua, ut omnes iniquitátes eórum céleri indulgéntia deleántur. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Orémus.

Adésto, Dómine, supplicatió nibus nostris, nec sit ab his fámulis (vel famulábus) tuis, cleméntiæ tuæ longínqua miserátio ; sana vúlnera eorúmque dimítte peccáta ; ut ab ómnibus iniquitátibus expiáti, tibi, Dómine, semper váleant adhærére. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Orémus.

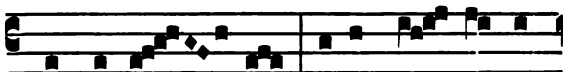
Dómine, Deus noster, qui offensióne nostra non vinceris, sed satisfactiόne placáris ; réspice, quæsumus, ad hos fámulos tuos, (vel has fámulas tuas,) qui, (vel quæ) se tibi peccásse gráviter confiténtur ; tuum est enim absolutiόnem criminum dare, et véniam præstáre peccántibus, qui dixísti, te pœniténtiam malle peccatórum, quam mortem ; concéde ergo, Dómine, ut tibi pœniténtiæ excúbias célebrent, et corréctis áctibus suis, conférri sibi a te sempitérna gáudia gratuléntur. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

His peractis, surgunt pœnitentes, et facit eis Pontifex sermonem ; ostendens qualiter Adam propter peccatum ejectus est de paradiso, et multa maledicta in eum congesta sunt ; et qualiter, ejus exemplo, ipsi de Ecclesia ad tempus ejiciendi sunt. Quo facto, accipiat unum ex eis per dexteram manum ; et omnes alii similiter se manibus tenentes, candelas accensas in manibus habentes, subsequantur eum ; et ita eos ejiciat de Ecclesia, cum lacrimis dicens :

Ecce ejicímmini vos hódie a limínibus sanctæ matris Ecclésiæ propter peccáta, et scélera vestra, sicut Adam primus homo ejéctus est de paradíso propter trangressiόnem suam.

Et interim schola cantat Responsorium.

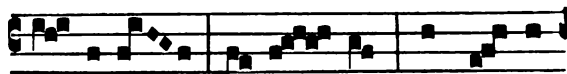
Modus VII.

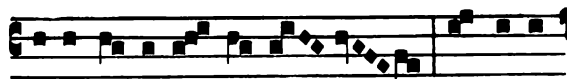
In su-dó- re vultus tu- i ve-

scé- ris pa- ne tu- o, di- cit

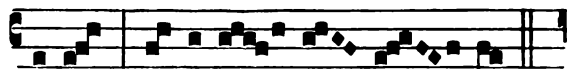
Dó- mi-nus ad A- dam, cum o- pe-

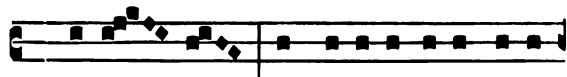
rá-tus fú- e- ris ter- ram, non da- bit

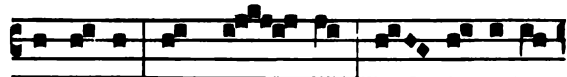
fru- ctus su- os : * Sed spi- nas, et trí-

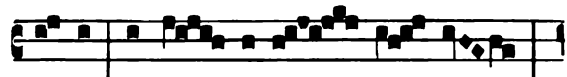
bu- los germi- ná- bit ti- bi.

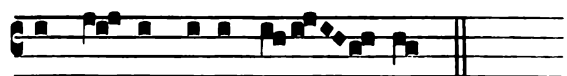
Ÿ. Pro e- o quod audísti vo- cem u- xó-

ris tu- æ plus, quam me : ma- le- dícta

ter- ra in ó- pe- re tu- o,

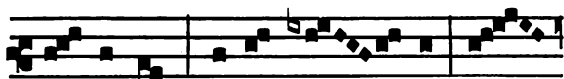
non da- bit fructus su- os. Sed spinas.

Aliud Responsorium.

Modus VIII.

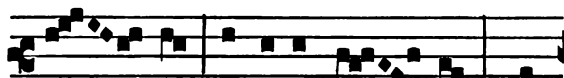
Ec- ce A- dam qua-si u-nus ex no-bis

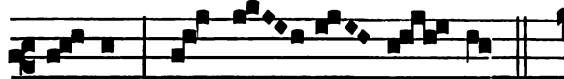
fa- ctus est, sci- ens bo- num, [et

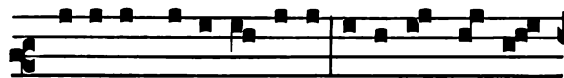
ma- lum : * Vi-dé- te, ne for- te

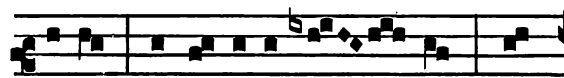
su- mat de ligno vi- tæ, et

vi- vat in æ- tér- num.

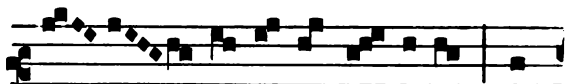
Ÿ. Fe-cítque Dómi-nus Adæ tú-ni-cam pel- lí-

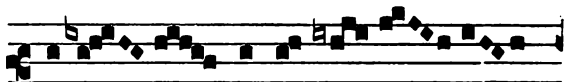
ce- am, et ín-du- it e- um, et

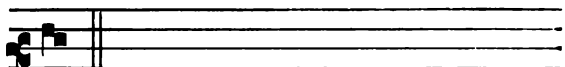
a- it. * Vidéte. Gló- ri- a

Pa- tri, et Fí- li- o, et

ſpi- rí- tu- i San-

cto. * Vidéte.

Et sic eis extra ejectionis, et ante valvas Ecclesiæ genibus flexis gemendo manentibus. Pontifex in limine ostii stans moneat eos, quod de Domini misericordia non desperent, sed jejuniis, orationibus, peregrinationibus, eleemosynis, et aliis bonis operibus invigilent, ut Dominus ad dignum forem veræ pœnitentiæ eos perducatur; quodque feria quinta Cœna Domini redeant, quoniam tunc in sanctam Ecclesiam reducentur, quam usque tunc ingredi non præsumant. Et mox Pontifice cum processione ad chorum redeunte, valvæ Ecclesiæ ante oculos eorum clauduntur, et incipitur Missa, et præcedit ordine suo.

De Reconciliatione Pœnitentium,

QUÆ FIT IN FERIA QUINTA CŒNÆ DOMINI.

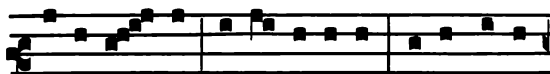
Feria quinta Cœnæ Domini reconciliantur pœnites, quibus ab Ecclesia solemnem agere pœnitentiam injunctum est, qui in capite Quadragesimæ de ipsa ejecti fuerunt.

Pontifex paratus amictu, alba, stola, pluviali coloris violacei, mitra simplici, et baculo Pastoralis, ministris etiam paratis, et insuper quatuor Subdiaconis paratis, et uno Diacono de antiquioribus induto, solemniter, atque Archidiacono cum amictu, alba, et stola sine dalmatica, prosternit se super faldistorium coram altari, dicens cum præfatis ministris et Clero septem Psalmos pœnitentiales, ut supra, 710 et Litanias, ut supra, 718. Pœnites vero tunc ante fores Ecclesiæ nudis pedibus ad terram prostrati manent, tenentes in manibus cereos extinctos.

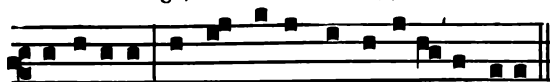
Cumque in Litanis dictum fuerit : **Omnes sancti Patriarchæ et Prophætæ. R. Oráte pro nobis.**

Et idem a Choro fuerit responsum, paulisper subsistitur ; et tunc Pontifex mittit ad pœnites duos Subdiaconos candelas accensas in manibus ferentes. Qui cum ad portam pervenerint, stantes in limine ostii, elevatis manibus, ostendunt illis candelas accensas, dicentes Antiphonam :

Modus III.

Vi-vo e- go, di-cit Dómi-nus, no-lo mortem

pecca-tó-ris, sed ut ma-gis convertátur, et vivat.

Quo finita, extinguunt mox ipsas candelas et illis, et revertuntur ad locum suum. Et proceditur in Litaniis. Cumque dictum fuerit : **Omnes sancti Mártyres. R. Oráte pro nobis.**

Et idem a Choro responsum fuerit. tunc chorus subsistitur a Litaniis, et Pontifex mittit ad illos alios Subdiaconos, simili modo, cum candelis suis, qui in limine ostii constituti cantant Antiphnam :

Modus VIII.

Di-cit Dómi-nus : Pœ-ni-ténti- am á- gi-
te, appro-pinquávit e-nim regnum cœ-ló-rum.

Et mox extinctis candelis, ut prius, revertuntur ad locum suum. Et proceditur in Litaniis usque **Agnus Dei**, exclusive.

Tunc Pontifex mittit ad illos unum senem linteum indutum, ut supra, cum magno cereo illuminato. Ille igitur in limine ostii constitutus cantat Antiphnam :

Modus II.

Le-vá-te cá- pi-ta vestra, ecce appro-pin-
quá-bit re-démpti- o vestra.

Et tunc accenduntur candelæ pœnitentium ex illo cereo. Cereus autem ille non exstinguitur, sed Diaconus cum eo accenso revertitur. Et tunc dicitur in Litanis :

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi.

R/. Parce nobis, Dómine.

Et alia usque in finem. Quo dicto, Pontifex ab accubitu surgens cum ministris, et Clero, cruce, thuribulo, cereis, et omni paratu præcedentibus, egreditur extra chorum Ecclesiæ. Et parato sibi in medio Ecclesiæ faldistorio, sedet respiciens ad ostium Ecclesiæ, Clero per choros versus ipsum ostium ab utroque latere disposito seriatim. Tunc Archidiaconus paratus, ut præmissum est, stans in limine ostii, excelsa voce in tono lectionis dicit ad illos ante ostium foris stantes :

State in siléntio : audiéntes audíte.

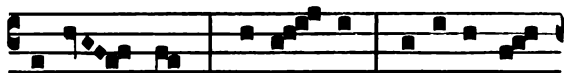
Indicto itaque silentio, vertens se ad Pontificem, dicit similiter in tono Lectionis :

Adest, o venerábilis Póntifex, tempus accéptum, dies propitiatiónis divínæ, et salútis humánæ quo mors intéritum, et vita accépit æténa princípium ; quando in vínea Dómini Sábaoth, sic novórum pálmítum plantátio sarciénda est, ut purgétur exsecrátió vetustátis. Quamvis enim a divítiis bonitátis et pietátis Dei, nihil témporis vacet, nunc tamen et lárgior est per indulgéntiam remíssio peccatórum, et copiórior per grátiam assúptio renascéntium. Augémur regenerándis, créscimus revérsis. Lavant aquæ ; lavant lácrimæ. Inde est gáudium de assumptiône vocatórum ; hinc lætítia de absolutiône pœniténtium. Inde est, quod súplices fámuli tui posteaquam in várias formas críminum, negléctu mandatórum cœléstium, et morum probatórum transgressiône cecidérunt, humiliáti ac prostráti prophética ad Dóminum voce clamant dicéntes :

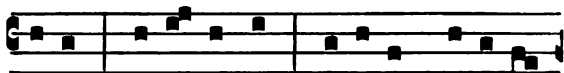
Peccávimus, injúste égimus; iniquitátem fécimus. Miserére nostri, Dómine. Evangélicam vocem non frustratória aure capiéntes : Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur. Manducavérunt , sicut scriptum est, panem dolóris : lácrimis stratum suum rigavérunt; cor suum luctu, corpus afflixérunt jejúniis, ut animárum recíperent, quam perdíderant, sanitátem. Unicum ítaque est pœniténtiæ suffrágium, quod et síngulis prodest, et ómnibus in commúne succúrrit.

His dictis, Pontifex surgens accedit cum ministris ad ostium Ecclesiæ, Clericorum Choro se non movente. Et stans in medio ostii facit eis brevem exhortationem de clementia divina, et de veniæ promissione, dicens eis, qualiter mox in Ecclesiam reducentur, et qualiter vivere debent. Quo facto, cantat Antiphonam :

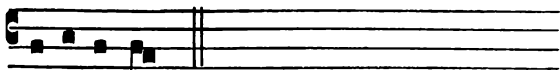
Modus VII.

Ve-ní- te, ve-ní- te, ve-ní-te, fí-

li- i, audí- te me, timó- rem Dómi-ni

do-cé-bo vos.

Qua dicta, Diaconus ex parte pœnitentium sic dicit pro eis : **Flectámus génua.**

Tunc omnes genua flectunt pœnitentes.

Quo facto, Diaconus ex parte Pontificis dicit : **Leváte.**

Et Episcopus secundo dicit dictam Antiphonam :
Veníte, veníte, etc.

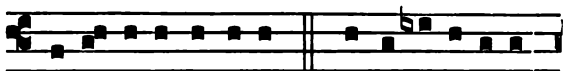
Et Diaconus idem iterum dicit : Flectámus
génua.

Et mox Episcopus tertio repetit præfatam Anti-
phonam : Veníte, veníte, etc.

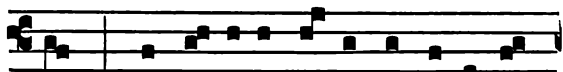
Et Diaconus idem tertio dicit : Flectámus génua.

Deinde Pontifex ingreditur Ecclesiam, stans infra
ostium, distans ab illo spatio convenienti, et tunc
Archidiaconus inchoat, et schola prosequitur, An-
tiphonam :

Tonus VI.

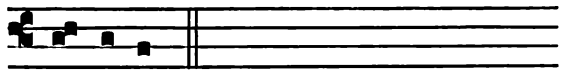
Accé-di-te ad e-um, * et il-lumi-námi-

ni : et fá-ci-es vestræ non confundén-

tur. Ps. Be-ne-dí-cam . . .

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore : * sem-
per laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant
mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus
nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo.

Tíméte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia tíméntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquirentes Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me : * tímórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquire pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas sèrvórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Qua incepta, mox pœnitentes ingredientiés infra ostium Ecclesiæ corruunt ad pedes Pontificis, sicque prostrati, et flentes, jacent, donec præmissa Antiphona et Psalmus compleantur. Quibus expletis, Archipresbyter dicit in tono Lectionis id, quod sequitur :

Redíntegra in eis, Apostólice Póntifex, quidquid diábolo suadénte corrúptum est ; et oratiónum tuárum patrocínantibus méritis, per divínæ reconciliatiónis grátiam fac hómines próximos Deo. Ut qui ántea in suis sibi perversitatibus displicébant, nunc étiam placére se Dómino in regióne vivórum devícto suæ mortis auctóre gratuléntur.

Et Pontifex interrogat :

Scis illos reconciliatióne fore dignos ?

Et ille respondet : **Scio, et testícor, fore dignos.**

Et tunc alter Diaconus dicit : **Leváte.**

Quibus surgentibus, Pontifex accipit unum ex illis per manum, omnibus aliis similiter sese ad manus tenentibus.

Tunc Archipresbyter dicit alta voce :

Ÿ. Iniquitátes meas ego cognósko.

R. Et peccátum meum contra me est semper.

Ÿ. Avérte fáciem tuam a peccátis meis.

R. Et omnes iniquitátes meas dele.

Ÿ. Redde mihi lætítiam salutáris tui.

R. Et spírítu principáli confírma me.

Quo dicto, Pontifex inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

Modus V.

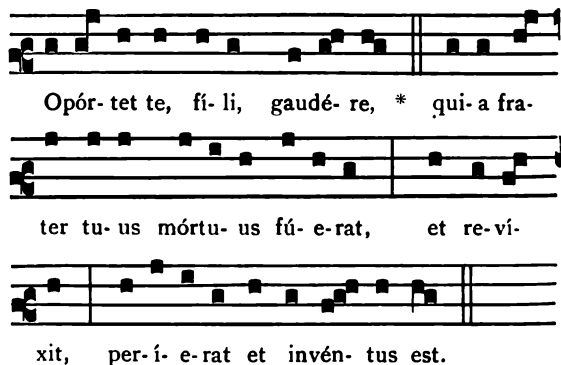

Di-co vo- bis, * gáu- di- um est An- ge- lis

Qua dicta, trahit illum quem manu tenet, et ille alios, ducens eos usque ad faldistorium in medio Ecclesiæ prius ibi paratum. Et ibi stans super scabel-lum conversus ad illos genua flectentes inchoat An-
tiphonam :

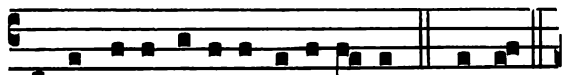
Modus VIII.

Qua dicta, dicit in modum Orationis :

Omnípotens Deus vos absólvat ab omni vínculo peccatórum, ut habeátis vitam ætérrnam, et vivátis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

Deinde dicit super illos voce mediocri, tenens manus apertas ante pectus, hanc Præfationem :

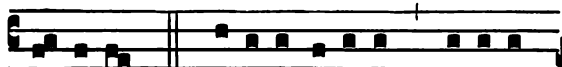
Per ómni- a sæcu- la sæ-cu-ló- rum. R̃. Amen.

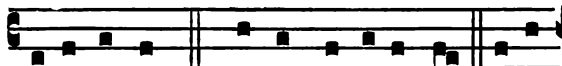
Ÿ. Dómi-nus vo- bí- scum. R̃. Et cum spí- ri- tu

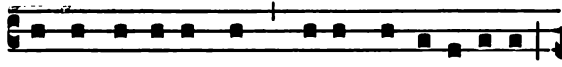
tu- o. Ÿ. Sursum cor-da. R̃. Ha-bémus ad

Dó-mi-num. Ÿ. Grá-ti- as a-gámus Dómi-no

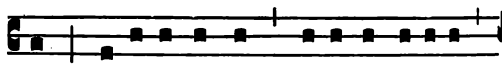
De- o nostro. R̃. Dignum et justum est. Ve-re

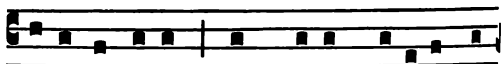
dignum et justum est, æquum et sa- lu-tá-re,

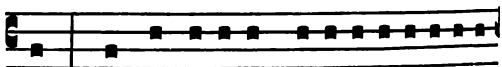
nos ti-bi semper, et u- bíque grá-ti- as á-ge-

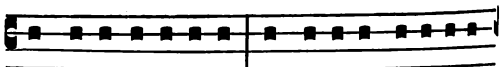
re, Dómi-ne sancte, Pa-ter omní-po-tens,

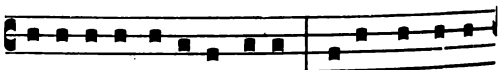
æ-térne De- us : per Christum Dómi-num no-

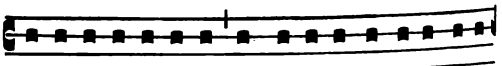
strum. Quem omní-po-tens gé-ni-tor in-ef-fa-bí-li-

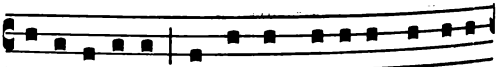
ter nasci vo-lu-ísti, ut dé-bi-tum Adæ ti-bi

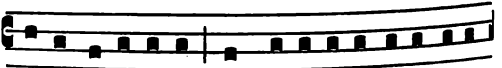
persólve-ret æ-térno Patri, mortémque nostram

su- a inter-fí-ce-ret, et vúlne-ra nostra in su-o

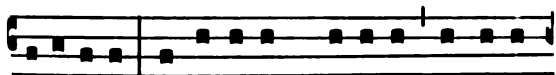
córpo-re ferret, nostrásque má-cu-las Sángu-ne

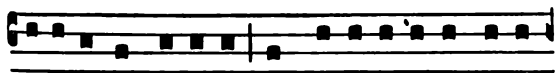
su- o di-lú-e-ret, ut qui antíqui hostis corru-

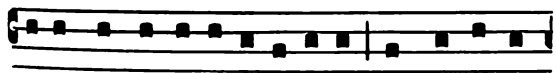
e-rá-mus inví-di- a, et ipsí- us re-surge-rémus

cleménti- a. Te per e- um, Dómi-ne, súppli-ces

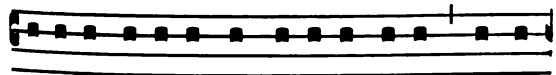
ro-gá-mus ac pé-timus, ut pro a- li- ó-rum excés-

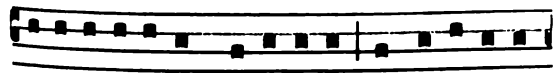
si-bus nos digné- ris exau-dí-re, qui pro nostris

non suffi- cimus ex-o- rá-re. Tu í- gi- tur, clemen-

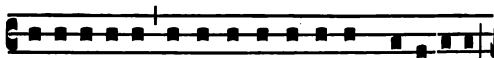
tís-sime Dómi-ne, hos fámu-los tu- os, quos a

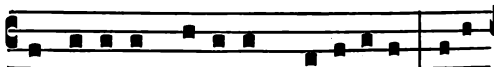
te se-pa-ra-vé-runt fla- gí- ti- a, ad te ré-vo-ca

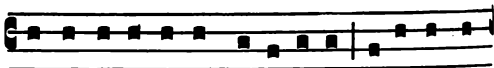
pi- e- tá- te só- li- ta. Tu namque nec Achab

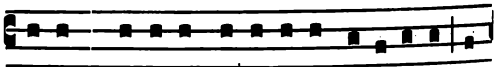
sce-lestíssimi humi-li-a-ti-ó-nem despe-xísti,

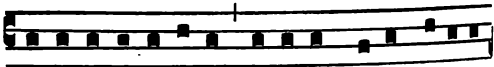
sed vindíctam dé-bi-tam pro-te-lásti. Petrum

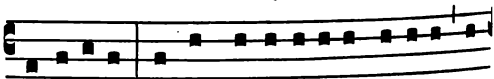
quoque lacri-mántem exau-dísti, cla-vésque post-

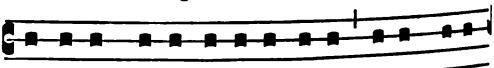
mo-dum cœ-léstis regni ipsi tra-di-dí-sti; et

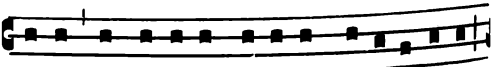
confi-ténti latró-ni e-júsdem regni præmi-a

pro-mi-sísti. Ergo, clementíssime Dómi-ne, hos,

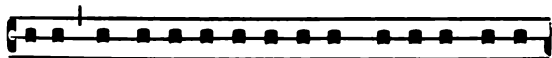
pro quibus pre-ces ti-bi fúndimus, clemens re-cól-

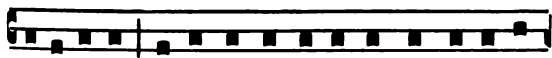
li-ge, et tu-æ Ecclé-si-æ grémi-o redde,

ut nequáquam de e- is vá-le- at tri- umphá-re

hostis, sed ti-bi re-concí- li- et Fí- li- us, ti-bi

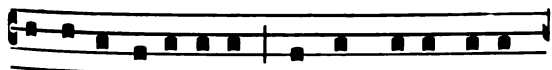
co- æquá-lis, emundétque e- os ab omni fa- cí-

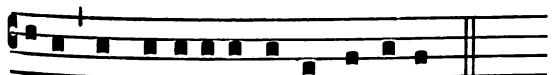
no-re, et ad tu- æ sacra-tíssimæ Cœnæ da-pes

digné-tur admítte-re. Sicque su- a Carne, et

Sángui-ne re- fí- ci- at, ut post hu-jus vi-tæ

cursum ad cœ-lésti- a regna perdú-cat.

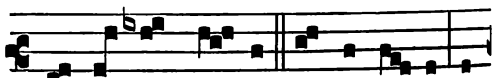
Quod sequitur dicit submissa voce legendo :

Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Præfatione finita, Pontifex super faldistorium, et ministri super tapetia, et Clerus, et populus ad terram prosternuntur, et Cantor inchoat, schola prosequente, Antiphonam et Psalmos sequentes :

Antiphona.

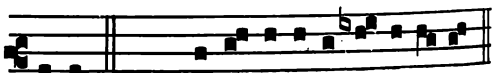
Tonus I. Fin. 2.

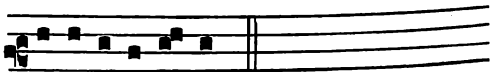
Cor mun-dum cre- a * in me, De- us : et

Spí- ri- tum re- ctum ínno- va in viscé- ri- bus

me- is. Ps. 50. Mi- se- ré- re, ut infra.

E u o u a e.

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum : * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et impíi ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem úti- que : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 55.

Quisérere mei, Deus, quóniam conculcávit me homo : * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die : * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo : * ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi : * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur : * adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt et abscondent : * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos : * in ira populos confringes.

Deus vitam meam annuntiavi tibi : * posuisti lacrimas meas in conspectu tuo.

Sicut et in promissione tua : * tunc convertentur inimici mei retrorsum.

In quacumque die invocavero te : * ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem : * in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua : * quæ reddam, laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 56.

Miserere mei, Deus, miserere mei : * quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo, * donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum, * Deum qui benefecit mihi.

Misit de cœlo, et liberavit me : * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ : * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos Deus, * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Foderunt ante fáciem meam fóveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psalmum dicam tibi in géntibus.

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus : * et super omnem terram glória tua.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Quibus dictis, Pontifex, ab accubitu surgens dicit super pœnitentes :

Kyrie, eléison, Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, reliqua secreto.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R̃. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

R̃. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

Ÿ. Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum.

R̃. Cito antícipent nos misericórdiæ tuæ.

Ÿ. Convértere, Dómine, úsquequo.

R̃. Et deprecábilis esto super servos tuos.

Ÿ. Salvos fac servos tuos, et ancillas tuas.

R̃. Deus meus, sperántes in te.

Ÿ. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.

R̃. A fácie inimíci.

Ÿ. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

R̃. Et de Sion tuére eos.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Adésto, Dómine, supplicatióibus nostris, et me, qui étiam misericórdia tua primus indígeo, cleménter exáudi, et quem non electiône mériti, sed dono grátiae tuæ constituísti hujus óperis minístrum, da fidúciam tui múnery exsequéndi, et ipse in nostro ministério, quod tuæ pietátis est, operáre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Orémus.

Præsta, quæsumus, Dómine, his fámulis tuis dignum pœniténtiæ fructum, ut Ecclésiæ tuæ sanctæ, a cujus integritáte deviáverant peccándo, admissórum véniam consequéndo reddántur innóxii. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Orémus.

Precor, Dómine, tuæ cleméntiam majestátis, ut his fámulis tuis peccáta et facínora sua confiténtibus véniam præstáre, et præteritórum críminum víncula relaxáre dignéris : qui húmeris tuis ovem pérditam reduxísti ad caulas, et Publicáni preces placátus exaudísti ; tu étiam, Dómine, his fámulis

tuis placare; tu horum precibus benignus assiste; ut in confessione flebili permanentes, clementiam tuam celenter exorent, ac sanctis altaribus restituti, spei rursus æternæ, ac cœlesti gloriæ reformentur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum.

℣. Amen.

Orémus.

Deus, humani generis benignissime conditor, et misericordissime reformator, qui hominem invidia diaboli ab æternitate dejectum, unici Filii tui sanguine redemisti, vivifica hos famulos tuos, quos tibi nullatenus mori desideras; et qui non derelinquis devios, assume correctos; moveant pietatem tuam, quæsumus, Domine, horum famulorum tuorum lacrimosa suspiria; tu eorum medere vulneribus; tu jacentibus manum porrige salutarem, ne Ecclesia tua aliqua sui corporis portione vastetur: ne grex tuus detrimentum sustineat; ne de familiæ tuæ damno inimicus exsultet, ne renatos lavacro salutari mors secunda possideat. Tibi ergo, Domine, supplices fundimus preces, tibi fletum cordis effundimus; tu parce confitentibus, ut imminentibus poenis sententiam futuri iudicii, te miserante, non incidant; nesciant quod terret in tenebris, quod stridet in flammis, atque ab erroris via ad iter reversi iustitiæ, nequâquam ultra novis vulneribus sauciantur, sed integrum sit eis ac perpetuum, et quod gratia tua contulit et quod misericordia reformavit. Per eundem Christum Dominum nostrum. ℣. Amen.

Orémus.

Deus misericors, Deus clemens, Deus, qui secundum multitudinem miserationum tuarum peccata poenitentium deles, et præteritorum criminum culpas venia remissionis evacuas: respice propitius super hos famulos tuos, et remissionem sibi omnium

peccatorum suorum tota cordis confessione poscentes, deprecatus exaudi. Rénova in eis, piissime Pater, quidquid terréna fragilitate corruptum, vel quidquid diabólica fraude violatum est; et unitati corporis Ecclesiæ membrum redemptionis annecte. Miserere, Dómine, gemituum, miserere lacrimarum eorum; et non habentes fiduciam, nisi in misericordia tua, ad tuæ Sacramentum reconciliationis admitte. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Orémus.

Majestatem tuam supplices deprecámur, omnipotens ætérne Deus, ut his famulis tuis, longo squalore poenitentiae maceratis, miserationis tuæ véniam largiri digneris; ut nuptiali veste recepta, ad regalem mensam, unde ejécti fuerant, mereántur introire. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Absolutio.

Dóminus Jesus Christus, qui totius mundi peccata sui traditione, atque immáculi Sanguinis effusione dignatus est expurgare, quique discipulis suis dixit: Quaecúmque ligaveritis super terram, erunt ligata et in cœlis, et quaecúmque solveritis super terram, erunt soluta et in cœlis: de quorum número me, quamvis indignum, místrum esse vóluit, intercedente Dei Genitríce María, et beáto Michaële Archángelo, et sancto Petro Apóstolo, cui data est potestas ligandi, ac solvendi, et ómnibus Sanctis; ipse per ministérium meum ab ómnibus peccatis vestris, quaecúmque aut cogitatione, aut locutione, vel operatione negligenter egístis, vos absolvat sancti sui Sanguinis interventióne, qui in remissionem peccatorum effusus est; atque a vînculis peccatorum absolutos perdúcere dignétur ad regna

cœlórur. Qui cum Deo Patre, et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Tunc Pontifex aspergat eos aqua benedicta, et thurificet eos, dicens :

Exsúrgite, qui dormítis, exsúrgite a mórtuis, et illuminábit vos Christus.

Ultimo dat eis indulgentiam, prout sibi placuerit. Qua data, manibus elevatis, et supra illos extensis, dicit solemnem Benedictionem :

Pécibus et méritis beátæ Mariæ semper Vírginis, beáti Michaélis Archángeli, beáti Joánnis Baptístæ, sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et ómnium Sanctórum misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis ómnibus peccátis vestris perdúcat vos ad vitam ætérram. R̃. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem ómnium peccatórum vestrórum tríbuat vobis omnípotens, et miséricors Dóminus. R̃. Amen.

Ultimo benedicit eis, dicens :

Benedícat vos omnípotens Deus, Pa ter, et Fí lius, et Spíritus Sanctus. R̃. Amen.

Quo facto, crines et barbam quam nutrierant, deponunt ; et vestibus pœnitentialibus dimissis, se cultoribus, et mundioribus induunt.

DE OFFICIO

In FERIA quinta Coenae Domini,

CUM BENEDICITUR OLEUM CATECHUMENORUM ET INFIRMORUM, ET CONFICITUR CHRISMA.

Hac die singulis annis benedicitur Oleum Catechumenorum, et infirmorum, et conficitur Chrisma. Mane itaque Sacrista, vel ille ad quem spectat, omnia quæ ad Oleorum benedictionem, et Chrismatis confectionem necessaria sunt, parat, videlicet : tres ampullas oleo mundissimo plenas, quas in sacrario ponit, et diligenter custodit ; unam ad Oleum Infirmorum, aliam ad Oleum Catechumenorum, tertiam quæ major sit, ad Chrisma : et hæc tertia cooperiri debet de panno sericeo albo ; prima autem et secunda de sericeo panno alterius coloris sint coopertæ : duas mappulas mundas, sive vela, pro Diaconis, qui ampullas oleorum pro Chrismate, et oleo Catechumenorum de sacristia ad Chorum portare debent ; et ultra hæc sedem, seu faldistorium, et credentiam consuetam. Paratur etiam alia sedes in presbyterio ab opposito altaris, juxta gradus circa finem presbyterii ; et ante ipsam sedem versus altare paratur mensa mappis ornata, quæ sit juxta sedem, inter ipsam, et altare. Juxta dictam sedem hinc, et inde, magis tamen ad finem presbyterii, posita sint scamna pro duodecim Sacerdotibus, ita ut ibidem sedentes facies vertant ad altare.

Deinde hora competenti Pontifex venit ad Ecclesiam, ubi parat se ad Missam omnibus Pontificalibus ornamentis pretiosis albi coloris. Parant se etiam

ministri Pontificis, et ultra illos duodecim Presbyteri, septem Diaconi, septem Subdiaconi, Acolythi, et alii necessarii, omnes vestibus albi coloris Ordini suo congruentibus. Quibus omnibus paratis, procedunt ad altare processionaliter, hoc modo :

In primis procedit thuriferarius, quem sequuntur duo ceroferarii, post hos septem Subdiaconi, bini et bini, et in tertio loco tres simul vadunt ; tum septem Diaconi, etiam bini et bini, et in tertio loco tres ; post hos duodecim Presbyteri, bini et bini, quos sequitur Subdiaconus librum Evangeliorum portans ante pectus, cum manipulo in eo reposito ; deinde Diaconus, et a dextris ejus Capellanus Assistens, quos demum Pontifex sequitur incedens medius inter duos digniores Canonicos Ecclesiæ ; aut in dignitate constitutos, si Pontifex sit in Ecclesia sua, alioquin ibit medius inter Diaconum, et Assistentem. Et si Pontifex sit Archiepiscopus, vel Patriarcha, et in Ecclesia sua, portatur etiam in hujusmodi processione crux per unum ex ministris, ad hoc ordinatum, qui medius inter ceroferarios incedit.

Duodecim Presbyteri suo ordine juxta sedilia, in fine presbyterii posita, hinc et inde stabunt, vel sedebunt, aut genuflectent, prout tempus postulabit, facies semper ad altare vertentes ; post eos stabunt septem Diaconi, et post Diaconos septem Subdiaconi in gradibus presbyterii. Pontifex vero, postquam ante altare pervenerit, facit Confessionem ; incipitur Introitus, et proceditur in Missa more consueto, usque ad illum locum Canonis, ubi dicitur : **Per quem hæc ómnia, Dómine, semper bona creas, exclusive.**

Priusquam ergo Pontifex verba ipsa dicat, facta reverentia Sacramento in altari consecrato, retrahit se ad partem Epistolæ altaris, ubi super alium Calicem vacuum abluit digitos, et ad purificatorium

extergit, et ablutio usque post communionem Pontificis reservatur. Tum facta iterum Sacramento reverentia, descendit primum gradum altaris, et ibidem accepta mitra, vadit ad dictam sedem sibi paratam in presbyterio, ab opposito altaris; et sedet super ipsam, versa facie ad altare, dictam mensam ante se habens, circumstantibus ministris, Sacerdotibus, et aliis paratis prædictis, in suis locis manentibus.

Tunc Archidiaconus stans apud Pontificem dicit alta voce in tono Lectionis :

O-le- um in- firmó-rum.

Et mox unus Subdiaconus ex septem paratis prædictis cum duobus Acolythis, hinc et inde associatus, vadit ad sacristiam, ubi accipiens ampullam olei, quod pro infirmis consecrari debet, coopertam. ut invenit, portat eam sinistro brachio circumdatam ante Pontificem, ubi eam tradit in manibus Archidiaconi, plane dicens :

Oleum infirmórum.

Archidiaconus præsentat illam Pontifici ad benedicendum, idem dicens, collocans eam coram eo supra mensam supradictam.

Pontifex surgens cum mitra, exorcizat, et benedicit illud voce demissa, ita tamen quod a circumstantibus Sacerdotibus audiri possit, absolute dicens :

Exorcízo te, immundíssime spíritus, omnisque incúrsio sátanæ, et omne phantásma : in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti; ut recédas ab hoc óleo, ut possit éffici únctio spiritális ad corroborándum templum Dei vivi; ut in eo possit Spíritus

Sanctus habitare, per nomen Dei Patris omnipotentis, et per nomen dilectissimi Filii ejus Domini nostri Jesu Christi, qui venturus est judicare vivos et mortuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Deinde deposita mitra, benedicit ipsum Oleum, dicens eadem voce :

V. Dominus vobiscum.

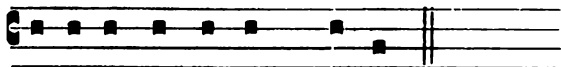
R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Emitte, quæsumus, Domine, Spiritum Sanctum tuum Paráclitum de cœlis in hanc pinguédinem olivæ, quam de viridi ligno producere dignatus es, ad refectiõnem mentis, et corpõris ; ut tua sancta bene ✠ dictione, sit omni hoc unguento cœlestis medicinæ peruncto tutâmen mentis et corpõris, ad evacuândos omnes dolores, omnes infirmitates, omnémque ægritudinem mentis et corpõris, unde unxisti Sacerdotes, Reges, Prophetas et Mártýres ; sit Chrisma tuum perfectum, Domine, nobis a te benedictum, permanens in viscéribus nostris. In nómine Domini nostri Jesu Christi.

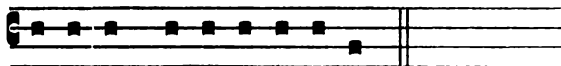
His expletis, Oleum ipsum eo modo, quo apportatum fuit, ad sacrarium reportatur, et diligentissime conservatur. Tunc Pontifex, reassumpta mitra, sedet, et lavat manus : tum surgit, et cum mitra, et cum ministris suis (cæteris Sacerdotibus, et aliis paratis in locis suis manentibus) accedit usque ad gradum altaris, ubi, deposita mitra, facit reverentiam Sacramento ; tum ascendit ad altare, et incipiens ubi dimiserat, videlicet, **Per quem hæc ómnia**, etc., procedit in Missa usque ad communionem Corporis, et Sanguinis inclusive, quam Pontifex ipse solus sumit. Quo facto, Diaconus ponit Hostiam consecratam pro crastina die reservandam in Calicem, seu vasculum ad hoc paratum, et reverenter collocat ipsam super medium altaris. Deinde Pontifex com-

municat Diaconum et Subdiaconum, ac etiam Clero, et postquam se purificaverit, ac etiam per digitorum ablutionem ex alio Calice sumpserit, reverentia Sacramento in altari posito, in suo gradu altaris mitram accipit, et redit ad præfata sedem cum ministris suis, et aliis Assistentibus, ordine quo præmissum est, et ibi cum mitra sedet. Tunc Archidiaconus stans apud Pontificem dicit voce in tono Lectionis :

O-le- um ad sanctum Chrisma.

Et mox eadem voce, in tono subiungit :

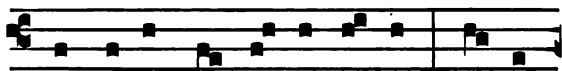

O-le- um Ca- techume- nó-rum.

Quo dicto, oblato Pontifici thuribulo, imponit incensum, et benedicit more solito, i duodecim Presbyteri, septem Diaconi, et sex Subdiaconi parati prædicti, et alii ministri, necessarii fuerint, eo ordine quo venerunt, per ad sacrarium ad deferendum cum omni debita reverentia Oleum Chrismale, et Oleum Catechumenorum, ministris tamen Pontificis cum eo retinendis. Incedunt autem redeuntibus ad Chorem ampullis, hoc ordine : Primo thuriferarius cum thuribulo fumigante, quem sequitur Subdiaconus deferens, medius inter duos Acolythes cum candelis ardentibus; tum duo Cantores cantantes **V. O Redemptor**, ut infra habentur : quos sequuntur bini et bini, Subdiaconi et Diaconi : deinde

Subdiaconus portans vasculum cum balsamo, tum duo Diaconi ampullas olei ad sanctum Chrisma et pro oleo Catechumenorum portantes, qui habent mappulas mundas, sive vela ad collum, quorum extremitates ante pectus dependent, tenentes ipsas ampullas sinistris suis brachiis circumdatas, et extremitatibus mappularum, quæ a dextris dependent, involutas, et coopertas; ita tamen, ut a medio supra videri possint. Diaconus autem, qui Oleum ad sanctum Chrisma portat, a dextris vadit; hos sequuntur duodecim Sacerdotes, Diaconi, et Subdiaconi prædicti, bini et bini. Quibus sic a sacristia versus Pontificem procedentibus, duo Cantores prædicti cantant Versus sequentes :

Modus II.

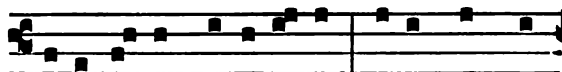
O Re-démptor, su-me car-men te-met

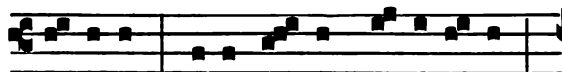
con-ci-nén-ti-um.

Et Chorus idem replicat.

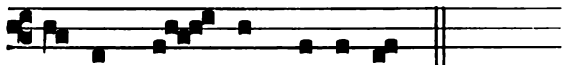
Deinde dicti duo Cantores prosequuntur sequentes versus :

Audi, Ju-dex mortu-ó-rum, u-na spes mor-

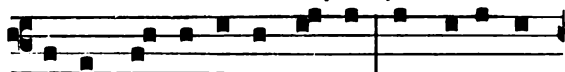
tá-li-um, au-di vo-ces pro-fe-rén-tum

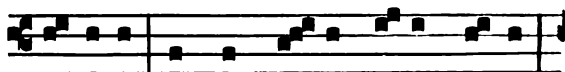
do- num pa- cis præ-vi- um.

Chorus repetit versum : O Redemptor.

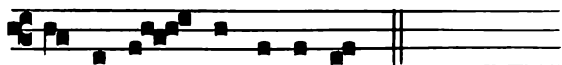
Deinde dicti duo Cantores prosequuntur versum.

Arbor fœ- ta alma lu- ce hoc sacrândum

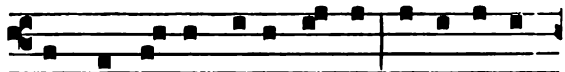
pró- tu- lit : fert hoc pro- na præ-sens tur-ba

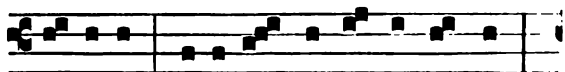
Sal- va- tó- ri sæ-cu- li.

Chorus repetit versum : O Redemptor.

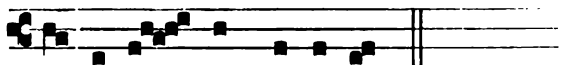
Tum illi duo Cantores prosequuntur versum.

Stans ad a- ram imo supplex in-fu- lá- tus

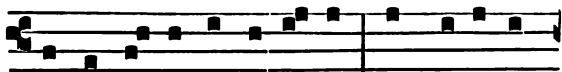
Pón-ti- fex, dé- bi- tum per-sól- vit o-mne,

con-se-crá- to Chrísma- te.

Chorus repetit versum : O Redemptor.

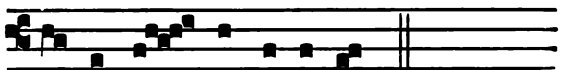
Deinde illi duo Cantores proseguuntur versum :

Con-se-crá- re tu digná- re, Rex pe-rénis

pá- tri- æ, hoc o- lí- vum, si- gnum vi- vum,

ju- ra con- trá dæmo-num.

Chorus repetit versum : O Redemptor.

Eis igitur ordine præmisso in Presbyterium Ecclesiæ cantando versus præmissos pervenientibus, Crux cum candelabris et incenso situatur prope altare, juxta cornu Epistolæ ; Archidiaconus, Diaconus, et Subdiaconus, ministrantes, sint circa Pontificem, hinc et inde. Sacerdotes vero duodecim parati juxta eos duo cornua faciunt, sex hinc, et sex illinc, vertentes faciem ad altare, a lateribus assistentes Pontifici, tamquam ejus testes, et ministerii sacri Chrismatis cooperatores. Diaconi vero post tergum Pontificis, et post eos, Subdiaconi parati stant, tamquam ministri, et inspectores. Interim Diaconi ampullas olei Chrismalis, et olei Catechumenorum portantes, et Subdiaconus cum balsamo subsistunt, quousque omnes prædicti in suis locis fuerint ordinati. Omnibus itaque dispositis, Diaconus ampullam olei Chrismalis ferens venit ante Pontificem, et Archidiaconus illam involutam cum mappula, quam Diaconus ipse circa collum portavit, de manu ejus accipiens, eam sic involutam ostendit Pontifici se-

denti, et illam super mensam ante Episcopum ; sitam collocat diligenter, alio Diacono ampullam aliam assidue inter brachia tenente. Tunc Subdiaconus vasculum cum balsamo portans, illud tradit Archidiacono, qui balsamum Pontifici similiter ostendens ipsum supra mensam collocat. Tum Pontifex deposita mitra, surgit, et versus ad altare, habens ante se super mensam ampullam olei Chismalis, balsamum, ante omnia benedicit ipsum balsamum, dicens :

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, mysteriórum cœléstium et virtútum ómnium præparátor, nostras, quæsumus, preces exáudi, hanc odoríferam sicci córticis lácrimam (quæ felícis virgæ profluendo sudórem, sacerdotáli nos opímat unguénto) acceptábilem tuis præsta mystériis, et concéssa benedictióne sancti ✠ fica. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Orémus.

Qreaturárum ómnium, Dómine, procreátor, qui per Móysen fámulum tuum permístis herbis arómatum fieri præcepísti sanctificatióem unguénti ; cleméntiam tuam suppliciter depóscimus, ut huic unguénto, quod radix prodúxit stírpea, spirituálem grátiam largiéndò, plenitúdinem sancti ✠ ficatióis infúndas. Sit nobis, Dómine, fidei hilaritáte condítum ; sit sacerdotális unguénti Chisma perpétuum ; sit ad cœléstis vexílli impressiódinem digníssimum ; ut quicúmque Baptísmate sacro renáti isto fúerint liquóre perúnci, córporum atque animárum benedictiódinem pleníssimam consequántur, et beátæ fidei

colláto múnere perénniter ampliéntur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Deinde accepta mitra, stans adhuc Pontifex miscet super Patenam, vel in aliquo parvo vasculo balsamum cum modico olei de ampulla Chrismali sumpti dicens :

O rémus Dóminum Deum nostrum omnipoténtem, qui incomprehensibilem unigéniti Fílii sui sibique coætérni divinitátem mirábili dispositióne veræ humanitáti inseparábiliter conjúnxit, et cooperánte grátia Spíritus Sancti, óleo exsultatiónis præ participibus suis linívit, ut homo, fraude diáboli pérditus, gémina et singulári constans matéria, perénni redderétur, de qua excíderat, hereditáti ; quátenus hos ex divérsis creaturárum speciébús liquóres creatos sanctæ Trinitátis perfectióne bene ✠ dicat, et benedicéndo sanctí ✠ ficet, concedátque, ut simul permísti unum fiant ; et quicúmque extérius inde perúctus fúerit, ita intérius liniátur, quod ómnibus sórdibus corporális matériæ carens, se participem regni cœlestis éffici gratulétur. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

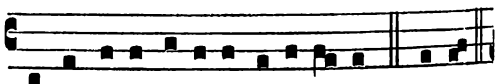
Quo facto, sedet Pontifex, retenta mitra. et halat plane tertio, in modum Crucis, super os ampullæ Chrismalis involutæ ante se super mensam stantis. Deinde duodecim Sacerdotes parati, qui juxta eum sunt, ordinatim facientes reverentiam Sacramento in altari posito, et Pontifici, ad mensam prædictam accedunt, et stantes ante eum singuli successive eodem modo, ut Pontifex fecerat, in modum Crucis super os ampullæ prædictæ halant. Tum reverentiam, ut supra, facientes, ad loca sua revertuntur. Quo

facto, surgit Pontifex, et stans, cum mitra, legendo dicit exorcismum Chrismalem, absolute dicens :

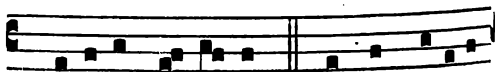
BENEDICTIO CHRISMATIS.

Exorcízo te, creatúra olei, per Deum Patrem omnipoténtem, qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia quæ in eis sunt, ut omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, omnisque incúrsio, et omne phantásma sátanæ eradicétur, et effugétur a te ; ut fias ómnibus qui ex te unguendi sunt, in adoptiõnem filiõrum, per Spíritum Sanctum. In nómine Dei Pa ✠ tris omnipoténtis, et Jesu ✠ Christi Fílii ejus Dómini nostri, qui cum eo vivit et regnat Deus, in unitáte ejúsdem Spíritus ✠ Sancti.

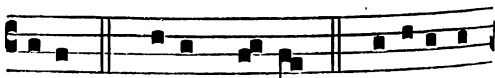
Deinde deposita mitra, extensis manibus antepectus. dicit Præfationem.

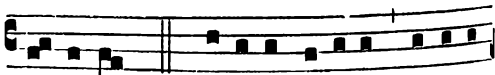
Per ómni- a sæcu- la sæcu- ló- rum. R̃. Amen.

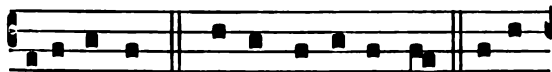
V. Dómi-nus vo- bís- cum. R̃. Et cum spí-ri- tu

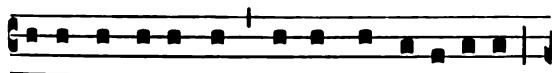
tu- o. Ṽ. Sursum cor-da. R̃. Ha-bémus ad

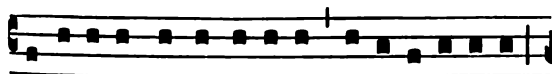
Dó-mi-num. Ṽ. Grá-ti- as a-gá-mus Dó-mi-no

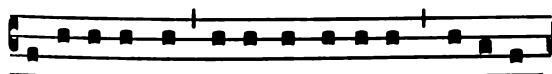
De-o nostro. R̃. Dignum et justum est. Ve-re

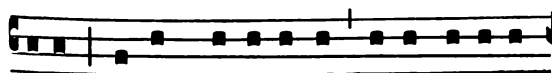
dignum et justum est, æquum et sa-lu-tá-re,

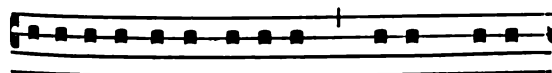
nos ti-bi semper, et u-bíque grá-ti-as á-ge-re,

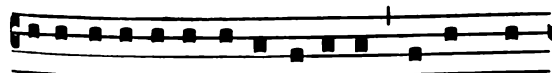
Dó-mi-ne sancte, Pa-ter omní-po-tens, æ-térne

De-us: Qui in princí-pi-o, inter cé-te-ra

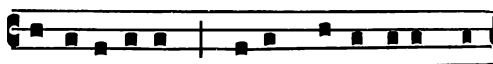
bo-ni-tá-tis tu-æ mú-ne-ra, terram pro-dú-

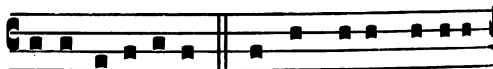
ce-re fructí-fe-ra ligna jussí-sti, inter quæ

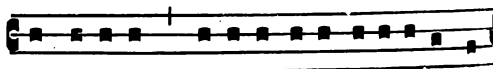
hu-jus pinguíssi-mi liquó-ris mi-ní-stræ o-lí-

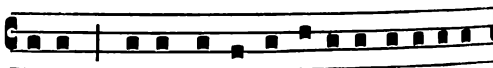
. væ nasce-réntur, qua-rum fructus sacro Chrís-

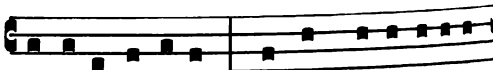
ma-ti de-serví-ret. Nam et Da-vid prophé-ti-

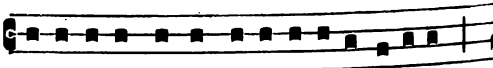
co spí-ri-tu grá-ti-æ tu-æ Sacraménta præ-

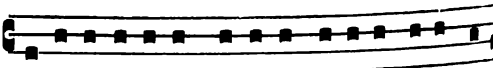
nóscens, vultus nostros in ó-le-o exhi-la-rán-

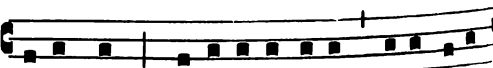
dos esse cantá-vit : et cum mundi crími-na

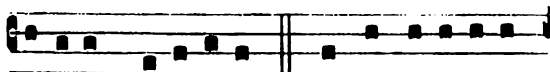
di-lú-vi-o quondam expi-a-réntur ef-fú-so,

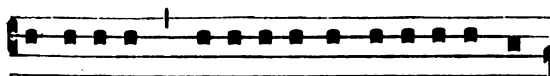
simi-li-tú-di-nem fu-tú-ri mún-e-ris co-lúmba

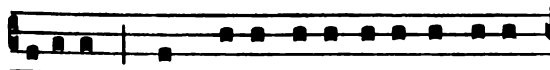
demónstrans per o-lí-væ ramum, pa-cem terris

réd-di-tam nunti- á-vit. Quod in no-víssi-mis

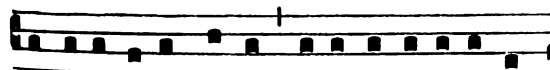
tempó-ri-bus ma-ni- féstis est ef- fécti-bus de-

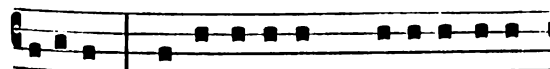
cla- rá-tum, cum Baptísma- tis aquis ómni- um

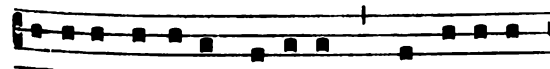
crími-num commíssa de- lénti-bus, hæc ó- le- i

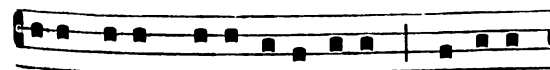
únti- o vultus nostros ju- cúndos éf- fi- cit, ac

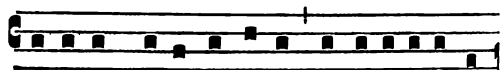
se- ré-nos. Inde é- ti- am Mó- y- si fámu-

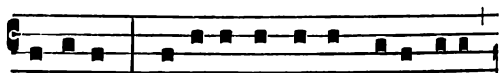
lo tu- o mandá-tum de- dí- sti, ut A- a- ron

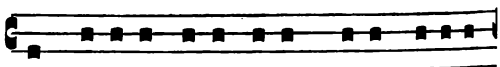
fratrem su- um pri- us aqua lo- tum per infu-

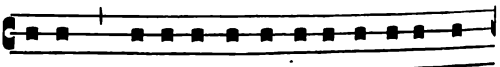
si- ó-nem hu-jus unguénti consti-tú- e-ret Sa-

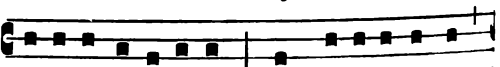
cerdó-tem. Accéssit ad hoc ámpli- or ho-nor,

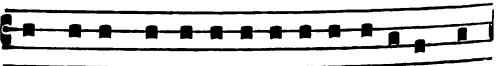
cum Fí- li- us tu- us Je-sus Christus Dómi-nus

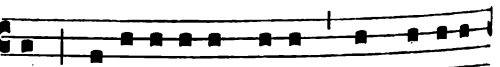
noster la-vá- ri se a Jo- ánnē undis Jor-

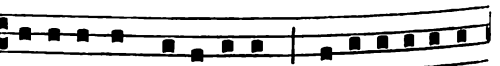
dá-ni- cis ex-e- gísset, ut Spí- ri- tu Sancto

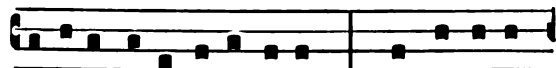
in co- lúmbæ si- mi- li- tú- di- ne dé- su- per mis-

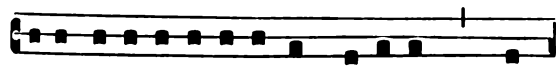
so, U- ni- gé- ni- tum tu- um, in quo ti- bi

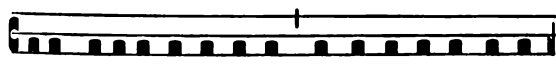
óptime compla- cu- ísse, te- sti- mó- ni- o sub-

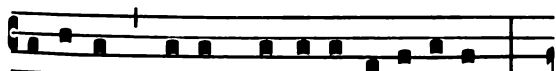
sequéntis vo-cis osténde-res, et hoc il-lud

esse ma-ni- fe-stís-sime compro-bá-res, quod

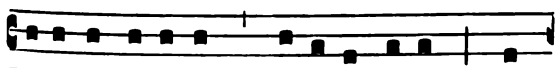
e-um ó-le- o læ-tí- ti- æ præ consórti-bus su- is

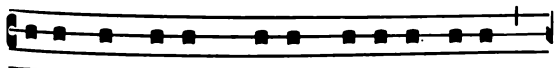
ungéndum Da-vid Prophé-ta ce-ci- nisset.

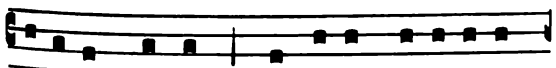
Te í-gi-tur depre-cámur, Dómi-ne sancte,

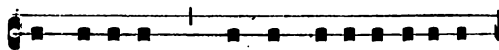
Pa-ter omní-po- tens, æ-térne De- us, per

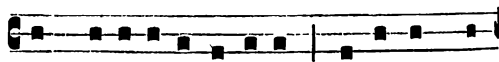
e- úndem Je-sum Christum Fí- li- um tu- um

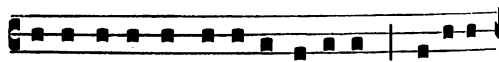
Dómi-num nostrum, ut hu-jus cre- a- tú-ræ

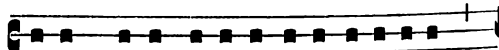
pingué-di-nem sancti ✠ fi-cá-re tu- a be-

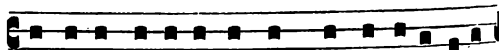
ne ✠ dicti- ó-ne digné-ris et Sancti ✠ Spí-

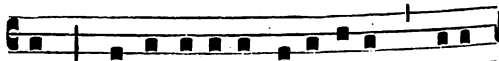
ri-tus e- i admísce-re vir-tú-tem, co-o-pe-

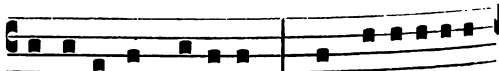
ránte Chri-sti Fí-li- i tu- i po-ténti- a,

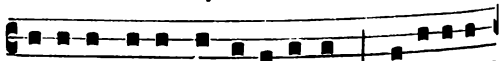
a cu-jus nó-mi-ne sancto Chrisma nomen accé-

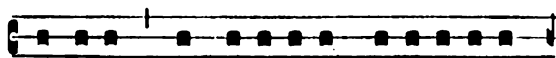
pit, unde unxísti Sa-cerdó-tes, Re-ges,

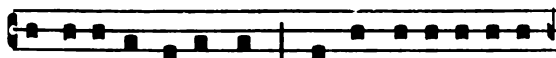
Prophé-tas et Márty-res : ut spi-ri-tu-á-lis

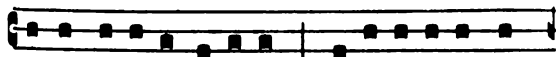
la-vácri Baptís-mo re-no-vándis cre-a-tú-ram

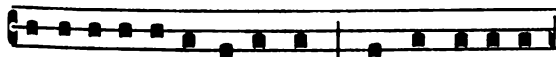
Chrisma-tis in Sacraméntum perféctæ sa-lú-

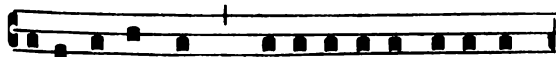
tis vi-tæque confirmes ; ut sancti-fi-ca-ti-ó-

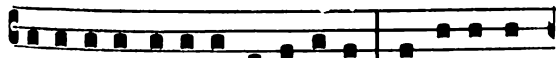
ne uncti-ó-nis infú-sa, corrupti-ó-ne pri-

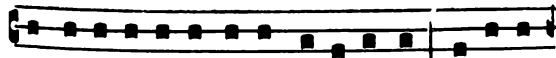
mæ na-ti-vi-tá-tis absórpta, sanctum u-ni-us-

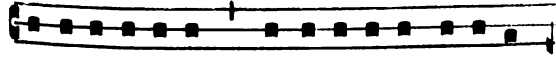
cu-júsque templum acceptá-bi-lis vi-tæ in-

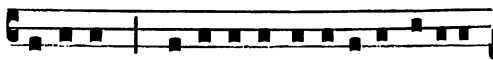
no-cénti-æ o-dó-re re-do-léscat ; ut se-cúndum

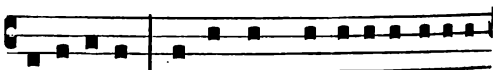
consti-tu-ti-ó-nis tu-æ Sacraméntum, ré-gi-o,

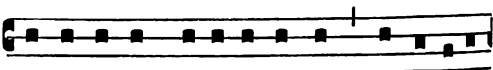
et sa-cerdo-tá-li, prophe-ti-có-que ho-nó-re

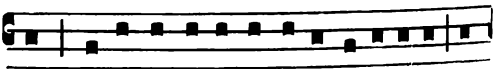
perfú-si, vesti-ménto incorrúpti mú-ne-ris

indu-ántur ; ut sit his, qui re-ná-ti fú-e-rint

ex aqua et Spí-ri-tu Sancto, Chrisma sa-lú-

tis, e-ósque æ-térnæ vi-tæ par-tí-ci-pes, et

coe-léstis gló-ri-æ fá-ci-at esse consórtes.

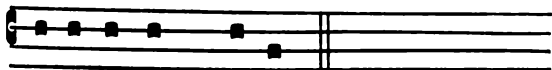
Quod sequitur dicit submissa voce legendo, ita tamen, quod a circumstantibus possit audiri :

Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Præfatione hujusmodi finita, Pontifex balsamum cum illo modico oleo ex ampulla Chrismali sumptum mistum commiscet sancto Chrismati, reponens ipsum in ampullam Chrismalem, et dicens :

Hæc commíxtio liquórum fiat ómnibus ex ea per-úntis propitiátio, et custódia salutáris in sæcula sæculorum. R̃. Amen.

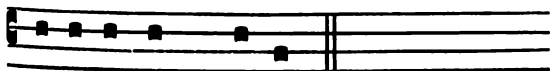
Tum Diaconus, qui ampullam Chrismalem de sacristia portavit, deponit mappulam, sive velum de ipsa ampulla, dimissa ei sua serica veste alba, quam antea habebat, et Pontifex capite inclinato, salutatur Chrisma dicens :

A-ve, sanctum Chrisma.

Et hoc secundo, et tertio facit, semper altius dicendo : quod postquam tertio dixerit, osculatur labium ampullæ ; quo facto, sedet Pontifex, et accipit mitram.

Tum singuli duodecim Sacerdotes parati prædicti accedunt successive per ordinem ad mensam, supra quam posita est ampulla Chrismatis, et factis reverentiis Sacramento in altare posito, et Pontifici, tertio in varia distantia genuflectunt coram ampulla, quolibet vice semper altius dicendo in tono prædicto :

A-ve, sanctum Chrisma.

Quo tertio dicto, labium ampullæ reverenter osculantur, et ad sua loca revertuntur. Quo peracto, ampulla in uno latere mensæ prædictæ collocatur. Et mox Diaconus aliam ampullam sua veste coopertam cum oleo Catechumenorum ferens, accedit ad præsentiam Pontificis, et ampullam ipsam sine mappula, quam Diaconus ipse circa collum retinet, tradit Archidiacono, qui illam suscipiens, eam ostendit Pontifici, et collocat supra mensam prædictam, in medio ante Pontificem ; super quam ampullam statim tam

ipse Pontifex, quam etiam duodecim Presbyteri predicti halant, prout supra de ampulla Chrismatis factum est. Quo facto, Pontifex surgens cum mitra submissa voce legendo absolute exorcismum Catechumenorum, dicit :

BENEDICTIO OLEI CATECHUMENORUM.

Exorcízo te, creatúra ólei, in nómine Dei Pa-
tris omnipoténtis, et in nómine Jesu Christi,
et Spíritus Sancti, ut in hac invocatióne individuae
Trinitátis, atque unius virtúte Deitátis, omnis ne-
quíssima virtus adversáarii, omnis inveteráta malítia
diáboli, omnis violénta incúrsio, omne confúsum et
cæcum phantásma eradicétur, et effugétur, et discédât
a te ; ut divínis Sacraméntis purificáta fias in ado-
ptiόνem carnis et spíritus, eis qui ex te ungéndi sunt,
in remissiόνem ómnium peccatórum ; ut efficiántur
eórum córpora ad omnem grátiam spirituálem acci-
piéndam sanctificáta. Per eúmdem Dóminum no-
strum Jesum Christum, qui ventúrus est judicáre
vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

Deinde, deposita mitra, Pontifex stans ben-
dictum oleum Catechumenorum eadem vi-

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

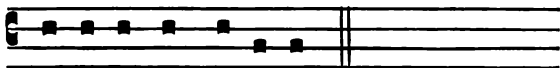
Orémus.

Deus, incrementórum ómnium et proféctuum spi-
rituálium remunerátor, qui virtúte Sancti Spi-
ritus imbecillárum méntium rudiménta confírmas, te
orámus, Dómine, ut emíttre dignéris tuam bene-
dictiόνem super hoc óleum, et ventúris ad beátæ
regeneratiónis lavácrum tríbuas per unctiόνem hujus
creatúræ purgatiόνem mentis et córporis ; ut si quæ
illis adversántium spirítuum inhæsére máculæ, ad

tactum sanctificáti ólei hujus abscédant ; nullus spirituálibus nequítiis locus, nulla réfugis virtútibus sit facúltas, nulla insidiántibus malis laténdi licéntia relinquátur. Sed veniéntibus ad fidem servis tuis, et Sancti Spíritus tui operatióne mundándis, sit uncti-
 nis hujus præparátio útilis ad salútem, quam étiam
 cœléstis regeneratiónis nativitáte in Sacraménto sunt
 Baptísmatis adeptúri. Per Dóminum nostrum Jesum
 Christum Fílium tuum, qui ventúrus est judicáre
 vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem.

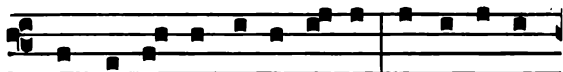
R̃. Amen.

Deinde Pontifex, et successive duodecim Sacer-
 dotes prædicti reverenter salutant oleum ipsum, di-
 centes tertio in tono Lectionis :

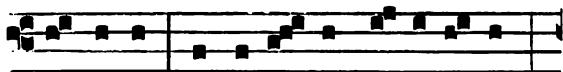

A-ve, sanctum ó- le- um.

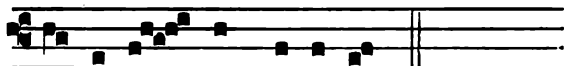
Et postquam tertio id fecerint, osculantur os ipsius
 ampullæ, prout supra positum est de Chrismate. His
 itaque peractis, ambæ ampullæ per dictos duos Dia-
 conos, eo ordine et decore, quo delatæ fuerant, ad
 sacrarium sive sacristiam processionaliter reportan-
 tur. Interim dum reportantur, duo præmissi Cantores
 cantant hos versus :

Ut no-vé- tur se-xus omnis uncti- ó- ne

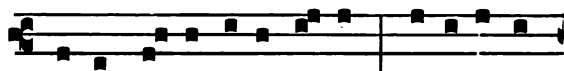
Chrís-ma- tis : ut sa-né- tur sau-ci- á- ta

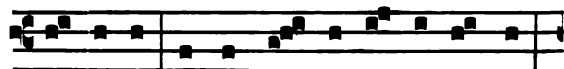
di- gni- tá- tis gló- ri- a.

Chorus replicat totum versum : O Redemptor.

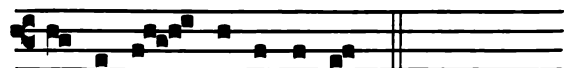
Tum dicti duo Cantores proseguuntur versum :

Lo- ta men- te sacro fon- te au- fu- gántur

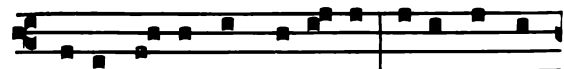
crí- mi- na, uncta fron- te sa- cro- sán- cta

ín- flu- unt cha- rísma- ta.

Chorus replicat versum : O Redemptor.

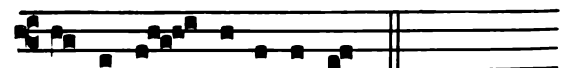
Deinde dicti duo Cantores proseguuntur versum :

Corde na- tus ex Pa- rén- tis alvum implens

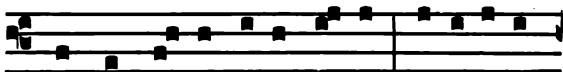
Vír- gi- nis, præsta lu- cem, claude mor- tem

Chrí- sma- tis consór- ti- bus.

Chorus replicat versum : O Redemptor.

Quo replicato, dicti duo Cantores prosequuntur
versum :

Sit hæc di- es festa no- bis sæ-cu-ló-rum

sæ- cu- lis : sit sacrá- ta di-gna lau-de,

nec se- né- scat témpo- re.

Chorus replicat versum : O Redémptor.

Vetus autem Chrisma, et oleum Catechumenorum, ac infirmorum, si quod remanserat in ampullis, ponitur in lampadibus Ecclesiæ ante Sacramentum, ut comburatur. Reliquum autem, quod est in pyxidibus, sive capsulis cum bombyce, igne comburitur ; et novum deinde cum nova bombyce in pyxidibus, sive capsulis imponitur. Interim dum Chrisma, et oleum Catechumenorum ad sacristiam portantur, Pontifex sedens cum mitra lavat manus, deinde redit ad altare et prosequitur Missam, ut in Missali habetur, et dicto **Ite, Missa est**, dat benedictionem, et dicens Evangelium sancti Joannis, accedit ad faldistorium, ubi sedet cum mitra, et jubet Presbyteros attente, ut juxta Canonum traditionem Chrisma et olea fideliter custodiant, et nulli sub prætextu medicinæ, vel maleficii tradere præsumant, alioquin honore priventur.

Ordo ad Synodum.

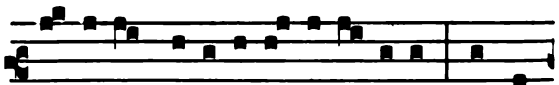
Sacerdotes et Clerici universi qui ad Synodum de jure vel consuetudine venire tenentur, conveniunt in civitate, vel alio loco, prout Pontifex ordinaverit.

Prima autem die Synodi Pontifex summo mane cappam indutus, ab universo Clero cum superpelliceis comitatus, ad Ecclesiam pergit; paratur in sede: celebrat Missam de Spiritu Sancto, et præbet Clero sacram Communionem. Qua finita, paratur faldistorium ante medium altaris, juxta inferiorem gradum, per quem ad altare ascenditur; et alia sedes in plano altaris (poterit tamen faldistorium suo tempore, loco secundæ sedis, cum tempus erit, poni). Pontifex vero supra rochettum, vel si sit Regularis, supra superpelliceum amictu, stola, pluviali rubeo, et mitra pretiosa induitur, quibus paratus, baculum Pastoralem manu ferens, accedit coram altari: Diacono et Subdiacono paratis rubeis ornamentis, ac si in Missa servire deberent, ipsum hinc et inde associantibus, et ibi ante faldistorium sibi paratum genuflexus, deposita mitra, incipit, schola prosequente, Antiphonam:

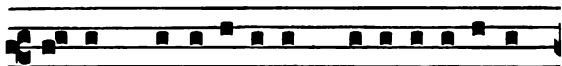
Tonus. VIII. Fin. 1.

Ex-áu- di nos, Dó-mi-ne, * quó-ni- am be-

ní-gna est mi-se-ri-cór-di- a tu- a : et se-

cúndum mul-ti-tú-di-nem mi-se-ra-ti-ó-num

tu-á-rum ré-spi-ce nos, Dó-mi-ne.

Ps. 68. Salvum me fac. E u o u a e.

Psalmus 68.

Salvum me fac, Deus : * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Incepto Psalmo, sedet Pontifex, accepta mitra, et sic manet quousque finiatur Psalmus, et Antiphona repetatur.

Infixus sum in limo profúndi : * et non est substantia.

Veni in altitúdinem maris : * et tempésta demórsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste : * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam : * et delícta mea a te non sunt abscondita.

Non erubéscant in me qui exspéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Ísraël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium : * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opéruí in jejúnio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium : * et factus sum illis in parábolam.

Advérsus me loquebántur qui sedébant in porta : * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratióem meam ad te, Dómine : * tempus benepláciti Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infígar, * líbera me ab iis qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusióem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tribulant me : * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit : * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eorum ne vídeant : * et dorsum eorum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam : * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitatio eorum desérta : * et in tabernáculis eorum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt : * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eorum : * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium : * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens : * salus tua, Deus, suscepit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico : * et magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novéllum, * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et læténtur : * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudivit páuperes Dóminus : * et victos suos non despexit.

Laudent illum cœli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciat Sion : * et ædificábúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi : * et hereditáte acquirént eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Finito Psalmo, et repetita Antiphona, Pontifex surgit, deposita mitra, et versus ad altare, dicit :

Adsumus, Dómine Sancte Spíritus, ádsumus, peccáti quidem immanitáte deténti, sed in

nómine tuo speciáliter aggregáti : veni ad nos, adésto nobis ; dignáre íllabi córdibus nostris : doce nos, quid agámus ; quo gradiámur, osténde ; quid efficiámus, operáre. Esto solus et suggéstor, et efféctor judiciórum nostrórum, qui solus cum Deo Patre, et ejus Filio nomen póssides gloriósum : non nos patiáris perturbatóres esse justítiæ, qui summe diligis æquitátem ; ut sinístrum nos non ignorántiæ trahat ; non favor infléctat ; non accéptio múnery, vel persónæ corrúmpat : sed junge nos tibi effícaciter solius tuæ grátiae dono, ut simus in te unum, et in nullo deviémus a vero ; quátenus in nómine tuo collécti, sic in cunctis teneámus cum moderámine pietátis justítiam, ut hic a te in nullo disséntiat senténtia nostra, et in futúro pro bene gestis consequámur præmia sempitérna.

Respondetur ab omnibus : **Amen.**

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui misericórdia tua nos incólumes in hoc loco speciáliter aggregásti ; mentes nostras, quæsumus, Paráclitus, qui a te procedit, illúminet, et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem ; cunctósque in tua fide, et caritáte corróboret ; ut excitáti a temporáli synodo, proficiámus ad æternæ felicitátis augméntum. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R. Amen.**

Finita Oratione, Pontifex. accepta mitra, præbit supra faldistorium prædictum, aliis omnibus neglectentibus ; et Cantores dicunt Litaniis, habentur supra, 718. Et postquam dictum fuerit

Ut ómnibus fidélibus defúctis, etc.

R. Te rogámus, audi nos.

Pontifex surgit, et baculum Pastoralem in sinistra tenens, stans versus ad Synodum, dicit :

Ut hanc præsentem Synodum visitare, dispónere, et bene ✠ dicere digneris.

R. Te rogámus, audi nos.

Producens signum crucis pariter super omnes ; quo facto, iterum accumbit, Cantoribus Litanias perficientibus. Quibus dictis, surgunt omnes, et Pontifex, deposita mitra, dicit stans versus ad altare, **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus gēnua. R. Leváte.**

Da, quæsumus, Ecclesiæ tuæ, miséricors Deus, ut Spíritu Sancto congregáta, secúra tibi devotióne servíre mereátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R. Amen.**

Deinde Pontifex, accepta mitra, ascendit ad sedem sibi paratam in plano altaris, ita ut in ea sedens dorsum suum vertat ad altare. Et imponit incensum in thuribulum, et benedicit more solito. Diaconus dalmatica indutus, præcedentibus thuriferario, et duobus ceroferariis, et Subdiacono tunicella induto, paramentis rubeis, benedictione accepta a Pontifice, cantat in loco convenienti :

✠ Sequéntia sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Cap. 9.

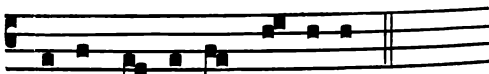
In illo témpore : Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem, et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent. Et misit illos prædicáre regnum Dei, et sanáre infirmos. Et ait ad illos : Nihil tuléritis in via, neque virgam, neque peram, neque panem, neque pecúniám, neque duas túnicas habeátis. Et in quamcúmque domum intravéritis, ibi manéte, et inde ne exeátis. Et quicumque non recéperint vos, exeúntes de civitáte illa,

étiam púlverem pedum vestrórum excútite in testi-
mónium super illos. Egréssi autem circuibant per
castélla evangelizántes, et curántes ubique.

Quo finito, liber Evangeliorum apertus per Subdia-
conum portatur Pontifici per eum osculandus, qui
et deinde incensatur. Quo facto, Pontifex ipse ante
sedem suam prædictam, deposita mitra, versus ad
altare, atque alii omnes in locis suis genuflectunt.

Tum Pontifex hic genuflexus incipit cantando,
schola prosequente, Hymnum :

Modus VIII.

Ve-ni, cre- á-tor Spí- ri-tus.

Mentes tuórum vísita,

Imple supérna grátia

Quæ tu creásti péctora.

Finito primo versu, Pontifex surgit, stans versus
ad altare, sine mitra, usque ad finem Hymni ; simi-
liter omnes alii cum Pontifice surgunt.

Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritalis únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dígitus patérnæ délixteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsi-
bus,
Infúnde amórem córdibus,
Infirma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus
Ductóre sic te prævio,
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Pa-
trem ;

Noscámus atque Filium ;
Teque utriúsque Spíritum,
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Et Filio qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

Expleto Hymno, omnes sedent in silentio, et Pontifex, accepta mitra, sedens in sede prædicta supra, in plano altaris posita, eos, si placet, in hanc sententiam alloquitur.

Venerábiles consacerdótes, et fratres nostri carísimi, præmissis Deo précibus, opórtet ut ea, quæ de divínis officiis, vel sacris Ordínibus, aut étiam de nostris móribus, et necessitatibus ecclesiásticis a nobis conferénda sunt, cum caritaté et benignitaté unusquisque vestrum suscípiat, summáque reveréntia, quantum valet, Dómino adjuvánte, percípiat, vel quæ emendatióne digna sunt, omni devotióne unusquisque fidéliter stúdeat emendáre : et si cui forte quod dicétur, aut agétur, displiceat, sine álquo scrúpulo contentiónis, palam coram ómnibus cónferat : quátenus, Dómino mediánte, et hoc ad óptimum statum pervéniat ; ita ut nec discórdans conténtio ad subversiónem justítiæ locum invéniat, neque íterum in perquirénda veritaté vigor nostri órdis, vel sollicitúdo tepéscat.

Post allocutionem hujusmodi, vel prius, prout magis placuerit Pontifici, fit per aliquem virum doctum idoneum sermo, in quo tractatur de disciplina ecclesiastica, de divinis mysteriis et de correctione morum in Clero secundum ea, quæ Pontifici videbuntur. Et post sermonem, querelæ, si quæ sint, audiuntur.

Deinde Archidiaconus ex suggesto alta voce legit decreta sacri Concilii Tridentini de residentia, et de professione Fidei, quam tunc emittent omnes, qui ad eam tenentur, in manibus Pontificis, juxta formam infra positam ; item de eligendis Examinatoribus qui statim nominantur, et approbantur, et jurant in manibus Pontificis, demum de eligendis Judicibus causarum, qui similiter proponuntur, ut supra.

Postremo caritative monentur omnes, quod durante Synodo honeste se habeant in omnibus, et

extra ; ita quod eorum conversatio ceteris sit mentis in exemplum. Quo facto, surgit Pontifex, et sollemniter omnibus benedicit, dicens : **Sit nomen Dómini benedíctum**, etc., more consueto ; qua data, discedunt omnes.

FORMA JURAMENTI.

Ego N. firma fide credo, et profíteor ómnia, et singula quæ continéntur in symbolo fidei, quo sancta Romána Ecclésia útitur ; vidélicet, Credo in unum Deum, Patrem omnipoténtem, factórem cœli et terræ, visibílium ómnium, et invisibílium. Et in unum Dóminum Jesum Christum, Fílium Dei unigénitum. Et ex Patre natum, ante ómnia sæcula. Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero. Génitum, non factum, consubstantiálem Patri, per quem ómnia facta sunt. Qui propter nos hómines, et propter nostram salútem descéndit de cœlis. Et incarnátus est de Spíritu Sancto ex María Vírgine : et homo factus est. Crucifíxus étiam pro nobis, sub Póntio Piláto passus, et sepúltus est. Et resurrexit tértia die, secúndum Scriptúras. Et ascéndit in cœlum ; sedet ad dexteram Patris. Et íterum ventúrus est cum glória judicáre vivos, et mórtuos ; cujus regni non erit finis. Et in Spíritum Sanctum Dóminum, et vivificántem ; qui ex Patre Filióque procédit. Qui cum Patre et Fílio simul adorátur, et conglorificátur : qui locútus est per Prophétas. Et unam sanctam Cathólicam et Apostólicam Ecclésiám. Confíteor unum baptísma in remissionem peccatórum. Et exspécto resurrectionem mortuórum. Et vitam ventúri sæculi. Amen. Apostólicas, et Ecclesiásticas traditiónes, reliquásque ejúsdem Ecclésiæ observatiónes, et constitutiónes firmíssime admítto et ampléctor.

Item sacram Scriptúram juxta eum sensum, quem tenuit et tenet sancta mater Ecclesiá, cujus est judicáre de vero sensu et interpretatióne sacrárum Scripturárum, admítto; nec étiam umquam nisi juxta unánimem consénsu Patrum accípiam et interpretábor.

Profíteor quoque septem esse vere et próprie Sacraménta novæ legis, a Jesu Christo Dómino nostro institúta, atque ad salútem humáni géneris, licet non ómnia síngulis necessária, scílicet Baptísmum, Confirmatióem, Eucharistíam, Pœniténtiam, Extrémam Unctiόem, Ordinem, et Matrimónium; illaque grátiam conférre, et ex his Baptísmum, Confirmatiόem, èt Ordinem, sine sacrilégio reiterári non posse. Recéptos quoque et approbátos Ecclesiæ Cathólicæ ritus, in supradictórum ómnium Sacramentórum solémni administratiόe recípio et admítto: ómnia et síngula quæ de peccáto origináli, et de justificatiόe, in Sacrosáncta Tridentína Synodo definíta et declaráta fuérunt, ampléctor et recípio.

Profíteor páriter in Missa offérri Deo verum, próprium, et propitiatórium sacrificium, pro vivis, et defúctis; atque in sanctíssimo Eucharistíæ Sacraménto esse vere, réaliter et substantiáliter Corpus, et Ságuinem, una cum ánima, et divinitáte Dómini nostri Jesu Christi, fieríque conversiόem totíus substantiæ panis in Corpus, et totíus substantiæ vini in Ságuinem, quam conversiόem Cathólica Ecclesiá Transsubstantiatiόem appellat.

Fáteor étiam sub áltera tantum spécie, totum atque íntegrum Christum, verúmque Sacraméntum sumi. Constánter téneo Purgatórium esse, animásque ibi deténtas fidélium suffrágiis juvári. Simíliter et Sanctos una cum Christo regnántes, venerándos atque invocándos esse; eósque oratiόnes Deo pro nobis

offerre ; atque eórum reliquias esse venerandas. Firmíssime ássero imágenes Christi, ac Deíparæ semper Virginis, necnon aliórum Sanctórum habéndas et retinéndas esse, atque eis débitum honórem ac veneratiónem impertiéndam. Indulgentiárum étiam potestátem a Christo in Ecclesiá relictam fuisse illarúmque usum Christiáno pópulo máxime salutárem esse affírmo. Sanctam Cathólicam, et Apostólicam Románam Ecclesiám, ómnium Ecclesiárum matrem, et magístram agnósco ; Romanóque Pontífici, beáti Petri Apostolórum princípis succesorí, ac Jesu Christi Vicário veram obediéntiam spóndeó, ac juro. Cétera item ómnia a sacris Canónibus, et œcuménicis Concíliis, ac præcipue a sacrosáncta Tridentína Synodo et ab œcuménico Concílio Vaticanó trádicta, definíta, et declaráta, præsertim de Románi Pontíficis primátu et infallíbili magisterío indubitánte recipio atque profiteor ; simúlque contrária ómnia, atque hæreses quascúmque ab Ecclesiá damnátas, et rejéctas, et anathematizátas, ego páriter damno, rejicio, et anathematízo. Hanc veram Cathólicam fidem, extra quam nemo salvus esse potest, quam in præsénti sponte profiteor, et veráciter téneo, eámdem íntegram, et inviolátam, usque ad extrémum vitæ spíritum, constantíssime (Deo adjuvánte) retinére, et confitéri, atque a meis súbditis, vel illis, quorum cura ad me in múnere meo spectábit, tenéri, docéri, et prædicári, quantum in me erit, curatúrum. Ego idem N. spóndeó, vóveo, ac juro. Sic me Deus ádjuvet, et hæc sancti Dei Evangélia.

Secunda die convenientibus iterum oratio in Ecclesia, finita Missa, Pontifex, pariter supra, procedit coram altari, Diacono et Subdiacono, paratis ut supra, ipsum associantibus, et Tabernaculo antea medio altaris juxta introitum

gradum sibi parato genuflexus, deposita mitra, inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

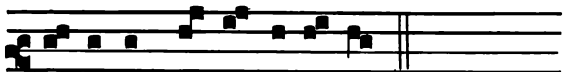
Modus VIII.

Pro-pí- ti- us esto peccá- tis nostris, Dó-

mi-ne, nequándo di- cant Gen- tes :

U- bi est De- us e- ó- rum ?

Ps 78. Deus ve- né-runt. E u o u a e.

Finita Antiphona, et incepto Psalmo, sedet Pontifex, reassumpta mitra, usque ad finem Psalmi.

Psalmus 78.

Deus, venérunt gentes in hereditátem tuam, poluérunt templum sanctum tuum : * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris : * subsanátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus ?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt : * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito anticipent nos misericórdiæ tuæ : * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster : et propter glóriam nóminis tui, Dómine, libera nos : * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Ne forte dicant in Géntibus : Ubi est Deus eórum ? * et innotéscat in natióibus coram óculis nostris.

Ultio ságuinis servórum tuórum, qui effúsus est : * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pösside filios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum : * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves pásquæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatióem et generatióem * annuntiábimus laudem tuam.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Deinde, finito Psalmo, et repetita Antiph. Pontifex, deposita mitra, surgit, et stans versus altare, dicit :

Orémus.

Nostrórum tibi, Dómine, curvántes génua córdium, quæsumus, ut bonum quod in nobis a te requíritur exsequámur ; scílicet, ut prompta tecum

sollicitúdine gradiéntes, discretiónis árd�æ subtile judícium faciámus ; ac misericórdiam diligéntes, clareámus stúdiis tibi plácitæ actiónis. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Orémus.

Méntibus nostris, quæsumus, Dómine, Spíritum Sanctum benígnus infúnde, quátenus in nómine tuo collécti, sic in cunctis teneámus cum moderámine pietátis justítiam, ut hic a te in nullo disséntiat volúntas nostra, sed semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Orémus.

Et ministri dicunt : Flectámus génuā. l̃x. Leváte. **D**eus, qui nos justítiam loqui, et quæ recta sunt, præcipis judicáre ; tribue nobis, ut neque iníquitas in ore, nec právitās inveniátur in mente ; ut puro cordi púrior sermo conséntiat, ostendátur in ópere justítia, neque appáreat dolus in lingua, sed ex corde véritas proferátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Post hæc Pontifex, accepta mitra, ascendit ad planum altaris, et sedet in sede, seu faldistorio ibidem sibi parato.

Tum accedit Diaconus cum thuriferario, et Pontifex imponit incensum ; deinde Diacono benedicit, qui procedens ad locum consuetum signat, incensat et cantat Evangelium, ut heri, Pontifice ante sedem prædictam sine mitra verso ad Diaconum stante.

Tunc Pontifex sedens in sede prædicta cum mitra, Synodum his verbis alloquitur, si velit :

Venerábiles, et dilectíssimi fratres nostri, opórtet ut sicut hestérna die admonúimus benígnam mansuetúdinem vestram de divínis ofíciis, et sacris altáris grádibus, aut étiam de móribus, et necessitátibus ecclesiásticis, quæcúmque emendánda, vel renovánda sunt, cáritas ómnium vestrum, ubicúmque nóverit áliqua emendatióne condígna, in médium proférre non ámbigat ; ut per vestræ charitátis stúdiu, Dómino largiénte, ad óptimu pervéniant statum, ad laudem, et glóriam nóminis Jesu Christi Dómini nostri.

Post allocutionem hujusmodi, vel prius, si magis placet Pontifici, fit sermo per aliquem doctum idoneum, in quo iterum tractetur de disciplina ecclesiastica, et aliis, de quibus Pontifici videbitur. Deinde Archidiaconus alta voce legit Apostolicas Constitutiones ibi non promulgatas, vel alias, pro Pontificis arbitrio. Quo finito, leguntur Constitutiones per Synodum approbandæ ; quibus lectis, habito scrutinio, quæ placent, per Patres confirmantur. His peractis, Pontifex surgens benedicit omnibus solemniter, ut heri. Deinde omnes discedunt.

Die tertia, conventionem facta in Ecclesia, finita Missa, Pontifex paratus, ut heri, assistantibus sibi Diacono et Subdiacono paratis, genuflexus in faldistorio juxta inferiorem gradum ante medium altaris sibi parato, deposita mitra, incipit, schola prosequente, Antiphonam (cum cantu, pag. 772) : **Exáudi nos, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum réspice nos, Dómine.**

Psalmus 68. **Salvum me fac, Deus ; * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.**

Et dicitur totus, prout habetur supra in primo die. 773.

Deinde repetitur Antiphona. Incepto Psalmi. I
tífex sedet, et accipit mitram, sic manens quousque
Psalmus finiatur, et Antiphona repetatur : quæ r
petita, deposita mitra, surgit, et stans versus
altare, dicit :

Orémus.

Ad te, Dómine, intéрни clamóris vóciбus procla-
mántes, unánimiter postulámus, ut respéctu
tuæ grátiae solidáti, præcónes veritátis efficiámur
intrépidi, tuúmque valeámus verbum cum omni
fidúcia loqui. Per Dóminum nostrum Jesum Christum
Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte
Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui sacro verbi tui
oráculo promisísti, ubi duo, vel tres in nómine
tuo congregáti essent, te médium fore ; adésto cœtui
nostro propítius, et cor nostrum illúmina miséricors,
ut a bono misericórdiæ tuæ nullátenus aberrémus,
sed rectum justitiæ tuæ trámitem in ómnibus te-
neámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum
Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte
Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

Orémus.

Et ministri dicunt : Flectámus génua. R̃. Leváte.

Deus, qui pópulis tuis et indulgéntia cónsulis, et
amóre domináris ; da spíritum sapiéntiæ tuæ.
quibus dedísti régimen disciplínæ : ut de proféctu
sanctárum óvium fiant gáudia ætéрна pastórum. Per
Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum,
qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti
Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

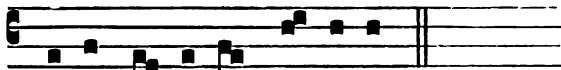
Post hæc Pontifex, accepta mitra, ascendit ad planum altaris, sedens in sede, seu faldistorio ibidem sibi parato. Tum accedit Diaconus cum thuriferario, et Pontifex imponit incensum; deinde benedicit Diacono, qui procedens ad locum consuetum signat, incensat, et cantat Evangelium, ut heri, Pontifice ante sedem prædictam sine mitra verso ad Diaconum stante.

✠ Sequéntia sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Cap. 18.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si peccáverit in te frater tuus, vade, et córripe eum inter te, et ipsum solum. Si te audíerit, lucrátus eris fratrem tuum. Si autem te non audíerit, ádhibe tecum adhuc unum, vel duos, ut in ore duórum vel trium téstium stet omne verbum. Quod si non audíerit eos : dic Ecclésiæ. Si autem Ecclésiám non audíerit, sit tibi sicut éthnicus, et publicánus. Amen dico vobis, quæcúmque alligavéritis super terram, erunt ligáta et in cœlo : et quæcúmque solvéritis super terram, erunt solúta et in cœlo. Iterum dico vobis : quia si duo ex vobis consénserint super terram, de omni re quamcúmque petierint, fiet illis a Patre meo, qui in cœlis est. Ubi enim sunt duo vel tres congregáti in nómine meo, ibi sum in médio eórum. Tunc accédens Petrus ad eum, dixit : Dómine, quóties peccábit in me frater meus, et dimíttam ei ? usque sépties ? Dicit illi Jesus : Non dico tibi usque sépties ; sed usque septuágies sépties.

Quo finito, et per Pontificem libro osculato, et ipso incensato, Pontifex sine mitra ante sedem prædictam versus ad altare, atque aliis omnibus in locis suis genuflexis, incipit, schola prosequente, Hymnum :

Ve-ni, cre- á- tor Spí- ri- tus.

Et dicitur totus, ut supra, pag. 778.

Finito primo Versu, Pontifex surgens, stat versus ad altare, detecto capite usque ad finem Hymni. Simili modo faciunt omnes alii. Expleto Hymno omnes sedent in silentio. Tunc Pontifex sedens in sede prædicta cum mitra, Concilium seu Synodum his verbis alloquitur, si velit. Poterit tamen huiusmodi allocutionem omittere, et quod ejus loco, si placebit, per aliquem doctum idoneum, de his quæ in allocutione continentur, et aliis opportunis, sermo fiat, committere.

Venerábiles, et dilectíssimi fratres, cónvenit, ut ea quæ de ecclesiásticis officiis et Sacerdotálibus grádibus, vel étiam Canónicis sanctiónibus, propter diversas occupatiónes, aut (quod negáre non póssumus) propter nostram, aliorúmque desidíam, non tam plene, ut opórtet, exsecúta sunt; ómnium nostrum unánimi consénsu et voluntáte requirántur, et humíliter coram caritáte vestra reciténtur; ut quæ digna sunt emendatióne ad meliorem statum, auxiliánte Dómino, perducántur. Et cui fortásse áliiquid, quod digéstum est, displicet, caritati vestræ cum benignitáte et modéstia intimáre non dífferat; quátenus totum quod synodáli conventióne nostra statútum fúerit vel renovátum, absque omni contrarietáte, concórdia sanctæ pacis ab ómnibus æque custodiátur, ac teneátur, ad augméntum ætérnæ beatitúdinis ómnium nostrum.

Post hæc leguntur Constitutiones, si quæ sint Synodum approbandæ; quibus lectis, et per Patres si placet, confirmatis, atque omnibus ternatim

Pontifex sedens cum mitra omnium orationibus se commendat. Deinde leguntur nomina omnium qui Synodo interesse debent, et præsentes ad sua nomina surgunt, et respondent singuli : **Adsum.**

Absentes vero notantur, et per Pontificem debita pœna mulctantur. Demum Pontifex adhuc in sede prædicta cum mitra sedens, si placet, congregatos admonet, et exhortatur sub hujusmodi verbis :

Fratres dilectissimi, et Sacerdotes Domini, Cooperatores Ordinis nostri estis. Nos, quamvis indigni, locum Aaron tenemus, vos autem locum Eleázari, et Ithámari. Nos vice duodecim Apostolorum fungimur, vos ad formam septuaginta duorum discipulorum estis. Nos pastores vestri sumus, vos autem pastores animarum vobis commissarum. Nos de vobis rationem reddituri sumus summo Pastori nostro Domino Jesu Christo, vos de plébis vobis commendatis. Et ideo, fratres dilectissimi, videte periculum vestrum. Admonemus itaque, et obsecramus fraternitatem vestram, ut quæ vobis suggerimus, memoriæ commendatis, et opere exercere studeatis. In primis admonemus, ut vita et conversatio vestra sit irreprehensibilis. In domibus vestris mulieres non cohábitent. Omni nocte ad nocturnas horas surgite. Officium vestrum horis certis decantate. Nullus, nisi jejúnus, Missam célebret, et non in véstibus commúnibus, sed sacris, et nítidis, amíctu, alba, cingulo, manípulo, stola, et cásula, quæ ad álios usus non sérviant. Missas religiósè celebráte : Corpus, et Sanguinem Domini nostri Jesu Christi cum omni reveréntia, et tremóre súmíte. Corporália mundíssima sint. Vasa sacra propriis mánibus ablúite, et extérgite diligénter. Nulla fémina ad altáre Domini accédát, nec cálicem Domini tangat. Altáre sit coopértum mundis línteis, saltem tribus divérsis. Et désuper nihil ponátur, nisi reliquiæ, ac res sacræ, et pro sacri-

ficio opportunæ. Missale, Breviarium, et Martyrologium unusquisque habeat. Ecclesiæ vestræ bene sint coopertæ, et mundæ. In sacristiis sive secretariis, aut juxta altare majus, sit locus præparatus ad infundendum aquam ablutionis corporaliū, et vasorum sacrōrum, ac manuum postquam sanctum Chrisma, aut oleum Catechumenorum, vel Infirmorum tractaveritis. Ibique pendeat vas cum aqua munda, pro lavandis manibus Sacerdotum, et aliorum qui rem sanctam et officium divinum sunt peracturi, et prope, lintheum mundum ad illas abstergendum. Atria Ecclesiæ sint bene munita. Nullus sine scitu, et consensu nostro, per potestatem sæcularem, Ecclesiam obtineat. Nullus Ecclesiam, ad quam intitulatus est dimittat, et ad aliam quæstus gratia se transferat. Nullus plures Ecclesias sine titulo, et contra sacrōrum Cānonum dispositiones nancisci præsumat. Nullatenus etiam una Ecclesia inter plures dividatur. Nullus extra Ecclesiam in locis non consecratis celebret. Nullus alterius parochianum, nisi itinerantem, et tunc de Rectoris sui licentia ad communionem recipiat. Nullus in alterius parochia absque proprii Sacerdotis licentia Missam celebret. In celebratione, quisque Calicem, et oblata, non circulo, aut digitorum vacillatione, ut quidam faciunt, sed junctis et extensis digitis cruce signet, sicque benedicat. Calix, et patena sint aurei, vel argentei, non ærei, aut aurichalcei, vitrei, vel lignei. Quisque Presbyter clericum habeat, vel scholarem, qui cum eo Psalmos cantet, Epistolam, et Lectionem legat, et in Missa respondeat. Ipse quoque Presbyter infirmos visitet, et reconciliet, et juxta Apóstolum propria manu communique, oleo sancto inungat. Nullus præsumat tradere communionem laico aut feminae, ad deferendum infirmo. Nullus pro baptizandis infantibus, sive adultis, aut infirmis reconciliandis, aut mortuis sepeliendis, præmium

vel munus éxigat. Per negligéntiam vestram nullus infans sine Baptísimo, et adúltus sine Communióne péreat. Nullus vestrum sit ebriósus, aut litigiósus. Nullus arma ferat. Nullus canum, aut ávium joci insérviat ; nullus in tabérnis bibat. Quisque vestrum, quantum sapit, de Evangélio Domínico et céteris festívis diébus suæ plebi annúntiet. Verbum Dómini prædicáte. Curam páuperum, peregrínorum, viduárum, et orphanórum habéte, ipsósque peregrínos ad prándium vestrum vocáte. Estóte hospitáles, áliis exínde bonum exémplum præbéntes. Sínqulis diébus Domínicis ante Missam, aquam, qua pópulus aspergátur, benedicite, ad quod vas próprium habéte. Vasa sacra et vestiménta sacerdotália, nolíte negotiátóri aut tabernáριο in pignus dare. Minus digne pœniténtem cujuscúmque rei grátia ad reconciliatiónem non addúcite, neque ei reconciliatiónis testimónium perhibéte. Usúras non exígite. Nec facultátes vestras post ordinatióem vestram acquisítas alienáte, quóniam Ecclesiæ sunt. Nullus étiam res, possessiões, aut mánicipium Ecclesiæ véndere, commutáre, aut quocúmque ingénio præsumat alienáre. Nullus decimam altérius recípiat. Nullus pœniténtem, carnem manducáre, aut vinum bíbere invítet, nisi pro eo tunc eleemósynam fécerit. Quisque fontes baptismáles lapídeos hábeat bene mundos ; quos si habére non póterit, vas áliud ad hoc opus solum deputátum téneat. Omnibus parochiánis vestris Symbolum, et Oratióem Domínicam insinuáte. Jejúnia Quadragésimæ Quátuor Témporum, et ália Ecclesiæ mandáta significáte observánda. Ante Quadragésimam quarta féria pópulum ad confessiόem invitáte, et conféssis juxta qualitátem críminum pœniténtiam injúngite. Tribus tempóribus in anno, id est, Nativitáte Dómini, Pascha, et Pentecóste, omnes fidéles accédere ad communióem córporis Dómini nostri Jesu Christi

admonéte, et ne omíttat, quin saltem in Pascha comunicet. Certis temporibus conjugátos abstinére ab uxóribus exhortámini. Nullus vestrum rúbeis, aut virídibus, vel laicálibus véstibus utátur. Diem Domínicam, et céteras festivitátes, absque ópere servíli, a véspera in vésperam celebrári docéte. Cantus, et choréas mulierum in átrio Ecclesiæ prohibéte. Incantatiónes super mórtuos noctúrnis horis a vulgo fieri consuétas sub contestatióne Dei omnipoténtis vetáte. Cum excommunicátis nolíte communicáre: Nec quis vestrum in eórum præsentia celebráre præsumat, quod étiam plebi nuntiáte. Et nullus ex plebe uxórem domum ducat, nisi prius nuptiæ temporibus ab Ecclesiá permissis públice fúerint celebrátæ. Quod nullus ad raptam, vel consanguíneam accédát, aut altérius sponsam ducat omnímotis prohibéte. Porcários, et álios pastóres, saltem Domínica die faciátis veníre ad Missam. Patrínos, ut filíolos Symbolum et Oratiónem Domínicam dóceant, aut docéri fáciant, exhortámini. Sacraméntum Eucharístiæ, sanctum Chrisma, et Oleum Catechumenórum, ac sanctum, seu Infirmórum, in Ecclesiá in loco mundo, concedénti, et secúro, sub sera, et fida custódia diligénter serváte. Quisque vestrum expositiónem Symboli et Oratiónis Domínicæ juxta orthodoxórum Patrum traditiónes penes se hábeat, eásque atque Oratiónes Missárum, et Epístolas, Evangélia, et Cánonem bene intélligat, ex quibus prædicádo, pópulum sibi commissum sédulo ínstruat, et máxime non bene credéntem. Intróitum Missæ, Oratiónes, Epístolam, Graduále, Evangélium, Symbolum, et cétera non secréta, alta et intelligíbili voce próferat. Secréta vero, et Cánonem, moróse et distíncte submíssa voce legat. Psalmórum verba, et distíctiões, reguláríter cum Cánticis consuétis intelligibíliter pronúntiet. Symbolum sancti Athanásii de Trinitáte et fide Ca-

thólica memoriter teneat. Exorcismos, et Orationes ad Catechúmenos faciendos, ac reliquas preces super másculum, et féminam, pluráliter, vel singuláriter, respectíve, distíncte próferat. Ordinem baptizándi, et ad succurréndum infirmis, reconciliatiónis, et commendatiónis ánimæ, et in agendis exséquiis defunctórum, juxta modum conónicum obsérvet. Exorcismos, et benedictiões salis et aquæ pertinénter legat. Cánticum diúrnum, et noctúrnum sciat. Cómutum étiam minórem ad inveniéndum lítteram Dominicálem, tempus intervállí diéi Paschæ, et majórum mobílium Festórum non ignóret. Vólumus autem, fratres dilectíssimi, quátenus quæ nostra percepístis traditióne, bonis studeátis opéribus adimplére, præstánte Dómino nostro Jesu Christo, cui cum Patre, et Spíritu Sancto, est honor et glória in sæcula sæculórum.

Tum Pontifex, dimissa mitra, surgit, et stans versus ad altare, dicit absolute :

Orémus.

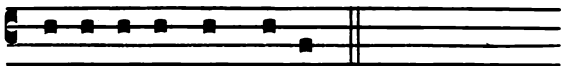
Nulla est, Dómine, humánæ consciéntiæ virtus, quæ inoffénse possit tuæ voluntátis judícia experíri, et ídeo, quia imperféctum nostrum vident óculi tui, perfectióri députa, miséricors Deus, quod perfécto æquitátis fine conclúdere peroptámus ; te in nostris princípíis occursórem popóscimus, te in hoc fine judiciórum nostrórum indultórem nostris excésibus sperámus, scílicet, ut ignorántiæ parcas, erróri indúlgeas, ut perféctis votis perféctam óperis effíciám largiáris : et quia consciéntia remordén-te tabéscimus, ne aut ignorántia nos tráxerit in errórem, aut præceps fórsitan volúntas impúlerit justítiam declináre ; hoc te póscimus, te rogámus, ut si quid offensiónis in hac Synodi celebritáte contráximus, te miseránte, indulgéntiam sentiámus : ut in eo, quod

solutúri sumus aggregátam Synodum, a cunctis primum absolvámur nostrórum nélixibus delictórum : quáliter, et transgressóres vénia, et confiténtes tibi subsequátur remunerátio sempitérna. Per Christum Dóminum nostrum. *℣.* Amen.

Deinde benedicit solemniter omnibus, dicens :

Sit nomen Dómini benedíctum, etc.

Et dat indulgentiam. Quibus peractis, Archidiaconus stans juxta Pontificem, dicit alta voce :

Re-ce-dá-mus cum pa-ce.

Et respondent omnes :

In nó-mi-ne Chri-sti.

Tunc omnes pariter surgentes, Pontificem cappa indutum cum superpelliceis ad domum reducunt. Si vero in primo die vel in secundo omnia negotia Synodi expediuntur ; approbatis omnibus, et conclusione Synodi facta, Pontifex sedens cum mitra, ut supra, commendat se omnium orationibus, et leguntur nomina interesse debentium, admonentur per Pontificem congregati, et alia fiunt, prout supra sunt ordinata.

Suspensionis, Reconciliationis,

DEPOSITIONIS, DISPENSATIONIS, DEGRADATIONIS, ET
RESTITUTIONIS SACRORUM ORDINUM.

Prænotandum est, quod Clericus quandoque suspenditur, quandoque deponitur, quandoque degradatur. Suspenditur quis quandoque ab homine, quandoque a jure, et quandoque ad tempus, quandoque in perpetuum.

Ab homine, quando Prælatus sic in scriptis pronuntiat :

Quia constat te tale quid commisisse, ideo ab officio, et executione Ordinum tuorum te suspendimus.

Vel quando fit in genere, dicit :

Quicumque tale quid fecerit, aut non fecerit ; ipsum in his scriptis suspendimus, vel in his scriptis noverit se suspensum.

Hujusmodi autem suspensionis sententia taliter revocatur :

Quia de tali negotio, propter quod suspensionis sententiam incurreras, emendationem plenam, et poenitentiam condignam egisti, ideo sententiam suspensionis hujusmodi misericorditer relaxamus.

Illud autem sciendum est, quod simpliciter et sine temporis præfinitione ab homine vel a jure suspensus perpetuo intelligitur esse suspensus ; ad tempus vero suspensus, utpote donec poenituerit, vel a crimine abstinerit, eo ipso, quod abstinet, vel poenitet, executionem sui officii recuperat ; nec alia est reconciliatio, seu sententiæ suspensionis relaxatio necessaria. Ad hæc Clerici publice delinquentes, et enormiter, executionem sui Ordinis secundum

Canones perdunt; et etiam post peractam pœnitentiam ab exsecutione suorum Ordinum suspensi remanent; adeo, quod absque dispensatione et reconciliatione non possunt in illis licite ministrare, neque ad majores Ordines promoveri, præcipue si de hoc convicti fuerint in judicio, et puniti. Episcopi tamen possunt in adulteriis, et aliis criminibus, quæ sunt minora, et generaliter ubicumque a jure expressè non prohibentur, post peractam pœnitentiam, a parte ipsius, cum talibus dispensare, et eos reconciliare; quæ reconciliatio, et dispensatio fit hoc modo :

Quamvis tale enorme crimen publice commiseris, quod confessus es (vel de quo convictus es, et in judicio condemnatus, propter quod secundum juris rigorem merueras ab officio, et beneficio amoveri, et propterea non vales ulterius secundum Cánones in tuis Ordinibus licite ministrare : quia tamen defectus nostri temporis antiquam non patitur Canonum manere censuram, eligentes potius de misericordia, quam de severitate reddere rationem ; idcirco vitam tuam plenius agnoscéntes, et meliöra, et salutí viciniöra de te de cetero verisimiliter expectántes, de misericordia quæ superexáltat judícium, hanc pœnam auctoritate nobis in hac parte a jure concessa tibi dúximus relaxándam, et relaxámus. Indulgéntes tibi, ut, hoc non obstanté, licite possis ad superiöres Ordines conscéndere, et in susceptis étiam Ordinibus licite ministrare. Infámiam insuper canónicam propter hoc per te contráctam pénitus aboléntes, et restituéntes te in íntegrum pristino státui, ac famæ.

Circa depositionem vero notandum est, quod agitur ut deponatur quis a beneficio, solus Episcopus hoc potest. Sicut potest deponere ab Ordine Capitulo suo, sive ab ipso Capitulo deputatis

etiam solus ex consuetudine. Et similiter Episcopus cum Capitulo suo deponit ab Ordine Clericos primæ tonsuræ, et in minoribus Ordinibus constitutos, si post hujusmodi verbalem depositionem secutura sit actualis degradatio. Et si isto modo agitur, in depositione Subdiaconi, vel Diaconi ab Ordine requiritur numerus trium Episcoporum, ultra proprium Episcopum, in examine, et in definitione; et sex in causa Presbyteri, excepta causa hæresis. In depositione vero Episcopi ab ordinatione exigitur numerus duodecim Episcoporum præter Metropolitanum, qui debet esse tertiusdecimus, qui omnes possint procedere contra Episcopum usque ad conclusionem tantum, et definitio tam circa condemnationem, quam absolutionem, reservatur Papæ. Sed in ipsa actuali degradatione non requiritur numerus Episcoporum. Et præmissa de numero Episcoporum adhibendo procedunt, si agitur ex potestate ordinaria. Dictabitur autem sententia depositionis ab Ordine, si intenditur, ut post eam sequatur actualis degradatio nomine Episcopi ordinarii, cum præsentia Capituli, sive cum consilio, et assensu Episcoporum respective, prout eam requirit, in hunc modum, videlicet :

Quia nobis evidenter, et legitime constat, te tale crimen, seu flagitium, commisisse, quod non solum grave, verum etiam damnabile est, et damnosum, idcirco de talium consilio, et assensu ab omni ordine, et privilegio clericali te sententialiter perpetuo duximus deponendum, et deponimus.

Per talem itaque sententiam taliter depositus, omni Ordinum, tam majorum, quam minorum executione perpetuo est exutus.

Verum si Episcopus deponens, evidenter agnoverit in posterum emendationem vitæ et morum depositi, vel forte sententiam suam injustam fuisse; poterit

ei de jure misericorditer restituere Graduum et Ordinum exsecutionem, qua privatus exstiterat : quæ restitutio debet fieri in Ecclesia, in qua Episcopus elegerit hoc facere, sive sit Cathedralis, sive alia : et coram altari, quia et ibi Ordinum gradus distribuuntur ; et potest fieri per Episcopum solum cum Capitulo suo, non solum in Quatuor temporibus. verum etiam quolibet tempore, et sine Missæ celebratione ; et tam restituens, quam restituendus debent esse jejuni.

Depositus ergo, qui restitutionem privilegii clericalis, et exsecutionis quatuor minorum Ordinum petierit, vestibus suis consuetis indutus debet genua flectere coram Pontifice parato amictu, stola, pluviali, tempori convenientibus, et mitra simplici. baculum Pastoralem in manu tenente, et in faldistorio ante medium altaris sedente, qui, deposita mitra. surgit, et stans versus ad illum coram se genuflexum. dicit :

Ÿ. Deus, in adjutórium meum inténde.

R. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Ÿ. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

R. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Et hæc secundo, et tertio dicuntur. Deinde subjungit Pontifex :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, reliqua secreto. Deinde

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. Salvum fac servum tuum, Dómine.

R. Deus meus sperántem in te.

Ÿ. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.

R. Et de Sion tuére eum.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, qui in sanctis hábitas, et pia corda non déseris, súscipe propítius oratióem nostram, et hunc fámulum tuum, quem delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Tum sedet Pontifex, accepta mitra, et super caput illius coram eo genuflexi imponit manum dexteram, dicens :

In nómine Dómini. Ego, licet peccátor, tamen Epíscopus, auctoritáte a Deo mihi concéssa, per hanc manus impositionem restítuo tibi charíssimo filio privilégium clericále, et exsecutióem Ordinis et gradus Ostiariátus, Lectorátus, Exorcistátus, atque Acolythátus, quibus fúeras juste privátus et ab eis depósitus ; ut ámodo possis digne custodíre óstia domus Dómini cum ómnibus, quæ intra retinéntur ; et distíncte légere de códice, audiénte pópulo Dei ; et abhinc in ántea hábeas potestátem imponéndi manus super energúmenos, sive baptizátos, sive Catechúmenos, et ut deinceps possis digne accéndere luminária Ecclésiæ, et ante Evan-gélium portáre. Præstánte Dómino nostro Jesu Christo, qui vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℞. Amen.

Deinde Pontifex adhuc cum mitra sedens benedicit illi, dicens :

Benedíctio Dei omnipoténtis Pa-tris, et Fí-lii, et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℞. Amen.

Quo facto, ille osculatur manum dexteram I
ficus, surgensque discedit.

Exsecutionis Subdiaconatus, et minorum Or-
dinum, ac privilegii clericalis restitutio fit
similiter per omnia, prout supra, usque ad manus
impositionem, ad quam Pontifex cum mitra scilicet
dicit :

In nómine Dómini. Ego, licet peccátor, tamen
Epíscopus, per hanc manus impositionem
restituo tibi dilectíssimo filio privilegium clericále,
et executionem Ordinum et gráduum Ostiariátus,
Lectorátus, Exorcistátus, Acolythátus, et Subdiaco-
nátus, quibus fúeras juste privátus, et ab eis depósi-
tus, ut ámodo digne possis custodíre óstia domus
Dómini cum ómnibus, quæ intra retinéntur : et
distíncte légere de códice, audiénte pópulo Dei ; et
abhinc in ántea hábeas potestátem imponéndi manus
super energúmenos, sive baptizátos, sive Catechúme-
nos ; et possis digne accéndere luminária Ecclésiæ,
et ante Evangélium portáre ; ac légere Prophetías,
Epístolas ad Missas, et ministráre Diácono, ac
Presbytero, vel Epíscopo. Præstánte eódem Dómino
nostro Jesu Christo, qui vivit et regnat in unitáte
Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Tum benedicit ei, ut supra ; quo facto, ille oscu-
latur manum dexteram Pontificis, surgensque dis-

Exsecutionis vero Diaconatus, Subdiaconatus
et minorum Ordinum, ac privilegii clericalis resti-
tutio fit similiter per omnia, prout supra, usque ad
manus impositionem, ad quam Pontifex scilicet cum
mitra dicit :

In nómine Dómini. Ego, licet peccátor, tamen
Epíscopus, per hanc manus impositionem resti-

tuo tibi dilectissimo filio privilegium clericale, et executionem Ordinum et graduum Ostiariatus, Lectoratus, Exorcistatus, Acolythatus, Subdiaconatus, et Diaconatus, quibus fueras juste privatus, et ab eis depositus, ut amodo possis digne custodire ostia domus Domini, cum omnibus, quæ intra retinentur; et distincte legere de Codice, audiente populo Dei; et habeas potestatem imponendi manus super energumenos, sive baptizatos, sive Catechumenos; et possis digne accendere luminaria Ecclesiæ, et ante Evangelium portare; ac legere Prophetias, et Epistolas, ac Lectionem Evangelicam ad Missas, et in eis ministrare Presbytero, vel Episcopo, et fundere aquam in Eucharistiam Sanguinis Christi. Præstante eodem Domino nostro Jesu Christo, qui vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum.

Iŕ. Amen.

Tum benedicit ei, ut supra; quo facto, ille osculatur manum dexteram Pontificis, surgensque discedit.

Executionis autem Presbyteratus, Diaconatus, Subdiaconatus, et minorum Ordinum, et privilegii clericalis restitutio fit similiter, prout supra, usque ad manus impositionem, in qua Pontifex cum mitra sedens dicit:

In nómine Domini. Ego, quamvis peccator, tamen Episcopus, per hanc manus impositionem restituo tibi dilectissimo filio privilegium clericale, et executionem Ordinum et graduum Ostiariatus, Lectoratus, Exorcistatus, Acolythatus, Subdiaconatus, Diaconatus, et Presbyteratus, quibus fueras juste depositus et privatus; ut amodo possis digne custodire ostia domus Domini cum omnibus, quæ intra retinentur; et distincte legere de Codice, audiente populo Dei; et abhinc in antea habeas

potestátem imponéndi manus super energúmenos, sive baptizátos, sive Catechúmenos ; et possis digne accéndere luminária Ecclésiæ, et ante Evangélium portáre ; ac légere prophetías, et Epístolas, ac Lectiónem Evangélicam ad Missas, et in eis ministráre Diácono, Presbytero, et Epíscopo, et fúndere aquam in Eucharístiam Sánguini Christi ; ac Missas celebráre pro vivis, ac defúntis, acceptábiles quoque Hóstias offérre Deo, et ministérium Presbyterále devóte perfícere. Præstánte eódem Dómino nostro Jesu Christo, qui vivit et regnat Deus, in sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Tum benedicit ei, ut supra ; quo facto, illi osculatur manum dexteram Pontificis, surgens, et discedit.

Nunc degradationem subjicimus.

Si Clericus secundum primam formam sententia-
tialiter depositus, incorrigibilis appareat, debet
excommunicari. Et si postmodum in profundum re-
lorum veniens contempserit, tunc, ut cum Episcopo
non habeat ultra quid faciat, Pontifex debet illi
degradare, et curiæ sæculari relinquere, quæ de degra-
datio fit hoc modo :

Degradationis Forma.

Degradandus, indumentis sacerdotalibus, si Sa-
cerdos sit, indutus, vel diaconalibus, si Sa-
Diaconus ; et sic de reliquis Ordinibus et indumentis
offertur Pontifici. Pontifex vero quasi exsequendo sen-
tentiam depositionis in illum dudum prolatam, præ-
sente iudice sæculari, cui degradandus debet referri,
publice abradit cum vitro vel cultello vel alio huius-

modi, leviter sine sanguinis effusione, loca manuum illius quæ in collatione Ordinum inuncta fuerunt, et etiam tonsuram, si velit. Et consequenter seriatim, et sigillatim detrahit illi omnia insignia, sive sacra ornamenta, quæ in Ordinum susceptione recepit, et demum exuit illum habitu clericali, et induit laicali, dicens publice judici sæculari præsentem, ut illum propter scelera sua sic depositum, degradatum, expoliatum, et exauctoratum in suum, si velit, forum recipiat.

Et est notandum, quod in hac executione sententiæ non est necessaria Coepiscoporum præsentia, nec etiam refert, sive in Ecclesia fiat, sive extra in platea, sive Pontifex degradans indutus sit Pontificalibus ornamentis, sive non ; et talis degradatio, sollemnis depositio vocatur, proprie tamen loquendo, quis a dignitatibus, et honoribus deponitur, sed ab Ordinibus degradatur ; et post talem degradationem, juste et rite factam, solus Romanus Pontifex cum tali dispensat. Episcopus tamen ante ipsam insignium detractationem, et etiam post sententiæ depositionis prolationem dispensare, et restituere solo verbo potest, sicut et verbaliter depositus fuit, ut præmissum est.

Sed si, priusquam sæcularis iudex in illum animadverterit, talis depositio, et degradatio injusta, vel nulla inveniatur, tunc non solum verbo, sed etiam facto secundum ea, quæ præmissa sunt, dispensatio et restitutio fiat, et insignia sibi detracta seriatim, sigillatim, et solemniter ei coram altari restituantur. Et, si sit Episcopus, recuperabit orarium, baculum, anulum, sandalia, mitram, et alia insignia Pontificalia ; si Presbyter, orarium et planetam ; si Diaconus, orarium, et dalmaticam ; si Subdiaconus, tunicellam, et manipulum. Et reliqui gradus in restitutione sua recuperant ea, quæ, cum ordinarentur, re-

ceperunt. Poterit tamen (quod convenientius videtur) ad aliorum terrorem actualis degradatio sic fieri :

In primis in publico extra Ecclesiam paratur aliquis eminens congruentis spatii locus, pro degradatione facienda ; supra quem ordinatur una credentia simplici tobalea cooperta, supra quam ponuntur ampulla vini, ampulla aquæ, calix cum patena, et hostia ; unum vas vini, unum vas aquæ ; liber Evangeliorum, liber Epistolarum ; bacile cum buccali, et mantili ; unum candelabrum cum candela exstincta ; liber Exorcismorum ; liber Lectionum ; claves ; Antiphonarium ; forcipes, cultellus, aut vitrum : paramenta pro degradando, videlicet, si degradandus sit Archiepiscopus, ordinentur super dictam credentiam superpelliceum ; sandalia, cum caligis ; amictus ; alba ; cingulum ; manipulus ; tunicella ; stola ; dalmatica ; chirothecæ ; alia stola ; planeta ; mitra ; annulus pontificalis ; pallium ; baculus Pastoralis ; et aliqua vestis habitus sæcularis. Si vero degradandus non sit Archiepiscopus, sed Episcopus tantum, omisso pallio, ponuntur super credentiam omnia alia prædicta. Si vero Presbyter tantum, omissis pallio et aliis pontificalibus paramentis prædictis, ponuntur ibidem omnia alia prædicta. Idem in aliis Ordinibus, etiam in ordinatione credentiæ observatur. Item paratur in dicto loco faldistorium pro Pontifice degradatore, sedilia pro Officialibus. Vocantur, et ibidem adsint ministri Pontificis ; iudex sæcularis, cui degradatus commitatur ; notarius, qui processum degradationis legit (si opus erit, vel Pontifici placet) et barbitonsor.

Hora congruenti ducitur degradandus, sive sit Archiepiscopus, sive quicumque alius, quotidiano suo habitu indutus, super dictum locum ad hoc præparatum ; ubi cum fuerit, solvitur, et liber ibidem manet. Tum a Clericis induitur omnibus paramentis

sui Ordinis, ut præmittitur supra credentiam Ordine suo positus; incipiendo a superpelliceo, et continuando usque ad ultimum paramentum sui Ordinis. Quo sic induto, Pontifex degradator indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali rubeis, ac mitra simplici, baculum Pastoralem in sinistra tenens, ascendit ad locum prædictum, et ibidem sedet in faldistorio, in convenienti loco sibi parato, versus ad populum, astante sibi iudice sæculari.

Tum degradandus, sive Archiepiscopus fuerit, sive alius, omnibus sui Ordinis vestibus sacris indutus, et singulis ornamentis ornatus, habens in manibus ornamentum ad Ordinem suum spectans, ac si deberet in suo officio ministrare, adducitur ante Pontificem, coram quo genuflectit.

Tum Pontifex, ut supra sedens, populo in vulgari notificat degradationis hujusmodi causam; deinde contra degradandum sententiam fert in hæc verba, si sit Sacerdos, aut Diaconus, aut Subdiaconus, vel Clericus, et prius hujusmodi sententia lata non sit.

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Amen. Quia nos N., Dei et Apostólicæ Sedis grátia Epíscopus N. per viam accusatiónis, vel, denuntiatiónis, aut inquisitiónis cognoscéntes de crimine N. contra N. Presbyterum, vel Diáconum, vel Subdiánonum, seu Cléricum propter ipsíus confessiõem, vel legítimas probatiónes, evidénter invénimus eum ipsum crimen commísisse, quod cum non solum grande, sed étiam damnábile, et damnósum sit, et ádeo enórme, quod exínde non tantum divína majéstas offénsa, sed et univérsa cívitas commóta est, et ob hoc indígnus officio, et beneficio ecclesiástico sit rédditus, idcírco nos auctoritáte Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, et nostra, ipsum omni hujusmodi officio, et beneficio eccle-

siástico sententiáliter perpétuo privámus in his scriptis, ipsúmque ab illis verbo depónimus, et pronuntiámus réaliter et actuáliter secúndum traditiónem Cánonum deponéndum, et degradándum.

Qua sententia sic, ut præfertur, lata, Pontifex degradator aufert ab illo singula ornamenta sibi per Ordinem suum tradita, inchóando ab ultimo ornamento, et descendendo gradatim, continuans usque ad primum, quod in prima Tonsura sibi datum fuit, hoc ordine :

Degradatio ab Ordine Pontificali.

Si degradandus sit Archiepiscopus, Pontifex degradator aufert ab eo pallium, sic dicendo :

Prærogatíva pontificális dignitátis, quæ in pállio designátur, te exúimus, quia male usus es ea.

Deinde, vel si degradandus sit Episcopus tantum Pontifex degradator amovet ei mitram, dicendo :

Mitra, pontificális dignitátis vidélicet ornátu, quia eam male præsidéndo foedásti, tuum caput denudámus.

Deinde unus ex ministris tradit degradando Evangeliorum, quem Pontifex degradator aufert manibus degradandi, dicens :

Redde Evangélíum ; quia prædicándi officio, quo spreta Dei grátia te indígnum fecísti, te juste privámus.

Deinde Pontifex degradator amovet anulum digito degradandi, sic dicens :

Annulum, fidei scílicet signáculum, tibi digne subtráhimus, quia ipsam sponsam Dei Ecclesiám témere violásti.

Tum unus ex ministris tradit degradando in manus baculum Pastoralem, quem mox Pontifex degradator tollit de manibus degradandi, dicens :

Auférimus a te báculum Pastorálem, ut inde correctiónis officium, quod turbásti, non váleas exercére.

Deinde extractis sibi per ministros chirothecis, Pontifex degradator abradit degradando pollices et manus leviter cum cultello, aut vitro dicens :

Sic spirituális benedictiónis, et delibutiónis mysticæ grátia, quantum in nobis est, te privámus, ut sacrificándi et benedicéndi perdas officium, et efféctum.

Post hæc Pontifex cum eodem cultello aut vitro abradit leviter caput degradandi, dicens :

Consecratióem, et benedictiónem, atque unctiónem tibi tráditam radéndo delémus, et te ab órdine pontificáli, quo inhábilis es rédditus, abdicámus.

Tum degradando per ministros extrahuntur sandalia.

Degradatio ab Ordine Presbyteratus.

Ministri tradunt in manus degradandi Calicem cum vino, et aqua, ac Patena, et Hostia, quem Pontifex degradator aufert de manibus degradandi, dicens :

Amovémus a te, quin pótius amótam esse osténdimus, potestátem offeréndi Deo sacrificium, Missámque celebrándi tam pro vivis, quam pro defúctis.

Deinde Pontifex degradator abradit leviter cum

cultello vel vitro, pollices et indices utriusque manuum degradandi, dicens :

Potestátem sacrificándi, consecrándi, et benedicéndi, quam in unctióne mánuum et pólicum recepísti, tibi tóllimus hac rasúra.

Quo dicto, Pontifex degradator accipit castilem sive planetam per posteriorem partem capitis, et degradandum exuit, dicens :

Veste sacerdotáli charitátem signánte te mérito exspoliámus, quia ipsam, et omnem innocéntiam exuísti.

Tum Pontifex degradator aufert a degradando stolam, dicens :

Signum Dómini per hanc stolam túrpiter abjecísti, ideóque ipsam a te amovémus, quem inhábilem réddimus ad omne sacerdotále officium exercéndum.

Degradatio ab Ordine Diaconatus.

Ministri tradunt degradando in manus illius Evangeliorum, quem Pontifex degradator tollit manibus ejus, dicens :

Amovémus a te potestátem legéndi Evangélium in Ecclésia Dei, quia id non cómpetit, nisi dignis.

Tum Pontifex degradator exuit degradandum paramenicam, dicens :

Levítico órđine te privámus, quia tuum in eo ministérium non implevísti.

Deinde Pontifex degradator amovet a degradando stolam de humeris, projiciens eam post tergum, dicens :

Stolam cándidam, quam accéperas immaculátam in conspéctu Dómini perferéndam, quia non sic

cógnito mystério, extrémum conversatiónis tuæ fídelibus præbuísti, ut plebs dicáta Christi nómine posset exínde imitatióem acquirere, juste a te amovémus, omne Diaconátus officium tibi prohibéntes.

Degradatio ab Ordine Subdiaconatus.

Ministri tradunt in manus degradandi librum Epistolarum, quem Pontifex degradator de manibus illius accipit, dicens :

Auferimus tibi potestátem legéndi Epístolam in Ecclésia Dei, quia hoc ministério indígnus es rédditus.

Tum Pontifex degradator exiit degradandum tunicella, dicens :

Gúnica subdiaconáli te exuímus, cujus cor et corpus, timor Dómini castus et sanctus in ætérnum pérmanens, non constríngit.

Deinde Pontifex degradator accipit a degradando manipulum, dicens :

Depóne manípulum ; quia per fructus bonórum óperum, quos désígnat, non expugnásti spirituáles insídias inimíci.

Tum Pontifex tangens amictum degradandi, dicit :

Quia vocem tuam non castigásti, ídeo amíctum a te auferimus.

Post hæc unus ex ministris tradit in manus degradandi urceolos cum vino, et aqua, ac bacile cum manutergio, ac Calicem vacuum cum patena. Tum Archidiaconus tollit de manu degradandi urceolos cum vino, et aqua, ac bacile cum buccali, et manutergio. Pontifex vero Calicem vacuum, et patenam tollit, dicens :

Potestátem introeúndi sacrárium, tangéndi pallas, vasa, et ália induménta sacra, omnéque

Subdiaconátus ministérium exercéndi, a te amovémus.

Deinde ministri exuunt degradandum circum albam, et amictum.

Degradatio ab Ordine Acolythatus.

Unus ex ministris tradit in manus degradandi cecum vacuum, quem Pontifex degradator tenet manibus illius, dicens :

Immúnde, vinum et aquam ad Eucharístiam de cétero non minístres.

Tum unus ministrorum tradit in manus degradandi candelabrum cum cereo extincto, quod Pontifex degradator accipit de manibus illius, dicens :

Dimítte perferéndi visíbile lumen officium, quia præbére spirituále móribus neglexísti, atque univérsum Acolythátus officium hic depóne.

Degradatio ab Ordine Exorcistatus.

Unus ex ministris tradit degradando in manus brum Exorcismorum, quem Pontifex degradator tenet de manibus illius, dicens :

Privámus te potestáte imponéndi manum super energúmenos, et dæmones de obséssis corpóribus expelléndi, omni tibi Exorcistátus officio interdícto.

Degradatio ab Ordine Lectoratus.

Unus ministrorum tradit degradando in manus brum Lectionum, quem Pontifex degradator tenet de manibus illius, dicens :

In Ecclésia Dei non legas ultérius, aut cantes : nec panes aut fructus novos ullátenu**s** benedi-

cas, quia tuum officium non implevisti fidéliter et devóte.

Degradatio ab Ordine Ostiariatus.

Unus ex ministris tradit degradando in manus claves Ecclesiæ, quas Pontifex degradator tollit de manibus illius, dicens :

Quia in clávibus errásti, claves dimítte ; et quia óstia cordis tui male dæmónibus obserásti, amovémus a te officium Ostiárii ; ut non percútias cymbalum ; non apérias Ecclésiám, non sacrárium, non librum ámplius prædicánti.

Degradatio a Prima Consura.

Pontifex degradator extrahit degradando superpelliceum, dicens :

Auctoritáte Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, ac nostra, tibi auférimus hábitum clericálem, et nudámus te religiónis ornátu, ac depónimus, degradámus, spoliámus, et exúimus te omni Ordine, beneficio, et privilegio clericáli ; et velut clericális professiónis indígnum, redígimus te in servitútem, et ignomíniam hábitus sæculáris, ac status.

Tum Pontifex degradator cum forficibus tondere incipit, et per barbitonsorem ibidem præsentem totaliter tonderi facit caput degradandi, dicens :

Te velut ingrátum filium a sorte Dómini, ad quam vocátus fúeras, abjícimus, et corónam tui cápitis regále quidem signum Sacerdótii, de tuo cápite amovémus, propter tui regíminis pravitátem.

Tum ministri Pontificis exuunt degradatum veste,

et habitu clericali, et ipsum induunt habitum sæcularem. Quo facto, si fuerit talis casus, quo degradatus tradi debeat Curie sæculari, Pontifex degradator degradatum amplius non tangit, sed in hunc modum contra ipsum pronuntiat, dicens :

Pronuntiámus, ut hunc exútum omni Ordine ac privilegio clericáli, Cúria sæculáris in suum forum recípiat degradátum.

Tum Pontifex degradator efficaciter, et ex cunctis instantiis et omni instantia, pro miserrimo illo derelicto intercedit apud judicem sæcularem, ut citra mortis periculum, vel mutilationis, contra degradatum sententiam moderetur, dicens :

Dómine iudex, rogámus vos cum omni afféctu, quo póssumus, ut amóre Dei, pietátis et misericórdiæ intúitu, et nostrórum intervéntu precáminum, misérismo huic nullum mortis vel mutilatiónis perículum inferátis.

Quo facto, ministri Curie sæcularis degradatum sub sua custodia recipiunt, et discedunt.

Excommunicandi et Absolvendi.

Notandum quod triplex est excommunicatio, videlicet, minor, major, et anathema. Minor excommunicatio contrahitur per solam participationem cum excommunicato, et a tali potest simplex Sacerdos absolvere absque juratoria cautione ; taliter autem excommunicatus confiteatur proprio Sacerdoti, dicens :

Confíteor Deo, et tibi N. quod sum excommunicátus, quia participávi tali excommunicáto in oratióne, vel locutióne, vel bibéndo, vel comedéndo cum eo.

Sacerdos vero absolvens eum, dicit hujusmodi verba :

Auctoritáte Dei omnipoténtis, et mihi concéssa, absolvo te a vínculo hujus excommunicatiónis, quam conféssus es, et a quálibet ália símili (si qua tenéris), in quantum possum et débeo ; ac restítuo te ecclesiásticis Sacraméntis. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Iꝛ. Amen.

Major vero excommunicatio, quam Pontifex per sententiam scriptam legendo promulgat, hoc modo profertur :

Qum ego N. talem primo, secúndo, tértio, et quarto, ad malítiam convincéndam, legítíme monúerim, ut tale quid fáciat, vel non fáciat, ipse vero mandátum hujúsmodi contémpserit adimplére ; quia nihil viderétur obediéntia prodésse humílibus, si contéptus contumácibus non obéset : idcirco auctoritáte Dei omnipoténtis Patris, et Fílii, et

Spiritus Sancti, et beatórum Apostolórum Petri et Pauli, et ómnium Sanctórum, exigente ipsíus contumácia, ipsum excommúnico in his scriptis, et támdiu ipsum vitándum denúntio, donec adimpléverit, quod mandátur; ut spíritus ejus in die judícii salvus fiat.

Circa absolutionem vero ab hac majori excommunicatione, sive a Canone, sive ab homine prolata, tria sunt specialiter attendenda. Primum est, ut excommunicatus juret ante omnia parere mandatis Ecclesiæ, et ipsius absolventis, super eo propter quod excommunicationis vinculo est ligatus; et si propter manifestam offensam excommunicatus sit, quod ante omnia satisfaciat competenter.

Secundum est, ut reconcilietur, quod fieri debet hoc modo. Excommunicatus namque (ubi sic fieri solitum est) exutus usque ad camisiam ante fores Ecclesiæ, coram Pontifice ipsum absolvere volente, qui indutus amictum, stolam, pluviale violaceum, et mitram simplicem, sedet super faldistorium ante principalem portam Ecclesiæ sibi paratum, genuflexus detecto capite humiliter absolutionem petit. Pontifex vero primum accipit ab eo juramentum de parendo mandatis Ecclesiæ: deinde accepta in dextera manu virga, dicit Psalmum:

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus: * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósko: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérget me hyssópo, et mundábor : * lavábis me et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium, et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et Spíritum Sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem úti- que : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illú-
minet vultum suum super nos, et misereátur
nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Et in quolibet Versu Pontifex cum virga I inter scapulas verberat absolvendum. Finitis Psalmi, deposita mitra, surgit Pontifex, et dicit :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, reliqua secreto. Deinde dicit : V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Salvum fac servum tuum, (vel ancíllam tuam , Dómine.

R. Deus meus, sperántem in te.

Ÿ. Nihil proficiat inimícus in eo (vel in ea).

R. Et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Ÿ. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere, súscipe deprecatióem nostram, et hunc fámulum tuum (vel fámulam tuam), quem vel quam excommunicatiónis caténa constríngit, miserátio tua

pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Orémus.

Præsta, quæsumus, Dómine, huic fámulo tuo, (vel huic fámulæ tuæ), dignum pœniténtiæ fructum, ut Ecclésiæ tuæ sanctæ, a cujus integritáte deviáverat peccádo, admissórum véniam consequéndo, reddátur innóxius (vel innóxia). Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Deinde sedet Pontifex, et, accepta mitra, dicit :

Auctoritáte Dei omnipoténtis , et beatórum Apostolorum Petri et Pauli, atque Ecclésiæ suæ sanctæ, et ea qua fungor, absólvo te a vínculo talis excommunicatiónis, qua ex tali causa ligátus, (vel ligáta) eras. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R̃. Amen.

Deinde surgit Pontifex cum mitra, et apprehendens absolutum per dexteram manum, introducit eum in Ecclesiam, dicens :

Redúco te in grémium sanctæ matris Ecclésiæ, et ad consórtium et communiónem totíus Christianitátis, a quibus fúeras per excommunicatiónis senténtiam eliminátus (vel elimináta) ; et restítuo te participatióni ecclesiasticórum Sacramentórum. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R̃. Amen.

Tertium est, quod absoluto fieri debent justa et rationabilia præcepta. Circa quod considerandum est, utrum ipse fuerit ligatus a Canone, vel ab homine. Si a Canone, satisfacto ei, quem læsit injungendum est sibi, ne ulterius contra illum Canonem faciat. Quandoque tamen cogendus est de jure sufficienter super hoc cavere. Si vero excommunica-

tus auctoritate Apostolica habeat temporale impedimentum, quominus ad Sedem Apostolicam accedere possit, et propterea ab Ordinario absolvatur; tunc injungendum est absoluto, ut statim, impedimento cessante, debeat se Summo Pontifici præsentrare, vel ejus Legato, mandatum illius super hoc impleturus; quod tamen in pueris, et mulieribus, et similibus non servatur, qui sicut perpetuum habent impedimentum, perpetuo excusantur. Si vere aliquis ligatus est ab homine, et tunc aut offensa ejus est manifesta, tunc satisfacere debet, priusquam absolvatur; aut est dubia, et tunc, si post absolutionem apparuerit, ipsum injuste fuisse ligatum, nihil omnino præcipiendum est ei. Si vero apparuerit, ipsum juste fuisse ligatum, præcipiendum est ei, quod satisfaciat competenter.

Quando vero anathema id est, sollemnis excommunicatio pro gravioribus culpis fieri debet, Pontifex paratus amictu, stola, pluviali violaceo, et mitra simplici, assistantibus sibi duodecim Presbyteris superpelliceis indutis, et tam ipso, quam Presbyteris candelas ardentes in manibus tenentibus, sedet super faldistorium ante altare majus, aut alio loco publico, ubi magis sibi placebit, et ibi pronuntiat, et profert anathema, hoc modo :

Quia N. diabolo suadente, christianam promissionem, quam in Baptismo professus est, per apostasiam postponens, Ecclesiam Dei devastare, ecclesiastica bona diripere ac pauperes Christi violenter opprimere non veretur; idcirco solliciti, ne per negligentiam pastorem pereat, pro quo in tremendo judicio, ante Principem Pastorum Dominum nostrum Jesum Christum rationem reddere compellamur, juxta quod Dominus ipse terribiliter comminatur dicens : Si non annuntiaveris iniquo

iniquitatem suam, sanguinem ejus de manu tua requiram, monuimus eum canónice, primo, secundo, tertio, et etiam quarto, ad ejus malitiam convincendam, ipsum ad emendationem, satisfactionem, et poenitentiam invitantes, et paterno affectu corripientes. Ipse vero, proh dolor ! mónita salutária spernens, Ecclesiæ Dei quam læsit, superbix spiritu inflátus, satisfácere dedignátur. Sane præcéptis Domínicis atque Apostólicis informámur, quid de hujusmodi prævaricatoribus ágere nos opórteat. Ait enim Dóminus : Si manus tua vel pes tuus scandalizat te, abscínde eum, et prójice abs te. Et Apóstolus inquit : Auferte malum ex vobis. Et iterum : Si is qui frater nominátur, est fornicátor, aut avárus, aut idólis sérvians, aut malédicus, aut ebriósus, aut rapax, cum ejusmodi nec cibum súmere. Et Joánnes præ ceteris diléctus Christi discípulus, talem nefárium hóminem salutáre próhibet, dicens : Nolíte recípere eum in domum nec AVE ei dixéritis. Qui enim dicit illi AVE, communicat opéribus ejus malígnis. Domínica itaque atque Apostólica præcépta adimpléntes, membrum pútridum et insanábile, quod medicínam non récipit, ferro excommunicatiónis ab Ecclesiæ corpore abscindámus, ne tam pestífero morbo réliqua córporis membra, véluti venéno inficiántur. Igitur quia mónita nostra, crebrásque exhortatiónes contempsit, quia tertio secúndum Domínicum præcéptum vocátus, ad emendatiónem, et poenitentiam veníre despéxit, quia culpam suam nec cogitávit, nec conféssus est, nec missa legatióne excusatiónem áliquam præténdit, nec véniam postulávit, sed diabolo cor ejus induránte, in incépta malítia perseverat, juxta quod Apóstolus dicit : Secúndum durítiam suam, et cor impoenitens thesaurizat sibi iram in die iræ : idcirco eum cum univérsis complícibus, fautoribúisque suis, judício Dei omnipoténtis

Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, et beáti Petri princípis Apostolorum, et ómnium Sanctórum, necnon et mediocritátis nostræ auctoritáte, et potestáte ligándi et solvéndi in cœlo et in terra nobis divínitus colláta, a pretiósí Córporis et Sánguinis Dómini perceptióne, et a societáte ómnium Christianórum separámus, et a limínibus sanctæ matris Ecclesiæ in cœlo et in terra exclúdimus, et excommunicátum et anathematizátum esse decérnimus; et damnátum cum diábolo, et ángelis ejus, et ómnibus réprobis in ignem ætérnum judicámus; donec a diáboli láqueis resipíscat, et ad emendatiónem, et pœniténtiam rédeat, et Ecclesiæ Dei, quam læsit, satisfáciat, tradéntes eum sátanæ in intéritum carnis, ut spíritus ejus salvus fiat in die judícii.

Et omnes respondent :

Fiat. Fiat. Fiat.

Quo facto, tam Pontifex, quam Sacerdotes debent projicere in terram candelas ardentes, quas in manibus tenebant. Deinde Epistola Presbyteris per Parochias, et etiam vicinis Episcopis mittatur, continens nomen excommunicati, et excommunicationis causam, ne quis per ignorantiam ulterius illi communicet, et ut excommunicationis occasio omnibus auferatur.

Si vero anathematizatus, pœnitentia ductus, veniam postulare voluerit, et emendationem promittere, Pontifex qui eum excommunicavit, paratus ut supra, ante januas Ecclesiæ venit, sedens ibidem in faldistorio sibi parato, et duodecim Presbyteri superpelliceis induti eum hinc inde circumstare debent. Adsint etiam illi, quibus injuria vel damnum est illatum, et ibidem secundum leges divinas omne damnum commissum emendetur. Tum anathematizatus genuflectit coram Pontiñce.

quem interrogat Pontifex, si pœnitentiam, prout Canones præcipiunt pro perpetratis sceleribus, suscipere velit? Ille tunc genuflexus veniam postulat, culpam confitetur, pœnitentiam implorat, et de futuris cautelam spondet. Tunc Pontifex sedens cum mitra, dicit cum ministris septem Psalmos Pœnitentiales, (quos require supra 710). Pontifice quandoque illum leviter inter scapulas verberante : finitis Psalmis, Pontifex, deposita mitra, surgit, et dicit :

Kyrie, eléison, Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, reliqua secreto. Deinde dicit : **Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.**

R̃. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Salvum fac servum tuum, (vel ancíllam tuam), Dómine.

R̃. Deus meus, sperántem in te.

Ÿ. Nihil proficiat inimícus in eo, (vel in ea).

R̃. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

Ÿ. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

R̃. A fácie inimíci.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, cui própium est miseréri semper, et párcere, súscipe deprecatiónem nostram, et hunc fámulum tuum (vel fámulam tuam) quem (vel quam), excommunicatiónis caténa constringit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. **R̃. Amen.**

Orémus.

Præsta, quæsumus, Dómine, huic fámulo tuo (vel fámulæ tuæ) dignum pœniténtiæ fructum,

ut Ecclesiæ tuæ sanctæ, a cujus integritate deviaverat peccando, admissorum véniam consequendo reddatur innóxius (vel innóxia). Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deinde sedet Pontifex, et, accepta mitra, dicit :

Auctoritáte Dei omnipoténtis, et beatórum Apostolorum Petri et Pauli, atque Ecclesiæ suæ sanctæ, et ea qua fungor, absólvo te a vínculo talis excommunicatiónis, qua ex tali causa ligátus (vel ligáta) eras. In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. *R.* Amen.

Tum surgit cum mitra Pontifex, et apprehendens absolutum per dexteram manum, introducit eum in Ecclesiam usque ante gradus majoris altaris, interim dicens :

Redúco te in grémium sanctæ matris Ecclesiæ, et ad consórtium et communióem totius Christianitátis, a quibus fúeras per excommunicatiónis senténtiam eliminátus (vel elimináta) ; et restituo te participatióni ecclesiasticórum Sacramentórum. In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. *R.* Amen.

Quo dicto, et cum ante gradus majoris altaris pervenerint, ille ibidem in inferiori gradu altaris genuflectit. Pontifex vero ascendit ad altare, ubi stans versus ad introductum, deposita mitra, absolute dicit :

Orémus.

Majestátem tuam, quæsumus, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui non mortem peccatórum, sed pœniténtiam semper inquiris, respice flentem fámulum tuum, atténde

prostrátum, ejúsque planctum in gáudium tua miseratióne convérte ; scinde delictórum saccum, et índue eum lætítia salutári ; ut post longam peregrinatiónis famem, de sanctis Altáribus satiétur, ingressúsque cubículum Regis in ipsíus aula benedícat nomen glóriæ tuæ semper. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Orémus.

Deus miséricors, Deus clemens, qui secúndum multitudínem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia tuæ miseratiónis evácuas, réspice propítius super hunc fámulum tuum, et remissiónem sibi ómnium peccatórum suórum tota cordis devotióne poscéntem, deprecátus exáudi ; rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, seu diabólica fraude violátum est, et unitáti córporis Ecclésiæ membrum perfécta remissióne restítue. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrimárum ejus, et non habéntem fidúciám, nisi in misericórdia tua, ad tuæ Sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Deinde Pontifex producit signum crucis super introductum, qui surgit, et discedit.

ORDO

ad Reconciliandum apostatam, schismaticum vel haereticum.

Pontifex apostatam, schismaticum, vel haereticum reconciliare volens, paratus amictu, stola, pluviali albo, et mitra simplici, sedet super cathedram ante fores Ecclesiae sibi paratum, coram quo nuflectit reconciliandus, quem interrogat Pontifex fide, dicens :

Quedis duodecim Articulos Fidei ?

Ille respondet : **Credo.**

Pontifex interrogat : **Credis in Deum Patrem omnipotentem, creatorem coeli, et terrae ?**

Ille respondet : **Credo.**

Pontifex interrogat. **Credis et in Jesum Christum Filium ejus unicum Dominum nostrum ?**

Ille respondet : **Credo.**

Pontifex interrogat : **Credis quod conceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria Virgine ?**

Ille respondet : **Credo.**

Pontifex interrogat : **Credis quod passus est sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, et sepultus ?**

Ille respondet : **Credo.**

Pontifex interrogat : **Credis quod descendit ad inferos ?**

Ille respondet : **Credo.**

Pontifex interrogat : **Credis quod tertia die resurrexit a mortuis ?**

Ille respondet : **Credo.**

Pontifex interrogat : **Credis, quod ascendit ad caelos, et sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis ?**

Ille respondet : **Credo.**

Pontifex interrogat : **Credis quod venturus est judicare vivos, et mortuos ?**

Ille respondet : **Credo.**

Pontifex interrogat : **Credis in Spíritum Sanctum ?**

Ille respondet : **Credo.**

Pontifex interrogat : **Credis sanctam Ecclésiám Cathólicam, Sanctórum communióem ?**

Ille respondet : **Credo.**

Pontifex interrogat : **Credis remissióem ómnium peccatórum ?**

Ille respondet : **Credo.**

Pontifex interrogat : **Credis carnis resurrectiόem et vitam ætérnam ?**

Ille respondet : **Credo.**

Deinde Pontifex surgit cum mitra, et super illum genuflexum dicit absolute, incipiens :

Exórcizo te, immúnde spíritus, per Deum Patrem omnipoténtem, et per Jesum Christum Fílium ejus, et per Spíritum Sanctum, ut recédas ab hoc fámulo Dei, quem Deus et Dóminus noster ab erróribus et perceptiόnibus tuis liberáre, et ad sanctam matrem Ecclésiám Cathólicam atque Apostólicam revocáre dignátur. Ipse tibi ímperet, maledícite ac damnáte, qui pro salúte hóminum passus, mórtuus, et sepúltus est, te atque omnes vires tuas superávit, ac resúrgens cœlos ascéndit, inde ventúrus judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

Tunc signat illum cum pollice dexteræ manus in fronte signo crucis, dicens :

Accipe signum crucis Christi, atque Christianitátis, quod prius accéptum non custodivísti, sed male decéptus abnegásti.

Deinde surgit ille, et Pontifex retenta mitra, sinistra sua illum apprehendit per manum dexteram, dicens :

Ingredere in Ecclésiám Dei, a qua incáute aberrásti ; ac evasisse te láqueos mortis agnósce ; hor-

resce idóla ; réspeue omnem pravitátem, sive superstitiónem hæréticam, vel gentílem, aut judáicam. Cole Deum Patrem omnipoténtem, et Jesum Christum Fílium ejus, et Spíritum Sanctum, unum, vivum, et verum Deum, sanctam, et indivíduam Trinitátem.

Tum introducit illum in Ecclesiam per manum, eum apprehendit, usque ad altare majus, coram populo in infimo gradu ille genuflectit. Pontifex vero descendit ad medium altaris, ubi deposita mitra, stans versus ad illum, dicit absolute :

Omnipótens sempitérne Deus, hanc ovem tuam de fáucibus lupi tua virtúte subtráctam, patérna récipe pietáte, et gregi tuo refórma pia benignitáte : ne de famíliæ tuæ damno inimícus exsúltet, sed de conversiône et liberatiône ejus, Ecclésia tua ut pia mater de filio repérto gratulétur. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Orémus.

Deus, qui hóminem ad imáginem tuam cónditum misericórditer réparas, quem mirábíliter creásti ; réspeice propítius super hunc fámulum tuum, ut, quod hujus ignorántiæ cæcitáte, hostíli et diabólica fraude surréptum est, indulgéntia tuæ pietátis ignóscat, et absólvat ; et altáribus sacris, recépta veritátis tuæ communióne, reddátur. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Deinde sedet ibidem Pontifex super faldistorium, accepta mitra, interrogat illum iterum de Fide Catholica, dicens : **Credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cœli, et terræ ?**

Respondet ille : **Credo.**

Interrogatio : **Credis et in Jesum Christum ejus Fílium únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum ?**

Respondet : **Credo.**

Interrogatio : **Credis in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiám Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectionem, et vitam ætérnam post mortem ?**

Respondet : **Credo.**

Postea interrogat Pontifex : **Homo, abrenúntias sátanæ, et ángelis ejus ?**

Respondet : **Abrenúntio.**

Interrogatio : **Abrenúntias étiam omni sectæ gentilitátis, vel hæréticæ pravitátis, sive judáicæ superstitiónis ?**

Respondet : **Abrenúntio.**

Interrogatio : **Vis esse, et vívere in unitáte sanctæ Fídei Cathólicæ ?**

Respondet : **Volo.**

Tunc, deposita mitra, surgit Pontifex, et reconciliatus accedit ad pedes ejus, coram eo genuflectens. Pontifex vero imponit manum dexteram super caput illius, dicens :

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui dignátus es hunc fámulum tuum ab erróre gentilitátis, vel mendácio hæréticæ pravitátis, sive judáicæ superstitiónis cleméter erúere, et ad Ecclésiám tuam sanctam revocáre ; tu, Dómine, emítte in eum Spíritum Sanctum Paráclitum de cœlis. **R̃. Amen.**

Spíritum sapiéntiæ et intelléctus. **R̃. Amen.**

Spíritum consílii et fortitúdinis. **R̃. Amen.**

Spíritum sciéntiæ et pietátis. **R̃. Amen.**

Adímple eum lúmine splendóris tui, et in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi signétur signo cru ✠ cis in vitam ætérnam. **R̃. Amen.**

Post hæc, si reconciliatus sit is qui præcipuus notabilis fautor schismatis exstitit, genuflexus, supra, facit publice professionem, et adjurationem Pontifice cum mitra in faldistorio ante altare sedente, dicens :

Ego N. compérto divisiónis láqueo quo tenébar, diútina mecum deliberatióne pertráctans, prona et spontánea voluntáte ad unitátem Sedis Apostólicæ, divína grátia duce, revérsus sum : ne vero non pura mente, seu simuláta revérsus existimer, spóndeo sub órdis mei casu, et anathématis obligatióne, atque promitto tibi, tali Epíscopo, et per te sancto Petro Apostolórum príncipi, atque sanctíssimo in Christo Patri, et Dómino nostro, Dómino N. Papæ N. et successóribus suis, me umquam quorúmlibet suasió nibus, vel quocúmque álio modo, ad schisma, de quo Redemptóris nostri grátia liberánte eréptus sum, reversúrum, sed semper in unitáte Ecclésiæ Cathólicæ, et in communióne Románi Pontíficis per ómnia permansúrum : unde jurans dico per Deum omnipoténtem, et sancta Dei Evangé lia, me in unitáte et communióne præmíssis inconcússe mansúrum. Et si (quod absit) ab hac me unitáte áliqua occasi óne, vel arguménto divísero, perjúrii reátum incúrrens ætérnæ obligátus pœnæ invén iar, et cum auctóre schísmatis hábeam in futúro sæculo porti ónem.

Deinde super librum Evangeliorum, quem Pontifex ante se tenet apertum, ponit ambas manus extensas, junctis digitis, dicens :

Sic me Deus áljuvet, et hæc sancta Dei Evangé lia.

Tum producto per Pontíficem signo crucis, si reconciliatum, surgit reconciliatus et discedit.

Si vero reconcilatus fuerat hæresiarcha, semper

cipuus auctor alicujus hæresis, omissa promissione præcedente, facit sequentem, genuflexus coram Pontifice cum mitra in faldistorio ante altare sedente, dicens :

Ego N. cognóscens veram Cathólicam, et Apostólicam Fidem, anathematízo hic públice omnem hæresim, præcípue illam de qua háctenus éxstiti infamátus, quæ astrúere conátur hoc, vel illud. Conséntio autem sanctæ Románæ Ecclesiæ ; et Apostólicæ Sedi ore et corde profíteor me crédere sic, vel sic, et eámdem Fidem tenére, quam sancta Romána Ecclesiá auctoritáte Evangélica et Apostólica tenéndam tradit. Jurans hoc per sanctam homóusion, id est, ejúsdem substántiæ Trinitátem ; per sacrosáncta Evangélia Christi ; eos autem, qui contra Fidem hanc vénerint, cum dogmátibus et sectatóribus suis ætérno anathémate dignos esse pronúntio. Et si ego ipse (quod absit) aliquándo contra hæc áliquid assentíri, aut prædicáre præsúmpsero, cánonum severitáti subjáceam.

Et mox ambas manus extensas, digitis non disjunctis, ponit super librum Evangeliorum, quem Pontifex ante se apertum tenet, dicens :

Sic me Deus ádjuvet, et hæc sancta Dei Evangélia.

Tum producto per Pontificem signo crucis super reconciliatum, surgit ipse reconciliatus, et discedit.

De Itineratione Praelatorum.

Praelatus incipiens iter agere, antequam equum ascendat, inchoat hanc Antiphonam :

In viam pacis.

Canticum Zachariæ. *Lucæ* 1. g.

Benedictus Dóminus Deus Israël, * quia visitávit et fecit redemptionem plebis suæ :

Et eréxit cornu salutis nobis : * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os Sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi ;

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salutis plebi ejus, * in remissionem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Deinde dicit totam Antiphonam, et alia sequentia :

In viam pacis et prosperitátis dirigat nos omnípotens et miséricors Dóminus, et Angelus Ráphael comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte, et gáudio revertámur ad própria.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, reliqua secreto.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R̃. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. Salvos fac servos tuos.

R̃. Deus meus, sperántes in te.

Ÿ. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.

R̃. Et de Sion tuére nos.

Ÿ. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

R̃. A fácie inimíci.

Ÿ. Nihil proficiat inimícus in nobis.

R̃. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

Ÿ. Benedíctus Dóminus die quotidie.

R̃. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

Ÿ. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis.

R̃. Et sémitas tuas édoce nos.

Ÿ. Utinam dirigántur viæ nostræ.

R̃. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Ÿ. Erunt prava in dirécta.

R̃. Et áspera in vias planas.

Ÿ. Angelis suis Deus mandávit de te.

R̃. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui fílios Israël per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad

te, stella duce, pandísti ; tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum, tempúsque tranquíllum : ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quo périgimus locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum perveníre felíciter valeámus.

Deus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinationís vias illæsum custodísti, quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris ; esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia, et frígore teguméntum, in lassitúdi-
ne vehículum, in adversitáte præsídi-
um, in lúbrico báculus, in naufrágio portus ; ut te duce quo téndimus, prósperè perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

Adésto, quæsumus, Dómine, supplicatió-
nibus nostris, et viam famulórum tuórum in salútis
tuæ prosperitáte dispóne ; ut inter omnes viæ et vitæ
hujus varietátes tuo semper protegámur auxílio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut familia
tua per viam salútis incédât, et beáti Joánnis
præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem
prædíxit, secúra pervéníat, Dóminum nostrum Jesum
Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat
in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula
sæculórum. R̃. Amen.

Tum dicit Pontifex :

Ÿ. Procedámus cum pace.

R̃. In nómine Dómini.

Et discedunt.

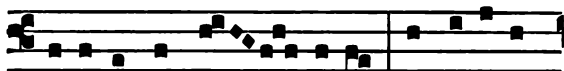
ORDO

ad Recipiendum Processionaliter

Prælatum, vel Legatum.

Qum Prælatum, vel Legatum, civitatem aliquam vel oppidum insigne est ingressurus, processio Cleri ex more loci ordinata cum Cruce procedit illi obviam extra portam urbis, et cum Legatus, sive Prælatum, advenerit, Prælatum ejus loci indutus amictu, stola, pluviali, et mitra pretiosis, sive primam dignitatem habens, indutus superpelliceo, et pluviali pretioso, offert venienti crucem osculandam, quam Legatus seu Prælatum ex equo, vel, si maluerit, descendens in terram super tapetum stratum genuflexus devote osculatur. Tum, si intrans est Episcopus, vel major, aut Presbyter vel Episcopus Cardinalis, Cantores incipiunt, et prosequuntur Antiphonam :

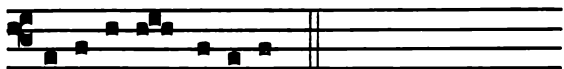
Modus II.

Sa-cérdos, et Pón- ti-fex, et virtú-tum

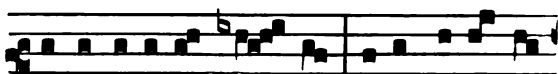
ó-pi-fex pastor bo-ne in pó-pu-lo, sic

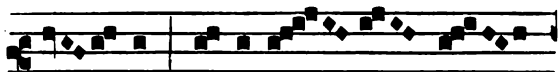
pla-cu- í-sti Dómi-no.

Vel dicatur Responsorium.

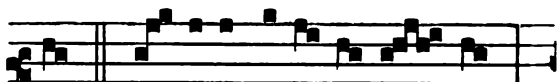
Modus VIII.

Ecce Sa-cérdos ma- gnus, qui in di- é- bus

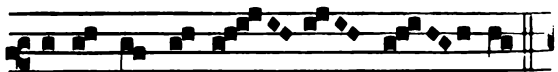
su- is plá- cu- it. De-

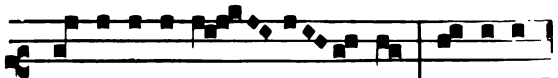
o. * I- de- o ju-re ju- rán- do

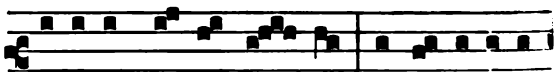
fe- cit il-lum Dó- mi-nus cré-

sce-re in ple- bem su- am.

Ÿ. Be- ne-dicti- ó- nem ómni- um

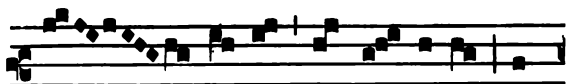
génti- um de- dit il- li, et te- staméntum

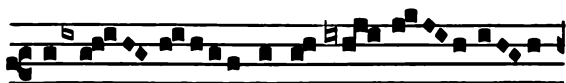
su- um confirmá- vit su- per ca- put

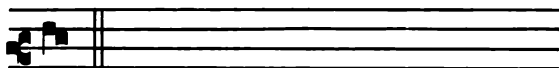
e- jus. * Ideo. Ț. Gló- ri- a

Pa- tri, et Fí- li- o, et

Spi- rí- tu- i San-

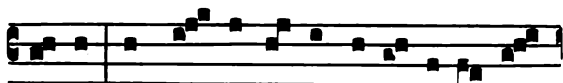
cto. * Ideo.

Si vero Legatus recipiendus sit Diaconus Cardinalis, cantatur Responsorium :

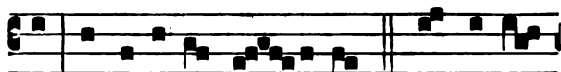
Modus VII.

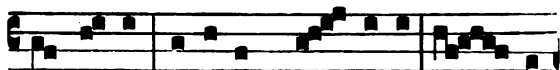
Fi-dé- lis nam- que, et pru- dens dispen-

sá- tor in ma- gni pa- tris famí- li- as do-

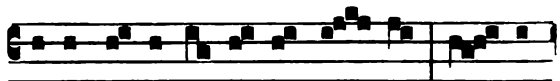
mo consti-tú-tus e- rat ; * Ut consér-

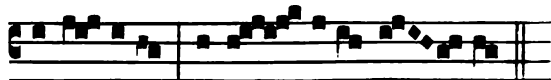
vis su- is mensú-ram trí- ti- ci e- ro-

gá- ret. Ț. Pro sa-lú- te, et aug-

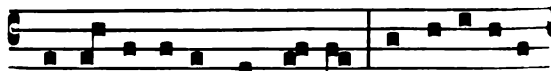
ménto gre- gis si- bi commís- si cu- ra

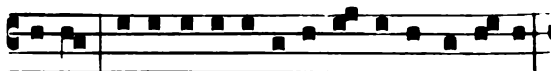
perví- gi-li sol-lí- ci-tus e- rat. Ut.

Si autem duo, vel plures recipiantur. I. etiam si non essent Episcopi, vel Presbyteri locales, cantatur Antiphona :

Modus VIII.

Vos e- stis ci-ves Sanctó- rum, et domésti- ci

De- i, su-per-æ-di- fi-cá- ti su-pra fundaméntum

Aposto- ló-rum, et Prophe- tá-rum.

In porta autem urbis consueverunt Magistratus illius obviare Legato, vel Prælato primo intranti, ac illum benigne suscipere, et associare, ac baldachinum super eum deferre. Incepta Antiphona, processio, quæ locum habere debet immediate ante crucem Prælati, nisi intersint Canonici Cathedralis Ecclesiæ, ordine suo progreditur, et cantantur post dictas Antiphonas, seu Responsoria, alia Cantica, vel Hymni, prout magis placebit, usque ad Ecclesiam majorem, seu principalem loci. Si vero processioni intersint Canonici Ecclesiæ Cathedralis, illi soli possunt ire post crucem Legati immediate ante eum. Equitantes vero omnes equitare debent ante processionem ; togati vero debent Legatum, seu Prælatum sequi.

Cum Prælatus, seu Legatus, descenderit, et intrat portam majoris, seu principalis Ecclesiæ, Prælatus Ecclesiæ, seu majorem dignitatem habens, indutus, ut supra, detecto capite, offert illi aspersorium, cum aqua benedicta, quod Prælatus, seu Legatus accipiens aspergit primo seipsum, deinde alios. Tum idem Prælatus Ecclesiæ, seu primam dignitatem habens, offert ei naviculam, aliquo alio Sacerdote superpelliceo induto thuribulum porrigente, et Legatus, seu Prælatus imponit incensum, et statim Prælatus Ecclesiæ, seu dignitatem habens, incensat ipsum Prælatum, seu Legatum stantem cooperto capite, more consueto. Deinde procedunt ad altare majus Ecclesiæ, et ibi super faldistorio ante infimum gradum altaris parato procumbit, et orat Prælatus, seu Legatus. Interim vero Prælatus Ecclesiæ, seu dignitatem majorem

habens, stans in cornu Epistolæ altaris versus et orantem detecto capite, dicit :

Ÿ. Protector noster aspice, Deus.

R. Et respice in faciem Christi tui.

Cum omnibus sequentibus, si receptus sit Pater, aut Legatus, Episcopus vel Presbyter Cardinalis. Si vero sit Diaconus Cardinalis, omisso V. precedente, dicit sequentes tantum :

Ÿ. Salvum fac servum tuum.

R. Deus meus, sperantem in te.

Ÿ. Mitte ei, Domine, auxilium de sancto.

R. Et de Sion tuere eum.

V. Nihil proficiat inimicus in eo.

R. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.

Ÿ. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus..

Omnipotens sempiternè Deus, qui facis mirabilia magna solus, prætende super hunc famulum tuum, et cunctas congregaciones illi commissas, Spiritum gratiæ salutáris, et ut in veritate tibi compláceat, perpétuum ei rorem tuæ benedictionis infunde. **Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.**

His dictis, Cantores cantant aliquam Antiphonam eis magis placentem de Sancto Patrono Eodem cum Versiculo de eodem Sancto. Et cum dicto Versiculo, surgens Prælatus vel Legatus ascendit altare osculaturque illud in medio, deinde pergit ad cornu Epistolæ, ubi stans, ad ipsum altare revertitur, ubi stans dat benedictionem sollemnem populo, dicens :

Sit nomen Dómini benedictum, etc.

Qua data, facit promulgari per unum ex suis, sive ex beneficiatis Ecclesiæ indulgentias, quas ipse interessentibus concedit; deinde Prælati Ecclesiæ, et alii, dimissis paramentis, associant illum usque ad diversorium suum. Cum vero novus Prælati primo ad Ecclesiam suam veniens recipitur, loco Orationis prædictæ **Omnípotens sempitérne Deus**, etc., dicitur sequens Oratio:

Orémus.

Deus, ómnium fidélium Pastor et rector, fámulum tuum N., quem Ecclesiæ tuæ præesse voluísti, propítius réspice; da ei, quæsumus, verbo et exémplo, quibus præest, profícere, ut ad vitam una cum grege sibi crédito pervéniat sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Ordo ad visitandas Parochias.

Pontifex visitaturus Diœcesim, et Parochias suas, cum ad civitatem seu oppida suæ Diœcesis pervenerit, recipitur processionaliter eo ordine, prout supra in receptione Prælati, seu Legati, dictum est. Hoc solo dempto, quod loco Orationis, **Omnípotens sempitérne Deus**, qui facis mirabília magna, etc., seu **Deus ómnium fidélium**, etc., ipso Prælato ante altare in faldistorio genua flectente, dicitur sequens Oratio:

Orémus.

Deus, humílium visitátor, qui eos patérna dilectióne consoláris, præténde societáti nostræ grátiam tuam; ut per eos, in quibus hábitas, tuum in nobis sentiámus advéntum. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Qua finita, Pontifex surgens ascendit ad altare majus, osculaturque illud in medio, et ibidem populo solemniter benedicit.

Deinde, vel in medio Missæ, versus ad populum sedens proponit populo causas adventus sui, quia sacri Canones, et Ecclesiasticus ordo hoc fieri præcipiunt propter multa.

Primo ad absolvendas animas defunctorum.

Secundo, ut sciat, et videat qualiter Ecclesia ipsa spiritualiter et temporaliter gubernetur; quomodo se habeat in ornamentis, qualiter ibi Ecclesiastica Sacramenta ministrantur, et divina officia peraguntur; quale servitium ibi impenditur; qualis sit vita ministrorum, et populi; ut ex officio inquisitionis suæ, per eum, si qua in præmissis corrigenda fuerint, corrigantur, et emendentur.

Tertio ad adulteria, fornicationes, sacrilegia, divinationes, et similia publica in populo punienda, ad quod interdum non sufficiunt Ecclesiarum Rectores; ostendens diligenter populo, quam damnabilia, et detestanda sunt crimina ipsa.

Quarto propter casus, qui de jure, vel consuetudine, ad Episcopum dumtaxat pertinere noscuntur, qui in Constitutionibus synodalibus continentur, in quibus nullus alius se intromittere potest; protestans plebi, quod si quis, vel si qua in aliquo ipsorum casuum, vel in quocumque alio, consilio ejus indigerit, paratus sit benigne audire, et consilium. et absolutionem impendere; ac pœnitentiam misericorditer injungere salutarem.

Quinto ad exhibendum Sacramentum Confirmationis, cujus solus Episcopus ordinarius minister est.

Deinde inducit diligenter populum ad pœnitentiam et instruit in Ecclesiasticis Sacramentis, et in Articulis Fidei, et qualiter debent declinare a malo.

et facere bonum ; fugere vitia, et sectari virtutes ; alteri non facere, quod sibi fieri nolunt.

His expletis, fit populi confessio, et absolutio generalis, et indulgentia datur per Pontificem. Post hæc Pontifex, deposita cappa, induitur amictu, stola, pluviali violacei vel nigri coloris, et mitra simplici, et stans cum mitra juxta altare, versus ad populum incipit Antiphonam :

Si iniquitátes.

Postea cum ministris seu Capellanis suis dicit Psalmum :

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redéptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérmam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Tum dicit totam Antiphonam :

Si iniquitátes observáveris, Dómine : Dómine, quis sustinébit ?

Qua dicta, deposita mitra, dicit :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster.

Quod secrete completur. Et interim accepto aspersorio, cum aqua benedicta, tertio aspergit ante se; deinde imposito incenso in thuribulo, et ille benedicto, eodem modo incensat. Quo facto, pronuntiat:

Versus :

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R̃. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. In memória ætéRNA erunt iusti.

R̃. Ab auditióne mala non timébunt.

Ÿ. A porta ínferi.

R̃. Erue, Dómine, ánimas eórum.

Ÿ. Réquiem ætéRNA dona eis, Dómine.

R̃. Et lux perpétua lúceat eis.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulos tuos Pontificáli fecísti dignitaté vigére : præsta. quæsumus ; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

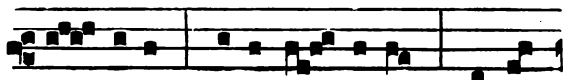
Deinde aqua benedicta, thuriferario, duobus præferariis, cruce, et Clero præcedentibus, et cantant.

Responsorium :

Modus IV.

Qui Lá- za-rum re- susci- tá- sti

a mo-numén- to fœ- ti-dum: Tu e- is,

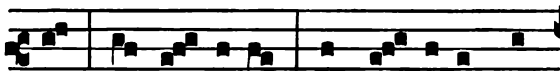
Dó- mi-ne, do-na ré- quí- em, et lo-

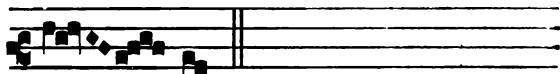
cum in-dul- gén- ti- æ. ̃. Quí ven-

tú-rus es ju-di-cá- re vi-

vos, et mór- tu- os, et sæ- cu- lum ꝑer

i- gnem. * Tu eis.

Pontifex cum mitra exit ad cœmeterium, interim dicens cum ministris suis Antiphonam : Si iniquitá-tes, etc.

Deinde Psalmum 129. De profúndis clamávi, totum ut supra, pag. 843. et in fine ̃. Réquiem ætérmam * dona eis, Dómine. ̃. Et lux perpétua * lúceat eis.

Et Antiphona repetitur : Si iniquitátes.

Quibus omnibus dictis, cum fuerint in medio cœmeterii, subsistunt suo ordine, et Chorus cantat Responsorium :

Modus I.

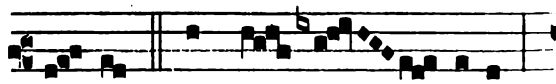
Lí-be-ra me, Dó- mi-ne, de mor-te æ-

tér- na, in di- e il-la tre-mén-

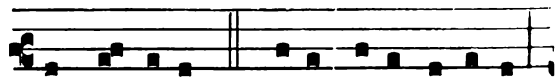
da : Quan-do cœ- li mo- véndi sunt, et

ter- ra : * Dum vé- ne-ris

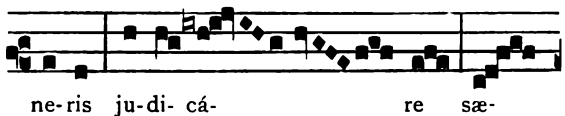
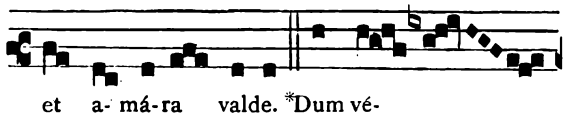
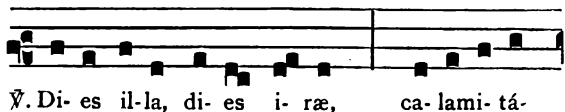
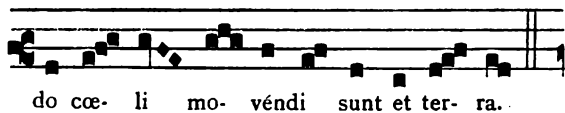
ju-di- cá- re sæ- cu-

lum per ignem. ♯. Tremens factus sum e-go.

et tí- me-o, dum discússi- o vé-

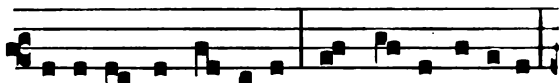

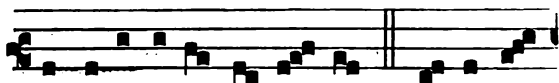
tu- a lú- ce- at e- is.

Modus simplex.

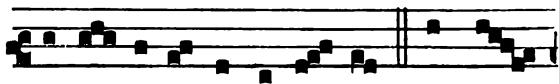
M. s.

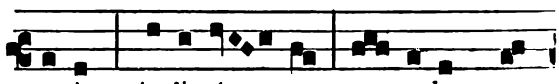
Lí-be- ra me, Dó-mi-ne, de mor- te æ-térna

in di- e il- la tre- mén- da : * Quando cœ-

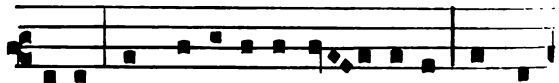
li mo- vèndi sunt et ter- ra : * Dum vé-

ne- ris ju- di- cá- re sæ- cu- lum per

ignem. Ț. Tremens factus sum e- go, et tí-

me- o, dum discússi- o vé- ne- rit, atque

ventú- ra i- ra. * Quando cœ- li mo-

véndi sunt et ter- ra. V. Di- es il-la, di- es
 i- ræ, ca-lami- tá- tis, et mi- sé- ri- æ,
 di- es magna, et a-má- ra valde. * Dum
 vé- ne- ris ju-di-cá- re sæ- cu-
 lum per ignem. V. Réqui- em æ-térnam do-na
 e- is, Dó- mi-ne : et lux perpé-tu- a
 lú- ce- at e- is.

Tum repetitur Responsorium : Líbera me, ut supra.
 Usque ad primum Versum. Interim dum Respon-
 sorium repetitur, offertur per digniorem Ecclesiæ
 navicula, et per alium ex ministris thuribulum Pon-

tifici, qui imponit incensum more consueto. R. sorio repetito, Chorus cantat :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Mox Pontifex, mitra deposita. conveniens dicit : **Pater noster**, reliqua secreto.

Deinde aspergit, et incensat, prout fecit in L. sia. Quo facto, dicit Versus :

Ÿ. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**

R. **Sed libera nos a malo.**

Ÿ. **In memória æténa erunt iusti.**

R. **Ab auditióne mala non timébunt.**

Ÿ. **A porta inferi.** R. **Erue, Dómine, ánimas eórum.**

Ÿ. **Réquiem æténam dona eis, Dómine.**

R. **Et lux perpétua lúceat eis.**

Ÿ. **Dómine, exáudi oratiónem meam.**

R. **Et clamor meus ad te véniat.**

V. **Dóminus vobíscum.** R. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

Deus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulos tuos Sacerdotáli fecísti dignitáte vigére : præsta, quæsumus ; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor, et humánæ salútis amátor. quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Virgine intercedénte, cum ómnibus Sanctis tuis ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Deus, cujus miseratione ánimæ fidélium requiescunt, fámulis et famulábus tuis ómnibus hic et ubique in Christo quiescéntibus, da propítius véniam peccatórum ; ut a cunctis reátibus absolúti tecum sine fine læténtur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. **Amen.**

V. **Réquiem æténam dona eis, Dómine.**

R. **Et lux perpétua lúceat eis**

Tum duo Cantores dicunt :

Ÿ. Requiéscant in pace. R̃. Amen.

Et mox Pontifex, elevata dextera, producit signum crucis ab omni parte super cœmeterium. Tum accepta mitra per Pontificem, revertuntur omnes ad Ecclesiam ordine quo venerunt, Choro dicente congruenti voce sine nota totum Psalmum.

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam, ut supra. 816. cum Ṽ. Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine. R̃. Et lux perpétua * lúceat eis.

Quem etiam Pontifex ipse dicit voce demissa cum ministris seu Capellanis suis : quibus dictis, et cum ad Chorum ante majus altare pervenerit Pontifex, deposita mitra, stans ibidem in medio, versus ad altare, dicit :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, reliqua secreto.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R̃. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. A porta ínferi.

R̃. Erue, Dómine, ánimas eórum.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum. R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Absólve, quæsumus, Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, ab omni vínculo delictórum, ut in resurrectionis glória inter Sanctos et eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum. **R̃. Amen.**

His peractis, depositis stola et pluviali nigris, seu violaceis, et assumptis albis, incipit visitationem a Sanctissima Eucharistia, ad Baptisterium, inde ad sancta Olea, ad sacras Reliquias, tum ad Altaria, et Capellas, et sacras Imagines, item ad sacristiam, et cœmeterium se confert ; post ad ædes Canonicales,

hospitalia, confraternitates, et alia loca p[ar]och[ia]li. Post
postea Pontifex confirmare pueros, p[re]missa
tione, et aliis servatis, prout supra in p[ri]ncipio
confirmandis dictum est.

Expedita itaque Confirmatione, et benedictio-
mentis, si quæ benedicenda sunt, depositis p[re]mi-
mentis Ecclesiasticis, confessiones, et deinde p[re]ces
si quæ sunt, audit. Tum de conversatione Clerici
populi, ac qualiter spiritualia, et temporalia in
Ecclesia ministrantur; et de libris ac omnibus
diligenter de plano inquirat.

Peracta demum visitatione illius loci, et omnia
expeditis, cum discedere voluerit Pontifex, in
habitu communi accedit ad Ecclesiam, et stans
altare in cornu Epistolæ versus ad illud, dicit Pa-
trum **De profundis**, 843 totum cum **Réquiem ætér-**
nam, et Antiphonam **Si iniquitates**.

Deinde dicit, **Pater noster**, secreto.

Ÿ. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**

R. **Sed libera nos a malo.**

Ÿ. **A porta ínferi.**

R. **Erue, Dómine, ánimas eórum.**

Ÿ. **Requiescant in pace. R. Amen.**

Ÿ. **Dómine, exáudi oratiónem meam.**

R. **Et clamor meus ad te véniat.**

Ÿ. **Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo.**

Orémus.

Deus, cujus miseratione ánimæ fidélium requi-
escunt, fámulis et famulábus tuis ómnibus hic et
ubique in Christo quiescéntibus, da propítius véniam
peccatórum, ut a cunctis reátibus absolúti, tecum
sine fine læténtur. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Post hæc, discedit, quo voluerit.

De Ecclesiæ Dedicatione

SEU

CONSECRATIONE

SI PLURA ALTARIA SIMUL CONSECRENTUR.

Eccliesiarum consecratio quamvis omni die de jure fieri possit, decentius tamen in Dominicis diebus, vel Sanctorum solemnitatibus fit.

Quando autem Ecclesia fuerit dedicanda, debet Archidiaconus prænuntiare clero, et populo, quibus est Ecclesia consecranda ; ut priusquam consecratur, jejunent. Nam Pontifex consecrans, et qui petunt sibi Ecclesiam consecrari, præcedenti die jejunare debent.

Sane sero ante diem dedicationis, Pontifex parat Reliquias in altaribus consecrandis includendas, ponens eas pro unoquoque altari in decenti et mundo vasculo, cum tribus granis thuris ; ponit etiam in eis chartulam de pergameni, scriptam sub hac forma : *M. DCCCC. etc... die N. mensis N. Ego N. Episcopus N. consecravi Ecclesiam, et altare hoc, in honorem sancti N. et Reliquias sanctorum Martyrum N. et N. in eo inclusi et singulis Christi fidelibus, hodie unum annum, et in die anniversario consecrationis hujusmodi ipsam visitantibus quadraginta dies de vera indulgentia, in forma Ecclesiæ consueta concessi.*

Sigillans ipsa singula vascula diligenter, et illa in honesto et mundo loco, vel sub tentorio ante fores Ecclesiæ consecrandæ parato ponens, et super ornatum feretrum decenter collocans, cum duobus candelabris, et luminaribus ardentibus.

Celebrandæque sunt vigiliæ ante Reliquias ipsas, et canendi Nocturni, et Matutinæ Laudes, in honorem Sanctorum, quorum Reliquiæ sunt recondendæ: imagines vero, cruces et alia ipsa nocte remaneant in Ecclesia consecranda.

Parantur etiam in Ecclesia, quæ ad dedicationem ipsius Ecclesiæ et altarium sunt necessaria, videlicet sanctum Chrisma in vasculo, et ampulla; Oleum sanctum Cathecumenorum, etiam in vasculo, et ampulla; duæ libræ thuris, cujus medietas sit in granis; thuribulum cum navicula, et cochleari; vas cum prunis ardentibus; vas cum cineribus, pro quantitate Ecclesiæ; vas cum sale; vas vini; aspersorium factum de herba hyssopi; mantilia ex tela grossa, ad extergendas mensas altarium, quoties expedierit; coopertura linea cerata, ad mensuram altaris, pro quolibet altari consecrando; quinque cruces parvæ etiam pro quolibet altari consecrando, factæ de candelis ceræ subtilibus; aliquæ spatulæ ligneæ parvæ, ad abradendum de altaribus combustiones candelarum, et thuris; vas in quo ipsæ rasuræ deponantur; calx, arena, sive tegula trita ad faciendum cæmentum, pro liniendis sepulcris Reliquiarum, et junctura mensæ uniuscujusque altaris cum stipite; cæmentarius qui hoc agat; duo intortitia accensa, quæ semper præcedant Pontificem, quocumque ierit; vasa cum aqua, ad abluendas manus Pontificis; et medulla panis, ac mantilia, pro extergendis manibus; duæ libræ bombycis, pro extergendis crucibus unctis, quæ fiunt in parietibus Ecclesiæ, et in stipite uniuscujusque altaris; duo vasa cum aqua benedicenda, unum extra Ecclesiam, et aliud intus in presbyterio: tobaleæ novæ mundæ, et vasa, atque ornamenta ad cultum Dei, et Ecclesiæ, et altarium, postquam consecrata fuerint, pertinentia, benedicenda.

Item, depingantur in parietibus Ecclesiæ intrinsecus per circuitum duodecim cruces, circa decem palmos super terram, videlicet tres pro quolibet, ex quatuor parietibus. Et ad caput cujuslibet crucis figatur unus clavus, cui affigatur una candela unius unciae. Scala, super quam ascendens Pontifex possit attingere ipsas duodecim cruces.

Fontes Ecclesiæ in quibus conservatur aqua benedicta, vacui sint, et bene mundi. Et provideatur, quod Ecclesia possit exterius libere circumiri.

Pontifex mane in suo habitu quotidiano venit ad Ecclesiam; ordinat in Ecclesia consecranda, quæ ordinanda sunt; et ejus jussu accenduntur præmissæ duodecim candelæ; et faldistorium ornatum ponitur supra tapete in medio Ecclesiæ; et mox Pontifex exit ab Ecclesia, cunctis inde exire jussis, uno tantum Diacono amictu, alba, cingulo, et stola albi coloris parato intus remanente; et Ecclesiæ fores clauduntur.

Tunc Pontifex cum clero, et populo accedit ad locum, ubi pridie Reliquiæ positæ fuerunt, et ibi incipit, et dicit voce submissa cum clericis septem Psalmos Pœnitentiales cum Antiphona *Ne reminiscâris, Dómine*, ut infra, induens interim amictum, albam, cingulum, stolam, et pluviale albi coloris, accipiens mitram simplicem in capite, et baculum Pastoralem in manu sinistra. Alter quoque Diaconus paratus similiter amictu, alba, cingulo, et stola albi coloris; Subdiaconus etiam amictum, albam, et cingulum indutus, Acolythi, et alii ministri superpelliceis parati adsint.

SEPTEM PSALMI PŒNITENTIALES.

Ant. *Ne reminiscâris, Dómine, delicta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris, Dómine Deus noster.*

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corripias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo ?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam : * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 31.

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácuí, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci : * et injustitiam meam non abscondi.

Dixi : Confitébor advérsus me injustítiam meam
Dómino : * et tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore
opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad
eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúm-
dedit me : * exsultátio mea érue me a circumdántibus
me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac,
qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus et mulus, * quibus non est
intelléctus.

In camo et fræno maxíllas eórum constrínge, * qui
non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in
Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte justí, * et gloriá-
mini omnes recti corde.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 37.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in
ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et con-
firmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : *
non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput
meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super
me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a
fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : *
tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusió nibus : * et
non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum, et humiliatus sum nimis : * rugiebam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei : * advérsus me appropinquavérunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt : * et vim faciebant qui quærebant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimici mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 50.

Miserere mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum : * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vías tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem úti- que : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spírítus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiões, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 101.

Dómine, exáudi oratióem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te : * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei : * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi : * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me, advérsus me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam : * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatióem et generatióem.

Tu exsurgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus. ·

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine : * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióem humílium : * et non spreuit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspéxit.

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret filios interemptórum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum : * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 142.

Dómine, exáudi oratióem meam, áuribus percipe obsecratióem meam in veritate tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obsúris sicut mórtuos sæculi : et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Deinde dicit, stans eodem modo :

Orémus.

Actiões nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere, ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Qua dicta, Pontifex, accepta mître, per supra faldistorium ibidem præparatum, et incipiunt Litanias sequentes :

Kyrie, eléison. Christe, eléison.

Kyrie, eléison. Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de cœlis Deus, miserére nobis.

Fili Redemptor mundi Deus, miserére nobis.

Spiritus, Sancte Deus, miserére nobis.

Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo vírginum, ora.

Sancte Míchaël, ora.

Sancte Gábriel, ora.

Sancte Ráphaël, ora.

Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte.

Omnes sancti beatórum Spirítuum órdenes, oráte.

Sancte Joánnes Baptísta, ora.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriárchæ, et Prophétæ, oráte.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Sancte Thoma, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Philíppe,	ora pro nobis.
Sancte Bartholomæe,	ora.
Sancte Matthæe,	ora.
Sancte Simon,	ora.
Sancte Thaddæe,	ora.
Sancte Mathía,	ora.
Sancte Bárnaba,	ora.
Sancte Luca,	ora.
Sancte Marce,	ora.
Omnes sancti Apóstoli, et Evangelístæ,	oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini,	oráte.
Omnes sancti Innocéntes,	oráte.
Sancte Stéphané,	ora.
Sancte Laurénti,	ora.
Sancte Vincénti,	ora.
Sancti Fabiáne et Sebastíane,	oráte.
Sancti Joánnes et Paule,	oráte.
Sancti Cosma et Damiáne,	oráte.
Sancti Gervási et Protási,	oráte.
Omnes sancti Mártyres,	oráte.
Sancte Silvéster,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Ambrósi,	ora.
Sancte Augustíne,	ora.
Sancte Hierónyme,	ora.
Sancte Martíne,	ora.
Sancte Nicolæe,	ora.
Omnes sancti Pontífices, et Confessóres,	oráte.
Omnes sancti Doctóres,	oráte.
Sancte Antóni,	ora.
Sancte Benedícite,	ora.
Sancte Bernárde,	ora.
Sancte Domínice,	ora.
Sancte Francísce,	ora.
Omnes sancti Sacerdótes, et Levítæ,	oráte.
Omnes sancti Mónachi, et Eremítæ,	oráte.

Sancta María Magdaléna,	ora pro nobis.
Sancta Agatha,	ora.
Sancta Lúcia,	ora.
Sancta Agnes,	ora.
Sancta Cæcília,	ora.
Sancta Catharina,	ora.
Sancta Anastasia,	ora.
Omnes sanctæ Virgines et Víduæ,	oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.	
Propítius esto, parce nobis, Dómine.	
Propítius esto, exáudi nos, Dómine.	

Tunc surgens Pontifex ab accubitu, et stans cum mitra, benedicit ibidem aquam, et sal, dicens :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

Exorcízo te, creatúra salis, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te per Eliséum Prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur sterílitas aquæ ; ut efficiáris sal exorcizátum in salútem credéntium ; et sis ómnibus suméntibus te sánitas ánimæ et córporis ; et effúgiat, atque discédât a loco, in quo aspérsum fúeris, oinnis phantásia et nequítia vel versútia diabólicæ fraudis. omnisque spíritus immúndus, adjurátus per eum qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℞. Amen.

Deinde, depositis baculo Pastorali et mitra manibus dicit :

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Imménsam cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus, ut hanc creatúram

salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, bene ✠-
dicere, et sancti ✠ ficáre tua pietáte dignéris ; ut sit
ómnibus suméntibus salus mentis et córporis ; et
quidquid ex eo tactum vel respésum fúerit, cáreat
omni immundítia omníque impugnatióne spirituális
nequítiae. Per Dóminum nostrum Jesum Christum
Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte
Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

Tum acceptis mitra et baculo Pastoralis, super
aquam absolute dicit :

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei Pa ✠-
tris omnipoténtis, et in nómine Jesu Christi
Fí ✠ lii ejus Dómini nostri, et in virtúte Sancti ✠
Spíritus, ut fias aqua exorcizáta ad effugándam
omnem potestátem inimíci, et ipsum inimícum era-
dicáre et explantáre váleas, cum ángelis suis apo-
státicis, per virtútem ejúsdem Dómini nostri Jesu
Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos,
et sæculum per ignem. R̃. Amen.

Deinde, depositis baculo Pastoralis, et mitra, junctis
manibus dicit :

Ÿ. Dómine, exáudi oratióne meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, qui ad salútem humáni géneris máxima
quæque Sacraménta in aquárum substántia
condidísti, adésto propítius invocatióne nostris, et
eleménto huic multímodis purificatióne prepará-
to, virtútem tuæ bene ✠ dictiόνis infúnde ; ut crea-
túra tua mystériis tuis sérvians, ad abjiciéndos dæ-
mones, morbósque pelléndos, divínæ grátiae sumat
efféctum ; ut quidquid in dómibus, vel in locis fidé-

lium, hæc unda respérserit, cáreat omni immundítia, liberétur a noxa : non illic resídeat spíritus péstilens. non aura corrúmpens : discédant omnes insídiæ laténtis inimíci, et si quid est quod aut incolumitáti habitántium ínvidet, aut quiéti, aspersione hujus aquæ effúgiat ; ut salúbritas per invocatiónem sancti tui nóminis expetíta, ab ómnibus sit impugnationibus defénsa. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Pontifex mittit sal in aquam, in modum et : dicendo semel :

Qommíxtio salis, et aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti.

R. Amen.

Y. Dóminus vobíscum.

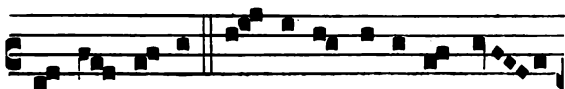
R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

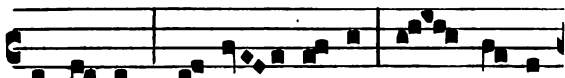
Deus, invíctæ virtútis auctor, et insuperábilis impérii rex ac semper magníficus triumphátor. qui advérsæ dominationis vires réprimis, qui inimíci rugiéntis sævítiam súperas, qui hostíles nequítias poténter expúgnas, te, Dómine, treméntes, et súplices deprecámur, ac pétimus, ut hanc creatúram salis, et aquæ dignánter aspícias, benígnus illústres, pietátis tuæ rore sanctífices : ut ubicúmque fúerit aspérsa. per invocatiónem sancti tui nóminis, omnis infestatio immúndi spíritus abigátur, terrórque venenosí serpéntis procul pellátur, et præsentia Sancti Spíritus nobis misericórdiam tuam poscéntibus, ubíque adesse dignétur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Expleta aquæ benedictione, Pontifex stans sine mitra, aspergit se, et circumstantes cum illa, inchoans, schola prosequente, Antiphonam :

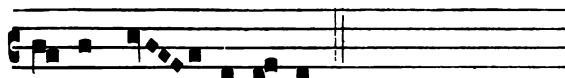
Modus VII. .

A-spér- ges me, * Dó- mi-ne, hyssó-po, et

mundá- bor : la- vá- bis me, et su- per

ni- vem, de- albá- bor.

Qua incepta, imposita sibi mitra, stans ante fores Ecclesiæ, præcedentibus ipsum duobus Acolythis cum candelis accensis, incipit circuire ad manum dexteram, procedens cum clero, et populo, et aspergens cum ipsa aqua forinsecus parietes Ecclesiæ, in superiori parte eorum, et cœmeterium, dicens semper :

In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti.

Interim, finita dicta Antiphona, schola cantat Responsorium (cum cantu, fasc. III. pag. 333) :

Fundáta est domus Dómini super vérticem món- tium, et exaltáta est super omnes colles, et vénient ad eam omnes gentes. * Et dicent : Glória tibi, Dómine. ✠. Veniéntes autem vénient cum exulta- tíone, portántes manípulos suos. * Et dicent.

Expleto circuitu, Pontifex perveniens ante ostium, stans ibidem versus ad ostium, depositis aspersorio

870 DE ECCL. DEDICATIONE SEU CONSECRATIONE
et mitra, dicit : **Orémus.** Et ministri, seu Diaconus
Flectámus génuā. Subdiaconus **R̃. Leváte.**

Omnípotens sempitérne Deus, qui in omni loco
dominatiónis tuæ totus assístis, totus operáris;
adesto supplicatióibus nostris, et hujus domus, cujus
es fundátor, esto protéctor; nulla hic nequítia contráriæ
potestátis obsístat, sed virtúte Spíritus Sancti operán-
te, fiat hic tibi semper purum servítium, et devóta
libértas. Per Christum Dóminum nostrum. **R̃. Amen.**

Quo dicto, Pontifex, acceptis mitra et baculo
Pastorali, ad ostium Ecclesiæ appropinquans, per-
cutit illud semel cum inferiori parte ejusdem baculi.
Pastoralis, superliminare, dicens intelligibili voce :

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini
portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Diaconus intus existens dicit alta voce :

Quis est iste rex glóriæ ?

Pontifex respondet :

**Dóminus fortis, et potens : Dóminus potens in
prælio.**

Deinde Pontifex, deposito baculo Pastorali, et ac-
cepto aspensorio, iterum circuit Ecclesiam cum clero
et populo, incipiens ad eandem manum dexteram
aspergendo parietes juxta fundamentum ipsorum, et
cœmeterium, dicens semper :

In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Interim schola cantat Responsorium (cum cantu
fasc. III, pag. 335) :

**Bénedic, Dómine, domum istam, quam ædificávi
nómini tuo. Veniéntium in loco isto : * Exáudi
preces in excélso sólio glóriæ tuæ. Ÿ. Dómine, si
convérsus fúerit pópulus tuus et égerit pœniténtiam,
veniénsque oráverit in loco isto. * Exáudi.**

Expleto circuitu Pontifex perveniens ante ostium.
stans, ibidem versus ad illud, depositis aspensorio et
mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génua. R. Leváte.**

Mónipotens sempitérne Deus, qui per Fílium tuum, angulárem scílicet lápidem, duos ex divé-
veniéntes, ex circumcisióne et præputio parietes,
-ósque greges óvium sub uno eodémque pastóre
ísti ; da fámulis tuis per hæc nostræ devotiónis offí-
-a indissolúbile vínculum caritátis, ut nulla divisióne
éntium, nulláque perversitátis varietáte sequestrén-
-r, quos sub unius regímine pastóris unus grex cón-
net, uniúsque te custóde ovílis septa conclúdunt.
er eúmdem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Tum acceptis mitra et baculo Pastorali, appro-
nquans iterum ad ostium, percutit secundo, cum
odem baculo Pastorali, superliminare, dicens simili
oce, ut prius :

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini,
portæ æternáles, et introíbit rex glóriæ.

Diaconus intus existens, dicit :

Quis est iste rex glóriæ ?

Pontifex respondet : **Dóminus fortis, et potens :
Dóminus potens in prælio.**

Deinde, deposito baculo Pastorali et accepto asper-
orio, circuit tertio Ecclesiam cum clero, et populo,
ncipiens ad sinistram manum, proceditque asper-
gens exterius cum eadem aqua parietes in media
parte eorum, id est, circa altitudinem faciei suæ, et
cæmeterium, dicens semper :

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti.

Interim schola cantat Responsorium (cum cantu,
fasc. III, pag. 337) :

**Tu, Dómine universórum, qui nullam habes indi-
géntiam, voluísti templum tuum fieri in nobis.**

*** Consérva domum istam immaculátam in ætérnum,
Dómine. ✠. Tu elegísti, Dómine, domum istam ad
invocándum nomen tuum in ea, ut esset domus
oratiónis et obsecratiónis pópulo tuo. * Consérva.**

Expleto cantu, et circuitu, cum Pontifex, et
 ante-ostian, stans illudem versus ad illud. *Ps.*
 aspersorio et mītra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus gēnua.** R. **Leváte.**

Omnípotens, et miséricors Deus, qui Sacerdótibus
 tuis tantam præ cēteris grátiam contulisti, ut
 quidquid in tuo nómine digne perfectéque ab eis
 ágitur, a te fieri credátur : quæsumus imménsam
 cleméntiam tuam, ut quidquid modo visitatúri
 sumus, vísites ; et quidquid benedictúri sumus, bene-
 dícas ; sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctó-
 rum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis
 ingréssus. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Tum acceptis mitra et baculo Pastor-
 pinquans tertio ad ostium Ecclesiæ, p. rēntit
 superliminare cum eodem baculo Pastoralis, loquitur.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini.
 portæ æternáles, et introíbit rex glóriæ.

Diaconus intus existens, dicit :

Quis est iste rex glóriæ ?

Pontifex, et universus clerus respondet :

Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Adjicientes : **Aperíte. Aperíte. Aperíte.**

Pontifex facit crucem super liminare in
 inferiore parte baculi Pastoralis, dicens :

**Ecce cru ✠ cis signum, fúgiant phantásmata
 cuncta.**

Et aperto ostio, intrat Ecclesiam solus cum
 stris, clericis, et choro, et cōmentariis, qui
 et linire debent lapides super sepulcra illius
 et mensas altarium, si sunt remotæ, aut
 stipite, dimisso ab extra clero, et populo.
 Ecclesiæ ostio post eos. Ingressus apertæ
 Ecclesiæ, dicit intelligibili voce :

Pax huic dómui.

Accéndelumen sēnsibus,	Per tesciāmus da Patrem;
Infúnde amórem córdibus,	Noscāmus atque Fílium :
Infirma nostri córporis	Teque utriúsque Spíritum,
Virtúte firmans pérpeti.	Credāmus omni témpore.
Hostem repéllas lóngius,	Deo Patri sit glória,
Pacémque dones prótinus	Et Fílio qui a mórtuis
Ductóre sic te prævio,	Surréxit, ac Paráclito,
Vitémus omne nóxium.	In sæculórum sæcula.
	Amen.

Interim unus ex ministris spargit cinerem per pavementum Ecclesiæ, in modum crucis, faciendo ex eo lineas duas, quamlibet latitudinis fere unius palmi : unam ab angulo Ecclesiæ ad sinistram manum per principalem portam intrantis, ad angulum transversum illius, id est, dexteram intrantis, ad caput Ecclesiæ ; et aliam ab angulo Ecclesiæ ad dexteram manum intrantis, ad angulum transversum illius, id est, sinistram ipsius, ad caput Ecclesiæ : vel si Ecclesia sit magna, fieri possunt loco primæ lineæ viginti quatuor Areolæ æquali spatio distantes, ex cinere ; et loco secundæ, viginti tres.

Finito Hymno, Pontifex accepta mitra, accumbit super faldistorium, et schola iterum incipiet et prosequitur Litanias sequentes in quibus suo loco nominentur bis Sancti illi, in quorum honore et nomine Ecclesia, vel altaria dedicantur ; et illi, quorum Reliquiæ in eis includuntur :

LITANIÆ.

Kyrie, eléison. Christe, eléison.
Kyrie, eléison. Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cœlis Deus, miserére nobis.
Fili Redemptor mundi Deus, miserére nobis.
Spiritus Sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo víginum, ora.

Sancte Míchaël, ora.

Sancte Gábriel, ora.

Sancte Ráphaël, ora.

Omnes sancti Angeli, et Archángeli, oráte.

Omnes sancti beatórum Spirítuum órdenes, oráte.

Sancte Joáñnes Baptísta, ora.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Joáñnes, ora.

Sancte Thoma, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Philíppe, ora.

Sancte Bartholomæe, ora.

Sancte Matthæe, ora.

Sancte Simon, ora.

Sancte Thaddæe, ora.

Sancte Mathía, ora.

Sancte Bárnaba, ora.

Sancte Luca, ora.

Sancte Marce, ora.

Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.

Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.

Omnes sancti Innocéntes, oráte.

Sancte Stéphane, ora.

Sancte Laurénti, ora pro nobis.

Sancte Vincénti, ora.

Sancti Fabiáne et Sebastíane, oráte.

Sancti Joáñnes et Paule, oráte.

Sancti Cosma et Damiáne, oráte.

Sancti Gervási et Protási,	oráte.
Omnes sancti Mártyres,	oráte.
Sancte Silvéster,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Ambrósi,	ora.
Sancte Augustíne,	ora.
Sancte Hierónyme,	ora.
Sancte Martíne,	ora.
Sancte Nicoláe,	ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres,	oráte.
Omnes sancti Doctóres,	oráte.
Sancte Antóni,	ora.
Sancte Benedícte,	ora.
Sancte Bernárde,	ora.
Sancte Domínice,	ora.
Sancte Francísce,	ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ,	oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ,	oráte.
Sancta María Magdaléna,	ora.
Sancta Agatha,	ora.
Sancta Lúcia,	ora.
Sancta Agnes,	ora.
Sancta Cæcília,	ora.
Sancta Catharina,	ora.
Sancta Anastásia,	ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ,	oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.	
Propítius esto, parce nobis, Dómine.	
Propítius esto, exáudi nos, Dómine.	
Ab omni malo, libera nos, Dómine.	
Ab omni peccáto, libera nos, Dómine.	
Ab ira tua, libera nos, Dómine.	
A subitánea et improvísá morte, libera nos, Dómine.	
Ab insídiis diáboli, libera nos, Dómine.	
Ab ira. et ódio. et omni mala voluntáte, libera nos.	
Dómine,	

A spíritu fornicationis, libera nos, Dómine.

A fúlure et tempestáte, libera nos, Dómine.

A flagélo terræmótus, libera nos, Dómine.

A peste, fame, et bello, libera nos, Dómine.

A morte perpétua, libera nos, Dómine.

Per mystérium sanctæ incarnationis tuæ, libera nos,
Dómine.

Per advéntum tuum, libera nos, Dómine.

Per nativitátem tuam, libera nos, Dómine.

Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, libera
nos, Dómine.

Per crucem et passióem tuam, libera nos, Dómine.

Per mortem, et sepultúram tuam, libera nos, Dómine.

Per sanctam resurrectiόem tuam, libera nos, Dómine.

Per admirábilem ascensiόem tuam, libera nos, Dó-
mine.

Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti, libera nos,
Dómine.

In die judícii, libera nos, Dómine.

Peccatóres, te rogámus, audi nos.

Ut nobis parcas, te rogámus, audi nos.

Ut nobis indúlgeas, te rogámus, audi nos.

Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te
rogámus, audi nos.

Ut Ecclésiám tuam sanctam régere, et conserváre
dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut Domnum apostólicum, et omnes ecclesiásticos
órdines in sancta religiόe conserváre dignéris, te
rogámus, audi nos.

Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te
rogámus, audi nos.

Ut Régibus, et Princípibus christiánis pacem, et veram
concórdiam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri
dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut omnes errántes ad unitátem Ecclésiæ revocáre,

et infidèles universos ad Evangélii lumen perducere dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut nosmetipsos in tuo sancto servítio confortáre, et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut mentes nostras ad coeléstia desidéria érigas, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus benefactoribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus, audi nos.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactorum nostrórum ab ætérra damnatióne erípias, te rogámus, audi nos.

Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus fidélibus defúctis réquiem ætérrnam donáre dignéris, te rogámus, audi nos,

Pontifex ab accubitu surgit, et baculum Past. in sinistra tenens, dicit in eodem tono :

Ut locum istum visitáre dignéris. R. Te rogámus, audi nos.

Secundo dicit :

Ut in eo Angelórum custódiám deputáre dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

Deinde dexteram in altum extensam, et communiter super Ecclesiam, et altaria consecrat ter successive signum crucis, dicens primo :

Ut ecclésiám, et altária hæc, ad honórem tuum, et nomen Sanctórum NN. consecránda bene ✠ dicere dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

Secundo dicit :

Ut ecclésiám, et altária hæc, ad honórem tuum, et nomen Sanctórum NN. consecránda bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

Térrio dicit :

Ut ecclésiám, et altária hæc, ad honórem tuum, et

nomen Sanctórum NN. consecránda bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris.

R̃. Te rogámus, audi nos.

Quo facto, deposito baculo Pastoralí, iterum accumbit super faldistorium, schola Litanias resumens, et perficiente :

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis. Christe, audi nos. Christe, exáudi nos.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Finitis Litaníis Pontifex ab accubitu surgit, deposita mitra, et stans ibidem versus ad altare majus, dicit intelligibili voce : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génuá. R̃. Leváte.**

Prævéniat nos, quæsumus, Dómine, misericórdia tua, et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces nostras cleméntia tuæ propitiatiónis antícipet. Per Christum Dóminum nostrum. **R̃. Amen.**

Alia Oratio.

Orémus

Magnificáre, Dómine Deus noster, in Sanctis tuis, et hoc in templo tibi ædificáto appáre, ut qui cuncta in filiis adoptiósni operáris, ipse semper in tua hæreditáte laudéris. Per Christum Dóminum nostrum.

R̃. Amen.

Finitis Orationibus, schola incipit, et prosequitur Antiphonam (cum cantu, fasc. III, pag. 348) :

O quam metuéndus est locus iste : vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

Canticum Zachariæ. Luca 1.

Benedíctus Dóminus Deus Israël : * quia visitávit, et fecit redemptiósni plebis suæ.

Repetitur tota Antiphona post singulum Versum.

Et erexit cornu salutis nobis, * in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per os Sanctorum, * qui a saeculo sunt, Prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis nostris : * et de manu omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris : * et memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum quod juravit ad Abraham patrem nostrum, * datum se nobis.

Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati : * serviamus illi.

In sanctitate, et justitia coram ipso : * omnibus diebus nostris.

Et tu puer Propheta Altissimi vocaberis : * praebis enim ante faciem Domini parare vias ejus.

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus : * in remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiae Dei nostri : * in quibus visitavit nos oriens ex alto.

Illuminare his qui in tenebris et in umbra mortis sedent : * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

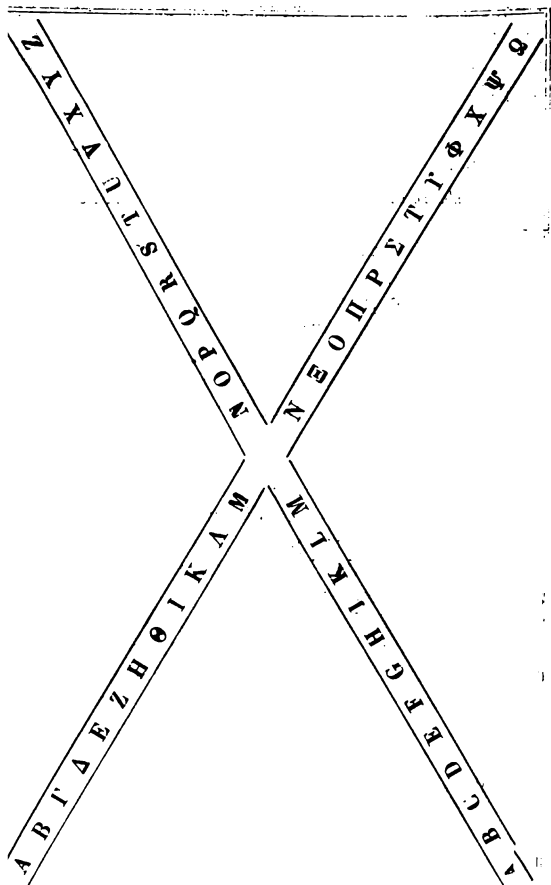
Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in saecula saeculorum. Amen.

Tandem iterum Antiphona repetitur.

Interim, dum praemissa cantantur, Pontifex, accipitis mitra et baculo Pastoralis, incipiens ab angulo Ecclesiae ad sinistram intrantis, prout supra lineae factae sunt, cum extremitate baculi Pastoralis scribit super cineres alphabetum Græcum, ita distinctis litteris, ut totum spatium occupent, his videlicet.

Deinde simili modo incipiens ab angulo Ecclesiae ad dexteram intrantis, scribit alphabetum Latinum super cineres distinctis litteris, his videlicet :

Post hæc Pontifex cum mitra accedit vel
majus consecrandum, et distans ab
congruenti, depositis baculo et mitra,
competenti voce dicit :

Deus, in adjutórium meum inténde.

Quo dicto, Pontifice surgente, Chorus res.

Dómine, ad adjuvándum me festína.

Tum Pontifex stans sine mitra in eodem
dicit :

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Chorus respondet :

**Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in
sæcula sæculórum. Amen.**

Et id eisdem modo et loco, secundo, et tertio
voce semper altius elevata. Quibus dictis, Pontifex
stans in eodem loco cum mitra, benedicens
aquam cum sale, cinere, et vino, incipiens ex-
orcismum salis :

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dómini
nostri Jesu Christi, qui Apóstolis suis ait : Vos
estis sal terræ, et per Apóstolum dicit : Sermo vester
semper in grátia sale sit condítus ; ut sancti ✠ ficéris
ad consecrationem hujus Ecclésiæ, et horum altá-
rium, ad expelléndas omnes dæmonum tentatiónes :
et ómnibus, qui ex te sumpserint, sis ánimæ, et
córporis tutaméntum, sánitas, protéctio, et confir-
nátio salútis. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum
Christum Fílium tuum, qui ventúrus est judicare
vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Deinde, deposita mitra, dicit :

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, qui hanc gra-
tiam cœlitus sali tribúere dignátus es, ut ex
illo possint univérsa condíri, quæ homínibus ad

escam procreásti, béne ✠ dic hanc creatúram salis, ad effugándum inimícum ; et ei salúbrem medicínam immítte, ut proficiat suméntibus ad ánimæ et córporis sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Tum assumptá mitra, dicit absolute exorcismum aquæ :

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei Pa-
tris, et Fí ✠ lli, et Spíritus ✠ Sancti, ut repéllas
diábolum a término justórum, ne sit in umbráculis
hujus Ecclesiæ, et horum altárium. Et tu, Dómine
Jesu Christe, infúnde Spíritum Sanctum in hanc
Ecclesiám tuam et hæc altária ; ut proficiat ad sani-
tátem córporum, animarúmque adorántium te, et
magnificétur nomen tuum in géntibus : et incréduli
corde convertántur ad te, et non hábeant álium
Deum, præter te Dóminum solum, qui ventúrus es
judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

Deinde deposita mitra, dicit :

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, statútor ómnium
elementórum, qui per Jesum Christum Fílium
tuum Dóminum nostrum eleméntum hoc aquæ in
salútem humáni géneris esse voluísti, te súplices
deprecámur, ut, exaudítis oratióibus nostris, eam
tuæ pietátis aspéctu sanctí ✠ fices ; atque ita óm-
nium spírituum immundórum ab ea recédant incúr-
sio, ut ubicúmque fúerit in nómine tuo aspér-
sa, grátia tuæ benedictiónis advéniat, et mala ómnia, te
propitiánte, procul recédant. Per eúmdem Dóminum
nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum

vivit et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Tum stans sine mitra, dicit super cineres.

BENEDICTIO CINERUM.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, parce pœniténtibus, propitiáre supplicántibus, et mittere dignéris Sanctum Angelum tuum de cœlis, qui bene ✠ dicat, et sanctí ✠ ficet hos cíneres, ut sint remédium salúbre ómnibus nomen sanctum tuum humíliter implorántibus, ac semetípsos pro consciéntia delictórum suórum accusántibus, ante conspéctum divínæ cleméntiæ tuæ facínora sua deplorántibus, vel sereníssimam pietátem tuam suppliciter obnixéque flagitántibus: et præsta, per invocatióem sanctíssimi nóminis tui, ut quicúmque eos super se aspérserint, pro redemptione peccatórum suórum, córporis sanitátem et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Tum Pontifex accipit sal, et misceat cinerum crucis, dicens:

Commíxtio salis, et cíneris páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R. Amen.

Deinde accipiens pugillum de mistura cinerum in modum crucis, ter immittit in qualibet vice dicens:

Commíxtio salis, cíneris, et aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R. Amen.

Deinde stans sine mitra, dicit super vinum :

BENEDICTIO VINI.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui in Cana Galilææ ex aqua vinum fecísti, quique es vitis vera, multiplica super nos misericórdiam tuam ; et bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris hanc creatúram vini, ut ubicúmque fusum fúerit, vel aspérsum, divínæ id benedictiónis tuæ opuléntia repleátur, et sanctificétur. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Deinde mittit. in modum crucis. vinum in aquam ipsam, dicens :

Qommíxtio vini, salis, cíneris et aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R. Amen.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, créator et conservátor humáni géneris, et dator grátiae spirituális, ac largítor æternæ salútis, emítte Spíritum Sanctum tuum super hoc vinum cum aqua, sale, et cíneres mixtum : ut armátum cœléstis defensióne virtútis, ad consecratióem hujus Ecclésiæ et horum altárium tuórum proficiat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Tum Pontifex, assumpta mitra. dicit alis
super aquam prædictam :

Sancti ✠ ficare per verbum Dei, unda cœlestis :
sancti ✠ ficare, aqua calcata Christi vestigiis :
quæ montibus pressa non clauderis ; quæ scôpulis
illisa non frangeris ; quæ terris diffusa non deficiis. Tu
sustines aridam, tu portas montium pondera, nec
demergeris ; tu cœlorum vertice contineris ; tu
circumfusa per totum, lavas omnia, nec lavaris. Tu
fugientibus populis Hebræorum in molem durata
constricta es : tu rursum alsis resoluta vorticibus
Nili accolas perdis, et hostilem globum freto sæviante
persèques : una, eademque es salus fidelibus, et
ultio criminosis. Te per Môysen percussa rupes
evômuit, neque abdita cautibus latere potuisti, cum
majestatis império jussa prodires : tu gestata nubibus
imbre jucundo arva fecundas. Per te, aridis æstu
corpóribus, dulcis ad grátiam, salutáris ad vitam
potus infunditur : tu íntimis scatúriens venis, aut
spíritum inclúsa vitálem, aut succum fértilem præ-
stas, ne siccátis exinaníta viscéribus solémnes neget
terra provéntus : per te ínítium, per te finis exsultat :
vel pótius ex Deo est, tuum ut términum nesciámus :
aut tuórum, omnípotens Deus, cujus virtútum non
nescii, dum aquárum mérita prómimus, óperum in-
sígna prædicámus. Tu benedictiónis auctor, tu
salútis orígo : te suppliciter deprecámur ac quæsu-
mus, ut imbrem grátiae tuæ super hanc domum cum
abundántia tuæ bene ✠ dictiónis infúndas ; bona
omnia largiáris ; próspera tríbuas ; advérsa repéllas :
malórum facínorum dæmonem déstruas ; Angelum
lucis amícum, bonórum provisórem defensorémque
constítuas. Domum in tuo nómine cœptam, te adju-
tóre perféctam, bene ✠ díctio tua in longum man-
súram confirmet. Tuum hæc fundaménta præsidium.
cúlmina teguméntum, óstia intróitum, penetrála

mereantur accessum. Sit per illustrationem vultus tui utilitas hominum, stabilitas parietum.

Tum Pontifex accedit ad ostium Ecclesiae, et cum extremitate baculi Pastoralis facit crucem in parte superiori, et aliam in parte inferiori intrinsecus.

Quo facto, deposito baculo, stans ibidem prosequitur, dicens :

Sit positis crux invicta liminibus; utrique postes gratiae tuae inscriptione signentur; ac per multitudinem propitiationis tuae visitatoribus domus sit pax cum abundantia, sobrietas cum modestia, redundantia cum misericordia. Inquietudo omnis et calamitas longe recedant. Inopia, pestis, morbus, languor, incursusque malorum spirituum tua semper visitatione discendant; ut tua fusa in hoc loco visitationis gratia extensos ejus terminos et atria circumacta percurret; sitque per cunctos ejus angulos ac recessus hujus gurgitis purificatio per lavacrum; ut semper hic laetitia quietis, gratia hospitalitatis, abundantia frugis, reverentia religionis, copiamque sit salutis. Et, ubi invocatur sanctum nomen tuum, bonorum omnium succedat copia, malorum tentamenta procul effugiant: et mereamur habere nobiscum Angelum pacis, castitatis, charitatis, ac veritatis, qui semper ab omnibus malis nos custodiat, protegat, et defendat. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum.

R. Amen.

Deinde redit ad dictum locum, ubi aquam benedixit, et stans ibidem versus ad altare majus, mitram in capite tenens, dicit :

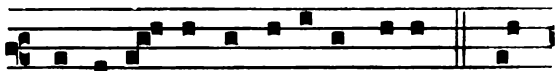
Deum Patrem omnipotentem, fratres charissimi, in cujus domo mansiones multae sunt, supplices deprecemur, ut habitaculum istud bene ☩ dicere, et custodire dignetur, per aspersionem hujus aquae

cum vino, sale, et cínere mixtæ. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui cum eo vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

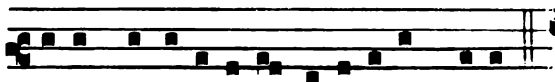
Post hæc Pontifex procedit ad primam cum mitra; et ibidem inchoat, schola proseguat Antiphonam sequentem :

CONSECRATIO ALTARIS.

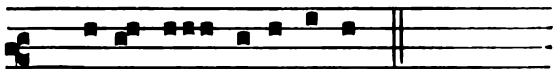
Tonus IV. Fin. 1.

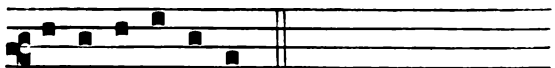
Intro- í- bo ad al-tá-re De- i : * ad

De- um qui læ- tí- fi-cat ju-ventú-tem me- am.

Ps. 42. Jú-dica me, De- us, et discérne.

E u o u a e.

Psalmus 42.

Jú-dica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta : * ab hómine iníquo, et doloso érue me.

Repetitur tota Antiphona post singulum Versum si necesse fuerit.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repu-listi, et quare tristis incédo, dum affligit me inimicus :

Emítte lucem tuam, et veritátem tuam : * ipsa me

deduxérunt et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introibo ad altáre Dei : * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona prædicta repetitur.

Incepta prima Antiphona, Pontifex, retenta mitra, stans ante altare intingit pollicem dexteræ manus in aqua prædicta, ultimo per eum benedicta, et cum eo, et aqua hujusmodi facit crucem in medio tabulæ altaris dicens :

Sancti ✠ ficétur hoc altáre, in honórem Dei Omnipoténtis, et gloriósæ Vírginis Mariæ, atque ómnium Sanctórum, et ad nomen ac memóriam sancti N. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Pax tibi.

Deinde facit ex eadem aqua cum eodem pollice quatuor cruces in quatuor cornibus altaris, repetens in qualibet cruce verba præmissa :

Sancti ✠ ficétur hoc altáre, etc. Facit autem primam crucem in dextera parte posteriori altaris, id est, ubi legitur Evangelium, secundam in sinistra parte anteriori transversa primæ, tertiam in dextera anteriori, quartam in sinistra posteriori tertiæ transversa in hunc modum :

Tum Pontifex procedit ad altare secundum, in quo

peragit easdem aspersiones, quas confecerit super primum. Quo facto, procedit ad tertium altare. Deinde ad quartum et sic deinceps ad reliqua altaria consecranda erunt.

Quo facto, et finitis Antiphona, et Psalmi dictis, Pontifex redit ante medium primi altaris stans ibidem, deposita mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génua. R. Leváte.**

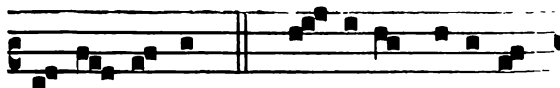
Singuláre illud propitiatórium in altári crucis pro nobis rediméndis oblátum, in cujus præfiguratíone Patriárcha Jacob lápidem eréxit in títulum, quo fieret sacrificium, et portæ cœli désuper aperirétur oráculum ; súpplíces tibi, Dómine, preces fúndimus, ut lápidum horum expolítam matériam, supérnis sacrificiis imbuéndam, ipse tuæ ditári sanctificatiónis ubertáte præcípias, qui quóndam lapídeis legem scripsísti in tábulis. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Oratione expleta, Pontifex circuit septies totum uniuscujusque altaris, aspergens eam, et super aqua prædicta ultimo per eum benedicta, cum sorio de herba hyssopi facto, hoc modo :

Stans enim ante medium primi altaris Antiphonam, et schola prosequitur :

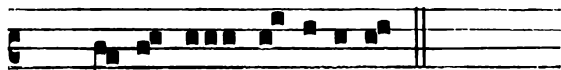
Tonus VII. Fin. 3.

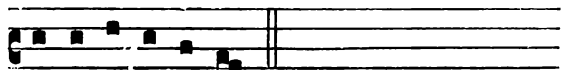
A-sper- ges me, * Dó- mi-ne, hyssó-po,

et mundá- bor : lá- vá- bis me,

Ps. 50. Miserére mei, Deus,

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum : * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Interim Pontifex, accepta mitra, circuit altare, illudque aspergit. Absoluta primi altaris aspersione, Pontifex procedit ad secundum altare, quod asperget ut primum, et sic deinceps reliqua. Post aspersionem omnium altarium redit ad locum ante medium primi altaris, unde discesserat.

Finitis dictis Versibus, Pontifex ibidem stans cum mitra inchoat secundo, ut prius Antiphonam : **Asperges me.**

Et schola prosequitur : **Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Interim Pontifex circuit secundo, aspergitque redit, ut prius; et finitis Versibus, stans ut supra Pontifex cum mitra inchoat tertio Antiphonam : **Aspérge me.**

Et schola prosequitur : **Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérge me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Interim Pontifex circuit tertio, aspergitque redit, ut prius; et finitis Versibus prædictis, stans cum mitra ut supra, inchoat quarto Antiphonam : **Aspérge me.**

Et schola prosequitur : **Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Avérte faciém tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a facië tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Et interim Pontifex circuit quarto, aspergitque redit, ut prius; et finitis Versibus prædictis, stans cum mitra in capite, inchoat quinto, stans ut supra Antiphonam : **Aspérge me.**

Et schola prosequitur : **Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vías tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Interim Pontifex circuit quinto, aspergitque et redit, ut prius; et finitis Versibus prædictis, stans cum mitra, ut supra, inchoat sexto Antiphonam : **Aspérge me.**

Et schola prosequitur : **Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contríbultus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despicies.

Interim Pontifex circuit sexto, aspergitque et redit, ut prius; et finitis dictis Versibus, stans cum mitra ut supra, inchoat septimo Antiphonam : **Aspérge me.**

Et schola prosequitur : **Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Benígne fac, Dóminé, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Et non dicitur **Glória Patri.** Interim Pontifex circuit septimo, aspergitque, et redit, ut supra.

Subsequenter circuit ter Ecclesiam interior, tantum aspergendo parietes ejus cum prædicta aqua benedicta, hoc modo :

Finitis dictis Versibus, et septimo circuitu per Pontificem, ut supra, facto, schola cantat Antiphonam (cum cantu, fasc. III, pag. 364) :

Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta : bene fundáta est supra firmam petram.

Psalmus 121.

Iætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri : * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício : * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundantia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * et abundantia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri : * quæsívi bona tibi.

Et non dicitur **Glória Patri.**

Interim incepta Antiphona prædixit cum mitra, incipiens retro altare majus, per dexteram partem, circuens intrinsecus Ecclesie parietes illius ; aspergit eam a parte inferiori terram, rediens usque ad locum retro ubi discessit : quo facto, ac finitis Antiphonis, et prædictis, schola cantat Antiphonam (Gen. fasc. III, pag. 365) :

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, et fugiant qui odérunt eum a fácie ejus.

Psalmus 67.

In ecclésiis benedicite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis ex-
césu.

Príncipes Juda; duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdent eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægypto * Æthiópia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino :

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Et non dicitur Glória Patri.

Interim Pontifex secundo, per eandem viam circueiēns, aspergit parietes Ecclesiæ in medio, id est, circa altitudinem faciei suæ, rediens usque ad locum unde discessit : quo facto, ac finitis Antiphona, et Psalmo prædictis, schola cantat Antiphonam (cum cantu, fasc. III, pag. 366) :

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cœli commorábitur.

Psalmus 90.

Dicet Dómino : **Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.**

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagitta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retribu-tiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custó-diant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem, et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne : erípiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Et non dicitur **Glória Patri.**

Interim Pontifex tertio circuit Ecclesiam. In a sinistra parte ; et aspergit parietes illius, quam secundo, rediens ad locum, unde discessit.

Quo facto, adhuc mitram in capite tenens cum prædicta aqua pavementum Ecclesie per dium, incipiens ante altare majus, usque ad p. principalem, deinde per transversum, de uno p. ad alium.

Interim schola cantat tres sequentes Ant. cum suis Versiculis (cum cantu. fasc. III. pag. 308

Domus mea, domus orationis vocabitur. V. Nar-
rábo nomen tuum fratribus meis, in medio Ecclesiæ
laudábo te. Sine Glória Patri.

Alia Antiphona.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ. V. Et locum
habitationis glóriæ tuæ. Sine Glória Patri.

Alia Antiphona.

Non est hic áliud nisi domus Dei, et porta cœli.

Dictis Antiphonis prædictis, et aspersione, ut præ-
mittitur, facta, Pontifex stans cum mitra in medio
Ecclesiæ versus ad altare majus, inchoat, et schola
prosequitur, Antiphonam (cum cantu, fasc. III,
pag. 369) :

Vidit Jacob scalam, * sùmmitas ejus cœlos tangé-
bat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste
sanctus est.

Dum cantatur Antiphona prædicta, Pontifex stans
cum mitra in medio Ecclesiæ aspergit aquam per
pavimentum, vèrsus Orientem, Occidentem, Aquilo-
nem, et Austrum.

Finita Antiphona, Pontifex, deposita mitra, stans
ibidem in medio Ecclesiæ, conversus ad portam
principalem, dicit competenti voce : Orémus.

Et ministri : Flectámus génu. R. Leváte.

Deus, qui loca nómini tuo dicánda sanctíficas,
effúnde super hanc orationis domum grátiam
tuam, ut ab ómnibus hic nomen tuum invocántibus,
auxílium tuæ misericórdiæ sentiátur. Per Christum
Dóminum nostrum. R. Amen.

Tum ibidem stans, adhuc conversus ut prius, dicit :
Orémus.

Et ministri : Flectámus génu. R. Leváte.

Deus sanctificatiónum, omnípotens dominátor,
cujus píetas sine fine sentítur ; Deus, qui cœlé-
stia simul et terréna complécteris, servans misericór-
diam tuam pópulo tuo ambulánti ante conspéctum

glóriæ tuæ : exáudi preces servórum tuórum ; ut sint óculi tui apérti super domum istam die ac nocte : hanc quoque basílicam in honórem sanctæ et victoriosíssimæ crucis, et memóriam sancti tui N. sacris mystériis institútam clementíssimus dédi ✠ ca ; miserátus illú ✠ stra, próprio splendóre clarí ✠ fica. omnémque hóminem veniéntem adoráre te in hoc loco placátus admítte, propítius respícere dignáre, et propter nomen tuum magnum, et manum tuam fortem, et bráchium tuum excélsum, in hoc tabernáculo tuo supplicántes libens prótege, dignánter exáudi, ætéRNA defensióne consérva ; ut semper felíces, sempérque in tua religióne lætántes, constánter in sanctæ Trinitátis confessióne, fide Cathólica perseverent. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

Deinde stans adhuc conversus. ut prius. extensis manibus ante pectus, dicit Præfationem :

Per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

V. Sursum corda. R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Vere dignum, et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnípotens, æéterne Deus, adésto précibus nostris, adésto Sacraméntis, adésto étiam piis famulórum tuórum labóribus, nobisque miséricórdiam tuam poscéntibus. Descéndat quoque in hanc Ecclésiám tuam, quam sub invocatióne sancti nóminis tui, in honórem sanctæ Crucis, in qua coætéRNus tibi Fílius tuus Dóminus noster Jesus Christus pro redemptione mundi pati dignátus est, et memóriam Sancti tui N. nos indígni consecrámus. Spíritus Sanctus tuus, septifórmis grátia ubertáte

redúndans ; ut quotiescúmque in hac domo tua sanctum nomen tuum fúerit invocátum, eórum, qui te invocáverint, a te pio Dómino preces exaudiántur. O beáta et sancta Trínitas, quæ ómnia puríficas, ómnia mundas, et ómnia perórnas. O beáta majéstas Dei, quæ cuncta imples, cuncta cóntines, cuncta dispónis. O beáta et sancta manus Dei, quæ ómnia sanctíficas, ómnia benedícis, ómnia locuplétras. O sancte Sanctórum Deus, tuam cleméntiam humíllima devotióne depóscimus, ut hanc Ecclésiám tuam, per nostræ humilitátis famulátum, in honórem sanctæ et victoriosíssimæ Crucis, et memóriam Sancti tui N. puri ✠ ficáre, bene ✠ dícere, et conse ✠ cráre perpétua sanctificatiónis tuæ ubertáte dignéris. Hic quoque Sacerdótes sacrificia tibi laudis ófferant ; hic fidéles pópuli vota persólvant ; hic peccatórum ónera solvántur, fidelésque lapsi reparéntur. In hac ergo, quæsumus, Dómine, domo tua Spíritus Sancti grátia ægróti sanéntur ; infirmi recuperéntur ; claudi curéntur ; leprósi mundéntur ; cæci illuminéntur ; dæmónia ejiciántur. Cunctórum hic debílium incómmoda, te, Dómine, annuente, pellántur, omniúmque víncula peccatórum absolvántur. Ut omnes, qui hoc templum benefícia juste deprecáturi ingrediúntur, cuncta se impetrásse læténtur ; ut concéssa misericórdia, quam precántur, perpétuo miseratiónis tuæ múnere gloriéntur.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo ita tamen, quod a circumstantibus audiri possit :

Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Præfatione finita, Pontifex, accepta mitra, procedit ante primum altare, et ibi cum præmissa aqua benedicta facit maltam, seu cæmentum,

quod mox, deposita mitra, stans ibidem benedicens :

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Summe Deus, qui summa, et média ímaque custódis, qui omnem creatúram intrínsecus ambiéndo conclúdis, sanctí✠fica, et béne✠dic has creatúras calcis, et sábuli. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Cæmentum benedictum reservatur, sed resti aquæ benedictæ funditur ad basim, sive per ímum, et uniuscujusque altaris per circuitum.

Pontifex deinde procedit processionaliter cruce et clero ad locum in quo Reliquiæ præterita conservatæ fuerunt ; et defertur Chædæ usque ad fores Ecclesiæ ; sed priusquam locum ipsum ingrediatur, stans ab extra, deposita mitra

Orémus.

Et ministri : **Flectámus génuá. R. Leváte.**

Aufer a nobis, quæsumus, Dómine, cunctas Iniquitátes nostras ; ut ad Sancta Sanctorum puris mereámur méntibus introíre. Per Christum Dóminum nostrum. **R. Amen.**

Deinde Pontifex, accepta mitra, locum ipsum Presbyteris et clero ingrediente, schola cantat phonas sequentes (cum cantu, fasc. III. part. 379.)

O quam gloriósum est regnum, in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis, sequuntur Agnum quocúmque íerit.

Alia Antiphona.

Movéte vos, Sancti Dei, de mansiónibus vestris. ad loca festináte, quæ vobis paráta sunt.

Alia Antiphona.

Ecce pópulus custódiens judícium, et fáciens veritatem, in te speravérunt, Dómine, usque in ætérnum.

Alia Antiphona.

Via Sanctórum facta est recta, et iter córum præparátum est.

Psalmus 94.

Veníte, exsultémus Dómino : * jubilémus Deo salutári nostro.

Præoccupémus fáciem ejus in confessióne, * et in psalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus : * et rex magnus super omnes deos.

Quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, * quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud : * et áridam fundavérunt manus ejus.

Veníte adorémus, et procidámus ante Deum : * plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster.

Nos autem pópulus ejus : * et oves páscuæ ejus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, * nolíte obduráre corda vestra.

Sicut in exacerbatione, * secúndum diem tentatiónis in desérto.

Ubi tentavérunt me patres vestri : * probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic : * et dixi : Semper hi errant corde.

Ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea ; * si introíbunt in réquiem meam.

Et non dicitur **Glória Patri**, vel, si magis placet, omíssis omnibus præmissis Antiphonis cum Psalmo, schola cantat Responsorium de illis Sanctis quorum sunt ipsæ Reliquiæ. Interim Pontifex manet stans juxta Reliquias. Finitis autem Antiphonis cum Psalmo, vel Responsorio prædictis, Pontifex stans

ibidem coram Reliquiis, detecto capite, dicit :
Orémus.

Et ministri : *Flectámus génua. R̃. Leváte.*

Hac nos, quæsumus, Dómine, Sanctórum tuórum tibi speciáliter dedicáta membra digne contíngere, quorum patrocínia cúpimus incessánte habére. Per Christum Dóminum nostrum. *R̃. Amen.*

Tum Pontifex, accepta mitra, imponit incensum in thuribulo, et fit processio, hoc ordine : Procedunt duo ceroferarii cum luminaribus, deinde crux, tum clerus cantans Antiphonas subsequentes ; post hos. Sacerdotes portantes feretrum cum Reliquiis, et juxta eos thuriferarius continuo Reliquias ipsas incensans, et immediate ante Reliquias ipsas præcedant aliqua intortitia, deinde Pontifex paratus cum suis ministris.

Processione igitur locum ipsum exeunte, Pontifex inchoat primam Antiphonam, schola ipsam et omnes alias sequentes prosequente (cum cantu, fasc. III. pag. 382) :

Cum jucunditáte exhibitis, * et cum gáudio deducémini : nam et montes et colles exsílent, exspectántes vos cum gáudio, allelúia.

Alia Antiphona.

Súrgite, Sancti Dei, de mansiónibus vestris, loca sanctificáte, plebem benedícite, et nos hómines peccatóres in pace custodíte.

Alia Antiphona.

Ambuláte, Sancti Dei, ingredímini in civitátem Dómini, ædificáta est enim vobis Ecclésia nova, ubi pópulus adoráre debet majestátem Dómini.

Alia Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

Eis igitur ad Ecclesiæ consecrandæ fores perve-

nientibus, priusquam ingrediantur, dimissa ante fores Ecclesiæ schola Antiphonas prædictas cantante, Pontifex, præcedentibus ipsum duobus ceroferariis, cruce, thuriferario, et Sacerdotibus feretrum Reliquiarum portantibus, circuit Ecclesiam cum ipsis Reliquiis, populo sequente, et clamante : **Kyrie, eléison.**

Quo facto Pontifex sedens cum mitra in faldistorio, ante fores Ecclesiæ ad id parato, brevi sermone populum alloquitur :

Quanta, fratres charissimi, Ecclésiis, et Deo dicátis locis habénda sit reveréntia, cánones, et leges, et universális religiósus fidélium cultus declárat. Núllibi enim quam in sacris basílicis, Dómino offérri sacrificium debet. Præcipiente síquidem Dómino per Móysen tabernáculum cum mensa, atque altári, et æreis vasis, utensilibúsque consecrátum est ad divinum cultum expléndum; ipsum quoque tabernáculum non solum sacrásse, sed óleo quoque linivísse légimus. In ipso autem tabernáculo non álii, quam sancti Sacerdótes, et Levítæ véstibus sacris ornáti Sacraménta tractábant, et pro pópulo oblatiões offerébant. Póstmodum tam Reges Hebræórum suum templum, quam Románi christiáni príncipes basílicas a se constrúctas summa in veneratiõe habuérunt; immunésque ab omni vulgári strépitu, et negótio esse voluérunt; ut domus oratiónis ad áliud nullum commercium, atque usum accommodarétur. Eámque privilégii, et immunitátis prærogatívam habére voluérunt; ut si quis temerárie sacrílegas manus apposuísset, gravíssimis suppliciis afficerétur. Non enim justum visum est, domum Dei altíssimi temeráriis præsumptiõnibus expósitam esse, nec latrónum (juxta verbum Veritátis) spelúncam esse. Locus est salútis, portus naufragántibus, ad quem de tempestátibus áncora jácitur. Hanc benefícia petitúri ádeunt, et

justæ eórum preces exaudiúntur. Capitálium criminum rei ad hanc fugiéntes, impunitátem facti, implorántibus Sacerdótibus, accípiunt. Magna ergo veneratióne sacrátas Dómino basílicas adeátis, fratres charíssimi, mundíque facinóribus Dómino oblatiões cordis vestri offerátis. De quibus basílicis hæc una est, cui N. et Summi Pontífices privilégia concessérunt, quam vos ædificári fecístis, (vel N. ædificári fecit) et nobis humíliter supplicástis, (vel supplicávit) ut eam consecráre dignarémur. Nos autem vestris (vel suis) honéstis supplicatió nibus inclináti, eam in honórem omnipoténtis Dei, beátæ Mariæ semper Vírginis. et ómnium Sanctórum, ac memóriam sancti N. dedicámus; et in ejus altáribus Relíquias sanctórum N. et N. Deo propítio, poni decrévimus, et in altáribus N. et N. vel in loco N. sunt córpora, vel Reliquiæ Sanctórum N. et N. quæ (vel quas qui devóte visitáverit, indulgéntiam N. per N. concéssam obtinébit. Vos insuper móneo, fratres charíssimi, ut décimas quæ sunt divína tribúta, íntegre Ecclesiis et Sacerdótibus persolvátis. Has sibi Dóminus ad universális domínii signum reservávit. Audite sanctum Augustínus : Décimæ tribúta sunt egéntium animárum. Quod si décimas déderis, non solum abundántiam frúctuum recípies, sed étiam sanitátem córporis, et ánimæ consequéris. Non ígitur Dóminus Deus præmium póstulat, sed honórem. Deus enim noster, qui dignátus est totum dare, décimam a nobis dignátus est recíperere, non sibi, sed nobis sine dúbio profutúram. Sed si tárdius dare peccátum est, quanto pejus est non dedísse? De milítia, de negótio, de artificio redde décimas. Cum enim décimas dando, et terréna et cœléstia possis præmia promeréri, quare pro avarítia dúplici benedictiõe fraudáris? Hæc est enim Dei justíssima consuetúdo, ut si tu illi décimam non déderis, tu ad décimam revocéris. Dabis imple

militi, quod non vis dare Sacerdóti ; et hoc tollit fiscus, quod non áccipit Christus. Revertímini ad me, inquit Dóminus apud Prophétam, et revérta ad vos. Et dixístis : In quo revertémur ? Si affíget homo Deum, quia vos confígitis me ? Et dixístis : In quo confígimus te ? In décimis, et in primítiis. Et in penúria vos maledícti estis, et me vos confígitis gens tota. Inférte omnem décimam in hórreum, et sit cibus in domo mea, et probáte me super hoc, dicit Dóminus : si non aperúero vobis cataráctas cœli, et effúdero vobis benedictiónem usque ad abundántiam, et increpábo pro vobis devorántem, et non corrúmpet fructum terræ vestræ ; nec erit stérilis vínea in agro, dicit Dóminus exercítuum. Et beátos vos dicent omnes gentes : éritis enim vos terra desiderábilis, dicit Dóminus exercítuum. Evitánda est itaque Dómini indignátio, solvéndæ décimæ, et tribúta divína persolvénda, nec pro temporáli cómmo admitténda sunt secutúra bona, quæ exspectántur. Mémoires ergo hæc accípите, fratres charíssimi, et intellécta pro desidério compléte, ut æténa pro temporálibus accípere benefícia mereámini.

Archidiaconus legat sequentia duo decreta sacrosancti Concilii Tridentini.

*Sessione XXII. Capite XI.
de Reformatione.*

Si quem clericórum, vel laicórum, quacúmque is dignitáte, étiam imperiáli, aut regáli præfúlgeat, in tantum malórum ómnium radix cupiditas occupáverit, ut alicújus Ecclésiæ, seu cujúsvis sæculáris vel reguláris beneficii, Móntium pietátis, aliorúmque piórum locórum jurisdictiónes, bona, census, ad jura étiam feudália, et emphitéutica, fructus, emoluménta, seu quascúmque obventiónes, quæ in ministrórum, et

páuperum necessitatés convértil debent, per se, vel per álios, vi vel timóre incússo, seu étiam per suppó-
 sitas persónas clericórum, aut laicórum, seu quacúm-
 que arte, aut quocúmque quæsíto colóre, in próprios
 usus convértere, illósque usurpáre præsumpserit, seu
 impedíre; ne ab iis, ad quos jure pértinent, perci-
 piántur; is anathématí tándiu subjáceat, quámdiu
 jurisdictiónes, bona, res, jura, fructus, et rédditus,
 quos occupáverit, vel qui ad eum quomodocúmque
 étiam ex donatióne suppósitæ persónæ pervenerint,
 Ecclésiæ, ejúsque administratóri, sive beneficiáto,
 íntegre restitúerit, ac deínde a Románo Pontífice
 absolutiónem obtinúerit. Quod si ejúsdem Ecclésiæ
 patrónus fúerit, étiam jure patronátus, ultra præ-
 dictas pœnas, eo ipso privátus exsístat. Cléricus vero,
 qui nefándæ fraudis, et usurpatiónis hujúsmodi
 fabricátor seu conséntiens fúerit, eisdem pœnis sub-
 jáceat, nec non quibuscúmque beneficiis privátus sit.
 et ad quæcúmque ália beneficia inhábilis efficiátur :
 et a suórum Ordinum exsecutióne, étiam post ínte-
 gram satisfactiónem et absolutiónem, sui Ordinárii
 arbítrio suspendátur.

*Conc. Trident. Sessione XXV. Capite XII.
 de Reformatione.*

Non sunt feréndi, qui váriis ártibus décimas Ec-
 clésiis obveniéntes, subtráhere moliúntur, aut qui
 ab áliis solvéndas témere óccupant, et in rem suam
 vertunt, cum decimárum solútio débita sit Deo : et
 qui eas dare nolúerint aut dantes impédiunt, res
 aliénas invádunt. Præcipit ígitur sancta Synodus
 ómnibus, cujuscúmque gradus, et conditionís sint,
 ad quos decimárum solútio spectat, ut eas ad quas
 de jure tenéntur, in pósterum Cathedráli, aut quibus-
 cúmque áliis Ecclésiis, vel persónis, quibus legitime

debentur, íntegre persólvant. Qui vero eas aut súbtrahunt, aut impédiunt, excommunicéntur, nec ab hoc crimine, nisi plena restitutióne secúta, absolvántur. Hortátur dehinc omnes et síngulos pro christiána charitáte, debitóque erga Pastóres suos múnere, ut de bonis sibi a Deo collátis, Episcopis et Párochis, qui tenuióribus præsunt Ecclésiis, large subveníre ad Dei laudem, atque ad Pastórum suórum, qui pro eis invígilant, dignitátem tuéndam, non gravéntur.

Postea Pontifex ad fundatorem dicat :

Scias, frater charíssime, quóniam non permíttunt s jura, Ecclésias sine minístris, ac dote consecrári. Quemádmódum enim dos matrimónium conséquitur, sic et ad sustentatiónem ministrórum facultátes necessariæ sunt. Ea ítaque ratióne, frater charíssime, scire vólumus, quot Sacerdótes, et cléricos, et qualem eis honórem vis exhibére, et de quo Ecclésiám dotáre propónis. Et, ut intélligas, qualem tibi, atque herédibus tuis honórem, et commoditátem éxhibet Ecclésia, scias, ut gratitúdinem ipsam ad fundatóres osténdat, quod a sanctis Pátribus statútum est, in diéi dedicatiónis anniversário solémni, fundatóres et eórum herédes in processiónibus primos esse debére ; et si casu ad egestátem pervenerint, grata recordatióne, Ecclésia fundatóris piam liberalitátem recognóscit.

Qui ad interrogata, prout sibi placuerit, respondet : de quo fiat publicum instrumentum, si numerus clericorum, honor, et dos sufficiens fuerit.

Tunc fundator ipse, et plebs profitentur se jussa Pontificis impleturos. Deinde Pontifex jubet Deum deprecari pro eo, qui Ecclesiam construxit, et dotavit, et pro eo, qui eam consecrari petiit : et concedit illis partem in omnibus bonis, quæ ibi fieri continget.

Quo facto, Pontifice sic sedente, antequam quis

Ecclesiam ingrediatur, schola cantat Responsorium (cum cantu; fasc. III, pag. 390) :

Erit mihi Dóminus in Deum; et lapis iste, quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei, et de univérsis quæ déderis mihi, * Décimas et hóstias pacíficas offeram tibi. V. Si revérsus fuéro ad domum patris mei. * Décimas.

Tum Pontifex, deposita mitra, surgit : et versus ostium Ecclesiæ, ibidem stans dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génuá. R. Leváte.**

Domum tuam, quæsumus, Dómine, cleménter ingrédere; et in tuórum córdibus fidélium perpétuam tibi cóstrue mansiónem; et præsta, ut domus hæc, quæ tua subsístit dedicatióne solémnis, tua fiat habitatióne sublímis. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Qua Oratione finita, Pontifex, accepta mitra, priusquam ingrediatur, intingit pollicem dext. manus in sanctum Chrisma, et cum eo, in in Ier. crucis, signat ostium Ecclesiæ exterius, dicens :

In nómine Pa. tris, et Fí. lii, et Spíritus Sancti. Porta sis benedícta, sanctificáta, consecráta. consignáta, et Dómino Deo commendáta; porta sis intróitus salútis, et pacis; porta sis óstium pacíficum. per eum, qui se óstium appellávit, Jesum Christum Dóminum nostrum, qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus in sæcula sæculórum. R. Amen.

Quo dicto, Presbyteri elevat feretra R. l. rum. et ingrediendo Ecclesiam cum clero et processionallyter, Pontifex cum mitra indigit, et proseguitur, Antiphonam (cum cantu. fasc. pag. 392) :

Ingredímini Sancti Dei, * præparáta est enim a Dómino habitatio sedis vestræ : sed et pópulus fidélis cum gáudio inséquitur iter vestrum; ut orétis pro nobis majestátem Dómini. Allelúia.

Alia Antiphona.

Gaudent in cœlis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti; et quia pro ejus amóre sánguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsúltant sine fine.

Interim processionaliter vadunt per Ecclesiam. Cum pervenerint ad altaria, in quibus Reliquiæ sunt condendæ, Reliquiis ipse cum feretris prope altaria positis, et luminaribus juxta illas ardentibus Pontifex stans cum mitra ante primum altare, inchoat, schola prosequente, Antiphonam (cum cantu, fasc. III, pag. 393) :

Exsultábunt Sancti * in glória, et lætabúntur in cubílibus suis.

Psalmus 149.

Quantáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in Ecclésia Sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum : * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt Sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natióibus : * increpatiões in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus Sanctis ejus.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in Sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus, laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Et non dicitur **Glória Patri**, sed repetitur **Ave Exsultábunt**. Qua dicta, Pontifex, deposita versus ad primum altare dicit :

Orémus.

Deus, qui in omni loco dominatiónis tuæ clemens ac benígnus dedicátor assístis, exáudi nos, quæsumus, et concéde, ut inviolábilis permáneat hujus loci consecrátió; et benefícia tui múnieris. univérsitas fidélium quæ tibi súpplícat, percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, intíngit p dexteræ manus in sanctum Chrisma, et cum eia confessionem, id est, sepulcrum primí altaris. Reliquiæ sunt reponendæ, in quatuor angulis, in singulis signum crucis, et dicens :

Qonse ✠ crétur, et sancti ✠ ficétur hoc sepúlcrum. In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Pax huic dómui.

Deinde deposita mitra, recondit veneranter vélum ipsum cum Reliquiis, et aliis, prout hesternum per eum fuit sigillatum, in sepulcro altaris : et reconditis, Pontifex inchoat, schola presb. Antiphonam cum cantu, fasc. III. pag. 395 :

Sub altare Dei * sedes accepístis Sancti Dei, intercédite pro nobis ad Dóminum Jesum Christum.

Ÿ. Exsultábunt Sancti in glória. R. Et lætabúntur in cubílibus suis.

Et non dicitur **Glória Patri**, sed repetitur Antiphona **Sub altáre Dei**.

Interim dum præmissa cantantur, Pontifex sine mitra thurificat Reliquias inclusas.

Quo facto, imposita sibi mitra, accipit tabulam seu lapidem cum quo debet claudi sepulcrum, in manum sinistram ; et pollicem dexteræ manus intingit in sanctum Chrisma ; et cum eo facit in medio dictæ tabulæ sive lapidis, de subtus, signum crucis, dicens :

Qonse ✠ crétur, et sancti ✠ ficétur hæc tábula, (vel hic lapis) per istam unctiónem, et Dei benedictiónem. In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Pax tibi.

Et mox linit cum cæmento, ponit, et coaptat tabulam seu lapidem super sepulcrum, claudens illud, et inchoans, [schola prosequente, Antiphonam (cum cantu, fasc. III, pag. 397) :

Sub altáre Dei * audívi voces occisórum dicéntium : Quare non deféndis sánguinem nostrum : Et accepérunt divínium respónsum : Adhuc sustinéte módicum tempus, donec impleátur númerus fratrum vestrórum.

Alia Antiphona.

Córpora Sanctórum in pace sepúlta sunt : et vivent nómina eórum in ætérnum. Ÿ. Glória Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto. R. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Post hæc Pontifex, deposita mitra, dicit :

Orémus.

Deus, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum ætérnum majestáti tuæ condis habitáculum, da ædificatióni tuæ increménta coeléstia ; et præsta, ut quorum hic Reliquias pio amóre compléctimur,

eórum semper méritis adjuvémur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Tunc accepta mitra, Pontifex prius in cæmentarii cum camento benedicto firmant tabulam, seu lapidem super sepulcrum : Pontifex intingit iterum pollicem dexteræ nec sanctum Chrisma, et cum eo format signum super eandem tabulam, sive lapidem, dicens :

Signé ✠ tur, et sancti ✠ ficétur hoc altáre. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Pax tibi.

Quo facto, Pontifex procedit ad secundum ibique omnes actiones iterat, incipiens ab **Oratio Deus, qui in omni loco**, pag. 910, et inch. at. : prosequente, Antiphonas quotquot altari consecranda. Quo facto, procedet ad tertium deinde ad quartum, et sic deinceps ad reliqua que consecranda erunt.

Tum Pontifex redit ad altare primum et incensum in thuribulum, dicens :

Ab illo benedicáris, in cujus honóre cremáberis. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R. Amen.

Et dextera manu producit desuper signum et deposita mitra, inchoat, schola prosequente, tum cum cantu, fasc. III, pag. 399) :

Stetit Angelus * juxta aram templi, habens thuribulum áureum in manu sua, et data sunt ei incensa multa : Et ascéndit fumus arómatum in conspécte Dei. Allelúia.

Interim cum mitra thurificat primum, dique ad dextrum, et sinistram latera, desuper. His peractis Pontifex cum thuribulo cedit ad secundum altare, quod thurificat modo ad primum, atque ita porro facit. Ultimo altari thurificato, redit ad primum.

et, præmisso cantu finito, stans coram eo sine mitra, dicit :

Orémus.

Dirigátur orátio nostra, quæsumus, Dómine, sicut incénsum in conspéctu tuo, et copiósa beneficia christiánus pópulus assequátur ; ut quicúmque tibi in his altáribus sacránda libámina devótus obtúlerit, vel sacráta suscepérit ; et vitæ subsidia præsentis accípiat, et remissiónem ómnium peccatórum páriter consequátur, et grátiam sempitérnæ redemptiónis percípiat. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Post hæc Pontifex, accepta mitra, sedet, et ministri extergunt mensas altarium cum linteis mundis, et mox Pontifexthurificat super primam mensam in modum crucis, in medio, et in quatuor ejus cornibus.

Posteathurificat super reliqua altaria, ut incensaverit super primum. Quo facto, Pontifex redit ad primum altare et ponit iterum incensum inthuribulo, et illud benedicit, ut supra, videlicet, Ab illo benedicáris, etc. ac tradit Sacerdotibus superpelliceis indutis qui continue altaria circueunt incensando, donec Consecratio perficiatur, excepto eo tempore, quo Pontifex illa incensat ; tunc enim Pontificithuribulum præsentant ; et per Pontificemthurificato, illud iterum accipiunt, et, ut prius, incensant. Tum Pontifex adhuc cum mitra stans inchoat, schola prosequente, Responsorium (cum cantu, fasc. III, pag. 401) :

Dirigátur * orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine. Ṽ. Elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Quod dum cantatur, Pontifex circuit ter primum altare ad dexteram continuethurificando. Peracta primi altaristhurificatione, Pontifex procedit ad secundum altare, quodthurificat ut primum, deinde ad reliqua accedit eodemque modo incensat. Finita incen-

satione, Pontifex redit ad primum altare et in schola prosequente, Antiphonam (cum cantu. fest. III pag. 401) :

Eréxit Jacob * lápidem in título fundens óleum désuper : votum vovit Deo Jacob.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensionés in corde suo dispósuit in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratióem meam : * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super millia.

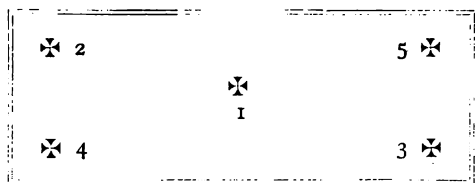
Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Non dicitur Glória Patri, sed Antiphona

Dum Antiphona, et Psalmus prædicti cantantur, Pontifex stans cum mitra, intingit pollicem dexteræ manus in oleum Catechumenorum, et cum eo facit quinque cruces, videlicet in medio altaris, et quatuor ejus cornibus, in locis, in quibus fecerat cruces de aqua benedicta, videlicet, primam in medio altaris, secundam in dextero posteriori, id est, Evangelii, tertiam in sinistro anteriori, quartam in dextero anteriori, quintam in sinistro posteriori, hoc ordine :

Dicens, dum singulas cruces facit :

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur lapis iste. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, in honórem Dei, et gloriósæ Vírginis Mariæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam sancti N. Pax tibi.

Postea Pontifex procedit ad secundum altare in quo peragit unctiones ut in primo atque ita porro.

Absolutis super omnia altaria unctionibus, Pontifex redit ad primum altare, et accepto thuribulo a Sacerdote altare incensante, imposito et benedicto, ut prius, incenso, stans cum mitra inchoat, schola prosequente, Responsorium (cum cantu, fasc. III, pag. 401) :

Dirigátur * orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine. Ǻ. Elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínium.

Quo incepto, Pontifex circuit semel primum altare

916 DE ECCL. DEDICATIONE SEU CONSECRATIONE
ad dexteram, thurificando illud. Deinde processit
secundum altare, quod thurificat sicut primum,
eodemque modo tertium, quartum et reliqua : et
tuto thuribulo Sacerdoti, redit ad primum altare.
Responsorio finito, deposita mitra dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus gēnua. R. Leváte.**

Adsit, Dómine, misericórdiæ tuæ ineffábilis
pietas, et super hos lápides opem tuæ bene
dictiónis, et virtútem tuæ unctionis infúnde ; ut, te
largiēte, réferat præmium quisquis intúlerit votum.
Per Christum Dóminum nostrum. **R. Amen.**

Oratione finita, Pontifex inchoat, schola pro-
sequente, Antiphonam (cum cantu, fasc. III, pag. 404)

Mane surgens Jacob * erigébat lápidem in títulum.
fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : vere
locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino, * et psállere nómini
tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, * et
veritátem tuam per noctem.

In decachórdo psaltério : * cum cántico, in
cithara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua, * et in
opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine : *
nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non
intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum : * et
apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem altis-
simus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce
inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes, qui
operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus, áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient.

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Et non dicitur Glória Patri.

Incepta Antiphona, Pontifex, accepta mitra, facit iterum quinque cruces cum pollice de eodem oleo Catechumenorum, in eisdem locis primi altaris, et eo ordine, prout prius fecit, dicens, dum singulas cruces facit :

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur lapis iste. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, in honórem Dei, et gloriósæ Virginis Mariæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex procedit ad secundum altare et facit unctiones ut in primo, ac deinceps in reliquis. Post unctiones super altaria confectas, redit ad primum altare et accepto thuribulo a Sacerdote altare incensante, imposito, et benedicto, ut prius, incenso, stans cum mitra inchoat iterum, schola prosequente, Responsorium (cum cantu, fasc. III, pag. 401) :

Dirigátur * orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine. ʒ. Elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínium.

Quo incepto circuit iterum semel primum altare

ad dexteram, illud incensando; quo facto, et secundum altare, quod thurificat ut primum, de reliquis, et restituto thuribulo Sacerdoti, restitutus ad altare majus, et Responsorio finito, Pontifex deposita mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génuā. R. Leváte.**

Adésto, Dómine, dedicatióni harum mensárum tuárum, et in eas, quæ a nobis indignis sancto linítæ sunt óleo, bene ✠ dictionis et sancti ✠ ficationis tuæ virtútem, et consecratiónem infúnde. Qui vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Alia Oratio.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, altária hæc, quæ in honórem tuum, et in memóriam sanctórum tuórum NN. nos indígni consecrámus, virtúte tuæ bene ✠ dictionis sanctífica; et ómnibus te hic invocántibus, atque in te sperántibus, auxílii tui munus osténde; ut his altáribus impósita múnera semper accépta fieri dignéris: et in eis Sacramentórum virtus, et votórum semper obtineátur efféctus. Per Christum Dóminum nostrum. **R. Amen.**

Qua finita, Pontifex incipit, schola prosequitur Antiphonam (cum cantu, fasc. III. pag. 407)

Unxit te Deus, * Deus tuus óleo lætítiæ præ consortibus tuis.

Psalmus 111.

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóriter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * poténtissime.

Spécie tua, et pulchritudine tua, * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam, * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ pro consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filia regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circumdata varietáte.

Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filia Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filia regis ab intus : * in fimbriis aureis, circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia, et exsultatióne : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatióne.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Et non dicitur Glória Patri.

Incepta Antiphona, Pontifex, æcepta mitra, iterum

facit quinque cruces de sancto Chrismate cum pollice dexteræ manus in medio tabulæ primi altaris, et in quatuor ejus angulis, ordine supra posito, ad quodlibet crucem dicens :

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur lapis iste. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, in honórem Dei, et gloriósæ Vírginis Mariæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex redit ad secundum altare, ubi conficit unctiones ut supra, idemque facit in reliquis altaribus. Uctionibus peractis, revertitur ad primum altare, et accepto thuribulo a Sacerdote incensante imposito, et benedicto, ut prius, incenso, stans cum mitra inchoat, schola prosequente. Responsorium (cum cantu, fasc. III, pag. 401) :

Dirigátur * orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine. *Ÿ.* Elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínium.

Quo incepto, Pontifex circuit semel primum altare ad sinistram, illud incensans, ut prius; quo incensato redit ad secundum altare quod thurificat ut primum, et sic facit in reliquis: et restituto thuribulo Sacerdoti, revertitur ad altare majus, et Responsorio finito, deposita mitra, dicit : *Orémus.*

Et ministri : *Flectámus génuá. R.* Leváte.

Descéndat, quæsumus, Dómine Deus noster, Spíritus tuus Sanctus super hæc altária, qui et dona nostra, et pópuli tui in eis sanctíficet, et suméntium corda dignánte emúndet. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Qua dicta, Pontifex inchoat, et schola prosequitur Antiphonam (cum cantu, fasc. III, pag. 409) :

Sanctificávit * Dóminus tabernáculum suum : quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus,

de quo scriptum est : Et erit nomenm eum ibi, dicit Dóminus.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatió nibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Et non dicitur Glória Patri.

Interim dum Antiphona, et Psalmus prædicti dicuntur, Pontifex, accepta mitra, fundit, et spargit de oleo Catechumenorum, et Chrismate pariter super primum altare, illud manu dextera confricans, liniens et perungens.

Deinde redit ad secundum altare in quo spargit olea sacra ut in primo. idemque facit in reliquis omnibus. Quo facto, redit ad altare majus, et incipit,

schola prosequente, Antiphonam (cum cantu. 1. 2. 3. pag. 411) :

Ecce odor Fílii mei, * sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus : créscere te fáciat Deus meus. sicut arénam maris : et donet tibi de rore cæli benedictiónem.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis, * diligit Dóminus portas Sion, super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósá dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum : hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Et non dicitur Glória Patri.

Finito Psalmo, Pontifex stans cum mitra, dicit

Lápides hos, fratres charíssimi, in quibus unguentum sacræ unctiónis effúnditur, ad suscipiéndá pópuli sui vota, et sacrificia, orémus ut Dóminus noster benedícat, et cónsecret, et quod est unctum a nobis, sit unctum in nómine ejus ; ut plebis vota suscípiat, et altáribus per sacram unctiónem perfectis, dum propitiatióem sacrórum impónimus, ipsi propitiatóres Dei esse mereámur. Per Jesum Christum Dóminum nostrum, qui cum eo, et Spíritus Sancto vivit et regnat Deus in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Quo dicto, incipit Antiphonam.

Psalmum ac sequentia Responsoria prosequente (cum cantu, fasc. III, pag. 413) :

Lápides pretiíosi * omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Psalmus 147

Lauda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?

Emíttet verbum suum, et liquefáciét ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Deinde dicitur Responsorium (cum cantu, fasc. III, pag. 414) :

Hæc est Jerúsalem cívitas illa magna coeléstis, ornáta tamquam sponsa Agni. * Quóniam tabernáculum facta est, allelúia. V. Portæ ejus non claudéntur per diem ; nox enim non erit in ea. * Quóniam.

Aliud Responsorium.

Platææ tuæ, Jerúsalem, sternéntur auro mundo, allelúia ; et cantábitur in te cánticum lætítiæ, allelúia : * Et per omnes vicos tuos ab univérsis dicétur, allelúia, allelúia. V. Luce spléndida fulgébis, et omnes fines terræ adorábunt te. * Et per omnes.

Incepta Antiphona, interim dum ipsa, et Psalmi ac Responsoria prædicta cantantur, Pontifex cum mitra incipiens retro altare, et procedens ad eam dexteram inungit Chrismate cum pollice dexterae singulas duodecim cruces in parietibus Dei depictas, ad unamquamque crucem dicens :

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur hoc templum.
In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, in honórem Dei, et gloriósæ Vírginis Mariæ atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam sancti N. Pax tibi.

Et peruncta qualibet cruce, mox accepto thuribulo illam incensat triplici ductu.

His peractis, Pontifex ad altare majus revertitur stans cum mitra, et thurificans super illud, cum schola prosequente, Antiphonam (cum cantu. *Isa. lxxviii.* pag. 416) :

Ædificávit Móyses * altáre Dómino Deo, ófferens super illud holocáusta et ímmolans víctimas, fecit sacrificium vespertínium in odórem suavitátis Dómino Deo, in conspéctu filiórum Israël.

Qua finita, stans adhuc cum mitra, dicit :

Dei Patris omnipoténtis misericórdiam súpplīces implorémus, fratres charíssimi, ut altária hæc sacrificiis spirituálibus imbuénda, nostræ vocis exorátus officio præsentī bene ✠ dictiōne sanctificet, atque in eis semper oblatiōnes famulórum suórum stúdio sanctæ devotiōnis impósitas bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignétur; et spirituáli placátus incénso précibus famíliæ suæ promptus exauditor assístat. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deinde benedicit incensum super altaria, dum, stans ibidem, deposita mitra, dicens :

Ÿ. Dómine, exáudi oratiōnem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ÿ. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnipotens, cui assístit exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále et ígneum esse cognóscitur; dignáre respícere, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre hanc creatúram incénsi, ut omnes languóres, omnésque infirmitátes, atque insídiæ inimíci odórem ejus sentiéntes effúgiant, et separéntur a plásmate tuo, quod pretiósó Fílii tui ságuine redemísti, ut numquam lædátur a morsu iníqui serpéntis. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Ÿ. Amen.

Deinde aspergit ipsum aqua benedicta, et accepta mitra, format propria manu ex ipso incenso quinque cruces, quamlibet de quinque granis, super illa quinque loca primi altaris, in quibus cruces de aqua, et oleo, ac Chrismate factæ prius fuerunt; et super quamlibet crucem thuris ponit unam crucem factam de subtili candela, ad mensuram crucis de granis incensi factæ, et cujuslibet crucis capita accenduntur, ut cum ipsis thus comburatur, et cremetur. Quo facto Pontifex accedit ad secundum altare, et facit eodem modo cruces incensi, superponens cruces de subtili candela factas, ut in primo altari, itemque deinceps in reliquis.

Omnibus autem crucibus accensis, Pontifex, deposita mitra, flexis coram primo altari genibus, inchoat, schola prosequente (cum cantu, fasc. III, pag. 418):

Allelúia. Ÿ. Veni, Sancte Spírítus, reple tuórum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accénde.

Nisi consecratio fiat inter Dominicam Septuagesimæ, et festum Paschæ Resurrectionis Domini nostri Jesu Christi; quia tunc, omisso Allelúia, dicitur Versus tantum. Quo dicto, surgit Pontifex stans

ibidem versus ad primum altare sine mitra, et
cantat Antiphonas duas sequentes (cum 1.
fasc. III, pag. 419 :

Antiphona.

Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

Alia Antiphona.

Stetit Angelus juxta aram templi habens thuríbulum áureum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa : **Et ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dei.** Sine Allelúia. Quibus finitis, Pontifex stans ante altare sine mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génu.** R. **Leváte.**

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, clemens, et propítius preces nostræ humilitátis exáudi, et réspice ad horum altárium tuórum holo-caustum, quod non igne visíbili probétur, sed infúsum Sancti Spíritus tui grátia in odórem suavitátis ascéndat, et legítimè se suméntibus Eucharístia medicábilis fiat, ad vitámque proficiat sempitérnam. **Per Christum Dóminum nostrum.** R. **Amen.**

Post hæc, combustis candelis, et thure, illius combustionis per unum ex ministris cum sigillis ligneis e singulis altaribus abraduntur, et collectæ in aliquo vase projiciuntur in sacrarium. Inter hoc Pontifex sine mitra stans ante gradus altaris, versus altare, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génu.** R. **Leváte.**

Deus omnípotens, in cujus honórem, ac beatissimæ Vírginis Mariæ, et ómnium Sanctórum, ac nomen et memóriam sanctórum tuórum NN. nos indígni altária hæc consecrámus, clemens et propítius preces nostræ humilitátis exáudi, et præsta, ut in his mensis sint libámina tibi accépta, sint grata, sint píngrua, et Sancti Spíritus tui semper rore perfúsa ; ut omni témpore his in locis supplicántis tibi

familiæ tuæ anxietates réleves, ægritudines cures, preces exáudias, vota suscípias, desideráta confírmes, postuláta concédas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus.

Deinde eodem modo stans dicit mediocri voce, extensis manibus ante pectus, Præfationem hanc :

Per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Ÿ. Dóminus vobíscum. R̃. Et cum spíritu tuo.

Ÿ. Sursum corda.

R̃. Habémus ad Dóminum.

Ÿ. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R̃. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias ágere : Dómine sancte Pater omnípotens, ætérne Deus : Et, ut propensióri cura, et attentióri famulátu tibi servitútis officia deferámus, hoc præsertim témpore, quo religiosárum méntium hábitum ultra parietum ornátum delegísti, templum istud, in quo Sanctórum tuórum NN. méntio habétur, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris : per quorum sacram reveréntiam et honórem, sacratíssimo nómini tuo hæc altária dedicámus. Horum igitur, Dómine, efflagitátus précibus, dignáre hæc altária cœlésti sancti ✠ ficatione perfúndere, et bene ✠ dícere. Assístant Angeli claritátis, et Sancti Spíritus illustratióne perfúlgeat. Sint illíus quoque apud te grátia, cujus fuit illud quod Abraham, pater fidei, in nostræ figúram redemptionis, filium immolatúrus exstrúxit ; quod Isaac in conspéctu tuæ majestátis instituit ; quod Jacob Dóminum magna videns visióne eréxit ; ut hic orántes exáudias ; hic obláta sancti ✠ fices ; hicque superpósita bene ✠ dicas ; hic quoque benedícta distribuas. Sit ergo Ecclésiæ tuæ título sempitérnus, sint mensæ cœlésti spiritualíque convívio præparátæ. Tu igitur, Dómine,

próprio ore tuo hóstias super eas impósitas bene **dicito**, et **benedíctas** suscípito. Ac nobis ómnibus tríbue, ut participatióne eárum vitam acquirámus sempitérnam.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendum, tamen, quod a circumstantibus audiatur.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Præfatione finita. Pontifex inchoat, schola persequente, Antiphonam (cum cantu, fasc. III. pag. 426)

Confirma hoc Deus, * quod operátus es in nobis a templo sancto tuo quod est in Jerúsalem, allelúia.

Psalmus 67.

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justí epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei, qui ascéndit super occásus : Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus, qui inhabitáre facit uníus moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus cum egredereris in conspéctu pópuli tui. * cum pertransíres in desérto :

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israél.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditátu tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti, dilécti : * et speciéi domus dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis : * ut quid suspicámini montes coagulátos ?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium : * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus :

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie : * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini, Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in ságuine : * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingrèssus tuos, Deus, * ingrèssus Dei mei : Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúcti psalléntibus, † in médio júvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedicite Deo Dómino, * de fónitibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdent eos, qui probátí sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt : vénient legátí ex Ægypto : * Æthiópia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo, * psállite Dómino :

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Incepta Antiphona, Pontifex, accepta mitra, cum pollice dexteræ manus Chrismate intincto facit crucem in fronte primi altaris, nihil dicens. Uctione peracta in primo altari, accedit ad reliqua altaria. in quibus facit unctionem ut in primo.

Quo facto redit ad altare majus, ac prædictis Antiphona, et Psalmo finitis, deposita mitra, dicit :

Orémus.

O ajestátem tuam, Dómine, humíliter implorá-
mus, ut altária hæc sacræ unctiónis libámine
ad suscipiéndá pópuli tui múnera inúncta poténter
bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris ; ut quod

nunc a nobis indignis, sub tui nóminis invocatióne, in honórem beatíssimæ Vírginis Mariæ, et ómnium Sanctórum, atque in memóriam sanctórum tuórum NN. sacrosánci Chrísmatis unctiône delibútum est, pláceat tibi, atque altária máneant perpétua; ut quidquid deinceps super illa oblátum sacratúmve fúerit, dignum tibi fiat holocáustum; atque ómnium hic offeréntium sacrificia a te pio Dómino benígne suscipiántur, et per ea víncula peccatórum nostrórum absolvántur; máculæ deleántur; véniæ impetréntur; grátia acquirántur: quátenus una cum Sanctis, et Eléctis tuis vitam percípere mereámur ætérrnam. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, cum pollice dexteræ manus Chrismate intincto inungit in modum crucis conjunctiones mensæ, seu tabulæ primi altaris, et tituli, sive stipitis, quatuor angulis, quasi illa conjungens, ad singulas cruces, dicens:

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti.

Postea redit ad secundum easdemque ut in primo unctiones ibi conficit, atque ita de reliquis. Postea redit ad altare majus et deposita mitra, dicit:

Orémus.

Súpplīces te deprecámur, omnípotens ætérrne Deus, per unigénitum Fílium tuum Dóminum nostrum Jesum Christum, ut altária hæc sanctis úsibus præparáta, cœlésti bene ✠ dictiône sanctifices; et sicut Melchisedech Sacerdótis præcípui oblatiōnem dignatiōne mirábili suscepisti, ita impósita his novis altáribus múnera, semper accépta ferre dignéris; ut pópulus, qui in hanc Ecclésiæ domum sanctam convéniet, per hæc libámina cœlésti sanctificatiōne salvátus, animárum quoque suárum salutem perpétuam consequátur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Post hæc Subdiaconi abstergunt diligenter mantilibus telæ grossæ mensas altarium: et Pontifex accedit ad sedem suam juxta altare majus, cum mitra sedens fricat bene manus cum panis, ac lavat, et extergit. Quo facto, Subdiaconi seu Acolythis præsentantibus ipsi Pontifici telas novas, et mundas, vasa, et ornamenta ad cultum Dei, et Ecclesiæ, ac altarium consecratorum pertinentia. Pontifex, deposita mitra, surgit, et stans, illa benedicit, dicens:

BENEDICTIO

TOBLEARUM, VASORUM, ET ORNAMENTORUM
ECCLESIAE, ET ALTARIUM CONSECRATORUM.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens, et miséricors Deus, qui ab initio útilia et necessariá homínibus creásti, tépla-que manu hóminum facta nómini tuo sancto dicári, tuæque habitatiónis loca vocári voluísti, quique per fámulum tuum Móysen vestiménta Pontificália, et Sacerdotália, seu Levítica, et ália quæque diversi géneris ornáménta ad cultum et decórem tabernáculi et altáris tui fieri decrevísti; exáudi propítius preces nostras, et ómnia hæc diversárum speciérum ornáménta, in usum hujus Ecclesiæ tuæ et altárium ad honórem et glóriam tuam præparáta, purificáre, bene ✠ dicere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre per nostræ humilitátis servítium dignéris, ut divinis cúltibus et sacris mystériis apta exsistant, hisque

confectioni Corporis et Sanguinis Jesu Christi Filii tui Domini nostri dignis pareatur famulátibus. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Deinde aspergit illa aqua benedicta ; tum ministri ponunt super unumquodque altare Chrismale, sive pannum lineum ceratum, ad mensuram cujuslibet altaris factum ; deinde vestiunt altaria tobaleis, et ornamentis benedictis, ponentes desuper crucem, et alia ornamenta. Interim Pontifex stans ibidem inchoat Antiphonam primam, schola ipsam ac alias Antiphonas sequentes, et Responsoria cum suis Versibus, et Psalmis prosequente (cum cantu, fasc. III, pag. 432) :

Antiphona.

Circúmdate, Levítæ, * altáre Domini Dei, vestíte vestiméntis albis, estóte et vos canéntes hymnum novum, dicéntes, allelúia. Ẃ. Mirábilis Deus in Sanctis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis. Ẃ. Glória Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto. R. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Alia Antiphona.

Circúmdate Sion, et complectímini eam, narráte in túrribus ejus. Ẃ. Magnus Dóminus et laudábilis nimis, in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Deinde dicitur Responsorium.

Induit te Dóminus túnica jucunditátis, et impósuit tibi corónam. * Et ornávit te ornáméntis sanctis. Ẃ. Luce spléndida fulgébis, et omnes fines terræ adorábunt coram te. * Et ornávit te. Ẃ. Natiónes ex longínquo ad te vénient, et múnera deferéntes adorá-

bunt Dóminum ; et terram tuam in sanctificatióne habébunt, et nomen magnum tuum invocábunt. Et ornávit te. ✠. Benedícti erunt, qui te ædificavérunt. tu autem lætáberis in fíliis tuis quóniam omnes benedicéntur, et congregabúntur ad Dóminum. Et ornávit te.

Et non dicitur Glória Patri, sed sequens Antiph. cantatur.

In velaménto alárum tuárum pótege nos, Dómine. et in laude tua gloriémur.

Psalmus 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe, et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam. introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládií, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Finito Psalmo, Pontifex, deposita mitra, ascendit ad altare majus, et facta cruci super altari positæ reverentia, incipit, schola prosequente, Antiphonam (cum cantu, fasc. III,*pag. 438) :

Omnis terra * adóret te Deus, et psallat tibi, psallum dicat nómini tuo, Dómine.

Interim, dum Antiphona cantatur, Pontifex incensat super altare in modum crucis : Quo facto redit ad secundum altare, incensat ut supra, et sic in reliquis. Deinde revertitur ad altare majus, et Antiphona finita, Pontifex eam reincipit, et schola prosequitur ; et interim iterum ipse Pontifex super primum altare et reliqua altaria in modum crucis incensat, quod et tertio facit ; quo facto stans ante medium primi altaris, dicit :

Orémus.

Descéndat, quæsumus, Dómine Deus noster, Spíritus tuus Sanctus super hæc altária, qui et dona nostra, et pópuli tui in eis sanctíficet, et suméntium corda dignánter emúndet. Per Christum Dóminum nostrum. **R. Amen.**

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, altária hæc nómini tuo dedicáta cœléstis virtútis benedictióne sancti ✠ fica ; et ómnibus in te sperántibus auxílii tui munus osténde ; ut hic Sacramentórum virtus, et votórum obtineátur efféctus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R. Amen.**

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

Quo dicto, Pontifex accedit ad sacristiam, sive sacrarium, ubi deposito pluviali, si celebrare voluerit. quod conveniens est, accipit sandalia, dicens Psalmum **Quam dilécta**, cum aliis ; deinde, lotis manibus, accipit omnia paramenta Pontificalia albi coloris. Interim ornatur Ecclesia, et luminaria super altaribus, et credentia, atque alibi, ubi placuerit, accenduntur.

Tunc exit Pontifex Missam celebraturus. Si vero fatigatus nimis celebrare noluerit, facit Missam solemniter per aliquem Sacerdotem celebrari.

Missa dicitur prout in Missali, in ipsa die Dedicationis Ecclesiæ.

In fine Pontifex dat benedictionem solemnem, dicens : **Sit nomen Dómini benedíctum**, etc., et Indulgentias supra declaratas. Quibus publicatis, revertitur ad sacristiam, ubi depositis sacris vestibus vadit in pace.

Deinde cineres per Ecclesiam aspersi, in quibus litteræ Græcæ et Latinæ scriptæ sunt, per ministros Ecclesiæ tolluntur, et Ecclesia totaliter mundatur.

De Altarium Consecratione

QUE FIT SINE ECCLESIE DEDICATIONE.

Altarium consecratio quamvis omni die de jure fieri possit, decentius tamen in Dominicis diebus, vel Sanctorum solemnitatibus fit. Sane sero ante diem consecrationis, Pontifex parat Reliquias in altaribus consecrandis includendas, ponens eas pro quolibet altari in decenti et mundo vasculo, cum tribus granis thuris; ponit etiam in eo chartulam de pergameno, scriptam sub hac forma:

M. DCCCC... etc. die N. mensis N. Ego N. Episcopus N. consecravi altare hoc, in honorem sancti N. et Reliquias sanctorum Martyrum N. et N. in eo inclusi, et singulis Christi fidelibus, hodie unum annum, et in die anniversario Consecrationis hujusmodi ipsum visitantibus quadraginta dies de vera indulgentia, in forma Ecclesiæ consueta concessi.

Sigillans ipsa vascula diligenter, et in honesto et mundo loco ponens, cum duobus candelabris, et luminaribus ardentibus. Celebrandæque sunt vigiliæ ante Reliquias ipsas, et canendi Nocturni, et matutinæ Laudes, in honorem Sanctorum, quorum Reliquiæ sunt recondendæ.

Parantur etiam in Ecclesia, quæ ad altarium consecrationem sunt necessaria, videlicet sanctum Chrisma in vasculo, et ampulla: oleum sanctum Catechumenorum, etiam in vasculo et ampulla; sufficiens quantitas thuris, cujus medietas sit in granis: thuribulum cum navicula, et cochleari; vas cum prunis ardentibus; vas aqua plenum, quod in presbyterio ponitur; vas cum cineribus; vas cum sale; vas vini;

aspersorium factum de herba hyssopi; mantilia ex tela grossa, ad extergendas mensas altarium consecrandorum, quoties expedierit; coopertura linea cerata, ad mensuram uniuscujusque altaris consecrandi; quinque cruces parvæ factæ de candelis ceræ subtilibus pro quolibet altari consecrando; aliqua spatulæ ligneæ parvæ, ad abradendum de altaribus combustiones candelarum, et thuris; vas, in quæ ipsæ rasuræ deponantur; calx, arena, sive tegula trita ad faciendum cæmentum, pro liniendis sepulcris Reliquiarum, et junctura mensæ cujuslibet altaris cum stipite: cæmentarius, qui hoc agat; duo intertitia accensa, quæ semper præcedant Pontificem, quocumque ierit; vas cum aqua, ad abluendas manus Pontificis: et medulla panis, ac mantilia; pro extergendis manibus; bombyx pro extergenda cruce, quæ fit in stipite uniuscujusque altaris: tobaleæ novæ mundæ; et vasa, atque ornamenta ad cultum Dei, et altarium; postquam consecrata fuerint, pertinentia benedicenda.

Pontifex mane in suo habitu quotidiano venit ad Ecclesiam; et sedens in sede ad dexteram, vel in faldistorio ad sinistram primi altaris consecrandi, incipit, et dicit voce submissa cum clericis septem Psalmos cum Antiphona: **Ne reminiscáris**, ut supra pag. 855, induens interim amictum, albam, cingulum, stolam, et pluviale albi coloris, accipiens mitram simplicem in capite, et baculum Pastoralem in manu sinistra. Sicque paratus, septem Psalmis expletis. Pontifex cum ministris accedit coram primo altari consecrando; ubi deposito baculo Pastoralis, et stans sine mitra inchoat, et schola prosequitur, sequentem Antiphonam; quæ una cum omnibus aliis Antiphonis et Responsoriis in hujusmodi consecratione cantandis habetur sub notis, supra in Consecratione altaris, quæ fit in Ecclesiæ Dedicatione, fasc. III, pag. 863

ubi est recurrendum, si officium consecrationis hujusmodi fit in cantu.

Antiphona.

Adesto, Deus * unus omnipotens, Pater et Filius et Spiritus Sanctus.

Deinde dicit, stans eodem modo :

Orémus.

Actiões nostras, quæsumus, Dómine, aspirádo præveni, et adjuvándo proséquere, ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Qua dicta, Pontifex, accepta mitra, procumbit super faldistorium ibidem præparatum, et cantores incipiunt Litanias, ut supra, pag. 864, vel cantoribus deficientibus, Pontifex eas legit, in quibus suo loco nominentur bis Sancti illi, in quorum honore, et nomine dedicantur ipsa altaria, et illi, quorum Reliquiæ in eis includuntur. Postquam autem dictum fuerit : **Ut ómnibus fidélibus, etc. R. Te rogámus, audi nos.**

Pontifex ab accubitu surgit, et báculo Pastoralem in sinistra tenens, dexteram in altum extendens, producit communiter super aras, et stipites altarium consecrandorum ter successive signum crucis, dicens primo :

Ut altária hæc, ad honórem tuum, et nomen Sanctórum NN. consecránda bene ✠ dicere dignéris. **R. Te rogámus, audi nos.**

Secundo dicit :

Ut altária hæc, ad honórem tuum, et nomen Santórum NN. consecránda bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris. R. Te rogámus, audi nos.

Tertio dicit :

Ut altária hæc, ad honórem tuum, et nomen Sanctórum NN. consecránda bene ✠ dicere, san-

cti ✠ficáre, et conse ✠cráre dignéris. I. Te rogá-
mus, audi nos.

Quo dicto, et deposito baculo Pastoralí, accumbit super faldistorium, et perfringitur I. Quibus finitis, ab accubitu surgit, et cum ✠ accedit versus primum altare consecrandum, distans ab illo spatio congruenti, depresso genuflexus dicit cantando, si in cantu fit, ☩ alioquin competenti voce dicit sine notis quod in omnibus aliis sequentibus observatur.

Deus, in adiutórium meum inténde.

Quo dicto, Pontífice surgente, Chorus seu ministri respondent :

Dómine, ad adiuvándum me festína.

Tum Pontifex stans sine mitra in eodem loco dicit :

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Chorus seu ministri respondent :

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Sine **Allelúia**. Et id eisdem modo et loco, scilicet secundo et tertio fit, voce semper altius elevata. Quo dicto Pontifex stans in eodem loco cum mitra, aquam cum sale, cinere, et vino, incipiens exorcismum salis :

BENEDICTIO SALIS.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, qui Apóstolis suis ait : Vos estis sal terræ, et per Apóstolum dicit : Sermo vester semper in grátia sale sit condítus ; ut sancti ✠ficéris ad consecratióem horum altárium, ad expelléndas omnes dæmonum tentatióes ; et ómnibus, qui ex te sumpserint, sis ánimæ, et córporis tutaméntum. sánitas, protéctio, et confirmátio salútis. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

qui venturus est judicare vivos et mortuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Deinde, deposita mitra, dicit :

Ÿ. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnipotens, qui hanc grátiam cœlitus sali tribuere dignátus es, ut ex illo possint univérſa condíri, quæ homínibus ad escam procreásti béne ✠ dic hanc creatúram salis, ad effugándum inimicum ; et ei salúbrem medicínam immítte, ut proficiat suméntibus ad ánimæ et córporis sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Tum assumpta mitra, dicit absolute exorcismum aquæ :

BENEDICTIO AQUÆ.

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei Pa- tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, ut repéllas diábolum a término justórum, ne sit in umbráculis horum altárium. Et tu, Dómine Jesu Christe, infúnde Spíritum Sanctum in hæc altária ; ut proficiat ad sanitátem córporum, animarúmque adorántium te, et magnificétur nomen tuum in géntibus : et incréduli corde convertántur ad te, et non hábeant álium Deum, præter te Dóminum solum, qui venturus es judicare vivos et mortuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

Deinde deposita mitra, dicit :

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnipotens, statútor ómnium elementórum, qui per Jesum Christum

Filium tuum Dóminum nostrum eleméntum hoc aquæ in salutem humáni géneris esse voluísti, te súpplices deprecámur, ut, exaudítis oratióibus nostris, eam tuæ pietátis aspéctu sancti ✠ fices; atque ita ómnium spirítuum immundórum ab ea recédant incúrsio, ut ubicúmque fúerit in nómine tuo aspérso. grátia tuæ benedictiónis advéniat, et mala ómnia, te propitiánte, procul recédant. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Tum stans sine mitra, dicit super cineres:

BENEDICTIO CINERUM.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spirítu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, parce pœniténtibus. propitiáre supplicántibus, et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de coelis, qui bene ✠ dicat et sancti ✠ ficiet hos cineres, ut sint remédium salubre ómnibus nomen sanctum tuum humíliter implorántibus, ac semetípsos pro consciéntia delictórum suórum accusántibus, ante conspéctum divínæ cleméntiæ tuæ facínora sua deplorántibus, vel sereníssimam pietátem tuam suppliciter obnixéque flagitántibus: et præsta, per invocatióem sanctíssimi nóminis tui, ut quicúmque eos super se aspérserint, pro redemptione peccatórum suórum, córporis sanitátem et ánimæ tutelam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Tum Pontifex accipit sal, et miscet cineri in cruce, dicens:

Quomíxtio salis, et cineris páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti.

R. Amen.

Deinde accipiens pugillum de mistura salis, et cinerum in modum crucis, ter immittit in aquam, qualibet vice dicens :

Qommixtio salis, cineris, et aquæ pariter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R̃. Amen.

Deinde stans sine mitra, dicit super vinum :

BENEDICTIO VINI.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui in Cana Galilææ ex aqua vinum fecísti, quique es vitis vera, multiplica super nos misericórdiam tuam; et bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris hanc creatúram vini, ut ubicúmque fustum fúerit, vel aspérsum, divínæ id benedictiónis tuæ opuléntia repleátur, et sanctificétur. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R̃. Amen.

Deinde mittit, in modum crucis, vinum in aquam ipsam, dicens :

Qommixtio vini, salis, cineris et aquæ pariter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. R̃. Amen.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, créator et conservátor humáni géneris, et dator grátiaē spirituális, ac largítor æternæ salútis, emítte Spíritum Sanctum tuum super hoc vinum cum aqua, sale, et cínere

mixtum : ut armátum cœléstis defensióne virtútis, ad consecratióem horum altárium tuórum proficiat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Post hæc Pontifex procedit ad primum altáritra; et ibidem inchoat, schola præcedens. Antiphonam sequentem cum cantu, fesc. (357) :

Introíbo ad altáre Dei : * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Psalmus 42.

Júdice me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta : * ab hómine iníquo, et dolóso erue me.

Repetitur tota Antiphona post singulum Versum si necesse fuerit.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulisti, et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?

Emítte lucem tuam, et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo altáre Dei : * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus, Deus meus : * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Et non dicitur **Glória Patri**, sed Antiphona repetitur.

Incepta prima Antiphona, Pontifex, vestitus, stans ante altare intingit pollicem dexterae in aqua prædicta, per eam benedicta, et

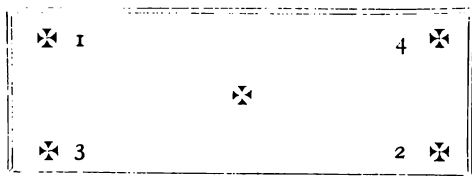
aqua hujusmodi facit crucem in medio tabulæ altaris dicens :

Sancti ✠ ficétur hoc altáre, in honórem Dei omnipoténtis, et gloriósæ Vírginis Maríæ, atque ómnium Sanctórum, et ad nomen ac memóriam sancti N. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Pax tibi.

Deinde facit ex eadem aqua cum eodem pollice quatuor cruces in quatuor cornibus altaris. repetens in qualibet cruce verba præmissa :

Sancti ✠ ficétur hoc altáre, etc.

Facit autem primam crucem in dextera parte posteriori altaris, id est. ubi legitur Evangelium, secundam in sinistra parte anteriori transversa primæ, tertiam in dextera anteriori, quartam in sinistra posteriori tertiæ transversa in hunc modum.

Tum Pontifex procedit ad altare secundum, in quo peragit easdem aspersiones, quas confecerit super primum. Quo facto, procedit ad tertium altare, deinde ad quartum et sic deinceps ad reliqua altaria quæ consecranda erunt.

Quo facto, redit ad altare majus, et finitis Antiphona, et Psalmo prædictis, Pontifex stans ibidem, deposita mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génuá. R. Leváte.**

Singuláre illud propitiatórium in altári crucis pro nobis rediméndis oblátum, in cujus præfigura-

tione Patriarcha Jacob lapidem erexit in titulum, quo fieret sacrificium, et portæ cœli désuper aperirétur oráculum ; súpplīces tibi, Dómine, preces fúndimus. ut lápidum horum expolitam matériam, supérnis sacrificiis imbuéndam, ipse tuæ ditári sanctificatiónis ubertáte præcípiās, qui quondam lapídeis legem scripsísti in tábulis. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Oratione expleta, Pontifex circuit septies circumque altaris, aspergens eam, et stíq. aqua prædicta cum cinere et vino benedicti aspersorio de herba hyssopi facta, hoc modo :

Stans enim ante medium primi altaris inclinat phonam, et schola prosequitur (cum cantu, fasc. I. pag. 360) :

Aspérges me, * Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus : * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuarum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Interim Pontifex, accepta mitra, circum illudque aspergit, et redit ad locum ante primum altaris, unde discesserat.

Finitis dictis Versibus, Pontifex ibidem mitra inchoat secundo, ut prius Antiphonam. **Asperges me.**

Et schola prosequitur : **Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Quóniam iniquitátem meam ego cognósko : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut

justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Interim Pontifex circuit secundo, aspergitque et redit, ut prius ; et finitis Versibus prædictis, stans ut supra Pontifex cum mitra inchoat tertio Antiphonam : **Aspérge me.**

Et schola prosequitur : **Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérge me hyssópo, et mundábor : * lavábis me et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium, et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Interim Pontifex circuit tertio, aspergitque et redit, ut prius ; et finitis Versibus prædictis, stans cum mitra ut supra, inchoat quarto Antiphonam : **Aspérge me.**

Et schola prosequitur : **Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Avérte faciém tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et Spíritum Sanctum tuum ne áuferas a me.

Et interim Pontifex circuit quarto, aspergitque et redit, ut prius ; et finitis Versibus prædictis, stans cum mitra in capite, inchoat quinto, stans ut supra, Antiphonam : **Aspérge me.**

Et schola prosequitur : **Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Interim Pontifex circuit quinto, aspergitque, et redit, ut prius; et finitis Versibus prædictis, cum mitra, ut supra, inchoat sexto Antiphonæ :
Aspérge me.

Et schola prosequitur : **Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísse sacrificium, dedíssem úti- que : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Interim Pontifex circuit sexto, aspergitque, et redit, ut prius; et finitis dictis Versibus, stans cum mitra ut supra, inchoat septimo Antiphonæ :
Aspérge me.

Et schola prosequitur : **Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiões, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Et non dicitur **Glória Patri**. Interim Pontifex circuit septimo, aspergitque, et redit, ut prius.

Quo facto, Pontifex stans sine mitra ante altaris, dicit :

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui es visibílium rerum ómnium et invisibílium cónditor, et cunctárum sanctificatiónum consecrátor, ad dedicatióem harum Dominicárum mensárum adesse dignáre ; et quæ sacráto óleo, et Chrísmate a nobis indígnis sunt liniéndæ, et benedicéndæ, tuæ sancti ✠ ficatiónis in eas infúnde virtútem et consecratióem ; ut omnes qui ad eas te deprecáturi accésserint, tuæ propitiatiónis auxílium séntiant. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deinde ibidem cum præmissa aqua benedicta facit maltam, seu cæmentum, quod mox, deposita mitra, benedicit, dicens :

✠. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Summe Deus, qui summa, et média, ímaque custódis, qui omnem creatúram intrínsecus ambiéndo conclúdis, sancti ✠ fica, et béne ✠ dic has creatúras calcis et sábuli. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Cæmentum benedictum reservatur, sed residuum aquæ benedictæ funditur ad basim, sive pedem stipitis uniuscujusque altaris per circuitum ; Pontifex deinde procedit processionaliter cum cruce et clero ad locum in quo nocte præterita conservatæ Reliquiæ fuerunt ; sed priusquam locum ipsum ingrediatur, stans ab extra, deposita mitra, dicit :
Orémus.

Et ministri : Flectámus génuá. R. Leváte.

Aufer a nobis, quæsumus, Dómine, cunctas iniquitátes nostras ; ut ad Sancta Sanctorum puris mereámur méntibus introíre. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Ingressus vero sine mitra, stans juxta, et vultus Reliquias, dicit :

Orémus.

Hac nos, quæsumus, Dómine, Sanctórum tuórum tibi speciáliter dedicáta membra digne contingere, quorum patrocínia cúpimus incessánter habére. Per Christum Dóminum nostrum. **R. Amen.**

Qua dicta, Pontifex sine mitra accipit reliquia vascula Reliquiarum : tum, accepta mitra, per totum solemmniter et processionaliter ad altaria convehit, vel, si sint super feretrum, per Sacerdotes ferri : inchoans, schola prosequente, Antiphonam cantu, fasc. III, pag. 382) :

Cum jucunditáte exíbitis, * et cum gáudio deducémini : nam et montes et colles exsílent, exspectántes vos cum gáudio, allelúia.

Poterit deinde etiam dici, si expedierit, seq. Responsorium (cum cantu, fasc. III, pag. 383) :

Súrgite, Sancti Dei, de mansiónibus vestris, loca sanctificáte, plebem benedícite, * Et nos hómines peccatóres in pace custodíte. V. Ambuláte Sancti Dei, ad locum prædestinátum qui vobis præparátus est. * Et nos.

Cumque pervenerit prope ipsa altaria, deponit reverenter cum luminaribus super feretrum, et quam tabulam honeste ibidem paratam. Tum, juxta illas ardentibus, et mox Pontifex cum ministris prosequentibus, Antiphonam (fasc. III, pag. 393) :

Exsultábunt Sancti * in glória, et lætabúntur in cubílibus suis.

Psalmus 140.

Qantáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in Ecclésia Sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum : * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt Sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natió nibus : * increpati ó nes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus Sanctis ejus.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in Sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus, laudáte eum in cymbalis jubilatió nis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Et non dicitur Glória Patri, sed repetitur Antiphona Exsultábunt. Qua finita, Pontifex, deposita mîtra, stans versus ad primum altare dicit :

Orémus.

Deus, qui in omni loco dominatió nis tuæ clemens ac benígnus dedicátor assístis, exáudi nos, quæsumus, et concéde, ut inviolábilis permáneat hujus loci consecrátió : et beneficia tui múnemis, uni-

vérſitas fidélium quæ tibi ſúpplicat, percípere mereátur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. R. Amen.

Et mox Pontifex, accepta mitra, ſignat cum p. dextere manus de Chriſmate conſecrationem in ſepulcrum primi altaris, in quo Reliquiæ ſunt t. nendæ, in quatuor angulis, faciens in ſingulis ſ. crucis, et dicens dum unamquamque crucem ſ.

Conſe ꝥ crétur, et ſancti ꝥ ficétur hoc ſepúlcrum. In nómine Pa ꝥ tris, et Fí ꝥ lii, et Spíritus ꝥ Sancti. Pax huic dómui.

Deinde deposita mitra, recondit ibi vasculum Reliquiis, et aliis in eo inclusis veneranter, in ſ. ſchola ſeu miniſtris proſequentibus. Antiph. (cum cantu, fasc. III, pag. 395) :

Sub altáre Dei * ſedes accepíſtis, Sancti Dei. intercédite pro nobis ad Dóminum Jeſum Chriſtum. V. Exultábunt Sancti in glória. R. Et lætabúntur in cubílibus ſuis.

Et non dicitur **Glória Patri**, ſed repetitur Antiph. na **Sub altáre Dei.**

Interim dum præmiſſa dicuntur. Pontifex ſine mitra, imposito, et benedicto inſignibulo, et illo a Diacono accepto, thuribulat ibi inclusas.

Quo facto, imposita ſibi mitra, accipit ſeu tabulam, cum qua debet claudere ſepulcrum cum pollice crucem de Chriſmate in ſ. de ſubtus, dicens :

Conſe ꝥ crétur, et ſancti ꝥ ficétur hæc tábula. (vel hic lapis) per iſtam unctiónem, et Dei benedictiónem. In nómine Pa ꝥ tris, et Fí ꝥ lii, et Spíritus ꝥ Sancti. Pax tibi.

Et mox ponit, et coaptat tabulam ſuper ſepulcrum, claudens illud, et in ſ. ſeu miniſtris proſequentibus. Antiph. (cum cantu, fasc. III, pag. 397) :

Sub altáre Dei * audívi voces occisórum dicéntium :
Quare non deféndis sánguinem nostrum : et accepé-
runt divínium respónsum : Adhuc sustinéte módicum
tempus, donec impleátur númerus fratrum vestrórum.

Alia Antiphona (cum cantu, fasc. III, pag. 398) :

Córpóra Sanctórum in pace sepúlta sunt : et vivent
nómina eórum in ætérnum. V̄. Glória Patri, et Fílio,
et Spirítui Sancto. R̄. Sicut erat in princípío, et nunc,
et semper : et in sæcula sæculórum. Amen.

Post hæc Pontifex, deposita mitra, dicit :

Orémus.

Deus, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum
ætérnum majestáti tuæ condís habitáculum, da
ædificatióni tuæ increménta cœléstia ; et præsta, ut
quorum hic Relíquias pio amóre compléctimur, eórum
semper méritis adjuvémur. Per Christum Dóminum
nostrum. R̄. Amen.

Tunc accepta mitra, Pontifice prius incipiente,
cæmentarii cum cæmento benedicto firmant ipsam
tabulam, seu lapidem super sepulcrum ; deinde Pon-
tifex facit crucem desuper ex Chrismate, cum pollice
dexteræ manus, dicens :

Signé ✠ tur, et sancti ✠ ficétur hoc altáre. In
nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠
Sancti. Pax tibi.

Quo facto, Pontifex procedit ad secundum altare
ibique omnes actiones iterat, incipiens ab Oratione

Deus, qui in omni loco, p. 951. et inchoat, schola
prosequente, Antiphonas, quotquot altaria erunt
consecranda. Quo facto procedit ad tertium altare,
deinde ad quartum, et sic deinceps ad reliqua
altaria, quæ erunt consecranda.

Tum Pontifex redit ad altare primum, et deposita
mitra, inchoat, schola seu ministris prosequentibus,
Antiphonam (cum cantu, fasc. III, pag. 399) :

Stetit Angelus * juxta aram templi, habens thuribulum áureum in manu sua, et data sunt ei incensa multa : Et ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dei. Allelúia.

Interim cum mitra thurificat primum altare, atque ad dexterum, et sinistrum latus, ante et post. His peractis, Pontifex cum thuribulo peragrat secundum altare, quod thurificat eodem modo primum, atque ita porro facit in reliquis. Ut autem altari thurificato, redit ad primum altare, et coram eo sine mitra, dicit :

Orémus.

Dirigátur orátio nostra, quæsumus, Dómine, sicut incénsium in conspéctu tuo, et copiósá beneficia christiánus pópulus assequátur ; ut quicúmque tibi in his altáribus sacránda libámina devótus obtúlerit, vel sacráta suscepérit ; et vitæ subsídia præsentis accípiat, et remissionem ómnium peccatórum páriter consequátur, et grátiam sempitérnæ redemptionis percípiat. **Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.**

Post hæc Pontifex, accepta mitra, sedet, et manus suas extergunt mensas altarium cum linteis novis, et mox Pontifex thurificat super primam mensam, et per modum crucis, in medio, et in quatuor eius angulis.

Postea thurificat super reliqua altaria, ut videlicet super primum. Quo facto, Pontifex accipit incensum super primum altare et ponit iterum incensum, in thuribulo, et illud benedicit, ut supra, videlicet, **Ab illo benedicáris,** etc. ac tradit uni ex Sacerdotibus super altare indatis, qui continue altare circumagrat, donec Consecratio perficiatur, excepto eo tempore quo Pontifex illa incensat : tunc enim illud thuribulum præsentat : et per Pontificem thuribulum iterum accipit, et, ut prius, incensat. Pontifex adhuc cum mitra stans inclinat, et dicit :

ministris prosequentibus, Responsorium (cum cantu. fasc. III, pag. 401) :

Dirigatur * oratio mea sicut incensum in conspectu tuo, Dómine. V. Elevatio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Quod dum cantatur, Pontifex circuit ter primum altare ad dexteram continue thurificando. Peracta primi altaris thurificatione Pontifex procedit ad secundum altare, quod thurificat ut primum deinde ad reliqua accedit, eodemque modo incensat. Finita incensatione, Pontifex redit ad primum altare et inchoat, schola sive ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu. fasc. III, pag. 401) :

Eréxit Jacob * lápidem in título fundens óleum désuper : votum vovit Deo Jacob.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum : * concupiscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Et repetitur Antiphona post singulum Versum

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exáudi oratióem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

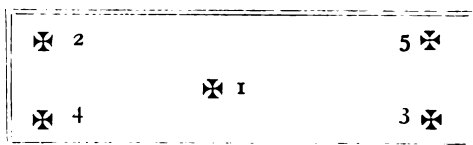
Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona repetitur. Dum Antiphona, et Psalmus prædicti dicuntur. Pontifex stans cum mitra, intingit pollicem dexteræ manus in oleum Catechumenorum, et cum eo facit quinque cruces, videlicet in medio altaris, et in quatuor ejus cornibus, in locis, in quibus fecerat cruces de aqua benedicta, videlicet, primam in medio altaris, secundam in dextero posteriori, id est, Evangelii, tertiam in sinistro anteriori, quartam in dextero anteriori, quintam in sinistro posteriori, hoc ordine:

Dicens, dum singulas cruces facit :

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur lapis iste. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, in honórem Dei, et gloriósæ Vírginis Mariæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam sancti N. Pax tibi.

Postea Pontifex, procedit ad secundum altare, in quo peragit unctiones ut in primo, atque ita porro.

Absolutis super omnia altaria unctionibus, Pontifex redit ad primum altare, et accepto thuribulo a Sacer-

dote altare incensante, imposito et benedicto, ut prius, incenso, stans cum mitra inchoat, schola seu ministris prosequentibus, Responsorium : (cum cantu, fasc. III, pag. 401) :

Dirigátur * orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine. Ÿ. Elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínum.

Quo incepto, Pontifex circuit semel primum altare ad dexteram, thurificando illud. Deinde procedit ad secundum altare, quod thurificat sicut primum, eodemque modo tertium, quartum et reliqua : restituto thuribulo Sacerdoti, redit ad primum altare, et Responsorio finito, sine mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génuá. R. Leváte.**

Adsit, Dómine, misericórdiæ tuæ ineffábilis píetas, et super hos lápidés opem tuæ bene ✠ dictionís, et virtútem tuæ unctionís infúnde ; ut, te largiente, réferat præmium quisquis intúlerit votum. Per Christum Dóminum nostrum. **R. Amen.**

Oratione finita, Pontifex inchoat, et schola seu ministri prosequuntur, Antiphonam (cum cantu, fasc. III, pag. 404) :

Mane surgens Jacob * erigébat lápidem in título, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino, * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Et repetitur Antiphona post singulum Versum.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, * et veritátem tuam per noctem.

In decachódo, psálterio : * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua, * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine : * nimis profúndæ factæ sunt cogitatióes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.

Ut intéreant. in sæculum sæculi : * tu autem altissimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tuí períbunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus, áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient.

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Et non dicitur **Glória Patri**, sed **Antiphona**. Interim Pontifex, accepta mitra, facit quinque cruces cum pollice de eodem oleo C minorum, in eisdem locis primi altaris, et prout prius fecit, dicens, dam singulas cruces :

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur lapis iste. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, in honórem Dei, et gloriósæ Vírginis Mariæ. atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex procedit ad secundasunctiones ut in primo, ac deinceps in reliquisunctiones super altaria confectas, redit ad primam, et accepto thuribulo a Sacerdote altare imposito, et benedicto, ut prius, necesse

mitra inchoat iterum, schola seu ministris prosequentibus, Responsorium (cum cantu, fasc. III, pag. 401) :

Dirigatur * oratio mea, sicut incensum in conspectu tuo, Dómine. V. Elevatio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Quo incepto, Pontifex circuit iterum semel primum altare ad dexteram, illud incensando : quo facto redit ad secundum altare, quod thurificat ut primum, et restituto thuribulo Sacerdoti, revertitur ad primum altare, et Responsorio finito, Pontifex deposita mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génua. R. Leváte.**

Adesto, Dómine, dedicatióni harum mensárum tuárum et in eas, quæ a nobis indignis sancto linítæ sunt óleo, bene ✠ dictionis et sancti ✠ ficatiónis tuæ virtútem, et consecratiónem infúnde. Qui vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Alia Oratio.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, altária hæc, quæ in honórem tuum, et in memóriam sanctórum tuórum NN. nos indigni consecrámus, virtúte tuæ bene ✠ dictionis sanctífica ; et ómnibus te hic invocántibus, atque in te sperántibus, auxílii tui munus osténde ; ut his altáribus impósita múnera semper accépta fieri dignéris : et in eis Sacramentórum virtus, et votórum semper obtineátur efféctus. Per Christum Dóminum nostrum. **R. Amen.**

Qua finita, Pontifex incipit, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, fasc. III, pag. 407) :

Unxit te Deus, * Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum : * dīco ego
ópera mea regi.

Et repetitur Antiphona post singulum Vers.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est
grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus
in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * poten-
tíssime.

Spécie tua, et pulchritúdine tua * inténde, pro-
spere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justi-
tiam, * et dedúcet te mirabíliter délixtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in
corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga direc-
ctiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * pro-
ptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ
consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a
dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiæ
regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto. *
circúmdata varietáte.

Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et
oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum : * quóniam ipse
est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum depre-
cabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intus : * in fimbriis
áureis, circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próxime
ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia, et exsultatíone : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitúes eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona repetitur.

Incepta Antiphona, Pontifex. accepta mitra, iterum facit quinque cruces de sancto Chrismate cum pollice dexteræ manus in medio tabulæ primi altaris, et in quatuor ejus angulis, ordine supra posito, pag. 956 ad quamlibet crucem dicens :

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur lapis iste. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, in honórem Dei, et gloriósæ Vírginis Mariæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex redit ad secundum altare, ubi conficit unctiones ut supra, idemque facit in reliquis altaribus. Uctionibus peractis revertitur ad primum altare et accepto thuribulo a Sacerdote incensante, imposito et benedicto, ut prius, incenso, stans cum mitra inchoat, schola seu ministris prosequentibus, Responsorium : (cum cantu, fasc. III, pag. 401) :

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine. V. Elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínium.

Quo incepto, Pontifex circuit semel primum altare ad sinistram, illud incensans, ut prius : quo incensato redit ad secundum altare, quod thurificat ut primum et sic facit in reliquis, et restituto thuribulo Sacer-

doti, et Responsorio finito, Pontifex deprecatur : Orémus.

Et ministri : **Flectámus génua. R̃. Leváte.**

Descéndat, quæsumus, Dómine Deus noster. Spíritus tuus Sanctus super hæc altária, qui et dona nostra, et pópuli tui in eis sanctíficet, et suméntium corda dignánter emúndet. Per Christum Dóminum nostrum. **R̃. Amen.**

Qua dicta, Pontifex inchoat, et schola sequitur et proseguuntur Antiphonam (cum cantu. fast. pag. 409) :

Sanctificávit Dóminus * tabernáculum sũum : quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus. de quo scriptum est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjutor in tribulatióibus, quæ invenérunt nos nimis.

Et repetitur Antiphona post singulum Vers.

Propterea non timébimus dum turbábitur terra : ⁊ et tranferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : ⁊ adjuvabit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : ⁊ dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscëptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodigia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : ⁊ et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscēptor noster Deus Jacob.

Et non dicitur **Glória Patri**, sed Antiphona repetitur.

Interim dum Antiphona, et Psalmus prædicti dicuntur, Pontifex, accepta mitra, fundit, et spargit oleum Catechumenorum, et Chrisma pariter desuper primum altare, illud manu dextera confricans, liniens et perungens. Deinde redit ad secundum altare in quo spargit olea sacra ut in primo, idemque facit in reliquis omnibus.

Quo facto, redit ad primum altare, et incipit, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, fasc. III, pag. 411) :

Ecce odor Fílii mei * sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus : créscere te fáciat Deus meus, sicut arénam maris : et donet tibi de rore cœli benedictiónem.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis, * díligit Dóminus portas Sion, super ómnia tabernácula Jacob.

Gloríosa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum : * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Et non dicitur **Glória Patri**.

Finito Psalmo, Pontifex stans cum mitra, dicit :

Lápides hos, fratres charíssimi, in quibus unguentum sacræ unctiónis effúnditur, ad suscipiéndam pópuli sui vota, et sacrificia, orémus ut Dóminus noster bene ✠ dicat, et cónse ✠ cret, et quod est unctum a nobis, sit unctum in nómine ejus ; ut plebis vota suscípiat, et altáribus per sacram unctiónem perféctis, dum propitiatióem sacrórum impónimus, ipsi propitiatóres Dei esse mereámur. Per Jesum Christum Dóminum nostrum, qui cum eo, et Spíritu Sancto vivit, et regnat Deus in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Quo dicto, inchoat, schola seu ministris ; sequentibus, Antiphonam (cum cantu, fasc. III. ; 416) :

Ædificávit Móyses * altáre Dómino Deo, offerens super illud holocáusta et immolans víctimas, fecit sacrificium vespertínum in odórem suavitátis Dómino Deo, in conspéctu filiórum Israël.

Qua finita, stans adhuc cum mitra, dicit :

Dei Patris omnipoténtis misericórdiam súplices implorémus, fratres charíssimi, ut altária hæc sacrificiis spirituálibus imbuénda, nostræ vocis exorátus officio præsentí bene ✠ dictióne sanctíficet. atque in eis semper oblatiões famulórum suórum stúdio sanctæ devotiónis impósitas bene ✠ dicere. et sancti ✠ ficáre dignétur ; et spirituáli placátus incénso précibus famíliæ suæ promptus exaudiat. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deinde benedicit incensum super altaria et dum, stans ibidem, deposita mitra, et dicens :

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te vëniat.

Ÿ. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnipotens, cui assístit exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále et ígneum esse cognóscitur; dignáre respícere, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre hanc creatúram incénsi, ut omnes languóres, omnésque infirmitátes, atque insídiæ inimíci odórem ejus sentiéntes effúgiant, et separéntur a plásmate tuo, quod pretiósó Fílii tui ságuine redemísti, ut nunquam lædátur a morsu iníqui serpéntis. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Deinde aspergit ipsum aqua benedicta, et accepta mitra, format propria manu ex ipso incenso quinque cruces, quamlibet de quinque granis, super illa quinque loca primi altaris, in quibus cruces de aqua, et oleo, ac Chrismate factæ prius fuerunt; et super quamlibet crucem thuris ponit unam crucem factam de subtili candela, ad mensuram crucis de granis incensi factæ, et cujuslibet crucis capita accenduntur, ut cum ipsis thus comburatur, et cremetur. Quo facto Pontifex accedit ad secundum altare, et facit eodem modo cruces incensi, superimponens cruces de subtili candela factas, ut in primo altari, itemque deinceps in reliquis. Omnibus autem crucibus accensis, Pontifex redit ad primum altare, et deposita mitra, flexis coram altari genibus, inchoat, schola seu ministris prosequentibus (cum cantu, fasc. III, pag. 418) :

Allelúia. Ṽ. Veni, Sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium : et tui amóris in eis ignem accénde.

Nisi consecratio hujusmodi fieret inter Domini-
cam Septuagesimæ, et festum Paschæ Resurrectio-
nis Domini nostri Jesu Christi : quia tunc, omisso
Allelúia, dicitur Versus tantum. Quo dicto, surgit
Pontifex stans ibidem versus ad altare sine mitra, et

schola seu ministri cantant Antiphonas duas sequentes (cum cantu, fasc. III, pag. 419) :

Antiphona.

Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

Alia Antiphona.

Stetit Angelus juxta aram templi habens thuríbulum áureum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa : Et ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dei.

Quibus finitis, Pontifex adhuc stans ante sine mitra dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génu. R. Leváte.**

Dómine sancte Pater omnípotens, ætérne Deus, clemens, et propítius preces nostræ humilitátis exáudi, et réspice ad horum altárium tuórum holocáustum, quod non igne visíbili probétur, sed infúsum Sancti Spíritus tui grátia in odórem suavitátis ascéndat, et legítime se suméntibus Eucharistía medicábilis fiat, ad vitámque proficiat sempitérnam. **Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.**

Post hæc, combustis candelis, et thure, cunctis illius combustionis per unum ex ministris cum scillis ligneis e singulis altaribus abraduntur, et eadem in aliquo vase projiciuntur in sacrarium. Itaque Pontifex sine mitra stans ante gradas patris altaris versus ad altare, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génu. R. Leváte.**

Deus omnípotens, in cujus honórem, ac beatissimæ Vírginis Mariæ, et ómnium Sanctórum, ac nomen et memóriam sanctórum tuórum NN. nos indígni altária hæc consecrámus, clemens et propítius preces nostræ humilitátis exáudi, et præsta, ut in his mensis sint libámina tibi accépta, sint grata, sint píngrua, et Sancti Spíritus tui semper rore perfúsas : ut omni témpore his in locis supplicántis tibi famule

tuæ anxietates réleves, ægritudines cures, preces ex-
 áudias, vota suscípias, desideráta confírmes, postuláta
 concédas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum
 Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte
 ejúsdem Spíritus Sancti Deus.

Deinde eodem modo stans dicit mediocri voce,
 extensis manibus ante pectus, hanc Præfationem :

Per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Ÿ. Sursum corda. R. Habémus ad Dóminum.

Ÿ. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos
 tibi semper, et ubíque grátias ágere : Dómine sancte,
 Pater omnípotens, ætérne Deus, et clemens : cujus
 nec ínítium, nec finis advértitur ; qui quantus es,
 tantus esse voluísti, sanctus scílicet, ac mirábilis
 Deus, cujus majestátem eleménta non cápiunt. Te
 benedícimus, te súpplíces deprecámur, ut tibi sint
 altária hæc, sicut illud quod Abel salutáris mystérii
 in passióne præcúrsor, jugulátus a fratre, novo sán-
 guine ímbuit, et sacrávit. Sint tibi, Dómine, altária
 hæc, sicut illud quod Abraham pater noster, qui
 vidére te méruit, fabricávit, et invocáto tuo nómine,
 consecrávit, in quo sacérdos Melchísedech sacrificií
 formam triumphális expréssit. Sint tibi, Dómine,
 altária hæc, sicut illud, super quod Abraham semi-
 nárium fidei nostræ Isaac fílium suum, dum tibi toto
 corde crédidit, toto corde impósuit. In quo salutáris
 mystérii sacraméntum domínicæ Passiónis osténsus
 est, dum offértur Fílius, Agnus occíditur. Sint tibi,
 Dómine, altária hæc, sicut illud quod Isaac púteum
 profúndæ puritátis invéniens, abundántiæ ei nomen
 impónens, tuæ majestáti dicávit. Sint tibi, Dómine,
 altária hæc, sicut ille lapis quem Jacob suppónens

cápiti suo, ascendéntes et descendéntes Angelos per scalæ mystérium, somno revelánte, cognóvit. Sint tibi, Dómine, altária hæc, sicut illud quod Móyses, suscéptis mandátis, in præfiguratióne Apostólica, duódecim lápidum constructiône firmávit. Sint tibi, Dómine, altária hæc, sicut illud quod Móyses septem diérum purificatióne mundávit, et coelésti tuo collóquio, Sancta Sanctórum vocávit. Sicut locútus es ad Móysen, dicens : Si quis tetígerit altáre hoc, sanctificátus habeátur. Sit in his ergo altáribus innocéntiæ cultus, immolétur supérbia, iracúndia jugulétur, luxúria, omnisque libído feriátur, offerátur pro turtúribus sacrificium castitátis, et pro pullis columbárum innocéntiæ sacrificium.

Quod sequitur, dicit submissa voce legentem, quod a circumstantibus audiri possit.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Præfatione finita, Pontifex accepta miltum pollice dexteræ manus Chrismate frontem primi altaris in modum crucis, schola seu ministris prosequentibus, (cum cantu, fasc. III, pag. 426) :

Confirma hoc, Deus, * quod operátus es in nobis a templo sancto tuo quod est in Jerúsalem, allelúia.

Unctione peracta in primo altari, accedit ad : qua altaria in quibus facit unctionem ut in Quo facto redit ad altare primum.

Psalmus 67.

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei : *
et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter
fácite ei, qui ascéndit super occásum : Dóminus
nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie
ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus, qui inhabitáre
facit uníus moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos,
qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, *
cum pertransíres in desérto :

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie
Dei Sínai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti
tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcé-
dine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte
multa.

Rex virtútum dilécti dilécti : * et speciéi domus
divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ
deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre
auri.

Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive deal-
babúntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis : * ut quíd suspi-
cámini montes coagulátos ?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in
eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætán-
tium : * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem : * acce-
písti dona in homínibus :

Etenim non credentes, * inhabitare Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die quotidie : * prósperum iter faciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciendi : * et Dómini, Dómini éxitus mortis,

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambulántium in delictis suis,

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in ságuine : * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Viderunt ingrédus tuos, Deus, * ingrédus Dei mei, Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúcti psalléntibus : * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedicite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdent eos, qui probati sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægypto : * Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo, * psállite Dómino :

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam :

Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in Sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Glória Patri. Sicut erat.

Quo dicto, Pontifex, deposita mitra, dicit :

Orémus.

Majestátem tuam, Dómine, humíliter implorá-
mus, ut altária hæc sacræ unctiónis libámine
ad suscipiéndá pópuli tui múnera inúncta poténter
bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris ; ut quod
nunc a nobis indígnis, sub tui nóminis invocatióne,
in honórem beatíssimæ Vírginis Mariæ, et ómnium
Sanctorum, atque in memóriam Sanctorum tuorum
NN. sacrosáncti Chrismatis unctiône delibútum est,
pláceat tibi, atque altária máneant perpétua ; ut
quidquid deinceps super illa oblátum sacratúmve
fúerit, dignum tibi fiat holocáustum ; atque ómnium
hic offeréntium sacrificia a te pio Dómino benígne
suscipiántur, et per ea víncula peccatórum nostrórum
absolvántur ; máculæ deleántur ; véniæ impetréntur ;
et grátiae acquirántur : quátenus una cum Sanctis, et
Eléctis tuis vitam percípere mereámur ætérnam. Per
Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, cum pollice dexteræ
manus Chrismate intincto inungit in modum crucis
conjunctiones mensæ, seu tabulæ primi altaris, et
tituli, sive stipitis, in quatuor angulis, quasi illa con-
jungens, ad singulas cruces, dicens :

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠
Sancti.

Postea redit ad secundum, easdemque ut in primo
unctiones ibi conficit, atque ita de reliquis. Postea
redit ad altare primum et, deposita mitra, dicit :

Orémus.

Súpplīces te deprecámur, omnípotens ætérne Deus, per unigénitum Fílium tuum Dóminum nostrum Jesum Christum, ut altária hæc sanctis úsibus præparáta, cœlésti bene ✠ dictione sanctífices : et sicut Melchisedech Sacerdótis præcípui oblationem dignatione mirábili suscepisti, ita impósita his novis altáribus múnera, semper accépta ferre dignéris ; ut pópulus, qui in hanc Ecclésiæ domum sanctam convéniet, per hæc libámina cœlésti sanctificatione salvátus, animárum quoque suárum salútem perpétuam consequátur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Post hæc Subdiaconi abstergunt diligenter mantilibus telæ grossæ mensas altarium : et R. accedit ad sedem suam juxta primum altare, cum mitra sedens fricat bene manus cum panis, ac lavat, et extergit. Quo facto. Subdiaconi seu Acolythi præsentantibus ipsi Pontifici et novas, et mundas, ac vasa, et ornamenta ad ecclesiam Dei et altarium consecratorum pertinentia. Pontifex, deposita mitra, surgit, et stans, benedictio-
dicens :

BENEDICTIO

TOBALARUM, VASORUM ET ORNAMENTORUM
ALTARIUM CONSECRATORUM.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens. et miséricors Deus, qui ab initio utília et necessária homínibus creásti, quique per fámulum tuum Móysen vestiménta Pontificália, et Sacerdotália, seu Levítica, Sacerdótibus et Levitis atque ornáménta et linteámina fácere fámulum tuum Móysen per quadragínta dies docuísti, atque étiam

quæ Mariâ téxuit et fecit, in usum ministérii tabernáculi fœderis ordinásti, purificáre, bene ✠ dicere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre per nostræ humili-tátis servítium dignéris hæc ornáménta et linteámina in usum altárium tuórum, ut divínis cúltibus et sacris mystériis apta exsístant, hisque confectióni Córporis et Sánguinis Jesu Christi Fílii tui Dómini nostri dignis pareátur famulátibus. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Deinde aspergit illa aqua benedicta ; tum ministri ponunt super unumquodque altare Chrismale, sive pannum lineum ceratum, ad mensuram altaris factum ; deinde vestiunt altaria tobaleis, et ornamentis benedictis, ponentes desuper crucem, et alia ornamenta. Interim Pontifex stans ibidem inchoat Antiphonam primam, schola seu ministris prosequentibus ipsam, et alias Antiphonas sequentes, et Responsoria cum suis Versibus, et Psalmis (cum cantu, fasc. III, pag. 432) :

Antiphona.

Circúmdate, Levítæ, altáre Dómini Dei, vestíte vestiméntis albis, estóte et vos canéntes hymnum novum dicéntes, allelúia.

Ÿ. Mirábilis Deus in Sanctis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Glória Patri et Fílio, et Spíritui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper : et in sæcula sæculórum. Amen.

Alia Antiphona (cum cantu, fasc. III, pag. 433) :

Circúmdate Sion, et complectímini eam, narráte in túrribus ejus.

Ÿ. Magnus Dóminus et laudábilis nimis, in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Deinde dicitur Responsorium (cum cantu, fasc. III, pag. 434) :

Induit te Dóminus túnica jucunditátis, et impósuit tibi corónam. * Et ornávit te ornámentis sanctis. V. Luce spléndida fulgébis, et omnes fines terræ adorábunt coram te. * Et ornávit te ornámentis sanctis. V. Natiónes ex longínquo ad te vénient, et múnera deferéntes adorábunt Dóminum; et terram tuam in sanctificatióne habébunt, et nomen magnum tuum invocábunt. * Et ornávit te ornámentis sanctis. V. Benedícti erunt, qui te ædificavérunt: tu autem lætáberis in filiis tuis, quóniam omnes benedicéntur, et congregabúntur ad Dóminum. * Et ornávit.

Et non dicitur Glória Patri, sed sequens Ant., dicitur (cum cantu, fasc. III, pag. 436):

In velaménto alárum tuárum prótege nos, Dómine, et in laude tua gloriémur.

Psalmus 62

Deus, Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit-in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui

jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Glória Patri. Sicut erat.

Finito Psalmo, Pontifex, deposita mitra, ascendit ad altare primum, et facta cruci super altare positæ reverentia, incipit, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, fasc. III, pag. 438) :

Omnis terra * adóret te, Deus, et psallat tibi : psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Interim dum Antiphona cantatur, Pontifex incensat super altare in modum crucis. Quo facto redit ad secundum altare, incensat ut supra, et sic in reliquis. Deinde revertitur ad primum altare et Antiphona finita, Pontifex eam reincipit, et schola prosequitur ; et interim iterum ipse Pontifex super altare primum et reliqua altaria in modum crucis incensat, quod et tertio facit : quo facto, stans ante medium primi altaris, dicit :

Orémus.

Descéndat, quæsumus, Dómine Deus noster, Spíritus tuus Sanctus super hæc altária, qui et dona nostra, et pópuli tui in eis sanctíficet, et suméntium corda dignánte emúndet. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, altária hæc nómini tuo dedicáta cœléstis virtútis bene ✠ dictione sanctífica ; et ómnibus in te sperántibus auxílii tui munus osténde ; ut hic Sacramentórum virtus, et votórum obtineátur efféctus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Ÿ. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

Quo dicto, Pontifex accedit ad sacristiam, ad sacrum, ubi, deposito pluviali, purat se brandam Missam, si voluerit, vel facit per Sacerdotem in uno ex dictis altaribus rite solemniter celebrari. Missa dicitur ut in Missa ipsa die Dedicationis altaris.

Finita Missa, Pontifex dat benedictionem, et indulgentias : exiit se sacris vestibus in pace.

De Consecratione Altarium,

QUORUM SEPULCRUM RELIQUIARUM EST
SUMMITATIS STIPITIS.

Ordo prædictus consecrandi altare statuitur, quando sepulcrum Reliquiarum, medio tabulae altaris, a parte superiori, vel inferiori, a parte anteriori, aut posteriori. Si vero sepulcrum est in medio summitatis stipitis, supra adponenda ipsa tabula, sive mensa altaris : finita benedictione, cum vino, et cinere, ut supra, pag. 941 : atque Oratione :

Omnípotens sempitérne Deus, créator, et conservátor humáni géneris, etc. pag. 943.

Pontifex stans cum mitra, et aqua benedictionis, vino et cinere mixta facit maltam, solum ex calce, et sabulo, seu tegula trita calce, quod deinde, deposita mitra, benedicit, et

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Summe Deus, qui summa, et média ímaque custódis, qui omnem creatúram intrínsecus ambiéndo conclúdis, sanctí ✠ fica, et béne ✠ dic has creatúras calcis, et sábuli. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Quo facto, tabula ipsa uniuscujusque altaris a stipite separata jacente, debet fieri Reliquiarum deportatio, et inclusio, Pontifice processionaliter accedente ad locum ubi Reliquiæ sunt depositæ, in quo Pontifex stans ab extra sine mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus génua. ℞. Leváte.**

Aufer a nobis, quæsumus, etc. et continuans per omnia usque ad **Conse ✠ crétur, et sancti ✠ ficétur, hæc tábula,** inclusive, prout supra ordinatum est. pag. 949. Quibus dictis, Sacerdotes et Levitæ elevant aras, sive tabulas, seu mensas altarium, et collocant eas super stipites ; et cæmentarii cum dicto cæmento benedicto ipsas liniunt, et firmant, schola interim cantante, seu ministris dicentibus Responsorium : (cum cantu, fasc. III, pag. 484) :

Vos Sacerdótes et Levitæ sanctificámini. * Et afférte aram Dómini Dei Israël ad locum qui ei parátus est. Ÿ. Vos sancti Dómini vocabímini, ministri Dei nostri : dicétur vobis, sit timor Dei vobíscum, et cum diligéntia cuncta fácite. * Et.

Levatis itaque aris, et collocatis, ac cum cæmento prædicto bene firmatis, Pontifex inchoat Antiphonam : **Sub altáre Dei,** ut supra 952, et continuat usque ad Orationem, **Dirigátur,** inclusive : qua dicta, persequitur altarium consecrationem, accedens ad primum

altare cum mitra, et stans ante illud, deposita, incipit, schola seu ministris prosequentibus, Antiphona :
nam :

Introibo ad altáre Dei, ut supra 944, cum cunctis prosequentibus, usque ad Orationem **Deus, qui es visibílium rerum ómnium**, etc. inclusive.

Qua dicta, Pontifex accepta mitra sedet, et manus extergunt mensas altarium cum linteis mandis : mox Pontifex thurificat super illas in modum crucis in medio, et in quatuor ejus angulis, inchrans, et cum ministris prosequentibus, Responsorium :

Dirigátur * orátio mea sicut incénsum in conspectu tuo, Dómine.

Ÿ. Elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínium.

Et omnia alia deinde fiunt, prout supra, pag. 955 ordinata sunt, usque ad finem.

RITUS BENEDICENDI

Novam Ecclesiae Frontem

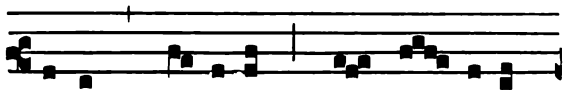
ET SIGNUM CRUCIS SUPER EAM PONENDUM.

Pontifex induet amictum, albam, cingulum, stolum et pluviale albi coloris, accipiens mitram simplicem in capite, et baculum pastorale in manu sinistra : Diaconus et Subdiaconus, similiter induti paramenta albi coloris, Acolythy et alii ministri superpelliceis parati adsint. Paretur quoque vas cum aqua benedicta, ac thus et thuribulum cum igne.

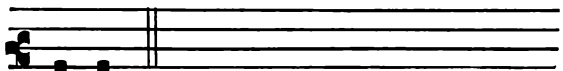
Pontifex cum ministris accedit ad altare majus Ecclesiae, et deposito baculo pastorali, stans sine mitra, inchoat, et schola cantorum prosequitur Antiphonam :

A- désto, De- us unus * ōmní-po- tens,

Pa- ter, Fí- li- us, et Spí- ri- tus

Sanctus.

Deinde dicit :

Orémus.

Actiões nostras, quæsumus, Dómine, aspirádo præveni et adjuvándo proséquere, ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Qua oratione dicta, aspergit se et circum se aqua benedicta, inchoans, schola prosequente, phonam :

Aspér- ges me, * Dó-mi- ne, hyssó- po,
et mundá- bor : la-vá- bis me, et
su- per ni- vem de- albá- bor.

Tunc, imposita sibi mitra, pergit ad fores Ecclesie cum ministris, præcedentibus duobus acolythi candelis accensis, et incipit circuire ad interiora Ecclesie, procedens cum Clero et populo, et aspergit se cum ipsa aqua forinsecus parietes frontis Ecclesie, superiori parte eorum, juxta fundamentum, media parte eorum, idest, circa altitudinem frontis, dicens semper :

In nómine Pa- tris et Fi- lii et Spíritus Sancti.

Expleto circuito, cum Pontifex pervenit

ostium, stans ibidem versus ad illud, deposito aspersorio et mitra, dicit :

Orémus.

Béne ✠ dic, Dómine, hanc novam Ecclésiæ frontem, et præsta per invocationem sancti tui nóminis, ut quicumque eámdem Ecclésiám puramente ingressi fúerint, córporis sanitátem et ánimæ medélam percipiant. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Postea stans benedicit Crucem in fronte Ecclesiæ collocatam vel collocandam.

✠. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

✠. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Béne ✠ dic, Dómine Jesu Christe, hanc Crucem tuam, per quam eripuísti mundum a potestáte diáboli, et superásti Passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudébat in prævaricatióne primi hóminis per ligni vetíti sumptiónem : Qui cum Deo Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Orémus.

Sancti ✠ fica, Dómine Jesu Christe, signáculum istud Passiónis tuæ, ut sit inimícis tuis obstáculum, et credéntibus in te perpétuum efficiátur victóriæ vexíllum : Qui cum Deo Patre vivis et regnas in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Tunc offertur Pontifici thus in navicula, quod Pontifex stans sine mitra benedicit, dicens :

Orémus.

Dómine Deus omnipotens, cui assístit exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále et ígneum esse cognóscitur : dignáre respí-

cere, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare hanc creaturam incensi, ut omnes languores omnesque infirmitates atque insidiae inimici odorem ejus sentientes effugiant, et separentur a plasmate tuo; ut numquam laedatur a morsu antiqui serpentis, quod pretioso Filii tui Sanguine redemisti. Per eundem Christum Dominum nostrum. R̃. Amen.

Quo facto Pontifex imponit thus in thuribulum : deinde aspergit Crucem aqua benedicta, et mox eam incensat.

Demum Pontifex flexis genibus ante Crucem, eam devote adorat una cum Clero ac populo.

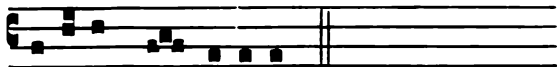
Postea cæmentarii locant Crucem super Frontem templi, si ea non sit jam collocata ; interim Pontifex Ecclesiam ingreditur, canente schola cantorum Antiphonam :

Attól-li- te portas, prínci- pes, vestras, et

e- le- vá- mi- ni, portæ æ- ter- ná- les : et in-

tro- í- bit Rex gló- ri- æ.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrá- rum, et unívseri qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flumina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Glória Patri. Sicut erat.

Quo Psalmo absoluto, pergit Pontifex ad Altare, et illud ascendens more solito benedicit populo.

RITUS SERVANDUS

in Coronatione Imaginis B. Mariæ Virginis.

Pontifex indutus pluviali albi coloris et mitra, pergit ad altare, præcedente Clero, ibique sistens in plano Cruci profunde inclinatur : deinde ascendit super predellam et, deposita mitra, coronas super mensam altaris positas benedicit, dicens :

Sub tuum præsidium confúgimus, Sancta Dei Génitrix, nostras deprecationes ne despicias in

necessitatibus nostris; sed a periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

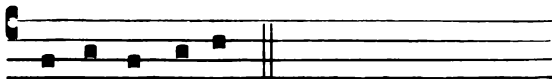
Omnípotens sempitérne Deus, cujus clementíssima dispensatióne cuncta creáta sunt ex níhilo, Majestátem tuam súpplíces deprecámur : ut has Corónas pro ornátu Sacræ Imáginis Unigéniti Filii tui Dómini nostri Jesu Christi, et ejúsdem Genitrícis Beatíssimæ Vírginis Mariæ fabricátas bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Si una tantum corona benedictencia sit, hoc est : dictæ orationis dicatur sequens :

Omnípotens sempitérne Deus, cujus clementíssima dispensatióne cuncta creáta sunt ex níhilo, Majestátem tuam súpplíces deprecámur; ut hanc Corónam pro ornátu Sacræ Imáginis Beatíssimæ Vírginis Mariæ fabricátam bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Pontifex deinde sedens imponit incensum in tabulo, illud more solito benedicens : tum aspergit coronas aqua benedicta, et illas tamen.

Inde, accepta mitra, descendit, et ante genuflexus intonat Antiphonam :

Re- gí- na cœ- li, lætáre, allelúia : quia quem meruísti portáre, allelúia, resurrexít sicut dixít, allelúia. Ora pro nobis Deum, allelúia.

Quam cantores modulatis vocibus prosequuntur.

Interim Pontifex surgens, et mitra ornatus paratos gradus ascendet. Ante Sacram Imaginem mitram leponit, et accepta una ex Coronis accedat propius, et Caput Imaginis D. N. Jesu Christi eadem Corona ornabit dicens :

Sicuti per manus nostras coronáris in terris ; ita et a Te glória, atque honóre coronári mereámur in cœlis.

Quando alia Corona benedicenda non sit, absoluta Antiphona **Regína cœli**, Pontifex, omissa prædicta formula, **Sicuti per manus**, etc., pro coronatione Imaginis pueruli Jesu, accipit Coronam benedictam, et sequentem tantum recitat formulam :

Sicuti per manus nostras coronáris in terris, ita et per Te a Jesu Christo filio Tuo glória, atque honóre coronári mereámur in cœlis.

His expletis, Pontifex descendet cum mitra, et ante Altare, deposita mitra, imponet thus in thuribulo, eoque benedicto, Sacram Imaginem stans triplici ductu thurificabit.

Deinde subdet :

Ÿ. Coróna áurea super caput ejus.

Ź. Expressa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

Ÿ. Coronásti Eam, Dómine.

Ź. Et constituísti Eam super ópera mánuum tuárum.

Orémus.

Præsta, miséricors Pater, per invocationem Genitrícis Unigéniti Fílii tui Dómini Nostri Jesu Christi, quem pro salúte géneris humáni, integritáte Vírginis Maríæ serváta, carnem súmere voluísti, quátenus précibus ejúsdem Sacratíssimæ Vírginis, quicúmque eámdem misericórdiæ Regínam, et gratiosíssimam Dóminam nostram coram hac ImáGINE

DE BENEDICTIONE

ET

Coronatione Regis.

Qum Rex est coronandus Episcopi regni ad civitatem, ubi coronatio fieri debet, convocantur, Rex triduanum jejunium devote peragit per hebdomadam præcedentem, videlicet quarta, et sexta Feria, et Sabbato. Dominica vero proxima sequenti coronatur, qua ipse Rex se ad communionem parat. Ecclesia vero ipsa Metropolitana, sive Cathedralis, ubi solemnitas celebrabitur, paretur, et ornetur, quo melius fieri poterit. Ad altare majus parantur ea, quæ consuetæ sunt parari, Pontifice celebrante; et credentia juxta altare cum rebus opportunis. Super altare ponitur gladius, corona, et sceptrum Regi danda, et oleum Catechumenorum, bombyx ad ligandum, et extergendum brachium Regis, et inter scapulas post unctionem, fascia ad ligandum bombycem in brachio. Paratur in Ecclesia in loco competenti thalamus, sive suggestum pro Rege, in quo sit regalis sedes ornata, et thalamus ipse sit ornatus pannis sericeis, et aulæis. Sed advertendum est, quod altitudo thalami non sit major quam gradus supremus altaris. Paratur etiam in loco convenienti tentorium, sive papilio, sub quo Rex vestes regales, pro regni consuetudine, quæ ibidem pro eo parantur, suo tempore recipit. Et si Regina etiam simul est coronanda, paratur pro ea alius thalamus, non longe a regio, sed illo aliquantulum humilior; et ita sunt situandi thalami, ut inde possint videri altare, et Pontifex celebrans. Parantur etiam ante altare, hinc et inde, sedes, pro numero Episcoporum coronationi interessentium.

Die autem Dominica, qua Rex benedicendus, et coronandus est, omnes Episcopi conveniunt mane in

Ecclesia, in qua hoc fieri debet ; et Metropolitanus, sive Pontifex, ad quem spectat, parat se solemniter cum ministris, Missam celebraturus, paramentis temporis convenientibus. Episcopi vero induuntur supra rochettum (vel supra superpelliceum, si sint Religiosi) amictu, stola, pluviali albo, et mitra simplici. Quibus omnibus paratis, Metropolitanus in faldistorio ante medium altaris posito sedet cum mitra, et Episcopi parati hinc et inde, super sedibus pro eis paratis quasi in modum coronæ sedentes, sibi assistunt.

Interim Rex, vestibus militaribus indutus, cum suis Prælatiis domesticis non paratis, ac Baronibus, Nobilibus, et aliis venit ad Ecclesiam ; et cum fuerit prope presbyterium, duo priores Episcopi ex paratis veniunt ei obviam, et cum mitris capita illi aliquantulum inclinantes, ipsum inter se medium, bireto deposito, usque ante Metropolitanum deducunt, cui Rex caput inclinans, humilem reverentiam exhibet, qua facta prior Episcoporum deducentium stans, detecto capite, versus ad Metropolitanum, dicit intelligibili voce :

Reverendissime Pater, póstulat sancta mater Ecclesiá cathólica, ut præsentem egrégium militem ad dignitátem régiam sublevétis.

Interrogat Metropolitanus :

Scitis illum esse dignum, et útilem ad hanc dignitátem ?

Ille respondet :

Et nóvimus, et crédimus eum esse dignum, et útilem Ecclesiæ Dei ; et ad régimen hujus regni.

Metropolitanus dicit : Deo grátias.

Tunc sedet Rex medius inter duos Episcopos deducentes, congruenti spatio a Metropolitano, ita ut illi faciem vertat ; ipsi etiam deducentes Episcopi senior ad dexteram, alius ad sinistram Regis se con-

locant, ita ut et ipsi ad alterutrum facies vertant. Quibus sic sedentibus, postquam aliquantulum quieverint, Metropolitanus, coronandum Regem admonet, licens :

Qum hódie per manus nostras, óptime Princeps, qui Christi Salvatóris nostri vice in hac re fungimur (quamvis indigni) sacram unctionem, et Regni insígnia sis susceptúrus ; bene est, ut te prius de ónere, ad quod destináris, moneámus. Régiam hódie súscipis dignitátem, et regéndi fidéles pópulos tibi commíssos curam sumis. Præclárum sane inter mortáles locum, sed discrímínis, labóris, atque anxietátis plenum. Verum, si consideráveris, quod omnis potéstas a Dómino Deo est, per quem Reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt ; tu quoque de grege tibi commísso ipsi Deo ratiónem es redditúrus. Primum, pietátem servábis, Dóminum Deum tuum tota mente ac puro corde coles ; Christiánam religiónem ac fidem Cathólicam, quam ab incunábulis proféssus es, ad finem usque inviolátam retinébis, eámque contra omnes adversántes pro víribus deféndes. Ecclesiárum Prælátis, ac réliquis Sacerdótibus condignam reveréntiam exhibébis. Ecclesiásticam libertátem non conculcábis. Justítiam, sine qua nulla societas diu consístere potest, erga omnes inconcússe administrábis, bonis præmia, nóxiis débitas pœnas retribuendo. Víduas, pupíllas, páuperes, ac débiles ab omni oppressióne deféndes. Omnibus te adeúntibus benígnum, mansuétum, atque affábilem, pro régia tua dignitáte te præbébis. Et ita te geres, ut non ad tuam, sed totíus pópuli utilitátem regnáre præmiúmque benefactorum tuórum, non in terris, sed in cælo exspectáre videáris. Quod ipse præstáre dignétur, qui vivit et regnat Deus, in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Rex electus accedit ad Metropolitanum, et coram

eo, detecto capite, genuflexus, facit hanc professionem, dicens :

Ego N. Deo annuente, futurus Rex N. profiteor. et promitto coram Deo et Angelis ejus deinceps legem, justitiam et pacem Ecclesiæ Dei, populoque mihi subiecto pro posse et nosse, facere ac servare. salvo condigno misericordiæ Dei respectu, sicut in consilio fidelium meorum melius potero invenire. Pontificibus quoque Ecclesiarum Dei, condignum et canonicum honorem exhibere ; atque ea, quæ ab Imperatoribus, et Régibus Ecclesiis collata, et reddita sunt, inviolabiliter observare. Abbátibus, Comitibus et Vasállis meis congruum honorem, secundum consilium fidelium meorum præstare.

Deinde ambabus manibus tangit librum Evangeliorum, quem Metropolitanus ante se apertum tenet dicens :

Sic me Deus adjuvet, et hæc sancta Dei Evangelia.

Postea Rex electus Metropolitanam manum reverenter osculatur.

His expeditis, illo genuflexo manente, Metropolitanus, deposita mitra, surgit et stans versus ad ipsam coronandum, dicit competenti voce sequentem Orationem, quam etiam dicunt omnes Pontifices pariter similiter sine mitris stantes ; dicunt etiam omnes benedictionem et coronationem ipsam concernentem voce submissa, Metropolitanum tamen in eadem observantes, et imitantes.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, Créator ómnium Imperátor Angelórum, Rex regum, et Dóminus dominántium, qui Abraham fidélem servum tuum de hóstibus triumpháre fecísti, Móysi, et Jósue populo tuo prælátis múltiplicem victóriam tribuísti, humilémque David púerum tuum regni fastígio sublimásti. et Salomónem sapiéntiæ pacisque ineffábili múnere

ditásti, réspice, quæsumus, Dómine, ad preces humilitátis nostræ, et super hunc fámulum tuum N. quem súplici devotióne in Regem elégitus, bene ✠ dictiõnum tuárum dona múltiplica, eúmque dexteræ tuæ poténtia semper, et ubique circúmda; quátenus prædicti Abrahæ fidelitáte firmátus, Móysi mansuetúdine fretus, Jósue fortitúdine munítus, David humilitáte exaltátus, Salomónis sapiéntia decorátus, tibi in ómnibus compláceat, et per tráitem justitiæ inofénso gressu semper incédât; tuæ quoque protectiõnis gálea munítus, et scuto insuperábili júgiter protéctus, armisque cœlestibus circúmdatus, optábilis de hóstibus sanctæ crucis Christi victóriæ triúmphum felíciter cápiat, terrorémque suæ poténtiæ illis ínferat, et pacem tibi militántibus lætánter repórtet. Per Christum Dóminum nostrum, qui virtúte sanctæ crucis tártara destrúxit, regnóque diáboli superáto, ad cœlos victor ascéndit, in quo potéstas omnis, regníque consistit victória, qui est glória humílium, et vita salúsque populórum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Post hæc Metropolitanus cum mitra procumbit supra faldistorium, Rex vero ad ejus sinistram in terram se prosternit, aliis Prælatis paratis ante sedes suas similiter procumbentibus. Tunc cantores incipiunt, et proseguuntur Litanias, ut supra, fasc. I, pag. 34, choro respondente. Cum dictum fuerit:

Ut ómnibus fidélibus, etc.

R̃. Te rogámus, audi nos.

Metropolitanus surgit, et accepto baculo Pastoralis in sinistram manum, super electum Regem prostratum dicit:

Ut hunc eléctum in Regem coronándum bene ✠ dícere dignéris.

R̃. Te rogámus, audi nos.

Secundo dicit :

Ut hunc eléctum in Regem coronándum bene dícere, et conse ✠ **cráre dignéris.**

R. Te rogámus, audi nos.

Producendo semper super eum signum crucis. Idem dicunt, et faciunt Episcopi pariter, sed tamen permanentes. Quo dicto, Metropolitanus ad accubitum, cantoribus resumentibus et ceteris tibus Litanias.

Quibus finitis, Metropolitanus, deposita mitra, surgit, illo prostrato, atque Episcopis, deposita genullexis manentibus, versus ad coronandum.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Salvum fac servum tuum, Dómine.

R. Deus meus sperántem in te.

Ÿ. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

Ÿ. Nihil proficiat inimícus in eo.

R. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Præténde, Dómine, huic fámulo tuo dexteram coeléstis auxílii ; ut te toto corde perquírat, et quæ digne póstulat, cónsequi mereátur.

Actiões nostras, quæsumus, Dómine, aspiránde, præveni, et adjuvándo proséquere ; ut cuncta nostra orátio, et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Post hæc Metropolitanus sedet, accipit mitram electus Rex coram eo genulectit : et circa eum Praelatis, paratis cum suis mitris, in modum

Metropolitanus intingit pollicem dexteræ manus in oleum Catechumenorum, et inungit in modum crucis illius brachium dexterum, inter juncturam manus, et juncturam cubiti, atque inter scapulas, dicens hanc Orationem :

Deus, Dei Fílius, Jesus Christus Dóminus noster, qui a Patre óleo exsultatiónis unctus est præ participibus suis, ipse per præsentem sanctæ unctiónis infusiónem, Spíritus Parácliti super caput tuum benedictionem infúndat, eamdémque usque ad interióra cordis tui penetráre fáciat ; quátenus hoc visíbili et tractábili óleo, dona invisibília percípere, et temporáli regno justis moderatiónibus perácto, æternáliter cum eo regnáre mereáris, qui solus sine peccáto Rex regum vivit, et gloriátur cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *℟.* Amen.

Oremus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Házael super Syriam; et Jehu super Israél per Eliám, David quoque et Saulem per Samuélem prophétam in Reges inúngi fecísti, tríbue, quæsumus, mánibus nostris opem tuæ benedictiónis, et huic fámulo tuo N. quem hódie licet indígni, in Regem sacra unctióne delinimus, dignam delibutiónis hujus effacíam et virtútem concéde : constitue, Dómine, principátum super húmerum ejus, ut sit fortis, justus, fidélis, próvidus, et indefessus regni hujus, et pópuli tui gubernátor, infidélium expugnátor, justitiæ cultor, meritórum et demeritórum remunerátor, Ecclesiæ tuæ sanctæ, et fidei christiánæ defénsor, ad decus, et laudem tui nóminis gloriósi. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *℟.* Amen.

Quo facto, Metropolitanus mica panis abstergit pollicem, et lavat manus, surgit cum mitra, descendit

ante altare, ubi deposita mitra stans cum suis ministris, facit Confessionem, Rex vero electus ad partem se retrahit, et genuflexus cum suis Prælatiſ domesticis idem facit. Similiter et Episcopi, parati sine mitris stantes, bini et bini, Confessionem dicunt. Finita Confessione, Metropolitanus ascendit ad altare, et procedit in Missa more solito usque ad **Allelúia** sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ exclusive, Prælatiſ paratis juxta suas sedes stantibus. vel sedentibus, prout tempus requirit. Interim schola inchoat Introitum, et prosequitur in Missa; et Rex a suis ducitur in sacristiam, vel sub papilione ad hoc parato, ubi inter scapulas, et brachium inunctum bombyce bene abstergitur, et induitur regalibus indumentis, ex more regni. Paratus itaque Rex, et ornatus, procedit cum suis Prælatiſ, Baronibus, et aliis ad eminentem et ornatum thalamum, in Ecclesia sibi præparatum, et ibi super aliquo faldistorio ornato genuflexus incumbens, audit Missam, quam Prælatiſ sui non parati circumstantes etiam genuflexi legunt usque ad **Allelúia** sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ exclusive. Missa dicitur de die, et cum Oratione diei dicitur pro ipso electo Rege, sub uno **Per Dóminum**, hæc Oratio :

Quæsumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus N. Rex noster, qui tua miseratióne suscepit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat incrementa, quibus decéſter ornátus, et vitiórum monstra devitáre, et ad te, qui via, véritas et vita es, gratiósus váleat perveníre. **Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum**, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R. Amen.**

Graduali cantato, Metropolitanus sedet ante altare cum mitra in faldistorio, et Rex a suis associatus medius inter priores Prælatos paratos ad Metropo-

litanum reducitur. cui facta reverentia, ut prius, genuflectit coram eo. Tunc Metropolitanus accipit gladium, quem unus ministrorum sibi porrigit de altari, et illum evaginatum tradit in manus Regis, dicens :

Accipe gládium de altári sumptum per nostras manus, licet indígnas, vice tamen, et auctoritáte sanctórum Apostolórum consecrátas, tibi regáliter concéssum, nostræque bene ✠ dictiónis officio in defensiónem sanctæ Dei Ecclesiæ divínitus ordinátum : et memor esto ejus, de quo Psalmísta prophétávit, dicens : Accíngere gládio tuo super femur tuum, potentíssime : ut in hoc per eúmdem vim æquitátis exerceas, molem iniquitátis poténter déstruas, et sanctam Dei Ecclesiám, ejúsque fidéles propúgnes, ac prótegas ; nec minus sub fide falsos, quam christiáni nóminis hostes exsecrérís, ac dispérgas : víduas, et pupíllos cleménter ádjuves ac deféndas ; desoláta restáures, restauráta consérves : ulciscáris injústa, confirmes bene dispósita ; quátenus hæc agéndo, virtútum triúmpho gloriósus, justitiæque cultor egrégíus, cum mundi Salvátore sine fine regnáre mereáris. Qui cum Deo Patre, et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

His expeditis, ensis a ministris in vaginam reponitur et Metropolitanus accingit ense Regem, dicens :

Accíngere gládio tuo super femur tuum, potentíssime ; et atténde, quod Sancti non in gládio, sed per fidem vicérunt regna.

Et mox Rex accinctus surgit, et eximit ense de vagina, illumque viriliter vibrat ; deinde super brachium sinistrum tergit, et in vaginam reponit ; ac iterum coram Metropolitano genuflectit. Tunc ei corona imponitur, quam omnes Prælati parati, qui adsunt, de altari per Metropolitanum sumptam ma-

nibus tenent, ipso Metropolitano illam regente, illius imponente, ac dicente :

Accipe coronam regni, quæ, licet ab indignis Episcoporum tamen manibus capiti tuo imponitur. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, quam sanctitatis gloriam, et honorem, et opus fortitudinis, significare intelligas, et per hanc te participem ministerii nostri non ignores. Ita ut sicut nos in interioribus pastores, retoresque animarum intelligimur, ita et tu in exterioribus verus Dei cultor, strenuusque contra omnes adversitates Ecclesiæ Christi defensor assistas, regni que tibi a Deo dati, et per officium nostræ benedictionis in vice Apostolorum, omniumque Sanctorum, regimini tuo commissi utilis exsecutor, proficuusque regnator semper appareas ; ut inter gloriosos athletas, virtutum gemmis ornatus, et præmio sempiternæ felicitatis coronatus cum Redemptore, ac Salvatore nostro Jesu Christo, cujus nomen, vicemque gestare crederis, sine fine gloriéris. Qui vivit, et imperat Deus cum Patre, et Spiritu Sancto in sæcula sæculorum. R. Amen.

Postea Metropolitanus dat ei adhuc genuflexum, dicens :

Accipe virgam virtutis, ac veritatis, qua intelligas te obnoxium mulcere pios, terrere reprobos, errantes viam docere, lapsis manum porrigere, desperare superbos, et revelare humiles ; et aperiat tibi ostium Jesus Christus Dominus noster, qui de semetipso ait : Ego sum ostium : per me si quis introierit, salvabitur ; qui est clavis David, et sceptrum domus Israël, qui aperit, et nemo claudit ; claudit, et nemo aperit. Sitque tibi ductor, qui educit vinctum de domo carceris, sedentem in tenebris, et umbra mortis : et in omnibus sequi merearis eum, de quo David propheta cecinit : Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : virga directionis, virga regni tui, et imitando ipsum.

díligas justítiam, et ódio hábeas iniquitátem, quia proptérea unxit te Deus, Deus tuus, ad exémplum illius, quem ante sæcula únixerat óleo exsultatiónis, præ participibus suis, Jesum Christum Dóminum nostrum, qui cum eo vivit et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Tunc Regi surgenti discingitur ensis, et in vagina datur alicui, qui eum ante Regem immediate portat. Et Metropolitanus cum aliis Prælatiis paratis deducit Regem, sceptrum in manu, et coronam in capite ferentem, medium inter se a dextris, et digniorem Prælatus paratum a sinistris Regis incedentem, ad solium supra thalamum, et adjuvante eum digniore Prælato prædicto, inthronizat Regem in solio, dicens :

Sta, et rétime ámodo locum tibi a Deo delegátum, per auctoritátem omnipoténtis Dei, et per præsentem traditióem nostram, ómnium scilicet Episcopórum, ceterorúmque Dei servórum ; et quanto clerum sacris altáribus propinquiórem perspícis, tanto ei potiórem in locis cóngruis honórem impéndere memíneris ; quátenus mediátor Dei et hóminum, te mediatórem cleri et plebis permanére fáciat.

Deinde Metropolitanus, deposita mitra, stans versus ad altare inchoat, schola prosequente, Hymnum

Te De- um laudá- mus, etc., fasc. II, pag. 162.

Qui totus dicitur. Quo incepto, Metropolitanus accedit ad dexteram Regis, ibi continuo manens usque ad finem Hymni ; et eo finito, Metropolitanus stans ut prius ad dexteram Regis, sine mitra, dicit super illum :

Ÿ. Firmetur manus tua, et exaltetur dextera tua.

R. Justitia, et iudicium præparatio sedis tuæ.

Ÿ. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Deus, qui victrices Móysi manus in oratione firmasti, qui quamvis ætate languésceret, infatigabili sanctitate pugnabat : ut dum Amalech iniquus vincitur, dum profanus nationum populus subjugatur, exterminatis alienigenis, hereditati tuæ possessio copiosa serviret, opus manuum tuarum pia nostra orationis exauditione confirma ; habemus et nos apud te, sancte Pater, Dominum salvatorem, qui pro nobis manus suas extendit in cruce, per quem etiam precamur, Altissime, ut tua potentia suffragante, universorum hostium frangatur impietas, populusque tuus, cessante formidine, te solum timere condiscat. Per eundem Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Orémus.

Deus, inenarrabilis auctor mundi, conditor generis humani, confirmator regni, qui ex utero fidelis amici tui Patriarchæ nostri Abrahæ præelegisti Regem sæculis profuturum, tu præsentem insignem Regem hunc cum exercitu suo, per intercessionem beætæ Mariæ semper Virginis, et omnium Sanctorum, úberi bene ✠ dictione locúpleta ; et in sólum regni firma stabilitate connecte : visita eum, sicut visitasti Móysen in rubo, Jósue in prælio, Gedeónem in agro. Samuélem in templo, et illa eum siderea bene ✠ dictione, ac sapientiæ tuæ rore perfunde, quam beatus David in psalterio et Sálomon filius ejus, te remunerante, percépit de cœlo. Sis ei contra ácies inimicorum lorica, in adversis gálea, in prósperis sapientia. in protectione clypeus sempiternus. Et præsta, :

gentes illi téneant fidem, próceres sui hábeant pacem, díligant charitátem, abstíneant se a cupiditáte, loquántur justítiam, custódiant veritátem, et ita pópulus iste sub ejus império púllulet, coálitus benedictióne æternitátis, ut semper tripudiántes máneant in pace, ac victóres. Quod ipse præstáre dignétur, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Quibus finitis, Metropolitanus cum Prælati paratis redit ad sedem suam vel faldistorium, prope altare, et (nisi sit coronanda Regina) dicitur Allelúia, sive ultimus Versus Tractus, vel Sequentiæ, Evangelium, et alia usque ad Offertorium inclusive. Quo dicto, Metropolitanus residet in faldistorio suo ante medium altaris cum mitra, et Rex a suis Prælati, et Baronibus associatus venit ante Metropolitanum, coram quo genuflexus, detecto capite, offert ei aurum, quantum sibi placet, et manum Metropolitani recipientis osculatur.

Deinde ad solium suum revertitur. Metropolitanus lavat manus, surgensque accedit ad altare, et prosequitur Missam usque ad Communionem.

Cum Secreta diei, dicitur Secreta pro Rege, sub una conclusione Per eúmdem Dóminum nostrum.

Secreta. .

Múnera, Dómine, quæsumus, obláta sanctífica, ut et nobis Unigéniti tui Corpus et Sanguis fiant; et Regi nostro ad obtinéndam ánimæ corporisque salútem, et ad peragéndum injúctum officium, te largiénte, usquequáque proficiant. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Pax datur Regi per primum ex Prælati paratis, cum instrumento ad hoc ordinato. Postquam Metro-

politanus se de Corpore et Sanguine, quem sumere debet, communicaverit. Rex, delectus de thalamo suo accedit ad altare, coram supremo gradu, genulectit, et Metropolitanus sus ad Regem, ipsum communicat. Rex, prima communionem sumat, osculatur manum dexterae Metropolitani, et sumpta communione, ex manu Metropolitani se purificat, et purificatus thalamum suum revertitur. Metropolitanus ablutionem sumit, et accepta mitra, lavat manum, perficit Missam.

Cum Postcommunionem dici, dicitur Postcommunio pro Rege, sub una conclusione **Per Dóminum.**

Postcommunio.

Hæc, Dómine, oblátio salutáris, fámulum tuum **N. Regem nostrum ab ómnibus tueátur adversis ; quátenus et ecclesiásticæ pacis obtíneat tranquillitátem, et post hujus témporis decúrsum ad ætérnam pervéniat hæreditátem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Ky. Amen.**

In fine Metropolitanus dat benedictionem, ut supra ; qua data, singuli ad sua loca.

DE BENEDICTIONE ET CORONATIONE

Reginae.

Si vero tunc Regina benedicenda sit, et coronanda, quam primum, ipso Rege inter orationibus expletis, Metropolitanus coram illa paratis ad altare reversus in faldistorio sedens, in throno suo succubus, cum conjunctiva sua, et

capite, et sceptrum in manu gestans, ante altare ad Metropolitanum proficiscitur, et facta ei reverentia, stans, detecto capite, petit Reginam benedici, et coronari, sub his verbis :

Reuerendissime Pater, postulamus, ut Consórtem nostram nobis a Deo conjúctam benedicere, et coróna Regináli decoráre dignémini, ad laudem, et glóriam Salvatóris nostri Jesu Christi.

Deinde ad solium suum revertitur.

Tunc Regina, quæ in aliquo loco ad partem in Ecclesia a principio steterat, a duobus Episcopis paratis, non his, qui Regem deduxerunt, sed primis post eos, crine soluto, et capite velato, in vestibus suis communibus ad Metropolitanum ante altare deducitur ; et facta Metropolitanò reverentia, coram illo genuflectit, et ejus manum osculatur.

Tunc surgit Metropolitanus cum mitra, et in faldistorio procumbit. Regina vero ad ejus sinistram in terram se prosternit ; et inchoantur, ac perficiuntur Litanïæ, ut supra, fasc. 1, pag. 34. Quibus finitis, Metropolitanus, deposita mitra, surgit, et stans versus ad illam ante se genuflexam, dicit sequentem Oratíonem intelligibili voce ; quam etiam, et alia sequentia adstantes Prælati parati submissa voce dicunt :

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, hanc fámulam tuam N. coelésti bene ✠ dictióne sanctífica, quam in adjutórium regni Regínám elígimus, tua ubíque sapiéntia eam dóceat et confórtet, atque Ecclésia tua fidélem fámulam semper agnóscat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

Deinde, extensis manibus ante pectus, dicit :

Per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

℟. Sursum corda. ℣. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℣. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, honórum cunctórum auctor, ac distribútor, benedictionúmque ómnium largus infúsor, tríbe super hanc fámulam tuam Regínam bene ✠ dictionis tuæ cópiam; et quam húmana eléctio sibi præesse gaudet, tua supérnæ electiónis et benedictionis infúsió accúmulet. Concéde ei, Dómine, auctoritátem regíminis, consílii magnitúdinem, sapiéntiæ, prudéntiæ, et intelléctus abundántiam, religiónis ac pietátis custódiam; quátenus mereátur benedíci et augmentári in nómine, ut Sara; visitári et fœcundári, ut Rebécca; contra ómnium muníri vitiórum monstra, ut Judith: in regímine regni éligi, ut Esther, ut, quam húmana nítitur fragílitas benedícere, cœléstis pótius íntimoris répleat infúsió. Et quæ a nobis éligitur, et bene ✠ díctur in Regínam, a te mereátur obtinere præmíum æternitátis perpétuæ. Et sicut ab homínibus sublimátur in nómine, ita a te sublimétur fide et operatióne. Illo étiam sapiéntiæ tuæ eam rore perfúnde, quem beátus David in repromissióne, et filius ejus Sálomon percépit in locupletatióne. Sis ei, Dómine, contra cunctórum ictus inimicórum loríca, in advérsis gálea; in prósperis sapiéntia; in protectióne clypeus sempitérnus. Sequátur pacem, díligat charitátem, abstíneat se ab omni impietáte; loquátur justítiam, custódiat veritátem, sit cultrix justítiæ et pietátis, amátrix religiónis. Vigeátque præsénti bene ✠ dictione in hoc ævo annis plúrimis, et sempitérno sine fine ætérnis.

Quod sequitur, dicit submissa voce legens; tamen, quod a circumstantibus audiat.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Qua Præfatione expleta, sedet Metropolitanus, et accepta mitra, inungit in modum crucis cum oleo Catechumenorum illius brachium dexterum, inter juncturam manus, et juncturam cubiti, atque inter scapulas, dicens :

Deus, Pater æternæ glóriæ sit tibi adjutor, et Omnípotens benedícat tibi ; preces tuas exáudiat ; vitam tuam longitúdine diérum adímpleat ; benedictiónem tuam júgiter confirmet, te cum omni pópulo in ætérnum consérvet ; inimícos tuos confusióne índuat ; et super te Christi sanctificátio, atque hujus ólei infúsio flóreat ; ut, qui tibi in terris tríbuit benedictiónem, ipse in cœlis cónferat méritum Angelórum : ac benedícat te, et custódiat in vitam ætérnam Jesus Christus Dóminus noster, qui vivit et regnat Deus, in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Quo facto, surgit Regina, et a suis ducitur ad sacristiam, seu papilionem, ubi Rex regales vestes indutus est, ibi et ipsa induitur vestibus reginalibus, quibus induta reducitur ad Metropolitanum adhuc cum mitra in faldistorio sedentem, qui imponit illi ante se genulexæ coronam, dicens :

Accipe coronam glóriæ, ut scias te esse consórtem Regni, populóque Dei semper prospere cónsulas ; et quanto plus exaltáris, tanto ámplius humilitátem díligas, et custódias, in Christo Jesu Dómino nostro.

Et mox dat ei sceptrum, dicens :

Accipe virgam virtútis, ac veritátis, et esto paupéribus miséricors, et affábilis ; víduis, pupíllis, et órphanis diligentíssimam curam exhíbeas ; ut

omnípotens Deus áugeat tibi grátiam suam, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Quo facto surgit Regina, et Episcopi parati qui ipsam ad altare deduxerunt, eam associant usque ad suum thalamum, ubi sedet in solio suo, matronis ejus ipsam comitantibus; deinde dicitur *Allelúia*, sive ultimus Versus Tractus, vel Sequentiæ, Evangelium, et Offertorium. Quo dicto, Regina cum Rege a suis tantum associati, vadunt ad offerendum Metropolitano, in faldistorio ante medium altaris sedenti, de auro quantum volunt, et manum Metropolitanus recipientis osculantur; deinde revertuntur ambo ad thalamum suum, et proceditur in Missa usque ad communionem.

Data pace Regi et Reginæ, per primum ex Prælati paratis, cum instrumento ad hoc ordinato. Rex et Regina a suis tantum associati descendunt de thalamis, et veniunt ad altare, ubi in supremo gradu genuflectunt; et percepta communionem, Metropolitanus ponit ambas hostias consecratas super patenam, et conversus ad Regem et Reginam, eos communicat.

Rex, priusquam communionem sumat, osculatur manum dexteram Metropolitanus, tum simili modo communicat Reginam, quæ similiter ejus manum osculatur, et successive ambos ex calice suo purificat. qui purificati ad thalamos suos revertuntur, eo ordine, quo venerunt. Metropolitanus vero ablutionem sumit; et accepta mitra, lavat manus, perficitque Missam, et in fine dat benedictionem solemnem. Qua data, Rex et Regina vadunt ad palatium suum, et Metropolitanus, atque alii Prælati omnes deponunt vestes sacras, et ad propria quisque revertitur.

Reginae solius.

Si autem, Rège jam pridem coronato, Regina sola, ut conjux illius, coronanda sit, parantur duo thalami, et alius locus, in quo Regina a principio officii usque ad tempus coronationis expectat. Vocantur omnes Prælati regni, atque omnia alia fiunt, quæ supra pro coronatione Regis ordinata sunt.

Die autem statuto, Metropolitano, et Prælati in Ecclesia constitutis, et se vestientibus, Rex vestibus regalibus indutus cum corona in capite, et sceptro in manu, ense præcedente, a suis associatus venit ad Ecclesiam, et ascendit thalamum suum; et Metropolitano, ac Prælati omnibus paratis, incipitur Missa, more solito, et continuatur usque ad Allelúia, sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ exclusive. Tum Rex coronam, et sceptrum ferens descendit de thalamo suo, et Metropolitano in faldistorio ante altare cum mitra sedente, stans, detecto capite, petit ab eo Reginam benedici, et coronari, sub his verbis :

Reuerendissime Pater, postulámus, ut Consórtem nostram nobis a Deo conjúctam benedícere, et coróna Regináli decoráre dignémini, ad laudem et glóriam Salvatóris nostri Jesu Christi.

Deinde ad thalamum suum revertitur; et Regina, quæ usque tunc in aliquo loco ad partem in Ecclesia steterat, a duobus prioribus Prælati paratis, crine soluto, et capite velato, ducitur ad Metropolitanum ante altare sedentem, et facta ei reverentia, coram eo genuflectit, et ejus manum osculatur. Tunc surgit Metropolitanus, et cum mitra procumbit supra faldi-

storium. Regina vero ad ejus sinistram se in terram prosternit, et inchoantur Litanie prout supra, fasc. I, pag. 34 et perficiuntur, atque omnia alia fiunt, quæ supra in coronatione Reginae dicta sunt, usque ad Offertorium, ad quod poterit Rex cum Regina procedere, vel Regina sola, prout Regi placebit.

Facta communione per Metropolitanum, communicatur Regina.

Deinde perficitur Missa, et in fine Metropolitanus dat benedictionem solemnem, etc.

DE BENEDICTIONE ET CORONATIONE

Reginae ut regni Dominae.

Si vero Regina coronanda est, ut regni Domina, et absque Rege, tunc paratur thalamus unus in Ecclesia; vocantur Prælati regni et omnia alia similiter fiunt, quæ supra pro coronatione Regis ordinata sunt. Die statuto, conveniunt in Ecclesia, in qua coronatio fieri debet; ubi Metropolitanus, aut alius ad quem spectat, cum Episcopis aliis parat se, et sedent ante altare, ut supra dictum est. Interim Regina consuetis vestibus induta, cum suis Prælatibus, Matronis, et Matronis, atque aliis domesticis venit ad Ecclesiam; et cum fuerit prope presbyterium, de priores Episcopi parati veniunt ei obviam, et cum mitris capita illi aliquantulum inclinantes, ipsam inter se mediam usque ad Metropolitanum deducunt. Et Regina caput inclinans, humilem reverentiam exhibet qua facta, prior ipsorum deducentium, detecto capite versus ad Metropolitanum, dicit:

Reverendissime Pater, postulat sancta Mater Ecclesiæ catholica, ut præsentem circumspèctam mulierem ad dignitatem reginalem sublevétis.

Tunc interrogat Metropolitanus : Scitis illam esse dignam, et útilem ad hanc dignitatem ?

Ille respondet :

Et nóvimus, et crédimus eam esse dignam, et útilem Ecclesiæ Dei ; et ad régimen hujus regni.

Metropolitanus dicit : Deo grátias.

Tunc sedet Regina media inter ipsos Episcopos deducentes, congruenti spatio a Metropolitano, ita ut illi faciem vertat ; ipsi etiam deducentes Episcopi, senior ad dexteram, alius ad sinistram Reginæ se collocant, ita ut et ipsi ad alterutrum facies vertant. Ipsis sic sedentibus, postquam aliquantulum quieverint, Metropolitanus coronandam Reginam admonet, dicens :

Qum hódie per manus nostras, circumspècta múlter, qui Christi Salvatoris nostri vice in hac re fúngimur (quamvis indígni), sacram unctionem, et Regni insígnia sis susceptúra ; bene est, ut te prius de ónere, ad quod destináris, moneámus. Régiam hódie súscipis dignitatem, et regéndi fidéles pópulos tibi commíssos curam sumis. Præclárum sane inter mortáles locum, sed discrímínis, labóris, atque anxietátis plenum. Verum, si consideráveris, quod omnis potéstas a Dómino Deo est, per quem Reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt ; tu quoque de grege tibi commísso ipsi Deo ratióne es redditúra. Primum, pietátem servábis, et Dóminum Deum tuum tota mente, ac puro corde coles. Christiánam religióne, ac fidem Cathólicam, quam ab incunábulis professa es, ad finem usque inviolátam retinébis, eámque contra omnes adversántes pro víribus defén-des. Ecclesiárum Prælátis, ac réliquis Sacerdótibus condígnam reveréntiam exhibébis. Ecclesiásticam

libertatem non conculcabis. Justitiam, sine qua nulla societas diu consistere potest, erga omnes inconcusse administrabis, bonis præmia, noxiis debitas pœnas retribuendo. Viduas, pupillos, pauperes, ac debiles ab omni oppressiõne defendes. Omnibus te aduertibus benignam, mansuetam, atque affabilem, pro régia tua dignitate, te præbebis. Et ita te geres, ut non ad tuam, sed totius populi utilitatem regnare, præmiûmque benefactorum tuorum, non in terris, sed in cælo exspectare videaris. Quod ipse præstare dignetur, qui vivit et regnat Deus in sæcula sæculorum. R. Amen.

Regina electa accedit ad Metropolitanum, et genua flexa facit hanc professionem, dicens :

Ego N. Deo annuente, futura Regina N. profiteor, et promitto coram Deo et Angelis ejus, deinceps legem, justitiam et pacem Ecclesiæ Dei, populoque mihi subiecto, pro posse et nosse, facere ac servare ; salvo condigno misericordiæ Dei respectu, sicut in consilio fidelium meorum melius potero invenire. Pontificibus quoque Ecclesiarum Dei condignum et canonicum honorem exhibere ; atque ea, quæ ab Imperatoribus et Régibus Ecclesiis collata, et reddita sunt, inviolabiliter observare. Abbatibus, Comitibus, et Vasallis meis congruum honorem, secundum consilium fidelium meorum præstare.

Deinde ambabus manibus tangit librum Evangeliorum, quem Metropolitanus coram ea super patibulo apertum tenet, inferiori parte libri Reginae verba dicens :

Sic me Deus adjuvet, et hæc sancta Dei Evangelia.

Et postea Regina electa Metropolitanam manum reverenter osculatur. Quo facto, Metropolitanus surgit et cum mitra procumbit in faldistorio. Regina vero ad ejus sinistram in terram se prosternit.

Et cantores incipiunt, schola prosequente, Litanias, ut supra, fasc. I, pag. 34 in quibus cum dictur

fuerit Ut ómnibus fidélibus, etc. R̃. Te rogámus, audi nos.

Metropolitanus surgit, et accepto baculo Pastoralis in sinistra, super illam dicit :

Ut hanc eléctam in Regínam coronándam bene-
✠ dicere dignéris. R̃. Te rogámus, audi nos.

Secundo dicit :

Ut hanc eléctam in Regínam coronándam bene-
✠ dicere, et conse ✠ cráre dignéris.

R̃. Te rogámus, audi nos.

Producendo semper super Reginam signum crucis. Idem dicunt, et faciunt Episcopi parati, genuflexi tamen permanentes. Quo dicto, Metropolitanus redit ad accubitus, cantoribus Litanias resumentibus, et perficientibus. Quibus finitis, Metropolitanus, deposita mitra, surgit, Regina prostrata manente, et dicit super eam intelligibili voce Orationem sequentem, quam adstantes Episcopi, etiam sine mitris in locis suis stantes, submissa voce pronuntiant.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, hanc fámulam tuam cœlésti bene ✠ dictiône sanctífica, quam in gubernatióne regni Regínam elígitur ; tua ubique sapiéntia eam dóceat et confórtet, atque Ecclésia tua fidélem fámulam semper agnóscat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

Tum surgit Regina, et coram Pontifice genuflectit. Deinde Pontifex mediocri voce, extensis manibus ante pectus, dicit Præfationem quæ habetur supra. 1002

Qua Præfatione cum sua conclusione expleta, sedet Metropolitanus, et accepta mitra, iníngit pollicem dexteræ manus in oleum Catechumenorum ; et inungit in modum crucis brachium dexterum Reginæ, inter juncturam manus et juncturam cubiti, atque inter scapulas, dicens :

Deus Pater æternæ glóriæ sit tibi adjutor; et Omnipotens benedícat tibi: preces tuas exáudiat: vitam tuam longitúdine diérum adimpleat: benedictiónem tuam júgiter confirmet: te cum omni pópulo in ætérnum consérvet: inimícos tuos confusióne índuat: et super te Christi sanctificátio, atque hujus ólei infúsio flóreat; ut, qui tibi in terris tríbuit benedictiónem, ipse in cælis cónferat méritum Angelórum; ac benedícat te, et custódiat in vitam ætérnam Jesus Christus Dóminus noster, qui vivit et regnat Deus, in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Quo facto, surgit Regina, et ad partem se retrahit, ubi Prælati sui domestici ei assistunt. Metropolitanus vero mica panis abstergit pollicem, et lavat manus, deinde accedit ante altare, et deposita mitra, cum suis ministris facit Confessionem. Idem faciunt Episcopi parati juxta sedes suas sine mitris stantes. Facta Confessione, Metropolitanus ascendit ad altare, osculatur, incensat, et procedit in Missa usque ad Allelúia exclusive, sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ, si dicitur, more consueto. Regina vero ducitur a suis ad sacristiam, vel papilionem, ubi accipit vestes reginales. Deinde redit cum illis ad thalamum, ubi manet usque ad dictum Graduale: non tamen sedet in solio, sed super aliquod scabellum sibi paratum genuflexa procumbit audiens Missam. Missa dicitur de die, et cum Oratione diei, dicitur pro ipsa electa Regina sub uno *Per Dóminum*

Oratio.

Quæsumus, omnipotens Deus, ut fámula tua *N.* Regina nostra, quæ tua miseratióne suscepit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat increménta, quibus decénte ornáta, et vitiórum monstra devitáre, et ad te qui via, véritas et vita es, gratiósa váleat perveníre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in

unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Graduali cantato, Metropolitanus sedet ante altare in faldistorio cum mitra, et Regina a suis associata, media inter priores duos Prælatos paratos ad Metropolitanum reducitur, cui facta reverentia, ut prius, genuflectit coram eo. Tunc imponitur ei corona, quam omnes Episcopi parati, qui adsunt, de altari per Metropolitanum sumptam manibus tenent, ipso Metropolitano illam regente, et capiti illius imponente, ac dicente :

Accipe coronam regni, quæ, licet ab indignis, Episcopórum tamen mánibus, cápiti tuo imponitur. In nómine Pa- tris, et Fi- lii, et Spíritus Sancti, quam sanctitátis glóriam et honórem, et opus fortitúdinis, significáre intélligas, et per hanc te partícipem ministérii nostri non ignóres. Ita ut sicut nos in interióribus pastóres, rectorésque animárum intellígimur, ita et tu in exterióribus vera Dei cultrix, strenuáque contra omnes adversitátes Ecclésiæ Christi defensátrix assístas, regníque tibi a Deo dati, et per officium nostræ benedictiónis in vice Apostolórum, omniúmque Sanctórum, regímini tuo commissi útilis exsecútrix, proficuáque regnátrix semper appareas ; ut inter gloriósos athléas, virtútum gemmis ornáta, et præmio sempiternæ felicitátis coronáta, cum Redemptóre ac Salvatóre nostro Jesu Christo, cujus nomen vicémque gestáre créderis, sine fine gloriéris. Qui vivit, et ímperat Deus cum Patre et Spíritu Sancto in sæcula sæculórum. R̃. Amen.

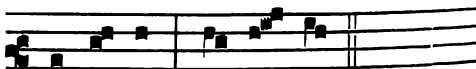
Et mox dat ei sceptrum in manum, dicens :

Accipe virgam virtútis, ac veritátis, et esto pauperibus miséricors, et affábilis; víduis, pupíllis, et órphanis, diligentíssimam curam exhíbeas ; ut omnípotens Deus áugeat tibi grátiam suam, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Tum surgunt omnes, et Metropolitanus cum omnibus Episcopis paratis deducit Reginam, coronam in capite et sceptrum in manu ferentem, mediam inter se et digniorem Episcopum paratum, supra solium, ubi stans cum mitra, una cum eodem digniore Episcopo inthronizat eam in solio, dicens :

Sta, et réține ámodo locum tibi a Deo delegátum, per auctoritátem omnipoténtis Dei, et per præséntem traditionem nostram, ómnium scilicet Episcopórum, ceterorúmque Dei servórum : et quanto clerum sacris altáribus propinquiórem perspicias, tanto ei potiórem in locis cóngruis honórem impéndere memíneris ; quátenus mediátor Dei et hóminum, te meadiatrícem cleri et plebis permanére fáciat.

Deinde Metropolitanus, deposita mitra, inchoat. schola sequente, Hymnum :

Te De- um lau- dá- mus, etc., fasc. II, p. 162.

Qui totus dicitur. Quo incepto, Metropolitanus accedit ad dexteram Reginæ, ibi continue manens usque ad finem Hymni. Finito Hymno, Metropolitanus stans, ut prius, juxta Reginam sine mitra, dicit super illam :

Ÿ. Firmétur manus tua, et éxaltétur délixtera tua.

R. Justítia, et judícium præparátio sedis tuæ.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, qui victríces Móysi manus in oratióne firmásti, qui quamvis ætáte languésceret, infatigábili sanctitáte pugnábat ; ut dum Amalech iníquus víncitur, dum profánus natiónum pópulus subjugátur,

exterminátis alienígenis, hereditáti tuæ posséssio copiósa servíret, opus mánuum tuárum pia nostræ oratiónis exauditióne confirma : habémus et nos apud te, sancte Pater, Dóminum Salvatórem, qui pro nobis manus suas exténdit in cruce, per quem étiam precámur, Altíssime, ut tua poténtia suffragánte, universórum hóstium frangátur impietas, populúsque tuus, cessánte formídine, te solum timére condíscat. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Quibus finitis, Metropolitanus cum Episcopis paratis revertitur ad sedem suam, vel ad faldistorium prope altare ; et dicitur *Allelúia*, sive ultimus Versus Tractus, vel Sequentiæ, Evangelium, et alia usque ad Offertorium inclusive. Quo dicto, Metropolitanus sedet in faldistorio ante medium altaris cum mitra, et Regina a suis Prælatís, Magnatibus, et aliis associata venit ante Metropolitanum, coram quo genuflexa, offert ei aurum, quantum sibi placet, et manum Metropolitaní recipientis osculatur. Deinde ad solium suum revertitur. Metropolitanus lavat manus, surgit, et accedit ad altare, et prosequitur Missam usque ad Communionem.

Cum Secreta diei, dicitur Secreta pro Regina, sub uno Per eúmdem Dóminum.

Secreta.

Qúnera, Dómine, quæsumus, obláta sanctifica, ut et nobis Unigéniti tui Corpus et Sanguis fiant, et Reginæ nostræ ad obtinéndam ánimæ corporisque salútem, et peragéndum injúctum officium, te largiénte, usquequáque proficiant. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Pax datur Reginæ per primum ex Prælatís paratis cum instrumento ad hoc ordinato. Postquam Metropolitanus se communicaverit de Corpore et Sanguine,

Regina sine corona, et sine sceptro, de throno suis duntaxat associata accedit ad altare: gressu in supremo gradu altaris, et Metropolitanus ad Reginam, eam communicat. Regina, cum sumat Sacramentum, osculatur manum Metropolitani, et sumpta communione, ex manu Metropolitani se purificat, et post thalamum suum revertitur cum suis. Metropolitanus vero ablutionem sumit, et agnuscat, lavat manus et perficit Missam.

Cum Postcommunionem diei dicitur
sub uno **Per Dóminum**

Postcommunio.

Hæc, Dómine, oblátio salutáris fámulam tuam Reginam nostram ab ómnibus tueátur advérsis: quátenus et ecclesiásticæ pacis obtíneat tranquillitatem; et post hujus témporis decúrsum ad ætérnam pervéniat hereditátem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

In fine Metropolitanus dat benedictionem suam; qua data, omnes vadunt in pace.

DE BENEDICTIONE ET CORONATIONE

Regis in consortem electi.

Qum autem Regina jam pridem, ut reperiuntur, benedicta et coronata, deinde consuevit elegerit, quem postea statuerit coronari, ordinatam vocantur omnes Prælati regni, duo thalami, atque omnia alia ordinantur.

in coronatione Regis posita sunt. Die autem statuto, Metropolitano, et Prælati in Ecclesia constituti, et se vestientibus, Regina reginalibus vestibus induta cum corona in capite, et sceptro in manu, a suis associata, venit ad Ecclesiam. et ascendit thalamum suum. Illis autem paratis, et suo ordine sedentibus, ut supra in coronatione Regis ordinatum est, Regina de thalamo suo descendens cum corona in capite, et sceptro in manu venit coram Metropolitano, a quo, facta ei reverentia, petit Regem consortem suum benedici, et coronari, sub his verbis :

Reuerendissime Pater, postulamus ut consórtem nostrum a Deo nobis conjúctum benedícere, et coróna regáli decoráre dignémini, ad laudem, et glóriam Salvatóris nostri Jesu Christi.

Deinde ad thalamum suum revertitur. Interim Rex vestibus militaribus indutus venit ad Ecclesiam, a suis Prælati domesticis non paratis, et Comitibus, Magnatibus regni, et aliis associatus. Qui cum venerit prope presbyterium, duo priores Episcopi ex paratis ei obviam veniunt, et cum mitris capita illi aliquantulum inclinantes, ipsum, bireto deposito, usque ante Metropolitanum deducunt ; coram quo Rex caput inclinans humilem ei reverentiam exhibet. Qua facta, prior Episcoporum deducentium stans, detecto capite, versus ad Metropolitanum, voce intelligibili dicit :

Reuerendissime Pater, póstulat sancta mater Ecclésia cathólica, ut præsentem egrégium mílitem ad dignitátem régiam sublevétis.

Et omnia alia suo ordine fiunt, prout habetur supra sub prima rubrica de benedictione, et coronatione Regis, 988 usque ad aliam rubricam, de coronatione Reginæ, quæ hic omittitur, cum sit prius coronata.

De Benedictione nobis Militis.

Miles creari, et benedici potest quacumque die, loco et hora ; sed si inter Missarum solemnia creandus est, Pontifex in eo habitu, in quo Missam celebravit, aut illi interfuit, in faldistorio ante medium altaris stans, vel sedens, prout convenit, finita Missa, id peragit. Si autem extra divina, in stola supra rochetum, vel si sit regularis, supra superpelliceum, id faciat. Et primo ense, quem aliquis coram eo genuflexus evaginatum tenet, stans, detecto capite, benedicit, si non sit benedictus, dicens :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, et hunc ense, quo hic fámulus tuus circumcingi desiderat, majestátis tuæ dextera dignáre bene ✠ dícere, quátenus esse possit defénsor Ecclesiárum, viduárum, orphanórum, omniúmque Deo serviéntium, contra sævítiam paganórum, atque hæreticórum : aliisque sibi insidiántibus sit terror, et formído. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Orémus.

Béne ✠ dic, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, per invocatióem sancti nóminis tui, et per advéntum Jesu Christi Filii tui Dómini nostri, et per donum Sancti Spíritus Parácliti, hunc ense, ut hic fámulus tuus, qui hodiérna die eo tua pietáte præcingitur, visíbiles inimícos concúlcet,

victoriáque per ómnia potítus, semper máneat illæsus.
Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde dicit, stans ut prius :

Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus
meas ad prælium : * et dígitos meos ad
bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum : * suscéptor
meus, et liberátor meus.

Protéctor meus, et in ipso sperávi : * qui subdit
pópulum meum sub me.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Ÿ. Salvum fac servum tuum, Dómine.

R. Deus meus, sperántem in te.

Ÿ. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus,
qui cuncta solus órđinas et recte dispónis, qui
ad coërcéndam malítiam reprobórum, et tuéndam
justítiam, usum gládii in terris homínibus tua salúbri
dispositiõe permisísti, et militárem órđinem ad
pópuli protectiõe instítui voluísti, quique per beá-
tum Joánnem milítibus ad se in desérto veniéntibus,
ut néminem concúterent, sed própriis conténti essent
stipéndiis, dici fecísti ; cleméntiam tuam, Dómine,
suppliciter exorámus, ut sicut David púero tuo
Golíam superándi largítus es facultátem, et Judam
Machabæum de feritáte géntium nomen tuum non
invocántium triumpháre fecísti ; ita et huic fámulo
tuo, qui nóviter jugo militiæ colla suppónit, pietáte
cœlésti vires et audáciam ad fidei et justítiæ defen-
siõe tríbaas, et præstes ei fidei, spei, et charitátis

augmētum : et da tui timōrem p̄riter et amōrem, humilitātem, perseverāntiam, obediēntiam, et patiēntiam bonam, et cuncta in eo recte dispōnas, ut nēminem cum gládio isto, vel alio, injūste lædat : et omnia cum eo justa et recta defēdat : et sicut ipse de minōri gradu ad novum milītiæ promovētur honōrem, ita vēterem hōinem depōnens cum actibus suis, novum induat hōinem : ut te tīmeat et recte colat, perfidōrum consōrtia vitet, et suam in prōximum charitātem extēdat, præpōsito suo in omnibus recte obēdiat, et suum in cunctis juste officium exsequatur. Per Christum Dōminum nostrum. R. Amen.

Tum ensem aqua benedicta aspergit.

Si autem ensis sit prius benedictus, omnia prædicta omittuntur. Post hæc Pontifex sedens, accepta mitra, dat ensem nudum novo Militi ante se genuflexo, in manum dexteram dicens :

Accipe gladium istum in nōmine Pa- tris, et Fī- lii, et Spīritus Sancti, et utāris eo ad defensiōem tuam, ac sanctæ Dei Ecclēsiae, et ad confusiōem inimicōrum crucis Christi, ac fidei christiānæ ; et quantum humana fragilitas permiserit, cum eo nēminem injūste lædas : quod ipse præstāre dignētur, qui cum Patre et Spīritu Sancto vivit et regnat Deus, per omnia sæcula sæculōrum. R. Amen.

Deinde ensis in vaginam reponitur, et Pontifex cingit Militem novum ense, dicens :

Accingere gladio tuo super femur tuum, potētissime ; et attēde, quod Sancti non in gladio, sed per fidem vicērunt regna.

Ense igitur accinctus Miles novus surgit, et ensem de vagina educit, et evaginatum ter viriliter vibrat, et super brachium sinistrum tergit, et in vaginam reponit.

Tunc Pontifex dat novo Militi osculum pacis, dicens : Pax tecum.

Et iterum ensem evaginatum in dexteram accipiens, Militem novum ante se genuflexum cum ipso ense evaginato ter super scapulas leviter percutit, interim semel tantum dicens :

Esto miles pacíficus, strénuus, fidélis, et Deo devótus.

Deinde reposito ense in vaginam, Pontifex manu dextera dat novo Militi leviter alapam, dicens :

Excitéris a somno malitiæ, et vígila in fide Christi, et fama laudábili.

Et Milites adstantes imponunt novo Militi calcaria ; et Pontifex sedens cum mitra, dicit Antiphonam :

Speciósus forma præ filiis hóminum, accíngere gládio tuo super femur tuum, potentíssime.

Surgit Pontifex, et versus ad novum Militem stans, et detecto capite, dicit :

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

(Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, super hunc fámulum tuum, qui hoc eminénti mucróne circumcíngi desiderat, grátiam tuæ bene ✠ dictionis infúnde, et eum dexteræ tuæ virtúte fretum, fac contra cuncta adversántia coeléstibus amári præsídiis, quo nullis in hoc sæculo tempestátibus bellórum turbétur. **Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.**

His dictis, novus Miles osculatur manum Pontificis; et depositis ense, et calcaribus, vadit in pace.

De Creatione Militis regularis.

Qum Summus Pontifex committit aliquem creari in Militem ordinis Militaris, Pontifex, cui creatio hujusmodi commissa est, in primis imponit ei

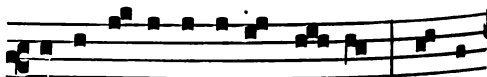
habitum illum, quo Milites illius ordinis, quem intendit profiteri, uti consueverunt. Deinde recipit ab eo adhuc genuflexo professionem, per tales emitti solitam, votorum, secundo illius ordinis instituta.

ORDO

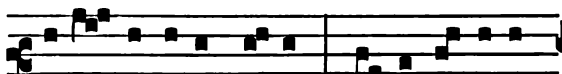
ad recipiendum processionaliter Imperatorem.

Quando Imperator venit ad aliquam urbem, vel oppidum insigne, Clerus urbis obviam venit ei processionaliter, ut dictum est superius de receptione Prælati, vel Legati; tamen extra portam aliquantulum magis remote, quam Prælato, et Legato fieri solet. Imperator ex equo, vel (quod magis convenit) descendens in terra super tapete stratum genuflexus osculatur ibidem crucem, et sub baldachino ducitur usque ad Ecclesiam. Processio præcedit immediate Imperatorem, et is qui gladium Imperatori præfert, equitat immediate post Prælatum processionis. Si vero Legatus Apostolicus Imperatorem reciperet, aut cum eo urbem intraret, vel alias secum iret, vel equitaret; ille qui gladium Imperatori præfert, et alius crucem Legati portans, simul ire debent. Crux Legati, quia debetur ei latria, erit a dextris, et gladius Imperatoris a sinistris. Interim dum procedunt ad Ecclesiam, cantatur Antiphona.

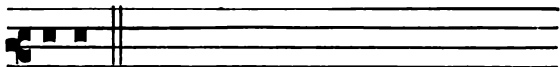
Modus VIII.

Ecce mit- to Ange-lum me- um, qui præ-

pa-rá- bit vi- am tu- am an- te fá- ci- em

me- am.

Et post Antiphonam prædictam cantantur Hymni, vel alia Cantica devota, prout magis placebit. Cum imperator descenderit, et intrat Ecclesiam, Prælatus Ecclesiæ, accepto aspersorio, aspergit eum, deinde alios in genere, et procedunt usque ad altare majus, coram quo Imperator genuflectit super faldistorio ibidem sibi parato. Prælatus vero Ecclesiæ ascendit ad cornu Epistolæ altaris ubi stans versus ad orantem, detecto capite, dicit :

Ÿ. Deus, judícium tuum Regi da.

R. Et justítiam tuam filio Regis.

Ÿ. Salvum fac N. Imperatórem nostrum, Dómine.

R. Deus meus, sperántem in te.

Ÿ. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.

R. Et de Sion tuére eum.

Ÿ. Nihil proficiat inimícus in eo.

R. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

Ÿ. Fiat pax in virtúte tua.

R. Et abundántia in túrribus tuis.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, in cujus manu sunt corda Regum, inclína ad preces humilitátis nostræ aures misericór-

diæ tuæ, et Imperatōri nostro fámulo tuo N. régimen tuæ sapiéntiæ appóne, ut, haustis de tuo fonte consiliis, et tibi pláceat, et super ómnia regna præcellat.

Prætende, Dómine, quæsumus, fámulo tuo N. Imperatōri nostro dexteram cœléstis auxilii, ut te toto corde perquírat, et quæ digne póstulat, ássequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deinde si Prælatus sit Episcopus, vel major, stans ante altare benedicit solemniter populo dicens : Sit nomen Dómini benedíctum, etc.

Intellige, si non sit præsens Legatus, quia benedicit Legatus, si sit præsens ibi. Qua benedictione data, depositis sacris vestibus, associat Imperatorem usque ad ejus hospitium. Si autem Prælatus ipse non sit Episcopus, vel major, finitis Orationibus prædictis, depositis vestibus sacris, associat, ut supra.

ORDO

ad recipiendum processionaliter Regem.

Quando Rex ad aliquam urbem aut oppidum insigne venit, Clerus processionaliter obviam vadit ei extra portam, ubi Rex ex equo, vel (quod magis convenit) descendens in terra super tapetum stratum genuflexus osculatur crucem, quæ per Prælatum sibi porrigitur. Deinde sub baldachino ducitur usque ad Ecclesiam ordine supradicto. Interim cantatur Responsorium :

Elégit eum Dóminus, Et excélsam fecit illum præ Régibus terræ. R. Glorificávit eum in con-

spéctu Regum, et non confundétur. * Et. Ṽ. Glória Patri. * Et.

Deinde cantantur Hymni, vel alia Cantica magis placentia. Cum Rex Ecclesiam intrat, Prælatus, accepto aspersorio, aspergit eum, deinde alios in genere, et procedunt usque ad altare majus, coram quo Rex genuflectit super faldistorio ibidem sibi parato, et orat. Prælatus vero ascendit ad cornu Epistolæ altaris, ubi stans versus ad orantem, detecto capite, dicit :

Ṽ. Deus, judícium tuum Regi da.

R̃. Et justítiam tuam fílio Regis.

Ṽ. Salvum fac Regem nostrum, Dómine.

R̃. Deus meus, sperántem in te.

Ṽ. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.

R̃. Et de Sion tuére eum.

Ṽ. Nihil proficiat inimícus in eo.

R̃. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.

Ṽ. Fiat pax in virtúte tua.

R̃. Et abundántia in túrribus tuis.

Ṽ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ṽ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, cui omnis potéstas et dígnitas famulátur, da huic fámulo tuo Regi nostro N. prósperum suæ dignitátis efféctum, in qua te semper tímeat, tibíque júgiter placére conténdat. Per Christum Dóminum nostrum. **R̃. Amen.**

Deinde Prælatus, si sit Episcopus, vel major, accedit ad medium altaris, et ibi populo solemniter benedicit. Tum sacris dimissis vestibus, Regem usque ad hospitium comitatur.

ORDO

ad recipiendum processionaliter Principem magnæ potentiae.

Quando Princeps magnæ potentiae ad aliquam urbem aut insigne oppidum venit, Clerus processionaliter ei obviam venit extra portam. Ubi Princeps ex equo, vel (quod magis convenit) descendens in terra super tapete stratum genuflexus osculatur crucem, quæ per Prælatum sibi porrigitur. Deinde sub baldachino ducitur usque ad Ecclesiam ordine consueto. Interim cantatur Responsorium :

Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi
eléctum de plebe mea. * Manus enim mea
auxiliábitur ei. ʒ. Invéni David servum meum. óleo
sancto meo unxi eum. * Manus. ʒ. Glória Patri.
* Manus.

Deinde cantantur Hymni, vel alia Cantica magis placentia. Cum Princeps Ecclesiam intrat, Prælatus accepto aspersorio, aspergit eum, deinde alios in genere, et procedunt usque ad altare majus, coram quo Princeps genuflectit super faldistorio ibidem sibi parato, et orat. Prælatus vero ascendit ad cornu Epistolæ altaris, ubi stans versus ad orantem, detecto capite, dicit :

ʒ. Salvum fac Príncipe nostrum, Dómine.

R. Deus meus, sperántem in te.

ʒ. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.

R. Et de Sion tuére eum.

ʒ. Nihil proficiat inimícus in eo.

R. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.

ʒ. Fiat pax in virtúte tua.

R. Et abundántia in túrribus tuis.

ʒ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui omnis potestas et dignitas famulatur, da huic famulo tuo Principi nostro N. prósperum suæ dignitátis effectum, in qua te semper tímeat, tibi que júgiter placére conténdat. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde Prælati, si sit Episcopus, vel major, accedit ad medium altaris, et ibi populo solemniter benedicit. Tum, sacris dimissis vestibus, Principem usque ad hospitium comitatur.

ORDO

ad recipiendum processionaliter Imperatricem, vel Reginam.

Quando Imperatrix, vel Regina, ad aliquam urbem aut insigne oppidum venit, Clerus processionaliter ei obviam venit extra portam. Imperatrix, vel Regina, ex equo, vel (quod magis convenit) descendens in terra super tapete stratum genuflexa osculatur crucem, quæ per Prælatum sibi porrigitur. Deinde sub baldachino ducitur usque ad Ecclesiam ordine consueto. Interim cantatur Responsorium :

Ista est speciosa inter filias Jerúsalem. * Sicut vidistis eam plenam charitáte, et dilectione in cubilibus, et in hortis arómatum. V. Ista est speciosa, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens. * Sicut. V. Glória Patri. * Sicut.

Deinde cantantur Hymni, vel alia Cantica magis placentia. Cum Imperatrix, vel Regina Ecclesiam

intrat, Prælatus accepto aspersionario aspergit, et deinde alios in genere, et procedunt aspergentes majus, coram quo Imperatrix, vel Regina genua super faldistorio ibidem sibi parato, et orat. Ibi vero ascendit ad cornu Epistolæ altaris, versus ad orantem, detecto capite, dicit :

Ÿ. **Salvum fac ancillam tuam, Dómine.**

R. **Deus meus, sperántem in te.**

Ÿ. **Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.**

R. **Et de Sion tuére eam.**

Ÿ. **Nihil proficiat inimícus in ea.**

R. **Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.**

Ÿ. **Fiat pax in virtúte tua.**

R. **Et abundántia in túrribus tuis.**

Ÿ. **Dómine, exáudi oratióne meam.**

R. **Et clamor meus ad te véniat.**

Ÿ. **Dóminus vobíscum.**

R. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

Deus, cujus providéntia in sui dispositiône non fállitur, ineffábilem cleméntiam tuam súplices exorámus, ut sicut Esther Regínam Israeliticæ plebis causa salútis ad Regis Assuéri thálamum, regníque sui consórtium transíre fecísti, ita hanc fámulam tuam Christiánæ plebis salútis grátia ad grátiam tuam transíre fácias, ut tibi super ómnia júgiter placére desideret, et, te inspiránte, quæ tibi plácita sunt toto corde perfíciat, et délixeræ tuæ poténtia illam semper hic et ubique circúmdet. **Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.**

Deinde Prælatus, si sit Episcopus, accedit ad medium altaris, et ibi seorsum benedicit. Tum, sacris dimissis vestibus, Imperatricem, vel Reginam, usque ad liaspitum benedicit.

ORDO

ad recipiendum processionaliter Principissam magnae potentiae.

Principissa magnae potentiae recipitur processionaliter eo modo, et ordine, prout supra de Imperatrice. vel Regina, dictum est, hoc solo excepto, quod loco Orationis, **Deus, cujus providentia**, etc., dicitur hæc sequens Oratio :

Orémus.

Quæsumus, omnipotens Deus, ut hanc famulam tuam ubique sapientia tua doceat et confortet ; atque eam Ecclesia tua fidèlem semper agnoscant. Per Christum Dòminum nostrum. R. Amen.

DE OFFICIO

quod post Missam solemnem pro Defunctis agitur.

In exsequiis alicujus Summi Pontificis, S. R. E. Cardinalis, seu Metropolitani, aut Episcopi proprii, seu Imperatoris, Regis. vel Ducis magni, aut Domini loci, finita Missa, ordinantur in loco, ubi absolutiones fieri debebunt, in capite loci, in medio, unum faldistorium pro illo, qui celebravit, et in quatuor angulis quatuor scabella, videlicet, in quolibet angulo unum scabellum.

Subdiaconus accipit crucem processionalem ; unus Acolythus accipit thuribulum cum igne, et naviculam cum thure, et cochleari ; alius Acolythus vas aquæ benedictæ cum aspersorio, et duo alii Acolythi duo candelabra cum luminaribus ardentibus capiunt. Interim Prælatus, qui celebravit, apud faldistorium prope altare deponit planetam, et, si placet, poterit deponere dalmaticam, et tunicellam, et accipit pluviale nigrum, et mitram simplicem, et quatuor alii Prælati (si adsint) accedent ad sacristiam, vel alium locum convenientem, et propinquum, ubi quilibet eorum accipit super rochetum, vel, si sit Regularis, supra superpelliceum, amictum, stolam, pluviale nigrum, et mitram simplicem, si ea uti possunt ; sin minus biretum, et omnes sic parati accedunt apud Prælatum celebrantem paratum, cum quo vadunt ad castrum doloris, seu feretrum, aut sepulturam, vel alium locum, in quo absolutiones fieri consueverunt, hoc ordine : Præcedant duo Acolythi, unus cum thuribulo, et navicula incensi ; alius cum vase aquæ benedictæ, et aspersorio ; tum duo alii Acolythi cum duobus aliis candelabris, et candelis accensis, in quorum medio erit Subdiaconus, qui in Missa cantavit Epistolam, paratus deferens crucem ; post eum duo juniores Prælati, deinde duo seniores, et quilibet eorum penes se habebit unum Capellanum superpelliceo indutum, qui mitra sibi serviat, et unum scutiferum, qui cereum accensum portet. Ultimo loco incedet Prælatus qui Missam celebravit, ad sinistram habens Diaconum paratum, qui eum comitetur ; et post eum Capellani superpelliceis induti. Si vero non adsint quatuor Prælati, loco deficientium parantur digniores Canonici Ecclesiæ, vel alii in dignitate constituti supra superpellicea pluvialibus nigris ; et ordine supradicto procedunt ad locum absolutionis, ubi cum fuerint, locantur hoc ordine : Thuriferarius cum Acolytho deferente

aquam benedictam subsistunt in capite loci a parte dextera. Acolythi vero ceroferarii, ac Subdiaconus cum cruce vadunt ad pedes loci, et Subdiaconus cum cruce collocabit se in medio eorum. Junior Prælati sedebit in scabello in angulo castri doloris ad pedem dexterum; alius post eum in angulo ad humerum sinistrum; tertius in angulo ad pedem sinistrum; quartus qui erit senior, in angulo ad humerum dexterum loci. Celebrans vero sedebit in faldistorio in capite loci in medio, ita ut crucem directe respiciat.

Omnibus sic ordinatis, surget celebrans, detecto capite, omnibus similiter surgentibus, et incipiet in tono Lectionis, absolute Orationem:

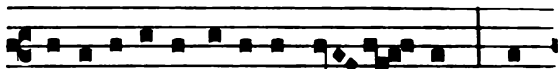
Non intres in iudicium cum servo tuo, Dómine, quóniam nullus apud te justificábitur homo, nisi per te ómnium peccatórum ei tribuátur remíssio; non ergo eum tua, quæsumus, judiciális senténtia premat, quem tibi vera supplicátio fidei Christiánæ coméndat, sed grátia tua illi succurrénte, mereátur evádere iudicium ultiónis, qui dum víveret insignítus est signáculo sanctæ Trinitátis. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Qua finita, omnes sedent coopertis capitibus, et Cantores incipiunt Responsorium:

Modus IV.

Subve-ní- te, Sancti De- i,

oc-cúr- ri-te, Ange-li Dó-mi-ni :

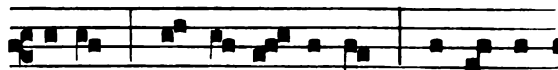
Susci-pi- éntes á-nimam e- jus : Of-

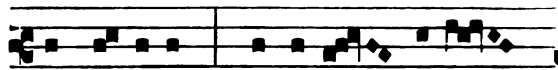
fe-réntes e- am in conspé- ctu

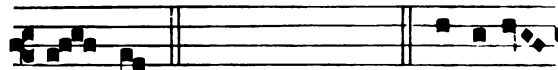
Al- tís- simi. V. Suscí-pi- at te

Christus, qui vo- cá- vit te : et in si-

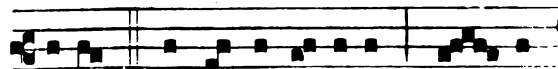
num A-brahæ Ange- li de-dú-

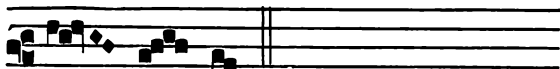
cant te. Suscipiéntes. V. Réqui- em

æ-tér-nam do-na e- i, Dó-

mi-ne. R. Et lux perpé- tu- a lú- ce-

at e- i. * Offeréntes.

Tunc duo Acolythi cum thuribulo, et navicula, et aqua benedicta, et aspersorio accedent ad angulum dexterum capitis, ubi est dignior Prælatus; et se ad ejus dexteram collocabunt. Incepto Versiculo:

Réquiem ætérnam, etc.

Acolythus dabit naviculam Diacono, et ipse accedet cum thuribulo ante dictum digniorem Prælatum, qui ministrante Diacono naviculam, imponit thus in thuribulum; finito Responsorio, Chorus cantat:

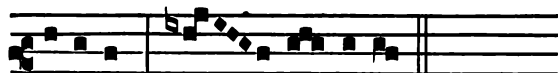
Modus VI.

Ky-ri- e, e- lé- i-son.

Christe, e- lé- i-son.

Ky- ri- e, e- lé- i-son.

Et dum dicitur primum **Kyrie, eléison**, surgunt omnes, detectis capitibus, et ultimo **Kyrie, eléison**, dicto, prædictus dignior Prælatus dicit voce intelligibili:

Pater noster.

Quod secrete complet, et interim, accepto aspersorio cum aqua benedicta de manu Diaconi, aspergit sepulturam, seu lectum mortuorum, circumcirca

ambulans, incipiens a sua parte dextera, tertio genua flexa, et dextera dextis comitante, et fimbrias pluvialis suae circumducens, et dum transibit ante alios Prælatos, illis suis genua flexis, et similiter cruci reverentiam faciet transiens illam ad pedes lecti. Postquam cum aspersori communicaverit lectum, et ad locum suum redierit, ab eodem Diacono capiet thuribulum, et similiter circumcirca thurificabit, tertio in eadem parte laterali thuribulum ducens, et cum thuribulo post thurificationem ad locum suum, antea stans intelligibili voce dicet Versiculos :

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

V. A porta inferi. R. Erue, Dómine, ánimam ejus.

V. Requíescat in pace. R. Amen.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

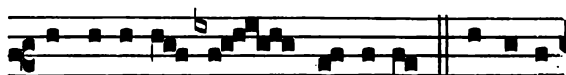
Orémus.

Deus, cui ómnia vivunt, et cui non péreunt moriendo córpora nostra, sed mutántur in mélius : te súpplíces deprecámur, ut súscipi júbeas ánimam fámuli tui N. per manus sanctórum Angelórum tuórum deducéndam in sinum amíci tui Abrahæ patriárchæ, resuscitandámque in novíssimo judicii magni die, et quidquid vitiórum, diábolo fallénte, contráxit, tu pius et miséricors ábluas indulgendo. Per Christum Dóminum nostrum. **R. Amen.**

Qua finita, omnes sedent cum thuribulo, et cantat Responsorium.

Modus IV.

a mo-numén- to fœ- ti-dum: * Tu e- is,

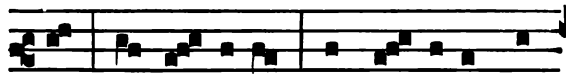
Dó- mi-ne, do-na ré- qui- em, et lo-

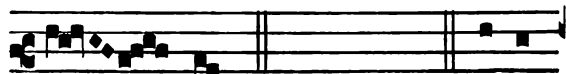
cum in-dul- gén- ti- æ. ʒ. Qui ven-

tú-rus es ju-di-cá- re vi-

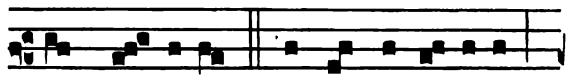
vos, et mór- tu- os, et sæ- cu-lum per

i- gnem. * Tu eis. ʒ. Réqui-

em æ-tér-nam do-na e-

is, Dó- mi-ne. R. Et lux perpé- tu- a

lú- ce- at e- is. * Tu eis.

Tunc duo Acolythi cum thuribulo, et navicula, et aqua benedicta, et aspersorio accedunt ad secundum digniorem Prælatum sedentem in angulo ad sinistrum pedem, et se ad ejus dexteram collocabunt. Incepto Versiculo :

Réquiem ætérnam, etc.

Acolythus dabit naviculam Diacono, et ipse accedet cum thuribulo ante dictum secundum digniorem Prælatum, qui, ministrante Diacono naviculam, imponet thus in thuribulum; finito Responsorio, Chorus cantat :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison, ut supra, pag. 1031

Et dum dicitur primum **Kyrie, eléison**, surgunt omnes, detectis capitibus, et ultimo **Kyrie, eléison**. dicto, prædictus secundus dignior Prælatus dicit voce intelligibili :

Pater noster, quod secrete complet.

Et interim accepto aspersorio cum aqua benedicta de manu Diaconi, aspergit sepulturam, seu lectum, circumcirca ambulans, incipiens a sua parte dextera. tertio aspergens quamlibet lecti partem lateralem. Diacono a dextris comitante, et fimbrias pluvialis sublevante, et dum transibit ante alios Prælatos, illos salutabit, et similiter cruci reverentiam faciet, transiens ante illam ad pedes lecti. Postquam cum aspersorio circumierit lectum, et ad locum suum redierit. ibidem ab eodem Diacono capiet thuribulum, et lectum similiter circumcirca thurificabit, tertio in qualibet parte laterali thuribulum ducens, et cum redierit post thurificationem ad locum suum, ante scabellum stans intelligibili voce dicet Versiculos :

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. A porta ínferi.

℞. Erue, Dómine, ánimam ejus.

Ÿ. Requiéscat in pace. ℞. Amen.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Óremus.

Hac, quæsumus, Dómine, hanc cum servo tuo N. defúncto misericórdiam, ut factórum suórum in pœnis non recípiat vicem, qui tuam in votis ténuít voluntátem : ut sicut hic eum vera fides junxit fidélium turmis, ita illic eum tua miserátio sóciét choris angélicis. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Qua finita, omnes similiter sedent cum mitra, et Chorus cantat Responsorium :

Modus VIII.

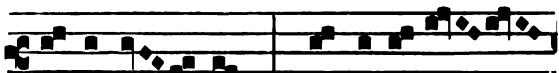
Dó- mi-ne, quando vé- ne-

ris ju-di-cá- re ter-ram, u- bi

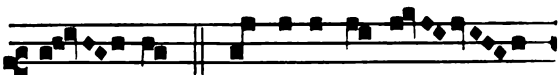
me abscón- dam a vul- tu i-

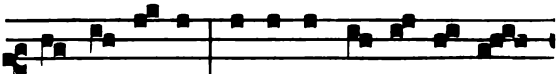
ræ tu- æ? * Qui- a pec-

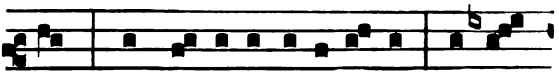
cá- vi ni- mis in vi- ta

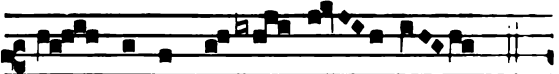
me- a. ʒ. Commíssa me-

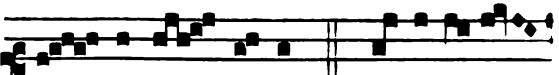
a pa- vé-sco, et ante te e- ru- bé-

sco : dum vé- ne- ris ju-di- cá- re, no- li

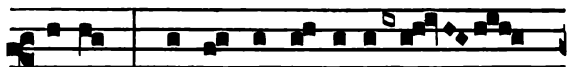
me condemná- re.

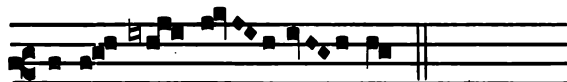
Qui- a pec- cá- vi. ʒ. Ré-qui- em

æ- tér-nam do-na e- is, Dó-

mi-ne : et lux per-pé- tu- a lú-

ce- at e- is. * Quia peccávi.

Tunc duo Acolythi cum thuribulo, et navicula, et aqua benedicta, et aspersorio accedent ad tertium digniorem Prælatum sedentem in angulo ad sinistrum pedem, et se ad ejus dexteram collocabunt. Incepto Versiculo : Réquiem ætérnam, etc.

Acolythus dabit naviculam Diacono, et ipse accedet cum thuribulo ante dictum tertium digniorem Prælatum qui, ministrante Diacono naviculam, imponet thus in thuribulum ; finito Responsorio, Chorus cantat :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison, ut supra, pag. 1031

Et cum dicitur 'primum Kyrie, eléison. Surgunt omnes, detectis capitibus, et ultimo Kyrie, eléison, dicto, prædictus tertius dignior Prælatus dicit voce intelligibili : Pater noster.

Quod secrete complet, et interim, accepto aspersorio cum aqua benedicta de manu Diaconi, aspergit sepulturam, seu lectum circumcirca ambulans, incipiens a sua parte dextera, tertio aspergens quamlibet lecti partem lateralem, Diacono a dextris comitante et fimbrias pluvialis sublevante, et dum transibit ante alios Prælatos, illos salutabit, et similiter cruci reverentiam faciet, transiens ante illam ad pedes lecti. Postquam cum aspersorio circumierit lectum, et ad locum suum redierit, ibidem ab eodem Diacono capiet thuribulum, et lectum similiter circumcirca thurifi-

cabit: tertio in qualibet parte laterali.
ducens, et cum redierit post thurificationem
suum, ante scabellum stans intelligibili.
Versiculos :

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. A porta ínferi.

R. Erue, Dómine, ánimam ejus.

Ÿ. Requíescat in pace. R. Amen.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras.
quibus misericórdiam tuam súpplíces deprecá-
mur, ut ánimam fámuli tui N. quam de hoc sæculo
migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constitúas.
et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per
Christum Dóminum nostrum.

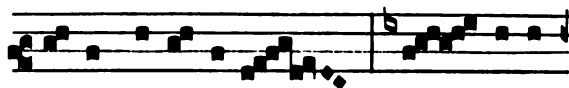
R. Amen.

Qua finita. omnes similiter sedent cum r.
Chorus cantat Responsorium :

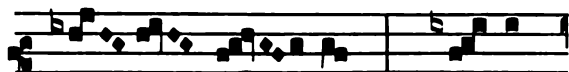
Modus VI.

Ne re-cor-dé-ris pec-cá-ta me-

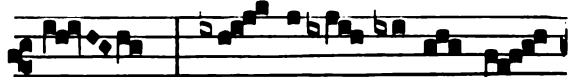
a, Dó-mi-ne, Dum ve-

ne- ris ju-di- cá-re sæ- cu-lum

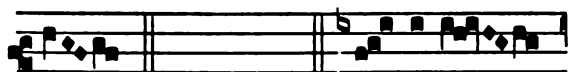
per i- gnem. V. Dí- ri-

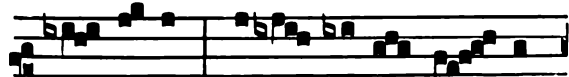
ge, Dó- mi- ne De- us me-

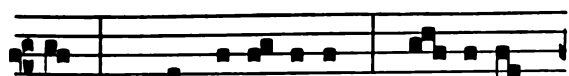
us, in conspéctu tu- o vi- am me-

am. * Dum véneris. V. Ré- qui- em

æ- tér-nam do- na e- is, Dó- mi-

ne : et lux perpé- tu- a lú- ce- at

e- is. * Dum véneris.

Tunc duo Acolythi cum thuribulo, et navicula, et aqua benedicta, et aspersorio accedent ad quartum, et juniorem Prælatum sedentem in angulo ad dexterum pedem, et se ad ejus dexteram collocabunt. Incepto Versiculo, **Réquiem ætérnam**, etc.

Acolythus dabit naviculam Diacono, et ipse accedet cum thuribulo ante dictum quartum digniorem Prælatum, qui, ministrante Diacono naviculam. imponet thus in thuribulum; finito Responsorio, Chorus cantat :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison, ut supra, pag. 1031

Et cum dicitur primum **Kyrie, eléison**, surgunt omnes detectis capitibus, et ultimo **Kyrie, eléison**, dicto, prædictus quartus Prælatus dicit voce intelligibili : **Pater noster**.

Quod secrete complet, et interim accepto aspersorio cum aqua benedicta de manu Diaconi, aspergit sepulturam, seu lectum, circumcirca ambulans, incipiens a sua parte dextera, tertio aspergens quamlibet lecti partem lateralem, Diacono a dextris comitante. et fimbrias pluvialis sublevante, et dum transibit ante alios Prælatos, illos salutabit, et similiter cruci reverentiam faciet transiens ante illam ad pedes lecti. Postquam cum aspersorio circumierit lectum, et ad locum suum redierit, ibidem ab eodem Diacono capiet thuribulum, et lectum similiter circumcirca thurificabit tertio in qualibet parte laterali thuribulum ducens. et cum redierit post thurificationem ad locum suum. ante scabellum stans intelligibili voce dicit Versiculos :

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

Ÿ. A porta inferi.

R. Erue, Dómine, ánimam ejus.

Ÿ. Requiéscat in pace. R. Amen.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiómem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Absólve, quæsumus, Dómine, ánimam fámuli tui N. ab omni vínculo delictórum, ut in resurrectionis glória inter Sanctos et Eléctos tuos resuscitátus respíret. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Qua finita, omnes similiter sedent cum mitra, et Chorus cantat Responsorium (cum cantu, fasc. V, pag. 846) :

Líbera me, Dómine, de morte æténa, in die illa treménda : * Quando cœli movéndi sunt, et terra : * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. Ÿ. Tremens factus sum ego, et tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. * Quando cœli movéndi sunt et terra. Ÿ. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna, et amára valde. * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. Ÿ. Réquiem æténam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. * Líbera me, Dómine.

Tunc duo Acolythi cum thuribulo, et navicula, et aqua benedicta, et aspersorio, accedent ad dexteram Prælati, qui Missam celebravit. Incepto Versiculo : Réquiem æténam, etc.

Acolythus dabit naviculam Diacono, et ipse accedet cum thuribulo ante dictum Prælatum, qui, ministrante Diacono naviculam, imponet thus in thuribulum ; finito Responsorio, Chorus cantat :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison, ut supra, pag. 1031

Et cum dicitur primum Kyrie, eléison, surgunt

omnes, detectis capitibus, et ultimo **Kyrie, eléison** dicto, prædictus Prælatus dicit voce intelligibili :

Pater noster.

Quod secrete complet, et interim accepto aspersorio cum aqua benedicta de manu Diaconi, aspergit sepulturam, seu lectum, circumcirca ambulans. incipiens a sua parte dextera, tertio aspergens quamlibet lecti partem lateralem, Diacono a dextris comitante, et fimbrias pluvialis sublevante, et dum transibit ante alios Prælatos, illos salutabit, et similiter cruci reverentiam faciet transiens ante illam ad pedes lecti. Postquam cum aspersorio circumierit lectum, et ad locum suum redierit, ibidem ab eodem Diacono capiet thuribulum, et lectum similiter circumcirca thurificabit, tertio in qualibet parte laterali thuribulum ducens, et cum redierit post thurificationem ad locum suum, ante faldistorium stans intelligibili voce dicet Versiculos :

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. A porta ínferi.

R. Erue, Dómine, ánimam ejus.

Ÿ. Requiéscat in pace. R. Amen.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

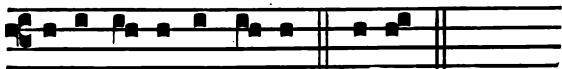
Absólve, quæsumus, Dómine, ánimam fámuli tui N. ut defúctus sæculo tibi vivat, et quæ per fragilitátem carnis humana conversatióne comísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. **R. Amen.**

Deinde dicit idem Pontifex benedicens lectum :

Ÿ. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

R. Et lux perpétua lúceat ei.

Tum duo ex cantoribus dicunt alta voce :

Requi- é-scat in pa- ce. R̃. Amen.

Quo dicto, Prælati ipsi qui mitris utuntur, illas recipiunt, et omnes eo ordine, quo venerunt, revertuntur ad sacristiam, vel alium locum idoneum, ubi deponunt sacras vestes, et ad propria quisque revertitur.

Absolutiones istas quatuor vel quinque non semper in omnibus exsequiis fieri convenit, sed tantum in primis exsequiis, quæ fieri solent post obitum.

In exsequiis vero anniversariis non debent fieri hujusmodi quatuor absolutiones, sed una tantum per Prælatum celebrantem, post Missam, vel si adesset castrum doloris, vel alius locus, quo eundum esset ad absolvendum. Celebrans solus paratus, ut supra, præcedente cruce cum omnibus ministris superius narratis, et sequentibus cum suis Capellanis accedat ad castrum doloris, et ibidem dispositis ministris, ut supra dictum est, stans ante suum faldistorium in capite lecti, dicit Orationem : **Non intres in judícium cum servo tuo**, etc., in tono prædicto ; qua finita, sedet, et Chorus cantat Responsorium : **Líbera me, Dómine**, etc., et **Kyrie, eléison**, ut supra, pag. 1041

Prælatus vero imponit incensum, ac aspergit, et incensat lectum ordine, quo supra dictum est, et demum dicit unam ex quinque præfatis Orationibus, quam maluerit, et in fine dicto Responsorio, **Réquiem ætérrnam**, etc., ordine, quo venit, revertitur ad sacristiam, vel alium locum deputatum, et ibidem depositis paramentis, recedit ad propria. Quod similiter servari

poterit etiam in primis exsequiis, ubi commode quatuor Prælati, qui post Missam, ut supra dictum est, absolvant, haberi non poterunt.

De Scrutinio Serotino,

QUO ANTIQUI UTEBANTUR ANTEQUAM ELECTUS IN
EPISCOPUM CONSECRARETUR.

Scrutinii serotini ordo hic erat : Sabbato ante Dominicam ad consecrandum Electum statutam, hora vespertina Metropolitanus residebat super faldistorium in atrio Ecclesiæ, vel in alio solito, vel quo maluerat loco paratum. Et Suffraganei Episcopi duo ad minus ad hoc specialiter convocati, a dextris et sinistris ejus super faldistoria similiter residebant, parati supra rochettum, vel (si essent Regulares supra superpelliceum, amictu, alba, cingulo, stola, pluviali coloris tempori convenientis, mitra, baculum pastorem in sinistra, et libros Pontificales ante se tenentes.

Tunc Archipresbyter, vel Archidiaconus Ecclesiæ, ad quam in crastino consecrandus erat Electus, vel alius juxta morem Ecclesiæ, paratus amictu, alba, cingulo, et pluviali, vel casula, si moris erat, deductus medius inter duos Canonicos ejusdem Ecclesiæ, veniebat coram Metropolitano, et flexis a remoto genibus, a Metropolitano benedictionem petebat, dicens in tono Lectionis : **Jube, domne, benedicere.**

Respondebat Metropolitanus sedens eodem tono voce minori : **Nos regat et salvet cœlestis cōnditor aulæ.**

Deinde idem Archipresbyter, vel Archidiaconus, surgens appropinquabat se paululum, et iterum genu-

flectens benedictionem simili modo petebat, dicens : **Jube, domne, benedícere.**

Et Metropolitanus respondebat : **Nos Dóminus semper custódiat atque gubérnet.**

Tertio propinquius Metropolitanus genuflexus coram illo tertiam benedictionem petebat, dicens : **Jube, domne, benedícere.**

Respondebat Metropolitanus : **Gáudia cœlórum det nobis rector eórum.**

Benedictione itaque completa, interrogabat eum Metropolitanus coram se genuflexum : **Fili mi, quid póstulas ?**

Respondebat Archidiaconus : **Ut Deus, et Dóminus noster concédât nobis pastórem.**

Interrogatio : **Est de vestra Ecclésiâ, vel de ália ?**

Respondebat : **De nostra.**

Interrogatio : **Quid vobis complácuít in illo ?**

Respondebat : **Modéstia, humílitas, patiéntia, et céteræ virtútes.**

Interrogatio : **Habétis decretum ?**

Respondebat : **Habémus.**

Metropolitanus dicebat : **Legátur.**

Tunc proferebatur, et legebatur decretum. hoc modo :

Reuerendissimo in Christo Patri Dómino N. Metropólicæ sedis dignitáte conspícuo, Capítulum N. Ecclésiæ totíus devotiónis famulátum. Crédimus non latére vestram celsitúdinem, quod nostra Ecclésiâ suo sit viduáta pastóre. Qua síquidem solátio próprii destitúta rectóris, ne grex domínicus perfidórum lupórum mórribus patéret, et ne ímprobi fieret præda raptóris, commúni voto atque consénsu elégimus nobis in Pontíficem N. Presbyterum nostræ Ecclésiæ, (vel N. Ecclésiæ, si non sit de ipsa) virum útique prudéntem, hospitálem, mórribus ornátum, castum, sóbrium, et mansuétum, Deo, et homínibus

per ómnia placéntem, quem ad celsitúdinis vestrá dignitátem dedúcere curávimus, unánimiter postulántes, et obsecrántes a vestra reverendíssima paternitáte nobis illum Pontíficem ordinári ; quátenus, auctóre Dómino, nobis velut idóneus pastor præesse váleat, et prodésse : nosque sub ejus sacro regímine Dómino semper militáre condigne possimus. Ut autem ómnium nostrum vota in hanc electiónem convenire noscátis, huic Canónico decreto própriis mánibus roborádo nos subscripsimus.

Et quilibet scribens dicebat :

Ego N. scripsi, et subscripsi, et sic de aliis.

Lecto decreto, prosequabatur Metropolitanus, et dicebat : **Vidéte, ne áliquam promissionem vobis fécerit, quia simoníacum, et contra Cánones est.**

Respondebat : **Absit.**

Et Metropolitanus dicebat : **Ducátur.**

Tunc Archidiaconus, vel Archipresbyter, exhibito dicto Decreto ipsi Metropolitanó, revertebatur cum Canonicis sicut venerant ad vestiárium, et ibi deponébant vestes. Accensis autem cereis, Electus adhuc jejunos, pluviali albi coloris supra superpellicem paratus, ducebatur processionaliter coram Metropolitanó, præcedentibus eum Canonicis Ecclesiæ, ad quam erat Electus, Archidiacono, et Archipresbyter. Ecclesiæ Metropolitanæ hinc et inde ipsum deducéntibus, qui stans convenienter remotus a Metropolitanó, flexis genibus. petebat intelligibili voce benedictionem dicens : **Jube, domne, benedícere.**

Metropolitanus sedens, in eodem tono, voce minor dicebat : **Lux de luce Patris sacro vos lúmine lustret.**

Deinde surgens, et procedens paululum, iterum genua flectebat, dicens : **Jube, domne, benedícere.**

Metropolitanus respondebat : **Prótegat et salvet nos Christus cónditor orbis.**

Rursum surgens adhuc paululum appropinquans et genuflectens, dicebat tertio: **Jube, domne, benedícere.**

Metropolitanus respondebat: **Sédibus a súperis véniat benedíctio nobis. R̃. Amen.**

Tunc interrogabat eum coram se genuflexum Metropolitanus: **Fili mi, quid póstulas?**

Respondebat Electus: **Reverendíssime Pater, confrátes mei elegérunt me (licet indígnum) sibi esse pastórem.**

Interrogatio: **Quo honóre fúngeris?**

Respondebat: **Presbyterátus, vel talis.**

Interrogatio: **Quot annos habes in Presbyterátu?**

Respondebat: **Decem, vel tot.**

Si vero forsan ipsa die, vel infra breve tempus fuerat ab eo in Presbyterum ordinatus, respondebat: **Tu scis, Dómine.**

Interrogatio: **Habuísti conjúgium?**

Respondebat: **Mínime.** Si forte habuerat, et per ipsum Consecratorem ejus electio examinata, et confirmata fuerat, tunc respondebat: **Tu scis, Dómine.**

Interrogatio: **Disposuísti dómui tuæ?**

Respondebat: **Dispósui.**

Interrogatio: **Qui libri legúntur in Ecclésia tua?**

Respondebat: **Pentatéuchus Prophétæ, Evangélium, Epístolæ Pauli, Apocalypsis, et reliqui.**

Interrogatio: **Nosti Cánones?**

Respondebat: **Doce me, Dómine.**

Vide, cum Ordinatiónes féceris, certis tempóribus fácias, jejúnio primi, quarti, séptimi, et décimi mensis. Bígamos, sive spúrios, aut curiáles, aut de servíli conditióne ad sacros Ordines non promóveas. A simoníaca vero hæresi te omníno custódias. Dábitur tamen tibi edíctum de scrínio nostro, quáliter débeas conversári. Vide autem, ne áliquam promissionem proptérea féceris, quia simoníacum, et contra Cánones est. l̃y. Absit.

Metropolitanus dicebat :

Tu videris. Quia ergo ómnium in te vota convēniunt, hódie abstinēbis, et cras, Deo annuente, consecráberis. R. Præcepísti, Dómine.

Sed si expediebat, Metropolitanus dispersit illo, ut comederet, et deputabat ei aliquem de sua Ecclesia confessorem, cui consecrandi sacramenta sua confitebatur, et mox consecrandum prostrato, Metropolitanus sedens cum mitra bat, schola prosequente. Antiphonam (congreg. fasc. III, pag. 507) :

Confirma hoc, Deus, * quod operátus es in nobis. a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.

Psalmus 67 **Exsúrgat Deus, ut supra. 928**

Deinde repetebatur Antiphona. Qua dicta, metropolitanus, deposita mitra, surgebat, et stans ad consecrandum prostratum dicebat :

Ÿ. Salvum fac servum tuum, Dómine.

R. Deus meus sperántem in te.

Ÿ. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

Ÿ. Nihil proficiat inimícus in eo.

R. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére huic fámulo tuo N. et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis æternæ, ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perficiat.

Actiões nostras, quæsumus, Dómine, aspiránde præveni, et adjuvándo proséquere, ut cuncta

nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Deinde Metropolitanus, detecto capite, crucem ante se habens, benedicebat populo, dicens : Sit nomen Dómini, etc. Qua data, singuli ad propria revertebantur.

Die Dominica, qua consecratio fieri debebat, parabantur Ecclesia, et Capellæ, credentia, paramenta, et omnia alia supra in principio consecrationis Electi posita. Deinde veniebant Metropolitanus, Electus, et Episcopi assistentes ad Ecclesiam, et in Capellis suis se induebant, ut supra.

Quibus paratis, et Metropolitano in faldistorio ante altare sedente, adducebatur Electus medius inter assistentes Episcopos, et, facta reverentia Metropolitano, senior assistentium Episcoporum stans, deposita mitra, dicebat :

Reverendíssime Pater, póstulat sancta mater Ecclésia Cathólica, ut hunc præsentem Presbyterum ad onus Episcopátus sublevétis.

Metropolitanus dicebat : Scitis illum esse dignum ?

Respondebat Episcopus : Quantum humana fragilitas nosse sinit, et scimus, et crédimus illum dignum esse.

Metropolitanus respondebat : Deo grátias.

Tunc omnibus sedentibus, ut supra dictum est, Metropolitanus intelligibili voce, et assistentes Episcopi submissa voce faciebant examinationem superscriptam, videlicet **Antíqua Sanctórum**, etc. et omnia alia suo ordine, prout supra in fasc. II, pag. 135, sunt ordinata, usque ad finem examinis. Quo completo, et manu Metropolitanum per Electum osculata, idem Electus ante Metropolitanum genuflexus ante se habens schedulam scriptam jurabat, et præstabat

fidelitatis debitæ solitum juramentum Metropolitanus in hunc modum :

Ego N. Ecclesiæ N. vocátus Episcopus, promitto in conspectu omnipotentis Dei, atque totius Ecclesiæ, quod ab hac hora in ántea fidélis et obédiens ero perpétuo more prædecessórum meórum beáto N. sanctæ Ecclesiæ N. nominando Ecclesiam Metropolitanam, et vobis Dómino meo N. Dei grátia ejúdem Ecclesiæ Archiepiscopo, vestrisque successóribus canónice intrántibus, prout est a sanctis Pátribus institútum, et Ecclesiástica, ac Romanórum Pontificum comméndat auctóritas. Non ero in consílio, aut consénsu, vel in facto, ut vitam perdátis, aut membrum, aut capiámini mala captióne. Consílium, quod mihi per vos, aut per litteras, vel per núntium creditúri estis, ad damnum vestrum, me sciénte, nulli pandam. Vocátus ad Synodum véniam, nisi præpeditus fúero canónica præpeditióne. Vos quoque, et núntios vestros, ac Ecclesiæ N. nominando Ecclesiam Metropolitanam, quos certos esse cognóvero, in eúndo, stando, et redeúndo, honorífice tractábo, et in suis necessitatibus adjuvábo ; possessiónes vero ad mensam mei Episcopátus pertinéntes non vendam, neque donábo. neque de novo infeudábo, vel áliquo modo contra jus, vel consuetúdinem Ecclesiæ meæ alienábo ; vobis vel vestris successóribus inconsúltis.

Deinde librum Evangeliorum, quem Metropolitanus coram eo apertum super genibus tenebat. Eius ambabus manibus supra scripturam tangebatur, dicens : Sic me Deus ádjuvet, et hæc sancta Dei Evangélia.

Quo facto, sigillum suum litteræ juramenti hujusmodi pro majori illius robore appendebat. seu appendebat, et eam Metropolitanus tradebat.

Tunc. deposita mitra, surgebat Metropolitanus. et faciebat Confessionem, et procedebatur in omnibus

et per omnia, prout supra in fasc. II, pag. 139, ordinatum est, usque **Ad multos annos**, inclusive.

Quo per Consecratum dicto, Metropolitanus tradebat Consecrato edictum scriptum hujusmodi tenoris

Dilécto nobis fratri, et Coepíscopo N. salútem in Dómino sempitérnam. Quóniam, ut crédimus, divíno te nutu vocánte, Capítulum N. Ecclésiæ unánimiter elegérunt rectórem, et ad nos usque perducéntes petiérunt Epíscopum consecrári. Et ídeo, auxiliánte Dómino, testimoníum illis reddéntibus de consciéntia tua, ob utilitátem ipsíus Ecclésiæ, per manus nostræ impositiónem te Epíscopum consecrávimus. Amodo, frater caríssime, scias te máximum pondus suscepísse labóris, quod est sárcina regíminis animárum, et cómmotis servíre multórum, omniúmque fieri mínimum, atque mínístrum, et pro crédito tibi talénto in die exáminis, et judícii ratiónem redditúrum. Nam si Salvátor noster dicit : Non veni ministrári, sed ministráre : et ánimam suam pósuit pro óvibus suis : quanto magis nos inútiles servi summi patrisfamílias debémus máximo cum sudóre incúmbere, oves Domínicas a summo nobis Pastóre consignátas ad ovíle Domínicum, suffragánte divína grátia, absque morbo, vel mácula perdúcere ? Exhortámur ergo dilectiónem tuam, ut fidem, quam in exórdio tuæ consecratiónis breviter, lucidéque digessimus, illibátam, et inviolabíliter custódias ; quia fides ómnium virtútum fundaméntum est. Scimus quod ab infántia sacris es lítteris eruditus, et canónicis institútis edóctus ; áttamen breviter ad te nobis dirigendus est sermo. Ordinatiónes ergo cum féceris, secúndum Cánones, atque Apostólicam Ecclésiám, aptis tempóribus fac, id est, mensis primi, quarti, séptimi, et décimi. Vide, ut manus cito némini impónas, neque commúnices peccátis aliénis ; bígamos, vel curiáles, aut servum cuiúslibet ad sacrum Ordi-

nem nequáquam promóveas, nec neóphytum, ne secúndum Apóstoli senténtiam in supérbiam elátus, in iudícium incidat diáboli : sed eos in sacrosáncta Ecclésia ordináre stude, qui ætátem hábeant maturitátis, et apud Deum, et hómines fidéliter víxerint. et deinceps vívere stúdeant. Et hoc cavéndum est tibi, et quasi venénium pestíferum rejiciéndum, ne avarítia surrípiat cor tuum ; ut per quódlibet munus accéptum manus impositionem alicui tríbuas, et in simoníacam hæresim, quam Salvátor noster omnimode detestátur, in præceps ruas. Meménto quia gratis accepísti, gratis et da ; secúndum enim Vatis elóquium : Qui prójicit avarítiam, et éxcutit manus suas ab omni múnere, iste in excélsis habitábit, muniménta saxórum sublímitas ejus, panis ei datus est. aquæ ejus fidéles sunt, Regem in decóre vidébunt óculi ejus. Temetípsum mitem, castúmque custódiás. In habitáculum tuum aut raro aut numquam mulieri sit ingrèssus. Omnes puéllas, et vírgines Christi aut æquanímiter ignóra, aut æquanímiter dílige, nec de prætérita castitáte confídas, quia neque Samsóne fórtior, nec Davíde sánctior, nec Salomóne póteris esse sapiéntior. Quando autem ob animárum lucrum visitatiónis causa in Collégium, vel infra septa ingrèssus fúeris ancillárum Dei, non solus intróeas, sed tales tecum ádhibe sócios, de quorum contubérnio non diffaméris : quia opórtet Episcopum irreprehensibilem esse, et testimónium habére bonum ad omnes ; ut ne quis ex eo scándalum sumat ; scandalizánti enim unum de pusillis scimus quanta animadvérsio a Dómino comparétur. Prædicatióni insta ; verbum Dei plebi tibi commíssæ affluénter, et mellifluc, ac distíncte, in quantum rore cælésti perfúsus fúeris, prædicáre non désinas. Scriptúras divinas sæpius lege ; immo (si potest fieri) léctio sancta in mánibus tuis maximéque in pectore tuo semper inhæreat.

ipsam vero lectionem oratio interrumpat ; ad instar namque speculi anima tua in ipsam sedulo respiciat ; ut vel quæ incorrècta sunt corrìgat, vel quæ pulchra sunt, àmplius exórnet. Disce quod sapiènter dóceas, ampléctens eum qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem, ut possis exhortári in doctrína sana, et eos qui contradícunt, argúere. Pérmáne in his, quæ didicísti et crédita sunt tibi elóquia divínæ dispensatiónis. Parátus semper esto ad satisfactiónem. Nec confúndant ópera tua sermónem tuum, ne, cum in Ecclesiá tua lóqueris, tácitus quilibet respóndeat : Cur ergo ipse non facis, quod jubes ? Recognósce, magíster, qui túrgidum ventrem ferre vidéris, quómodo mihi de jejúniis prædicas ? Furta, atque perjúria possunt étiam detestári latrónes, et avarítiam cúpidi. Vita ígitur tua irreprehensíbilis fiat : in ipsa filii tui régulam sumant ; ex ipsa quidquid in eis minus corrèctum fúerit corrìgant ; ex ipsa vídeant, quod díligant ; cernant, quod imitári festínent ; ut ad exémp-
lum tuum omnes fidéli stúdio vívere compellántur. Sit erga subjéctos tuos sollicitúdo laudábilis. Exhibeátur cum mansuetúdine disciplína, cum discretiónem corrèctio. Iram benígnitas mítiget, benignitátem zelus exácuat ; ita et álterum ex áltero condiátur, ut nec immoderáta últio ultra quam opórtet, afflígat, neque íterum frangat rectórem remíssio disciplínæ. Itaque boni te dulcem, pravi ásperum séntiant correptórem ; in qua vidélicet correptione hunc esse órđinem nóveris observándum, ut persónas díligas, et vítia persecúaris, ne, si áliter ágere fortásse volúeris, tránseat in crudelitátem corrèctio, et perdas per irremíssam iram, quos emendáre per discretiónem debúeras. Sic enim vúlnera cónvenit te abscíndere, ut non fácias ulcerári, quod sanum esse vidétur ; neque si plus, quam res exégerit, ferrum incisiónis imprésseris, nóceas, cui prodésse festínas. Nec dícimus, ut in te delinquéntibus

non te ostendas ultórem, et vítia nutrírí permíttas : sed hortámur, ut in judício semper misericórdia misceátur, ut possis cum Prophéta fiduciáliter dicere : Misericórdiam et judícium cantábo tibi, Dómine. Sit in te pastóris píetas, amabilisque dulcédo, et secúndum canónicas régulas sevéra distríctio, vidélicet, ut innocénter vivéntes léniter fóveas, et inquietos, perfidósque feriéndó a pravitaté compéscas. Nullíus fáciem in judício aspicias, ut nec dívitem poténtia sua apud te extóllere possit, nec páuperem propter paupertátem humilitatémque ipsíus, exasperátio tua de re quam súggerat, humiliórem reddat. Substántiam Ecclésiæ, quam ad dispensándum súscipis, fidéliter, ac discrète erogáre ne dissímules. Scias te aliénium esse dispensatórem, ut in te domínicum impleátur elóquium dicens : Fidélis servus et prudens, quem constituit Dóminus super familiam suam, ut det illis escam in témpore. Hospitalitátem sectáre. Misericórdem, prout vires súppetunt, paupéribus te éxhibe ; quia qui obtúrat aurem ad clamórem eórum, ut non exáudiat, ipse clamábit, et non exaudiétur. Víduæ, órphani, pupillique te benigníssimum pastórem, ac tutórem se habére gáudeant. Opprèssis defénsio tua subvéniat. Illis autem, qui ópprimunt, vigor tuus effícaciter contradícat. Et ita cuncta, Deo adjuvánte, præmúnias, ut lupus sæviens, sequacésve illíus adhuc in carne vitam agéntes, huc illúcque debacchántes, et ánimas innocéntium laniáre cupiéntes, in ovíle domínicum ingrediéndi, ad perdéndas ánimas locum non hábeant. Nullus te favor extóllat, nulla advérsitas átterat, id est, ut nec in prósperis cor tuum elevétur, neque in advérsis in álquo dejiciátur ; sed ómnia, et in ómnibus caute et cum discretióné ágere te vólumus, ut absque reprehensióne ab ómnibus vívere comprobéris. Sancta Trínitas fraternitátem tuam sua protectione incólumem custódiat, ut dum tali modera-

mine in Deo nostro onus, quod suscepisti, perégeris, in die æternæ retributiónis, eo dicente, audíre mereáris : Euge, serve bone et fidélis, quia super pauca fuisti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui. Quod ipse tibi præstáre dignétur, qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus in sæcula sæculórum. Amen.

Quo tradito, ibunt omnes, quilibet ad locum suum ad se exuendum.

De Barba Tondenda.

Quando primo Clericis barbæ tondentur, dici debet, Pontifice sedente cum mitra, Antiphona : Sicut ros Hermon qui descéndit in montem Sion, sic descéndat super te Dei benedíctio.

Psalmus 132.

Ecce quam bonum, et quam jucúndum : * habitáre fratres in unum !

Sicut unguéntum in cápite : * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiόνem : * et vitam usque in sæculum.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Quo expleto, repetitur tota Antiphona Sicut ros.

Qua finita, Pontifex, deposita mitra, surgit, et stans versus ad illum dicit :

Orémus.

Deus, cujus providéntia omnis creatúra incrementis adúlta congáudet, preces nostras super

hunc fámulum tuum, juvenílis ætátis decóre lætántem, et primis auspíciis attondéndum exáudi, ut in ómnibus protectionis tuæ munitus auxílio, ævóque largióre provéctus, cœléstem bene ✠ dictionem accipiat, et præsentis vitæ præsídiis gáudeat et futúrá. Per Dóminum.

De Offício Psalmistatus.

Psalmista, id est Cantor, potest sola Presbyteri Offícium suscipere cantam. sibi Presbytero :

Vide, ut quod ore cantas, corde credas, et quod corde credis, opéribus cómprobes.

Et si Episcopus Clericos ordinans hæc facit.

Si Offícium Psalmistatus collatum tibi degradando, post degradationem a prima. Tura, si velit, Pontifex dicit :

Quia quod ore cantásti, corde non credidísti, nec ópere implevísti ; ideo cantándi offícium in Ecclésia Dei a te amovémus.

Index generalis

I

D e Confirmandis	i
Confirmatio uni tantum conferenda	5
De Ordinibus conferendis	9
De Clerico faciendo (<i>Pro pluribus</i>)	15
De minoribus Ordinibus	21
De Ordinatione Ostiariorum	21
De Ordinatione Lectorum	23
De Ordinatione Exorcistarum	25
De Ordinatione Acolythorum	28
De sacris Ordinibus in genere	32
De Ordinatione Subdiaconi	33
De Ordinatione Diaconi	44
De Ordinatione Presbyteri	57
De Clerico faciendo (<i>Pro uno tantum</i>)	79
De minoribus Ordinibus uni tantum conferendis	83
De Ordinatione Ostiarii	84
De Ordinatione Lectoris	86
De Ordinatione Exorcistæ	88
De Ordinatione Acolythi	90
De Ordinatione Subdiaconi	93
De Ordinatione Diaconi	106
De Ordinatione Presbyteri	114

II

De Consecratione Electi in Episcopum	129
De Pallio	167
De Consecratione plurium Electorum in Episcopos	171
De Benedictione Abbatis	201
De Benedictione Abbatis auctoritate apostolica	210
De Benedictione Abbatis auctoritate Ordinarii	241
De Benedictione Abbatissæ	247
De Benedictione et Consecratione Virginum	261

III

De Benedictione et Impositione primarii Lapidis pro Ecclesia ædificanda	297
---	-----

De Ecclesiæ Dedicatione seu Consecratione	317
Benedictio Tobalearum, Vasorum, et Ornamentorum Ecclesiæ, et Altaris consecratorum	431
De Altaris Consecratione, quæ fit sine Ecclesiæ Dedicatione	440
Benedictio Tobalearum, et Ornamentorum Altaris consecrati	470
De Consecratione Altaris, cujus sepulcrum Reliquiarum est in medio summitatis stipitis	483
De Altaris portatilis Consecratione	486
De Altarium portatiliu Consecratione	500

IV

Pontificalis Ritus pro Baptismo Parvulorum	526
Pontificalis Ritus pro Baptismo Adultorum	535
Pontificalis Ritus pro supplendis Omissis super Infan- tem baptizatum	574
Pontificalis Ritus pro supplendis Omissis super baptizatum Adultum	573
Ritus Pontificalis pro celebrando Sacramento Matrimonii	591
De Benedictione Nuptiarum	592
Ritus et Formula Absolutionis et Benedictionis Pontificalis post homiliam seu sermonem infra Missæ solemnis cele- brationem	611
Ritus et Formula Benedictionis Apostolicæ	612
Ordo Benedictionis Aquæ pro Reconciliatione Ecclesiæ ab Episcopo faciendæ	603
De Cœmeterii Benedictione	608
De Ecclesiæ, et Cœmeterii Reconciliatione	633
De Reconciliatione Cœmeterii, sine Ecclesiæ Reconciliatione	64
De Patenæ et Calicis Consecratione	633
De Benedictione Sacerdotalium Indumentorum in genere	640
Benedictio specialis cujuslibet Indumenti	657
De Benedictione Mapparum, seu Lintheaminum sacris Altaris	645
De Benedictione Corporalium	646
De Benedictione novæ Crucis	666
De Benedictione Crucis pectoralis	670
De Benedictione Imaginis B. M. V.	67
De Benedictione Imaginum aliorum Sanctorum	677
De Benedictione sacrorum Vasorum, et aliorum Ornamen- torum in genere	678

De Benedictione Tabernaculi, sive Vasculi pro sacrosancta Eucharistia conservanda	679
De Benedictione Capsarum pro Reliquiis, et aliis Sanctuariis includendis	679
De Benedictione Signi, vel Campanæ	682
De Benedictione et Impositione Crucis Proficiscentibus in Subsidiū, et Defensionem Fidei christianæ, seu Recuperationem Terræ Sanctæ	698
De Benedictione Armorum	701
De Benedictione Ensis	702
De Benedictione et Traditionis Vexilli bellici	703

V

De Publicatione Festorum mobilium in Epiphania Domini	705
De Expulsione publice Pœnitentium ab Ecclesia in Feria IV Cinerum	708
De Reconciliatione Pœnitentium, quæ fit in Feria Quinta Cœnæ Domini	727
De Officio in Feria Quinta Cœnæ Domini, cum benedicitur Oleum Catechumenorum et Infirmorum, et conficitur Chrisma	748
Ordo ad Synodum	772
Ordo Suspensionis, Reconciliationis, Depositionis, Dispensationis, Degradationis, et Restitutionis sacrorum Ordinum	797
Degradationis Forma	804
Degradatio ab Ordine Pontificali	808
Degradatio ab Ordine Presbyteratus	809
Degradatio ab Ordine Diaconatus	810
Degradatio ab Ordine Subdiaconatus	811
Degradatio ab Ordine Acolythatus	812
Degradatio ab Ordine Exorcistatus	812
Degradatio ab Ordine Lectoratus	812
Degradatio ab Ordine Ostiariatus	813
Degradatio a Prima Tonsura	813
Ordo Excommunicandi et Absolvendi	815
Ordo ad reconciliandum Apostatam, schismaticum vel Hæreticum	827
De Itineratione Prælatorum	832
Ordo ad Recipiendum Processionaliter Prælatum, vel Legatum	835
Ordo ad visitandas Parochias	841

VI

De Ecclesiæ Dedicatione seu Consecratione si plura Alta- ria simul consecrentur	853
Benedictio Tobalearum, Vasorum, et Ornamentorum Eccle- siæ, et Altarium consecratorum	932
De Altarium Consecratione quæ fit sine Ecclesiæ Dedic- atione	937
De Consecratione Altarium, quorum Sepulchrum Reliquia- rum est in medio summitatis stipitis	976
Ritus benedicendi novam Ecclesiæ Frontem et signum Crucis super eam ponendum	979
Ritus servandus in Coronatione Imaginis B. Mariæ Virg. De Benedictione et Coronatione Regis	983 987
De Benedictione et Coronatione Reginæ	1000
De Benedictione et Coronatione Reginæ solius	1005
De Benedictione et Coronatione Reginæ ut regni Dominæ	1006
De Benedictione et Coronatione Regis in Consortem electi	1014
De Benedictione novi Militis	1016
De Creatione Militis regularis	1019
Ordo ad recipiendum processionaliter Imperatorem	1020
Ordo ad recipiendum processionaliter Regem	1022
Ordo ad recipiendum processionaliter Principem magnæ potentiæ	1024
Ordo ad recipiendum processionaliter Imperatricem, vel Reginam	1025
Ordo ad recipiendum processionaliter Principissam magnæ potentiæ	1027
De Officio quod post Missam solemnem pro Defunctis agitur	1027
De Scrutinio serotino quo Antiqui utebantur antequam Electus in Episcopum consecraretur	1046
De Barba tondenda	1059
De Officio Psalmistatus	1060

Index alphabeticus

Numerus latinus indicat *fasciculum*,
numerus arabicus designat *paginam*.

- Abbatis benedictio II. 201. — Abbatis benedictio auctoritate apostolica II. 210. — Abbatis benedictio auctoritate Ordinarii II. 241.
Abbatissæ benedictio II. 247.
Absolutio et benedictio Pontificalis post Homiliam seu sermonem infra Missæ celebrationem imperanda IV. 601. — Absolutio ab excommunicatione V. 815.
Acolythi unius ordinatio I. 90. — Acolythorum ordinatio I. 28.
Adultorum baptismus IV. 538. — Ritus pro supplendis omissis super baptizatum adultum IV. 572.
Altaris consecratio III. 440. — Altaris consecratio, cujus sepulchrum Reliquiarum est in medio summitatis stipitis III. 483. — Altarium consecratio VI. 937. — Altarium consecratio, quorum sepulchrum Reliquiarum est in medio summitatis stipitis VI. 976.
Altaris portatilis consecratio III. 486. — Altarium portatiliu consecratio III. 509.
Anathema contra molestantes bona Minialium, vel eas ad malum inducentes II. 292.
Annuli Pontificalis benedictio II. 156. — Annuli Virginis benedictio II. 269. — Annuli nuptialis benedictio IV. 596.
Apostolicæ Benedictionis ritus et formula IV. 602.
Aquæ et salis benedictio in benedictione et impositione primarii lapidis pro Ecclesiæ ædificanda III. 297. — Eadem benedictio in consecratione Ecclesiæ III. 329. — Aquæ benedictio cum sale, cinere et vino in consecratione Ecclesiæ III. 351. — Aquæ benedictio pro reconciliatione Ecclesiæ IV. 604.
Armorum benedictio IV. 701.
Baculi pastoralis benedictio II. 156.
Baptismus adultorum IV. 538. — Baptismus parvulorum IV. 529.
De Barba tondenda VI. 1055.
Benedictionis apostolicæ ritus et formula IV. 602.
Calicis et patenæ consecratio IV. 653.
Campanæ benedictio IV. 682.
Capsarum benedictio pro Reliquiis includendis IV. 679.
Catechumenorum olei benedictio in Feria V. Cœnæ Domini V. 768.
Chirothecarum benedictio II. 161.
Chrismatis benedictio in Feria V. Cœnæ Domini V. 758.
De Clericis faciendis I. 15. — De Clerico faciendo I. 79.
Cæmenti benedictio III. 378.
Cœmeterii benedictio IV. 608. — Cœmeterii et ecclesiæ reconciliationis IV. 633. — Cœmeterii reconciliatio sine ecclesiæ reconciliatione IV. 650.
Confirmatio plurium I. 1. — Confirmatio unius I. 5.

- Consecratio Abbatis *vide* Abbatis, Abbatissæ.
 Consecratio Altaris III. 440. — Consecratio Altaris, cujus sepulchrum Reliquiarum est in medio summitatis stipitis III. 453.
 Consecratio Altaris portatilis III. 486. — Consecratio Altarium portatiliū III. 509.
 Consecratio Ecclesiæ III. 317. — Consecratio Ecclesiæ, si plura altaria simul consecrentur VI. 853.
 Consecratio Episcopi II. 129. — Consecratio plurium electorum in Episcopos II. 171.
 Consecratio et benedictio Virginum II. 261.
 Coronarum Virginum benedictio II. 269.
 Coronatio Imaginis B. Mariæ Virginis VI. 983.
 Coronatio Regis *vide* Regis, Reginæ.
 Corporalium Benedictio IV. 659.
 Crucis benedictio et impositio proficiscentibus in subsidium et defensionem Fidei christianæ, seu recuperationem Terræ sanctæ IV. 698. — Crucis novæ benedictio IV. 660.
 Crucis pectoralis benedictio IV. 670.
 Dedicatio Ecclesiæ III. 317. — Dedicatio Ecclesiæ, si plura altaria simul consecrentur VI. 853.
 Defunctorum officium post Missam solemnem VI. 1027.
 Degradationis forma V. 804. — Degradatio ab ordine Pontificali V. 808. — Ab ordine Presbyteratus V. 809. — Diaconatus V. 810. — Subdiaconatus V. 811. — Acolythatus V. 812. — Exorcistatus V. 812. — Lectoratus V. 812. — Ostiariatus V. 813. — Primæ Tonsuræ V. 813.
 Diaconorum ordinatio I. 44. — Diaconi unius ordinatio I. 100.
 Ecclesiæ consecratio III. 317. — Ecclesiæ consecratio, si plura altaria simul consecrentur VI. 853. — Ecclesiæ et cœmeterii reconciliatio IV. 633.
 Ecclesiæ Frontem novam et Signum Crucis VI. 979.
 Ensis benedictio IV. 702. — Ensis novi militis benedictio VI. 1010.
 Episcopi consecratio II. 129.
 Electorum plurium consecratio in Episcopos II. 171.
 Examen pro Episcopo II. 135.
 Excommunicandi et absolvendi ordo V. 815.
 Exorcistarum ordinatio I. 25.
 Exorcistæ unius ordinatio I. 88.
 Expulsio publice pœnitentium ab Ecclesia in Feria IV. Cinerum V. 708.
 Festorum mobilium publicatio in Epiphania Domini V. 705.
 Fidei professio Tridentina V. 780.
 Frontis Ecclesiæ benedictio VI. 979.
 Imaginis B. Mariæ Virginis coronatio VI. 1020.
 Imaginis B. Mariæ Virginis benedictio IV. 670.
 Imaginum aliorum Sanctorum benedictio IV. 677.
 Imperatoris processionalis receptio VI. 1020.
 Imperatricis processionalis receptio VI. 1020.
 Impositio et benedictio primarii lapidis pro Ecclesia ædificanda III. 297.

- Incensi benedictio III. 399.
 Indumentorum sacerdotalium in genere benedictio IV. 656.
 Indumenti cujuslibet specialis benedictio IV. 657.
 Infirmorum olei benedictio V. 750.
 Itineratio Prælatorum V. 832.
 Juramenti Forma electi in Episcopum II. 132. — in Abbatem II. 210. — in ordine ad Synodum V. 780.
 Lapidis primarii benedictio et impositio pro Ecclesia ædificanda III. 297.
 Lectorum ordinatio I. 23. — Lectoris unius ordinatio I. 86.
 Legati processionalis receptio V. 835.
 Libera me, Domine V. 846.
 Linteaminum altaris benedictio IV. 658.
 Litanie Omnium Sanctorum I. 34.
 Mapparum altaris benedictio IV. 658.
 Matrimonii celebrandi ritus pontificalis IV. 594.
 Militis novi benedictio VI. 1016.
 Militis regularis creatio VI. 1019.
 Mitre pontificalis benedictio II. 160.
 Mitre Abbatis benedictio II. 236.
 Novæ Crucis benedictio IV. 660.
 Novæ Ecclesiæ frontis benedictio VI. 979.
 Novi militis benedictio VI. 1016.
 Nuptiarum benedictio IV. 598.
 Olei catechumenorum benedictio V. 768.
 Olei infirmorum benedictio V. 750.
 Ordines in genere I. 9. — minores I. 21. — majores in genere I. 32.
 Ordo ad Synodum V. 772.
 Ornamentorum benedictio in consecratione Ecclesiæ III. 431. — in consecratione Altaris III. 479.
 Ostiariorum ordinatio I. 21. — Ostiarii unius ordinatio I. 84.
 Pallium II. 167. — Dies, quibus Pallio uti potest Patriarcha sive Archiepiscopus II. 170.
 Parochiæ visitatio V. 841.
 Parvulorum baptismus IV. 529. — Ritus pro supplendis omissis super infantem baptizatum IV. 564.
 Patenæ et calicis consecratio IV. 653.
 Pectoralis crucis benedictio IV. 670.
 Portatilis altaris consecratio III. 486. — Portatili altarium consecratio III. 509.
 Prælatorum itineratio V. 832.
 Presbyterorum ordinatio I. 57. — Presbyteri unius ordinatio I. 114.
 Primarii lapidis benedictio et impositio pro Ecclesia ædificanda III. 297.
 Principis magnæ potentie processionalis receptio VI. 1021.
 Principissæ magnæ potentie processionalis receptio VI. 1027.
 Professio fidei Tridentinæ V. 780.
 Psalmi pœnitentialis III. 319 ; V. 710 ; VI. 855.

- Psalmistatus officium VI. 1056.
 Publicatio festorum mobilium in Epiphania Domini V. 705.
 Receptio processionalis Imperatoris VI. 1020. — Regis VI. 1022.
 — Imperatricis vel Reginæ VI. 1025. — Principis magnæ
 potentiæ VI. 1024. — Principissæ magnæ potentiæ VI. 1027.
 — Prelati vel Legati V. 835.
 Reconciliatio Apostatæ, Schismatici vel Hæretici V. 826.
 Reconciliatio Cœmeterii sine Ecclesiæ reconciliatione IV. 650.
 Reconciliatio Ecclesiæ et Cœmeterii IV. 633.
 Reconciliatio pœnitentium in Feria V. Cœnæ Domini V. 727.
 Reginæ benedictio et coronatio VI. 1000. — Reginæ solius VI.
 1005. — ut regni Dominiæ VI. 1006.
 Regis benedictio et coronatio VI. 987. — in consortem electi
 VI. 1014.
 Reliquiarum capsarum benedictio IV. 679.
 Restitutio sacrorum Ordinum V. 797.
 Ritus benedicendi novam Ecclesiæ frontem et signum Crucis su-
 per eam erigendum VI. 979.
 Ritus servandus in Coronatione Imaginis B. Mariæ Virg. VI. 981.
 Sacerdotalium indumentorum in genere benedictio IV. 656.
 Salis et aquæ benedictio imponendo primario lapide III. 297.
 — in consecratione Ecclesiæ III. 329.
 Scrutinium serotinum VI. 1044.
 Septem Psalmi pœnitentiales III. 319; V. 710; VI. 855.
 Signi benedictio IV. 682.
 Signum Crucis et Novam Ecclesiæ Frontem VI. 979.
 Subdiaconorum ordinatio 32. — Subdiaconi unius I. 93.
 Supplendi ritus omissa super baptizatum adultum IV. 572. —
 super infantem baptizatum IV. 564.
 Suspensionis ordo V. 797.
 Ad Synodum ordo V. 772.
 Tabernaculi benedictio IV. 679.
 Te Deum laudamus II. 196.
 Tobalearum, Vasorum et ornamentorum benedictio in consecra-
 tione Ecclesiæ III. 431. — in consecratione Altaris III. 472.
 Torquium Virginum benedictio II. 269.
 Vasculi pro Ss. Eucharistia IV. 679.
 Vasorum et aliorum ornamentorum in genere IV. 678.
 Veli benedictio pro Abbatissa II. 257. — pro Virginibus II. 255.
 Veni Creator Spiritus I. 68.
 Vestium Virginum benedictio II. 267.
 Vexilli bellici benedictio et traditio IV. 703.
 Virginum benedictio et consecratio II. 251.
 Visitatio Parochiæ V. 841.

Psalmistatus officium VI. 1056.

Publicatio festorum mobilium in Epiphania Domini V. 705.

Receptio processionalis Imperatoris VI. 1020. — Regis VI. 1022.
— Imperatricis vel Reginae VI. 1025. — Principis magnæ
potentiæ VI. 1024. — Principissæ magnæ potentiæ VI. 1027.
— Prelati vel Legati V. 835.

Reconciliatio Apostatæ, Schismatici vel Hæretici V. 826.

Reconciliatio Cœmeterii sine Ecclesiæ reconciliatione IV. 650.

Reconciliatio Ecclesiæ et Cœmeterii IV. 633.

Reconciliatio pœnitentium in Feria V. Cœnæ Domini V. 727.

Reginæ benedictio et coronatio VI. 1000. — Reginae solius VI.
1005. — ut regni Dominiæ VI. 1006.

Regis benedictio et coronatio VI. 987. — in consortem electi
VI. 1014.

Reliquiarum capsarum benedictio IV. 679.

Restitutio sacrorum Ordinum V. 797.

Ritus benedicendi novam Ecclesiæ frontem et signum Crucis su-
per eam erigendum VI. 979.

Ritus servandus in Coronatione Imaginis B. Mariæ Virg. VI. 981.

Sacerdotalium indumentorum in genere benedictio IV. 656.

Salis et aquæ benedictio in imponendo primario lapide III. 297.
— in consecratione Ecclesiæ III. 329.

Scrutinium serotinum VI. 1044.

Septem Psalmi pœnitentiales III. 319; V. 710; VI. 855.

Signi benedictio IV. 682.

Signum Crucis et Novam Ecclesiæ Frontem VI. 979.

Subdiaconorum ordinatio 32. — Subdiaconi unius I. 93.

Supplendi ritus omissa super baptizatum adultum IV. 572. —
super infantem baptizatum IV. 564.

Suspensionis ordo V. 797.

Ad Synodum ordo V. 772.

Tabernaculi benedictio IV. 679.

Te Deum laudamus II. 196.

Tobalearum, Vasorum et ornamentorum benedictio in consecra-
tione Ecclesiæ III. 431. — in consecratione Altaris III. 47.

Torquium Virginum benedictio II. 269.

Vasculi pro Ss. Eucharistia IV. 679.

Vasorum et aliorum ornamentorum in genere IV. 678.

Veli benedictio pro Abbatissa II. 257. — pro Virginibus II. 258.

Veni Creator Spiritus I. 68.

Vestium Virginum benedictio II. 267.

Vexilli bellici benedictio et traditio IV. 703.

Virginum benedictio et consecratio II. 261.

Visitatio Parochiæ V. 841.

- Psalmistatus officium VI. 1056.
 Publicatio festorum mobilium in Epiphania Domini V. 705.
 Receptio processionalis Imperatoris VI. 1020. — Regis VI. 1022.
 — Imperatricis vel Reginae VI. 1025. — Principis magnae
 potentiae VI. 1024. — Principissae magnae potentiae VI. 1027.
 — Prelati vel Legati V. 835.
 Reconciliatio Apostatae, Schismatici vel Hæretici V. 826.
 Reconciliatio Cœmeterii sine Ecclesiae reconciliatione IV. 650.
 Reconciliatio Ecclesiae et Cœmeterii IV. 633.
 Reconciliatio poenitentium in Feria V. Cœnæ Domini V. 727.
 Reginae benedictio et coronatio VI. 1000. — Reginae solius VI.
 1005. — ut regni Dominae VI. 1006.
 Regis benedictio et coronatio VI. 987. — in consortem electi
 VI. 1014.
 Reliquiarum capsarum benedictio IV. 679.
 Restitutio sacrorum Ordinum V. 797.
 Ritus benedicendi novam Ecclesiae frontem et signum Crucis su-
 per eam erigendum VI. 979.
 Ritus servandus in Coronatione Imaginis B. Mariæ Virg. VI. 987.
 Sacerdotalium indumentorum in genere benedictio IV. 656.
 Salis et aquæ benedictio in imponendo primario lapide III. 237.
 — in consecratione Ecclesiae III. 329.
 Scrutinium serotinum VI. 1044.
 Septem Psalmi poenitentiales III. 319; V. 710; VI. 855.
 Signi benedictio IV. 682.
 Signum Crucis et Novam Ecclesiae Frontem VI. 979.
 Subdiaconorum ordinatio IV. 32. — Subdiaconi unius I. 93.
 Supplendi ritus omissa super baptizatum adultum IV. 572. —
 super infantem baptizatum IV. 564.
 Suspensionis ordo V. 797.
 Ad Synodum ordo V. 772.
 Tabernaculi benedictio IV. 679.
 Te Deum laudamus II. 196.
 Tobaeorum, Vasorum et ornamentorum benedictio in consecra-
 tione Ecclesiae III. 431. — in consecratione Altaris III. 47.
 Torquium Virginum benedictio II. 269.
 Vasculi pro Ss. Eucharistia IV. 679.
 Vasorum et aliorum ornamentorum in genere IV. 678.
 Veli benedictio pro Abbatisa II. 257. — pro Virginibus II. 255.
 Veni Creator Spiritus I. 68.
 Vestium Virginum benedictio II. 267.
 Vexilli bellici benedictio et traditio IV. 703.
 Virginum benedictio et consecratio II. 251.
 Visitatio Parochiae V. 841.

Ut nobis indúlgeas, te rogámus, audi nos.

Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te